

Thiên Đạm Nữ

Mục Lục

[Chương 1](#)

[Chương 2](#)

[Chương 3](#)

[Chương 4](#)

[Chương 5](#)

[Chương 6](#)

[Chương 7](#)

[Chương 8](#)

[Chương 9](#)

[Chương 10](#)

[Chương 11](#)

[Chương 12](#)

[Chương 13](#)

[Chương 14](#)

[Chương 15](#)

[Chương 16](#)

[Chương 17](#)

[Chương 18](#)

[Chương 19](#)

[Chương 20](#)

[Chương 21](#)

[Chương 22](#)

[Chương 23](#)

[Chương 24](#)

[Chương 25](#)

[Chương 26](#)

[Chương 27](#)

[Chương 28](#)

[Chương 29](#)

[Chương 30](#)
[Chương 31](#)
[Chương 32](#)
[Chương 33](#)
[Chương 34](#)
[Chương 35](#)
[Chương 36](#)
[Chương 37](#)
[Chương 38](#)
[Chương 39](#)
[Chương 40](#)
[Chương 41](#)
[Chương 42](#)
[Chương 43](#)
[Chương 44](#)
[Chương 45](#)
[Chương 46](#)
[Chương 47](#)
[Chương 48](#)
[Chương 49](#)
[Chương 50](#)
[Chương 51](#)
[Chương 52](#)
[Chương 53](#)
[Chương 54](#)
[Chương 55](#)
[Chương 56](#)
[Chương 57](#)
[Chương 58](#)
[Chương 59](#)
[Chương 60](#)
[Chương 61](#)

[Chương 62](#)

[Chương 63](#)

[Chương 64](#)

[Chương 65](#)

[Chương 66](#)

[Chương 67](#)

[Chương 68](#)

[Chương 69](#)

[Chương 70](#)

[Chương 71](#)

[Chương 72](#)

[Chương 73](#)

[Chương 74](#)

[Chương 75](#)

[Chương 76](#)

[Chương 77](#)

[Chương 78](#)

[Chương 79](#)

[Chương 80](#)

[Chương 81](#)

[Chương 82](#)

[Chương 83](#)

[Chương 84](#)

[Chương 85](#)

Chương 1

Ninh Tâm đem con chuột di đến biểu tượng game “Thần thoại” sau khi login xong, nàng chạy đến chiếc tủ lạnh cầm ra ly kem mát lạnh. (L: á, kem.... *mắt trái tim* Hix cho L mới...)

Trò chơi Thần thoại cái game cái gì cũng tốt, chỉ có thời gian lod vào game khiến người phải chờ đợi lâu. Sau khi chờ Ninh Tâm đem 1 ly lớn kem chocolate ôm đến trong ngực trở lại, cửa sổ trò chơi load được một phần hai.

-_-||| Dù sao chơi game lúc đó còn trong thời gian nghỉ hè, coi như là có cái xua đi nhàm chán. Ninh Tâm không nói gì nhìn giao diện thực tại không chịu sự chờ đợi tịch mịch này, dứt khoát đem websites của game mở ra, nhìn các kĩ năng nhân vật trong game. Dù sao nhân vật cùng kỹ năng là đủ khiến Ninh Tâm cô nương trong lòng rất tổn thương, nội tâm cực kỳ tổn thương a.

Trong game Thần thoại tổng cộng có 15 nghề nghiệp, Ninh Tâm một năm trước chơi trò chơi lúc đó còn rất mơ hồ là 1 tân binh mới vào nghề. Lúc ấy là sau khi tốt nghiệp Trung chờ kết quả gọi của đại học T trúng tuyển, Ninh Tâm cuối cùng được cha mẹ ngầm đồng ý, ôm về chiếc Laptop của mình.

Dứt bỏ được áp lực thi cử, on QQ trong hộp chứa rất nhiều là trò chơi, được đề cập nhiều nhất là một 1 dự án của Công ty quản lý game KING nghiên cứu phát triển trò chơi mới tên “Thần thoại”. Vì vậy, Ninh Tâm bị các bạn học của mình mưa dầm thấm đất đối với trò chơi Thần thoại này nảy sinh vài phần hứng thú. Lúc ấy game này còn trong giai đoạn thử nghiệm tham khảo ý kiến thị trường game online chỉ có tối đa 1500 code đăng kí chơi thử, và đăng kí tài khoản thông qua số di động để kích hoạt được chơi. Loại đăng kí cách này có thể so với tỷ lệ trúng số cũng nên, Ninh Tâm thật là không dám cam đoan nhân phẩm của mình lại đột nhiên may mắn vậy cho nên dứt khoát đem mọi số di động bạn bè, người thân vợ

vét mượn. Ước chừng dung đến 57 số điện thoại di động, mới lấy được một cái thành công.

Bất quá sau khi lấy được là người chơi đầu tiên game, Ninh Tâm còn chưa cao hứng bao lâu, thì những người chơi từ số 1500 dựa theo đăng kí trước sau lựa chọn các nhân vật theo các nghề. Mỗi nghề hạn chế là 100 người. Mà đến phiên Ninh Tâm nhà chúng ta lúc đăng kí nàng chỉ có nhân vật nữ thuộc Miêu nữ mà thôi.

Kỳ thật nhân vật Miêu nữ thật là nhìn rất xinh đẹp, diêm dúa, eo thon trắng muốt được lộ ra rõ ràng rất phong tình, trang phục Miêu gia cơ bản rất đẹp, sẵn có, đích thị là kiểu mỹ nhân điển hình. Đáng tiếc chính là Ninh Tâm của chúng ta sớm đã thoát ly 9 năm nghĩa vụ giáo dục nhưng vẫn đang bị chủ nghĩa Mác – tư tưởng Mao Trạch Đông giam cầm rất ngoan ngoãn nên không hiểu được vẻ xinh đẹp gợi cảm này.

Vì vậy không nhìn thao tác, không nhìn thuộc tính, thậm chí nàng ngay cả giới thiệu cơ bản của môn phái cũng không có quét qua một vòng liền dứt khoát bỏ qua việc dùng cổ độc mạnh thế nào đã tìm nơi nương tựa vào đội ngũ trị liệu đã trở thành kẻ lấy nhiệm vụ chăm sóc, cứu sống người bị thương quả là ưu ngược đãi.

Nghề nghiệp liên quan tới trị liệu có ba nhánh: Tố (hời), Linh Khu và Thần Nông. Trong đó Linh Khu cùng Thần Nông là giới tính quy định nghề nghiệp cũng chính là Linh Khu quy định nhân vật luôn là nữ, Thần Nông chỉ có thể là đàn ông. Đương nhiên chúng ta không loại trừ cái ngoại lệ, dùng nhân yêu cùng yêu nhân để xưng hô. Tố không quy định là nam hay nữ nói cách khác nó rất bác ái không kỳ thị nam – nữ nhưng là vì không kỳ thị nên đồng thời nó bị hệ thống rất khinh bỉ. Vì vậy nó hoàn toàn không có kỹ năng đặc thù cho môn phái như Linh khu cùng Thần Nông. ☹ ☹

Đương nhiên đối với Ninh Tâm của chúng ta mà nói, cái gọi là kỹ năng riêng có của phái kỹ năng đối với nàng mà nói không có lực hấp dẫn. Vì vậy, sau khi lựa chọn nàng quyết định chọn nhân vật linh khu đáng yêu, lung linh! ! ! ! !

Vì Ninh Tâm cô nương của chúng ta rất lười, xác thực mà nói lười có điểm thái quá cho nên chỉ chọn xong nhân vật Linh Khu nàng không chút lựa chọn gõ luôn chữ “Ninh tâm” rồi Enter. Dù sao đỡ phải nghĩ tên nhân vật làm gì cho mệt, nàng không muốn nghĩ nhiều như thế!

Đương nhiên những thứ này không đủ để làm cho Ninh Tâm trở thành một số mệnh sau này làm cho người ta ghen hòng nhìn trôn trối, thậm chí người người oán trách số phận nàng quả là cực phẩm. Chú ý... cái này chân chính là số mệnh “cực phẩm” không phải là dùng trang bị, không phải là thuộc tính, cũng không phải là dùng tiền tài. Đây là một kiểu tự nhiên tinh khiết vô hại, mà làm 1 tiểu Bạch ngọc nghịch.

Sau khi chọn làm Linh khu muội muội (L: như 1 kiểu người giúp đỡ người khác rất nhỏ bé), Ninh Tâm thân là 1 cô gái lại là lần đầu tiếp xúc với Game Online thao tác không tốt và kinh nghiệm không có vậy thì chọn một nghề nghiệp trị liệu. Dù sao cũng không phải cần đua top lever gì cả, hay cày lever. Ta không cần theo đuổi công cao công những kiểu chém hung mãnh kia né tránh qua một bên, ta chỉ cần mình sống an ổn là được, nói như thế nào ta là biết chính mình là 1 Linh Khu chuyên thêm máu nha! Nhưng nếu như Linh Khu muội muội này ngay cả mình thêm máu cũng sẽ không xong?

Được rồi rốt cục đã học xong thêm máu, làm người mới giai đoạn này tạm thời an toàn đi? Chắc không chết được đi? Cũng có thể hành tẩu giang hồ rồi ư?

Không được vẫn là thật không được!... Vì cái gì...? Bởi vì Ninh Tâm nhân phẩm vốn tốt, đi lung tung đào mà cái bảo thạch tỉ lệ đào được là 1/1000 vậy mà nàng lại đào được. Loại “hoán tâm thạch” đó là một loại có thể thay đổi thuộc tính ban đầu vốn có.

Trong game Thần thoại “hoán tâm thạch” phân ra ba loại: loại sơ cấp thay đổi một điểm thuộc tính, trung cấp thay đổi 3, cao cấp là thay đổi toàn bộ thuộc tính. Mỗi khi bay lên một cấp bậc mới có một chút thay đổi điểm thuộc tính, theo như thuyết này mà nói có thể dùng “hoán tâm thạch” để

sửa đổi và thêm điểm thuộc tính. Thấy rõ ràng là vô luận nó là sơ cấp, trung cấp, hay là cao cấp, thay đổi đều là cột điểm.

Cái này là cơ sở của xây dựng điểm trí, sau khi nhân vật được tạo thì hệ thống mặc nhận các ía trị thuộc tính. Dù bạn là chọn trường phái trị liệu thì cũng sẽ có 50 điểm mốc bắt đầu giá trị để phân phối đó là : thể lực , sinh lực, mẫn lực, hồn thượng (linh lực), trí lực...

Nhưng là Ninh Tâm có trên tay cực phẩm “hoán tâm thạch” quả là bất đồng vì nó có thể thay đổi là giá trị nguyên thủy, cũng chính là hệ thống mặc nhận cột giá trị cũng có thể xoá sạch sẽ. Nói trắng ra tự dưng được thêm 50 điểm thuộc tính không thể nghi ngờ là trên tay ai có một khối như này cũng đủ để giết người cướp của. Bất luận kẻ nào cũng sẽ thật tốt lợi dụng cái này cho dù là Ninh Tâm ngây ngô như vậy cũng có độ ngộ tính cao.

Vì vậy sau khi nàng đi tra khảo lung tung, linh tinh trên web đã tổng kết đưa ra 1 kết luận: Nghề nghiệp trị liệu bơm thêm máu là 1 bác sĩ tốt thì cần những tiêu chuẩn gì? Đó không phải là tăng thêm lượng máu sao? Cho nên Ninh Tâm không chút do dự, không có nửa điểm chần chừ tẩy sạch tất cả toàn bộ thuộc tính sẵn có ban đầu của mình, đem 50 điểm này toàn bộ cộng vào trí lực (L: mơ hồ hiểu là năng lực của mình, Ninh Tâm nghĩ chắc đó là cách thêm máu.) thế cho nên hình thành một cái trạng thái làm cho người ta giận sôi lên.

Nhân vật cấp 15 : thể 0, lực 0, mẫn 0, may mắn 0, hồn thượng 0, trí 65. (L: @@ tuy ta ko chơi loại game này nhưng ta đủ biết nhân vật này tồn tại quả là khiến ng` ng` khổ thẹn, ko thềm chơi game o.0) Hơn nữa như vậy trạng thái liên tục duy trì liên tục cho đến khi nàng max level. Nhân vật cấp 200: thể 0, lực 0, mẫn 0, may mắn 0, hồn thượng 0, trí 250.

Cứ như vậy, Ninh Tâm cô nương đã tạo thành 1 “thần thoại” trong game Thần thoại. Trước không có, sau không thể, đến nay cũng không ai dám tới mức bất bình thường như vậy.

May mà lúc trước Ninh Tâm cô nương của chúng ta rửa điểm lúc đã qua lv 15, hệ thống mặc nhận lượng máu dựa theo cấp độ mà tăng dần sau mất đi 10 điểm thuộc tính thể lực, Ninh Tâm cột Hp vẫn có 150 điểm. Nếu không nàng trực tiếp là vong hồn rồi!

Máu có 150 đây là một con số khiến người ta quá là giận sôi lên!

1 thể có tương đương 100 máu, bình thường tại lv 15 thì lúc đó có gấp 10 cột thể điểm thuộc tính là có thể bảo đảm có lượng máu là 1150.

150 VS 1150... Được rồi đây không phải là làm người ta giận sôi thì đây là biến thái, đây là BUG ! Đối lại là người thường thì đã vội vàng mà đổi số đi cho lành ~'~ Nhưng là Ninh Tâm chỉ là trừng mắt nhìn lượng máu bỗng nhiên giảm xuống, run rẩy mà dờn con chuột bỗng nhúc nhích vọt tới đồng quái trong khu vực cầm lấy vũ khí của linh khu đeo ruy băng quơ quơ vài cái, sau đó bị một con heo rừng cấp 5 húc 1 phát trở về điểm phục sinh.

Bắt đầu giảm mực xuống quái cấp 5 xuống xấp 4 rồi đến cấp 1 là mấy con gà mái ở Tân thủ thôn, không thể làm gì nổi. Lúc này Ninh Tâm không thể không đối mặt với một sự thật: không có công kích, không có phòng ngự, không có tránh né, mất mạng dễ như chơi, nàng hiện tại ngay cả gà mổ một chút cũng sẽ ngoan ngoãn mà chết trở về nơi phục sinh.

Không có công kích, không có phòng ngự, tư vị của bạn sẽ như thế nào? Nó đồng nghĩa với việc không thể giết quái, không thể làm nhiệm vụ có liên quan tới giết quái, thậm chí nhìn thấy chúng phải chủ động giác ngộ khó tránh khỏi cái chết. Mà hậu quả nghiêm trọng nhất là không thể thăng cấp.

Một trò chơi không thể thăng cấp người chơi còn có thể làm gì đây?

Là tư duy của người thường đương nhiên sẽ là bất lực, 1 kẻ như phế vật thì làm được gì. Nhưng là, Ninh Tâm của chúng ta không phải là thường nhân. Đây là trò chơi đầu tiên nàng chơi, đây là nhân vật đầu tiên nàng chọn, đây là cái tên lần đầu nàng đặt khi chơi...

Con người thì luôn nhớ nể tình bạn cũ, cho dù là vừa lập chưa tới một ngày. Nhưng là cô nương linh khu đáng yêu, xinh đẹp trong màn hình đây

lấy 2 chữ Ninh Tâm đứng ở góc Tân Thủ thôn. Đối với kẻ vừa tiếp xúc với Game Online như Ninh Tâm mà nói 1 tiểu linh khu trong màn hình chính là nàng ở trong trò chơi của chính mình. Là độc nhất vô nhị là không thể thay thế...

Cho nên chính là chỗ không thể có ai có cái số phận bi thảm như nàng, Ninh Tâm cũng không cam lòng mà vứt bỏ. Thậm chí đã là số thì không thể tránh

Không thể giết quái đúng không? Vậy thì không giết quái. Cùng lắm thì làm nhiệm vụ đương nhiên chỉ có thể là không phải nhiệm vụ có đánh quái. Vì vậy, tốn nửa giờ đem tất cả nhiệm vụ đánh quái ở Tân Thủ thôn del luôn 1 lần. NPC ở Tân thủ thôn trên đầu rớt cuộc tìm không được một nhiệm vụ cho nàng có thể làm được.

Ninh Tâm nhìn thấy còn có 3% kinh nghiệm còn con mà đón gió đứng một mình rất ưu thương. Đang ở đó thì trước mặt phớt qua một cái tin tức.

【 Thường 】 Mưa nhỏ giọt: vị ca ca hay tỷ tỷ nào có mỏ thiết có thể cho ta mượn mấy khối đi!

Mỏ thiết ? Đó là cái gì vậy?

Ninh Tâm không ngại học hỏi kẻ dưới, dù sao nàng hiện tại rất nhàn rỗi... rất nhàn rỗi... thật sự là nhàn rỗi đến nhàm chán.

【 Chat mật 】 Ninh Tâm: mỏ thiết là cái gì vậy bạn?

【 Chat mật 】 Mưa nhỏ giọt: Tỷ có học qua kỹ năng sống không? Nếu như là học qua kỹ năng khai quật khoáng thạch này có thể lấy quặng.

【 Chat mật 】 Ninh Tâm: mỏ thiết có ích lợi gì?

【 Chat mật 】 Mưa nhỏ giọt: mỏ thiết có thể rèn trang bị nha, ca ca ta thiếu một khối mỏ thiết, có thể tại ta cùng anh cũng không học kỹ năng khai quật khoáng thạch. Hiện tại Closed Beta vừa rồi, tất cả mọi người vội vàng đi thăng cấp, nên mọi quầy bán hàng đều tìm không được mỏ thiết. * khóc lớn * tỷ tỷ à! Tỷ có thể giúp ta kiếm chút ít mỏ thiết được hay không?

Ninh Tâm suy nghĩ một chút, mình không thể đi đánh quái vật nên không thể thăng cấp, vậy thì học kỹ năng khai khoáng đi. Không chỉ có thể giúp người khác mà chính mình cũng không nhàm chán. Cho nên nàng rất mau pm lại mưa nhỏ giọt.

【Chat mật】 Ninh Tâm: Học đào khoáng làm như thế nào? Để ta đi học sau đó giúp bạn.

【Chat mật】 Mưa nhỏ giọt: *mặt trái tim* Tỷ tỷ! Tỷ thật tốt, ta dẫn tỷ đi tới chỗ NPC tỷ vừa vắn có thể học tập và thăng cấp học.

Học kỹ năng sống khi lv 15, Ninh Tâm không khỏi cảm tạ Thượng Đế thật may là nàng đạt đến lv 15, nếu là nàng hiện tại lv 14 rửa sạch thuộc tính thì nàng có phải thật hay không có thể nhảy núi vì cái số mệnh của mình rồi?

Kỹ năng sống chia làm 8 loại: thu thập bốn loại, chế tác bốn loại. Thu thập ứng với chế tác quả là liên kết chặt chẽ. Đào khoáng thạch ứng với rèn trang bị, tìm dược thảo ứng với điều chế dược, khai quật đá ứng với tinh luyện hóa đá, chặt cây ứng với kiến tạo phòng ốc. Mỗi số chỉ có thể lựa chọn hai kỹ năng.

Nếu như muốn gia tăng kỹ năng chỉ có hai cái phương pháp: một là kỹ năng đó max lv rồi dùng giá trị tích lũy danh vọng đổi một cơ hội học thêm 1 kỹ năng, còn có một cái cách khác là đào bảo hoặc là mở hộp báu mở ra đạo cụ thiên thư thần cuốn quý hiếm, một thần cuốn tương đương với một cơ hội học kỹ năng sống. Muốn học tất cả kỹ năng tối thiểu phải có 5 cuốn “thiên thư thần cuốn”. Nhưng mà tỉ lệ rơi xuống “thiên thư thần cuốn” cùng cực phẩm “hoán tâm thạch” giống nhau 1/1000. Mà muốn có đủ 5 thiên thư thần cuốn đây không phải là việc có tiền có thể làm được.

Ninh Tâm tại NPC kỹ năng sống Triệu đại nương suy ngẫm lung tung thật lâu, đào khoáng thạch thì cần phải chọn, còn có một cái nữa, rốt cuộc nên chọn cái gì đây? Dù sao nàng thăng cấp cũng vô vọng, tác dụng trực tiếp của 4 chế tác kia có thể loại trừ học cũng không dùng được... vậy cũng

chỉ có thể chọn...Dược thảo? nàng máu có 150 chắc mà tìm thuốc thì cũng...? Loại trừ!

Chặt cây nói như vậy đây là công việc dùng thể lực, quơ búa khắp núi đồi chặt cây thì hình tượng linh khu hiện lên trong đầu óc... đã bị Ninh Tâm không chút khách khí đá bay. Nhìn đi nhìn lại, còn có 1 lựa chọn duy nhất Ninh Tâm nhận mệnh ở khai quật khoáng thạch, cùng khai quật Ngọc Thạch rồi ấn nút xác định. Từ đó nàng bắt đầu quá trình khai quật dài dằng dặc mà đầy gian khổ.

Lúc đó nàng cũng không biết hành vi của mình hôm nay sẽ tạo nên một kỳ tích, một truyền kỳ của “Thần thoại” . Mà kỳ tích đó tên gọi là : “Ninh Tâm”

Chương 2

Cho dù không có công kích, không có phòng ngự, không thể đánh quái, cũng không có nghĩa là không thể thăng cấp... Đây là nhận thức sau khi Ninh Tâm vận dụng từ thực tế khai quật, hơn nữa còn nhận ra 1 điều. Không thể đánh quái, không thể làm nhiệm vụ thì sợ cái gì nàng có thể khai quật đó, khai quật cũng là có kinh nghiệm trong tay chứ sao!

Sau khi thu thập 1 lượng mỏ thiết xong, giá trị của kinh nghiệm khai quật khoáng thạch đã khiến cho 3% cô đơn của lv nhỏ bé của nàng lấp đầy. Niềm vui rạo rức, phới phới đem mỏ thiết giao dịch cho mưa nhỏ giọt, hơn nữa còn thêm làm bạn. Ninh Tâm hưng phấn mà chạy về phía Tân Thủ thôn tiếp tục đào...đào....

Một ngày qua đi

Hai ngày qua đi

Ba ngày qua đi...

.....

Một tháng sau...

Ninh Tâm sau khi luyện tập được kỹ thuật khai quật, được kêu là một kẻ cần mẫn, làm như cái thuận buồm xuôi gió, còn được kêu là một kẻ làm không biết mệt.

Một Game Online được đề bạt cao như vậy, xếp top game hấp dẫn như vậy...tốt bao nhiêu như vậy... cũng bị nàng nhiệt tình lăn qua lăn lại thành 1 game khai quật. ~/~

Bởi vì cấp độ của khai quật khoáng thạch đi liền với bản đồ cùng cấp đó. Sau khi Ninh Tâm trải qua 3 tháng cố gắng, cấp độ kỹ năng sống tại đã đại tới xếp hạng danh vọng. Nhưng là sau khi lên cấp 25 bởi vì nàng chỉ có thể khai quật map sơ cấp khoáng thạch, dựa vào kinh nghiệm của đá thì cho dù dùng bao nhiêu thì cũng chỉ như muối bỏ bể. Thì ra là khai quật một cái mỏ thiết tốn ít nhất 30 điểm lực, hiện tại nàng chỉ vền vện có 5 điểm.

Không thể thăng cấp, không cần phải gấp gáp nên Ninh Tâm không quan tâm, dù sao nàng hiện tại cực kì nhiệt tình yêu thương chính là : thu thập? Có thể là không thể thăng cấp thì hậu quả trực tiếp làm cho nàng không có cách nào khác đi map trung cao vì vậy việc thăng cấp đã trở thành cái sống còn để tồn tại rồi.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: mưa nhỏ ơi tử muốn khóc quá!

【Thì thầm】 mưa nhỏ giọt: Tâm tử tử, tử làm sao vậy? Đừng khóc, đừng khóc mà..., ai dám bắt nạt tử?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: GM bắt nạt ta.

【Thì thầm】 mưa nhỏ giọt: ~”~ em đánh không lại GM, chuyện gì thế tử?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ta không có cách nào thăng cấp, năng lực thu thập bắt đầu hế

【Thì thầm】 mưa nhỏ giọt: quả dọa người em còn cho rằng là chuyện lớn gì cứ! Tử tử có thể tìm người dẫn tử đi thăng cấp mà, tử bây giờ mới lv 25 có thể tìm sư phụ, nếu không để em làm sư phụ cho tử đi!

【Thì thầm】 Ninh Tâm: không cần đâu... chính em còn phải đi theo ca ca, tử không muốn liên lụy đến em. Bất quá tìm sư phụ xác thực là 1 biện pháp tốt, tử tìm một sư phụ thử xem.

【Thì thầm】 mưa nhỏ giọt: Vậy em nhờ bạn của ca ca thu nhận tử tử được không, bọn họ đều rất lợi hại... Tử truyền tống Lục Trúc Lâm chờ em, em nhờ ca ca tìm sư phụ cho tử.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: cảm ơn mưa nhỏ (*__*) .

Mưa nhỏ giọt rất là ưa thích vị tử tử Ninh Tâm này. Kể từ khi Ninh Tâm tử trở thành nhân viên chuyên nghiệp đào, mưa nhỏ giọt cùng ca ca của nàng sẽ không thiếu đá sơ cấp, hơn nữa không tốn tiền. Nếu đã phải giúp Ninh Tâm tử tìm sư phụ, mưa nhỏ giọt liền nhất định phải tìm kẻ tốt nhất. Lúc này nàng đang tán gẫu với ca ca của nàng bang chủ bang Long Ngâm

thiên hạ, Sau khi đem danh sách thành viên bang phái, cùng hảo hữu sàng chọn.

Tính tình không tốt loại trừ...

Cấp không cao loại trừ...

Trang bị kém loại trừ....

Ngàn người chọn một... làm cho bang “Long Ngâm thiên hạ” còn cho là bang chủ của mình đang giúp tiểu muội chọn vị hôn phu, thế nên kiến cho nguyên cả một đám kích động.

Cuối cùng sau khi chọn được người làm sư phụ được, mưa nhỏ giọt nói với Ninh Tâm tử.

【Thì thầm】 mưa nhỏ giọt: tử tử à, em giúp tử chọn được sư phụ rồi người đó đang đến chỗ của tử. Đợi lát nữa hấn sẽ trực tiếp thu tử làm đồ đệ, tử chỉ cần ấn xác nhận là được rồi.

Trải qua thời gian không bao lâu Ninh Tâm liền đáp lời.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: sư phụ đã đến đây, bắt quá tên của hấn... quả là quái dị.

M sửng sốt một phút, nàng tìm là vị tên “theo gió” là kiếm hiệp lv 60 tên này là quái dị sao?

【Thì thầm】 mưa nhỏ giọt: “theo gió” tên rất quái dị sao? Sau em không thấy vậy nhi...

Mưa nhỏ giọt đem lời nói phát ra, hồi lâu mới nhận được đáp.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: * toát mồ hôi lạnh* theo gió á? Vậy cái vị gọi là “Không sợ cua đồng XXOO” là ai?

Không... sợ... Cua... .. X... X... O... O

Mưa nhỏ giọt cô nương nghiêng răng nghiêng lợi đem tên từng chữ, từng chữ đọc i ra, nháy mắt nổi điên.

【Thì thầm】 mưa nhỏ giọt: thật là....!

Lập tức mưa nhỏ giọt trên kênh bang phái đánh một hàng chữ.

【Bang phái】 mưa nhỏ giọt: cua đồng... là tên khốn kiếp nào? Mau thả tử tử của ta ra ngay!

【 Bang phái 】 một đêm phong lưu: hử? Ôi! Cua đồng dám động vào trên đầu thái tử ... còn không thò đầu ra để cho ta cắt mi hai đao?

【 Bang phái 】 đếm những vì sao mới: Mưa nhỏ? Cua đồng làm cái gì?

【 Bang phái 】 tâm ôn nhu: có quan hệ tới ta hay không? Mưa nhỏ... cua đồng với ta... làm sao vậy?

【 bang phái 】 Không sợ cua đồng XXOO: Mưa nhỏ cô nương cô khí cái gì? Muốn cám ơn ta thu Tâm tử nhà cô làm vợ mé thứ 18 sao? Kỳ thật mà nói, ta là người làm chuyện tốt không thích lưu danh. Nhóc không cần phải đường hoàng ca ngợi như vậy, ca đây muốn an phận... an phận, hiểu không?

Mưa nhỏ giọt tức run cầm cập, gõ chữ rồi lại xoá, gõ rồi xoá.... Rốt cục cảm thấy khả năng của mình không thể đàn áp được Cua đồng vội vàng gọi lão ca cứu viện.

【Thì thầm】 mưa nhỏ giọt: *khóc lớn* ca ca! Anh tìm Theo gió như thế nào mà không tín nhiệm như vậy, Tâm tử tử bị cua đồng thu làm đồ đệ rồi. Tâm tử tử rất đơn thuần ... không thể để cho Cua đồng làm hại tử ấy. Mau kêu Cua đồng giải trừ quan hệ thầy trò đi.

【Thì thầm】 1 vạn năm trăm mặc: ...

Một vạn năm trăm mặc lúc này thật sự chỉ có thể trăm mặc... Mưa nhỏ giọt nói tử tử đó rất đơn thuần hẳn hoàn toàn không đồng ý. Hẳn gặp Ninh Tâm qua mấy lần, nhìn lượng máu của nàng biết rõ đó là thuộc tính giá trị của nàng...bạn trăm mặc chỉ có thể đánh giá "...". Nói ra thì trong long hẳn mệnh mệnh... Ninh Tâm cô nương này không phải là tinh khiết...mà nàng đã thăng lên 1 cấp bậc... trực tiếp thăng cấp thành ngu xuân đúng hơn.

Closed Beta, một tháng mà hiện tại mới lv 25, mỗi ngày ngoại trừ khai quật rồi lại khai quật... cô nương này thật nghị lực, thật kiên nhẫn... nàng chính là 1 kiểu đại thần theo kiểu riêng biệt.

Vốn là mưa nhỏ giọt muốn hẳn giúp Ninh Tâm tìm sư phụ khi đó hẳn cũng rất phiền não. Cô nương này... ai dám nhận... ai dám mang đi!

Cua đồng mặc dù có điểm không đúng đắn, mặc dù có chút bi ối nhưng là nếu đã nhận thì sẽ không từ bỏ, tùy tiện làm thầy trò 2 kẻ này có lẫn qua lẫn lại thế nào cũng không liên quan đến hẳn.... Vì vậy bạn trăm mặc nói với mưa nhỏ giọt, an ủi em gái.

【Thì thầm】 1 vạn năm trăm mặc: người ta đã là thầy trò... dù sao chưa chắc là không hay. Hiện giờ cứ để cho Ninh tâm đi theo Cua đồng một thời gian đi, nếu không được thì anh sẽ nhờ Theo gió mang Ninh Tâm đi được không?

Mưa nhỏ giọt bên kia sau khi cùng Ninh Tâm hàn huyên một hồi, tử ấy bày tỏ chỉ cần có người mang mình là được, sư phụ đổi đi đổi lại cũng phiền toái. Nên mưa nhỏ giọt rốt cục đã thôi, lần nữa nói kên mang phái.

【 bang phái 】 mưa nhỏ giọt: Cua đồng nhà người nếu dám khi dễ tử tử của ta, ta kêu ca ca ta chém chết người!

【 bang phái 】 mưa nhỏ giọt: Cua đồng nhà người nếu dám khi dễ tử tử của ta, ta kêu ca ca ta chém chết người!

【 bang phái mưa nhỏ giọt:】 Cua đồng nhà người nếu dám khi dễ tử tử của ta, ta kêu ca ca ta chém chết người!

Mưa nhỏ giọt vẫn còn ở kên bang phái spam xả giận... bên này đứng ở Lục Trúc Lâm hai người đã trao đổi vài câu. Đương nhiên là trò chuyện gần như đơn phương .

【 thầy trò 】 Không sợ cua đồng XXOO: đồ đệ này, em là nữ nhân hàng thật giá thật đúng không? Sư phụ cự tuyệt loại nhân yêu, em đừng tới ngược đãi trái tim yếu ớt của ta!

【 thầy trò 】 Ninh Tâm: ...

【 thầy trò 】 Không sợ cua đồng XXOO: Mưa nhỏ rơi ở bang phái giúp em tìm sư phụ, sư phụ ta đây chính là lừa gạt Vô địch, cho nên đồ đệ nên tín nhiệm sư phụ chứ khỏi cần nghi ngờ...

【 thầy trò 】 Ninh Tâm: ...

【 thầy trò 】 Không sợ cua đồng XXOO: ba vòng ra sao đồ đệ mau khai báo, đồ đệ tự nguyện nói nào sư phụ sẽ rất thương yêu người, ... ha ha ha.

【 thầy trò 】 Ninh tâm: ...

Trời ơi!!!!!!! Đến đánh sét chết sư phụ của con đi, con có ý định muốn khi sư diệt tổ. Ninh Tâm bị phản đến gần chết nhìn thấy cái ông sư phụ trên màn hình thao thao bất tuyệt, lv 61 tà đạo.

Nhưng mà mười phút sau người lệ rơi đầy mặt đã đổi thành sư phụ tà đạo, bỉ ổi.

Trời ơi, xoay lại thời gian cho tôi cái, ta không muốn đi đoạt đồ đệ của người khác nữa, không phải nhân đồ đệ mà là giống nãi nãi, lão phật gia hơn!

1 linh khu lv 25, lượng máu 250 thật hay không vậy trời, đâm mù mắt hẳn đi trời.

Linh khu, khả năng công kích 2-5, pháp thuật công Wích 3 - 8, hẳn muốn đập đầu...

Phòng ngự....

Công kích...

Né tránh...

Hồi sinh...

Những thứ này thành mây bay quả là mây bay. Thân thể mảnh mai thế kia, chính mình một phát còn chưa phát, quái còn chưa có chết thì đồ đệ bảo bối của hẳn đã chết trước rồi, đó là tình huống gì vậy trời? Đạp không mềm, xương không có... này mà tồn tại được hả....!

Trên người mặc là trang bị quái gì thế? Giả lính mới hả... Rốt cục, tà đạo hẳn bị phản, tà đạo hẳn sục sôi, hẳn muốn lấy búa đập đầu N lần.

[Thế giới] không sợ cua đồng XXOO: aaaaaaaaa aaaaa

[Thế giới] không sợ cua đồng XXOO: aaaaaaaaa aaaaa

10 lần như vậy trên kênh thế giới bắt đầu sôi trào.

Cua đồng hiện tại Iv 61 nhưng đã đứng vào top 50, trang bị thuộc hàng cao cấp, chưa hẳn là đại thiện thì cũng gần như vậy.

Hắn hôm nay tại trên kênh thế giới thét to như vậy, toàn bộ mọi người không hiểu ra làm sao, rối rít bày tỏ quan tâm thăm thiết....

[Thế giới] 1 chén mì Dương Xuân: Cua ca, ca làm sao thế? Chưa thỏa mãn dục vọng hả?

[thế giới] 1 chén nước Dương Xuân: chưa thỏa mãn dục vọng nên phát tiết.

[thế giới] nguyệt muện: bệnh thần kinh rồi, ở thế giới tiêu tiền thoải mái?

[thế giới] gà xào cay Trùng Khánh: như trên... tiền nhiều không giải thích.

[thế giới] ta là người ngoài hành tinh: +1

Mỗi loa trên kênh thế giới phải dung kim nguyên bảo để mua, mà kim nguyên bảo dùng nhân dân tệ để đổi. Vì vậy, một đám nhân rồi... đám người nhảm chán, các bạn đều là những kẻ nhiều tiền (*@0@*)

Trên kênh thế giới nháo lên vui mừng, còn “không sợ cua đồng XXOO” đã khóc không ra nước mắt.

[Thầy trò] Không sợ cua đồng XXOO: đại tỷ của tôi ơi! Tôi muốn giải trừ quan hệ thầy trò, tiểu nhân mang không được ngài.

[Thầy trò] Ninh Tâm: ...

Cuối cùng thì Ninh Tâm và “không sợ cua đồng XXOO” vẫn duy trì quan hệ sư đồ, dù sao là đồ đệ mình thu muốn bỏ đâu phải bỏ ngay được.

Bất quá về sau mỗi lần trông thấy Ninh Tâm thì cua đồng đều là tránh cho mau, chuồn cho lẹ

Mà Ninh Tâm cứ tiếp tục đào và đào....Dù sao nàng trên danh nghĩa cũng là đồ đệ của “không sợ cua đồng XXOO” . Cái sư phụ trên da nghĩa này chưa bao giờ biết cái gì gọi là lễ nghĩa liêm sỉ, bóc lột đồ đệ đó chính là bản tính trời sinh. Hai người thành quan hệ sư đồ trên danh nghĩa, sư phụ ngẫu nhiên sẽ bóc lột đồ đệ, đồ đệ chưa bao giờ dám quấy rầy sư phụ, hai người như vậy bình an vô sự trôi qua.

Cho đến 1 ngày...tà đạo bị ổi thích một vị tiên hồ yêu mị. Chuyện xưa thế là bắt đầu... Chuyện thế nào Ninh Tâm cũng không rõ lắm. Chỉ được biết trong quá trình trò chuyện với mưa nhỏ giọt lại ngẫu nhiên nhắc tới sư phụ của nàng. Nghe nói đại thúc bị ổi cũng bắt đầu tìm được mùa xuân của mình...

Không sợ cua đồng xxoo mặc dù bị ổi, nhưng cái này chẳng liên quan đến trò chơi, hãn vẫn đứng trong top 20 bảng xếp hạng cao thủ. Người chính như Wậ dù ở trong trò chơi nhân phẩm hãn không được, dù là hãn nói năng thô tục, dù là hãn bị ổi hạ lưu cũng không liên quan đến việc hãn trở thành một những đối tượng được người ta hâm mộ. Cho nên khi hãn theo đuổi một tiên hồ Iv 40 cũng không có gặp phải ngăn cản gì.

Cũng chính là khi đó... Ninh Tâm chúng ta đối với Wị sư phụ trên danh nghĩa này có chút thay đổi cách nhìn. Mặc dù hãn chưa bao giờ dạy dỗ nàng, có nhu cầu tuyệt đối sẽ không nương tay bóc lột nàng. Nhưng là người này có tình cảm....1 kiểu yêu đơn thuần, mà đáng yêu.

Hãn có thể không cùng các huynh đệ đi phó bản, nhưng lại sẽ cùng lão bà đi ngắm phong cảnh. Hãn có thể làm cho chính mình một ngày 24 tiếng đồng hồ không ngừng chạy thương hội, luyện trang bị bán lấy tiền cũng giúp lão bà dùng kim nguyên bảo mỗi ngày đổi một món trang bị.

Hãn có thể vì lão bà mà cùng băng hữu trở mặt tiến hành quyết đấu sinh tử, quyết đấu đơn giản là vì vị băng hữu kia nói lão bà của hãn đang lừa gạt tình cảm của hãn.

Hãn có thể giận dữ vì hồng nhan mà ruồng bỏ bang phái, băng hữu, lại sẽ không đối với vợ của mình có 1 câu mắng chửi. Khi đó Closed Beta đã

chuẩn bị kết thúc bởi vì thế nên map chỉ tiến hành đến cấp 65. Tuy vậy khi Closed Beta thì người chơi vẫn giữ được cấp độ.

Một khi trò chơi chính thức vận hành, cấp nhân vật cùng trang bị toàn bộ giữ lại, chỉ đóng cửa tất cả các bang phái, gia tộc trước đó.

Cách ngày hệ thống đóng trước 1 tuần, thông cáo trên kênh phát ra một cái tin tức làm người ta khiếp sợ.

[thông báo hệ thống] người chơi không sợ của đồng xxoo giết chết Hoa Phi Hoa của Phù Vân các thật sự là hậu sinh khả úy.

Bang chủ của 1 bang phái lv 5 mà ba ở khu vực bên ngoài thành giết chết. Nhưng điều lạ là cái thông báo này không chỉ có 1 lần, mà là tận 15 lần như vậy...Quả là không bình thường...Đến người chậm hiểu như Ninh Tâm cũng biết đã xảy ra chuyện lớn rồi.

Phù Vân các là 1 bang phái lớn, bang chủ bị giết chết nhiều lần như vậy việc báo thù là tất nhiên

Không sợ của đồng xxoo mặc dù không phải là một sư phụ tốt nhưng vẫn là sư phụ, có khi hãn cũng giúp Ninh Tâm giải đáp chút ít vấn đề. Mắt thấy hãn đắc tội với Phù Vân các, Ninh Tâm cuối cùng cũng không yên tâm, trực tiếp pm hỏi.

[Thì thầm] Ninh Tâm: sư phụ, đã xảy ra chuyện gì vậy?

Ninh Tâm chờ đợi chờ... đợi ...lại đợi, Không sợ của đồng xxoo vẫn không có trả lời. Ninh Tâm đành phải đi pm hỏi mưa nhỏ giọt.

[Thì thầm] Ninh Tâm: mưa nhỏ, sư phụ của tỷ thế nào vậy?

Mưa nhỏ giọt rất nhanh hồi báo.

[Thì thầm] mưa nhỏ giọt: Con tiện nhân Thiên Vũ kia thông đồng với Hoa Phi Hoa của Phù Vân các, hai người cấu kết với nhau làm việc xấu bị sư phụ tỷ phát hiện Thiệt thòi cho sư phụ tỷ đối với cô ta tốt như vậy, vì cô ta mà của đồng và ca ca ta cãi nhau ầm ĩ... vậy mà nữ nhân kia lại đối xử với hãn như vậy....

Tâm tỷ tỷ em thấy của đồng thật đáng thương.

[Thì thầm] Ninh Tâm: sư phụ ta đắc tội Với bang chủ bang Phù Vân có thể bị phiền toái hay không?

[Thì thầm] mưa nhỏ giọt: Hoa Phi Hoa là loại tiểu nhân nhất định sẽ trả thù. Cua đồng đã rút khỏi bang Long Ngâm thiên hạ, ca ca em nói không có cách để nhúng tay vào chuyện của hắn. Đâu đâu cũng là địch, em cảm thấy được lần này sư phụ tử gặp phiền toái lớn rồi.

[Thì thầm] Ninh Tâm: Vậy làm sao bây giờ? Sư phụ tử chẳng phải là sẽ thiệt thòi rồi hay sao?

[Thì thầm] mưa nhỏ giọt: em cũng không biết, Tâm tử tử việc này tử chờ tham dự, tốt nhất đừng nên quán vào... Ninh Tâm đối với cái thân thể gió thổi bay của mình cũng đủ nhận thức. Một con heo rừng cấp 5 cũng có thể một sừng chọc chết nàng, huống chi là bang nhân bang Phù Vân các chứ? Hơn nữa Linh khu chỉ có khả năng cứu sống, không phải là đánh nhau.

Nhưng là... sư phụ trên danh nghĩa dù gì cũng là sư phụ, mặc dù mình từng có nói qua mấy lần xúc động muốn khi sư diệt tổ, nhưng là tai vạ đến nơi... dù sao Ninh Tâm cũng có vài phần lo lắng.

Tuy nói sư phụ giờ phút này giết người chỉ là cho hả giận, sẽ không có thì giờ nói lý với tiểu đồ đệ, nhưng nói vậy nàng vẫn mở bản đồ đi tới nơi sư phụ đang đứng.

Ngô đồng cốc là địa bàn cấp 40 có thể đi xuống. Trải qua thời gian kiên trì bền bỉ khai quật, cộng thêm mưa nhỏ giọt thỉnh thoảng mang nàng đi làm chút ít nhiệm vụ lúc này cấp của nàng đã đạt tới Iv 45, tiến vào nơi cua đồng đứng không phải là chuyện khó.

Ninh Tâm không có nghĩ qua là đến “ngô đồng cốc” rồi thì có thể giúp được cái gì, nhưng là dù sao cũng là thầy trò cũng không thể trơ mắt nhìn sư phụ mình bị người ta khi. Ninh Tâm cô nương chỉ muốn đứng ở xa xa tạm thời an ủi tinh thần.

Có thể nàng truyền tống đến ngô đồng cốc lập tức liền choáng váng. Một khắc kia... Ninh Tâm là thật cảm nhận được sự bi tráng....

Không sợ cua đồng xxoo bị một đám người của Phù Vân các lớn nhỏ vây quanh, nguyên một đám kĩ năng hoa hoa lệ lệ không ngừng nện vào trên người cua đồng, Ninh Tâm chỉ nhìn thấy đã vị sư phụ phong nhã, tà đạo bỉ ổi lần lượt bị đập cho nằm xuống lại một lần nữa lần quật cường sống lại.

Cua đồng một thân trang bị đã bị bạo phát không còn một mảnh, chỉ mặc 1 bộ bạch y của người mới bị một đám người đánh đến chết đi sống lại, sống rồi lại chết đi.

Đây chỉ là một trò chơi, chết sống lại chỉ mang tính minh họa của trò chơi mà thôi. Nhưng là, trận hành hạ tập thể đến chết hiện ra ở trước mặt này làm cho Ninh Tâm cảm thấy nội tâm vô cùng đau long và phẫn nộ. Dù là trò chơi nhưng có người thật đã ném tình cảm vào chứ không đơn giản chỉ là giải trí.

Đằng đằng giận dữ bay lên, Ninh Tâm cô nương cũng không biết dừng khí chỗ nào bay đến, đợi nàng kịp phản ứng thì đã vọt tới bên cạnh không sợ cua đồng xxoo, nhưng tiếng nói nguyên rủa chửi “không sợ cua đồng xxoo” cơ hồ im ắng, nhìn hẩn sống lại mà toàn thể bang chúng của Phù Vân các choáng, đến khiếp đảm.

Không thể tin nổi, 1 linh khu lv 45 chỉ là kỹ năng chữa thương ở dạng sơ cấp mà có thể buff máu làm cho máu của 1 tà đạo lv 65 máu hồi full. Toàn bộ khiếp sợ rồi thành hỗn loạn.

[Thường] nội lưu đầy mặt: quá là máu đổ tiền rơi mà! Lv 45 lại có khả năng hồi huyết một vạn, mắt ta có phải mù hay không? Mù thật rồi....

[Thường] ưu thương chảy thành sông: * gõ gõ*, bình tĩnh... bình tĩnh...Ta cóc bình tĩnh được, không thể chịu nổi...

[]cỏ xanh bên bờ sông: a di đà phật...

[Thường] bốn mùa: cái này ở đâu xuất hiện ?

Ninh Tâm ngây ngốc nhìn màn hình, nhìn xem kênh trò chuyện trước mặt mà không nói gì. Được rồi việc hiện tại đối tượng cần chinh phạt không phải là sư phụ bỉ ổi kia của nàng, mà trực tiếp nhắm vào nàng nổi

điên. Không đợi nàng mở miệng giải thích, không sợ của đồng xxoo đã Chat mật tới.

[Thì thầm] Không sợ của đồng XXOO: tỷ tỷ của ta ơi, tỷ tới đây làm gì? Ninh Tâm suy nghĩ một chút, rồi nói thật.

[Thì thầm] Ninh Tâm: vốn là nghĩ tới xem tình hình thế nào, nhưng thấy bọn họ cậ đông hiệp yếu nên liền “không cần thận” vọt tới đây.

[Thì thầm] Không sợ của đồng XXOO: mau rút thật nhanh ra xa tôi ta, chỗ này không có chuyện của nhóc đâu.

Đập bàn, Ninh Tâm nhìn thấy của đồng nói một hàng chữ kia cực tức giận nha, Lúc này mà vẫn còn thể hiện giả bộ anh hùng đùa bỡn chơi hay sao? Dù sao nhắc nhở 1 chút về 2 người có quan hệ thầy trò đi.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: dù sao 2 chúng ta cũng là quan hệ sư đồ, dù sao bọn họ cũng biết, nên thầy làm liên tuy tới trò, ta tạm thời không đi!

【Thì thầm】 Không sợ của đồng XXOO: ...

Không sợ của đồng XXOO nằm trên mặt đất lại không thấy sống lại. Bang chúng Phù Vân các liền đưa mắt nhất tề chuyển hướng về phía Ninh Tâm.

【Thường】 bốn mùa: đồ đệ của Không sợ của đồng ...giết ...giết.

【Thường】 cỏ xanh bên bờ sông: ta tới... ta tới. Ta muốn cùng nàng PK.

Cỏ xanh bên bờ sông là Tố lv 50, nàng nói muốn cùng Ninh Tâm PK còn những người khác của Phù Vân các liền nhìn xem hai người, thuận tiện vây vào giữa thân thể Không sợ của đồng XXOO hiển nhiên là tư thế xem trò vui.

Ninh Tâm chứng kiến 2 chữ PK mắt dừng hình luôn, nàng ngay cả quái cũng không chém được, bây giờ cùng người PK thì quá là tự ngược mà chết ngay sao?

Đáng tiếc, Ninh Tâm của chúng ta còn chưa mở miệng thì “Cỏ xanh bên bờ sông đã tới đây, Ninh Tâm ồm một tiếng hoa hoa lệ lệ ngã xuống... màn hình xám trắng .

【Thường】 mây bay: không phải chứ...nháy mắt đã chết...!

【Thường】 cỏ xanh bên bờ sông: ta...ta... ta chỉ mới có dùng là kim châm Thứ Huyết.

Kim châm Thứ Huyết là kỹ năng công kích sơ cấp của “Tổ” chỉ kiến người ta rơi máu đi...

Duy trì liên tục máu giảm đi không đáng sợ... đáng sợ chính là Ninh Tâm cô nương tổn thương còn không có kịp thở, đã một chiêu mất mạng.

【Thường】 bốn mùa: má ơi, cô ta chỉ có 450 máu!

【Thường】 cỏ xanh bên bờ sông: ...

【Thường】 ưu thương chảy thành sông: ...

【Thường】 nội lưu đầy mặt: quả là gió bay...gió bay...

【Thì thầm】 Không sợ cua đồng XXOO: cái gọi là thầy trò xin thu lại đi ta nhà, lão phật gia của tôi ơi, lão tử gánh vác không nổi a. ~~~~

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ta quả là không có mặt mũi... cực kì không có mặt mũi gặp người...

【Thì thầm】 Không sợ cua đồng XXOO: -_-||| là sư phụ ta đây không có mặt mũi gặp người được hay không!

Lại icon nhìn khinh bỉ nhìn, Ninh Tâm “vuốt trán” lặng yên than một vụn lần.

【Thì thầm】 Không sợ cua đồng XXOO: đi tới khu vực Lưu quang mê đi.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: tại sao?

【Thì thầm】 Không sợ cua đồng XXOO: chạy chứ sao? Không lẽ ở chỗ nà tự ngược à, lão tử ta đây không có khuynh hướng ái ngược...

Ninh Tâm lần nữa không nói gì, không sợ của đồng XXOO không có khuynh hướng thích ngược chứ vừa rồi N lần chết đi sống lại là ai thế...ai vậy!

【Thì thầm】 Không sợ của đồng XXOO: mau tới Lưu quang mê, lão tử đi trước.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: chúng ta bây giờ sống lại, bọn họ sẽ giết chúng ta.

Không sợ của đồng XXOO lần nữa trầm mặc, hần sai rồi... hần thật sự sai rồi... hần không nên trông cậy vào cô nàng không biết cái gì gọi là “hồi sinh kì” có thể chọn điểm địa điểm sống lại.

【Thì thầm】 Không sợ của đồng XXOO: hệ thống tặng “hồi sinh kì” nhóc có hay không?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: cái kia... a! ừ... có....

Trẻ nhỏ quả là dễ dạy! Không sợ của đồng XXOO đang định đáp lời, thì Ninh Tâm gõ tới 1 câu làm cho hần đủ để sặc nước miếng àm tự sát...

【Thì thầm】 Ninh Tâm: tại kho hàng.

【Thì thầm】 Không sợ của đồng XXOO: lão phật gia của ta ơi, ta không phải là bị Phù Vân các hành hạ đến chết mà là ta bị nhóc chôn giết *rơi lệ*.

Thầy trò hai người lần nữa lâm vào sự trầm mặc vô tận, Ninh Tâm nhìn mình đã xám trắng trên màn hình, một đám bang chúng Phù Vân các đang tư thái của kẻ thắng trước thì thể thầy trò bọn họ khoa tay múa chân, trong lòng không khỏi có chút phiền muộn. Còn không đợi nàng ưu thương chảy thành sông, thư của hệ thống nhắc nhở nháy một tiếng. Mở ra vừa nhìn hệ thống nhắc nhở Không sợ của đồng XXOO gửi tới 1 hói 10 lá “hồi sinh kì” cho Ninh Tâm.

【Thì thầm】 Không sợ của đồng XXOO: cầm cái “hồi sinh kì” sau dùng lá cờ sẽ xuất hiện truyền tống tới bên đó. Nãi nãi của ta nhớ là khu

vực tên Lưu quang mê ná. Nhớ lấy... nhớ lấy.. là Lưu quang mê...Lưu quang mê ....N lần nhắc đi nhắc lại nơi đó.

-_-# Truyền tống thì truyền tống có quái gì mà tại sao phải nhiều lần cường điệu thế ta không đến mức là dân mù đường. Ninh Tâm hung hăng dùng lá cờ, quả nhiên trông thấy truyền tống vị trí men kia, ngoan ngoãn tìm ở khu vực Lưu quang mê.

Xoát xoát xoát xoát, hai đạo kim quang nháy lên, thầy trò 2 người Không sợ của đồng XXOO thành hai đạo kim quang mà đi, để lại bang chúng Phù Vân các ở đây ngây ngốc nhìn.

【Thường】 nội lưu đầy mặt: Má nó! Chạy... chạy thoát rồi.

【Thường】 Hoa Phi Hoa: Mau đuổi theo!

Bang chủ Phù Vân các ra lệnh một tiếng, bang chúng Phù Vân các tán ra khắp nơi trên bản đồ thế giới tìm kiếm khu vực lẫn trốn hai người. Mà giờ khắc này, hại bang chúng Phù Vân các hồi hải ngược xuôi còn hai thầy trò đang trốn tại Lưu quang mê thì bắt đầu cãi vã.

【Thì thầm】 Không sợ của đồng XXOO: vừa rồi kêu nhóc đi tại sao không đi? Chê ta còn chưa đủ mặt mặt đúng hay không?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: *đập búa*, nếu ta biết sư phụ là loại người vong ân phụ nghĩa thì đánh chết ta cũng vậy không thêm tới ngô đồng cốc. Cho sư phụ người bị ngược đãi chết cho xong, ta không thêm đau lòng!

【Thì thầm】 Không sợ của đồng XXOO: ai muốn nhóc đau lòng, nhóc cho rằng nhóc là ai.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ta chẳng phải là ai, chỉ là không trùng hợp trở thành đồ đệ của lão mà thôi. Dù lão không có coi ta là đồ đệ, nhưng ta coi lão là sư phụ. Ta bị giết là ta đáng đời, ta tự chuốc phiền cho mình, ta hiện tại đi cho lão nhìn khỏi phiền lòng.

Sau 1 chuỗi chữ đánh xong, Ninh Tâm đột nhiên muốn khóc xúc động. Xoay người đang định đi, thì xuất hiện một câu nói.

【Thường】 Không sợ của đồng XXOO: Nãi Nãi à, đừng nóng giận... là ta sai rồi...ta xin lỗi.

Hệ thống thông báo : Không sợ của đồng XXOO ôm Ninh Tâm.

Ninh Tâm trợn tròn mắt, nàng bị làm kinh sợ.

】 Ninh Tâm: sư phụ, lão làm gì thế?

【Thì thầm】 Không sợ của đồng XXOO: Nãi Nãi à, nhóc có biết hay không lúc này còn có thể gọi ta một tiếng sư phụ lại vọt tới trước mặt ta giúp ta thêm máu lại chỉ có 1 mình nhóc.

【Thì thầm】 Không sợ của đồng XXOO: ta cho rằng huynh đệ vứt bỏ ta... ta cho rằng nữ nhân tình sâu như biển phản bội ta... Ta đã từng giúp qua rất nhiều người... nhưng cuối cùng... cuối cùng.. giúp ta chính là 1 kẻ ta không bao giờ quan tâm.

【Thì thầm】 Không sợ của đồng XXOO: Nãi Nãi ngốc này! Trong trò chơi ngàn vạn lần không nên có chân tình, động tình thì nhóc liền thua... thất bại thảm hại. (L: bị gái phản bội đả kích quá, sock quá rồi nên bỏ game luôn, khổ thân....)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Đây... lão bị cái gì kích thích thế?

Hệ thống nhắc nhở: Không sợ của đồng XXOO gửi tặng bạn 1 quyển “thiên thư thần cuốn”.

Hệ thống thông báo: Không sợ của đồng XXOO giải trừ quan hệ thầy trò với bạn.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: lão làm này có ý gì?

Ninh Tâm nổi giận... nhưng là Không sợ của đồng XXOO không trả lời.

Mà là hệ thống thông báo: Không sợ của đồng XXOO đã logout .

Chương 3

Sau Không sợ của đồng XXOO logout, ngày sau đó Game Thần thoại kết thúc thời gian thử nghiệm. Quá trình Test game trong 3 tháng đã xong.

Chào từ biệt cha mẹ và những lời dặn lại, bảo bối Ninh Tâm rất cục ngẩng cao đầu mà bước vào cửa chính trường đại học T. (Liên ta: ko đi cửa chính vậ đi cửa gì...=.=,... đầu ta nhớ hồi ta mới nhập trường, ngày đầu là sinh viên nó bắt ta đi cửa phụ, vì cửa chính đóng... giờ tốt nghiệp rồi vẫn ức nhi)

Dù sao Ninh Tâm được giáo dục là không được ở bên ngoài, nên nàng chọn ở trong kí túc xá. Dù sao lần đầu tới nơi mà có nhiều cùng ở xung quanh, quả là háo hức, như ong vỡ tổ.... Vì vậy, bạn học Ninh Tâm không khách khí chút nào đến trước một mình xưng bá phòng 201, tầng 13, khu 5 đại học T!(L: ... chị ngố nà đòi xưng bá... vậy ai làm vương)

Một người ở mặc dù tịch mịch nhưng cũng có cái lợi mới , ít nhất nàng chơi game sẽ không ảnh hưởng đến những người khác.

Sau khi có những điều chỉnh từ Closed Beta tì game chính thức vào giao đoạn hoạt động. Bảng xếp hạng top game, game này bắt đầu nhích lên top 4, Ninh Tâm khắc sâu ý thức là game “Thần thoại” tuyên truyền thật sự rất thành công. Dù là trò chơi mới mở thêm 2 sever nhưng Ninh Tâm vẫn thấy như cũ trì hoãn vẫn chật ních lạ thường, mỗi ngày phải cố gắng lắm mới len lỏi vào được.

Chuyện đầu tiên lên game sao khi chính thức hoạt động là gì? Đương nhiên là kiểm tra một chút ít thông số.

.
Đầu tiên, linh khu lv 45 mọi thông số cột vẫn như cũ một ... vạn năm không thay đổi, thuộc tính cùng điểm tâm pháp kinh mạch cũng không bị hệ thống điều chỉnh. Chỉ là danh sách hảo hữu ở bên xám ngắt, sạch trơn.

.
Mưa nhỏ giọt xám trắng, Không sợ của đồng XXOO đã biến mất.

Sau khi kết thúc Closed Beta trò chơi chính thức đưa vào hoạt động là lúc cần điện thoại di động gửi thư thông báo tin tức. Nếu qua nửa tháng không vào link kích hoạt lại thì coi như hệ thống mặc nhận xoá bỏ.

.
Vốn cho rằng Không sợ của đồng XXOO logout chỉ là một phen nhất thời tức giận, nghĩ thông suốt rồi sẽ trở lại. Ai ngờ đến vị sư phụ không tìm, không phôi, vô tình vô nghĩa kia thật sự đem mình từ bỏ?

.
Trong kho cuốn sách Không sợ của đồng XXOO lúc gần đi gửi cho Ninh Tâm vẫn còn bảo tồn, nhìn vật nhớ người chuyện đương nhiên, nàng chỉ là muốn chờ Không sợ của đồng XXOO sau khi trở lại đem “thiên thư thần cuốn” trả lại cho hắn. Hôm nay xem ra duyên phận giữa Không sợ của đồng XXOO coi như kết thúc hoàn toàn. Nhìn thấy trong kho hàng cuốn thiên thư thần cuốn vàng óng, Ninh Tâm cô nương lặng yên thở dài một hơi.

.
Dù sao cách phong cách tao nhã, vô sỉ của Không sợ của đồng XXOO Ninh Tâm không có cách nào thừa kế, bất quá nếu đã để lại quyền bí tịch này thì mình cũng không thể phung phí của trời. Vì vậy, Ninh Tâm cô nương lần nữa chạy về phía thu thập khai quật 1 con đường chói lọi.

.
Lượng máu nếu thiếu có thể dùng thảo dược. Dù sao cùng lắm là giết người cướp của. Ninh Tâm nghĩ rất rõ ràng nghĩ vô cùng thấu đáo.

.

Ta lượng máu thiếu không đủ công kích, phòng ngự thấp, da lại mỏng không có cách nào công cũng không cách nào thủ vậy dứt khoát liền đánh đánh lâu dài đi. Dù sao sau khi học thu thập dược thảo thì khai quật dược liệu có thể tự mình dùng nha! Đánh không lại quái, thì ta cần dược hao tổn chết quái.

↖↗↖↗↖↗

.

Con đường là thế nhưng lộ trình là sẽ gian khổ, nhưng là tiền đề biết đâu sáng sủa nha !Cố lên

Nhưng là, một canh giờ sau Ninh Tâm rốt cục bực mình phát hiện quyết sách của mình là thất bại.

.

Đầu tiên nàng học chính là thu thập dược liệu, nhưng là nàng sẽ không chế dược. Cũng không thể cứ như vậy đem dược liệu nuốt sống? Nàng ngược lại nghĩ là có thể nhưng là GM không cho.

.

Tiếp theo, cần dược giúp kéo dài tính mạng điều kiện tiên quyết là người chơi phải cùng quái một đao không thể đánh chết mình. Nhưng nếu như không đợi mình cần dược mà hệ thống xam 1 mảnh, cưỡng chế đưa mình trở về hoàng tuyền luôn rồi sao?

.

Vì vậy, Ninh Tâm thâm trầm mà lại ưu thương đưa ra kết luận.

.

Học hái thuốc nàng cũng chỉ biết sinh mạng không bảo đảm... an toàn không bảo đảm... đánh người chém quái không tổn thương...

.

Bi kịch là đâu? Là có đồ ăn mà không thể ăn.... Muốn ăn phải chế biến!

.

Đường đi lấy chân kinh còn gian khổ...

Nếu cách mạng chưa thành công vậy thì phải cố gắng lên!

Lúc này đây, Ninh Tâm rút ra kinh nghiệm xương máu nghĩ thông suốt:

.

~~> Đánh quái vật thăng cấp đó là mộng mơ, thu thập khai quật mới là tiền đề.

.

- Người muốn thăng cấp, người muốn đánh quái vật đúng không? Vậy thì cái người là vũ khí đồ phòng ngự. Mà vũ khí đồ phòng ngự nơi nào đến ? Chính là thì mỏ thiết chế tạo!

.

- Người muốn đi phó bản, người phải giúp bang chiến đúng không? Vậy cái người muốn là phải có bảo vật thạch bùa hộ mệnh. Bảo thạch bùa hộ mệnh nơi nào có? Chính là từ Ngọc Thạch chế tạo ra!

.

- Người muốn PK, người tăng công trạng đúng không? Vậy cái người cần là đan dược. Mà đan dược nơi nào ? Chính là từ thảo dược chế ra!

.

Nghĩ tới đây, Ninh Tâm trong lòng rất cục thăng bằng, đầu óc như có bóng đèn chiếu sáng.

.

Ai muốn đánh quái ? Ai cần thăng cấp? Tất cả các người về sau muốn thăng cấp toàn bộ phải dựa vào ta. Ha ha (L; ẹc, nghe cũng có lí...)

.

Không đảm đương nổi vị trí tiền vệ, vậy ta tự giác làm hậu vệ. Không làm được chiến sĩ ngoài mặt trận thì cùng lắm thành hậu phương.

.

Dù sao bây giờ cái mà Ninh Tâm định vị lúc này đây, nàng tự hào ngẩng đầu mà bước, bước về phía về phía con đường lớn chói lọi của nàng. Vì vậy, sau khi âm u Ninh Tâm cô nương rốt cuộc, triệt triệt để thông suốt từ bỏ ý định thăng cấp trong đầu, hết sức chuyên chú vào con đường khai thác của mình.

.

Lúc đó Ninh Tâm còn không biết kỳ thật từ lúc nàng bước chân vào Thần thoại bước đầu tiên hành vi sinh hoạt của nàng khiến cho vận mệnh bao người chơi thay đổi.

.

Nguyên nhân... Ai bảo nàng tự nhiên trở thành tiểu Bạch đây? Kỳ thật trong 1 game không thiếu người chơi có cuộc sống khá nhàn hạ. Bọn họ không thích thăng cấp, không thích PK, bọn họ vui mừng tự tung, tự tác, làm công việc buôn bán, quản gia. Nhưng những người này thường thường cũng là vì tích lũy tài phú kinh người, cái họ nhắm vào chính là vị trí đại thần tài phú.

.

Nhưng là Ninh Tâm suy nghĩ như 1 đứa nhỏ hồn nhiên, nàng không vì lợi, thậm chí nàng cũng không vì tài. Ai cũng sẽ không biết, tương lai đệ nhất bảng tài phú Thần thoại lại là 1 tiểu bạch này. Mọi kỹ năng khai quật đã viên mãn nàng chỉ hi vọng GM bị mình làm cho lay động mà thương xót, kỹ năng chế tạo cao cấp mãi. Sẽ có người hỏi sao lại đi con đường này...con đường không lối về Ninh Tâm rất bình tĩnh đáp.

.

【 Thường 】 Ninh Tâm: bởi vì ta chém không chết 1 tiểu quái ven đường, ta chỉ có thể hóa bi phần mà thành động lực đào. Đương nhiên những thứ này đều là nói về sau....

Mà giờ khắc này Ninh Tâm, chỉ là 1 người chơi bình thường giữa ngàn vạn người chơi khác....

.

Nàng mỗi ngày login sắp xếp hành trình là như sau:

.

- Khai quật mỏ thiết – đào Ngọc Thạch – thu thập dược thảo.

- Thu thập dược thảo - đào Ngọc Thạch - khai quật mỏ thiết.

.

Cứ như thế vô hạn tuần hoàn, thao tác đi lại rất nhiều lần. Chờ đến một ngày Ninh Tâm mở ra cột kỹ năng sống làm người ta ghen hòng nhìn trên trời số liệu xuất hiện ở đó.

.

Khai quật mỏ thiết cấp 99 (cấp cao nhất 100)

Đào Ngọc Thạch cấp 99 (cấp cao nhất 100)

Thu thập dược thảo cấp 90 (cấp cao nhất 100)

.

Mà nhân vật của nàng thì biểu hiện như sau:

.

Lv 75, thể 0, lực 0, mẫn 0, may mắn 0, hồn thượng 0, trí 125.

.

HP: 750, hấp dẫn :13000 (L : cột hấp dẫn giá trị ban đầu 500, mỗi lần gia tăng một chút trí, loại nghề nghiệp trị liệu hấp dẫn mỗi lần gia tăng 100 .....vậy mà giờ bà này bò lên 13 000 , @@)

.

Đây là 1 kiểu tổ hợp số liệu kiến người ta choáng váng!

.

Lượng máu nhiều hay ít sẽ quyết định việc sinh tồn của người chơi, mà giá trị ma lực không thể nghi ngờ chính là tiếp tế đạn dược cho người chơi. Ngoài trừ dùng vật lý công kích là nghề nghiệp chính thì dùng pháp thuật làm kỹ năng nghề nghiệp sinh tồn trong lúc đó so với hấp dẫn cực lợi hại. Một khi được tiêu hao hết tất mặc cho người chơi có kho máu nhiều như thế nào, cuối cùng cũng chỉ là mặc người hành hạ đến chết.

Trạng thái của Ninh Tâm giờ phút này không thể nghi ngờ chính là thiếu khối thuốc làm nổ kho máu, nàng có một thân đạn dược lại không có đất dụng võ.

Càng làm người ta không choáng chính là, người chơi bình thường kỹ năng sống cao nhất vừa qua khỏi 50 còn Ninh Tâm đã nhìn thấy max level. Có thể càng làm nàng khóc không ra nước mắt chính là trải qua thiên tân vạn khổ rốt cục nhìn thấy kỹ năng sống max level ánh thì hệ thống nhắc nhở, max level kỹ năng sống cần thu thập vật liệu đặc biệt để thăng cấp, hơn nữa sẽ hoàn thành mẫn nhiệm vụ cấp.

Nguyên liệu đặc biệt đó ở nơi nào? Tại phó bản đặc biệt trong hang ổ của BOSS!

Nhiệm vụ tương quan mẫn nhiệm vụ cấp là gì? Nó là liên hoàn đánh chết quái vật thu thập đồ trong nhiệm vụ! Điều này làm cho ý nghĩa cuối cùng của Ninh Tâm thấy chán nản. Không có cách nào khác để thăng cấp, không có cách nào khác để khai quật. Ninh Tâm đập bàn, gõ ghế GM ngay cả niềm vui cuối cùng của mình cũng tước đoạt, vốn định trông cậy vào kỹ năng sống kỹ năng max level cũng không uống mình ở Thần thoại đi qua 1 lượt. Đáng tiếc hệ thống bất công, GM vô nhân đạo, trò chơi khai phá bị chấm dứt như hủy diệt hy vọng cuối cùng của Ninh Tâm.

.

Lăn qua, lăn lại, Ninh Tâm nhìn trên màn hình vẻ mặt đầy ưu thương, nhìn thấy trong cái bao đồ chồng chất nguyên liệu thu thập 1 phát bị hệ thống làm tổn thương tâm hồn trẻ thơ, còn đang bồi hồi có nên học tập sự phụ mình, đá mòn, lệ rơi off game. Lâm vào tình thế khó xử này Ninh Tâm rất rối ren. Nhưng là không có đợi nàng ra quyết định, hệ thống đột nhiên nhắc nhở nàng bị chết, màn hình lần nữa đen ngòm... . (L; ái mới chương 3 thôi, đừng of game chị ơi, chị off rồi nam chính thế nào...)

.

Nghe câu ý trời chưa? Đây chứ đâu! ^~ ^

.

Khi con người chưa thể quyết định đi hay ở thì ông trời sẽ ra tạo 1 cái phán định! Ninh Tâm thấy linh khu đặc biệt đẹp hơn khi chết kiểu này, nằm ở mặt đất lạnh buốt, ngơ ngác nhìn qua trước mắt xuất hiện một nhóm hồng danh.

.

Giờ phút này Ninh Tâm đang rất u buồn, rất ưu thương, và rất bi phẫn. Nàng bị gà mẹ mổ chết, nàng bị heo rừng húc chết, nàng bị rừng cây Hắc Hùng kéo chết,... kia đều là bị quái ngược chết .Trừ lúc trước tới chỗ Không sợ cua đồng XXOO bị cỏ xanh bên bờ sông PK giết chết đây là Ninh Tâm lần đầu tiên bị hồng danh hành hạ đến chết.

.

Nàng máu tí tẹo dễ dàng bị chết, cho nên cho tới bây giờ đều là tránh hồng danh mà chạy, huống chi nàng chỉ biết mình là 1 kẻ yêu thích hòa bình? Vốn là Ninh Tâm được dạ dỗ nhiều một chuyện chi bằng bớt một chuyện, nàng định coi như mình bị quái giết chết, cùng lắm thì một lần nữa sống lại. Đánh không lại người, nàng còn không biết trốn sao?

.

Nhưng lúc này đây tay của nàng còn dừng lại bên phải định dùng “hồi sinh kì” (Tác giả: không cần phải hoài nghi, cái duy nhất Không sợ của đồng XXOO truyền thụ cho đồ đệ bảo bối chính là kỹ năng chính này. Phỏng đoán Không sợ của đồng XXOO mà biết rõ chuyện này, có thể nhắm mắt...xuôi tay ; L : dạ đc 36 kế chuẩn là thượng sách, chuẩn dùng cờ... quá thượng sách...)

.

Chợt kênh trước mặt có người lên tiếng.

.

【Thường】 chiến hồn: Tự dừng xuất hiện !Chết bà mà đi!

.

【Thường】 dưới ánh trăng mỹ nhân: Sao 1 tiểu linh khu còn chết nằm sấp ở chỗ này làm gì? Không nhìn thấy chúng ta đang bận rộn hả?

.

Ninh Tâm đang lặng yên thán, ai kêu mình là số nhỏ không có năng lực bảo vệ mình đây? Coi như quên đi, đi nhanh. Vì vậy khi nàng lại lần muốn kích hồi sinh kì, thì có 1 thông báo

.

Mặc Thường sẽ dùng Hoàn Hồn đan cứu tính mạng bạn xin hỏi có tiếp nhận hay không?

.

Hoàn Hồn đan! Đó là cái gì! Đó là đạo cụ quý dùng kim nguyên bảo hồi sinh, một đan giá trị 10 nhân dân tệ. (L: tính tính 1 NDT = VNĐ = ...)

.

Nói như vậy nếu làm cho 1 linh khu, Tố, Thần Nông tại chỗ sống lại,... không quen biết mất 10 NDT sống lại! @/@

Không quen lại sử dụng đạo cụ này giúp vì vậy khiến Ninh Tâm thụ sủng nhược kinh, sau khi ấn đồng ý đã nhìn thấy hoa sen quanh quần trên người

sang chói, tiểu linh khu linh lung đáng yêu nhảy lên, bình yên sống lại.

.
Ninh Tâm sống lại việc đầu tiên chính là hướng người ta nói lời cảm ơn, nàng còn chưa đánh xong thì kênh trò chuyện đã xuất hiện lời nói.

.
【Thì thầm】 Mặc Thương: đi nhanh đi... nơi này nguy hiểm.

.
Đầu tiên là dùng Hoàn Hồn đan cứu mình, giờ phút này ngăn ngui bảy chữ làm cho trong lòng Ninh Tâm ấm áp, tứ chi đang lúc tràn đầy cảm động.

.
Nhìn trước mắt 1 bạch y kiếm khách lv150 bị 9 người vây. Ninh Tâm yên lặng xóa đối thoại định nói cảm tạ, một lần nữa đánh vào một hàng chữ.

.
【Thì thầm】 Ninh Tâm: không cần...tôi lưu lại giúp bạn thêm máu.

.
Tin tức phát ra, Ninh Tâm đem kỹ năng mình mấy trăm năm cũng không chạm qua kỹ năng kéo ra, đem việc thêm máu cùng các kỹ năng phụ trợ điều chỉnh đến tối đa, thuận tay kích lên trạng thái. Không đợi Mặc Thương đáp lời, 5s giây duy trì liên tục khả năng hồi huyết “từ bi phổ độ” cùng đề cao thuộc tính giá trị “thân tự tại” 2 kỹ năng đã vút xuống trên người Mặc Thương.

.
Mặc Thương vốn là đối với việc Ninh Tâm ở lại chỉ là bất đắc dĩ cười cười. Dù sao một lv 75 ngoại trừ việc lưu lại cùng hãn chết cũng không có tác dụng gì khác. Nhưng là khi Ninh Tâm dùng “từ bi phổ độ” cùng “tự thân tự tại” khoác lên người hãn xong thì hãn kinh hãi không thôi.

.

“Từ bi phổ độ” mỗi lần lượng hồi huyết là dựa theo cấp kỹ năng tính toán . Kỹ năng này tổng cộng có: 5 cấp, từ 1 cấp bắt đầu là giá trị thuộc tính là 1, đi lên mỗi một cấp tăng lên 1 điểm giá trị, nói cách khác cấp cao nhất “từ bi phổ độ” là 5 giá trị lượng máu.

.

Nói như vậy coi như là linh khu cấp 150 ngang cấp hãn thì điểm : từ bi phổ độ” max chỉ là 80. Dù sao trong game “ Thần thoại” thì từng thuộc tính giá trị đều là cần thiết. Nghi ngờ chông chất nghi ngờ.

.

Có thể là một linh khu thêm lượng máu 80 điểm kỹ năng trí lực max level lượng máu thêm bất quá là 400, mà trước mắt hãn cái linh khu lv 75 một cái “từ bi phổ độ” quãng cho chính là 5s hồi huyết: 625 điểm, mà “tự thân tự tại” lại càng làm Mặc Thương choáng 72 điểm toàn bộ thuộc tính giá trị.

.

Được rồi Mặc thương coi như mắt mình lé, nhìn không ra cao thủ!

.

Mặc Thương nhanh chóng chuyển suy nghĩ vừa rồi, gõ một câu nói cho Ninh Tâm.

.

【Thì thầm】 Mặc Thương: đến sau người tôi, theo sát tôi.

.

Ninh Tâm rất cục cảm giác mình cũng có ích, vì vậy rất vui vẻ nghe theo chỉ huy cứ cố định đi theo phía sau bạch y kiếm khách Mặc Thương.

.

Gia nhập thêm 1 tiểu linh trụ lv 75, 9 người đối diện lơ đễnh. Cứ vậy căn chết Mặc Thương nhưng rất nhanh bọn họ liền phát hiện cái quyết định này

là 1 sai lầm cỡ nào.

.

Nha! Kể từ khi vị linh khu lv 75 này lượng máu của Mặc Thương luôn duy trì là 90%. Tiểu Linh Trụ nhìn trông giống 1 bình sữa nhỏ nhưng hoá ra lại là 1 cái hồ không đáy.

.

Phát hiện sai lầm thì phải điều chỉnh họng súng bắt đầu hướng về phía linh khu vương bận kia.

.

Nhưng là lúc này bọn họ bị ai phát hiện, bình thường tồn tại trước Mặc Thương bọn họ căn bản không có sờ được sợi lông của tiểu linh khu kia. Cho dù Mặc Thương không kịp che chở vất vả có thể công kích thì vị kiểm khách kia có thể đem bọn họ tái tổn thương đến trên người mình như kỹ năng mình phả vào trên người Ninh Tâm.

.

Đây là cuộc chiến chảy máu quá trời....!Đối diện chỉ có hai người, một kiểm khách, một linh khu. Tên kiểm khách này vũ khí sát thương cường đại!

.

Toàn bộ bảng ngoại trừ bảng tài phú, và tà ác thì đệ nhất đều là Chiến Thần Mặc Thương, thao tác, cùng vũ khí đều là Mặc Thương đứng đầu....tóm lại là 1 đại thần cỡ nào....Phía sau hẳn là 1 cái nhân vật không có tý thu hút nào nhưng đủ làm cho người ta run rẩy, hít thở không thông. Vừa thêm lượng máu, vừa thi triển kỹ năng phụ trợ.

.

Chiến Thần + 1 kho máu di đông = vô đối.

.

Được rồi...coi như quá trình tàn khốc... kết cục là tàn nhẫn .

.

9 người vây 2 người kết quả là: hai người kia vẫn đứng hiên ngang đón gió, còn chín người kia dù không muốn cũng đã tròng mắt mà tức tối nhìn toàn bộ ngã xuống, 1 tiểu tổ hai người toàn thắng!

.

Nhìn xem địch ở đối diện toàn bộ đã ngã xuống, ngón tay Ninh Tâm đang phát run, mỗi nhừ. Từ khi chiến tranh bắt đầu tay của nàng liền răng rắc mà ấn, chỉ sợ một phút không cẩn thận đem Mặc Thương hại chết. Chờ chín người đối diện toàn bộ ngã xuống Ninh Tâm thở phào một cái, mỗi nhừ ngã trên ghế, ánh mắt lại không hề chớp mắt nhìn chăm chăm trên màn hình một thân bạch kiếm khách.

.

Lúc chiến đấu thời khắc kia đứng ở trước bảo vệ nàng tựa như bức tường thép, vì nàng thừa nhận tổn hại.

.

Ninh Tâm đột nhiên phát hiện chính mình đối diện nhân vật trước mắt này sinh ra hảo cảm.

.

【Thì thầm】 Mặc Thương: đi thôi.

.

Mặc thương nói xong, lấy thú cười ra.

.

Hệ thống nhắc nhở Mặc Thương muốn mời bạn cùng cưới, xin hỏi bạn có đồng ý không?

.

Ninh Tâm trông thấy hệ thống báo vậy không chút do dự kích đồng ý.

Trên màn hình, linh khu nhỏ nhắn xinh xắn hai tay giữ ở người bạch y
kiếm khách chậm rãi bay lên.

Chương 4

Nếu như muốn hỏi Gió cuốn mây tan đời này hối hận nhất là chuyện gì hẳn nhất định sẽ trước đưa mắt nhìn trời, tối nhắm hai mắt rũ xuống đất, ngẩng nhìn bốn phía thấy bốn bề vắng lặng, rồi sẽ một tay nắm chặt tay đối diện một bao đôi mắt đăm lẹ rồi nghẹn ngào khóc lóc cùng kể lể.

“Hu hu đời này ta hối hận nhất là gặp được hai người. Một kẻ để cho ta tại phản kháng rồi áp bách vượt qua đâu khổ từ lúc nhỏ đến thanh niên, trung niên có lẽ còn có đến già thậm chí hẳn đến nay ảnh hưởng đến cuộc đời của ta. Một người khác càng làm cho ta dày đặc oán hận cùng dày vò vượt qua trò chơi buồn chán năm tháng, nàng ta không chỉ có nhà tư bản bóc lột nghiền ép giá trị thặng dư của ta. Lại còn trải qua một phen ngược đãi còn có thể về mặt vô tội, vô tội cho người không nữ.....”

Đó là đoạn tự thuật từ Gió cuốn mây tan chúng ta có thể rõ ràng phát hiện đối với Mặc Thương đại thần hẳn là kính sợ cùng với ngưỡng mộ tồn tại. Đối với Gió cuốn mây tan mà nói Mặc Thương đại thần chính là một mình hẳn không thể vượt qua núi cao, Gió cuốn mây tan chính là bị nô dịch, bị áp bức. Nhưng khi thấy Ninh Tâm cô nương xuất hiện Gió cuốn mây tan mới biết được thì ra là cảnh giới tối cao của áp bức cùng ngược đãi không phải là Mặc Thương mà là tiểu bạch thỏ Ninh Tâm này.

Nhớ rõ lúc trước Mặc Thương đem Ninh Tâm cô nương giao cho Gió cuốn mây tan chỉ giáo vài điều Gió cuốn mây tan mới đầu còn hưng phấn bừng bừng , trạng thái sục sôi.

Nhưng khi hẳn đem Ninh Tâm dẫn tới khu giao dịch rồi dạo qua một vòng tinh tế khai báo giá cả lên xuống của thị trường, hơn nữa giảng thuật phương châm kinh doanh của mình. Cô gái này chỉ nói một câu nói lập tức đem Gió cuốn mây tan trong sống ngoài khét.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: dùng giá thấp mua vào lại dùng giá cao bán như vậy hình như không hiền hậu? Hơn nữa giá thấp thái quá thật sự sẽ có người bán sao?

Cô nương tựa hồ giống như cô đã làm qua loại chuyện giá cực thấp đúng không? Còn làm không chỉ một lần đúng không? Gian thương chính là giành lợi ích từ chênh lệch giá cả đó? Cho dù là ở trong trò chơi kiếm tiền cũng là không từ thủ đoạn biết không?

Chờ Gió cuốn mây tan giải thích khát khô cả cổ thiếu chút nữa thở hỗn hển mà chết cô gái Ninh Tâm này rốt cục khai sáng thêm týt.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: a, vậy em đã hiểu rồi. Nhưng em tại sao có thể nhìn ra giá cả có biến hóa? Tại sao có thể biết rõ loại vật phẩm nào sẽ có thể tăng giá đây?

Ninh Tâm cắn ngón tay làm cho 1 kẻ khoa văn từ nhỏ nghiên cứu loại học vấn kinh tế độ khó cao này quả cực kì khổ.

【Thì thầm】 Gió cuốn mây tan: cô nương à thị trường thế nào đi dạo cũng biết.

Vì vậy, Ninh Tâm qua ngó thị trường. Nửa ngày sau, Gió cuốn mây tan tới kiểm tra thành quả của cô nương này rốt cục nhìn qua kênh tán gẫu một tổ số liệu hoàn toàn die luôn.

Ninh Tâm cô nương này có thể nhận chân từng bước từng bước chuyển xuống sạp, còn dùng máy tính xách tay đem mỗi vật phẩm của cái sạp vào gắng sức ghi chép giá cả vào 1 bản word. Ghi chép hết số liệu còn chưa đủ nàng còn dùng máy tính đem số liệu nguyên một đám gõ ra. Giá mua vào, giá cao nhất... tóm lại nàng hết thấy đều ghi....o(0□ ^)o.

【Thì thầm】 Gió cuốn mây tan: ta đi cô nương à chiếu theo định giá của cô thì cô có thể kiếm tiền ư?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ách, chẳng lẽ đều không phải giá cả tốt nhất sao?

Gió cuốn mây tan cảm giác mình một đầu đâm chết ở trên bàn đều có thể.

【Thì thầm】 Gió cuốn mây tan: (_/_)# như vậy là không có cách nào khác kiếm nhiều tiền .

【Thì thầm】 Ninh Tâm: vì cái gì?

【Thì thầm】 gió cuốn mây tan: em định là giá cả đã chia đều, người ta dựa vào cái gì mua đồ của em thì tại sao muốn bán đồ cho em?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ách...

Ninh Tâm tròn tròn mắt nhìn nhìn trên laptop chẳng chịt ghi chép số liệu.... cùng tại góc bàn máy tính tại chỗ muốn lệ rơi .

【Thì thầm】 Ninh Tâm: nếu đều dùng giá rất chung cho dù không kiếm lời nhiều ít nhất sẽ không thiệt thòi a.

【Thì thầm】 gió cuốn mây tan: / (T o T)/~~ cô nương này thương nhân không phải là kiếm tiền mới tồn tại sao...

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ...

【Thì thầm】 gió cuốn mây tan: thế là đi tong thanh danh cả đời của ta

Gió cuốn mây tan trong lòng kêu rên, kiếm tiền thật vui vẻ, hã tại sao phải đi tiếp nhận một củ khoai lang nóng phỏng tay chứ?

Ninh Tâm bên kia cũng tương đối loạn hướng phía Mặc Thương ghen ngào.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: *khóc lớn* một đồng con số em xem đầu đầu đau, em hận con số...hận!

【Hảo hữu】 Mặc Thương: chẳng lẽ vì rất khó mà không học.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: em cảm thấy được thực xin lỗi Gió cuốn mây tan.

Mặc Thương bình tĩnh nhìn Gió cuốn mây tan hướng hã phát ra một thư cầu cứu nhẹ lời an ủi Nnh Tâm.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: sẽ không đâu.

Mặc Thương tuyệt đối sẽ không nói cho Ninh Tâm cô nương biết Gió cuốn mây tan đầu kia đang buồn bực đến phát điên, hận không thể lập tức đem tiểu Bạch này ăn tươi nuốt sống.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: nhưng em vẫn không hiểu mua vào mức thấp nhất.

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: về sau đem tài liệu giao cho Gió cuốn mây tan là tốt rồi, hãn sẽ giúp em bày quầy. (L; đại thần này sao ko nói sớm... ác kinh)

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: thật ...có thể chứ?

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: không sao, em dù sao cũng tính là nửa đồ đệ của hãn, em không có xuất sư thì hãn phải có nghĩa vụ hỗ trợ.

...

Vì vậy, Gió cuốn mây tan bị đại thần không chút khách khí bán đứng. Vì hãn vĩnh viễn không cách nào cho đồ đệ này xuất sư, Gió cuốn mây tan bắt đầu rồi kiếp sống hãn là người đại lý. Gió cuốn mây tan liên lạc người mua, Ninh Tâm cung cấp vật liệu người mua cần, Gió cuốn mây tan lại định giá và từ trong rút ra 4% lợi nhuận.

Sau đó tại không lâu tương lai... Gió cuốn mây tan bị thống phát hiện đồ đệ tiểu bạch của hãn thành linh bò đến trên đầu của hãn, nhảy lên vị trí đầu bảng Thương Thành thành đại phú bà. Làm cho hãn chua xót cỡ nào...

Đã trải qua Gió cuốn mây tan chỉ giáo cùng, đại thần giật giây hạ ma chường.... Đợi nàng chậm rãi thông thả cùng đại thần đi dạo hai ngày sau, thành linh phát hiện thời gian cực nhanh chỉ chớp mắt thế nhưng đã cuối tuần !

Tạ Vũ cùng Trần Diêu gõ cửa phòng Ninh Tâm, mông lung bị kéo lên xe khi đó nàng mới ngậy ngốc kịp phản ứng đây là muốn mang nàng đi xem trận bóng rổ á?

“Không phải là không có vé sao?” Ninh Tâm cảm thấy kỳ quái rõ ràng nói không có vé như thế nào còn đem nàng lôi tới đây. Vốn đang rất vui vẻ có lý do danh chính ngôn thuận “đào thoát” nhiệm vụ mẫu thân đại nhân bài.

Trần Diêu gõ cái đầu nhỏ của cô nương này thuận tay lại nhéo cái má trên khuôn mặt nhỏ nhắn, vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

“Ngốc kia đương nhiên là có cách rồi”

“Nhưng là Tạ vũ nói vé này khó kiếm mà .”

Tạ Vũ cô nương cười vẻ mặt gian trá nói: “Đương nhiên là có quan hệ cửa sau, anh họ mình giúp mình lấy. Lại nói tới còn coi như thua thiệt cho Hồ Sáng, bạn còn nhớ anh Hồ Sáng chứ ?”

Ninh Tâm cô nương lắc đầu, nàng trí nhớ rất tốt bất quá từ trước đến nay nhớ văn tự, nếu như chuyển thành mặt người, rồi tên nàng sẽ có vẻ mặt mờ mịt.

“ách chính là người lần trước cùng chúng ta ăn cơm , 1 nam sinh rất tuấn tú ấy. Nghe anh họ mình nói hẳn nghe nói bạn cũng muốn đi xem trận bóng rổ nhưng không có vé lập tức liền làm hé ra vé.”

Trần Diêu lập tức hứng thú.

“Không quen mà ân cần, không phải là tặc tức trộm. Cậu nói người này không phải là vừa ý Ninh Tâm chứ?”

Tạ Vũ xoay đầu hướng Ninh Tâm vẻ mặt mờ mịt. Sau đó, Tạ Vũ cùng Trần Diêu đồng thời ra một cái kết luận.

“Không thể nào.”

Được rồi này thật không phải là đang nói Ninh Tâm cô nương của chúng ta xấu làm cho người ta nhìn không thuận mắt. Mà cô gái này lớn lên quá đẹp, khuôn mặt nhỏ nhắn như cái trái đào mật rất đáng yêu, hai mắt thật to như nước trong veo sáng lấp lánh, da trắng lộ hồng non ghê gồm muốn nhéo ra nước. Vô luận ai chứng kiến cô nương này phản ứng đầu tiên không phải là tuyệt đẹp, nhưng bạn tuyệt đối muốn nhéo nàng một chút, bóp nàng một cái,...Nhưng trình độ trì độn của nàng nà cũng đủ làm cho người ta sợ hãi than vãn. Nếu như ai coi trọng nàng... rất tốt... đây là người thật tinh mắt... đồng thời cũng là cái bất hạnh của người đó. Nhưng

nếu để ta tìm kiếm cho ra bạn lòng lời này thật ra là theo đuổi cô gái này quả không khó mà không dễ!

Chờ Tạ Vũ dẫn Ninh Tâm đến trận bóng rổ đại học M thì nàng nhìn dòng người có điểm kinh ngạc.

“Sao lại nhiều người như vậy?”

Một cái trận bóng rổ mà thôi sao lại long trọng vậy nhỉ?

“Đây là sức mạnh của mỹ lực, đây là sự lôi cuốn của tuấn nam, mỹ nữ! Nói cho cậu biết mấy lần trận đấu bóng của trường học của chúng ta cùng đại học M, đó là bữa tiệc trai đẹp – mỹ nữ, điều động thị giác các giác quan của bạn tìm tòi mỹ nhân đi.” Tạ Vũ con mắt lóe sáng khả nghi Ninh Tâm rụt rụt đầu cảm thấy người này đang muốn hóa thân thành sắc nữ.

“Chúng ta vào đi, anh họ mình cũng đến rồi, buổi trưa cùng nhau ăn cơm.”

Tạ Vũ một tay lôi kéo Trần Diêu, một tay buông lỏng Ninh Tâm không chút do dự cất bước về phía trước, tay trái Trần Diêu ở vào phần khích trạng thái.

“Thật sự! Có thể ăn và thưởng thức thật tốt quá.”

Tay phải cô nương Ninh Tâm bày tỏ thiếu hứng thú.

“Oh.”

Lúc ba người ngồi ở trên vị trí xem thì trước sau trái phải đây là người, Ninh Tâm sờ sờ cái mũi nhỏ cảm thấy không được tự nhiên.

“Trần Diêu mình có thể đi ra ngoài mua chút đồ ăn vặt được không? Ngồi yên thật khó chịu.”

“Là heo mà,... đi đi đi đi mau về sớm.” Trần Diêu giờ phút này ánh mắt tiêu cự lui tới trên người những trai đẹp, quơ quơ tay ý bảo Ninh Tâm đi đi.

Vì vậy được chỉ thị Ninh Tâm lập tức đi.

Nhưng đi bộ đi ra bên ngoài vòng hai vòng cô nương này thấy con đường xa lạ, ngây dại. Được rồi.... một cái ngay cả ở đường trường của

mình còn lạc nữa là, hướng chi đâu thể trông cậy vào 1 trường đại học khác, hoàn toàn xa lạ tìm được đúng đường chứ?

Cho nên, Ninh Tâm xách lấy trong tay đồ ăn vặt luống cuống, nàng bi thống phát hiện chính mình lần nữa khẳng định, nhất định, cùng với xác định ...lạc đường !

Cứng cỏi phải cứng cỏi nào.... Chờ Ninh Tâm càng đi càng lệch quỹ đạo, càng chạy càng hoang hốt. Cô nương này đã hoàn toàn nhìn không thấy tới bóng người .

Mặt trời trên cao ngày hè chói chang đi gần nửa giờ đầu Ninh Tâm cô nương rất cục chịu không được nữa. Xem xét bốn phía thật may là bên cạnh có một khóm cây nhỏ có thể hóng mát. Nói như vậy, loại rừng cây nhỏ này đều là nơi hẹn hò của những tình lữ rất tuyệt hảo nơi, cơ hồ mỗi trường đại học đều có một vườn hoa bí mật như vậy tồn tại. (L: nói quả đúng, tối đi học thêm qua sân đại học quốc gia.... N N cái ghế full toàn đôi =.=)

Bởi vậy, lúc cô nương này đi vào rừng cây là hoàn toàn không nghĩ tới... hôm nay nàng cũng sẽ đụng phải vận hoa đào . Được rồi, chúng ta xác thực hình dung, đóa hoa này hoa đào không phải là đụng vào Ninh Tâm không thôi mà còn căn bản là đụng ngã Ninh Tâm . (L: các bạn đoán xem ng` đó là ai.... Nên nhớ đây là khuôn viên đại học M, mà M toàn mỹ nam ==, hơn thế là 1 ng` rất quan trọng....)

Lúc ra nghỉ ngơi phát hiện phía trước có 1 nam sinh mặc áo T-shirt màu trắng đang dựa ở cạnh cây, cô nương này phản ứng đầu tiên là... rất may... rất cục bắt được người sống hỏi đường đúng không. (L; con mắt quả chuẩn, hỏi rất đúng ng`...)

Vội vàng chạy qua đó muốn hỏi đường, cứ như vậy không hề đề phòng bị người ta đè lên.

Đúng vậy... đúng vậy... chính là bị đè lên.

Ninh Tâm ngàn nghĩ vạn nghĩ là không thể tưởng được nam sinh trước mắt kia lại đột nhiên không lực chống đỡ ngã xuống trên người của nàng.

Hai người tư thế nam trên, nữ dưới không chút khách khí cùng màn trời chiếu đất tiếp xúc thân mật 1 cái hôn.

Càng làm cô nương này oán niệm chính là nam sinh này nhìn có vẻ gầy yếu mảnh mai nhưng là đè ở trên người Ninh Tâm đó cũng là làm cho không người ta có thể thoát khỏi .

Chờ cô nương này giãy giụa muốn bò dậy, cuống quít thì khước môi lại lần nữa hôn qua lông mày nam sinh kia. (L: sắc nữ ==) Sau khi cảm xúc phần môi, chóp mũi có hơi thở tươi mát quanh quẩn trong nháy mắt làm cho cô nương nà ngây ngẩn cả người.

Đợi nàng kịp phản ứng thì khí huyết đã dâng trào bay đến chín tầng mây

Nàng... nàng...nàng... Nàng đây là đem “nụ hôn đầu tiên” cống hiến cho 1 nam nhân xa lạ mất rồi!

Chương 5

Thú cười màu bạc Ngân Long chở đi Mặc Thương cùng Ninh Tâm bay đến Lăng Vân Tuyết sơn.

Lăng Vân Tuyết sơn nơi này cảnh tựa như tên gọi của nó, có núi cao, mây tuyết trắng.

Nơi này không phải là map chuyên môn luyện cấp, ngoại trừ 1 màu tuyết trắng mịn mù cũng không có cái cảnh sắc kỳ dị để làm cho người ta xem cả. Sở dĩ đến map này, một là vì ngân người... hai là vì ngân người... ba vẫn là vì ngân người! -_-|||

Không phải là người chơi khinh bỉ vùng đất căn cỗi này mà là tuyết sơn này đến nay tựa hồ còn không có bị người chơi phát hiện có cái công dụng gì đặc biệt. Lại nói quái ở tuyết sơn đó là một con thú rất linh lung đáng yêu “tiểu Tuyết hồ”. Bộ dáng mặc dù rất xinh đẹp, nhưng là loại này quái này đoán chừng là hàng năm tại núi tuyết sơn trưởng thành trong hoàn cảnh gian khổ, thân thể cường tráng khinh dị, hơn nữa lượng máu quá nhiều. Quái chịu đánh thì thôi nhưng muốn người chơi gian khổ mãi mới đánh chết được nó: kết quả hệ thống sẽ rất bi thống nói cho bạn biết, lấy được 1 điểm kinh nghiệm bạn sẽ như thế nào? (L: đập bàn giết gm...)

Được rồi ciu như không có kinh nghiệm vậy thì rơi ra ít đồ đi. Nhưng trên núi này Tuyết Hồ lại ngược đãi một lần nữa, thủy chung không có ai từ nơi này kiếm được gì? Hay từ trong người nó rơi ra gì đó? Thế là từ đó trở đi Tuyết Hồ bình thường keo kiệt lại cấu kết với đại Boss Xích Huyết Ma Vương trên tuyết sơn làm mưa làm gió....vì vậy người chơi ai cũng khinh bỉ mấy con hồ l không ra cáo này....

Người chơi đối với Tuyết Hồ mất đi hứng thú nên gián tiếp làm cho Lăng Vân Tuyết sơn bị chìm vào quên lãng. Dù sao các đôi tình nhân muốn đứng trước minh nguyệt, bóng liễu thướt tha, tìm những địa phương đẹp chứ chẳng ai đến nơi khi ho còn gáy này, tuyết trắng 1 mảng chẳng có tí lãng mạn nào cả thì làm sao nói chuyện yêu đương?

.

Cho nên bây giờ Lăng Vân Tuyết sơn có một tên khác nó gọi “hoang sơn dã lĩnh”(nghĩa là đỉnh núi có tuyết bị bỏ hoang)

.

Nơi này chẳng ma nào lui tới rất thích hợp để giết người cướp của ha ha! May mà Mặc Thương đại thần không phải là đến hành hung, cho nên tiểu bạch thỏ là Ninh Tâm rất an toàn. (L: @@) Nhưng ki Ninh Tâm nhìn thấy vùng hoang vu này nhất thời không hiểu ý định Mặc Thương là gì?

.

【 Thường 】 Ninh Tâm: Kia...chúng ta tới đây làm gì?

.

Đứa bé Ninh Tâm này gõ ra chữ mà buồn bực cỡ nào!

.

Nàng rất muốn gọi luôn tên Mặc Thương nhưng là cảm thấy hai người mới quen biết dù trải qua cuộc chiến nhưng còn chưa quen đến mức gọi hẳn tên.

.

Huynh đài?

.

Ninh Tâm chuyên môn học là Thư pháp cổ, nhưng gọi vậy hình như không được phù hợp lắm..

.

Đại thần? (L: định nghĩa đại thần đc giải thích rất rõ trong truyện Yêu em nga từ cái nhìn đầu tiên, bạn nào đọc rồi sẽ hiểu ngay, ko hiểu thì đại khái nó chỉ người có trang bị khủng, khả năng pk khủng, lv cao, nhiều tiền nạp vào...v.v...tóm lại không phải là người thường)

.
Trời đất chứng giám! Đối với cô nương tối ngày chỉ biết khia quật, thu thập như Ninh Tâm thì chúng ta nên thông cảm. Nàng chưa bao giờ biết cái gì gọi là bảng xếp hạng, trên bảng xếp hạng có người nào nàng cũng không biết. Kỳ thật nếu xem thao tác hoặc là xem trang bị cũng là có thể biết Mặc Thương là một đại thần hạng thật giá thật. Dù sao, có thể trong lúc chín người vây quanh mà vẫn bảo vệ chu toàn cho 1 cô nàng thể yếu như Ninh Tâm thì không thể nghi ngờ là hãn cường đại đến biến thái như thế nào.

.
Đáng tiếc, Ninh Tâm nàng ấy không hiểu đâu...không hiểu đâu!

.
Cho nên đối với người trước mắt không biết là đại thần hay là người chơi bình thường, Ninh Tâm còn không dám đem cái danh hiệu đại thần trên đầu hãn.

.
Nếu như thực tế, Ninh Tâm còn có một lựa chọn gọi Mặc Thương là Mặc tiên sinh. Nhưng này là trong game, trong game nha, có ai gọi thế bao giờ...? (L: *khụ khụ*....anh ấy mà biết chị định gọi là Mặc tiên sinh chắc té ghế quá....)

.
Cho nên Ninh Tâm chỉ có thể bất đắc dĩ gọi là “cái kia” gọi thay cho tên Mặc Thương. Mà trong lòng nàng vẫn còn lăm bẫm:

.
“Mình không phải là cố ý, mình rất có lễ phép...chỉ là thật không biết gọi sao cho đúng...” (L: chưa chi đã bói rồi thế này rồi, thăm nào bị đại

thần phúc hắc tóm gọn...)

.

Đương nhiên rồi Ninh Tâm phen này rất rối ren nhưng bên kia vẫn hoàn toàn không biết.

.

【Thường】 Mặc Thương: Vì trong chốc lát thế giới sẽ rất náo loạn... đến nơi đây mới có thể yên tĩnh.

.

Rất loạn?

.

Ninh Tâm không hiểu... Mặc Thương cũng không phải thần tiên hẳn làm sao biết trong chốc lát thế giới sẽ có nổi loạn chứ?

.

Không ngại học hỏi là thói quen tốt của Ninh Tâm từ nhỏ dưỡng thành cho nên nàng mở miệng.

.

【Thường】 Ninh Tâm: Vì cái gì thế giới sẽ rất loạn ?

【Thường】 Mặc Thương: bạn xem kênh thế giới thì biết.

【Thường】 Ninh Tâm: ???

【Thường】 Mặc Thương: ?

【Thường】 Ninh Tâm: kênh thế giới ở nơi nào?

【Thường】 Mặc Thương: góc phải phía dưới, bên trong thanh menu tin tức.

【Thường】 Ninh Tâm: nó thật ở dưới góc phải?

.

Ninh Tâm trừng mắt nhìn góc phải phía dưới, bất đắc dĩ tiếp tục đánh cho một hàng chữ.

.

【Thường】 Ninh Tâm: cái gì cũng không có...

.

【Thường】 Mặc Thương: ~~~_~~~ có phải hay không đã ẩn tin tức kênh thế giới rồi?

.

【Thường】 Ninh Tâm: ...

.

Ninh Tâm đang suy nghĩ tựa hồ như lúc trước xác thực có lần phản ánh với “mưa nhỏ giọt” oán hận kênh tin tức thế giới quá rối loạn, cho nên “mưa nhỏ giọt” chỉ nài cách thiết lập che giấu kênh thế giới. Nhưng là lúc trước “mưa nhỏ giọt” chỉ có nói nài như thế nào che nhưng không có nói cho nài biết như thế nào đem kênh thế giới trở về! (L: ôi zời ơi, ta choáng...)

.

【Thường】 Ninh Tâm: *khóc lớn* Mình không biết như thế nào đem kênh thế giới khôi phục lại...

.

【Thường】 Mặc Thương: -_-||| ấn CTRL+C, mở bảng thiết lập của hệ thống sau đó tìm ô ghi tin tức bên trong tìm kênh thế giới tích vào đó.

.

Ninh Tâm dựa theo chỉ thị của Mặc Thương thao tác xong sau, rốt cuộc tìm về được kênh thế giới vì vậy tin tức trên đó toàn 1 màu vàng. (L: ý nói kênh thế giới lúc này toàn lv cao dung hần loa hệ thống nói chứ không dung cách thức chat thế giới bình thường, toàn anh giàu ... NDT >_

.

【 thế giới 】 Cuồng phong sét đánh: Rùa rụt đầu hả, dám động thủ mà không dám lên tiếng hả? Ý vào nhiều người nghĩ đấu lão đại của chúng ta,

cũng không suy tính xem mình có đầu nổi không hay sao.

.
【 thế giới 】 Mưa nhỏ tí tách : đúng thế...đúng thế...một đám chuột cố gắng không thể chui ra ngoài ánh sáng ngoài trời làm trộm mới hành sự trong đêm, sao không quang minh chính đại solo vs thử đi!

.
【 thế giới 】 Lưu Vân: Bạn tốt của ta, bạn thật uy vũ .

.
【 thế giới 】 Nước chảy: tên kia ta đang định nói câu đó.

.
【 thế giới 】 Cuồng Chiến: Mặc Thương mi chỉ là đồ cơm nhão, không phải là dựa vào nữ nhân mà trụ được sao? Lần sau gặp người 1 lần ta giết 1 lần!

.
【 thế giới 】 Mưa nhỏ tí tách : phi... ruồi bọ đâu bay đến vậy kì! Sau lưng làm chuyện xấu đánh lén lão đại của chúng ta bây giờ sửa ra lời đó sao? Ta mà gặp người ta giết...ta giết!

.
【 thế giới 】 Hoàn toàn không có địch: những loại rồi nhặng này là côn trùng có hại không đáng Mưa nhỏ tí tách phải ra tay động thủ đâu.

.
【 thế giới 】 cuồng phong sét đánh: cái tên Cuồng Chiến kia cứ nói thời gian địa điểm. Ông nội ta đây cho mi biết thế nào là lễ độ, người dám không?

.
【 thế giới 】 bày quây nho nhỏ số 1: ai nha! Dám giết đại thần Mặc Thương? Không muốn sống hả? Tỷ đây đóng cửa quán, tỷ muốn xem nào nhiệt.

.
【 thế giới 】 đại thúc yêu Lôi: *gỗ mõ*... ngồi xem.

.
Trên kênh thế giới náo loạn lung tung cả lên! Ninh Tâm mặc dù tự nhiên thấy hơi xấu hổ, mang tiếng là sinh viên cổ văn mà vẫn khó có thể lĩnh ngộ trình độ cao thâm của các vị trên đây. Nhưng dù sao hiểu được trên đó đang xảy ra cuộc chiến bằng “khẩu”, nhưng người ủng hộ hãn sau lưng không phải kẻ tầm thường.

.
【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: thì ra bạn là đại thần.

.
Mặc Thương lúc này đang bị một đồng tin tức của hảo hữu điên cuồng oanh tạc, đơn giản trả lời vài câu. Mặc Thương cũng không biết mình có hứng như nào, tự dưng đột nhiên nghĩ muốn trêu chọc tiểu ngậy ngốc này.

.
【 Thì thầm 】 Mặc Thương: đó chỉ là danh hiệu mà thôi.

.
【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: Ủ...a ... đại thần chỉ là danh hiệu mà thôi! Là phù vân... (L: nàng biết nàng nói câu này khiến bao kẻ hâm mộ đại thần đã kích lắm không?)

.
【 Thì thầm 】 Mặc Thương: Chứ bạn nghĩ mình là ai?

.
【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: Là... ách...

.
Ninh Tâm cắn đầu ngón tay không biết trả lời như thế nào, nếu đã nói đại thần là mây bay, chẳng lẽ mình trở về một câu...bạn là phù vân ư?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: bạn là “Mặc Thương”.

【Thì thầm】 Mặc Thương: ừ... mình chỉ là Mặc Thương.

Ninh Tâm giờ khắc này là sẽ không biết ở bên kia màn hình có một nam tử nhếch khóe môi cười yếu ớt. Trong game hắn được tôn xưng là vương giả vô địch là thần thoại trong truyền thuyết.

Nhưng là cao cao tại thượng như hắn, là đại thần cũng tốt...là gì cũng được. Từ đầu đến cuối hắn chỉ là Mặc Thương mà thôi. Mà Ninh Tâm là người duy nhất sao khi biết hắn thuộc cảnh giới cao nhất mà còn gần kề chỉ coi hắn đơn giản là Mặc Thương. Vì vậy, đại thần Mặc Thương quyết định. Rất nhanh bên kia Ninh Tâm liền nhận được tin tức thông báo.

【 hệ thống 】 Mặc Thương muốn thêm bạn là hảo hữu, bạn có đồng ý hay không?

Ninh Tâm không do dự, ấn đồng ý, bên cột bạn bè giờ có 1 id sang rực chói lọi – Mặc Thương.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ha ha, rốt cục đã có một hảo hữu còn sống!

【Thì thầm】 Mặc Thương: rất vinh hạnh.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: bạn sẽ không cũng đột nhiên không chơi phải không?

【Thì thầm】 Mặc Thương: còn chưa biết...

【Thì thầm】 Ninh Tâm: không sao, dù gì mình cũng định không muốn chơi nữa thực tại quá nhàm chán. Nhưng giờ có bạn nói chuyện, mình sẽ tiếp tiếp chơi.

Mặc Thương thấy lời này sững sờ, lập tức trong lòng thấy rất ấm áp. Cái cô tiểu Bạch ngây thơ này thực không phải bình thường. Lời khen hẳn nghe quá nhiều, nhưng bị 1 câu đơn giản này thấy rất thư thái.

.
【Thì thầm】 Mặc Thương: bạn nói bạn rất nhàm chán? Bình thường đều làm gì?

.
【Thì thầm】 Ninh Tâm: thì đào quáng , thu thập dược, đào Ngọc Thạch dù sao chính là không ngừng... đào.

.
【Thì thầm】 Mặc Thương: ...

Đây là cuộc sống 1 người chơi game online sao?

.
【Thì thầm】 Mặc Thương: bạn sống không tôi rất thanh nhàn.

.
【Thì thầm】 Ninh Tâm:

//~

Ninh Tâm liên tiếp đánh 1 loạt ký hiệu làm Mặc Thương hoa hết cả mắt.

.
【Thì thầm】 Mặc Thương: làm sao thế?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: đây là... bắt đắ dĩ a a a a a a a a a a a a...

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ngoại trừ đào thì thực tại chính mình không hiểu còn có thể làm được gì...

.
Mặc Thương cảm giác được hình như mình đang khơi dậy 1 cơn giận dữ của Ninh Tâm, có thể cảm nhận được Ninh Tâm oán hận ngập trời ... là bao nhiêu cơn tức đây.

.

Bất quá nhìn phản ứng của Ninh Tâm làm hẳn nhớ ra một sự kiện. Vừa nãy Ninh Tâm giúp hẳn thêm máu lúc đó hẳn mơ hồ đã cảm thấy nhân vật này mọi trị số rất không bình thường. Cho nên muốn tra xét thuộc tính trang bị của Ninh Tâm nãy hẳn quá gấp gáp không để ý, nhưng khi nhìn thấy mọi thông số thì nhân vật này....hẳn không biết nói gì hơn...

.

Hệ thống nhắc nhở : Mặc Thương đang tra xem trang bị của bạn

.

【Thì thầm】 Mặc Thương: ...

.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ???

.

【Thì thầm】 Mặc Thương : Bạn thế này mà có thể sống được?

.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: khai quật khoáng thạch cũng có kinh nghiệm , chỉ có điều thăng cấp chậm mà thôi.

.

Trải qua thời gian dằng dẳng im ắng sau đó Mặc Thương rốt cục lên tiếng.

.

【Thì thầm】 Mặc Thương: ” -_-||| => như vậy bạn mới thực là đại thần...”

.

Mặc Thương cảm thấy so với Ninh Tâm thì cái tôn đại thần của mình thật sự không là cái gì.

Không có công kích, không có phòng ngự, thậm chí lượng máu...chẳng may bị đập đầu một chút, đụng một chút hay là từ tuyệt sơn này nhảy xuống cũng chết mà giờ lại vẫn có thể đứng không ngã. Dựa vào kinh nghiệm thu thập khai quật mà lên tới lv 75 này không phải người bình thường có thể làm được. Cho nên Ninh Tâm này quả không phải “người phàm”!

.

【Thì thầm】 Mặc Thương: cô nương bạn thật kiên nhẫn, quá nghị lực.

.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: do thói quen thôi

.

Nàng thật sự là thói quen... không có bằng hữu, không có sư phụ. Từ khi lv 1 hồ đồ lơ mờ xông vào game Thần thoại này nàng một đường đi tới không có dựa vào những người khác. Thói quen tịch mịch, thói quen né tránh, thành ra ẫn nhẫn.

.

Nàng là tiểu tốt, là kẻ vô danh, thấy quái liền phải tránh . Không có ai sẽ đi lãng phí thời gian mang nàng luyện cấp, càng không có ai sẽ vì nàng mà giải toả đi nỗi buồn. Có khi ngay cả chính Ninh Tâm cũng không biết vì cái gì mà có thể kiên trì như vậy. So với Mặc Thương có bạn bè quan tâm đến não loạn, mình không có bạn bè thật là cô độc... Cho nên khi Ninh Tâm nói là thói quen lúc đó Mặc Thương đối với tiểu linh khu nhỏ nhắn xinh xắn này là thương tiếc .

.

【Thì thầm】 Mặc Thương: về sau cùng đi với mình.

.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: tốt... tốt.

.

Ninh Tâm suy nghĩ một chút lại nói thêm một câu. (L: câu này quả là tai hại....)

.

Ninh Tâm lơ đãng, đại thần nói vậy làm nàng không gánh vác nổi a! Bất quá nàng có thể nuôi một đại thần.

.

【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: “Đại thần! Nếu không tôi nuôi bạn thế nào?”

.

Mặc Thương ngây ngốc một phút, chính mình bị nhân vật nhỏ này đùa giỡn?

.

Sau khi thấy thêm 1 câu nói của Ninh Tâm lần nữa làm cho hãnh diện rồi nếu nói nàng “ngây thơ cụ” thì đúng là song diện từ tư duy quả là đã ngủ quên

.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Mình khai quật được rất nhiều, trước kia mình nuôi sư phụ, cùng mưa nhỏ giọt cũng không khó hiện tại cũng có thể nuôi được bạn .

.

Được rồi, Mặc Thương hẳn cảm giác mình hơi tà ác, trước mắt rõ ràng chính là một con cừu nhỏ cái gì cũng không biết, nàng có hiểu được câu mà nàng ấy nói hay không?

.

Vì vậy : Sét đánh giữa trời quang : người đứng đầu bảng xếp hạng là đại thần của game cứ thế bị 1 tiểu Bạch bao dưỡng....

Chương 6

Ninh Tâm nói muốn nuôi Mặc Thương vậy thì phải đem người nuôi đến béo mập mới hả lòng. (L: hả... trời ơi đại thần người ta thiếu gì đâu....đi chết đây, ta thấy gương thay nữ 9 này quá...) Đem vài tài liệu trong cái bao cao cấp mở ra, xem qua 1 lần, Ninh Tâm quăng : 10 cái mỏ Huyền tinh, 10 cái Bích Huyết Linh Chi, 10 cái Kim lưu đá vân mẫu cho Mặc Thương. (L: này giống sinh lễ cưới hơn, thôi đặt gạch đại thần cũng được... he he * cười gian*)

Chờ khi hệ thống gửi thư thông báo giao dịch Mặc Thương mở ra phát hiện một sự thật. Ninh Tâm thật sự là quá đủ nuôi sống hẳn. Nha đầu kia tùy tiện gửi cho hẳn nguyên vật liệu, 1 cái này tùy tiện mang đi chợ bán trên trăm Kim nguyên bảo. Mà trước mắt sever ngoại trừ thời gian Closed Beta những kẻ dùng thu thập mà sống như Ninh Tâm chỉ sợ chưa có ai kỹ năng sống tới được cấp 90. Nói cách khác, những thứ mà Ninh Tâm hiện tại đưa cho hẳn toàn bộ đều là những thứ có tiền mà không mua được.

【Thì thầm】 Mặc Thương: lấy về đi, giữ lại cho mình hoặc bán cũng được.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: không...mình đã nói : nuôi bạn mà!

【Thì thầm】 Mặc Thương: chúng ta mới mới quen mà bạn một chút phòng bị cũng không có?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Vì sao phải đề phòng ?

【Thì thầm】 Mặc Thương: Đề phòng mình là kẻ lừa gạt.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Gạt mình ?

【Thì thầm】 Mặc Thương: lừa đồ của bạn, lừa tiền của bạn, lừa tình cảm của bạn. (L: có nghiêm trọng đến câu lừa tình cảm không? Nghe rất gian tình)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Nếu như bạn muốn gạt mình, như thế nào còn có thể nói cho mình biết những thứ này?

【Thì thầm】 Mặc Thương: Mình là đang nhắc nhở bạn nên phải có cảnh giác đề phòng người!

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Người xấu sẽ không nói cho người khác phải đề phòng mình, cho nên mình xác định bạn không phải là người xấu.

Mặc Thương đại thần muốn phát điên giải thích đến như vậy ngay cả chính hãn cũng mất kiên nhẫn rồi. Đây rồi cuộc là quá ngây thơ đi!

Ngây ngốc cũng phải có ranh giới của nó chứ? Chẳng những dễ gạt, dễ bị bắt nạt, mới vừa người quen mà toàn nói thật lòng. Nha đầu này sợ không bao giờ biết cảnh giác người xấu quá, như này rất dễ bị người ta lợi dụng, bắt nạt... Vì vậy, Mặc Thương đại Thần quyết định... hãn muốn nhốt con cừu nhỏ này lại.

【Thì thầm】 Mặc Thương: về sau ngoại trừ mình ra không cho phép đối với người khác không đề phòng như vậy.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Hả! An tâm đi, danh sách hảo hữu của tớ còn mình bạn là bạn tốt.

【Thì thầm】 Mặc Thương: bạn đóng lại hệ thống làm hảo hữu đi!

【Thì thầm】 Ninh Tâm: vì sao lại thế?

【Thì thầm】 Mặc Thương: Để an toàn!

Ninh Tâm rất nghe lời dù sao cũng không còn người sẽ thêm nàng làm bạn tốt, đóng liền đóng.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Như thế nào đóng hảo hữu?

【Thì thầm】 Mặc Thương: CTRL+C mở ra bảng hệ thống điều khiển, tích vào ô không thêm hảo hữu.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Ok rồi! Vậy sau này mình chỉ có 1 mình bạn là bạn tốt .

【Thì thầm】 Mặc Thương: ừ, có tớ là đủ rồi! (L: @@ quả là đủ)

Ninh Tâm bị Mặc Thương cưỡng bách đóng lời mời thêm hảo hữu, Mặc Thương cảm giác mình đối với kẻ trước mắt này cần phải phụ trách tới

cùng. Thân là bạn tốt Ninh Tâm duy nhất Mặc Thương cảm giác mình áp lực tăng lên gấp bội.

Hắn luôn trả lời những câu hỏi của nàng, không muốn nha đầu ngây thơ này bị nhàn chán, hắn mặc kệ dù sao hắn muốn bảo vệ con thỏ nhỏ này để nàng không bị ai bắt nạt, không bị “lừa bán” đi. Ai! Phải đối mặt với cô nương “ngây thơ cao thủ này” đây quả là 1 nhiệm vụ gian khổ cỡ nào! So với mấy con BOSS thì không là gì, so với đại thần như hắn chỉ là mây trôi...

Ninh Tâm đối với tâm tư của Mặc Thương đại thần không thể đủ hiểu rõ, giờ phút này nàng rất nhàn nhã. Nhàn nhã đến mức trên đồng tuyết nhảy lên, chơi đùa. Chạy 1 vòng trên tuyết trắng muốn trở lại bên cạnh Mặc Thương thì tự dưng có 1 con tiểu tuyết hồ màu trắng xuất hiện làm cho nàng ngỡ ngàng...

Có nhiều loại quái Ninh Tâm đã gặp qua nhưng con quái này có thể đáng yêu như thế thực làm cho người ta thích, thích vậy sẽ không đành lòng dùng kỹ năng chém nó, Ninh Tâm luôn không thể kháng cự được đối với những cái gì đáng yêu dù sao cũng không phải quái chủ động cũng không sợ nó đối với mình chống trả. Ninh Tâm liền rất lớn mật đi theo đằng sau Tuyết Hồ nhìn nó chạy đung đưa cái đuôi trắng..

Mặc Thương nhìn Ninh Tâm nghịch ngợm truy đuổi một con tiểu Tuyết hồ, trên màn hình 1 cô gái nhỏ nhắn một người một tuyết hồ trong đồng tuyết người truy ta đuổi làm cho người ta sinh ra vài phần thư thái. Giống như đã không phải là một trò chơi hư ảo mà là thật có một thiếu nữ bướng bỉnh xuất hiện ở trước mặt nói cười thật là đẹp, chân thật đến mức đáng sợ.

Mặc Thương nhìn mông lung tự dưng thấy thân hình kia đuổi theo tiểu Tuyết hồ đột nhiên biến mất thế nhưng ẫn trốn! Mặc Thương cả kinh vội vàng gọi nha đầu biến mất.

【Thì thầm】 Mặc Thương: Đâu rồi?

【Thì thầm】 : Ninh Tâm không hiểu được đây là nơi nào. Tớ chính là đi theo tiểu hồ ly chạy đến sau đó hệ thống liền xuất hiện thêm bản đồ 5 tin

tức .

Mặc Thương vỗ trán lặng yên ca thán đối với nhân phẩm của Ninh Tâm thật khó để nói được. Một Lăng Vân Tuyết sơn không hiểu được bị bao người giẫm đạp N lần, trên núi Tuyết Hồ cũng không hiểu được bị người ta hành hạ đến chết lần thứ mấy vạn. Ai sẽ nghĩ đến cái nơi hoang vu chim cũng không bay tới thế nhưng sẽ có bản đồ bí mật! Mà dĩ nhiên là bị người đi theo hồ ly phát hiện. Này mà lên diễn đàn thì người chơi làm sao mà chịu nổi ?

【Thì thầm】 Mặc Thương: Bạn là tiến vào chỗ bản đồ được hệ thống che giấu, ngoan ngoãn đứng ở nơi đó không được đi động, chờ tớ đi vào tìm.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Ừ! Mình chờ cậu.

Map được ẩn cũng là chuyện bình thường 1 khi xuất hiện có đôi khi là cần hoàn thành nhiệm vụ, có đôi khi là muốn khởi động cơ quan nào đó. Lăng Vân Tuyết sơn để bản đồ ẩn thế này quả là khá lạ, vừa không phải nhiệm vụ, cũng không có cơ quan nó rất đơn giản... đơn giản làm cho không người khác không trò chuyện được. Đó chính là những con hồ ly!

Hồ ly ở Tuyết sơn là đúng giờ là lại sinh ra, sinh cái mới sau sẽ gặp những con hồ ly này tại trên tuyết sơn chạy loạn. Đương nhiên không phải tất cả hồ ly cũng sẽ chạy loạn, trong đó có 1 con như vậy tìm nhà Tuyết Hồ sẽ chạy trở về trong hang ổ nơi mà map ẩn đi. Sau khi biết được nguyên lý này Mặc Thương liền rất dễ dàng tìm được 1 con hồ ly con mới được sinh ra, nó chạy đi. Chờ khi Tuyết Hồ lần nữa chạy đã đến chỗ Ninh Tâm, đang tìm cách tránh cho hồ ly phát hiện.

Hết thấy đúng như Mặc Thương suy nghĩ cái Tuyết Hồ này chính là mấu chốt mở ra bản đồ bị ẩn. Chờ Tuyết Hồ chạy tới vị trí đặc biệt hệ thống xuất hiện đối thoại.

Hệ thống : Quái Tuyết Mị nhi: sắc trời đã tối ta nên về nhà. Ta phải cẩn thận người xấu... vội vàng trở về đến bên cạnh ma ma thôi.

Tiểu Tuyết hồ một phen lâm bầm lâu bầu sau trên màn hình liền biểu hiện thêm năm chấm nhỏ. Sau đó Mặc Thương tới trong một đáy nước Trạm Lam U Quang trong động phủ mà bên cạnh hẳn thành linh xuất hiện chính là Ninh Tâm đang không nhúc nhích đứng đó.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: A! Cậu tới rồi! Nơi này rốt cuộc là nơi nào?

【Thì thầm】 Mặc Thương: Là hang hồ ly.

【Thì thầm】 Ninh Tâm hang hồ ly? Hồ ly từ khi nào sống trong nước vậy? (L: @@ hỏi gm)

【Thì thầm】 Mặc Thương: Trong thế giới Thần thoại này heo cũng có thể lên cây, cho nên hồ ly sống ở trong nước cũng không có gì kỳ quái.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ...

Ninh Tâm đã không biết có thể dùng cái gì để hình dung tâm tình giờ phút này. Thì ra là đại thần cũng là hài hước, hơn nữa còn là dí dỏm ngầm... Lạnh run!

【Thì thầm】 Mặc Thương: đi theo phía sau mình.

Sau khi đem tiểu linh khu ở phía sau, Mặc Thương rất tự giác xung phong. Ninh Tâm nhìn bóng lưng hẳn cảm thấy bạch y kiếm khách thật là giỏi giang. Hai người trong động hồ ly dưới đáy nước chạy qua 1 hồi lại khiến cho tiểu Tuyết hồ lại nhảy lên đi ra.

Hệ thống : Quái Tuyết Mị nhi: A! Người xấu, mẹ con sợ!

Đột nhiên một đạo kỹ năng sang loé thoáng hiện lên. Mặc Thương phản xạ có điều kiện nhanh như chớp chạy ra, kỹ năng lại đánh trúng Ninh Tâm, hẳn đứng trước che chở cho nàng. Ninh Tâm an toàn, Mặc Thương lại thâm. Tổn thương toàn bộ trên thân máu giảm 4000 khi 1 tia loé lên.

【Thì thầm】 Mặc Thương: lui mau!

Ninh Tâm còn không có kịp phản ứng chưa hiểu xảy ra chuyện gì cũng may nàng thật biết điều, rất nghe lời Mặc Thương nói lui nàng lập tức lùi về phía sau.

【Thì thầm】 Mặc Thương : Gặp phải BOSS bạn đứng xa một chút giúp tớ thêm máu.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ... Ok!

Ninh Tâm rất khó hiểu cả người vẫn còn ở bên ngoài. Đối với một kẻ chỉ chuyên thu thập quá lâu dài thì việc đánh boss với nòng quả là xa lạ, quá xa lạ... Nhìn xem từ đáy động đong đưa, uốn éo con Hồ Cơ 9 đuôi cầm quạt uốn éo đi ra, Ninh Tâm có chỉ chốc lát thất thần.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: thì ra là BOSS xinh đẹp như thế, đánh nó có điểm không nữa.

Mặc Thương lúc này đang bị BOSS đánh cho thâm, mãi mới nhàn rồi gõ chữ...

【Thì thầm】 Mặc Thương: ...

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ??? Làm sao vậy???

Không thể không nói đại thần thao tác quả thực là sắc bén. Hẳn không chỉ có thể ung dung chọn vị trí, thi triển kỹ năng đâu ra đó, còn có thời gian đánh chữ.

【Thì thầm】 Mặc Thương: Nếu đánh nó không nữa, vậy thì cam lòng cho mình bị nó đánh sao?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Ách! Thôi bạn đánh nó đi, mạnh vào... cố lên...!

Khả năng sát thương của đại thần + kho máu di động khổng lồ quả là sự phối hợp tuyệt vời. Ninh Tâm thao tác ít nhưng dù gì có ý thức trị liệu. Trong quá trình thêm máu mặc dù sẽ dẫn tới cừu hận, nhưng Hồ Cơ 9 đôi vừa để mắt tới nòng thì Mặc Thương lại công kích mạnh khiến nó lại tập trung vào hẳn.

Hai người mà đấu với Hồ Cơ 9 đuôi giết loại BOSS chỉ có thể nói một chữ: nhân! Theo lý thuyết hai người nếu đã muốn đánh lâu dài thì việc thiếu lam dược sẽ là nhược điểm trí mạng bọn họ. Nhưng là cô nương Ninh Tâm là có được 13000 điểm Lam dược của linh khu chỉ là thêm máu, lam

dược hoàn toàn có thể chịu đựng được. Mặc Thương là kiếm khách dùng vật lý công kích cùng pháp thuật công kích phối hợp, hao tổn lam không phải là nghiêm trọng. Huống chi thân là người chơi thuộc hàng tài phú thì với hấn trong nháy mắt hồi huyết trở về lam dược vật thì không thiếu .Kết quả là Hồ Cơ 9 đuôi đáng thương đã bị hai người vô lương tâm tàn sát.

【Loa hệ thống】 : Sét chọt hiện lên trên 9 ngọn núi Vân Khiếu mang theo gió lớn quét tuyết sơn. Hồ Cơ 9 đuôi trở thành u hồn, trời giáng xuống anh hùng hàng yêu ma. Chúc mừng người chơi Mặc Thương lực chiến quần ma tại Lăng Vân tuyết sơn khảo nghiệm chiến thắng nhận được yêu bảo thần bí.

Hệ thống tin tức vừa phát ra, kênh thế giới sôi trào.

【 thế giới 】 cuồng phong sét đánh: Má của ta ơi, lão Đại sao số hên thế?

【 thế giới 】 nước chảy: *chảy nước miếng* yêu bảo đó là cái gì? Lão Đại cho tớ xem một chút đi.

【 thế giới 】 vô cùng: Mặc Thương đại thần tôi yêu bạn!

【 thế giới 】 Lưu Vân: kẻ kia quá háo sắc thỉnh tự trọng.

【 thế giới 】 sáng rỡ ưu thương: không hổ là đại thần! Cái nơi tuyết sơn chim không thèm bay tới vậy mà có BOSS?

【 thế giới 】 leng keng: như trên

Thế giới bởi vì Mặc Thương nhận được yêu bảo mà huyên náo không thôi. Nói tóm lại kẻ ao ước có, kẻ khen có, kẻ chúc mừng có, kẻ ghen tỵ có, thật là đa dạng không thiếu...

Mặc Thương không đếm xỉa tới việc trên kênh thế giới ầm ĩ, đem đồ thu được từ Hồ Cơ 9 đuôi sờ ra ngoài hai hộp báu còn có một kỹ năng sách, và một trứng sủng vật.

Quét qua giới thiệu kỹ năng sách một cái, Mặc Thương cảm thấy lần này boss ở tuyết sơn thật ra là vì Ninh Tâm mà xuất hiện. Vừa được tiếp xúc Boss đáng yêu thế, lại tiện cho hấn chiếu cố cô nàng ngây thơ có trình độ

này, sau đó hẳn luyện được kỹ năng độc nhất vô nhị từ quyển sách này : Kim Chung Ngưng Thần quyết.

Đơn giản giải thích một chút kỹ năng này cùng loại với Kim Chung Tráo Thiết Bồ Sam. Chỉ cần khoác lên kỹ năng này tại trong 10 giây đánh mình tựa như gián không chết! Nhưng hậu quả cũng rất nghiêm trọng sau khi vận dụng kỹ năng này sẽ hao tổn một nửa lượng máu chính mình. Bình tĩnh học tập kỹ năng sau, Mặc Thương đem trứng sủng vật giao dịch cho Ninh Tâm. (L: sở dĩ anh này nói boss này vì Ninh Tâm xuất hiện vì nàng lượng máu quá ít, mà nếu anh này học được kỹ năng này đồng nghĩa với việc sẽ phải làm bảo kê cả đời =.=, sau này kỹ năng này anh ấy sẽ dùng để bảo vệ nàng ngốc này)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Đây là cái gì?

【Thì thầm】 Mặc Thương: Trứng sủng vật sẽ ấp ra Tuyết Hồ, bạn không phải là rất thích mấy con hồ ly đó sao?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Thật hả? Cám ơn nha!

【Thì thầm】 Mặc Thương: cám ơn cái gì vốn nó thuộc về bạn.

Ninh Tâm ôm trứng sủng vật trong lòng rất vui mừng.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: cái trứng sủng vật này ấp ra Tuyết Hồ như thế nào vậy?

【Thì thầm】 Mặc Thương: Đi tới chỗ thuần dưỡng sư. Mà thôi.. hay là mình dẫn bạn đi... (L: đúng thôi, chị này gà mờ nghi là sẽ hỏi lung tung, anh ấp tải đi cùng cho an tâm)

Chương 7

Mặc Thương là một đại thần, Ninh Tâm hồ đồ, lơ mờ từ lần trước lúc thấy người ta nói chuyện trên kênh thế giới hiểu rõ. Nhưng là hẳn thực sự đến tột cùng là đại thần đẳng cấp nào đây?

Vốn là Ninh Tâm không muốn quan tâm vấn đề này, nàng cũng không muốn hỏi hẳn vấn đề này. Bởi vì nàng đang ngồi ở trên thú cưỡi của đại thần, một đường đi khắp nơi đến Trung Nguyên Vương thành.

Mặc Thương thu thú cưỡi đem Ninh Tâm dẫn tới trước mặt thuần dưỡng sư, tỉ mỉ giới thiệu như thế nào để ấp trứng sủng vật.

Ninh Tâm nghe rất nghiêm túc, ngay từ đầu không có chú ý tới bên cạnh có gì dị thường.

【Thường】 Phi phạm công tử: ách! Ta nhìn thấy Mặc thương đại thần a!

【Thường】 Mộng du cùng bơi mộng: Mặc Thương đại thần! Cho em chụp ảnh chung với.

【Thường】 Ngọc lưu ly: Ta có hay không hoa mắt sao Mặc Thương đại thần lại đứng bên cạnh có tiểu linh khu thể kia.

【Thường】 Phi phạm công tử: kinh hãi! Đại thần hoa đào tới rồi?

【Thường】 Con rùa đen bò bò: Không phải đâu? Mặc Thương đại thần không cần phải có mỹ nhân Nguyệt Lạc Tinh Thâm lại không thích thanh lịch, thì ra là muốn ăn cỏ non!

【Thường】 Ngọc lưu ly: chết con rùa đen đi, không cần phải đánh nát ta trái tim ngọc lưu ly ta. Mặc Thương đại thần ơi!

【Thường】 Hiểu Nguyệt: lạp lạp, mới không đây. Mặc Thương đại thần chắc thiếu tỷ tỷ ta lạc lõng, cái tiểu linh khu này mới lv 75, đại thần sau lại đứng cạnh chứ.

【Thường】 Con rùa đen bò bò: ai ui, cái linh khu này mặc trang phục của người mới chơi mới choáng

【Thường】 Phi phàm công tử: kinh hãi!

【Thường】 mộng du cùng bơi mộng: Chẳng lẽ là vợ bé của đại thần?

【Thường】 Phi phàm công tử: Kinh hãi! Đại thần có yêu nhân háo sắc á?

Bị một đám người như thế vây quanh kẻ da mỏng như Ninh Tâm đã có điểm đỡ không nổi. Huống chi nàng tựa hồ không may liền bị một đám người chú ý thành tiêu điểm. Không chút suy nghĩ Ninh Tâm hướng đại thần xin giúp đỡ.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Người bọn họ chính là tôi cùng bạn đi?

【Thì thầm】 Mặc Thương: che đi, kệ bọn họ.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: há?

【Thì thầm】 Mặc Thương: ấn chữ V che giấu nhân vật. Sau đó mở ra bảng hệ thống đem kênh trước mặt ẩn đi.

Mặc Thương đại thần nói cực bình tĩnh, phỏng đoán chính hẳn chưa bao giờ phải làm chuyện như vậy. Đối với Mặc Thương thì Ninh Tâm nói gì nghe nấy. Hẳn nói che giấu vậy thì che đi. Dem một đám người toàn bộ che trước tầm mắt, Ninh Tâm nghĩ đến một cái vấn đề. Vì cái gì mà danh hiệu của Mặc Thương vang dội thế, hôm nay một ngày từ khi gặp được hẳn kênh thế giới tiêu điểm tựa hồ sẽ không rời đi hẳn. (L: vì anh ấy rất vĩ đại,...)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: như thế nào để xem BXH?

【Thì thầm】 Mặc Thương: Bạn muốn làm gì?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: tớ nghĩ tra xem danh tiếng của bạn.

【Thì thầm】 Mặc Thương: tiểu nha đầu, bạn định nói tôi dạy bạn tự coi tôi sao?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: *mồ hôi lạnh* coi như mình hỏi lầm người, không nên hỏi bạn.

【Thì thầm】 Mặc Thương: như vậy ngoại trừ tôi ra bạn còn có thể hỏi ai?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Độ Nương! (L: là npc hướng dẫn)

【Thì thầm】 Mặc Thương: mình không cho rằng Độ Nương sẽ trả lời bạn.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ...

【Thì thầm】 Mặc Thương: tại góc trên bên trái có một kí hiệu trái tim, mở ra chính là bảng xếp hạng.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: đơn giản vậy ư?

【Thì thầm】 Mặc Thương: cho nên tớ mới nói Độ Nương sẽ không trả lời bạn. (L: đã kích nặng nề)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ...

Nàng thật u buồn, nàng mang tiếng tốt nghiệp hết cấp 3 học đại học lại ngành thư pháp, thế nhưng tới mức dùng im lặng tuyệt đối cam như hến?

Sau hi mở bảng xếp hạng xong Ninh Tâm lập tức sợ hãi. Từng trang từng trang bảng xếp hạng quét xuống, ngoại trừ bảng tài phú cùng bảng tà ác, Mặc Thương đại thần thành linh treo từng bảng xếp hạng vị trí số 1. Nói cách khác trước mắt này chính là Đệ nhất cao thủ của game “Thần thoại” đó. @@

Được rồi Ninh Tâm coi như mắt mờ không thấy thái sơn, rốt cuộc bản thân trước mặt vị cao thủ này. Rất tự trách mình cùng hẳn đứng chung một chỗ thấy rất xa vời. Hai người bọn họ đứng cùng nhau đó chính là một trời một vực. Không thành tiêu điểm mới là lạ.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: *khóc lớn* thì ra là bạn là siêu cấp đại thần.

【Thì thầm】 Mặc Thương: rất kinh ngạc sao?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: đã vượt ra khỏi phạm vi kinh ngạc thành sợ hãi.

【Thì thầm】 Mặc Thương: Vậy sao? Vừa rồi bạn còn khen BOSS rất xinh đẹp, mình hiện tại ngay cả BOSS cũng không bằng? (L: chết chưa , tự vác đá đập chân mình...)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ...

Đây là ông nói gà bà nói vịt sao?

Ninh Tâm cảm giác mình bây giờ cùng đại thần nói chuyện quả là đẳng cấp khác nhau.

【Thì thầm】 Mặc Thương: hiện tại biết sẽ đối mình bội tình bạc nghĩa sao? (L: ha ha... đại thần quả phúc hắc...)

Khụ khụ...

Ninh Tâm ngậm trong miệng một ngụm nước còn chưa kịp nuốt liền cố gắng hiển cho máy tính rửa sạch. Nàng bi phần, nàng đau lòng cho máy tính mình càng đau lòng cho cái trái tim dễ vỡ như thủy tinh.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ~~o.o ~~ tớ khi nào thì đối với bạn bội tình bạc nghĩa?

【Thì thầm】 Mặc Thương: Ồ! Sẽ không bội tình bạc nghĩa là tốt rồi.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: không đúng... tôi khi nào sẽ phải phụ trách bạn chứ?

【Thì thầm】 Mặc Thương: Không phải là chính bạn nói nuôi mình sao? (L: giờ á khẩu chưa...)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: là mình nói.

【Thì thầm】 Mặc Thương: vậy nên đối với mình chịu trách nhiệm.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: mình...

Ninh Tâm phát hiện mình đã giải thích không rõ ràng rồi. Là nàng nói nuôi hẳn, nhưng là không phải nuôi kia... nàng không phải là muốn bao dưỡng đại thần mà! (L: ^_^)

Vốn chỉ là xuất phát từ tình cảm bằng hữu giúp đỡ lẫn nhau, bây giờ diễn biến đến xu thế Mặc Thương đại thần đã là người của Ninh Tâm cô

nường...

Trời thật thăm thăm mịt mù, Ninh Tâm giờ phút này trái tim rất tổn thương. Nàng bi phẫn ý thức được một sự thật, sai lầm không thể tránh né. Mà nàng chính là 1 sợi mì nhỏ trên tay đại thần. Mặc Thương nói nàng tròn nàng không khả năng là đệt. Mặc Thương nói nàng là ngọt nàng cũng không dám ở trong bụng nhét muối. Chẳng lẽ đây là cái gọi là “họa là từ miệng mà ra” ư? (L: *gật gật* chính hấn và đồng bọn)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: tớ cảm thấy được cho dù nhảy đến Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

【Thì thầm】 Mặc Thương: Ngoan, nhận rõ sự thật là điều sáng suốt. Đại thần là cái gì chỉ là mây trôi.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ình lại càng hi vọng đại thần là gì, chỉ là không khí.

【Thì thầm】 Mặc Thương: Không khí sao? Đối với mọi người mà nói là không thể thiếu đó là ý của bạn?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: mình vừa rồi... cái gì cũng không nói.

Võ mồm nàng lần nữa thảm bại hoàn toàn. Mà điều này cũng làm cho nàng đối với đại thần Mặc Thương miễn dịch với hào quang.

Đem hấn gạt qua một bên, Ninh Tâm hết sức chuyên chú cùng thuần dưỡng sư tiến hành đối thoại. Nàng bây giờ mục tiêu quan trọng là trứng sủng vật nghĩ đến trên tiểu hồ ly xinh đẹp, lung linh trên núi tuyết sơn kia Ninh Tâm rất mong đợi .

Thuần dưỡng sư thao thao bất tuyệt một phen sau hệ thống xuất hiện đối thoại.

Trứng sủng vật thuộc hàng tiên phẩm có thể gặp rủi ro nguy hiểm vỡ vụn, xin hỏi có tiếp tục ấp hay không?

Chứng kiến 2 chữ “nguy hiểm” này nàng chần chừ, vội vàng tán gẫu với Mặc Thương xin giúp đỡ.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ấp trứng trứng sủng vật có nguy hiểm sao?

【Thì thầm】 Mặc Thương: Há? Không có.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: nhưng là hệ thống nhắc nhở mình trứng sủng vật tiên phẩm có nguy hiểm sẽ bị vỡ.

Hắn còn chưa nghe nói qua ấp trứng sủng vật có nguy hiểm, chẳng lẽ cái trứng sủng vật này rất đặc biệt? Nghĩ đến ở trên tuyết sơn chỗ bản đồ che dấu là lần đầu bị phát hiện, phỏng đoán BOSS cho trứng sủng vật là giống quý hiếm. Có vận khí lấy được trứng sủng, ấp trứng lại càng xem nhân phẩm. Nếu như trứng sủng vật có thể thành công ấp ra, chỉ sợ sẽ là một sủng vật cực phẩm.

【Thì thầm】 Mặc Thương: đừng sợ... dù sao cũng là sẽ ấp trứng, vỡ vụn thì lần sau tôi lại dẫn bạn đi đánh. (L: hoang phí...)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ừ! Vậy mình sẽ ấp nó.

Ninh Tâm hai tay yên lặng cầu nguyện một phen rồi mới đem tay ấn con chuột, nhắm mắt mở khoá.

Đợi nàng từ từ mở mắt ra, trên màn hình một con tiểu hồ ly trắng muốt đang nhảy dựng, di chuyển cạnh chân nàng. (L: sao giống mình mở trứng thú cưng ở qq dancer thế, nhắm mắt cầu nguyện mong được pet hiếm, đáng tiếc vận khí bạn đen... N lần ko đc....=.=)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: a a a a a a a a, thành công, một con tiểu hồ ly thật đáng yêu.

【Thì thầm】 Mặc Thương: ừ nhìn thấy rồi, đem thuộc tính sủng vật bạn gửi cho mình xem.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: không biết...

【Thì thầm】 Mặc Thương: Ách mình sai lầm... mình quên mất. Bnaj ấn SHIFT+ khóa sủng vật.

Đem thuộc tính sủng vật chia sẻ cho Mặc Thương xong, nàng đem toàn bộ chú ý tập trung vào trên người tiểu hồ ly, xoay lung tung di chuyển còn làm không biết mệt. Vì vậy bên cạnh chỗ thuần dưỡng sư ở Trung Nguyên Vương thành nháy mắt liền đầy ấp người.

【Thường】 mộng tìm: Wow con hồ ly thật đáng yêu! Chồng em cũng muốn, em muốn.

【Thường】 Ngọc lưu ly: đây là mới ra súng vật sao? Vì cái gì ta chưa từng gặp qua con này? Ta cũng muốn mua một con.

【Thường】 Phi phạm công tử: cái súng vật này thực chưa thấy qua, không hiểu thuộc tính như thế nào.

【Thường】 sét đánh người cuồng: cái tiểu linh khu kia, vợ của ta muốn mua súng vật của cô, ra một cái giá đi.

【Thường】 hoan hoan hỉ hỉ: đoán chừng là trân phẩm đi đều chưa từng gặp qua, giá cả sẽ không thấp.

【Thường】 mộng tìm: Chồngggggggggg...em muốn, anh giúp em mua.

【Thường】 sét đánh người cuồng: cái cô gọi Ninh Tâm, vợ của ta muốn mua súng vật của cô, cô trả lời xem.

Kênh trước mặt vì con hồ ly của Ninh Tâm mà huyên não không thể tách rời, vừa vặn vì người trong cuộc Ninh Tâm quay ra bên ngoài. Bởi vì Ninh Tâm nghe theo đại thần dạy bảo đem kênh trước mặt che giấu, cho nên thảo luận nàng là không nhìn thấy. Nàng rất tự nhiên trêu chọc con tiểu hồ ly, nó lẩn lộn khoe mẽ, Ninh Tâm càng xem càng thích. Lúc này có người kèm nén không được tán gẫu với nàng.

【Thì thầm】 sét đánh người cuồng: ta kêu cô lâu như vậy cô không thấy phải hay không? Có bán hay không nói 1 câu!

Nàng không giải thích được, Ninh Tâm không hiểu ra sao nhưng xuất phát từ lễ phép nói.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: bán cái gì?

【Thì thầm】 sét đánh người cuồng: ta vừa rồi nói nhiều lời như vậy ở kênh trước mặt cô coi ta là không khí à!

【Thì thầm】 Ninh Tâm: thực xin lỗi, tôi che giấu kênh trước mặt nên thật sự không nhìn thấy. Xin hỏi có chuyện gì

【 Thì thầm 】 sét đánh người cuồng: Vợ của tôi thích con hồ ly của cô, có bán không?

【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: Con tiểu hồ ly này...xin lỗi nha, tôikhông bán .

【 Thì thầm 】 sét đánh người cuồng: Nói nhảm ít thôi, có bán hay không?

Ninh Tâm bị chửi sừng sờ cảm thấy rất ủy khuất. Tiểu hồ ly đáng yêu này nàng mới không bỏ được mà bán cho người, huống chi chính mình lại không thiếu tiền. Quan trọng hơn là cái hồ ly này là Mặc Thương tặng cho nàng làm sao có thể bán cho người khác! Nghĩ cũng đừng nghĩ.

【 Thì thầm 】 Mặc Thương: Con hồ ly này quả là cực phẩm, công cao, còn có kỹ năng rất tốt, bạn mang theo rất thích hợp.

【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: thật vậy sao? Vậy mình về sau có thể mang nó đi đánh quái vật rồi?

【 Thì thầm 】 Mặc Thương: còn tùy vào bạn, nên xem máu quái vật,nếu không con sủng vật cực phẩm này cũng bị cô liên lụy mà chết.

【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: bạn đã kích tôi.

【 Thì thầm 】 Mặc Thương: tôi nói hoàn toàn là sự thật.

【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: người xấu.

【 Thì thầm 】 Mặc Thương: đi thôi... dẫn bạn cùng sủng vật đi luyện cấp.

【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: mình ít máu có thể liên lụy tới bạn?

【 Thì thầm 】 Mặc Thương: bạn cho mình cùng sủng vật của bạn cùng đăng cấp sao ?

Ninh Tâm á khẩu không trả lời được, thiếu chút nữa đã quên... kẻ trước mắt này là đệ nhất cao thủ o.0.

Bất quá đại thần phải bề bộn nhiều việc đi?

Mặc Thương đã cùng nàng lâu rồi, mặc dù cấp bây giờ 170, vụ khí đứng hàng thứ đệ nhất. Nhưng là game này max level là lv 200. Nói cách khác hẳn nếu như đem thời gian trẻ nãi trên người nàng, cấp của hẳn cũng sẽ bị những người khác vượt qua. Nghĩ tới đây Ninh Tâm lương tâm bất an .

【Thì thầm】 Ninh Tâm: bạn không cần luyện cấp sao? Top 2 bảng xếp hạng đã lv 168, bạn nếu không thăng cấp sẽ bị vượt qua.

【Thì thầm】 Mặc Thương: bạn để ý tới việc mình bị người ta vượt qua sao?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: không ngại... nhưng mình sẽ băn khoăn.

【Thì thầm】 Mặc Thương: đi thôi... mình biết rõ một nơi có thể làm cho tôi và bạn đều thăng cấp.

Mặc Thương triệu hồi Ngân Long, lần nữa mời Ninh Tâm cùng cười. Vừa lúc đó nàng lại nhận được ba cái tán gẫu.

【Thì thầm】 mộng tìm: sủng vật này từ nơi nào có ?

【Thì thầm】 sét đánh người cuồng: ra cái giá đi vợ của ta nhất định phải muốn con hồ ly này.

【Thì thầm】 Ngọc lưu ly: bạn biết Mặc Thương đại thần?

Chương 8

Ninh Tâm là người rất biết điều, rất nghe lời chưa bao giờ sẽ gây chuyện thị phi.

Nhưng là có đôi khi những chuyện phiền toái thị phi tự tìm tới tận cửa .

Nếu như Ninh Tâm là một người bình thường, thì sẽ mặc kệ tin nhắn của 3 người xa lạ này. Nhưng là nàng là một người cố chấp. Không bỏ mặc được những tin nhắn kia, vẫn trả lời rất đàn hoàng. Vì vậy Ninh Tâm nhìn dòng người chen chúc đông đúc mình dần nhỏ bé từng chữ từng chữ trả lời cho 3 người kia.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: sủng vật này là Mặc Thương tặng cho mình.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: xin lỗi, mình không bán, cho bao nhiêu tiền mình cũng không bán.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: bạn nhìn thì biết rồi đó.

Gõ xong Ninh Tâm tiếp nhận lời mời của Mặc Thương, hai người cùng chung thú cưỡi thân nhiên bay lên trời.

【Thường】 Phi phạm công tử: ta xác định ta không hoa mắt, đại thần Mặc Thương thật sự bên cạnh tiểu linh khu kia.

【Thường】 Hiếu Nguyệt: không thể nào!

【Thường】 con rùa đen bò bò: thế giới thật là nhiều điều không thể ngờ

.

【Thường】 mộng tìm: ta mặc kệ, dù sao ta muốn kia con tiểu hồ ly kia. Chồng à, anh nhất định phải lấy cho em.

【Thường】 sét đánh người cuồng: vợ à em yên tâm. Không phải chỉ là một tiểu con hồ ly thôi sao, anh nhất định cho em một con.

Trung Nguyên Vương thành còn đang thảo luận chuyện của Mặc Thương cùng với con tiểu hồ ly của Ninh Tâm. Còn 2 đối tượng được đề cập tới một chút tự giác cũng không có.

Mặc Thương hiện tại việc cấp bách nhất là phải đem trang phục của Ninh Tâm thay đổi. dù sau nhìn nàng lv 75 mà mặc như người mới chơi làm hẳn cảm thấy rất kinh hãi. Vì không để cho mình bị Ninh Tâm làm trái tim mình đã kích quá độ giận đoạn tính bãi công, Mặc Thương quyết định giúp nàng đổi một bộ trang bị.

Trong game Thần thoại để giành lấy trang bị có rất nhiều cách:

- Có thể đánh quái, đương nhiên trên người tiểu quái đương nhiên sẽ không có cực phẩm tiên khí. Nhiều lắm cũng chỉ là trắng bị trắng hoặc xanh dương là cùng.

Trang bị đẳng cấp phân làm sáu loại: trắng, xanh biếc, lam, xanh nước biển, tím, vàng.

Trang bị màu trắng cùng xanh biếc là trang bị thấp nhất. Bình thường ngoại trừ người chơi mới chỉ cần ra khỏi Tân Thủ thôn, thì trang bị trắng và xanh biếc này chỉ có hai kết cục. Hoặc là bị người chơi coi như đồ bỏ đi cho NPC xử lí, hoặc là liền trực tiếp vứt bỏ.

Trang bị nhiều cấp bậc đương nhiên từng loại quái rớt rat rang trị khác nhau, loại cấp trang bị cũng khác nhau. Tiểu quái trong túi không vật tốt gì, bởi vì boss khủng chiếm hết cả. Cho nên khi khi gặp quái vớ vẫn chém cho chết nếu rảnh thu được gì từ nó thương là vớ đi, vì những thứ này trong shop cũng bán, giá cũng rẻ. Nếu đánh mà thu được trang bị lam là do số hên điều này cũng nhiều người có được. Mà BOSS từng cửa cũng đều là thần tài, chỉ cần bạn có đầy đủ bản lĩnh khiến chúng nó ra đi thì trang bị màu tím hoặc màu vàng cũng có thể thu vào tay .

- Ngoại trừ chém quái thì đi phó bản cũng có thể có trang bị. Trang bị phó bản rơi xuống cấp bậc trang bị ngẫu nhiên, tỉ lệ rơi đồ cũng chỉ có hơn chứ không kém. Hơn nữa phó bản BOSS chẳng những keo kiệt nên bọn họ đánh đã tay. Trang bị theo nghề của mình boss sẽ không rơi xuống mấy.

Bạn là kiếm khách bạn muốn vũ khí là trường kiếm? Nhưng nếu như đi phó bản BOSS cảm thấy bạn rất không vừa mắt cho dù bạn kiên nhẫn ở phó bản hành hạ đến chết BOSS 100 lần boss cũng chỉ ném cho bạn một chút

cái ô hoa nhỏ của linh khu, Miêu nữ song hoàn, đao cuồng độc đao... Chính là không để cho bạn có thể đeo kiếm!

Buồn bực thì sao? Giận dữ ư? Đó là trình độ chọn người chơi của boss.

Giết BOSS từng cửa thật vất vả rèn luyện tinh thần kiên định, boss có lòng từ bi cho bạn một thanh kiếm. Nếu như thanh kiếm kia hi chữ +1 chắc lúc đó bạn sẽ khóc không ra nước mắt?

- Tiểu quái bên ngoài thì nghèo, boss phó bản thì quá keo kiệt. Cầu người không bằng cầu mình đi, chúng ta có thể tự mình rèn trang bị. Nhưng là phải có một điều kiện tiên quyết. Mỗi người chỉ có thể học tập 2 kỹ năng sống. Muốn rèn vũ khí nhất định phải thu thập khoáng thạch như vậy hai kỹ năng sống này sẽ phối hợp lẫn nhau, một cái thu thập khoáng thạch một cái rèn trang bị. Nhưng là bạn nếu như muốn học tập làm ra gia cụ, luyện hóa dược thảo, đúc bùa hộ mệnh bảo thạch thì cũng đừng có lại vọng tưởng .

Vì vậy ít người học tập rèn vì tự thấy lo không nổi.

Trang bị ban đầu nhiệm vụ nhìn chướng mắt, phó bản trang bị tùy vào vận số, muốn mình làm trang bị tự túc cũng không được. Như vậy cũng chỉ có thể cực nhọc vất vả kiếm tiền đi mua trang bị người khác rèn.

Mua trang bị người khác cũng có không tốt, người ta rèn trang bị đầu tiên là thỏa mãn là nhu cầu của mình, cho dù rèn tạo ra một món trang bị thuộc tính cực phẩm cũng là lưu cho mình là đương nhiên. Đến phiên bán cho bạn thì trang bị cho dù không phải là thứ phẩm cũng sẽ không là cực phẩm . Đương nhiên lời nói này đương nhiên không là tuyệt đối có tiền có thể xui khiến quý thần, ai cũng sẽ không kháng cự nó. Chỉ cần bạn cam lòng đưa tiền mua một món trang bị cực phẩm cũng là có thể . Nhưng mấu chốt là túi bạn không thể là rỗng được.

Mặc Thương đại thần nếu đã giúp Ninh Tâm đặt mua 1 bộ trang bị sẽ không qua loa. Ninh Tâm toàn thân cao thấp đều là trang bị thấp nhất muốn cải tạo sẽ phải từ đầu tới đuôi thay đổi toàn diện. Dù sao một loại trang bị có thuộc tính với Ninh Tâm sẽ không thể đủ. Khác với nghề nghiệp khác

linh khu hận không thể toàn thân cao thấp đều gắn thêm thuộc tính trang bị có thể Ninh Tâm là 1 đóa hoa tuyệt thế nhưng cái thiếu nhất là máu.

Mặc Thương xem chừng trang bị phó bản cũng không thể nào thỏa mãn nhu cầu của Ninh Tâm, mặc dù chính hãn học chính là kỹ năng chế tạo nhưng hãn có thể không có năm chắc lập tức có thể giúp nàng chế tạo một bộ trang bị thích hợp. Suy nghĩ một chút, Mặc Thương gửi một tin tức cho hảo hữu “gió cuốn mây tan”.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: làm cho ta 1 bộ trang bị linh khu lv 75, thêm thuộc tính cho máu giúp mình chuẩn bị một bộ.

Gió cuốn mây tan là ai?

Chính là gian thương nổi danh về trang bị. Hãn đầu cơ trực lợi trang bị của hãn thành thạo nhất, hướng chi chính hãn lại là chuyên môn luyện tập kỹ thuật rèn. Chỉ cần nói ra nhu cầu của bạn, gió cuốn mây tan liền nhất định có thể xuất ra đồ bạn muốn.

【Hảo hữu】 Gió cuốn mây tan: *trừng mắt* lão Đại à, ngài cần trang bị linh khu cấp 75 làm gì?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: đưa cho người ta.

Gió cuốn mây tan ngón tay run run, tim cũng run run, một lần rất hoài nghi lão đại có phải bị người ta trộm nick hay không? Linh khu đây chính là chỉ những cô gái ngây ngô mới chọn nghề nghiệp này. Mặc Thương hiện tại kêu hãn chuẩn bị trang bị linh khu không lẽ lão Đại thật là đã có mùa xuân sao?

Thật vất vả mới lấy lại tinh thần, “gió cuốn mây tan” gõ ra một hàng chữ kia khẩu khí dè dặt, sợ mình không cẩn thận xúc phạm lão Đại thì cuối cùng sẽ dẫn tới một hồi tai bay vạ gió, ặc ặc.

【Hảo hữu】 Gió cuốn mây tan: lão Đại... ngài là muốn đưa trang bị cho 1 cô gái sao?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: thế nào? Có hứng thú với chuyện riêng của ta?

【Hảo hữu】 Gió cuốn mây tan: * che miệng* không dám!!!

Nói thì thế nhưng “gió cuốn mây tan” chưa từ bỏ ý định. Tự khi lão Đại tiến vào trò chơi này, chưa có 1 lần hoa Đào. Hiện tại có cơ hội tốt để có tin tức bất quá ngay trước mắt sao lại không tận dụng nhân tiện hỏi thăm chứ?

【Hảo hữu】 gió cuốn mây tan: lão Đại à ta có thể biết rõ cái linh khu kia tên gì không? Ngài suy nghĩ một chút ta muốn nhìn một chút trang bị của nàng xem nhìn một chút thuộc tính mới có thể chuẩn bị một bộ trang bị thích hợp nhất cho cô ấy đúng không?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: nghe có lý.

Gió cuốn mây tan không nghĩ tới lão Đại trả lời thống khoái như vậy đầu tiên là vui mừng, khóe miệng toét ra vui vẻ còn không chưa hiện ra, thì một cái gió lạnh run liên thôi, “gió cuốn mây tan” hẳn cảm giác mình nên coi chừng thì tốt hơn. Quả nhiên, Mặc Thương nói 1 câu.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: bạn phục vụ chu đáo thế thịnh tình không thể chối từ, nhân tiện phiền toái bạn giúp ta đem các loại trang bị linh khu cực phẩm lv 75 cấp thành một nhóm đi, ta cho nàng ấy từ từ chọn lựa chắc cũng không phiền toái bạn tự mình đi một chuyến chứ.

【Hảo hữu】 gió cuốn mây tan: ~~oo ~~ lão Đạiiiiiii! Ngài đây là hành hạ ta rồi.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: muộn nhất 10 giờ ta muốn nhìn thấy đồ.

Gió cuốn mây tan nhúc nhủ đầu vốn là đang ngồi ở trên ghế Vương Thuần Nghiêu thoáng cái bỏ nhào đến giường kê rên.

“Kha Dĩ Mặc nhà người hãm hại ta, huynh đệ là y phục, nữ nhân mới là tay chân. Ta muốn phản kháng.... ta muốn bãi công.”

Giường đối diện Thiếu Vũ liếc mắt cử chỉ khó coi như heo của kẻ kia, lạnh lùng châm chọc.

” Lăn bãi công thứ 59.”

Vương Thuần Nghiêu nghe thế trong nháy mắt muốn lệ rơi, giơ gối gào thét kinh thiên động địa.

“Nơi nào có áp bức nơi đó có đấu tranh. Đấu tranh sẽ có thắng thua, 1 ngày nào đó sẽ chuyển bại thành thắng.”

“1 lũ chiến bại.”

Phượng Thiếu Vũ nghe câu này khoé miệng giật giật...nói ra làm cho người ta tức chết... tên Vương Thuấn Nghiêu chết tiệt, không có nghĩa khí, thật buồn nôn.

“Một đám người không nhân tính.” Vương Thuấn Nghiêu ôm gối ở trên giường lăn lộn.

“Đã từng có một vị anh em bày ở trước mặt các người các người không có quý trọng. Nếu như trời cao cho các người thêm 1 cơ hội các người nhất định phải đối với người huynh đệ kia nói: ta yêu người. Nếu như nhất định cho tình cảm bằng hữu thêm một cái kỳ hạn hãy nói với ta là 1 vạn năm.”

Không thể nhịn được nữa... không nhịn nữa! Câu nói kinh điển Tây Du cứ như vậy lãng phí nói. Trong túc xá có 1 cuộc đụng độ hậu quả nghiêm trọng. Tất cả gối đầu, chăn, vỏ toàn bộ hướng Vương Thuấn Nghiêu ném đến. Vì vậy sau tiếng hét thê thảm tại vang lên ở đại học M, 3 nam sinh trong ký túc xá đấu không dứt.

Gió cuốn mây tan trong ký túc xá bị chà đạp, còn Mặc Thương bên này lại tiêu dao tự tại. Trên màn hình bạch y kiếm khách ôm lấy linh khu, hai người ngao du.

Mặc Thương vốn muốn mang Ninh Tâm đi tới chỗ “Huyền đáy hồ” luyện cấp . Cái chỗ kia là trong trò chơi rất thích hợp để luyện cấp, chỉ cần có thể an toàn tiến vào sẽ không có hạn chế kinh nghiệm theo cấp độ. Một con quái đối với lv Ninh Tâm bây giờ khoảng chừng hơn ba vạn exp 1 giá trị thật là khả quan.

Nhưng tự dưng Mặc Thương đại thần đột nhiên ý thức được một vấn đề rất quan trọng.

【Thì thầm】 Mặc Thương: khinh công bạn đã học chưa?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: khinh công á? Không có.

Quả nhiên không nên đối với cô nàng này có bất kỳ mong đợi nào. Không có khinh công Ninh Tâm không thể nào tiến vào “Huyền đáy hồ”. Mặc Thương tiếp tục ra một quyết định.

【Thì thầm】 Mặc Thương: bạn không có học khinh công thì không thể vào huyền đáy hồ. Vậy mình dẫn bạn đi phó bản trước.

Cần nhắc đến cô nàng này trước kia dùng khai quật mà sống, cộng thêm tra giá trị thuộc tính làm người ta biết là trình độ của tiểu bạch. Mặc Thương cho rằng nha đầu kia hẳn là không hiểu được cái gì gọi là “phó bản”. Cho nên hẳn cảm thấy cần thiết đối với nàng giải thích một phen.

Ai biết, hẳn tại khung đối thoại định gõ chữ giải thích một chút phó bản là gì thì Ninh Tâm trả lời.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: phó bản á! *gào khóc* tốt quá... mình vẫn muốn xem một chút phó bản hình dạng thế nào.

Mặc Thương sững sờ, cảm tình nha đầu kia biết rõ phó bản là cái gì nha... hại chính mình đánh chữ.

【Thì thầm】 Mặc Thương: thì ra là bạn biết phó bản là gì.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: --||| trong lòng bạn thì ra mình thuộc cấp độ dần dần vậy ư...

【Thì thầm】 Mặc Thương: ngoan...không phải vậy. Mình chỉ là phản xạ có điều kiện mà thôi.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: vậy chúng ta bây giờ đi phó bản gì?

【Thì thầm】 Mặc Thương: lv 75 vào phó bản “Huyền Long thần mộc” đi, BOSS cuối rơi xuống vũ khí không sai, bạn cầm sẽ thích hợp.

Huyền Long thần mộc phó bản này thiết kế vô cùng nhân tính, nhân tính đến không đủ tổ đội 5 người thì không thể đi. Giờ bọn họ có 2 người, Mặc Thương căn cứ mang một cái tiểu bạch đủ rồi, mang hai tiểu bạch chắc die quá, đã làm phải tốt... nên hẳn quyết định.

【Thì thầm】 Mặc Thương: tổ đội được chứ?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: được

【Thì thầm】 Mặc Thương: để khung chat tổ đội đi, ở kênh trước mặt tìm người phó bản.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: kênh trước mặt mình đóng nha!

【Thì thầm】 Mặc Thương: ...

Tự gây nghiệt thì không thể sống chính là ý này! Mặc Thương bắt đắ dĩ... bắt đắ dĩ lập tổ đội, sau đó ở kênh trước mặt kêu gọi người.

【Thường】 Mặc Thương: đi phó bản Huyền Long thần mộc thiếu 3 chỗ.

Mặc Thương chỉ ở kênh trước mặt hô một lần, kênh trước mặt như gà đánh chó, rất sôi trào!

【Thường】 Hoa nho nhỏ: a a a a a a, ta không nhìn lầm đi! ! ! Là Mặc Thương đại thần! Đại thần mang mình đi phó bản!

【Thường】 Chuồn chuồn: đại thần... đại thần! Dẫn ta đi... dẫn ta đi. Ta rất nghe lời.

【Thường】 Ma lạt thang: *nhìn lên* đại thần mang tiểu đệ đi đi!

【Thường】 Namkha: Mặc Thương đại thần sao lại đi phó bản cấp 75? Chẳng lẽ dạy đồ đệ?

Kênh trước mặt phi thường náo nhiệt, hấn màn hình cũng chật ních tin xin vào đội.

Ninh Tâm là linh khu, hấn vốn chính là muốn giúp nàng có được vũ khí, tự nhiên không sẽ tăng thêm một linh khu cùng Ninh Tâm tranh đoạt trang bị được. Sau khi cân nhắc thêm 3 người vào tổ đội đại thần dẫn đi phó bản Huyền Long thần mộc.

Chương 9

Huyền Long thần mộc phó bản này đối với Mặc Thương mà nói chính là giết gà dùng dao mổ trâu. Từ khi tiến vào phó bản bắt đầu hẳn liền đối với Ninh Tâm dặn đi dặn lại phó bản này không có nguy hiểm tính mạng, ngàn vạn lần không cần phải giúp hẳn thêm máu miễn cho bị tiểu quái để ý tới. Cho nên Ninh Tâm tiến vào phó bản cứ theo Mặc Thương dặn dò đi theo.

Vì vậy trong Huyền Long thần mộc liền xuất hiện cảnh tượng như này.

Bạch y hiệp khách thân hình bông bênh phiêu dật, xông vào chiến tuyến. Đằng sau hẳn thì 1 chuỗi nữ nhân. Tựa như mút quả, đằng sau 4 người kia xếp hàng ngồi giẫm chặn tại chỗ, cái bước chân chạy theo nhịp đều đều, so với huấn luyện đội hình đội ngũ còn đều hơn.

Mặc Thương đánh như xắt thức ăn đánh đâu thắng đó. Mỗi lần đều vây 1 đồng tiểu quái cùng tới sau đó một cái quần công xuống bọn quái hi sinh anh dũng. Thế cho nên kẻ chưa bao giờ tiếp xúc với phó bản như Ninh Tâm sinh ra một cái nhận thức sai lầm...thì ra là quái phó bản so với gà mẹ dễ ứng phó hơn. (L: gốc...đỉnh 1 nhất xem, chị bay xác....)

Một đường dẫn đội đến hang ổ cuối cùng của BOSS Mặc Thương và Ninh Tâm vật gì cũng không nhặt, đảm nhiệm là 3 người kia trang bị cùng tài liệu rơi xuống vơ vét sạch sẽ. Ba người kia đối với phong thái của đại thần nhất thời thụ sủng nhược kinh, rồi rít tại kênh đội ngũ bày tỏ ngưỡng mộ, cùng tình yêu!

【 đội ngũ 】 Nguyệt Nhi: Mặc Thương ca ca tốt nhất, ca ca thu em làm đồ đệ được hay không?

【 đội ngũ 】 nghịch sông: Mặc Thương đại thần có thể thêm hảo hữu hay không?

【 đội ngũ 】 ta là một chỉ tiểu tiểu điều: đại thần... còn có thể hay không dẫn em đi 1 lần nữa? em còn thiếu một cái chiếc nhẫn.

Mặc thương quyết đoán cự tuyệt ba người xin làm hảo hữu, lần nữa đóng thiết lập thêm bạn.

Mà Ninh Tâm không nhúc nhích đứng ở bên cạnh hẳn, hẳn cho là chính mình mang thứ đó đưa hết cho người khác nha đầu kia mất hứng. Ai biết Ninh Tâm lăn qua lăn lại nửa ngày không có nói gì làm cho hẳn cảm giác sâu sắc mình là tiểu nhân, hẳn lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử ! (L: là chị ấy ngố)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: *khóc lớn* tiểu hồ ly của mình không chịu ra.

【Thì thầm】 Mặc Thương: -_-||| bạn là thế nào thu vào?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: thì lúc cười ngựa sau tiểu hồ ly tự động biến mất, vừa rồi mình muốn n kéo nó đi ra đánh quái nhưng mình không biết một lần nữa cho lấy ra. (L: @@ đi chết đây...)

【Thì thầm】 Mặc Thương: tiểu hồ ly có một chủ nhân như bạn thực hạnh phúc.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: vì sao?

【Thì thầm】 Mặc Thương: có thể danh chính ngôn thuận :lười ...biếng.
~~oo~~ quả nhiên không nên hỏi vì sao .

Ninh Tâm hiện tại có một nhận thức ngàn vạn lần đừng khơi ra chủ đề cho Mặc Thương, cũng không cần đối với hẳn hỏi vấn đề gì. Nếu không mình không phải là bị hẳn tức chết... chính là bị buồn bực mà chết .

【Thì thầm】 Mặc Thương: mở khung súng vật bên cạnh trang bị nhân vật, mở khoá ấn 1 ra sau đó chỗ súng vật ấn sẽ ra. Về sau muốn cho gọi thì ấn bên trái, thu hồi cũng là nút bên trái.

Ninh Tâm dựa theo Mặc Thương chỉ thị đem súng vật bỏ vào mau lẹ ấn phím số 1. Sau đó một đạo ánh sáng thoáng hiện con tiểu hồ ly đang liếm tiểu móng vuốt xuất hiện bên chân Ninh Tâm.

Tiểu hồ ly lần nữa hiện thân, làm nàng hưng phấn không ngừng. Còn trong đội ngũ bởi vì này tiểu hồ ly này lần nữa tâm tình lên cao.

【 đội ngũ 】 nghịch sông: đây là súng vật gì? Thuộc tính phát ra xem một chút?

【 đội ngũ 】 ta là một chỉ tiêu tiêu điều: thật đáng yêu...ta cũng muốn. Con hồ ly này ở nơi nào rơi xuống?

【 đội ngũ 】 Nguyệt Nhi: tỷ tỷ ... con hồ ly này thật đáng yêu. So với gấu mèo nhỏ của ta đáng yêu gấp trăm lần, ta cũng vậy muốn đổi một con tiêu hồ ly.

Người khác thích tiêu hồ ly của mình làm Ninh Tâm rất vui vẻ. Đối với người khác hỏi vấn đề này cũng không giấu 1 chữ, nói mất ra.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: con hồ ly này là ở Lăng Vân tuyết sơn cổ map bị ẩn mà có. Sau đó sẽ đem thuộc tính phát ra tại kênh đội ngũ.

Mặc Thương xem nha đầu này đối với người khác một chút ý tứ giấu giếm không có, nơi map ẩn đó tại Lăng Vân tuyết sơn cứ thế liền nói cho người khác biết, trong lòng đang âm thầm cân nhắc. Nha đầu kia không hiểu được phải phòng bị người rồi, chỉ sợ về sau gặp phải kẻ động cơ không tốt sẽ thiệt thòi lớn.

【 Thì thầm 】 Mặc Thương: đối với người koong rõ lai lịch đừng lộ ra quá nhiều.

【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: ?

【 Thì thầm 】 Mặc Thương: tiểu nha đầu cứ như vậy sẽ bị người ta lừa gạt. Hiện tại không cần nói, chuyên tâm đánh quái vật.

【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: bạn không phải là nói mình đừng đánh mà?

【 Thì thầm 】 Mặc Thương: mình cảm thấy được khó có được 1 lần dẫn bạn đi phó bản, cho bạn đụng BOSS 1 chút vẫn là cần thiết .

Ninh Tâm nghe thế có điểm kích động, đây chính là BOSS đó! Từ khi tiến vào game tới nay, nàng chưa có cùng 1 con BOSS nào “tiếp xúc thân mật” đây! Huống chi có Mặc Thương ở bên nàng tuyệt không lo lắng cho mình sẽ chết thảm dưới nanh vuốt của boss. Vì vậy Ninh Tâm liền khiêng

cái ô nhỏ trên vai mình hấp tấp để sát vào BOSS. (L: há cứ thế vào.... ngốc kinh dị...)

Mặc Thương thấy thế lập tức theo sát nàng, bảo đảm nàng trong trạng thái an toàn. Mắt thấy Ninh Tâm thở hỗn hển cầm lấy ô nhỏ từng phát... từng phát vật lý công kích nện trên người BOSS, sau đó trên BOSS xuất hiện chữ MISS.... Mặc Thương khóe miệng cong lên. (L: ha ha, chém boss cũng ko xong...)

Mặc Thương cùng Ninh Tâm đang chơi khoan khoái thì kênh đội ngũ đã không ổn định .

【 đội ngũ 】 ta là một chỉ tiêu tiêu điều: này cái tiêu linh khu kia không cần phải làm cho đại thần thêm phiền toái được không? Cô bất động cho nhờ, đánh BOSS thế còn hại đại thần bị thương tổn giá trị để giúp cô.

【 đội ngũ 】 Nguyệt Nhi: Mới chơi hả? lv 75 mà lại vẫn lộn xộn như vậy, đừng có liên lụy người khác.

【 đội ngũ 】 nghịch sông: tốc độ này đánh xong cái phó bản này làm gì có thời gian đại thần dẫn chúng ta hai lần nữa đây!

Ninh Tâm trông thấy đội ngũ nói thế vội vàng lui về phía sau hai bước. Mặc Thương nhíu mày nếu như không phải là cái phó bản này không cho phép đá người hẳn rất muốn đem 3 kẻ ồn ào này dọn dẹp. Từ khi tiến vào đội ngũ hẳn đã nói thẳng là mình mang theo Ninh Tâm. Vừa rồi chính mình đứng ở một bên không động thủ đảm nhiệm cho Ninh Tâm đánh ngốc cũng biết là ý tứ của hẳn. Nhưng bây giờ thì sao?

Vốn là vì Ninh Tâm mới mang theo ba người này, hiện tại thì ngược lại biến thành nàng bị khinh bỉ. Mặc Thương cảm thấy cần thiết tốc chiến tốc thắng vội vàng kết thúc phó bản đem ba người này đá ra.

Mặc Thương vừa ra tay phó bản lv 75 này BOSS cho dù là nghe nói tu luyện ngàn năm cũng chịu không được kiếm khí của hẳn. Boss Huyền Long kêu rên một tiếng... thân thể khổng lồ ngã xuống.

Mặc Thương thu kiếm, chứng kiến nàng còn ngoan ngoãn đứng ở một bên không dám thở mạnh, trực tiếp tại kênh đội ngũ nói.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: nha đầu sờ trang bị.

Mặc Thương một hàng chữ vừa rồi nói, thì 1 Miêu nữ gọi là Nguyệt Nhi đã lên đến bên cạnh BOSS móng vuốt đè xuống.

【 đội ngũ 】 Nguyệt Nhi: hix....là Vân La ô, ta căn bản mang không được cái này.

Đồ phó bản rơi xuống mỗi loại vũ khí đều là ứng với nghề nghiệp, khá hơn vũ khí nếu như không phải là nghề nghiệp của mình thì cũng chỉ có thể giương mắt nhìn. Nguyệt Nhi là Miêu nữ cần là song hoàn mà không phải cái ô, cho nên sờ đến cái ô không thể nghi ngờ chính là Ninh Tâm .

Mặc Thương đang muốn Ninh Tâm đi nhặt, ai biết Nguyệt Nhi đã kích nhặt, coi như Vân La ô cứ như vậy bị cướp mất...

Mặc Thương tức giận, Miêu nữ kia nhặt Vân La ô làm gì? Là có thể che gió hay là che mưa đây?

【 đội ngũ 】 Nguyệt Nhi: Mặc Thương ca ca tiếp theo đem em sờ cái vòng xuyên vân đi. Cái ô này chỉ có thể cầm lấy cho đẹp, không thể đánh quái .

Mặc Thương tự nhận mình tính nhẫn nại cũng không tệ lắm, giờ phút này cảm thấy dấu hiệu bốc lửa. (L: khi đại thần nổi giận...)

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: quy tắc cơ bản để chia đồ phó bản có hiệu hay không?

【 đội ngũ 】 Nguyệt Nhi: ách! Mặc Thương ca ca, em là sờ lầm. Chúng ta sẽ giúp linh khu sờ cái ô đi.

【 đội ngũ 】 nghịch sông: đại thần dù sao đều đã nhặt , chúng ta đi ra ngoài mở phó bản lần hai đi.

Mặc Thương cười lạnh, quyết định bỏ phó bản. Đoàn người cứ như vậy bị truyền tống ra khỏi Huyền Long thần mộ.

Bị thương thiếu một Vân La ô Ninh Tâm là không sao cả. Đối với nàng mà nói trang bị đều là mây bay. Nàng thuộc tính vốn là phế vật chỉ là một đồng cực phẩm thì cũng không đâu thể thoát cái chết. Mất một món vũ khí màu tím mặc dù đáng tiếc nhưng là mục tiêu của nàng chỉ là kiến thức đi phó bản, vũ khí trang bị sau này có cũng không sao.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: chúng ta còn đánh lần thứ hai không? Cái phó bản này cảnh vốn không đẹp mắt có thể đổi phong cảnh đẹp hơn không? (L: phó bản mà đổi được cảnh hả bà ngốc)

【Thì thầm】 Mặc Thương: phó bản cấp 80 “say khói” rất đẹp, ngày mai dẫn bạn đi thăng cấp. Giờ đi học kinh công, chốc nữa mình sẽ tìm bạn.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: kinh công học ở nơi nào? (L: *trừng mắt kinh bỉ*)

【Thì thầm】 Mặc Thương: “Cát bay đảo” truyền tống qua đó đi.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ừ, vậy còn bạn?

【Thì thầm】 Mặc Thương: xử lý chút chuyện đã, khi nào xong thì đi tìm bạn. (L: anh ấy chuyển bị đặt bom...)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: vậy mình đi.

Ninh Tâm không có ngựa cưỡi chỉ có thể tự chạ bằng 2 chân. Mặc Thương đợi nàng đi xa mới xoay người hướng Miêu nữ tên Nguyệt Nhi trong đội ngũ kia.

Không chút khách khí đem người đá ra khỏi đội ngũ, không đợi Nguyệt Nhi kịp phản ứng. Mặc Thương nâng kiếm trực tiếp chém. chết nàng ta. (L: quả là đại thần , ra tay ko nhân đạo)

Nguyệt Nhi nằm trên mặt đất kêu một tiếng ủy khuất. Kênh trước mặt nói không ngừng.

【Thường】 Nguyệt Nhi: ô ô... Mặc Thương ca ca, anh vì sao giết em

【Thường】 Nguyệt Nhi: ô ô, Mặc Thương ca ca...anh vì cái gì tức giận còn kick em khỏi đội?

【Thường】 Nguyệt Nhi: hu hu... Mặc Thương ca ca là vì Nguyệt Nhi không cẩn thận cầm nhầm cái ô sao? Nguyệt Nhi không phải cố ý mà. Hu hu...

【Thường】 Nguyệt Nhi: hu hu...Mặc thương ca ca, anh tha thứ cho em đi. Em sai rồi, em sẽ không lại phạm sai lầm nữa. Anh đừng nóng giận được không?

Thi thể Nguyệt Nhi nằm trên mặt đất, một mặt ở kênh trước mặt nói lời làm cho người ta nổi da gà, kinh dị...

1 câu ca ca, 2 câu ca ca.... làm cho Mặc Thương cảm thấy mình hôm nay hình như để điều hoà hơi thấp, sao mà lạnh thế!

【Thường】 Mặc Thương: đúng là bệnh công chúa quá được nuông chiều đi.

【Thường】 Mặc Thương: Ta Mặc Thương chưa bao giờ vô cớ giết người, hôm nay giết cô không phải là ta cậy lớn ức hiếp nhỏ mà là dạy cô biết thân biết phận của mình. Ta không có nghĩa vụ dẫn cô đi phở bán, dẫn cô đã là quá lắm rồi không có nghĩa vụ quan tâm cô sống hay chết.... Kiêu căng là bệnh, tự luyện lại càng bệnh...xin lỗi ta đây không chiều được...

Đại thần tức giận, lời nói quả đáng sợ

Hai câu nói vừa nói, kênh trước mặt lập tức im ắng. Nguyên một đám buồn bực cái Miêu nữ Nguyệt Nhi này rốt cuộc thế nào trên chọc đại thần đây.

Nguyệt Nhi phỏng đoán cũng bị lời nói của đại thần sợ choáng váng, ở trước mặt nhiều người như vậy bị Mặc Thương giáo huấn như vậy nàng cũng có chút không chịu nổi lúc này sáng suốt logout.

Mặc Thương thấy Nguyệt Nhi thức thời cũng không muốn truy cứu nữa. Mặt khác rời đội ngũ, triệu hồi ra Ngân Long trực tiếp bay lên trời. Hoàn toàn không thấy trên mặt đất cả nhóm người đang tìm tòi nghiên cứu...

Chờ Mặc Thương tìm được Ninh Tâm lúc đó nha đầu kia đang như làm thí nghiệm nhảy lên.

Tuy nói khinh công là học tập, nhưng là khinh công cách dung nó, sử dụng như thế nào cũng là cả 1 vấn đề với cô ngốc kia.

Bước trên mây xuyên đến trăng, khinh công 1 khi Mặc Thương sử dụng đó chính là hình ảnh tay áo bông bành giống như tiên. Nhưng nếu như đổi thành Ninh Tâm chúng ta liền không thể không hoài nghi cô nàng này kỳ thật luyện là “Cáp mô công”. Từng bước, nhảy lên nhảy xuống như con ếch, như thế nào vẫn chưa thấy 1 bước mây bay lên trời...

【Thì thầm】 Mặc Thương: mình đối với bạn nhận thức lại tăng thêm một cảnh giới.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: cảnh giới gì?

Lời vừa ra khỏi miệng Ninh Tâm liền muốn nuốt lại. Đã tự nhắc nhở mình hơn 100 lần là đại thần ko thường rồi...giờ chính là một chữ – > chết thảm.

【Thì thầm】 Mặc Thương: thì ra là sau khi bạn học tập kỹ năng sẽ suy một ra cải tiến mới. Bước trên mây xuyên nguyệt trong tay bạn nhất định sẽ có bước phát triển tốt hơn.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: o0 cũng biết bạn nói lời không hay ho mà.

【Thì thầm】 Mặc Thương: mình đây là thật sự khen người.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: mới là lạ.

Ninh Tâm nghiêng đầu không để ý tới hấn nữa, trực tiếp luyện tập lần nữa trò đạp nguyệt... không thể thoát ra....

Mặc Thương lẳng lẳng nhìn xem Ninh Tâm nhảy dựng lên, đằng sau tiểu hồ ly cũng nhảy rất vui mừng, khóe miệng giương cao nụ cười sáng chói.

Vừa lúc đó một cái tin tức cắt đứt 1 chút ấm áp này.

【Hào hữu】 nước chảy: lão Đại xảy ra chuyện rồi!

Chương 10

Nước chảy lúc này đang bị một đám nữ nhân lăn qua lăn lại đến bể đầu sứt trán.

Khổng lão phu tử có nói: duy chỉ có nữ nhân và tiểu nhân khó nuôi quá là vậy. Không khéo hôm nay “nước chảy” đã quên xem hoàng lịch... cho nên hẳn liền đặc biệt nhận bi kịch này. Không cần thận xúc phạm tiểu nhân là nữ nhân hợp thể....

Chuyện có nguyên nhân gây ra là như này: khi hẳn cùng Lưu Vân đang đi phó bản thờ hồn hển đánh BOSS lúc đó đội trưởng tổ đội là “buồn bực cực kỳ” nhận được tin nhắn từ 1 đứa em khóc lóc kể lể. “Buồn bực cực kỳ” người này có thể nói là người cũng như tên. Cả ngày lẫn đêm buồn bực nhàm chán đùa giỡn với mỹ nhân, bắt cóc thiếu nữ vị thành niên. Ý vào vốn tự có của bản thân cùng cấp cao 1 chút, trang bị tốt một chút, nơi PK ...mọi thứ không thể thiếu hẳn... Có thể nói sở thích đặc biệt của cá nhân hẳn là gây chuyện thị phi để gây ấn tượng. Ở trong game hẳn còn hết lần này tới lần khác cùng một đám người truy truy, đuổi đuổi. Trong đồng nữ nhân kia không phải người tình cũng là chị em tỷ muội, quen tuốt...Rất không khéo kẻ hôm nay lừa gạt đại thần đoạt Ô Vân La của Ninh Tâm là Nguyệt Nhi chính là 1 trong những em kết nghĩa của “buồn bực cực kỳ”.

Trước mặt nhiều người như vậy bị người khác không nể mặt, Nguyệt Nhi quyết định thật nhanh logout nhưng điều này không có nghĩa là nàng ta thừa nhận sai lầm.

Đại thần đúng không? Đại thần đã làm sao? Sau lưng nàng cũng có người. Đệ nhất thì thế nào...2 tay đầu địch nổi nhiều người. Mọi người đều biết Mặc Thương là một người không bang phái. Không có bang phái ủng hộ trừ phi hẳn chiếm được GM nếu không sẽ không khả năng chống cự được cả một bang phái với số đông bang chúng tấn công.

Cho nên Nguyệt Nhi than thở khóc lóc Buồn Bực kể khổ.

【Hảo hữu】 Nguyệt Nhi: huh u... ca ca! Mặc Thương thật quá đáng, không phải chỉ là một món đồ thôi sao. Ý vào cấp bậc mình cao hơn muội chẳng những giết lại còn trước mặt nhiều người mắng em. Ca ca... anh không phải nói anh rất lợi hại đúng không? Anh giúp em báo thù được không?

【Hảo hữu】 Buồn bực cực kỳ: Em gái à...Mặc Thương dù nói thế nào cũng là top 1 bảng xếp hạng. Anh trai em đơn phương độc mã không phải là đối thủ của hần.

【Hảo hữu】 Nguyệt Nhi: ca ca...anh sao lại sợ hần thế... Đệ nhất cao thủ thì thế nào? Ai đi tìm hần 1 mình solo vó mà đầu óc có vấn đề. Chúng ta một người đánh không lại hần nhưng nhiều hơn còn không được sao? Trên bảng xếp hạng nhiều người như vậy tùy tiện gọi 7,8 người vây hần. Ca ca... anh sợ hần như vậy ư?

Buồn bực cực kỳ vốn là cảm thấy vây Mặc Thương chuyện này không tốt, nhưng lại bị Nguyệt Nhi khích tướng, thân là giống đực bản năng chiến đấu bắt đầu trong cơ thể kêu gào .

Nguyệt Nhi thấy Buồn bực cực kỳ tâm tư đã lay động, nhưng còn không đủ. Dù sao người ta là đại thần hào quang bao phủ. Cho nên nàng muốn đánh vào dư luận, đem Mặc Thương biến thành mục tiêu công kích.

【 thế giới 】 Nguyệt Nhi: Mặc Thương đại thần anh là đệ nhất bảng xếp hạng thì cũng đừng coi thường người khác... Anh muốn giết cứ giết, người khác sai lầm 1 tí anh so đo nửa ngày. Chúng ta đúng là không có tiền nhưng là chúng ta dù nhỏ bé nhưng có chí khí. Coi như anh là đại thần cũng không thể chèn ép người khác như vậy thế.

Nguyệt Nhi tại trên kênh thế giới nói Mặc Thương như thế, tại phó bản Nước chảy cùng Lưu Vân cũng chú ý tới tin tức trên kênh thế giới. Hai người ở trong phòng ngủ cân nhắc cảm thấy chuyện này nhất định là có sau lưng có kẻ giở trò.

Nước chảy dù sao cùng “buồn bực cực kỳ” cũng có 1 chút giao tình. Nguyệt Nhi cùng Buồn bực cực kỳ quan hệ thế nào hần ít nhiều cũng biết.

Cho nên Nguyệt Nhi ở kênh thế giới kênh tiếp tục spam, Nước chảy tán gẫu với Buồn bực cực kỳ xem ngô khoai thế nào.

【Thì thầm】 Nước chảy: chuyện gì xảy ra thế? Em gái người tại sao cùng lão đại nhà ta xích mích là sao?

【Thì thầm】 Buồn bực cực kỳ: huynh đệ à, lần này có thể là Mặc Thương không đúng. Muội muội ta trong phó bản không cần thận nhặt một món đồ của linh khu. Nàng đã xin lỗi, nhận lỗi cũng bồi lễ nhưng Mặc Thương không nói không rằng liền đá nó khỏi tổ đội lại còn trực tiếp chém chết nó. Người nói xem muội muội ta có tức hay không?

【Thì thầm】 Nước chảy: có phải có cái gì hiểu lầm không? Mặc Thương không phải loại người như vậy.

【Thì thầm】 Buồn bực cực kỳ: lời này của người có ý gì? Chẳng lẽ muội muội ta còn vu oan cho Mặc Thương hay sao? Người ta một cô gái nhỏ đều khóc đến giờ đổi lại là em gái người... người đau long không?

Nước chảy nhận thức một câu, ta thực sự cho rằng em của người vu oan Mặc Thương.

Có thể Nước chảy cảm thấy thực không cần thiết cùng Buồn bực cực kỳ tiếp tục dây dưa, đang muốn tự mình pm cho lão Đại hỏi một chút xem phát sinh chuyện gì. Ai ngờ người trong cuộc cứ như vậy tìm tới cửa.

【Thì thầm】 Nguyệt Nhi: Nước chảy ca ca ~~

【Thì thầm】 Nước chảy: ách...

【Thì thầm】 Nguyệt Nhi: Nước chảy ca ca... anh không nhớ rõ Nguyệt Nhi ư? Anh từng mang Nguyệt Nhi đi phó bản .

【Thì thầm】 Nước chảy: a à.... tìm anh có việc ư?

【Thì thầm】 Nguyệt Nhi: đúng nha... đúng nha, nước chảy ca ca! Em bị anh Mặc Thương khi dễ, anh giúp em dạy dỗ hẳn được hay không?

Hãm hại ta mà... đây là tình huống quái gì thế? Bây giờ có người tìm mình dạy dỗ lão đại mới kinh? Ai uy cô nương... cô muốn tìm trợ thủ cũng phải xem trước một chút lập trường người ta chứ?

Nước chảy trong đầu mông lung sau đó lại là một đồng người pm tới đây. Phàm là người hẳn biết tên có chữ “nguyệt” là nữ trong lúc này nhất thời dĩ nhiên cũng toàn bộ tìm tới hẳn. (L: haizz...)

【Thì thầm】 Dưới ánh trăng sên ca: Nước chảy ca, anh cùng Mặc Thương đại thần nói một chút đừng có như vậy...không theo đuổi được nữ nhân bang chúng ta... thì các cô gái trong bang ta cũng bị hẳn làm cho tức chết....

【Thì thầm】 Nguyệt Hà: nước chảy, bạn cùng Mặc Thương đại thần quan hệ tốt, bạn cùng hẳn nói một chút kêu cái cô tiểu linh khu kia đi nói lời xin lỗi cái coi?

【Thì thầm】 Nguyệt Vũ khuynh thành: nước chảy à, lần này chúng ta muốn xử lí Mặc Thương, anh đừng nhúng tay vào.

...

Nước chảy cảm thấy chuyện này rất quý dị, quý dị làm cho hẳn không biết làm sao. Chuyện phát triển đã vượt qua phạm vi tưởng tượng của hẳn, đầu óc của hẳn kịp thời có dấu hiệu. Lão Đại Mặc Thương đã là làm cái gì khiến người người “quan tâm” như vậy? nhiều người tức giận như thế?

Vừa lúc đó đồng đảng Lưu Vân tìm hẳn .

【Thì thầm】 Lưu Vân: Đây có nhận được mấy tin của đám con gái của “Lộng Nguyệt các” chưa?

Lộng Nguyệt các!

Nước chảy lúc này hiểu... những cô gái tên có chữ “nguyệt” kia không phải là bang chúng của Lộng Nguyệt các sao?

【Thì thầm】 Nước chảy: nhận được... rốt cuộc xảy ra cái gì? Hiện tại ta đây thật không hiểu.

【Thì thầm】 Lưu Vân: cụ thể còn không rõ lắm. Ta chỉ biết là là Lộng Nguyệt các một người tên là Nguyệt Nhi cùng lão Đại xích mích. Nghe nói Lộng Nguyệt các cùng mấy kẻ muốn đi vây đánh lão Đại. Mi nhận được pm cái nhóc tên gọi Nguyệt Nhi chưa?

【Thì thầm】 Nước chảy: có, nhóc này thế nhưng lại muốn cho ta đi ầu đả với lão Đại.

【Thì thầm】 Lưu Vân: không mình người, ta cũng vậy. Kể cả bọn Naruto đều nhận được tin tức. Ta nếu như đoán sai trong top 50 trên bảng xếp hạng tên đều bị cái cô Nguyệt Nhi liên lạc.

【Thì thầm】 Nước chảy: trời...con nhóc này khoa trương quá đi?

【Thì thầm】 Lưu Vân: nếu nói là thiếu đầu óc thì không thể tới tư duy này . Bất quá lần này chuyện có chút khó giải quyết, vì sao mấy tên kia trong “ thiên hạ bang” cùng Lộng Nguyệt các là hai bang phái can thiệp vào. Trên bảng xếp hạng loại người gì cũng có cũng nhiều kẻ thấy lão Đại không vừa mắt sẽ động thủ.

【Thì thầm】 Nước chảy: ý của mi là?

【Thì thầm】 Lưu Vân: Naruto nói căn cứ vào tình hình sẽ chuẩn bị bang chiến.

Nước chảy nghe Lưu Vân vừa nói như vậy vội vàng nhìn kên bang phái. Quả nhiên trông thấy bang phái một đám người đang đang thảo luận chuyện này.

【 bang phái 】 Mưa nhỏ tí tách: eo ơi nữ nhân oán niệm quả nhiên không phải bình thường.

【 bang phái 】 Phượng Vũ: rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra? Cuồng phong nhà người không phải đi Lộng Nguyệt các thương lượng sao? Kết quả thế nào?

【 bang phái 】 Cuồng phong sét đánh: nói là lão Đại vì 1 tiểu linh khu mà vô duyên vô cớ sẽ đem em gái trưởng lão Nguyệt Cầm của Lộng Nguyệt các giết. (L: quan hệ quả lằng nhằng...)

【 bang phái 】 đồng nghĩ: cứ như vậy lu loa lên ùng đoàng như thế?

【 bang phái 】 Phượng Vũ: chuyện tiểu linh khu ư? Mong giải đáp chân tướng cái.

【 bang phái 】 Cuồng phong sét đánh: Lộng Nguyệt các bên kia nói: tại phó bang chúng họ gọi Nguyệt Nhi đả tội với nữ nhân của lão đại nên bị trả thù.

【 bang phái 】 Cô độc tâm: nữ nhân của lão đại? Lão Đại khi nào có nữ nhân? (L: hôm qua...)

【 bang phái 】 Mưa nhỏ tí tách: đám kia nói thế không biết hay không. Kỳ thật cô nhóc tên gọi là Nguyệt Nhi chính là mền mộ lão Đại nhưng nhiều lần bị cự tuyệt cho nên vì yêu quá thành hận muốn trả thù lão Đại. Sau đó thì sao... nàng muốn cho lão Đại bị người ta đuổi cùng giết tận... cuối cùng đến Kinh Thiên Nghịch chuyển thành mỹ nữ cứu anh hùng, bắt trái tim của lão đại làm tù binh lão Đại.

【 bang phái 】 Khát nước ba ngày: OO~ mưa nhỏ này... sức tưởng tượng thực phong phú gần đây chắc nhìn không ít tiểu thuyết ngôn tình đi?

【 bang phái 】 Trí nhớ dòng nước xoáy: mưa nhỏ này... ngài mà không đi viết tiểu thuyết vậy thì thật là hao tổn 1 nahan tài cho nền văn học nước nhà...

【 bang phái 】 mưa nhỏ tí tách: bốn cô nương biết mình tài trí hơn người... không cần mi phải nịnh nọt! (L : ... tài trí hơn người... choáng...)

【 bang phái 】 Naruto Naruto: ta hỏi rồi vì sao “thiên hạ bang” bang chủ là : nhàn rồi cực kỳ tuần này không online, là phó bang chủ “buồn bực cực kỳ” làm chủ vụ này. Hắn là ca ca Nguyệt Nhi phỏng đoán sẽ không buông tay.

【 bang chúng 】 Phượng Vũ: vậy thì bang chiến! Có quái gì mà không chứ !

Nước chảy nhìn cảm thấy chuyện này càng ngày càng mơ hồ... dứt khoát phải tìm lão Đại hỏi rõ ràng.

【 Thì thầm 】 Nước chảy: lão Đại đã xảy ra chuyện ư?

【 Thì thầm 】 Mặc Thương: Hử?

【Thì thầm】 Nước chảy: có phải hay không giết một người tên là Nguyệt Nhi ?

【Thì thầm】 Mặc Thương: ừ

【Thì thầm】 Nước chảy: cái Nguyệt Nhi kia lu loa trên Lộng Nguyệt các cùng với Thiên hạ bang, hai bang phái muốn vây bạn. Bọn Naruto nói muốn bang chiến.

【Thì thầm】 Mặc Thương: Biết rồi... việc này ta sẽ xử lý kêu Naruto dừng hành động thiếu suy nghĩ.

【Thì thầm】 Nước chảy: OK!

MẶc thương cùng nước chảy tán gẫu còn Ninh Tâm công phu vẫn như xưa đang kiên nhẫn luyện tập bò trên mây....

【Thì thầm】 Mặc Thương: nha đầu...đã gần 10 giờ rồi, logout đi. Ngày mai tớ dẫn bạn đi luyện cấp.

Ninh Tâm nhìn nhìn thời khoá biểu trên bàn, buổi sáng mai có bốn tiết, xác thực không thể ngủ muộn. Cho nên trả lời rất dứt khoát.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ừ! Ngày mai phải đi học, vậy tớ đi ngủ trước.

【Thì thầm】 Mặc Thương: ừ, đi đi! (L: đại thần rất cao tay, hành sự ko muốn cho nàng ngốc nay chứng kiến...)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: 88. Ngủ ngon!

Nhìn chăm chú vào Ninh Tâm thoát cái bình yên logout, Mặc Thương khóe miệng vui vẻ dần dần lạnh xuống.

Nếu đã dám động thủ vậy thì phải có dũng khí gánh chịu hậu quả! Cái vị trí đệ nhất bảng xếp hạng của hắn cũng không phải là chỉ dựa vào tiền đập vào.

Chương 11

Cái gì gọi là: gió luôn đổi chiều...nước luôn đổi hướng. Một giờ trước Mặc Thương đại thần bị cho là ngạo mạn không coi ai ra gì, Nguyệt Nhi cô nương bị ức hiếp là kẻ đáng thương. Một canh giờ sau, cái người vốn là đối tượng được mọi người an ủi biến thành kẻ vu oan giá họa. Vì muốn đẩy ngã Mặc Thương đại thần Nguyệt Nhi cô nương có thể nói rất hoa tâm tổn sức....Vu oan, hãm hại, làm nũng, khẩn cầu, khích tướng, kể khổ, châm ngòi ly gián....xem chừng 36 kế bị cô nương này làm luôn một lượt.

Nhưng là nàng lãng phí nhiều tâm tư như vậy cũng không bằng mấy tấm ảnh chụp và 2 lời nói của đại thần Mặc Thương. Thậm chí...Mặc Thương đại thần cũng không thèm để bụng ở thế giới kênh công khai phát biểu làm sáng tỏ! cán cân của quần chúng lại chuyển hướng nghiêng về đại thần.

Nguyệt Nhi muốn cho 2 bang phái “ thiên hạ bang” cùng “ Lộng nguyệt các” giúp nàng ta ra mặt đúng không?

Thiên hạ bang bên kia là “ buồn bực cực kỳ” 1 mình ra chủ ý, Bang phái trên xuống dưới đều là không đồng ý. Chỉ cần bang chủ nói một tiếng “ không” thì “buồn bực cực kỳ” chính là con tôm không nước không thể nhảy!Mặc Thương chỉ rất bình tĩnh gõ một dòng cho Trưởng lão của “ Thiên hạ bang” Phong hành nói hẳn liên lạc với bang chủ nhà mình đại khái ý tứ là : ân cần thăm hỏi một chút bang chủ Thiên hạ bang gần đây không có login nên bang nhân trôi qua rất thanh nhàn. Thanh nhàn quá nên muốn đánh 1 chút để giải trí không? Ngoài ra có hay không cần kịch chiến một chút giải trí cả người. Ý của Mặc Thương chính là nguyện ý “ liêu mình bồi quân tử”, Muốn hai người trực tiếp tiến hành pk tại “ địa ngục cốc” bao giờ cấp không hạ được mới thôi.

Dù sao ý đại thần chúng là thiên hạ đệ nhất bang đ1ung không gần đây cứ đứng đầu mãi nên cô độc....bang chủ Naruto Naruto bày tỏ chủ ý có thể tiến hành một chút bang chiến một phen. Nên muốn tùy ngày tổ chức, hình thức bang chiến ngày.

Phong Hành trưởng lão nhận được tin nhắn này vẻ mặt rất là bất đắc dĩ, giọng nói vô tội, thái độ thành khẩn, nội tâm hoang mang!

PK ở “địa ngục cốc tử vong” đúng không? Đó là một hình thức PK đầy tàn khốc trong game này. Trong tử vong cốc này không hẳn là rút cấp, nhưng ở địa ngục cốc tử vong này PK là một loại song phương đều đồng ý tiến hành hình thức quyết đấu sinh tử. Thua trận s rơi thứ bậc. thường thường tiến hành PK tại đại ngục cốc là hai người, nhưng đi ra chỉ 1 người. Nói cách khác không có thâm cừu đại hận là không ai dám liều mạng vào đó!

Lại nói đến hình thức bang chiến theo ngày này : bang chiến chia làm 3 hình thức thiên-địa-nhân, chúng ta nho nhỏ luận bàn một chút : chính là cùng 2 bang phái tiến hành diễn binh, song phương không có bất kỳ tổn thất.

Hình thức giao chiến yêu cầu song phương trước giao 10.000 “thỏi kim” làm tiền bang chiến, chiến thắng thì bên kia có tư cách có được tất cả tiền thưởng. Hình thức thường thường là lấy một cấp của bang phái làm tiền đặt cược.

Chiến thắng sẽ có được mọi nguyên liệu, cùng tiền xây dựng bang của bang thua, đồng thời bang phái bại trận cấp tự động giảm xuống một bậc.

Phong Hành nghĩ sự tình này làm quan hệ sinh tồn của cả một bang phái, vì cái gì Mặc Thương đại thần nói lời nói còn có thể nhàn nhã mà lại bình tĩnh như thế !

Mặc Thương bình tĩnh, nhưng Phong Hành thì ngồi không yên. Bang chủ nhà mình là nghỉ phép hay là đang tĩnh dưỡng, lúc này mưa cháy đến nơi rồi “Nhàn rồi cực kỳ” đang ở trong khu núi trong Đại Biệt sơn dù thế nào Phong Hành cũng phải đem hẳn dựng dậy thôi.

Nên biết khi đó”nhàn rồi cực kỳ” đang được nghỉ phép ở nước ngoài, giờ địa phương là 2.30 sáng, lúc này đang say sưa trong mộng đẹp. Cho nên chúng ta có thể tưởng tượng “nhàn rồi cực kỳ” nửa đêm bất đắc dĩ bị dựng dậy một đôi mắt gấu mèo gọi điện khiển trách “buồn bực cực kỳ”, khẩu khí

cực hung hãn....Hơn thế đồng thời trên diễn đàn game Thần thoại xuất hiện 1 topic chân tướng được sáng tỏ.

Topic này trong chỉ có 6 bức ảnh chụp, 2 bức đầu chính là ảnh Mặc Thương mang theo 4 người tiến vào Huyền Long thần mộ, sau đó là 1 bức ảnh nhìn thấy tình huống nhật đồ trong đội ngũ, tất cả vật phẩm đều là Nguyệt Nhi, ta là tiểu tiểu điều, cùng nghịch sông 3 người nhật lấy.

Ở giữa có 2 bức ảnh, 1 bức chụp kênh tán gẫu, Mặc Thương đại thần đang khích lệ 1 người tích cực chủ động khiêu chiến BOSS, ảnh thứ hai là thấy Nguyệt Nhi cùng 2 người kia bất mãn hành vi của Ninh Tâm, nói trên kênh đội ngũ.

Cuối cùng là hai bức còn lại là Nguyệt Nhi cô nương móng vuốt sờ soạng cái Vân La ô trong ảnh có lời nói của chính cô này.

[đội ngũ] Nguyệt Nhi : là Vân La ô, ta căn bản mang không đuợc.

[hệ thống] Nguyệt Nhi nhật Vân La ô.

[đội ngũ] Nguyệt Nhi : Mặc Thương caca tiếp thep đem em đi tiếp có đuợc “xuyên vân vòng” đi. Cái ô này em chỉ có thể cầm chơi, không thể đánh quái.

Topic vừa mở ra trên diễn đàn vốn đang thảo luận Mặc Thương đại thần ức hiếp người lập tức lật ngược thế cờ.

Bình luận của Mãn thiê tinh: quả là khiến người ta mở rộng tầm mắt, nếu đổi lại là ta, ta cũng giết.

Bình luận của Nặc danh: như vậy xem ra Mặc thương đại thần mới bị ủy khuất, chẳng những bị người ta chơi kiểu ác nhân cái trạng trước, thật là quá đáng !

Bình luận của trên ánh trăng sao hỏa: trong bang Nguyệt Nhi khóc lóc rất ủy khuất, ai biết được đâu là ai ức hiếp ai.

Bình luận của Yên Lặng : kẻ nói không biết xấu hổ Lộng nguyệt các không phải là ra mặt giúp Nguyệt Nhi báo thù hay sao? Chưa làm rõ chân tướng đã nhảy lên.

Bình luận của Thuận gió : quả là không thường....không thường! Lại vẫn gọi là anh của người đi vây Mặc thương, Buồn bực cực kỳ đúng là chỉ biết mắt như mù gặp loại nữ nhân cặn bã?

Bình luận của Điểm không nhỏ : *gào khóc* đại thần ah, đại thần thật uy vũ!

Bình luận của Lộng Nguyệt: chúng ta cũng bị lừa gạt được không? Cái chị em trong bang phái chúng ta đều bị gạt cho rằng Mặc Thương đại thần thật sự làm chuyện gì không đúng. Chúng ta Lộng nguyệt các nhất định sẽ cho Mặc Thương đại thần một cái công đạo.

Giờ phút này Nguyệt nhi cô nương nhìn chăm chăm vào màn hình từng cái comment lạnh mà đau.

Nàng thật không nghĩ ra, Mặc Thương tại ph1o bản mà cũng chụp print screen! Vớng là cho rằng không cái đối chứng chỉ cần một mực chắc chắn là hấn sai hết thấy đều do hấn. Mình là cô gái quần chúng đều sẽ thiên vị.

Nhưng là có ai có thể nói cho nàng biết, vì cái gì có người vừa đi phó bản đồng thời còn ati5 nơi Huyền Long thần mộc lạnh lẽo âm hàn kia, không có một chút phong cảnh nào đáng xem lại đi chụp ảnh! Mặc Thương đại thần rất được yêu thích nhưng thật cũng thật không phải tầm thường, làm người ta khó hiểu. Nguyệt Nhi cô nương thật không nghĩ đến, Mặc Thương chụp toàn những chỗ quan trọng...nhưng thật ra cái phó bản này thực chất là mang cái tiểu linh khu ngu si điên đảo kia theo mà thôi. Đối tượng công kích thoáng từ Mặc Thương đại thần biến thành Nguyệt Nhi. Vì sao “Thiên hạ” cùng “ Lộng nguyệt các” công khai tỏ rõ đại thần là vô tội, bọn họ đều là lời nói muốn vây đại thần giết giờ tan thành hư vô, không có hiệu quả

Lộng Nguyệt các vì tỏ rõ thái độ của mình đem Nguyệt Nhi trực tiếp đá ra khỏi bang phái. Trưởng lão Lộng nguyệt các Nguyệt Hoa thậm chí cũng không giải thích một câu nào cho muội muội mình.

Mà vì sao Thiên hạ bang bên kia lại càng muốn đuổi giết Nguyệt Nhi. Ai bảo nàng lớn lối lừa gạt bang phó Thiên hạ bang chứ? Mà buồn bực cực kỳ

đang bị bang chủ của mình sau khi giào dục 1 phen lại càng giác ngộ chuẩn bị cải tà quy chính....thay đổi triệt để tuyệt không lui tới với thế lực tà ác.

Vì vậy hẳn cứ như vậy cắt bỏ hảo hữu là Nguyệt Nhi cô nương.....

Trò khôi hài cứ như vậy.....không có Thiên hạ bang cùng Lộng nguyệt ủng hộ Nguyệt Nhi hiện tại chỉ cần login thì nửa bước khó đi. Luôn bị truy đuổi còn có thể làm gì đây? Chuyện đến mức này Nguyệt Nhi dứt khoát liền bỏ nhân vật này.Nhưng là vĩnh viễn không cách nào xóa bỏ nghị lực cùng dũng khí của cô ta.

Mặc Thương đại thần đây không lại đúng không? Được thôi, không kiểu này thì kiểu khác, Nguyệt Nhi cùng Mặc Thương có thể tính là có huyết hải thâm cừ không đội trời chung. Đánh không lại Mặc Thương, giết không được Mặc Thương chẳng lẽ không nhúc nhích được nữ nhân của hắn!

Nguyệt Nhi cô nương điên cuồng trả thù kết quả là Ninh Tâm mới onl chưa thấy mặt mũi đâu đã bị người ta giết, vô luận nàng đi đến chỗ nào cũng trực tiếp oanh tạc vào nàng.

Ninh Tâm rất buồn bực, Ninh Tâm rất ưu thương,nha đầu thế còn hồn nhiên tưởng rằng là hôm nay nhiều người thích chém loạn thế. Bởi vì, nàng số quá đen cho nên mới không ngừng bị liên lụy mà quật ngã. Nàng căn bản không nghĩ tới người ta mục tiêu chính là nàng!

Mặc Thương vừa đi phó bản thấy Ninh Tâm lên tuyến, thừa lúc rảnh rỗi liền muốn đi tìm người nhưng là hắn chờ hắn quan sát vị trí của nha đầu kia sau lập tức không biết nói gì.

[hảo hữu] Mặc thương: như thế nào đi xuống hoàng tuyến thế kia?

Tại Thần thoại tử vong không đáng sợ, đáng sợ là sau khi tử vong bị Mạnh bà đưa một hén canh về hoàng tuyến luân hồi tiến hành cải tạo. Đương nhiên người chơi trên người không có bất kỳ đạo cụ phục hoạt gì, với nghề nghiệp trị thương lúc sống lại, hệ thống sẽ cưỡng chế đi tới hoàng tuyến luân hồi.

Trong quá trình luân hồi bạn muốn vượt qua cầu Nại Hà, sông Mạn Châu Sa Hoa hảo chiếu đường. Những thứ này coi như chúng ta là đi du lịch nhưng khi bạn đang ở Diêm la điện thì phán quan sẽ căn cứ vào tà ác của bạn quyết định hình phạt đối với bạn. Nghiêm trọng có người trực tiếp rơi vào tầng 18 địa ngục cưỡng chế nhất 1 -5 tiếng đồng hồ ngồi đợi. tại lúc này mà logout cũng không tính, Ninh tâm trên người không có giá trị tà ác, Diêm la vương hào phóng thả người. Nhưng là cái hầm kia ở địa phủ đường âm phủ có cần thiết phải lung tung thế sao, một con đường Ninh tâm ngã ngã bò bò vòng vo nửa ngày vẫn trở lại tại chỗ. Lúc Mặc Thương gửi tin nhắn tới tìm nàng thời điểm đó nha đầu kia đã tại địa phủ 20 phút cũng không tìm được cái gọi là cửa luân hồi để trở về dương gian.

[hảo hữu] Ninh Tâm : hôm nay vận khí quả là kém ah, login xong liền không ngừng đụng phải người khác giết, hại mình cũng chết nhiều lần. Hồi sinh kỳ toàn bộ dùng hết rồi. Mình chỉ có thể tới hoàng tuyền sống lại. Nào biết bên này đường khó đi như vậy mình đi đến bây giờ đều ko tìm được cửa luân hồi.

[hảo hữu] Mặc Thương: sao không dùng hồi sinh kỳ truyền tống về những khu khác tránh đi những khi vực bị người ta có thể giết.

[hảo hữu] Ninh Tâm : truyền chứ....truyền hoài..ước chừng 8 chỗ nhưng cả 8 đều đụng phải. Mình hôm nay không có làm chuyện thương thiên hại lý gì vì sao vận khí lại kém thành như vậy. Chết mất thôi!

Ninh tâm cảm giác mình bị ghét rất bình thường nhưng là Mặc Thương lại phát hiện rất dị thường.

[hảo hữu] Mặc Thương : giết bạn là người có phải ko?

[hảo hữu] Ninh Tâm : không biết...có thấy người đâu đã chết rồi.....

[hảo hữu] Mặc Thương : tra nhật ký cừu nhân bảng, ấn chữ Q mở ra trong hệ thống có một bảng cừu nhân, bạn xem là ai.

Ninh Tâm lật xem bảng cừu nhân trên danh sách có 2 cái tên.

Một người là khi Closed Beta giết nàng “cỏ xanh bên bờ sông” , một người khác là nàng không biết tên “ Phi Vũ Như Lạc”

[hào hữu] Ninh tâm : ách, thật sự là cùng 1 người. Làm sao bạn biết?

[hào hữu] Mặc Thương : ai ?

[hào hữu] Ninh Tâm : Phi Vũ Như Lạc.

[hào hữu] Mặc Thương : Ừ biết rồi, bạn trước tìm cửa luân hồi hoàn dương đi.

[hào hữu] Ninh Tâm : *khóc lớn* mình đi tìm hết 20 phút rồi, rốt cục cửa luân hồi ở đâu?

[hào hữu] Mặc Thương : .....

Mặc Thương ngẫm lại thì Địa phủ kia bản đồ thật phức tạp xem chừng Ninh Tâm với trình độ dân mù đường ra một cái kết luận.

Ninh Tâm nếu là không có người mang theo ra địa phủ đại khái có thể làm NPC thường chú vĩnh viễn ở địa phủ ! Kết quả là, Mặc Thương đại thần tìm 1 chỗ không người, bỏ toàn thân trang bị, tung người nhảy xuống vách núi...Té chết....

Chương 12

Mặc Thương đứng ở địa phủ lạnh lẽo u ám nhìn xem đám quỷ sai đi tới đi lui nhìn người chơi chết oan, nội tâm cực bi thảm .

Nhớ hẳn Mặc Thương dù nói thế nào cũng là nhân vật đứng đệ nhất bảng xếp hạng, lần đầu tiên tới hoàng tuyền du lịch, lại còn không phải là vì nhiệm vụ, cũng không phải là bị người giết, hẳn dĩ nhiên là chính mình nhảy núi ngã chết !

Các người chơi đi qua đi lại thấy đại thần đến, tâm tình sục sôi, vẻ mặt là quái dị, nội tâm tràn nghi hoặc .

【Thường】 Bồng Lai đảo đảo chủ: mắt mình hoa rồi, Mặc Thương thế nhưng cũng đến hoàng tuyền .

【Thường】 Bơi bơi: *bày tỏ* anh đây cảm thấy hôm nay rất khoan khoái, dĩ nhiên là đại thần mà cũng chết.

【Thường】 nghe nói: ai có tài như vậy, có thể đem đại thần đưa đến Địa phủ.

【Thường】 con mắt mê ly: báo thù? Vì tình? Chết oan? vậy giết? Đại thần gần đây gặp đại hạn sao.

【Thường】 tiểu bạch thỏ: Mặc Thương đại thần!!!! *ngo ngoe* các người nói xem đại thần có phải hay không tự tử vì tình?

...

-_-||| Cô nương này suy nghĩ quá nhiều.

Mặc Thương cảm giác mình giờ phút này rất rất oan khuất. Hẳn đầu gì cũng là đại thần trong trò chơi làm sao lại luân lạc tới mức vì 1 kẻ “ngây thơ cụ” nhảy núi đây.

Đương nhiên rồi hẳn là sẽ không nghĩ tới tương lai một ngày kia, hành vi hôm nay của hẳn trở thành giai thoại truyền kì trong Thần thoại. Thậm chí có không ít tình nhân dùng cách này khảo nghiệm tình yêu.

Em thương tôi sao? Vậy thì hãy vì tôi mà nhảy núi đi.

Anh yêu em sao? Vậy thì hãy nhảy núi đi.

Tân hôn thường thường đôi phu thê đêm động phòng hoa chúc, tân nương sẽ nói với chú rể nói như vậy...

【 phu thê 】 Điểm một cái: Chồng à... anh có yêu em không?

【 phu thê 】 Tròn trịa: Vợ à... đương nhiên anh yêu em.

【 phu thê 】 Điểm một cái: vậy thì anh hãy chứng minh đi.

【 phu thê 】 Tròn trịa: chứng minh thế nào?

【 phu thê 】 Điểm một cái: chồng à, nah hãy vì em đi nhảy núi đi. Anh xem đại thần người ta si tình thế, bỏ hết trang bị đi nhảy núi tìm vợ yêu của hã. Anh cũng phải đối với em như vậy, em mới có thể tin tưởng anh là thật tâm .

【 phu thê 】 Tròn trịa: *thoát mồ hôi*, vợ à hôm nay là đêm tân hôn của chúng ta sao em lại để cho anh đi Địa phủ chứ?

【 phu thê 】 Điểm một cái: không phải là có em cùng anh sao? Anh không đi là không phải là vì anh không thương em? Thì ra là anh không đủ yêu em sâu đậm.

【 phu thê 】 Tròn trịa: ~ anh nhảy... anh nhảy được chứ!

Từ nay về sau đêm tân hôn phu thê hai người bỏ trang bị nhảy núi, dắt tay ngao du Địa phủ dần dần thành 1 trào lưu vui vẻ trong trò chơi

.....

Quan sát xung quanh địa phủ, Mặc Thương rất bình tĩnh tại Địa phủ loanh quanh. Hã không vội mà đi tới Diêm Vương điện để phán sinh tử, cũng không vội mà đi cửa luân hồi đầu thai, hã bây giờ việc cấp bách là tìm kiếm một tiểu bạch thỏ tên là Ninh Tâm.

Tại Địa phủ không cho phép tổ đội, Mặc Thương muốn tìm Ninh Tâm chỉ có thể dựa vào chính mình, hệ thống sẽ không giúp.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: tớ đến Địa phủ rồi, bạn ở đâu?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: không biết

【Hảo hữu】 Mặc Thương: xung quanh cảnh sắc có gì đặc biệt?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: có hoa màu đỏ, còn có nước.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: ...

Quả nhiên tiểu bạch miêu tả cũng là cấp bậc kiểu tiểu bạch, Mặc Thương đại thần bất đắc dĩ vỗ trán.

Hoa màu đỏ tất nhiên là Mạn Châu Sa Hoa, nước xem chừng chính là Vong Xuyên, nhưng Mạn Châu Sa Hoa cùng Vong Xuyên nối liền cả Địa phủ ai tới nói cho hẳn biết một vị trí cụ thể không?

Một vòng... hai vòng ...ba vòng, thân ảnh đại thần dòm ngó từng ngõ nhỏ tại địa phủ. Người chơi ở rong địa phủ đi luân hồi cảm thấy rất khó hiểu, đại thần cứ vòng qua, lại vòng lại ở Địa phủ chẳng lẽ là đang tìm kiếm cái gì hoặc là bảo vật gì thần bí sao?

Vì vậy ngày nào đó đi hoàng tuyền luân hồi người chơi không thể bình thường.

Chờ lúc hẳn tại chỗ lửa đỏ Mạn Châu Sa Hoa tìm được Ninh Tâm, nha đầu kia đang vui lấp tại dòng nước Vong Xuyên, quơ quơ cánh tay cố gắng từ trong nước bơi tới bờ. (L: choáng bà này...)

【Hảo hữu】 Mặc Thương: đây là đang luyện tập bơi ư?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: mình mới không phải tập bơi mà là bị rơi vào trong hồ.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: vậy lên bờ đi.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: mình cũng nghĩ thế nhưng chính là mình không có cách nào lên bờ. Tảng đá cạnh bờ kia mãi không lên được.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: đừng nói là bạn không biết chỉ cần ấn phím cách là lên đi? (L: quả xấu mặt...)

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: ...

Ninh Tâm bơi tới bên bờ, lần này cuối cùng biết rõ ấn phím cách là lên, vọt người bình yên nhảy lên đứng ở trước mặt hẳn

Trên màn hình nàng tuy an toàn nhưng trên thực tế nàng lại rất xấu hổ, ngón tay ở trên bàn phím không biết làm sao gõ một tiếng cảm ơn... nội tâm lại bị phần gần chết.

(͡ _ ͡) Kể từ khi hẳn xuất hiện ở trước mặt nàng, nàng số lần mất mặt tựa hồ là càng ngày nhiều.

Đang khi Ninh Tâm âm thầm phiền muộn, hệ thống gửi tới 1 tin. Nàng lúc đó mở ra sau, hoàn toàn ngây dại. Giờ khắc này, Ninh Tâm tựa hồ có điểm hiểu rõ vì cái gì game rất nhiều cô gái cầu xin được đại thần bao dưỡng .

Tư vị được bao dưỡng... thật sự là quá tốt. (L: ha ha)

Mặc Thương gửi tới là một bộ trang bị lv 75, mặc dù không phải là sáo trang nhưng là mỗi món đều có tác dụng thêm máu cùng thuộc tính giá trị thể lực. Ninh Tâm mặc dù đối với trang bị không rõ lắm, nhưng là nhìn màu sắc trang bị hay là các dòng ghi chú. Huống chi thuộc tính đều là thêm máu cùng thêm thể lực vừa nhìn cũng biết là đại thần cố ý vì nàng.

Ninh Tâm trừng mắt nhìn trang bị màu tím lóng lánh, trừng...lại trừng... trừng... cảm thấy trong lòng buồn cực kỳ ánh mắt mông lung rồi mù mù.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: vì sao lại đối với mình tốt như vậy? Mình muốn khóc quá.

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: Có thể cũng khóc. Bạn đúng là rất dễ thỏa mãn.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: mình có thể không nhận bộ trang bị này không?

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: lí do?

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: mình thấy ngại quá...

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: có thể mà...trang bị lv 75 không phải là mắc gì cả, không bằng chút ít nguyên vật liệu quý mà bạn đã đưa cho tớ. Nếu

như bạn ngưỡng ngừng, mình cần phải cảm thấy hồ thẹn.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: ...

【Hảo hữu】 Mặc Thương: Mặc vào đi, dẫn bạn đi luyện cấp cũng có thể tiết kiệm không ít thời gian. Bạn bây giờ thân thể yếu như vậy mình rất khó thời gian chiếu cố đến bạn.

Ninh Tâm nghe hẳn nói như vậy cũng không nhẫn nhí nữa. Dem trang bị thay xong sau 1 tiểu linh khu mặc trang phục cơ bản rực rỡ hẳn lên. Đổi thành váy áo xinh đẹp, áo màu xanh, tay áo tơ mỏng chân ngọc ngà dao động, váy dài màu hồng phấn, thắt eo nhìn tinh khiết nhưng lại có một chút ít dịu dàng ôn nhu. Nhìn chính mình trong game Ninh Tâm không khỏi xúc động.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: trang phục trò chơi này quả đa dạng, nhìn nhân vật mặc quả rất đẹp...

【Hảo hữu】 Mặc Thương: ừ

Mặc Thương chăm chăm nhìn cô gái trước mặt khoe miệng hiên lên nụ cười yếu ớt, làm chi hẳn khi nhìn vào tự dưng thấy lạnh run một cái. (L: báo động... tiểu bạch vào tầm ngắm của địa thần a...) Em trai đnhà mình bị ma ám chắc? Tại sao ngòi trước máy tính ngây ngô cười thế kia?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: chờ khi bạn lên lv 100 đến lúc đó mình tặng bạn 1 bộ Vũ Y nghệ thường.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: >”

...

Mặc Thương lần đầu tiên bị người ta ghét bỏ có chút uể oải, không khỏi một lần nữa quan sát mình. Một thân bạch y phiêu nhiên, tư thái tiêu sái phong hoa tuyệt đại... Thì ra là hẳn chính là cái dạng ăn cơm chùa! (L: @@)

【Hảo hữu】 Mặc Thương: đi thôi, đi hoàn dương.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: OK! Cửa luân hồi rốt cuộc ở nơi nào? Mình tìm đã lâu thế mà tìm không được.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: mình nghĩ... bạn tìm được tớ mới sẽ rất kinh ngạc.

~~oo~~ Ninh Tâm lần nữa bị khinh bỉ.

Mặc Thương đem Ninh Tâm dẫn ra khỏi Địa phủ, việc đầu tiên chính là tìm kiếm bóng dáng Phi Vũ Lạc Như.

Phi Vũ Lạc Như nghề thần tiên, lv 150 đoán chừng là Nguyệt Nhi cô nương mua acc. Dùng thiên nhãn thấy nàng ta giờ phút này đang ngọn núi Cô Vụ.

Núi Cô vụ đó non xanh nước biếc, cảnh sắc mê người Nhưng cũng là thánh địa nơi giết người cướp của tuyệt hảo.Hắn quyết định thật nhanh lập tức lôi ra thú cưỡi chở Ninh Tâm thẳng đến núi Cô Vụ.

Thú cưỡi Ngân Long của Mặc Thương đáp xuống trước mặt Phi Vũ Lạc Như cô nương này phản ứng đầu tiên là chạy. Có thể không đợi nàng kịp di động chuột một chút người cũng đã bị một cái định thân chú đứng yên tại chỗ.

Phi Vũ Lạc Như rất buồn bực a...từ khi nào thì kiếm khách biến thành tà đạo cũng có thể định thân chú rồi? Đang khi Phi Vũ Lạc Như lúc này đang phát điên, trước mặt trong rừng rậm đi hai Miêu nữ tà đạo.

【Thường】 Nước chảy: lão Đại chúng ta tới rồi.

【Thường】 Mặc Thương: ừ... các người thay phiên nhau phóng kỹ năng giữ Phi Vũ đứng yên đó.

Mặc thương ra lệnh một tiếng, tà đạo định thân chú, Miêu nữ thay phiên nhau làm Phi Vũ trên người chột muốn nổ tung .

【Thường】 Phi Vũ Lạc Như: Má nó! Mặc Thương đồ thiếu não nhà người, lão nương và người có cừ oán gì chứ.

【Thường】 Mặc Thương: Phi Vũ à không nên gọi cô là Nguyệt Nhi mới đúng? Ta khuyên cô biết điều nên logout. Acc này là cô bỏ tiền mua đi? Không muốn làm cho số tiền của mình thành tan tành trong giây lát liền

ngoan ngoãn đứng ở nơi đó cho ta chờ chúng ta tính toán nợ nần rõ ràng ta sẽ thả cô đi.

【Thường】 Phi Vũ Lạc Như: %&& \$# \$@... %# (hệ thống tự động che giấu tin tức, tin tức chưa nội dung bất nhã)

Phi Vũ Lạc Như cũng chính là Nguyệt Nhi tràn đầy phiền muộn, acc này là nàng dùng tiền mua nếu như nàng giờ phút này logout, thoe đại thần mà nói đừng để hần nói đến câu thứ 2, nếu không phỏng đoán nàng lần này không xong rồi .

Vậy thì hẳn đi không phải là chết mấy lần thôi sao?

Phi Vũ Lạc Như thông suốt, dứt khoát buông tha giấy giụa, trơ mắt nhìn mình trong chốc lát bị tà đạo định thân, trong chốc lát lại bị Miêu nữ phong bế.

Ninh Tâm lúc này ở vào trạng thái mê mang, nàng kênh trước mắt đã bị che tự nhiên là không biết Mặc Thương cùng Phi Vũ kia nói gì. Đợi nàng nhận được tin của hần nói thì càng hoang mang....

【Hảo hữu】 Mặc Thương: động thủ đi.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: tại sao?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: báo thù.... Phi Vũ Lạc Như giết bạn nhiều lần như vậy liền giết lại đi.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: ách, có thể hay không mình rat ay ác quá không? Hơn nữa mình không lại nàng ấy.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: nàng ta đã bị định thân rồi, không có việc gì đâu.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: Nhưng mà...

【Hảo hữu】 Mặc Thương: ?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: //~~ mình chỉ học được hai cái kỹ năng công kích.

Mặc Thương trầm mặc một lát, mới nói một câu.

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: vậy thì giết thử đi, xem như luyện tập hai kỹ năng công kích kia. (L: @@)

Kết quả là... Ninh Tâm cô nương đem hai kỹ năng công kích điều chỉnh bang bàn phím. Khoan khoái 121, 121...

Ở đây tất cả mọi người liền chỉ ngậy ngốc nhìn Phi Vũ Lạc như trên đầu không ngừng toát ra giá trị tổn thương – 1, -1, ưu thương nhìn lại Phi Vũ Lạc Như cô nương một cái.

【 Thường 】 nước chảy: o0 lão Đại này mình có thể đi trước ăn cơm trưa không?

【 Thường 】 Phượng Vũ: thật... không bình tĩnh nổi, tay ta cứng nhắc rồi.

【 Thường 】 Phi Vũ Lạc Như: Mặc Thương người nếu có giỏi liền cho ta 1 nhát đi!

【 Thường 】 Mặc Thương: tiếp tục ...

Ngày nào Ninh Tâm cô nương khiêng ô nhỏ của mình thành công tốn thời gian hơn nửa giờ đem 1 thần tiễn lv 150 phóng ngã xuống đỉnh Cô Vụ. Sau đó mệt mỏi nằm sấp không chỉ một người.

【 Thường 】 nước chảy: hoa mắt rồi... đây là đánh người chơi hay là đánh BOSS chứ.

【 Thường 】 Phục Ma: anh hung giận đỏ mặt vì hồng nhan, quả hãm hại không nổi...

Chương 13

ặc Thương đại thần giữ đúng lời nói, Phi Vũ Lạc Như bi thống ngã xuống, Mặc Thương đại thần rất bình tĩnh gõ chữ.

【Thường】 Mặc Thương: cô có thể đi.

Đại thần chết tiệt... đại thần chết bầm...bạn Phi Vũ Lạc Như chuẩn bị ôm hận sống lại mà đi kênh tán gẫu lại nhận được 1 tin nhắn của Mặc Thương.

【Thì thầm】 Mặc Thương: xin khuyên một câu động vào người của ta nên suy nghĩ kỹ càng hậu quả. Ta không thể quyết định việc cô có tiếp tục tìm Ninh Tâm làm phiền nữa không, bất quá ta có thể quyết định cô có thể tiếp tục trụ được ở game này hay không?

Phi Vũ Lạc Như cô nương đối với tin tức trên màn hình, âm thầm nghiên rãng, nghiên lợi.

Cổ nhân nói : còn núi xanh lo gì thiếu củi đốt.

Cổ nhân nói: biết co biết đuổi mới là đại trượng phu

Cổ nhân còn nói : 1 chữ nhẫn.

Hôm nay bị sỉ nhục như vậy cuối cùng ta sẽ có một ngày đòi cả vốn lẫn lời đền bù tổn thất của ta. Cứ như vậy, Phi Vũ cô nương cực độ đè nén, nhẫn nại loout. Trước khi đi vẫn không quên trả lời hãn một câu.

【Thì thầm】 Phi Vũ Lạc Như: Đã biết

Cừu nhân bay mất, trên đỉnh Cô Vụ vẫn không thanh tịnh .

1 đám bị Mặc Thương sai sử một đầu nghi vấn, cứ như vậy phát tác. Cho nên khi Mặc Thương đại thần muốn cho gọi Ngân Long mà đi thì kênh trước mặt lần nữa nổ tung.

【Thường】 Nước chảy: lão Đại à, ngài cũng nên đối với chúng ta có lời giải thích?

【Thường】 Phượng Vũ: thành thật khai báo... thành thật khai báo...
linh khu này là ai?

【Thường】 Phục Ma: mùa xuân đã về...hoa đào vì ai mà nở?

Một đám chỉ sợ thiên hạ không loạn cứ thế tán gẫu âm âm!

Với Mặc Thương đại thần đây là 1 đám huynh đệ. Có được là nhiều khi là phúc phần của bạn nhiều khi cũng là vận khí không tốt. Khi bạn bị người ta vu hãm, bị người ta đuổi giết, bị người ta PK thời điểm đó bọn họ vĩnh viễn cũng sẽ đứng bên cạnh mình trở thành nguồn động viên, chỗ dựa lớn nhất này là của phúc phận của bạn. Đương nhiên đây cũng là bắt đầu của bất hạnh. Rõ ràng chỉ muốn thật tốt ngắm phong cảnh giải sầu, bất đắc dĩ chỉ cần login đám người kia không kéo mình đi phó bản, cũng là mang theo đi chiến cuộc chém giết.

Dù sao cũng giết thời gian...

Nhưng nếu như là chuyện riêng của bạn, thậm chí chung thân đại sự của mình, bọn bạn tốt này bọn họ cũng muốn ôm đồm? Nghĩ đến đây, Mặc Thương đại thần liền không thể không nghĩ đến lúc trước hẳn từng có chuyện xấu truyền ra với 1 cô tên Nguyệt Lạc Tinh Thắm. Trời đất chứng giám Nguyệt Lạc Tinh Thắm là trong game là mỹ nữ nổi danh không giả, nghe nói một tấm thật đặt ở trên diễn đàn đến nay nửa năm nhan sắc vẫn không giảm nhưng hẳn không biết nàng ta tròn đẹp dài ngắn thế nào.

Đối với đại thần không quan hệ, nhưng với đám huynh đệ kia coi là một mỹ nhân là được. Cân nhắc khi Mặc Thương chơi game tới nay liên tục giữ mình trong sạch, độc cô lai vãng cần 1 người bầu bạn, đám người nhàm chán này bắt đầu lo nghĩ .

Mặc Thương à Mặc Thương, dầu gì cũng là top 1 trên bảng xếp hạng, đại thần ánh vàng rực rỡ! Sao có thể thiếu 1 hồng nhan tri kỷ, 5 thê bảy thiếp đây?

Vì tương lai của hẳn, cùng việc cân nhắc hạnh phúc trong trò chơi một đám người thương lượng lần này đến lần khác, rất thận trọng ở trong bang

phái mở cả 1 đại hội nghiên cứu. Hội nghị chủ đề có hai vấn đề: đều là vây quanh Mặc Thương.

Thứ nhất, đại thần trưởng thành như thế nào cũng không thể luôn cô đơn đi. Các người không nhìn thấy thân ảnh hãn login, một thân bạch y xuất trần đứng ở vách núi nhìn hiu quạnh cỡ nào, cô đơn cỡ nào!

Vì vậy mọi người nhất trí quyết định tìm 1 cô vợ, 1 cô vợ..., vội vàng tìm vợ an ủi tâm tình tịch mịch cô đơn của đại thần!

Người thứ nhất chủ đề nói ra đám người kia tự nhiên muốn tiến thêm một bước thảo luận, đến tột cùng cô gái nào mới có thể xứng đôi với đại thần. Vì vậy, vì vấn đề chọn phu nhân cho Mặc Thương trong bang phái tiến hành một hồi bi thảm, kịch liệt, táo bạo thảo luận. Nghe nói đó là một hồi nước mắt và máu cùng chiến tranh tàn khốc....

Đó là một hồi được gọi là thảm kịch lớn nhất chỉ có duy nhất không ai... Thảm thế này quá trình không chỉ thế,....

Bởi vì người được chọn làm phu nhân đại thần đầu tiên bị nghiên cứu rất tỉ mỉ, lại phái chuyên gia đi thăm dò diễn đàn, còn nghe nói vận dụng làm gián điệp những bang phái khác mục đích là muốn chọn ra một cô nương tài mạo song toàn, dịu dàng hiền thực sánh đôi với Mặc Thương đại thần.

... 1 đồng...1 đồng nahr được gửi về. Đếm không hết... chỉ có Mặc Thương không muốn....Sau khi xác định người được chọn, bang phái vì thế lại ẩu đả. Đầu tiên là kênh bang phái khẩu chiến, tiện đà liên tục chiến đấu ở các chiến trường QQ, sau đó tại YY(tự sướng) một phen gầm thét, phát triển đến cuối cùng trực tiếp ở trong trò chơi PK quyết định thắng bại. Vì vậy cứ như vậy sinh ra 1 vị được chọn -- mỹ nhân Nguyệt Lạc Tinh Thâm.

Quá trình này gian khổ, quả thực là đủ thấy người rơi lệ, người nghe thương tâm, thiếu chút nữa diễn biến thành thành trong bang phái đánh lẫn nhau. Dầu gì quyết ra 1 người được chọn mọi người cũng thờ phào nhẹ nhõm. Đây là bao nhiêu hy sinh để đổi lấy kết quả nhưng mà phần sau càng bi thảm hơn.

Quá trình là gian khổ chúng ta không sợ hãi. Nhưng là Mạc Thương đại thần một câu nói trực tiếp làm cho kết quả thành bi kịch. Lúc đó, một đám đồng đảng cảm giác mình cực nhọc vất vả vì lão Đại tìm tẩu tẩu, nếu nói ngạc nhiên mừng rỡ vậy nhất định phải kinh ngạc cùng vui sướng cùng tồn tại. Vì vậy bọn này không dùng đến não suy trực tiếp nguyên một đám phát loa thông cáo, chính thức tuyên bố mỹ nhân Nguyệt Lạc Tinh Thắm là hoa có chủ. Mà thân là người trong cuộc Mạc Thương kinh ngạc có, vui sướng thì là không.

Nhìn xem một dòng dọc tin tức tán gẫu từ bạn tốt, tần suất gõ lên ở kênh thế giới đại thần bình tĩnh hơi thở, trực tiếp chuyển đổi hình thức lạnh lùng làm cho hậu quả trực tiếp là 1 đám phát tin vui lúc này bị Mạc Thương hấp tấp cho gọi đến, bị hấn một ngày một đêm tra tấn đàn áp.

Một ngày một đêm kia bọn này phó bản không được đi, nhiệm vụ không được làm, chạy thương không có chạ... Cùng lão Đại luyện tập pk....

Bang phái một đám chờ đợi tẩu tử bị đại thần dội cho một gáo nước lạnh tim lạnh run rẩy. Càng làm bọn họ u buồn hơn là chuyện tình còn ở phía sau... các người vui rạo rức phát thông cáo đúng không? Các người vui tươi hơn hờ tuyên cáo hoa có chủ đúng không?

Đám bạn bè của Nguyệt Lạc Tinh Thắm đáp lời, đại thần đã thành tâm thành ý như vậy, vậy liền đem Nguyệt Lạc Tinh Thắm lấy về nhà đi.

Tin tức đám bạn hữu của Nguyệt Lạc Tinh Thắm thông cáo trên kênh, còn bọn bên này bắt đầu bối rối.

Dựa theo tình hình quan sát đại thần hôm nay, nếu cố đám ăn xôi mang cô nàng này về thì kết cục sẽ là : Một là bị đại thần cuồng tính đại phát đem tân nương chém chết. Hai là tân nương tử cuồng tính đại phát đem đại thần chém. Nói đi nói lại có như thế nào đều chạy không thoát kết cục : hôn lễ - > tang lễ.

Đám này nhìn tin tức trên kênh thế giới mà u oán, giờ khóc không ra nước mắt, nguyên một đám dùng khăn tay ôm hận đôi mắt đẫm lệ.

Ai kêu người nhiều chuyện... đáng giận....tại sao tay nhanh chơ vậy đã đánh ra.... Hiện tại thông cáo phát ra người ta cũng có ý... nhưng đi đâu mà tìm 1 chú rể đây?

Trái nghiên cứu, phải nghiên cứu và thảo luận lần nữa bộc phát chiến tranh, vì ai sẽ đi về phía mỹ nhân Nguyệt Lạc Tinh Thâm giải thích rõ tình huống, trong bang phái lại là một biển máu đầy trời tự giết lẫn nhau. Từ đầu đến cuối, đại thần trơ mắt nhìn gà cùng gà đá nhau... rất bình tĩnh gõ một câu nói.

【Thường】 Mặc Thương: là ai hôn sự ? ai cưới vợ? ta đây không giúp các người thu dọn cục diện rối rắm này. Sau đó liền phẩy ống tay áo cười Ngân Long bay mất.

Chú rể mất, cảm giác cảm thấy thua thiệt mỹ nhân Nguyệt Lạc Tinh Thâm. Lo lắng thấp thỏm, lo lắng mà tiến hành giải thích 1 đám bạn bè của Nguyệt Lạc Tinh Thâm xù lông ý tứ chính là Mặc Thương là kẻ bạc tình, thực xin lỗi mỹ nhân Nguyệt Lạc Tinh Thâm mỹ nhân chúng ta. Mặc Thương người thật vô tình, làm trái tim Nguyệt Lạc Tinh Thâm vỡ nát...

Nguyệt Lạc Tinh Thâm thì rất văn nghệ ở kênh thế giới kênh phát thông cáo như sau.

【 thế giới 】 Nguyệt Lạc Tinh Thâm: nếu đã không thương ta tội gì trêu chọc ta? Thiếp đây trái tim mỏng manh nhưng chí quyết không mòn. Mặc Thương chàng nợ thiếp một cái hôn lễ, thiếp đây sẽ chờ.

Mặc Thương thật là bất đắc dĩ, hẳn thật là vô tội nhưng là mọi người cảm thấy vô tội nhất, người đáng thương nhất thật ra là mỹ nhân Nguyệt Lạc Tinh Thâm. Hay cho một đại mỹ nhân cứ bị như vậy bị trêu chọc thật đáng thương. Huống chi mọi người đều biết Nguyệt Lạc Tinh Thâm đối với Mặc Thương cực si tình. Vì cái thương tiếc này mà không ai muốn tiếp tục sai lầm.

Nguyệt Lạc Tinh Thâm cứ như vậy thành cũng thành phu nhân của hắn. Dù là Mặc Thương không có thừa nhận, cũng trở thành một số người chơi nhận định là sự thật. Vô duyên vô cớ không biết ở đâu xuất hiện 1 vị phu

nhân, hẳn bày tỏ vẻ rất khó hiểu. Với hẳn mà nói yêu thương là mây bay, độc thân mới là chính đạo. Từ nay về sau nhìn xem thân ảnh lão đại càng đau lòng. Lão Đại, ngài càng cô độc, càng hiu quạnh đúng không!

Nếu như muốn gian thương “gió cuốn mây tan” giờ sổ sách tính xem Mặc Thương ở trong trò chơi này đã độc thân bao lâu thì Gió cuốn mây tan sẽ không chút do dự trả lời 173 ngày 20 giờ 56 phút...cũng chính là từ khi hẳn chơi game này tồn tại đến giờ.

Kể từ sau sự kiện Nguyệt Lạc Tinh Thảm về sau, Mặc Thương độc cô lai vãng. Trong sáng, ngoài tối người theo đuổi hẳn đếm không xuể, có lẽ không gặp hẳn và cô gái kia có hành động gì thân cận. Thế cho nên giờ cao thấp nhất trí cho rằng sợ là Mặc Thương muốn tiếp tục quăng đời 1 mình còn lại tại trong game này .Nhưng là bây giờ ai có thể nói cho đám người ước chày người trước mặt 1 tiểu linh khu làm cho lão Đại ra mặt là ai?

Mỹ nhân Nguyệt Lạc Tinh Thảm còn như vậy mà Mặc Thương còn chướng mắt. Cái cô này không biết từ nơi nào nhảy ra 1 tiểu linh khu làm sao có thể lay động được trái tim của đại thần đây? Đối với cái vấn đề bát quái này đám người Nước chảy, Phượng Vũ nhất trí nhận thức hôm nay dù là Mặc Thương muốn giết người diệt khẩu, thì trước khi chết bọn họ cũng muốn đào cho ra quan hệ giữa Mặc Thương cùng cái cô nương tên Ninh Tâm này là quan hệ như thế nào.

Trong kênh trước mặt Nước chảy bọn họ truy vấn không ngừng. Mặc Thương thờ ơ lạnh nhạt, tựa hồ không có bất kỳ ý muốn giải đáp.Nước chảy không cam lòng, kết quả của không cam lòng là hẳn trực tiếp tán gẫu với Ninh Tâm cô nương.

【 Thì thầm 】 Nước chảy: Hi!, tiểu mỹ nhân. Có thể hay không nói cho ca ca biết em cùng Mặc Thương là quan hệ thế nào?

Đối phương trả lời rất nhanh tuy nhiên nó làm cho Nước chảy rất không hài lòng.

【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: á, coi là bằng hữu đi.

Nước chảy phát điên, cô em nhỏ, em có thể hay không nói rõ ràng chút ít đi. Bằng hữu cũng chia là rất nhiều loại, em có thể hay không trực tiếp nói rõ là quan hệ nam nữ đi!

【Thì thầm】 Nước chảy: a... ha ha, chỉ là bằng hữu sao? Anh xem không giống Mặc Thương đối với em tốt như vậy, quan hệ của 2 người nhất định không đơn giản.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: thật sự chỉ là bằng hữu mà. Mặc Thương rất tốt với em, bởi vì đại than là người tốt.

Mặc Thương là người tốt?

Nước chảy lúc này khóc không ra nước mắt, cô nương này nên nhìn xem hẳn đối xử với bọn họ thế nào xem...đó là chỉ là đối với một mình em thôi!

【Thì thầm】 nước chảy: ha ha, cá nhân ca đây có 1 lời muốn hỏi em được không, đừng giấu giếm. Nói xem 2 người biết đã bao lâu?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: 2 ngày.

Hai... hai ngày!

Nước chảy kinh hãi tiện đà lệ rơi đầy mặt. Lão Đại mi đây là không ra tay thì thôi vừa ra tay thật kinh người. Thiệt thòi cho thì giờ bọn ta vì ngài lo chung thân, gấp rút người ngã ngựa đổ... Nào biết ngài căn bản chính là khinh thường hiệu suất làm việc của chúng ta, tự thân xuất mã 2 ngày cứ thể đem người thu vào tay. (L: vs những đại thần thì 2 giờ cũng đủ...)

【Thì thầm】 Nước chảy: cái kia... Mặc Thương có hay không khi nào thì đi đường quanh co ? (L: ?? what)

【Thì thầm】 Ninh Tâm: đường quanh co là gì?

【Thì thầm】 Nước chảy: a,...Mặc Thương không có nói đến sao?

Nước chảy chờ giây lát, trái đợi, phải đợi không thấy được Ninh Tâm pm lại rất là lo lắng, tiểu cô nương khuôn mặt này mỏng, thẹn thùng có thể lý giải nhưng là chuyện tình chần chẫn vậy không cần thiết phải che che giấu giấu như thế chứ.

【Thì thầm】 nước chảy: này... người đâu rồi vẫn chưa trả lời ca đây!

Lần này Ninh Tâm trả lời lại cực kỳ mau.

【Ninh Tâm】 Ninh Tâm: xin lỗi nha, em thật không biết đường quanh co ở đâu, vừa rồi đi thăm dò một chút nhưng cũng không tìm được!

Ninh Tâm cô nương vừa trả lời vừa trừng mắt tại trên địa đồ tìm tòi. Hay do map này là cao cấp, cấp hạn chế nên không tra ra không ? Ninh Tâm suy nghĩ một chút, có lẽ cái chỗ đường quanh co kia chính là loại map cao cấp vôi vàng giải thích thêm 1 câu.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: em tra ra không được. Hẳn là bản đồ này hạn chế dung cho cấp cao, em cấp không đủ không cách nào tra ra.

Qua một hồi lâu sau... nước chảy rớt cục lên tiếng.

【Thì thầm】 Nước chảy: cô nương à, em xác định không phải là đang nói đùa anh đó chứ?

Ninh Tâm vôi vàng pm, tỏ rõ cõi lòng.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: em không có sao vậy ạ?

Nước chảy nhìn tin tức, máu thiếu chút không lên não phun ở trên bàn phím. Đường quanh co là cái gì?

Đó là địa phương đỉnh hôn trong game, trên bản đồ mặc dù không có biểu hiện nhưng là trong trò chơi có người nào không biết đường quanh co là ở bên trong nguyệt lão từ không ?

【Thường】 Nước chảy: @@, ta không sống được.

Mặc Thương đại thần nhìn xem kênh trước mặt lời nói đột ngột của Nước chảy mà cười vô cùng quý dị.

Ninh Tâm tại trên địa đồ tìm không được chỗ gọi là “đường quanh co” , đã hỏi hẳn. Xuất phát từ đạo lý bạn bè Mặc Thương quyết định làm cho chính Nước chảy nhận thức một chút về sự đáng sợ của Ninh Tâm. Cho nên Mặc Thương đại thần trả lời với Ninh Tâm cực trái lương tâm.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: mình cũng không biết đường quanh co là chỗ nào.

Chờ tin tức ở trước mặt xuất hiện Nước chảy phát điên, còn Mặc Thương ở trong lòng tự mặc niệm cho đứa bé đáng thương này 3s.

Rất tốt... rất cường đại, Ninh Tâm VS nước chảy = nước chảy bại hoàn toàn.

Mặc Thương xem chừng lực công kích với Ninh Tâm có thể kết luận. Công kích kẻ mức ngậy thơ cụ chỉ số so với BOSS kẻ 8 lạng, người nửa cân!

Chương 14

Mặc Thương đối với nước chảy thật là đồng tình, đồng tình hẳn vẫn không quên bỏ đá xuống giếng.

【Thường】 Mặc Thương: nước chảy mi bị cái gì mà kích thích ?

Nước chảy giận nghĩ đến chính mình gặp đá kích trên tinh thần hủy diệt nguồn gốc chính là Mặc Thương đại thần cùng với tiểu linh khu sau lưng của hẳn nếu như trong trò chơi có thể dùng YY(tự sướng) lời mà nói giọng nói của nước chảy bây giờ chính là dùng hình thức gầm thét rống giận phát ra.

【Thường】 nước chảy: lão Đại à ngài lấy vợ quả độc, ta vẫn cho là mi thích là vẻ dịu dàng hiền thực không thể tưởng được mi thế nhưng thích tính tình khác người.

【Thường】 Phượng Vũ: giờ ta yếu ớt, yếu ớt hỏi, xin hỏi tính tình khác người là sao hả lão đại?

【Thường】 Phục Ma: cùng cầu xin hỏi, nước chảy mi nói mau a!

Nước chảy tiếp tục yên lặng rơi lệ, hẳn tự nhủ lão đại thông minh cả đời ai có thể nghĩ tới kẻ hẳn yêu dĩ nhiên là 1 kẻ ngây thơ cụ đây! Vì hình tượng lão đại quá uy vũ, chói lọi lời này hẳn là vô luận thế nào cũng nói không nên lời .

Nhóc tên Nước chảy này rất nhiều chuyện, bát quái tràn lan. Một khi nghĩ đến tương lai lão đại, nước chảy có điểm đứng ngồi không yên, cảm giác mình có cần phải lên tiếng hỏi tình huống thực tế của Ninh Tâm cô nương hay không. Nói thật Nước chảy hẳn tuyệt không hoài nghi chỉ số thông minh của Ninh Tâm, có thể hẳn hoài nghi tuổi của người này

Má ơi...cứ như vậy tự nhiên ngốc ngốc, thuần khiết như thế hoá tiểu ngây ngốc, Nước chảy giờ phút này rất rối ren không biết Ninh Tâm năm nay mấy tuổi. Nên hỏi trước xem sao, khó hơn nữa nước chảy cũng muốn mở miệng.

【Thì thầm】 Nước chảy: này...xin hỏi tiểu muội muội năm nay mấy tuổi ?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: 19 tuổi.

【Thì thầm】 nước chảy: sao? Em mà lớn vậy ư? Em thế nhưng... trưởng thành! Gạt ta ! Gạt ta hả?

Đều nói nữ nhân số tuổi là bí mật, Nước chảy từ trước đến nay cho rằng nữ nhân đều là thích đem mình càng nói càng trẻ tuổi . Nhưng là Nước chảy nghĩ không ra vì cái gì đứa bé này trước mắt càng muốn đem mình nói già đi đây? (L: nói thật mà...)

Với mức thông minh này, đừng nói chuyện yêu đương nam nữ, nhìn ngang nhìn dọc cũng có dáng vẻ trưởng thành!

Nàng rất thành thật, Nước chảy hỏi nàng số tuổi bày tỏ hoài n

ghi, nàng dứt khoát đem ngày – tháng – năm sinh nói ra hết, cả chứng minh thư luôn

.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: em thật sự 10. Sinh ngày 15 tháng 3 năm 1992, em thật sự 19 tuổi đủ tuổi trưởng thành mà.

Ninh Tâm cô nương lời nói này quá thành khẩn , thành khẩn làm cho Nước chảy bi phần gần chết. Nước chảy hiện tại dám thề... Ninh Tâm cô nhóc này không phải giả dạng thiện lương, nàng ta chính là có một uy lực khổng lồ sát thương mọi vật. Xoay người nhìn vẻ lạnh nhạt của đại thần, Nước chảy nội tâm cực độ khủng hoảng .

【Thường】 Nước chảy: lão Đại à, chẳng lẽ ngài mắc bệnh thèm muội muội để yêu hay sao?

Xì, khụ khụ...

Đáng thương trên thực tế cô em Phượng Vũ, không để ý bị ngậm nước sặc đến thở không ra hơi, lại càng kinh hãi đem cái ly đánh đổ ở trên bàn.

【Thường】 Phượng Vũ: hâm rồi, Nước chảy nhà người ám hại ta, toi mất cái ly!

Bên kia đám người Nước chảy huyên náo không thể tách rời, do đã che giấu kên trước mặt nên Ninh Tâm không biết chuyện gì phát sinh tích. Cho nên nàng rất thấp thỏm bất an, kể từ khi Nước chảy hỏi tuổi của nàng bày tỏ hoài nghi, thật lâu không có nhắn lại, Ninh Tâm cảm thấy rất ủy khuất... cho nên mãnh liệt muốn có một người làm chứng. Vì vậy nàng này nghĩ tới Mặc Thương.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: mình thật sự 19 tuổi, bạn nói cho bằng hữu bạn biết đi, mình không có lừa gạt anh ấy.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: Hả ? 19 tuổi á?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: ~~oo ~~ chẳng lẽ ngay cả bạn cũng hoài nghi? Mình không có lừa mọi người, lừa các người cũng đâu có kẹo ăn.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: mình đây không có hoài nghi.

Không đợi Ninh Tâm cao hứng 2 giây, Mặc Thương lần nữa đã kích tâm hồn bé bỏng của Ninh Tâm.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: Hoá ra là 1 tiểu muội muội. Anh chẳng qua là cảm thấy thần kỳ em thế nhưng lại lớn như thế.

Nếu như ở trong hiện thực Ninh Tâm sẽ thấy rất rõ khoe miệng Mặc Thương cong hàm tiểu. Tưởng tượng thấy giờ phút này Ninh Tâm bộ dạng ủy khuất không cam lòng, đại thần đã cảm thấy tâm tình sung sướng.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: tức giận sao?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: không có là em cảm giác mình đã bị anh đã kích mà chết lặng.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: ngoan ... anh làm sao sẽ đã kích em? Còn đang nghĩ dẫn em đi phó bản Say khói nữa cơ

Chuyện thực chứng minh Ninh Tâm quả là đứa nhỏ dễ bị dụ dỗ, Mặc Thương nói có vậy mà cô nhóc nà lần nữa hưng phấn.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: muốn...muốn, anh đã nói kia phó bản kia rất đẹp .

【Hảo hữu】 Mặc Thương: vậy em còn không dùng thời gian rảnh mà đi luyện cấp hả?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: OO~ em đã luyện kinh công , có thể đi Huyền đáy hồ vực.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: tốt

Đang khi Mặc Thương muốn mời Ninh Tâm cùng cười, thì hình ảnh bi thống của nước chảy lần nữa tiến vào tầm mắt hắn. Vì vậy, tên này, và kẻ phía sau Phượng Vũ, hai người hoa hoa lệ lệ bị hắn ngắm trúng rồi.

【Thường】 Mặc Thương: Chúng ta muốn đi khu Huyền đáy hồ luyện cấp cùng đi chứ.

Mặc Thương cùng tiêu linh khu cùng nhau luyện cấp! Có gian tình... có gian tình...!

Nước chảy cùng Phượng Vũ tế bào bồ hóng bắt đầu vượt qua não bộ, hai người tích cực chủ động giơ tay hoàn toàn không để mắt đến đại thần bản chất là phúc hắc. Vì vậy chờ hai người này đáng thương kịp phản ứng thì đã là chậm quá.

Trời trời đây không phải là đến quan sát gian tình, tìm kiếm bát quái Mặc Thương hẳn căn bản chính là vì tìm hai kẻ lao động miễn phí cùng với “con mồi cường lực” (L: chỉ NT) cộng thêm bản đồ hướng dẫn hợp thể chém chém!

Tiến vào khu Huyền đáy hồ sau, bốn người thành 1 đội ngũ cứ như thế này an bài. Bi thống là Nước chảy ở vị trí xung phong, Mặc Thương chịu trách nhiệm cuối cùng giải quyết, Phượng Vũ đi ở trước Ninh Tâm chịu trách nhiệm ngăn cản đao, ngăn cản vũ khí ,ngăn cản tổn thương cho cô Ninh Tâm này. Phượng Vũ trong lòng kêu la oai oái, nghĩ nàng là một Miêu nữ thướt tha dĩ nhiên là bị Mặc Thương cứ thế sai sử.Nhưng mà phần

hận không có hiệu quả, phản kháng sẽ bị tước đoạt Nước chảy cùng Phượng Vũ chỉ có thể dừng cảm tiến tới con đường tiếp theo.

Làm mỗi nhủ, làm bảo kê Nước chảy cùng Phượng Vũ liền nhịn, nhưng ai có thể đến nói cho bọn họ biết vì cái gì bọn họ còn phải thuận tiện hưởng dẫn trợ giúp Ninh Tâm cô nương đây?

Nếu như là tại bản đồ khác Ninh Tâm có thể trực tiếp kích một đường nhưng ở khu Huyền đáy hồ này bản đồ lại không được. Nơi này khắp nơi tràn đầy cơ quan, bẫy, thỉnh thoảng còn phải dùng khinh công, võ nghệ cao cường gặp được vách núi, còn phải đi cầu độc mộc thỉnh thoảng còn phải nhảy lên.

Nếu như chỉ có Mặc Thương và 2 người bọn họ đoạn đường này sẽ phi thường dễ dàng. Nhưng là trong đội ngũ gia nhập một cái bom hẹn giờ như Ninh Tâm thì Nước chảy ngay cả thời gian để khóc cũng không có.

Đối với việc bọn họ quen việc sử dụng bàn phím còn với Ninh Tâm mà nói nàng ngay cả chuột cũng không xong, không biết điều chỉnh tầm góc nhìn... bị kịch cực độ.

Khu Huyền đáy hồ bản đồ so sánh với hoàng tuyến của địa phủ căn bản chính là thiên đường.

Lạc đường không đáng sợ, đáng sợ chính là so sánh va chạm trên đất cô nàng này không ngừng gặp trở ngại, nhảy núi cộng thêm bản đồ phức tạp. Ở hoàng tuyến không có bản đồ không thấy rõ con đường, có thể Ninh tâm tối thiểu còn có thể dùng con chuột di di kích kích tìm đường. Nhưng ở nơi Huyền đáy hồ này bởi vì nó là hình thức đáy nước, con chuột rất cuộc là không thể dùng được, đã vậy 1 con đường lại thêm 7, 8 con ngách lớn nhỏ nếu không nhìn nhanh, điều chỉnh góc độ 1 chút thì.... Vì vậy thường thường một đám người đang di chuyển liền phát hiện Ninh Tâm dậm chân tại chỗ, con chuột quay đi, quay lại, nàng chính là không có cách nào khác vượt qua bức tường thủy tinh kia.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: em không nhúc nhích được .

【Hảo hữu】 Mặc Thương: mắt nhìn nhanh 1 chút, dùng bàn phím di chuyển.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: như thế nào để chuyển góc nhìn?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: thử dùng kí tự ASDW trên bàn phím, hoặc là lên xuống trái phải đi xem. Đừng nói là đnag dùng chuột kích kích nhé...

Sau đó một đám người cứ như vậy tại chỗ ngồi xuống, nhìn xem Ninh Tâm cô nương tại nguyên chỗ luyện tập như thế nào chuyển chuyển...

【Thường】 Nước chảy: cô nương à, em đừng lui về phía sau nữa, đồng thời ấn lấy phím AW đi.

【Thường】 nước chảy: không đúng... không đúng ai ai! Em muốn nhảy vào bẫy hả, không cần phải đi nữa!

【Thường】 nước chảy: lệ rơi đầy mặt, ta đều nói nhảy qua nó làm sao em không nghe ta nói đây?

【Thường】 nước chảy: bò lên đi, em bò ngược rồi tại sao ở đáy hố nhảy tới nhảy lui là sao?

Nước chảy gào thét kinh thiên động địa, cả kênh trước mặt đã bị hấn một người chiếm lấy nói . Nhưng là mặc hấn gào như thế nào, nói như thế nào Ninh Tâm vẫn không hợp tác.

【Thường】 nước chảy: bi thương, cứ như vậy không đếm xỉa ca, ca đây không có cảm giác tồn tại, ta là người vô hình.

【Thường】 Mặc Thương: đừng nói nữa, nha đầu đó che giấu kênh trước mặt nhìn không thấy đâu .

//~~ Nước chảy u buồn, phần hận lão Đại sao ngài không nói sớm.

Đối với tâm tình của Nước chảy giờ phút này đại thần là không có để ý tới. Hấn hiện tại bề bộn nhiều việc vội vàng trên cao nhìn xuống đánh giá cạm bẫy nhìn tiểu linh khu kia tránh bẫy quả là nhiệm vụ bất khả thi.

Đang khi Nước chảy cho rằng Mặc Thương đang tán gẫu giáo dục tiểu linh khu thì hấn trở mắt nhìn lão Đại thoáng 1 cái chính mình nhảy đến

trong bầy...

【Thường】 nước chảy: lão Đại! Ngài đây là đồng sinh cộng tử ư?

【Thường】 Phượng Vũ: oo~~ đồng sinh cộng tử hả, ta rất cảm động đó!

【Thường】 Mặc Thương: các người có muốn hay không cùng ta đồng cam cộng khổ hả?

【Thường】 nước chảy: *che miệng* lão Đại ta cái gì cũng không nói!

【Thường】 Phượng Vũ: ba la ba la, vừa rồi ta nói nhầm. Gặm trái táo thôi... tiếp tục gặm.

Chuyện thực chứng minh kẻ thức thời mới là tuần kiệt. Vì phòng ngừa lão đại sẽ giết người diệt khẩu sau lại hủy thi diệt tích, Nước chảy cùng Phượng Vũ thành thật giả vờ ngây ngốc. Dù là trong lòng ngứa ngáy ngoài mặt còn muốn bày tỏ nhưng vẫn không mất điếc tai ngơ, rất mãnh liệt, mãnh liệt biểu đạt chính mình sẽ không tìm tòi nghiên cứu cõi lòng thâm kín của lão Đại.

Nhảy đến trong bầy Mặc Thương giờ phút này rất đau đầu, hẳn đã nhảy xuống đích thân làm mẫu. Có thể Ninh Tâm này không thông suốt dù là trí nhớ nàng kinh người đã gặp qua là không quên được, dù là nàng đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác là sinh viên tài cao những thứ này cũng đã không cách nào che dấu nàng là một người ngu ngốc với bàn phím, hay là sự thật ai oán...

Thì ra là Thượng Đế rất là công bình, khi mở ra cho mình 1 cánh cửa nhất định sẽ gặt gao đóng kín cửa ra vào. Cho nên coi như là Mặc Thương là cao thủ máy tính thì lời nói và việc làm đều mẫu mực, hẳn cũng không cách nào hóa cho Ninh Tâm cái này thành thao tác dùng chuột được oo.

Nếu như trời cao cho thêm Ninh Tâm một cơ hội, nàng nhất định khẳng định nhất định sẽ không theo Mặc Thương tới đây hix hix.

Nhìn cái khung cảnh xinh đẹp trong truyền thuyết kia lv 80 có thể mang theo Tố Yên tiên ma ô. Ninh Tâm hiện tại âm thầm cầu nguyện chỉ cần có

thể nhảy ra khỏi bẫy của Huyền đày hồ thì nàng chính là cả đời cảm không được Tố Yên tiên ma ô

Có thể làm cho nàng hậm hực mà lại bị phản chính là kể từ khi Mặc Thương nhảy xuống sau nàng càng phát ra 1 câu không hiểu vì sao .Rốt cục đại thần cũng cảm thấy bất lực vô trán lặng yên thán thì lúc này Ninh Tâm hồ then đụng đầu góc giá sách, đụng chân vào chân bàn.

Không cần phải hoài nghi, Ninh Tâm cái bàn trong túc xá là bàn gỗ nha, không phải bàn giấy.... Sau đó nàng càng cảm giác mình càng bị thương .

【Hảo hữu】 Mặc Thương: có hồi sinh kì không?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: không có.

Sau đó nàng liền nhận được thư đến, là Mặc Thương gửi nàng 20 lá hồi sinh kì. Không đợi nàng kịp phản ứng, đại thần lên tiếng.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: để anh giết em sau đó em dùng hồi sinh kì tại khu Huyền đày hồ ở vùng ngoại ô sống lại, sau đó anh ra cửa đón em.

Ninh Tâm xoa xoa cái chân bị đụng đau rồi đến cái trán, khóc không ra nước mắt.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: ~~~oo~~ em có thể thỉnh cầu không luyện cấp không? Em thà rằng cả đời đào đào... cũng không cần lại đến cái bản đồ này.

Nhưng mà Ninh Tâm không đợi được đại thần pm lại rất không tình nguyện bị Mặc Thương một kiếm chém chết trong bẫy.

Mặc Thương xem người trước mặt ngã xuống gõ một câu giải quyết dứt khoát.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: ngoan...thất bại là mẹ của thành công... trốn tránh là vô dụng , dũng cảm đối mặt đi.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: (ノ ___ ノ) em có thể có lựa chọn cách nào khác không?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: cách nào thì sẽ không thể thực thi được ,
ngoan đi sống lại đi.

Ninh Tâm lệ rơi, đại thần thật là...! //~~//~~//~~

【Hảo hữu】 Mặc Thương: em đứng tại cửa chờ mau sống lại đi.

Mặc Thương nói xong liền trực tiếp nhảy lên khỏi bầy chỉ chớp mắt liền
biến mất.

Ninh Tâm cô nương ưu thương thế nào, oán niệm thế nào. Nhưng là cuối
cùng cũng chỉ có thể lựa chọn ngoan ngoãn sống lại. Từ đó, bảng cừu nhân
lại tăng thêm một người – - Mặc Thương.

Chương 15

Chuyện thực chứng minh không có người dắt thì không thể vào. Đại thần nhẹ nhàng gọi ra Ngân Long lên trời xuống đất không gì làm không được.

Ninh Tâm không thú cưỡi chạy bằng chân của mình. Trong trò chơi này tốc độ đếm ngược 1 linh khu nàng dựa vào hai cái chân nhỏ thờ hỗn chạy bộ, căn bản chính là tự hoạt động. Được rồi vận động thì vận động đi, đầu gì đang di động đúng hay không? Nhưng là đại thần ngồi ở cửa Huyền đày hồ ngó trái, ngó phải đợi không thấy thân ảnh của Ninh Tâm cô nương. Đang khi hẩn lẫm tưởng Ninh tâm bị bản đồ ở Huyền đày hồ đá kích quá nặng bất đắc dĩ lựa chọn lâm trận bỏ chạy thì Mặc Thương trong đội ngũ liền thấy tin tức của hệ thống.

[đội ngũ] đồng đội Ninh Tâm tử vong.

-_-||| Sau đó đội ngũ còn dư lại ba người, trợn mắt há hốc mồm nhìn qua tin tức hệ thống của đội ngũ, cứ 2 phút một lần đều là tin giống nhau.

[đội ngũ] đồng đội Ninh Tâm tử vong.

oo Đây là tình huống quý dị gì thế?

Cách hai phút chết 1 lần, hiệu suất tốc độ này với xác suất tử vong quá đặc biệt cao hay không?

Cho đến Ninh Tâm cô nương lần thứ 6 chết thì Mặc Thương đại thần rất không bình tĩnh hồi.

[đội ngũ] Mặc Thương: tại sao lại chết?

Mặc Thương đợi hai phút chờ Ninh Tâm bất đắc dĩ lần nữa nằm xuống, Ninh Tâm nằm ở mặt đất lạnh buốt khóc không ra nước mắt gào thét.

[đội ngũ] Ninh Tâm: Em căn bản không qua được, trên đường toàn bộ là quái. Mỗi quái quanh em trốn đều trốn không tho

Không đợi Mặc Thương lên tiếng, nước chảy lệ rơi đầy mặt.

[đội ngũ] nước chảy: cô nương à, em chọn lựa nơi quái không chủ động đánh đi. Nếu thấy quái chủ động đánh liền chủ động tránh đi!

[đội ngũ] Ninh Tâm: em có né mà, nhưng là mỗi lần em mới vừa thấy nó cũng đã bị theo không đợi em chạy đã bị giết.

[đội ngũ] nước chảy: trời trời...cười ngựa né đi.

[đội ngũ] Ninh Tâm: em... em không có ngựa.

[đội ngũ] nước chảy : ôi trời ơi đất ơi, cô nương này em không có làm nhiệm vụ có sư môn thú cười sao?

[đội ngũ] Ninh Tâm:—— không có làm đi, em rất nhiều nhiệm vụ không làm.

Nước chảy không nói, bởi vì hấn cảm giác mình đã vô lực . @@ một người lv 75 thế nhưng chưa từng làm qua nhiệm vụ cấp 20, ai có thể nói cho hấn đây là bảo bối dạng gì không? Cô nương này số có thể sống đến bây giờ quá thần kỳ đúng không!

Nước chảy yên lặng rơi lệ, Phượng Vũ cô nương so với hấn cũng không khá hơn chút nào, hai người giờ phút này đã ngôn ngữ là vô năng. Hai người hiện tại có chung nhận thức, lão Đại à tương lai của ngài quả sẽ rất đặc biệt.... Đang khi Ninh Tâm nằm trên mặt đất chuẩn bị lần thứ 7 sống lại thì Mặc Thương đại thần thân ảnh phiêu dật xuất trần xuất hiện.

Trên màn hình hấn một thân bạch y rõ nét chậm rãi đến gần, giơ tay chính là hé ra hồi sinh tại chỗ cho Ninh Tâm cô nương.

[Hảo hữu] Mặc thương: đứng lên anh dẫn em đi.

[Hảo hữu] Ninh Tâm: ok.. thực xin lỗi tại em quá ngu ngốc.

[Hảo hữu] Mặc Thương: chuyện không liên quan đến em, là anh quá sơ sót. Không có cười ngựa mà lại yếu ớt một mình đối mặt nhiều mãnh thú và dòng nước lũ như vậy là anh suy nghĩ không chu toàn. Ninh Tâm yên lặng rơi lệ, đại thần ngài xác định là đang an ủi người mà không phải đả kích người chứ?

Tiếp nhận lời mời của Mặc Thương cùng cười, Ninh Tâm lần nữa nhìn chăm chăm Ngân Long.

Trong Thần thoại ngựa cưới ngựa chia bốn cấp bậc: quý phẩm, nhân phẩm, tiên phẩm, còn có một loại là trân phẩm. Nhiệm vụ trong hệ thống tặng thú cưới toàn bộ là quý phẩm, thú cưới nhân phẩm phải tự giành lấy ở map săn bắn. Thú cưới Tiên phẩm xuất hiện ở phó bản đặc biệt rơi xuống hoặc là tại Thương Thành mua. Mà trân phẩm thì là loại số lượng hạn chế được hệ thống tặng hay do hoàn thành yêu cầu gì đó trò chơi mới có. Ngân Long của đại thần chính là thuộc về thú cưới cấp trân phẩm, chẳng những tốc độ di động là tuyệt đối, mà tư chất cùng kỹ năng so với ba loại kia hơn rất nhiều.

Mà thú cưới dùng tiền bởi vì là hao tổn ngân lượng cho nên tư chất tốc độ mặc dù so ra kém trân phẩm, nhưng cũng áp đảo thú cưới cấp khác.

Ninh Tâm ngồi đối diện không có nghiên cứu về thú cưới, bất quá dù sao cũng là cô gái con ngựa cao to dù sao không phải hình dạng mà nàng thích.

Phó bản săn bắn map đó rơi xuống làm cho nàng trong đầu óc không khái niệm, cho nên nàng một lòng cho rằng chỉ có đi mua mới có thú cưới.

Nhưng là nàng lật qua, lật lại từ trên xuống dưới tìm không thấy con ngựa là Ngân Long của đại thần có bán.

[Hảo hữu] Ninh Tâm: thật kỳ quái vì sao trong Thương Thành không có Ngân Long của anh?

[Hảo hữu] Mặc Thương: haha,... em nếu như có thể ở Thương Thành tìm được mới kỳ quái. Đây là quà tặng số lượng có hạn của hệ thống. Sao em muốn có Ngân Long?

[Hảo hữu] Ninh Tâm: không có... em ưa thích một con thỏ trắng mập, o o thật đáng yêu. Lúc trước có gặp người cưới qua nhưng là Thương Thành không có. Có phải con thỏ cũng là hoạt động tặng không?

[Hảo hữu] Mặc Thương: thỏ ngọc sao? Đó là phó bản Nguyệt cung ngẫu nhiên rơi xuống, em nếu như thích anh tặng em 1 con.

[Hào hữu] Ninh Tâm: không cần... anh đã cho em một bộ trang bị rồi, không thể nhận nữa, em xấu hổ. Có thể em sẽ mua 1 con gấu trúc đi cũng thật đáng yêu. Dầu gì nó cũng là động vật được bảo tồn... đúng không?

[Hào hữu] Mặc Thương: dù sao chúng ta đều là em nuôi, của anh cũng là của em. cần đồ đạc của mình không cần xấu hổ.

[Hào hữu] Ninh Tâm: —00 — có thể em cảm thấy được là anh nuôi em chứ không phải là em nuôi dưỡng anh.

[Hào hữu] Mặc Thương: kỳ thật anh cũng không ngại nuôi

[Hào hữu] Ninh Tâm: *kháng nghị* em không cần đâu. Ngay từ đầu đã nói là em nuôi không cho phép thay đổi.

[Hào hữu] Mặc Thương: tốt tốt, không thay đổi. Vậy thì chờ em cấp sáu, anh dẫn em đi phó bản Nguyệt cung đánh kiếm một con thỏ ngọc ok chứ?

[Hào hữu] Ninh Tâm: o

Có Ngân Long của Mặc Thương hộ tống, Ninh Tâm hoàn toàn không cần phải cân nhắc vấn đề an toàn của bản thân. Nhưng là, khi nàng đứng ở cửa Huyền đày hồ thì cô nương này lại bắt đầu lăn tăn. Đợi nàng đi theo Mặc Thương gập ghềnh trở lại khu tránh bão thì mặt thành màu xanh lét... .

[đội ngũ] nước chảy: cô nương lần này nhất định nhất định không nên nhảy vô bão nha! Nhớ kỹ nhảy vào là bò không được sau đó lại muốn một lần nữa sống lại ra bên ngoài chạy mất tằm.

[đội ngũ] Ninh Tâm: em... em biết rõ. Nhưng là em không phải nhảy được không.

[đội ngũ] nước chảy: được rồi... cô nương em nhớ kỹ, dựa theo chân của ca đây, đi theo, kêu đi trái thì đi phía trái. Ca cho em đi phải, em liền đi phải.... Sẽ không quá khó khăn . Nếu trực tiếp dùng YY (tự sướng) đi sẽ tương đối dễ dàng.

[đội ngũ] Ninh Tâm: YY(tự sướng) là gì?

[đội ngũ] Nước chảy: một phần mềm máy tính nói chuyện với nhau.... vốn là Nước chảy là muốn cho Ninh Tâm lập tức download YY(tự sướng)

sẽ dạy nàng thao tác. Nhưng với trình độ tiểu bạch của Tâm cô nương thì hẳn đoán lựa chọn bỏ qua.

[Hào hữu] Nước chảy: hay là ngày nào đó có thời gian để lão Đại giáo dẫn em dùng YY ok.

Nếu muốn chỉ huy không thể dùng YY(tự sướng) với Ninh Tâm không khác gì cách giải thích quá trình gian khổ như heo lại leo lên cây, gà lại ở dưới nước... Trong chuyện gian khổ này hết thầy bọn họ đều ở không nói lời nào.

Thật vất vả vượt qua một tường thủy tinh, Nước chảy cảm giác mình có thể nhắm mắt cả người trực tiếp nằm sấp trên bàn như thi thể đã. Đang khi hắt nháy mắt thì thời gian vừa mở mắt Nước chảy lần nữa oán niệm .Cô nương à, mong cô không cần thâm như vậy chứ! Vừa qua khỏi một cái tường thủy tinh, làm sao lại vận khí tốt như vậy đụng vào tên đạn đây ?

Mắt thấy từng cây tên bắn bay thẳng đến chỗ Ninh Tâm, Nước chảy cùng Phượng Vũ đang chuẩn bị cứu người. Nhưng khó khăn lắm tên bắn lén trúng Ninh Tâm trong nháy mắt, kim quang chợt lóe co bé này bị châm thành con nhím nhưng là đứng không ngã, ngay cả máu cũng không có rơi một giọt.

[đội ngũ] Nước chảy: , cô nương này được GM bám vào người sao?

[đội ngũ] Phượng Vũ: Không thể nào tên bắn sẽ châm vào người rất đau như thế nào mà không hao máu?

Nhưng là chính bản thân Ninh Tâm cũng không cách nào trả lời cái vấn đề hàm ẩn kỹ thuật cao này.

Nàng cảm thấy hôm nay quá kinh hãi, chẳng lẽ là mình bình thường quá yếu ớt nên GM nhìn không được giúp nàng thay đổi thuộc tính?

Nước chảy cảm thấy không thể tưởng tượng nổi thời điểm một cái quét đến đội ngũ lượng HP của Mặc Thương lúc này xù lông.

[đội ngũ] Nước chảy: Lão Đại! Làm sao ngài còn dư lại 1 nửa máu kia?

Mặc Thương rất bình tĩnh mà đem một cái kỹ năng gõ lên, trong đội ngũ là một mảnh trầm mặc.

[đội ngũ] Mặc Thương: là Kim Chung Ngưng Thần quyết Căn cứ giới thiệu: Kim Chung Ngưng Thần quyết là một loại hy sinh nửa lượng máu của chính mình vì người khác ngăn cản không bị thương hại, khiến trạng thái vô địch Kim Chung Tráo phát ra kỹ năng. Nói cách khác vừa rồi tình thế nguy cấp Mặc Thương đại thần dùng một nửa lượng máu mình đổi về 1 cái mạng nhỏ của Ninh Tâm, làm cho nàng thành đánh không chết!

[đội ngũ] Nước chảy:@@! Lão Đại đây là anh hùng cứu mỹ.

[đội ngũ] Phượng Vũ: hâm mộ, ghen ghét, lão nương đây cũng phải tìm một anh hùng giúp ta ngăn cản đao thương.

[đội ngũ] Ninh Tâm: *khóc lớn* thì ra là không phải bởi vì GM thương mình

Nước chảy cùng Phượng Vũ hết sức 3 chấm, cô nương này cô tư duy quá rất phi thường. Lúc này không nên biểu hiện mặt tràn đầy hoảng loạn, chính là giật điện mà choáng.

[đội ngũ] Mặc Thương: Nước chảy ta kéo mi tới không phải để nói nhảm

Nước chảy che mặt nội tâm giờ phút này rất giãy giụa. Hãn hiện tại có rất muốn thừa dịp lão Đại còn nửa máu, mạo hiểm thử xem có thể hay không chém lão Đại để phản kháng lần thứ nhất không?

Nhưng mà ý tưởng chỉ là trong nháy mắt đã bị chính mình không chút khách khí cho phi nhổ . Muốn ngồi chờ Mặc Thương đại thần gặp nguy sao hãn có chết tự giác ngộ.

[đội ngũ] Nước chảy: lão Đại à để ta mở đường...mở đường! Ta đây đã giúp ngài mở đường.

tà đạo này bắt đầu nổ lên. Cả màn hình chỉ thấy thân ảnh của tên này, trong nháy mắt biến mất trong một đám quái. Sau đó huyết quang một mảnh Nước chảy giết quái cho hả giận .

Chờ dọn dẹp tất cả loại sinh vật, di dạng ở đáy nước sau, Nước chảy chăm chăm nhì lên trước mắt bạch y nhẹ nhàng tươi mát đang đứng trước 1 Cầm nữ xiên y mà hồng cổ vũ diêm dúa. Nước chảy cảm thấy hôm nay không phải là bi kịch mà chính là phải đối đồ ăn của lão đại.

[Thường] Nguyệt Lạc Tinh Thâm: Thương sao chàng lại tới đây?

[Thường] Nguyệt Lạc Tinh Thâm: Thương chàng không nên hiểu lầm. Ma Quân chỉ là đi theo thiếp làm nhiệm vụ, thiếp cùng hắn không có quan hệ gì.

[Thường] Nguyệt Lạc Tinh Thâm: Thương cái tiểu linh khu này là ai? Những lời đồn đại bên ngoài về chàng cùng nàng ấy là thật sao?

[Thường] Nguyệt Lạc Tinh Thâm: Thương chàng hãy trả lời thiếp.

Nguyệt Lạc Tinh Thâm đặt câu hỏi, Nước chảy lặng yên di động thân ảnh của mình đem mình tận lực biến mất trong bóng đêm. Trước mặt sắp sửa trình diễn một đoạn phim truyền hình ngược luyến tình thâm, nhu cầu cấp bách chuẩn bị nồi chén đĩa, xoong chảo.... Chén đĩa chịu trách nhiệm cho chính thất đánh đập, nồi chảo cho nam chủ đỡ đạn

Chặc chặc...Nước chảy điên cuồng. Hôm nay chính thất phu nhân của Mặc Thương cùng tiểu thiếp của hắn quyết đấu!

Lão Đại à lão Đại, ngài sẽ phải chịu đựng dài dài!

Chương 16

Hai đội nhân mã mắt to trừng mắt nhỏ, Nước chảy cảm thấy tình huống hiện tại quá đặc biệt có nét quý dị phải không?

Nguyệt Lạc Tinh Thấm gõ xong một đoạn ngược luyện tình thâm vẫn tự sau lại không có tiếng thở. Nếu không phải là Nước chảy cảm thấy tình huống đang rất khẩn trương như vậy, Nguyệt Lạc Tinh Thấm sẽ không dễ dàng rời đi, Nước chảy sẽ cho rằng nàng treo máy đi.

Nguyệt Lạc Tinh Thấm không nói lời nào, Ma Quân cũng không có động tác, Mặc thương đại thần tựa hồ cũng không có xu thế mở miệng, và thân là một nhân vật chính khác tiểu linh khu Ninh Tâm cũng thế, Nước chảy xem lại xem xét càng buồn bực. Cô nương kia che giấu kên trước mặt rồi làm sao có thể trông cậy vào nàng này có thể hiểu rõ tình huống trước mặt là gì mà làm việc đây?

Vì vậy thân là người ngoài cuộc Nước chảy cùng Phượng Vũ hai người mắt to trừng mắt nhỏ, đi cũng không được, không đi càng không xong. Dứt khoát đem một bụng lửa giận hướng phía quái vật chung quanh phát tiết mà đi. (Quái : khổ thân em quá, huh u, mấy người này đi cho đầy nước ta bình yên cái..... Nước chảy : ngoan nào, ca đây tiếp đãi em nhiệt tình Phượng vũ : lão nương đang gặm táo Đại thần : nhìn lạnh lùng Ninh Tâm : tránh tránh quái nào.... Quái : ...)

Kỳ thật Nước chảy cùng Phượng Vũ chỉ là thấy được bên ngoài bình tĩnh, còn mạch nước ngầm thì đang dậy lên mãnh liệt đó là rất mãnh liệt.

Không có ở đây nói chuyện phiếm, không muốn làm làm cho tất cả mọi người biết được, vậy thì tán gẫu đi. Cho nên khi Nước chảy cùng Phượng Vũ cho rằng bốn người đang giương mắt nhìn thì mấy nhân vật chính đang ở kên tán gẫu gõ phi thường cao hứng, khí thế ngất trời.

Ma Quân tâm tư đối với Nguyệt Lạc Tinh Thấm ai cũng biết. Làm gì được khi Sở Vương cố ý Thần nữ vô tình, Nguyệt Lạc Tinh Thấm một lòng

đều nhào vào trên người Mặc Thương, Ma Quân cũng chỉ có thể sắm vai nhân vật Lam Nhan tri kỷ 1 chút.

Từ lúc một đám người phát thông cáo đem Nguyệt Lạc Tinh Thẩm cứng rắn kéo cho Mặc Thương thì Ma Quân tìm Mặc Thương phiền toái đây không phải là lần một lần hai. Mắt thấy Mặc Thương đối với Nguyệt Lạc Tinh Thẩm hờ hững, Ma Quân đối với hấn hận, kia không phải là ngôn ngữ có thể biểu đạt .

Hiện tại Mặc Thương mang theo người thứ 3 trong truyền thuyết xuất hiện ở trước mặt, Ma Quân cuồn cuộn lửa giận đã liên miên không khống chế .

【Thì thầm】 Ma Quân: Mặc Thương mi là có ý gì? Ngày ngày đem Nguyệt Lạc gạt qua một bên, thông đồng với 1 nàng khác rất khoái trá sao? (L: Ninh Tâm ko có thông đồng mà... quan hệ trong sáng mà chỉ là bao dưỡng đại thẩm thôi mà... Liên : nhìn kinh bỉ “trong sáng”...)

【Thì thầm】 Mặc Thương: Này đợi 1 chút, đừng có như vậy đã định có tội danh, trước tiên ta hỏi người mấy vấn đề. Người nói ta vắng vẻ Nguyệt Lạc Tinh Thẩm ta cùng nàng ta từng kết hôn ư?

Ma Quân âm thầm cắn răng.

【Thì thầm】 Ma Quân: không có.

【Thì thầm】 Mặc Thương: vậy ta cùng nàng ta dặt tơ hồng cưới rồi ư?

Ma Quân tiếp tục cắn răng.

【Thì thầm】 Ma Quân: không có.

【Thì thầm】 Mặc Thương: ta phát qua kênh trên thế giới thông cáo cầu hôn sao?

Ma Quân đập bàn giận dữ!

【Thì thầm】 Ma Quân: không có. là huynh đệ người phát qua.

【Thì thầm】 Mặc Thương: bọn họ phát thì liên quan gì tới ta? Hiện tại bang phái người huynh đệ của người giúp người phát tin tức cầu hôn Mưa

nhỏ người cũng đồng ý sao?

Ma Quân lạnh lẽo.

Mặc Thương trong miệng chỉ đích danh Mưa nhỏ, ngoại trừ chính là Mưa nhỏ tí tách thì không còn ai vô đây. Nghĩ đến cô nương Mưa nhỏ tí tách Ma Quân lập tức lệ rơi đầy mặt.

Nha cô nương kia thao tác PK chẳng có gì đặc sắc nhưng có thể mở miệng mắng thượng 3 giờ không dừng lại, nói gì cũng không ngại, đến hệ thống cảnh nàg ta không được. Bang phái Ma Quân là Ma Đô cùng một khi phát sinh ma sát Ma Quân sẽ không thiếu liên hệ cùng cô nương mưa nhỏ. Nhưng là người ta một cái cô nương mồm mép bà 8 cho tới bây giờ đều là núp ở sau lưng một đám người, không có kỹ năng ẩn thân nào, đao nào là hành hạ đến chết cô nương này. Được rồi vậy thì chiến nước miếng. Có thể là cả bang phái đồng loạt xông lên một đám hán tử bị hệ thống cấm nói , còn cô nương này đứng không ngã, thỉnh thoảng còn nhảy lên vài câu nghe không hiểu là tiếng Nhật hay tiếng Pháp người cũng không biết nàg là đang chửi hay là khen người....(L: quả đáng sợ...)

Nhân tài như vậy, hung hãn tồn tại Ma Quân dám nhúng chàm nàg ta ư! Bề ngoài nói đem Mưa nhỏ tí tách bán phân phối cho hãn chính là trong đầu suy nghĩ một chút, Ma Quân đều cảm thấy sống không bằng chết. Vì vậy Ma Quân không có kiên cãng. Chính thức suy nghĩ, Mặc Thương từ đầu tới đuôi thật đúng là không có chủ động trêu chọc Nguyệt Lạc Tinh Thảm. Quả nhiên hoạ từ xung quanh mà ra

【Thì thầm】 Mặc Thương: mặt khác ta hỏi người một câu nữa. Người muốn cưới Nguyệt Lạc Tinh Thảm đúng không? Vậy người đem người đẩy sang bên ta là có ý gì?

Quả tuyệt hay cho 1 câu của Mặc Thương đại thần.Ma Quân bị những lời này ghen chết thậm chí uất ức. Chính mình muốn theo đuổi nữ nhân thì vì sao lại đẩy vào trong ngực của tình địch chứ? Hãn đầu óc bã đậu chắc?

【Thì thầm】 Mặc Thương: Ta thấy người rất tốt, người tiếp tục cố gắng. Chân thành kiên định.

Ma Quân lúc này đập bàn giận tiếp! Lời hăn tự động viên chính mình mà đều bị Mặc Thương nói mất ra, mặc dù chân thành đến kiên định là động lực nhưng lời nói này từ trong miệng tình địch nói ra dù thế nào đều cảm thấy cực khó chịu.

Vì vậy Ma Quân mắt thấy hăn giơ lên Thanh Long đao, ánh sáng lạnh xanh thăm bấn ra bốn phía lạnh lẽo. Nước chảy cùng Phượng Vũ thầm nghĩ, rốt cục cũng đấu võ. Sau đó, liền nhìn Ma Quân một đao vung lên nặng nề võ xuống, chém vào đám quái của Nước chảy đang truy đuổi... Nước chảy yên lặng rơi lệ.

Này này.... đây là bị gì kích thích mà vung đao thế, không tìm chính chủ PK chạy qua bên này cùng bọn họ đoạt quái làm gì.

Quái cả trên bản đồ dày đặc oán niệm, bình thường bọn họ giết người, người iết vì người chơi thăng cấp làm cống hiến không nói thì thôi, như thế nào bây giờ còn phải đến mức luân lạc vì tình địch phát tiết đây? Bất công...bất công...

Nam nhân chiến đấu không nói văn hoa. Nhưng là chiến tranh giữa nữ nhân, ngôn ngữ thường thường là vũ khí sát thương tốt nhất. Nguyệt Lạc Tinh Thâm có thể nói là 1 trong những cao thủ trong số đó, còn là dạng cao của cao... Nhưng là hôm nay nàng nói khéo như rót mật miệng lưỡi lưu loát như thế nào thì đối mặt Ninh Tâm cũng không nói sao. Tư duy căn bản cũng không cùng bậc.

【Thì thầm】 Nguyệt Lạc Tinh Thâm: Chào, tử là Nguyệt Lạc Tinh Thâm.

Trước tỏ rõ thân phận của mình làm cho đối thủ biết khó mà lui. Cả mọi người người nào không biết cái tên Nguyệt Lạc Tinh Thâm là cùng Mặc Thương có khúc mắc không ngừng. Đối phương nếu là chuyện giữa tình địch trước hãy thăm dò một chút thực hư rất cần thiết.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: chào

【Thì thầm】 Nguyệt Lạc Tinh Thâm: tử nghe nói gần đây Mặc Thương hay đi cùng muội?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Hả? gần đây á ?

Ninh Tâm uất ức, nàng cùng Mặc Thương rõ ràng mình mới biết hôm qua được không?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: kỳ thật chúng ta mới quen nhau hôm qua, bất quá Mặc Thương đối với em rất tốt là được.

Nguyệt Lạc Tinh Thâm ôm hận cắn răng, đây là đang thị uy với mình sao? (L; chị đánh giá quá cao đối thủ rồi...)

【Thì thầm】 Nguyệt Lạc Tinh Thâm: ha ha... Mặc Thương là như vậy đối với người nào cũng đều tốt. Nhìn thấy ai gặp khó khăn cũng sẽ hỗ trợ, luôn sẽ ra tay .

【Thì thầm】 Ninh Tâm: đúng vậy... đúng vậy.. đại thần tốt. Ngày hôm qua còn dẫn em cùng người cùng nhau đi phó bản, tất cả trang bị tài liệu đều cho bọn họ.

Nguyệt Lạc Tinh Thâm tự nhủ chính mình phải tỉnh táo.

Này cô nương ngụ ý ta cô nghe rõ hay không? Bây giờ không phải là ta khen Mặc Thương tốt hay không, Nguyệt Lạc Tinh Thâm ý là làm cho Ninh Tâm biết rõ hẳn là người rất bác ái, hẳn nhất thời chiếu cố chỉ là bởi vì lòng nhiệt tình không phải là bản thân đối với Ninh Tâm cảm thấy hứng thú.

Nguyệt Lạc Tinh Thâm hoài nghi lời mình nói có phải hay không quá uyển chuyển, đối phương làm sao lại nghe không rõ câu hỏi mình đây?

【Thì thầm】 Nguyệt Lạc Tinh Thâm: chàng ấy vốn là như vậy, người khác muốn giúp đỡ chưa bao giờ từ chối. Tỷ khuyên hẳn mấy lần dù sao một người năng lực cũng có hạn đúng không? Cứ đi chiếu cố người khác rất không thực tế, chàng ấy cũng có rất nhiều chuyện phải làm.

Ninh Tâm đột nhiên vui vui, lúc này nàng cảm giác mình tìm được đồng minh rồi.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: đúng vậy... đúng vậy. Hẳn quá nhiệt tình, luôn nghĩ tới người khác. Nguyệt Lạc tỷ tỷ, em có thể gọi tỷ như vậy được

không?

【Thì thầm】 Nguyệt Lạc Tinh Thâm: đương nhiên có thể.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: OO~ vậy em gọi tử là Nguyệt Lạc tử tử nha. Cái chỗ này luyện cấp có phải hay không mỗi cấp bậc cũng có thể phân ra kinh nghiệm khác nhau?

【Thì thầm】 Nguyệt Lạc Tinh Thâm: ừ, căn cứ vào cấp bậc khác nhau hệ thống cho kinh nghiệm khác nhau. Là một map duy nhất không có hạn chế cấp bậc ai cũng có thể. Em hỏi cái này để làm gì?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: thì ra là như vậy vậy em yên tâm rồi. Em còn cho rằng Mặc Thương gạt em! Nếu là ảnh hưởng đến anh ấy luyện cấp là không tốt. Vậy bây giờ em có thể mặt dày hưởng ít kinh nghiệm rồi. Em đã lâu không thăng cấp lần này rốt cục có thể thăng cấp rồi. (L; nói gà, nói vịt...)

...

Nguyệt Lạc Tinh Thâm rất mê mang, nàng không biết đề tài thế nào lại thành chuyển hướng rồi, nàng muốn kéo lại phương hướng.

【Thì thầm】 Nguyệt Lạc Tinh Thâm: nghe nói bên ngoài đồn đãi em cùng Mặc Thương quan hệ không tầm thường. Hẳn tặng em sủng vật, còn dẫn em đi luyện cấp, vì em đắc tội với người gây 2 bang phái truy đuổi. Hẳn đối với em không tầm thường còn em, em đối với hẳn có cảm giác gì?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: cái gì! Vì em giết người, đắc tội hai bang phái á? Không thể nào khi nào thì có loại chuyện xấu này, em đi hỏi một chút nha.

Hỏi? Hỏi cái gì? Trên diễn đàn huyền não sôi sục, người trong cuộc lại không biết ư? Nguyệt Lạc Tinh Thâm cười lạnh, ý buồn cười chưa hoàn toàn nở ra, liền cứng ngắt lại.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Mặc Thương nói không có chuyện này, hẳn nói hẳn chưa bao giờ sẽ vô duyên vô cớ giết người, này tử tử có phải hay không tử nhầm rồi?

Nguyệt Lạc Tinh Thăm một hơi nhịn không nổi, đây là nói dối không chớp mắt. Diễn đàn chứng cứ vô cùng xác thực, Mặc Thương cũng dám che đậy?

【Thì thầm】 Nguyệt Lạc Tinh Thăm: là thật không tin em có thể lên diễn đàn xem.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: diễn đàn nào?

【Thì thầm】 Nguyệt Lạc Tinh Thăm: diễn đàn của game này.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: em đi xem một chút.

Nguyệt Lạc Tinh Thăm chờ...chờ...chờ lại chờ, sau đó sẽ chờ đến trước mắt cô gái kia đột nhiên bạch quang chợt lóe, logout . Đồng thời rong đội ngũ xuất hiện thông báo

【đội ngũ】 đồng đội Ninh Tâm logout .

Nguyệt Lạc Tinh Thăm bị kịch, nàng không ngờ được mới bắt đầu chưa tới quá trình hiện tại diễn biến nằm ngoài ý định của mình. Logout... logout. Cô nương Ninh Tâm này cứ vậy logout ! Kỳ thật, hiện tại so với Nguyệt Lạc Tinh Thăm thì Ninh Tâm càng u buồn.

Không phải là xem diễn đàn mở ra 1 trang web thôi sao? Mang trường sao yếu ớt như thế, cứ thế đem mình đá bay bay là sao?

Phòng ngủ to như vậy đã bị mình chiếm đoạt, mạng ký túc xá dây mạng lưới cũng đâu chỉ một người vì cái gì on game đồng thời mở trang web thế nhưng sẽ đem mình logout! Đáng giận tốc độ internet đáng giận mạng lưới của trường!

Ninh Tâm siết quả đấm bày tỏ kháng nghị mãnh liệt cũng kiên định chính mình quyết tâm phải thay đổi bằng thông rộng.

Tại Huyền đày hồ lần đầu tiên im ắng, bốn nhân vật chính tình huống như sau.

Mặc Thương bày tỏ rất nhẹ nhàng rất sung sướng. cái Ma Quân hỗ trợ giết quái bớt việc nhiều hơn.

Ma Quân cảm thấy rất oán giận, rất bi kịch, hẳn hôm nay thật ra là chính mình tìm tai vạ đúng không?

Nguyệt Lạc Tinh Thâm đối mặt tình huống đột ngột không thể tưởng tượng nổi trước mắt rất là mê man.

Còn Ninh Tâm cứ gõ gõ đầu vào cái bàn gỗ, lần nữa lĩnh hội mức độ đặc, dày của cái bàn.

“Ta muốn đổi mạng! A... đau... cái bàn chết tiệt... đau quá.”

Chương 17

Bò bò, bò bò, mạng lưới yếu ớt tàn khốc rốt cục cũng ổn định lại. Ninh Tâm rốt cục chậm rãi load vào game, bình yên bò lên trò chơi.

Nhưng là bò lên trò chơi Ninh Tâm còn chưa kịp thở phào nhẹ nhõm chạm mặt mình chính là một ngư yêu con giương nanh múa vuốt hướng nàng đánh tới. Nhìn bị kịch cô nương này liền trơ mắt nhìn đám quái ngư kia mở miệng gặm mình, sững sốt không có kịp phản ứng là mình cần phải xoay người bỏ chạy.

Khổ thân mình quá, mi rơi tuyến liền rơi tuyến quá mạng trường yếu ớt như vậy tồn tại không phải là mình mi có thể khống chế. Nhưng là mi vì cái gì đang tự trách mình không nên rơi tuyến đây?

Tự trách chổng chất cũng không phải là Ninh Tâm sai nhưng cũng tay cô nương này da quá mỏng xương cốt thật giòn.. mỏng manh quá. Ninh Tâm bất đắc dĩ chờ chết, nhắm mắt lại liền mở ra bao con chuột đều trực tiếp chuẩn bị dung hồi sinh kì tùy thời chuẩn bị để còn lập tức sống lại.

Nhưng mà cả trái, cả phải đâu đâu cũng là tử vong. Ninh Tâm nháy mắt một cái trước mắt nhìn 1 thân bạch y như tuyết đại thần trường kiếm đứng ở trước, những con quái ngư kia có giương miệng to kinh khủng thế nào cũng không thể đến gần 1 cọng tóc của Ninh Tâm.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: thực xin lỗi bên này tốc độ internet không tốt vừa rồi rơi tuyến.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: cũng đoán được.

Giơ tay chém xuống lại giải quyết mấy cái con quái mạo phạm Ninh Tâm. Mặc Thương vừa phóng kỹ năng, vừa gõ chữ.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: bọn Nước chảy tiến thêm một tầng rồi, đi theo anh.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: dạ.

Ninh Tâm xem xét dưới đất lóe đầy ngân quang thi thể quái vật, dè dặt hỏi Mặc Thương.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: à...em có thể nhặt những thứ này không?

Quái là Mặc Thương giết mặc dù hẳn không có động thủ sờ sờ, nhưng đối với Ninh Tâm ngoan ngoãn đồ của người khác không cho phép thì nàng tuyệt đối không dám động. Vì vậy Ninh Tâm nói xong Mặc Thương liền nở nụ cười.

Tiểu bạch đáng yêu nhặt thứ gì còn phải cho phép lấy mới dám động thủ thật không biết nên nói nàng ngốc hay là nói nàng có lẽ phép?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: về sau khi anh đánh quái em liền theo sau nhặt đồ đi.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: khụ khụ.. em không phải là công nhân vệ sinh ...

【Hảo hữu】 Mặc Thương: lao động giúp thân thể khoẻ mạnh.

Ninh Tâm lần đầu tiên sờ quái cảm thấy rất sung sướng. Từ lúc vào trò chơi đến giờ nàng cũng chỉ có thể trừng mắt nhìn một đám thần khí hiện ra ở chỗ quái mà không thể nhặt vì không phải của mình. Chưa từng có kinh nghiệm được soát quái?

Cho nên cô nàng nà khó bắt được cơ hội tốt như vậy, đứng ở trong 1 đồng quái không kiêng nể gì cả mạnh mẽ lao tới, chỉ cần ở sau lưng bạch y kiếm khách nàng có thể rất khoan khoái không đếm xỉa diện xung quanh cứ thế đi soát quái nhặt đồ. Chỉ chốc lát sau, ba lô nhỏ trống không đã đầy Ninh Tâm sừng sốt.

Đem đồ xếp lại một lần, Ninh Tâm rất hài lòng. Mặc dù trong bao đều là đồ của người khác cũng không lẫn lộn, vứt xuống cho NPC ở cửa hàng cũng không được bao nhiêu. Có thể Ninh Tâm lần đầu tiên ở trong ba lô chất đầy những đồ mà không phải nguyên vật liệu do mình khai quật, nội tâm hét lên thoải mái. (L: là dựa hơi đại thần...)

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: đã nhặt xong rồi.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: chúng ta đi thôi.

Mặc Thương che chở cho Ninh Tâm đi đến tầng thứ nhất cuối cùng dừng lại, kiên nhẫn dặn dò những chú ý khi tiến vào tầng tiếp theo. Cái gì cần nhắc, những gì không nên đều dặn dò 1 lần...nêu ra tình huống mà nàng sẽ phải đối mặt, không được phạm sai lầm... rốt cục cảm thấy không còn có gì cần giải thích nữa mới dám mang Ninh Tâm đi vào tầng tiếp theo.

Xuyên qua nước tiến vào tầng thứ hai thủy cung, Nước chảy cùng Phượng Vũ 2 kẻ đã đứng ở cửa rất nhàm chán PK. Đương nhiên bị Mặc Thương tức, Ma Quân u buồn, còn Nguyệt Lạc bị Ninh Tâm làm cho không hiểu cũng đứng ở đây.

Nguyệt Lạc Tinh Thâm nhìn xem Ninh Tâm đột nhiên logout trong lòng được kêu là một cái ài. Nhưng là Ninh Tâm logout Nguyệt Lạc Tinh Thâm cô nương vẫn còn 1 bụng ghen cho nàng cứ như vậy đi thì nàng khó chịu.

Huống chi khó có được cơ hội bắt được Mặc Thương, nói cái gì nàng cũng muốn theo tới cùng. Cho nên, Mặc Thương phân phó Nước chảy cùng Phượng Vũ đi tầng thứ hai chờ thì Nguyệt Lạc Tinh Thâm và Ma Quân cũng đi theo đằng sau. Xa xa gặp Mặc Thương cùng Ninh Tâm đã trở lại, kênh trước mặt lên nữa sinh động.

【Thường】 Nước chảy: lão Đại à lão Đại, ta bội phục ngài. Cứ thế nhưng thật sự đem tiểu bạch an toàn mang vào, ta còn cho rằng nàng muốn nhayra vào mấy lần đây.

【Thường】 Nguyệt Lạc Tinh Thâm: muội muội đã về rồi? Vừa rồi rơi tuyến sao?

Nguyệt Lạc Tinh Thâm xum xoe đợi không được Ninh Tâm đáp lời, lập tức cảm thấy cô ta rất đáng giận. Vừa rồi lúc mở miệng tán gẫu một tiếng tỷ tỷ gọi ngọt hiện tại tại kênh công cộng thế nhưng xa cách đây là cho nàng ta ra oai phủ đầu!

Đáng thương cho tiểu bạch ngoan ngoan đứng ở đằng sau Mặc Thương căn bản không biết kênh trước mặt kênh có động tĩnh gì, nàng hiện tại trong mắt chỉ có một mục tiêu đó chính là kênh đội ngũ. Đúng thế... đúng vậy

chính là kênh đội ngũ. Mặc Thương đại thần vừa rồi mới chỉ thị trong đội ngũ, Nước chảy cùng Mặc Thương là tay chân, Phượng Vũ là hộ vệ. Ninh Tâm chỉ có một nhiệm vụ là ngoan ngoãn đứng ở bên cạnh Phượng Vũ không nên cử động, ngàn vạn lần không nên bị quái đả mắt tới là tốt rồi, bởi vì đại thần ngay cả quyền lợi của linh khu là thêm máu đều bị bỏ qua !

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: Phượng Vũ em đứng ở bên cạnh Ninh Tâm bảo vệ nhóc ấy. Ninh Tâm tương đối kém em phải chú ý chiếu cố, không thể để cho quái đả gần Ninh Tâm. Mặc Thương dặn dò xong tất cả liền giờ trường kiếm đi ra ngoài giết giết thủy cung lập tức huyết quang đầy hồ.

Phượng Vũ nhìn thấy lão đại nhà mình thân ảnh phiêu dật, lại quay đầu nhìn sang sau lưng mình Ninh tâm ngoan ngoãn đứng lệt lệt đây mắt. Để cho nàng bảo vệ Ninh Tâm ngấm lại mức độ yếu ớt, lại ngó ngó trình độ tiểu bạch cả cô gái này Phượng Vũ cảm thấy lão Đại hôm nay là chính mình mà! Căn bản bố trí như thế này căn bản không khả năng hoàn thành nhiệm vụ chém giết rồi.

Dứt khoát Ninh Tâm mặc dù liếc trắng ngây người nhưng là nàng rất nghe lời. Mặc Thương không để cho nàng động, nàng tay cầm chuột chính chính, rồi ôm quả táo gặm. Mặc Thương cùng nước chảy cũng rất để ý đến tiểu thân thể mảnh mai của Ninh Tâm đơn giản chỉ cần đem vòng lẩn quẩn tại cách thân nàng ta mười mét chỗ, rồi sừng sốt nhắc lên một đạo vô hình phòng hộ không cho quái đả lọt qua đi bổ nhào vào Ninh Tâm.

Mặc Thương cùng Nước chảy phòng hộ rất nghiêm mật, Phượng Vũ buông lỏng cảnh giác, hé ra quyển sách tiếng Anh giờ giờ. Vốn là Ninh Tâm chính xác là rất an toàn, an toàn nhưng bất quá. Có thể Mặc Thương đại thần tính đi tính lại vẫn là thiếu xót một chút. Hẳn suy tính đề phòng yêu quái, nhưng không có chú ý tới bên cạnh còn có một nữ nhân là Nguyệt Lạc Tinh Thẩm.

Mặc Thương đối với nàng xa cách ngay cả tổ đội đều cự tuyệt nàng, Ninh Tâm lại lặt đi lặt lại nhiều lần làm cho nàng tức giận, trong cơ thể nàng không điên sao được? Vì vậy, Nguyệt Lạc Tinh Thẩm cô nương thẳng

tấp hướng phía Ninh Tâm xông lại, sau lưng còn theo một đám quái... Chờ Phượng Vũ luống cuống tay chân chuẩn bị nghênh chiến thì Ninh Tâm đã một tiếng té nhào hình ảnh xám trắng ...

【 đội ngũ 】 đồng đội Ninh Tâm tử vong.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: tại sao lại chết rồi?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ~~oo ~~ lão Đại chuyện không liên quan đến em nha. Em luôn kè kè ở bên mà

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: ta biết rõ.

Mặc Thương giơ tay chém xuống đám quái tảo thanh, xoay người lại giải quyết nguy Phượng Vũ trực tiếp xuyên qua người vùi lấp trong bầy quái là Nguyệt Lạc Tinh Thâm giơ tay hé ra phù chú vỗ vào người Ninh Tâm hồi sinh tại chỗ.

【 Thường 】 Nguyệt Lạc Tinh Thâm: muội muội à, thực thực xin lỗi không nghĩ tới hại chết em, tỷ không phải là cố ý.

Mặc Thương cười lạnh không phải cố ý căn bản chính là cố ý .

Nguyệt Lạc Tinh Thâm là Cầm nữ, Đàn cầm nữ có một kỹ năng đầu độc bằng tiếng đàn, có thể làm chung quanh quái vật hỗn loạn giảm bớt sự công kích quái với mình. Kỹ năng tiếng đàn đầu độc trong nháy mắt phóng ra Nguyệt Lạc Tinh Thâm sau lưng căn bản sẽ không xuất hiện nhiều quái như vậy. Cho dù Nguyệt Lạc Tinh Thâm quên sử dụng kỹ năng bị một đám quái đuổi không vọt tới chỗ Ma Quân cũng không chạy đến chỗ mình và Nước chảy mà lại đánh về phía không có năng lực phòng ngự như Ninh Tâm, đây không phải là cố tình muốn nàng ấy chết sao?

【 Thường 】 Mặc Thương: Nguyệt Lạc có cố ý hay không trong lòng chính cô biết rõ. Nơi này là của chung, ta đây không vô lí bắt cô phải rời đi, bất quá cả 2 đều đánh quái để luyện cấp không liên quan gì tới nhau. Hiện tại bắt đầu phân nửa đi, bên trái ta tặng cho cô cùng Ma Quân, chúng ta chỉ ở bên phải OK?

Mặc Thương đại thần nói được là làm được, cũng không đợi Nguyệt Lạc Tinh Thâm trả lời trực tiếp dẫn bọn họ đi vị trí bên phải. Nguyệt Lạc Tinh Thâm giết Ninh Tâm. Mà cô nương Ninh Tâm vô tội căn bản cũng không biết, giờ phút này không biết rằng có người nào đó dày đặc oán niệm, cùng sát khí muốn giết mình một vạn lần!

Mặc Thương đem Ninh Tâm dẫn tới bản đồ bên phải rồi tự dừng đứng lại, lại an bài Phượng Vũ bảo hộ thật tốt Ninh Tâm, rồi mới cùng Nước chảy liên thủ vây quái giết.

Ninh Tâm cùng Phượng Vũ hai người mắt to trừng mắt nhỏ, Phượng Vũ cảm thấy hôm nay Nước chảy là bị Mặc Thương bóc lột tay chân, mà nàng chính là bảo mẫu cho Ninh Tâm. Bất quá xem ở trên đỉnh đầu không ngừng hiện lên số lượng kinh nghiệm Phượng Vũ cô nương lại cảm thấy cũng đáng giá.

He he lão Đại tự mang theo mình luyện cấp này? Không cần chính mình giơ tay chém chém này? Lấy không kinh nghiệm nhanh chóng thăng cấp he he

Nhiều cái tốt như vậy cộng lại Phượng Vũ xoè xoè ngón tay tính toán một chút, làm bảo mẫu hình như cũng rất có lợi kết quả là Phượng Vũ cô nương đem Ninh Tâm bảo vệ càng chu đáo, chặt chẽ, Miêu nữ năm song hoàn đứng ở trước mặt 1 tiểu linh khu còn thiếu mỗi 2 cánh tay đem cô nương này ôm vào trong ngực nữa thôi .

Phượng Vũ cô nương tận tâm với chức trách của mình còn Ninh Tâm lại im ắng. Ôm quả táo gặm gặm, nàng trừng mắt nhìn kinh nghiệm tăng cao, lần đầu tiên cảm thấy hoá ra việc thăng cấp làm người ta vui vẻ thế.

Nhớ lại trước kia dựa vào khai quật lấy kinh nghiệm thăng cấp quả thực kiến người người rơi lệ, người nghe rất thương tâm... Tóm lại đó chính là chuyện cũ nghĩ lại mà hoảng.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: cứ để như này là ok, có thể đi làm việc khác cũng không sao.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: em có thể đi làm những chuyện khác hả? Không nhìn chăm chăm trò chơi cũng không sao á?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: không sao, chỉ cần ngồi thu kinh nghiệm là tốt rồi.

Mặc Thương đại thần lên tiếng, Ninh Tâm tự nhiên là nói gì nghe nấy. Nếu đã ngoan ngoãn ngồi thu kinh nghiệm là được rồi thì Ninh Tâm dứt khoát đem treo máy, sau đó trên thực tế nàng cầm lên ví tiền trên bàn bay thẳng phía ngoài siêu thị.

Lại cân nhắc thấy đánh sẽ lâu dài Ninh Tâm cảm giác mình cần bổ sung lương thực thiết yếu, ngẫm lại về sau hẳn mang nàng luyện cấp đều là có thể treo máy, nàng mà không chuẩn bị lương thực nuôi mình cho giết thời gian, nhất định sẽ buồn chết.

Chờ Ninh Tâm bao lớn bao nhỏ mua đã trở lại, đem cửa sổ game mở ra, nhìn mình có thể ước chừng bay lên ba cấp Ninh Tâm khiếp sợ tại chỗ, sau đó lệt lết đầy mặt. Ba cấp... ba cấp đó này là nàng phải đào biết bao nhiêu khoáng thạch, bao nhiêu Ngọc Thạch đó?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: có thể bay lên tới ba cấp .

【Hảo hữu】 Mặc Thương: đã trở lại rồi?

【Hoả hữu】 Ninh Tâm: dạ đã về, nơi này thăng cấp thật sự nhanh.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: vừa rồi ném cho em một cái trạng thái tăng gấp đôi kinh nghiệm cho nên lean ập mau vậy. Đêm nay nhất định có thể tới lv 80, sau đó có thể dẫn em đi phó bản Say khói.

Ninh Tâm xem một chút đầu mình phía dưới nhiều ra một cái trạng thái, quả nhiên thấy là gấp đôi kinh nghiệm đương nhiên ở dưới còn chú ý một câu đây là đạo cụ hỗ trợ thăng cấp của đồng đội dung cho bạn. Nói cách khác đây là dùng nguyên bảo mua, đây là Mặc Thương từ Thương Thành dung nguyên bảo mua cho Ninh Tâm.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: cái gấp đôi là anh mua tại Thương Thành?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: ừ, trước kia mua nhiều nhưng lại không dung đến, nên cho em .

【hảo hữu】 Ninh Tâm: ~~oo ~~ lại để cho anh phải tốn tiền.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: không có gì dù sao để trong hòm cũng vô dụng. Ngoan ngoãn ngồi đó chờ có thể bay lên lv 85 rồi đi phó bản.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: ừ.

Mặc Thương đại thần lên kế hoạch thật là chu đáo, dùng gấp đôi kinh nghiệm mang Ninh Tâm tại lãnh thổ Huyền đày hồ xoát quái hai giờ cũng đủ Ninh Tâm lên tới cấp 85.

Cổ nhân nói người tính không bằng trời tính. Mặc Thương hậu tri hậu giác phát hiện chỉ cần mang theo cái cô ngốc Ninh Tâm này hẳn liền vĩnh viễn tính toán không ra bước tiếp theo hệ thống sẽ cho bọn họ một cái ngạc nhiên mừng rỡ thế nào.

Vốn là nàng xác thực là rất biết điều ngồi đó. Nhưng là nàng nhìn qua bên cạnh con sư tử bằng đá có chút hiếu kỳ vì vậy cô nàng này liền dời đến trước mặt sư tử bằng đá không ngừng kích ấ... Một cái không cần thận có một chút cơ quan trên người sư tử bằng đá làm cho khỏi động thủy cung Thủy Tinh Thú thế nhưng lại bị thức tỉnh.

Thủy Tinh Thú: đói ta thật đói.

Thông báo bạn làm thức tỉnh Thủy Tinh Thú thỉnh cầu bạn cho nó ăn xin hỏi có đồng ý nuôi không ? 1: có, 2: không.

Ninh Tâm vốn là một cô nàng lương thiện nếu đã thấy Thủy Tinh Thú đói như thế nàng làm sao có thể cự tuyệt đây? Vì vậy Ninh Tâm chọn đồng ý nuôi hệ thống lần nữa nhắc nhở.

Thủy Tinh Thú thỉnh cầu bạn cho nó chăn lông xin hỏi cso đáp ứng không ? 1: có, 2 : không

Ninh Tâm lại tiếp tục chọn có, tìm tòi trong hòm đồ phát hiện không có chăn lông sau đó vô kho hàng đi mua chăn lông.

Sau đó Ninh Tâm liền phát hiện con Thủy Tinh Thú khi thức tỉnh thì không cách nào thỏa mãn nó, thế cho nên nàng thấy nó xin, lại xin qua lại hao phí vô số vàng bạc chán chê lúc này Thủy Tinh Thú rốt cục thỏa mãn.

Thủy Tinh Thú: kể từ Thủy Tinh Cung sụp đổ ta liên tục ngủ say ở chỗ này. Cám ơn bạn là giúp ta tỉnh lại. Xin hỏi bạn có thể vì ta tìm lại cung điện của ta trong Huyền thạch không? 1 : có, 2 : không

Ninh Tâm phản xạ có điều kiện ấ có, màn hình đột nhiên kịch liệt rung rung.

Thông báo hệ thống : chúc mừng bạn đã tiếp nhận nhiệm vụ đặc biệt ân tâng trở về Vương giả. Hãy cùng bạn bè hoàn thành nhiệm vụ này.

Chương 18

Nước chảy cùng đồng đội trông mắt nhìn nhiệm vụ màu vàng xuất hiện, sững sờ, chết ngất.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: Ta hoa mắt rồi... Ta nhất định là hoa mắt... Trời trời trông bản đồ này thậm chí có “Ẩn tàng nhiệm vụ”?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: *giơ khiên cười to* là nhiệm vụ màu vàng a a a a a! Đây là nhân phẩm gì thế, ta hâm mộ cùng ghen ghét.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: đem nội dung phát nhiệm vụ ở trong đội ngũ.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Ách... Như thế nào ban bố nhiệm vụ?

Thoáng chốc kênh đội ngũ kênh an tĩnh thậm chí tĩnh mịch .Vừa rồi về cuồng nhiệt, không khí vui mừng này, thoáng cái đã bị Ninh Tâm phá hư.

Chật chịt hiện tại Nước chảy cùng Phượng Vũ đã không phải là hâm mộ ghen ghét mà bị Ninh Tâm nói 1 câu như vậy một bọn họ căn bản chính là phiền muộn ai oán.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: toát mồ hôi...

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: toát mồ hôi lạnh...

【 đội ngũ 】 Nước chảy: *lau nước mắt* cô nương à, em rốt cuộc là như thế nào lên tới lv 75 hả?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: đào khoáng, thu thập Ngọc thạch.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: ...

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ...

【 đội ngũ 】 Nước chảy: Chỉ đào? Không làm nhiệm vụ nào? Không hăng ngày đánh quái vật á?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: đúng vậy, em không có lực công kích, ngoại trừ thu thập em cái gì cũng không làm được.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: run rẩy, ta xin duỗi ra móng vuốt yếu ớt hỏi một tiếng, kia... đừng nói với ta đây là em chỉ dựa vào thu thập mà lên tới lv 75 .

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Yes

...

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: --||| ta hình như đã chết đứng!

【 đội ngũ 】 Nước chảy: đây cũng chết rồi không thể hoá vàng mã.

Phượng Vũ cùng Nước chảy lập tức che mặt khóc quá.

OMG đây là thần! Trước mắt tiêu bạch này quả độc nhất vô nhị, là đấng thần nhân tái tạo kẻ khác!

【 đội ngũ 】 Nước chảy: lão Đại coi như người mạnh, người thật sự là quá mạnh. 1 vị thần tồn tại người là thế nào mà tìm được!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: kia từ trước ta vẫn cho là Mặc Thương lão Đại chính là đại thần giữa các đại thần, vì vậy ta mang nộ tâm ngưỡng mộ lão Đại. Hôm nay ta mới biết mình chỉ là ếch ngồi đáy giếng đại thần chân chính đứng trước mặt ta ta thế nhưng không thấy. Nếu như... nếu như trời cao cho thêm ta thêm 1 cơ hội, ta nhất định ôm bấp đùi Ninh Tâm mà nói Thừa đại thần, hãy thu nhận ta đi!

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ...

【 đội ngũ 】 Nước chảy: Phượng Vũ im nào...!

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: --||| có chừng có mực nào. Ninh Tâm em mở ra nhiệm vụ rồi tại kênh đội ngũ ấn lấy SHIFT rồi đánh tên nhiệm vụ.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: lão Đại! Ngài thật ôn nhu... Ta kháng nghị.. ta phần hận! Đối xử khác biệt....Thiên vị...!

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: ta còn có cách khác đối đãi với bạn, muốn thử không? thế càng khác nhau đối đãi điểm, có muốn thử một chút hay không?

【 đội ngũ 】 Nước chảy: *che miệng* lão Đại ta gì cũng không nói.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: “ Cùng hưởng nhiệm vụ: Trở về vương giả – tại khu vực Huyền đáy hồ làm thức tỉnh Thủy Tinh Thú thỉnh cầu những người hữu duyên hãy đi và Chìm long quật, tìm kiếm Huyền hồ vương giả để tại chỗ chôn xương Vương chi bảo vật huyền thạch. Nhiệm vụ này có thể cùng hưởng với hai mươi người, do gây ra nhiệm vụ người hữu duyên phải dẫn đội trước tiên phải đi Huyền đáy hồ mở ra bản đồ Chìm long quật. Mời đội ngũ một người ngẫu nhiên mang theo Thanh Long, Bạch Hồ, Chu Tước, Huyền Vũ toàn bộ 4 thánh lệnh bài để làm chìa khoá mở ra Chìm long quật. Nhiệm vụ này sau khi hoàn thành đội ngũ sẽ đạt được sự ban thưởng phong phú. Căn cứ vào người hữu duyên tại Chìm long quật lựa chọn nên nhiệm vụ có tỷ lệ dẫn tới nhiệm vụ tiếp theo là : Long lân tứ hải, trở về vương giả vì độ khó cao nên Ẩn Tàng nhiệm vụ, thỉnh người hữu duyên tìm kiếm những người bạn mạnh nhất bước vào hành trình. (chú thích: lần nhận nhiệm vụ này là gây ra nhiệm vụ duy nhất, nếu bỏ đi thì coi như nhiệm vụ mất đi hiệu lực. Trong quá trình làm nhiệm vụ nếu người hữu duyên tử vong nhiệm vụ mất đi hiệu lực. người trong đội ngũ toàn bộ tử trận nhiệm vụ mất đi hiệu lực.)

Ninh Tâm đem nhiệm vụ phát lên ở trong đội ngũ, 3 người kia vẻ mặt khác nhau đăm chiêu.

Nước chảy ở vào trạng thái hưng phấn hẳn từ đầu tới đuôi cũng chỉ chú ý tới vụ bốn chữ “ nhiệm vụ màu vàng”

Phượng Vũ thì bày tỏ rất thất vọng, nàng căn bản không nghĩ qua nhiệm vụ này có thể rườm rà phức tạp cộng thêm biến thái như thế.

Tự nhiên tiểu bạch Ninh Tâm cảm thấy mê man, nhiệm vụ hoàng kim ẩn giấu này phải rất đông, rất đông cùng làm nhiệm vụ...

Mặc Thương đại thần còn lại là cau mày lâm vào trầm tư.

Căn cứ nhiệm vụ miêu tả trở về vương giả chỉ là nhiệm vụ bắt đầu trong chuỗi Ẩn Tàng nhiệm vụ đến tiếp sau nhiệm vụ sẽ tại Chìm long quật có tiếp. Đương nhiên, đại thần chắc là sẽ không xem nhẹ ba chữ này “ có khả năng’ mới nhận được này.

Cái gì gọi là “xác suất” ? Đó là một loại ngẫu nhiên làm cho người ta sống không bằng chết. Có thể gây ra nhiệm vụ hay không còn dựa vào vận số xem GM có cao hứng hay không.

Được rồi, người hữu duyên nhận được “Ẩn Tàng nhiệm vụ” là Ninh Tâm đối với con đường mà cô gốc này sẽ lựa chọn thì Mặc Thương đại thần cảm thấy thật tò mò. Nghĩ tới dây thần kinh tư duy cô nhóc này rất khác thường, Mặc Thương đại thần đột nhiên bình thường trở lại. Có lẽ GM cùng nàng là cùng tư duy sao? (L: @@ GM quả ko phải ng` thường...)

Vì vậy đối với nhiệm vụ an bài sau đó Mặc Thương đại thần quyết định không tỏ bất kì thái độ nào làm cho Ninh Tâm cô nương lẩn qua lẩn lại đi đi. Về phần hệ thống đánh dấu một hàng chữ kia Mặc thương không cho rằng hệ thống chỉ là xuất phát từ ý tốt nhắc nhở.

Hệ thống nhắc nhở nhiệm vụ này rất khó khăn, hưởng chi nguyên chấp thuận 20 người cùng hưởng này có thể so với 1 phó bản thì khó khăn hơn rất nhiều, số lượng người lớn như vậy Mặc Thương kinh ngạc. Suy tư hết lần này đến lần khác, hẳn cảm thấy nhiệm vụ này không thể nóng vội.

Bởi vì vừa rồi Mặc Thương, Nước chảy cùng Phượng Vũ ba người cùng Ninh Tâm tại đội ngũ nên bọn họ tự nhiên cùng hưởng đến hệ thống nhiệm vụ. Nói cách khác danh sách 20 người bọn họ chiếm 4 điều này liền không thể không làm cho Mặc Thương suy nghĩ thật kỹ một chút vấn đề những người còn lại.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: nhiệm vụ này trước tiên tạm trì hoãn đi, để ta tra cứu ít thông tin đã. Mặt khác nhiệm vụ của Ninh Tâm để anh an bài người, không được nói cho kẻ xa lạ, nhớ chứ?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ok, em biết rồi.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: nhiệm vụ này đặc thù nếu như em đang ở nửa đường rơi tuyến hoặc là tử vong thì coi như nhiệm vụ thất bại. Cho nên nhiệm vụ phải làm lúc em bảo đảm tốc độ internet ổn định.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: hu hu, lưới mạng trường em rất yếu ớt , em không dám cam đoan.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: vậy thì đi tiệm net đi! Chỗ đó ngoại trừ mất điện hoặc là máy tính bị treo chỉ cần em nhân phẩm không phải là kém đến thế thì bình thường sẽ không rơi tuyến đâu.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: không được.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: không được đâu.

...

Mặc Thương cùng Ninh Tâm cùng nói một lời làm cho Nước chảy lập tức thấy cái này gọi là ăn ý? Đây là ăn ý kiểu kì quái gì thế!

Mặc Thương cùng Ninh Tâm hai người nhìn chăm chăm màn hình cùng 1 lời sừng sốt rồi bối rối.

Nước chảy đề nghị Ninh Tâm đi net Mặc Thương cơ hồ là theo bản năng liền gõ ra 2 chữ không được. Ngắm lại không khí ở tiệm Net Mặc Thương đại thần trong đầu liền hiện ra cảnh tượng tiểu bạch thỏ tiến hang sói không cần nghĩ đã cảm thấy một hồi run rẩy.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: một cô bé chạy đến tiệm Net không tốt lắm, tốc độ internet vẫn đề có thể tìm biện pháp đi, hiện tại cũng chưa cần thiết.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Đây... em là có chút sợ, vì ba mẹ em không cho em đi tiệm Net . Bất quá nếu như cần thì kéo bạn cùng đi chắc cũng được.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: vấn đề tốc độ internet thảo luận sau đi.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: vậy chúng ta trước cần phải đi tìm bốn thánh lệnh? Đây chính là phó bản Thái Cổ Càn Khôn rơi xuống mới có! Muốn thu được cả 4 quả là rất khó khăn.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: rất khó sao?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: *nước mắt lưng tròng*... *lau nước mắt* đến đây cô bé Ninh Tâm để tở tở miêu tả một chút. Phó bản rơi xuống ngẫu nhiên cứ cho là không đáng sợ đi, BOSS khó giết không đáng sợ... đáng sợ chính là cấm giao dịch ngẫu nhiên trói định! Đây là GM làm người trong trò chơi căm thù đến tận xương tuỷ ác thú vị.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: cái gì gọi là cấm giao dịch ngẫu nhiên trói định ?

【 đội ngũ 】 Nước chảy: để ta giải thích “cấm giao dịch ngẫu nhiên trói định” nói chính xác là bốn thánh lệnh bài là cấm giao dịch, nếu như BOSS rơi xuống 4 thánh lệnh thì boss sẽ ngẫu nhiên lựa chọn một người ném vào bao cả người đó. Em suy nghĩ một chút xem mỗi 1 lần đánh xong BOSS có tỷ lệ rơi xuống bốn thánh lệnh bài nhưng rơi xuống còn không biết vào túi ai, hơn nữa còn là cấm giao dịch. Lại còn mỗi ngày hạn chế nơi đó không được quá 3 lượt, tỷ đến bây giờ mới tụ được Huyền Vũ cùng Thanh Long. Muốn cùng là một người tụ lại bốn thánh lệnh bài này phải chờ tới năm nào tháng nào ?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: giận! Lão nương đến bây giờ ngay cả bóng dang lệnh bài cũng không thấy qua!

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: khó như vậy á? Vậy nhiệm vụ này còn làm hay không? Hay bỏ đi đi?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: Không được!

【 đội ngũ 】 Nước chảy: Không được!

Kênh đội ngũ xuất hiện lần nữa độ ăn ý quý dị, bất quá lần này ai cũng không cảm thấy kinh ngạc!

Chê cười GM khó được khi hứng đem nhiệm vụ ném xuống, không lấy chính là đưa ngốc. Phòng đoán cả sever cũng chỉ có Ninh Tâm cô nương mới có thể đối với cái gọi là nhiệm vụ hoàng kim chẳng mảy may như thế.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: tiểu Bạch em có biết tính quý giá của nhiệm vụ này là cỡ nào không Em phải nhớ kỹ một câu nói “nhiệm vụ càng khó càng cổ quái, càng xảo trá cuối cùng ban thưởng nhiều đến mức sừng mà ngất luôn đó.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ...em biết rồi. Nhưng mà...

【 đội ngũ 】 Nước chảy: nhưng mà gì?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: nhưng mà em không gọi là tiểu Bạch.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: --||| bé yêu này đây là gọi riêng than mật dành cho em đó.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: *vỗ trán* tiểu bạch giống như là thỏ trắng đó cái tên này rất hay, quả rất có lí. Nó thuần khiết... cực đáng yêu... ha ha...

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ...

Ninh Tâm muốn khóc quá, nàng không cần biết là cái tên tiểu Bạch này đáng yêu thuần khiết thế nào nàng chỉ cảm thấy tiểu Bạch nghe thấy ngốc ngốc, trì độn. Minh chỉ là phản ứng chậm 1 chút, ý tưởng hơi đơn thuần 1 tẹo... Tựa hồ thật không có đến mức phải bay lên đến cảnh giới ngu ngốc chứ?

Ở trong kênh đội ngũ Ninh Tâm không dám kháng nghị, 1chọi với 2 quả là cực chênh lệch, cho nên nàng dời đi trận địa tìm Mặc Thương khóc lóc kể lể.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: ~~oo~~ em không muốn bị gọi là tiểu Bạch đâu nghe ngu ngu.

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: ngoan nào làm sao chứ ? Có thể nghĩ tiểu Bạch gần giống tiểu bạch thỏ, du sao thỏ trắng thật đáng yêu.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: Cái này có thể tương đương sao?

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: không sao đâu, đây là bọn Nước chảy yêu quý em nên mới gọi em thân mật như vậy đó.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: ...

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: để anh gọi thêm vài người tới đây dẫn em đi luyện cấp được không ?

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: Không? Không cần thiết đâu, anh bận chuyện gì cứ làm đi không cần để ý đến em đâu, em đi đào khoáng được rồi.

【 Hảo hữu 】 Mặc hương: luyện cấp là rất cần thiết, hai ngày nay nhiệm vụ của em chính là luyện cấp. Em là người nắm đầu chuỗi có duyên nhận được “Ẩn Tàng nhiệm vụ” cấp không cao sẽ rất dễ chết, nếu rong khi

làm nhiệm vụ người hữu duyên tử vong nhiệm vụ sẽ mất đi hiệu lực cho nên em nhất định phải đi thăng cấp thật nhiều.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: ~ vậy em có phải liên tục ngồi ở chỗ này không?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: có thể treo máy, liên treo ở chỗ này lấy kinh nghiệm. Anh đi thu thập 4 thánh lệnh bài.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: nhưng là Nước chảy cùng với bọn họ em thấy ngại.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: yên tâm đi, anh sẽ có biện pháp.

Không biết vì cái gì Mặc Thương đã nói có biện pháp, Ninh Tâm chỉ cảm thấy Mặc Thương nhất định làm được.

Cái cảm xúc này...Ninh Tâm bắt đầu hoài nghi chẳng lẽ mình bắt đầu sùng bái đến mức mù quáng rồi sao?

【đội ngũ】 Mặc Thương: Nước chảy kêu bọn Lưu Vân toàn bộ kéo tới mang Ninh Tâm đi luyện cấp. Trước khi bắt đầu “Ẩn Tàng nhiệm vụ” cấp của em ấy không thể dưới lv 120 được.

【đội ngũ】 Nước chảy: lão Đại hãy yên tâm đi, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ.

【đội ngũ】 Phượng Vũ: lv 120 với em ấy có đủ hay không? Em thấy tiểu Bạch rất yếu ớt .

【đội ngũ】 Mặc Thương: đủ rồi... bắt quá ta cho phép các người hoàn thành nhiệm vụ vượt mức kế hoạch.

【đội ngũ】 Nước chảy: lão Đại còn ngại thì sao?

【đội ngũ】 Mặc Thương: ta đi thu thập 4 thánh lệnh, đi trước đây. Mời bọn Lưu Vân vào tổ đội đi.

Kênh đội ngũ: Mặc Thương đem chức vị đội trưởng trao lại cho Nước chảy.

Kênh đội ngũ: Mặc Thương đã rời khỏi đội.

Mắt thấy Mặc Thương biến mất tại khu vực Huyền đáy hồ tự dựng Ninh Tâm 1 chút cảm xúc thiếu xót gì đó lạ kì....nhưng nó bị kéo lại bởi 1 loạt tiếng thông báo người ra nhập tổ đội...

Đình!

【 đội ngũ 】 Lưu Vân gia nhập đội ngũ.

Đình!

【 đội ngũ 】 Thiên Ngân gia nhập đội ngũ.

Đình!

【 đội ngũ 】 Anh Túc quyển rũ gia nhập đội ngũ.

Đình!

【 đội ngũ 】 Mưa nhỏ tí tách gia nhập đội ngũ.

Đình!

【 đội ngũ 】 Ven đường hoa dại ta không hái gia nhập đội ngũ.

Đình!

【 đội ngũ 】 Gió cuốn mây tan gia nhập đội ngũ.

Đình!

【 đội ngũ 】 Mạt Mạt gia nhập đội ngũ.

Đình!

【 đội ngũ 】 Khát nước ba ngày gia nhập đội ngũ.

Đình!

【 đội ngũ 】 Đồng nghĩ gia nhập đội ngũ.

Đình!

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto gia nhập đội ngũ.

Ninh Tâm nhìn xem tin đội ngũ, sau đó trước mắt đột nhiên liền toát ra một đồng người. Mới vừa rồi nơi đây còn rất trống trải giờ có vẻ chật chội.

【 đội ngũ 】 Gió cuốn mây tan: Nước chảy người nếu như là đám lửa gạt ca đây mi nhất định phải chết, ca mất công chạy vội thu sạp hàng tồn thất mấy vạn kim liền vì để thấy bảo vật trong long lão Đại đó.

【 đội ngũ 】 Khát nước ba ngày: Nước chảy, người của lão đại đâu? Không phải là người kêu chúng ta đến thăm chị dâu sao?

【 đội ngũ 】 Mạt Mạt: cộc cộc..Nước chảy ca ca em là tới xin chút kinh nghiệm .

【 đội ngũ 】 Ven đường hoa dại ta không hái: mỹ nhân của lão Đại ở đâu?

【 đội ngũ 】 Mưa nhỏ tí tách : lão Đại rốt cục muốn cáo biệt tình trạng độc thân rồi sao?

【 đội ngũ 】 Anh Túc: Thiên Ngân kêu ta tới xem chị dâu, thuận tiện hít ít kinh nghiệm.

【 đội ngũ 】 Thiên Ngân: ta là tới mang vợ tới cùng kiếm chút kinh nghiệm!

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: Nước chảy! Dám dùng mỹ nhân của lão Đại lấy lý do muốn luyện cấp gọi cả đám bọn ta tới có biết lửa gạt chúng ta hậu quả là gì không... người nhất định phải chết. Không phải chúng ta đem người quần chết thì chính là lão đại đem người giết chết tự chọn đi.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: rống rống... Nước chảy người nói người có biện pháp làm cho lão Đại trở về, rốt cuộc là biện pháp gì?

...

Đội ngũ náo loạn, nói chuyện phiếm làm tê liệt cả hệ thống Ninh Tâm thì không hiểu, Phượng Vũ thì cười nham...

Đáng thương cho Nước chảy cảm thấy ngày hôm nay không phải ngày lành, cuộc sống thế này sao qua đây. Nhanh chân chạy tới trước mặt Ninh Tâm khúm núm.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: tiểu Bạch! Em phải cứu cứu cứu cứu cứu cứu cứu cứu cứu ca với!

Chương 19

Im... Yên tĩnh...

Mọi âm thanh đều yên ắng... Sau đó Ninh Tâm cô nương liền không ngừng lạnh run... lạnh run lạnh run... Nàng bị đám người vô lương này một lần... một lần lại tra xét.

[đội ngũ] Gió cuốn mây tan: gào khóc... gào khóc, Nước chảy lần này người tốt cục cũng nói được 1 câu nói thật, bộ trang bị này chính là lão Đại bắt ta làm

[đội ngũ] Khát nước ba ngày: Này... Chẳng lẽ đây chính là tiểu linh khu bị lão Đại vừa ý trong truyền thuyết sao?

[đội ngũ] Mưa nhỏ tí tách: *mắt lấp lánh* giờ lúc sinh thời ta tốt cục cũng chờ đến ngày lão Đại cáo biệt sự độc thân .

[đội ngũ] Anh Túc quyến rũ: lão công lần này thiệp với chàng đến, đúng lúc rồi.

[đội ngũ] Không dấu vết: ha ha...

[đội ngũ] Lưu Vân: Nước chảy...quả này người chết, ...người nhất định phải chết.

Ta dám chắc chắn người không bị chúng ta vây giết, nhưng nhất định sẽ bị lão Đại hành hạ đến chết.

[đội ngũ] Mạt Mạt: đáng thương cho Nước chảy ca ca.

[đội ngũ] Naruto Naruto: Chẹp...,Nước chảy người nếu như không dùng biện pháp nào đem lão Đại trở về bang phái ngay bây giờ, người có tin hiện tại ta liền vung đao thử độ sắc không?

[đội ngũ] Nước chảy: *đập bàn* ta đâu đâu cũng không được lòng người, các người một đám người không có lương tâm, ta chết cũng kéo các người cùng xuống nước.

[đội ngũ] Phượng Vũ: bình tĩnh... bình tĩnh, làm việc... làm việc.

Kênh đội ngũ kênh này sinh tốc độ mới đã làm Ninh Tâm phát điên, huống chi nếu như không sai với năng lực lĩnh ngộ của mình... nàng! Ninh Tâm! Không may...sẽ không chết...nhưng sẽ đau đầu với cả 1 đám người này.

[Hào hữu] Ninh Tâm: nhiều người quá, em cũng không biết làm sao bây giờ .

[Hào hữuMặc Thương: ngoan ... treo máy là được rồi, không cần để ý bọn họ. Bọn họ nói cái gì cũng không cần quan tâm chốc nữa họ sẽ lập tức yên tĩnh thôi.

[đội ngũ] Ninh Tâm: em biết rồi, vậy em sẽ treo máy.

Vì vậy do Mặc Thương đại thần giật giây kích lệ cùng với bày mưu tính kế Ninh Tâm cô nương không chút lặn tẩn lựa chọn treo máy, còn mình nghỉ ngơi.

[đội ngũ]Đồng nghĩ: Ài?

Ninh Tâm tại sao không nói chuyện nhi ?

[đội ngũ] Phượng Vũ: Xem ra... treo máy.

[đội ngũ] Mưa nhỏ tí tách: không phải chứ... nam chính nữ chính không ở đây chúng ta một đám người đến....

[đội ngũ] Phượng Vũ: đánh quái đi, lão Đại nói muốn giúp Ninh Tâm lên tới lv 120, mọi ấy vừa rồi sờ phát được cái “An Tàng nhiệm vụ” nên thăng cấp là điều cần thiết.

[đội ngũ] Khát nước ba ngày: Nhiệm vụ? Cái gì “Ẩn Tàng nhiệm vụ” cơ?

Phượng Vũ đem nhiệm vụ phát tại kênh đội ngũ, đội ngũ lần nữa bùng nổ loạn trào.

[đội ngũ]Đồng nghĩ: chảy nước miếng hên quá trời!

[đội ngũ] Khát nước ba ngày: @@, nhiệm vụ này như thế nào mà nhận được ? Thật làm người ta phải choáng!

[đội ngũ] Gió cuốn mây tan: kiếm lời nào, lợi nhuận đại phát nào. Nhiệm vụ này ban thường hằng định không thấp.

[đội ngũ] Phượng Vũ: Các em yêu quý vì 1 ngày mai tươi sáng, hãy giơ những bàn tay nhỏ bé ngược đãi quái đi! Tương lai tốt đẹp đang chờ các em ở phía trước!

Phượng Vũ vung tay hô to, quần chúng tích cực hưởng ứng. Hậu quả chính là vì cái cùn hưởng “Ẩn Tàng nhiệm vụ”, trên bản đồ quái lần nữa lệ rơi đầy mặt, quái vừa sinh mới chưa kịp mở mắt đã bị giết rất thê thảm, những xác quái màu cam, xanh lục, xanh nước biển đan xen lung tung quá ư đồ sộ...!

Về phần Nước chảy vì một cái tin gỗ tới lão Đại có người trong lòng, hoa đào đã tới làm Naruto Naruto cực kích động, hấn hiện tại đánh quái rất hăng....

Tay nhanh như bay gõ bàn phím.

[Hảo hữu] Naruto Naruto: người nói có cách gì đem lão Đại trở về bang phái biện pháp là gì?

[Hảo hữu] nước chảy: cầu xin t! Người cầu xin ta! Không phải mới vừa còn định vung tay chém, ta sao! Chém đi! Ta tuy nhỏ bé nhưng quyết không khuất phục!

[Hảo hữu] Naruto Naruto: Cho người một ngàn Jb, nói coi nào? (Jb đơn vị tiền tệ trong game là Kim nguyên bảo đổi từ NDT mà ra)

[Hảo hữu] Nước chảy: Ta đây không tham phú quý! Được rồi, Nước chảy hôm nay tấm lòng quả trung trinh . Naruto Naruto không chút suy nghĩ một chiêu đi xuống đập chết vài tiểu quái bên cạnh, lập tức rút khỏi đội ngũ sau đó chính thức vung tay chém...

【Thường】 Nước chảy: gào khóc...,ta... ta sai rồi, mời ngài vào đội đi, ta nói ta là được chứ gì!

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto gia nhập đội ngũ.

Nước chảy thầm mắng chính mình không có cốt khí, nhưng là Naruto Naruto dung võ lực cường bức hẳn chỉ có thể khuất phục.

【Hảo hữu】 Naruto Naruto: còn không mau nói?

【Hảo hữu】 Nước chảy: Vậy phí mở miệng kia còn hiệu lực không?

【Hảo hữu】 Naruto Naruto: Người có tin phần thưởng là Phá Hồn thêm một Quy Nguyên chém! (Phá Hồn cùng Quy Nguyên chém là chiêu thức của đao ẩn do Naruto sử dụng)

【Hảo hữu】 Nước chảy: //~~ thừa quan lớn tiểu nhân đã sai rồi, ta gì cũng không cần.

Ai đó nói kêu trời làm bậy thì còn đường sống, tự mình gây nghiệt không thể sống? Chính là đây chứ đâu!

【Hảo hữu】 Nước chảy: chỉ cần đem Ninh Tâm dụ được vào thì lão Đại không cần nói cũng tự về s

【Hảo hữu】 Naruto Naruto: đẹp, còn tưởng rằng là chủ ý gì tốt. Lão đại sẽ vì 1 nữ nhân mà thay đổi chủ ý sao?

【Hảo hữu】 Nước chảy: thử xem đi, ta cảm thấy lão Đại sẽ trở lại, nên biết ngàn vạn lần không nên coi thường khả năng của Ninh Tâm cô nương này. Lão Đại sẽ không yên tâm để nàng ta 1 mình đâu.

【Hảo hữu】 Naruto Naruto: có ý gì?

【Hoả hữu】 Nước chảy: nà... chính mình lĩnh ngộ đi. Cô nương kia là... thần nhân đó! Lệ rơi đầy mặt...

Naruto Naruto bày tỏ vẻ khinh thường, thần nhân gì chứ mới lv 75 có thể đi nơi nào? Cho dù thao tác sắc bén nhưng có thể so với Mặc Thương đại thần sao.

Đương nhiên 1 tương lai không xa Naruto Naruto sẽ cảm nhận được... không thể lĩnh ngộ hết hàm ý của Nước chảy hôm đó đó là hẳn trò chơi thấy mình thật thất sách cực kì thất sách... thế cho nên hẳn 1 ngày không xa trong quá trình dụ dỗ Ninh Tâm lần lượt lấy lòng hi sinh . Đương nhiên đó là về sau nên tạm thời không đề cập tới.

Bọn Naruto Naruto mục đích là đánh quái thăng cấp! Một đám người liền sừng sốt đem Ninh Tâm treo máy bao lại, dùng Diệt Địa trận thể đem khu Huyền đày hồ quấy cho long trời lở đất, phong vân biến sắc làm người ta xem mà hãi.

Nơi này Ninh Tâm cùng bọn họ vội vàng thăng cấp còn nơi kia Mặc Thương một mình cười Ngân Long đi Huyết Thần Điện.

Đúng thế không phải là phó bản Thái Cổ Càn Khôn mà là Huyết Thần Điện.

Phó bản Thái Cổ Càn Khôn Mặc Thương đi cũng không dưới trăm lần nhưng là hệ thống cũng không có cho người đứng đầu bảng xếp hạng như hẳn có được vài phần kính trọng đến nay trong bọc đồ của hẳn trong chỉ vền vẹn có một lệnh bài Chu Tước. Dựa vào xác suất ngẫu nhiên thì tự mình một người Mặc thương cảm giác mình thật là không dám so với nhân phẩm trời ban của Ninh Tâm. Cho nên, hẳn phải tìm phương pháp đơn giản nhất, hữu hiệu nhất tìm một người có được bốn thánh lệnh bài.

Bốn thánh lệnh bài mặc dù khó ra nhưng là cũng lại ngẫu nhiên cũng có người có được cả 4. Trong trò chơi người có cả bốn thánh lệnh bài mặc dù không nhiều nhưng là cũng không ít. Cân nhắc đến danh sách 20 người mặc Thương sẽ không vì bốn thánh lệnh bài mà lãng phí đi 1 cái tên sáng giá trong danh sách 20 người. Bởi vậy hẳn tìm tới người luôn cạnh tranh với hẳn, 1 địch thủ nặng ký -- Công tử Nhã.

Mở ra bảng xếp hạng bạn sẽ phát hiện, Mặc Thương và Công tử Nhã thật sự là một đôi hồ cùng tồn tại. Chỉ là Mặc Thương là Gia Cát, Công tử Nhã chỉ có thể là thờ dài là đã sinh ra Du sao còn sinh ra Lợng.

Trong bảng xếp hạng Mặc Thương yên ổn ở vị trí đệ nhất, còn thứ hai người nhất định đó là Công tử Nhã. Trang bị đệ nhất thuộc về Mặc Thương, thứ hai ngoại trừ Công tử Nhã thì còn ai khác vị trí này chứ...Thậm chí bảng hoạt động, danh nhân, lực chiến, sủng vật...Một câu nói khái quát công tử nhã tuy là đại thần nhưng hẳn chính là bị Mặc thương đại thần đàn

áp vạn năm chỉ làm lão Nhị mà thôi a a a a! Bạn nói xem như vậy bị Mặc thương đại thần áp chế mình như vậy...

Công tử Nhã chứng kiến xa xa Mặc Thương hướng hẳn đi tới hơn nữa lại đứng ở bên cạnh hẳn đứng rất nghiêm túc, Công tử Nhã có thể thoải mái sao.

【Thì thầm】 Mặc Thương: Có thể cùng ta với vài câu được không?

【Thì thầm】 Công tử Nhã: nói cùng người ta không có hứng thú.

【Thì thầm】 Mặc Thương: nếu đã đáp lời xem ra không treo máy, vậy ta sẽ nói thẳng luôn

Công tử nhã giận! Không nhìn thấy mình nói không có hứng thú sao, thế mà Mặc Thương cũng dám tự quyết định!

【Thì thầm】 Mặc Thương: ta muốn mời người làm một cái “Ẩn Tàng nhiệm vụ”.

Mặc Thương đem miêu tả của “Ẩn Tàng nhiệm vụ” phát tại kênh tán gẫu kênh tiếp tục nói.

【Thì thầm】 Mặc Thương: ta nói thẳng luôn nhiệm vụ này cần sự giúp sức của người, ta biết rõ người có đủ bốn thánh lệnh.

【Thì thầm】 Công tử Nhã: không có hứng.

【Thì thầm】 Mặc Thương: là với nhiệm vụ không có hứng thú hay là đối với con người của ta không có hứng thú?

【Thì thầm】 Công tử Nhã: cả 2 đều không có hứng thú.

【Thì thầm】 Mặc Thương: ha ha... đối với con người của ta không có hứng thú thì ta tin tưởng, bất quá đối với nhiệm vụ này ta không tin người không có hứng đâu. Khi Thần thoại Open Server đến nay đây là nhiệm vụ hoàng kim du nhất tính tới thời điểm hiện tại. Ta biết rõ người đang rất chú ý Nghịch Thiên 1 trong 13 thần khí chính là Nghịch Thiên đao, Nghịch Thiên cái phôi của đao người đã thu thập được, chỉ thiếu mỗi Huyền Long thạch. Đối với Huyền long thạch tin tức của hệ thống rất mơ hồ, nhưng theo ta đoán thì nhiệm vụ lần này cùng Huyền long thạch nhất định có liên quan.

Thần khí thứ 13 Nghịch Thiên đao xuất hiện, tin tức được hé lộ ra từ 2 tháng trước, nhưng đến nay chưa ai có được thần khí này.... ai cũng muốn có được thanh than khí này nhưng rất tiếc tìm được phôi đao nhưng lại thiếu 3 chữ Huyền long thạch làm người ta cực độ oán niệm.

Huyền long thạch là gì?

Nếu hỏi GM, GM sẽ nói cho người biết: mời người chơi tự mình thăm dò.

Hỏi diễn đàn, diễn đàn nói tự mình tìm kiếm.

Nói cách khác trước mắt trong game Thần thoại đối với Huyền long thạch là không biết. Đừng nói manh mối chỉ là nó tròn hay méo là cong hay thẳng... chẳng ai hình dung được.

Đánh răn phải đánh đập đầu, muốn cho Công tử Nhã ngoan ngoãn cùng hợp tác với mình Mặc thương đại thần tự nhiên biết chọn đúng chỗ giữa của Công tử Nhã.

Nửa tháng trước khi lv 2 người sát sao với nhau, tự dưng thấy công tử Nhã dừng lại cước bộ thăng level làm hẳn cảm thấy rất không tầm thường. Về sau lại nghe Gió cuốn mây tan nhắc tới Công tử Nhã đang thu thập phôi đao chế tạo Nghịch Thiên thần khí, Mặc Thương cũng biết Công tử Nhã lần này là quyết tâm muốn luyện tới thần khí để cùng mình tranh vị trí đầu bảng.

Bất quá cho dù có nguyên vật liệu, luyện hóa ra phôi nhưng không có Huyền Long thạch, mọi cố gắng nửa tháng trời của công tử Nhã toàn bộ uổng công. Dùng Huyền Long thạch làm mồi hấp dẫn công tử Nhã quả là không sai .

Quả nhiên Công tử Nhã qua một lúc thêm hẳn vào đội ngũ và lên tiếng.

【 đội ngũ 】 Công tử Nhã: làm sao người biết Huyền Long thạch cùng cái “Ẩn Tàng nhiệm vụ” này có quan hệ?

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: suy đoán. Cái nhiệm vụ này là ở khi Huyền đá hồ nhận được, đầu mối chính chính là Huyền hồ không có bị phong ấn

như trước, Thủy Tinh cung bên trong vương giả là Huyền Phong, Huyền Phong là thủ hạ Thanh Long sẽ có liên quan tới Huyền Long. Phó bản lv 75 trong Huyền Long lại không có rơi ra Huyền Long thạch, kia cả bản đồ game bên trong cùng Huyền Long nhất định có c, suy ra chỉ có khu Huyền đá hồ. Mà “Ẩn Tàng nhiệm vụ” t ghi rõ muốn chúng ta tiến vào chính là Chìm Long quật, chính là nơi chôn dấu xương của Long tộc. Người nói xem như vậy muốn tìm Huyền Long thạch ở nơi này sẽ là có khả năng đi?

【 đội ngũ 】 Công tử Nhã: người nói xác thực rất có lý. Nhưng là nếu quả thật có Huyền Long thạch, người sẽ nhường cho ta sao? Chỉ cần ta luyện thành Nghịch Thiên đao cái danh tự bất bại của người sẽ phải viết lại

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: ta đối với Huyền Long thạch không có hứng thú, cho người đối với ta cũng không tổn thất. Huống chi đối thủ càng mạnh ta mới càng hứng thú.

【 đội ngũ 】 Công tử Nhã: ok, vậy ta sẽ gia nhập nhiệm vụ này.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: thứ 6 tuần sau 8 giờ tối tại klhu Huyền đá hồ gặp lại. Nhớ rõ mang đủ bốn thánh lệnh bài.

【 đội ngũ 】 Công tử Nhã: yên tâm ta sẽ không đến muộn.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: vậy thì... ta đây xin đợi ngài đại giá quang lâm rồi.

Chương 20

Có Naruto Naruto và 1 bầy nhân sĩ hung hãn bạo lực Ninh Tâm mắt nhìn thấy kinh nghiệm rào rào cba lên trên đầu mình cùng Nước chảy nàng đem cửa sổ game thu nhỏ, treo máy đi.

Đại học năm thứ nhất chương trình học kỳ thật cũng không nhiều, một vòng cộng lại cũng chỉ tầm mười mấy tiết. So với hồ cấp 3 một ngày liền mười mấy thì nàng đột nhiên liền cảm giác mình từ địa ngục lên thiên đường. (L; tùy trường thôi, năm nhất ta choáng say xắm với số tiếp 12 tiết 1 ngày cũng có, học đói hoa hết cả mắt... về lại tối đi đường sợ ời là sợ... nhưng sang vài năm cuối học như đi chơi, chỉ thực tập là vất vả, tốn kém @@)

Có nhiều thời gian vậy sẽ làm gì?

Con gái đương nhiên sẽ thích đi dạo phố nhưng có thể với cô nương Ninh Tâm này thì khác rồi, nàng ra cửa chỉ có một mục đích ... ăn! Hơn nữa còn là loại người ăn đến chết mới ngừng, không chết không thôi ăn .

Mặc dù ở một mình Ninh Tâm cô nương hoàn toàn không có hạm lực, hai hướng nội, thêm thiên hướng gốc gác, nên chỉ có tiếp xúc với vàng người mà thôi. Thi thoảng bọn họ còn đưa giỡn, trêu chọc nàng. Cho nên suy ra với Ninh Tâm bốn năm đại học thì chắc phần lớn thời gian sẽ cùng đồng đảng bên cạnh tính cách tương phản nhưng lại thân thiết cũng đã qua năm tháng rồi.

Đứng ở cửa mà nàng lẩn tẩn trong chốc lát Ninh Tâm nghiêng đầu suýt nữa đem ngón tay cắn, mắt lóe sáng nháy nháy, trừng mắt nhìn cửa phòng người ta nhưng không dám gõ.

Một mình đi ra ngoài với nàng là chuyện kinh khủng vì Ninh Tâm mang tâm lí sợ hãi. Bởi vì cô chính là dân mù đường, dân siêu mù đường.

Có khí... nàng đã từng phân rõ có thể làm sao phân biệt Đông Nam Tây Bắc nhưng sau 1 phen lí luận của cô nàng này mà phương pháp đó của nàng một lần làm giáo viên địa lí tức giận đến hộc máu mà chết.

Đông Nam Tây Bắc hả Ninh Tâm cảm thấy mình biết rất rõ nha, không phải là trên là bắc, dưới là Nam, trái là Tây, phải Đông sao, học rất thuộc lí thuyết này? Rất đơn giản mà. Vì vậy cô nương này vô luận bị ném tại phương nào cũng yên lặng đứng lại ở trong lòng khoa tay múa chân trên dưới trái phải, hoàn toàn không để ý tới mình đang đứng không phải ở mặt bản đồ nha! -_-|||. Kết quả của nó thường thường là... Đông Nam Tây Bắc phương hướng đã bị nàng làm cho nhiễu loạn rồi, chưa 1 lần phân biệt đúng....

Ninh Tâm hoảng sợ phát hiện ra mình khả năng tìm kiếm phương hướng rất thất bại, làm cho nhị vị cha mẹ rất đau lòng, ngày ngày nhìn nữ nhi bảo bối lạc đường kinh khủng khiếp sao có thể không đau lòng, có thể không lo lắng đây.

Vì vậy khi đưa Ninh Tâm vào cửa trường đại học cha mẹ Ninh Tâm hết lần này đến lần khác dặn dò bảo bối nhà mình.

“Tâm Tâm à, nếu không rõ đường thì phải hỏi người khác nha, con mới tới nơi này sẽ không quen đường... nên tốt nhất đi đâu phải đi cùng bạn mình nha. Ở đây không thể so với lúc ở nhà, lúc lạc đường ba cùng mẹ cũng không thể lái xe đi đón con, nên con nhất định nhớ rõ đi đâu phải đi cùng bạn. Nếu nguy cấp quá nhớ gọi cho 110, nhớ kỹ nha bảo bối, 110 từng ngày từng phút sẽ trợ giúp cho con!” (L: @@....)

Ninh Tâm rất ghi nhớ lời cha mẹ dạy bảo, không thể đơn độc ra ngoài vì nhất định sẽ lạc đường, lạc đường làm hậu quả là nàng sẽ phải ngồi xe cảnh sát trở về trường học. Đúng là lạc đường thật đáng sợ....Nhưng lúc bạn này cũng toàn đùa mình vì mình ngốc. 2 con đường 1 bị chê cười, 2 cảnh sát thôi thì ...nàng rốt cục lấy hết dũng khí gõ cửa phòng bên cạnh.

“Cốc cốc cốc”

Mở cửa là Tạ Vũ nghe tên là biết cùng là 1 cô con gái rượu sự thật là...

“U a, tiểu Ninh Tâm hả?”

“Tạ Vũ, Trần Diêu có ở đây không?”

“Cậu ta đi đi thông đồng với tên nam nhân kia rồi. Bà cũng biết mục tiêu nàng ta là trong vòng một năm đem mình bán đi.”

-_-||| Ninh Tâm nhất thời không biết nói gì.

Tìm bạn trai...thì tìm bạn trai... tại sao phải nói là bán chứ? Ninh Tâm rốt cuộc biết tại sao mỗi ngày bên cạnh luôn có những tiếng cãi vã kịch liệt là vì sao rồi! Thì ra là Trần Diêu cùng Tạ Vũ quán triệt hành vi bạo lực.

Gặp Ninh Tâm không nói gì Tạ Vũ mạnh ôm vai Ninh Tâm hỏi: “Tìm bạn ấy có việc gì không?”

“À! Mình muốn đi ra ngoài mua ít đồ nhưng không biết đường.” Ninh Tâm lo lắng Trần Diêu không có ở đây thì nàng đành phải tìm người khác.

“Đi ra ngoài mua đồ á? Hay là mua đồ ăn vặt ? Cậu lần trước không phải mua nhiều đồ ăn như vậy còn chưa đủ sao?” Tạ Vũ cùng Trần Diêu sẽ không quên lần đầu tiên mang Ninh Tâm đi ra ngoài mua sắm nhớ như in, Tạ Vũ thật nghĩ không ra vì sao mà Ninh Tâm ăn nhiều như vậy mà không mập làm người ta điên lên được?

“Không hẳn thế, ngoài đi mua đồ ăn vặt mình còn muốn đi mua card mạng, mạng trường ếu quá, làm mình hay bị rớt nick.”

Tạ Vũ gật đầu bày tỏ đồng ý

“Nói không sai, đúng là mạng trường mình quá yếu, tín hiệu lúc có khi không. Không sao để mình đi cùng bạn ra ngoài đi.”

“A hả?” Ninh Tâm bắt đầu kinh hãi

“Cậu sẽ đi cùng mình á?”

“Mình đi thay quần áo chờ một chút.”

“Hix... cái này không... Không...” Ninh Tâm định nói 3 chữ không cần đâu nhưng bị giữ lại ở trong cổ họng, Tạ Vũ đã vội vội vàng vàng đi thay quần áo lưu lại Ninh tâm đứng nguyên chỗ đó khóc không ra nước mắt.

Một dân mù đường đã là rất bi kịch, hai kẻ mù đường ra cửa kết quả sẽ là... Ninh Tâm rùng mình một cái cảm thấy hôm nay mình có thể về trước

khi trời tối có thể là 1 hi vọng xa vời!...(L: @@ đúng là bạn bè....quả giống nhau)

Sự thực chứng minh quả là chuẩn xác. Thành phố A nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, phương tiện giao thông các loại. Đại học T nằm ở khu vực quả tốt, giao thông tiện lợi, ra khỏi cửa trường Ninh Tâm cùng Tạ Vũ mất 10p lộ trình đi tàu điện ngầm. Bởi vì tàu điện ngầm một con đường chạy ốc địnđ cho nên dù thế nào dân mù đường cũng sẽ lạc.

Kế hoạch thì là hoàn mỹ nhưng thực tế thì tàn nhẫn vì lúc Ninh Tâm đi theo Tạ Vũ xuống sân ga thấy đường vòng N vòng, sừng sốt không tìm được cửa Tạ Vũ nổi giận.

“Chết tiệt, tưởng đi tốt như vậy sao lại như Cổ Mộ thế này. Vòng tới vòng lui đều không ra được.”

“Tạ Vũ cậu có khát không mình muốn đi mua một ít nước.”

“Đi đi.” Tạ Vũ phát phát tay tiếp tục trừng mắt nghiên cứu bản đồ, bảng hướng dẫn. Ninh Tâm vội vàng chạy đi mục tiêu chính là trà sữa nhưng mục đích thật ra là hỏi đường.

Ninh Tâm sợ dĩ không dám đi cùng Tạ Vũ ra ngoài không chỉ có bởi vì cô bạn này là dân mù đường mà bởi vì cô bạn này không chịu thừa nhận rõ ràng là dân mù đường mà vịn chết còn cứng mỏ không thừa nhận, một khi tìm không được đường thì phản ứng đầu tiên không phải hỏi đường mà là cứ tìm phương hướng kết quả thường thường... không cần nói cũng biết.

Chờ Ninh Tâm kích động chạy về thì trợn tròn mắt. Người đến người đi mà như thế nào không có bóng Tạ Vũ ở đây?

Sau đó đau lòng Ninh Tâm phát hiện, nàng cùng Tạ Vũ... lạc nhau. Nhưng càng bi kịch chính là Ninh Tâm đi sờ túi thì khiếp sợ phát hiện di động của mình đã ném tại ký túc xá !

Thật vất vả mới tìm được 1 tỷ tỷ tốt bụng cho mượn điện thoại liên lạc với Tạ Vũ, đầu kia đối tượng đang nổi dóa.

“Ninh Tâm nha đầu chết tiệt kia bà chạy đi đâu?”

“Mình không phải là đi mua trà sữa sao, mình đã nói cậu đứng nguyên tại chỗ làm sao không đứng đó chờ ta.”

“Ách...vì mình tìm được cửa ra sau đó quên mất liền chạy ra.”

“Vậy chúng ta làm nào gặp nhau đây?”

“Đếm từ cửa 1 – 10 mình ở đó chờ cậu.”

Ninh Tâm cúp di động lập tức cảm thấy hôm nay mình đi cùng Tạ Vũ ra cửa là 1 quyết định rất sai lầm. Đem di động trả lại cho tỷ tỷ kia nói cảm ơn, Ninh Tâm hỏi người đi qua rốt cuộc tìm được cửa số 10 quả nhiên trông thấy Tạ Vũ cô nương đang đứng tại lối đi phía bên phải hướng nàg vung vẩy tay.

“Nha đầu góc bên này.” Tạ Vũ rống lên còn Ninh Tâm không dám hét về mặt bất đắc dĩ

“Làm sao cậu không đợi mình?”

Cầm lấy trà sữa trong tay nhìn về mặt ủ khuất của Ninh Tâm, mặt xỉ xuống, mắt to nháy nháy, Tạ Vũ cảm giác mình thật là tàn nhẫn đang khi dễ trẻ con

“Ha ha... ngoan...mình không phải là đã ở đây rồi sao. Đi thôi mình vừa rồi đi hỏi đường, lần này nhất định có thể trực tiếp đến chỗ khu máy tính.”

“Là cậu nói đó, đừng có mang tớ đi nhầm đường!” Ninh Tâm lòng vẫn còn sợ hãi bị Tạ Vũ trực tiếp dẹp lại.

“Đi thôi... đi thôi. Tin tưởng mình.”

“Ừ.”

Bị Tạ Vũ dẫn lên xe công cộng, hai người một trước một sau nói chuyện phiếm chờ phát hiện một đoạn đường đi thật lâu hoàn toàn không ngừng giờ còn lại năm sáu đứng Ninh Tâm kinh hãi phát hiện.

“Tạ Vũ cậu lại hại mình rồi, cậu nói sẽ không lạc đường cơ mà.”

“Sai ... chút!”

Ninh Tâm bị phân gần chết Tạ Vũ hồ thẹn.

“Khu máy tính tại phía đông, nhìn xe này mà nói hẳn là chạy đến phía tây. Tạ Vũ mình không muốn đi cùng cậu, thật quá nguy hiểm.”

Tạ Vũ hồ thẹn ấp úng: “Không cần phải nói như vậy...gì kia... đây là đường Vũ Ninh đại học V ở bên cạnh, anh họ của mình học tại đại học V để mình gọi anh ấy ra đây dẫn chúng ta đi được không? Anh ấy là ngành công nghệ chắc mua sản phẩm này thành thạo nhất.”

Ninh Tâm suy nghĩ một chút chính mình với công nghệ mù mịt, thêm 1 cô bạn cũng mù tịt xác thực mua không được cái gì tốt vậy đã có người chuyên nghiệp nhờ vả người ta là tốt nhất.

“Ừ vậy đi làm phiên biểu ca bạn vậy .”

“Không có việc gì... mình hiện tại gọi cho anh ấy đây.”

Hai người đứng ở nơi đó đợi hơn 10 phút xa xa thấy 2 nam sinh đi tới, Tạ Vũ nhìn thấy bóng người lập tức thét chói tai.

“Anh...em ở chỗ này!”

“Giọng vẫn to như vậy.” Đường Minh cười đi tới gõ đầu đứa em họ nhà mình.

Tạ Vũ ôm đầu kêu đau.

“Đừng có vừa thấy mặt em đã gõ đầu như vậy em sẽ không cao được .”

“Đẹp, thế này rồi còn muốn cao nữa hả?” Đường Minh vẻ mặt cười cười làm cho Tạ Vũ phần hận không thôi, chớp mắt một cái chuyển qua nam sinh bên cạnh Đường Minh.

Wow, zai đẹp ! Tạ Vũ lập tức mắt lấp lánh.

“Hồ Sáng đây là em họ của tớ tên Tạ Vũ. Tạ Vũ đây là đứa bạn chết dẫm của anh, tên là Hồ Sáng. Hai ngày nay trước mới vừa về nước đã bị anh kéo ra ngoài làm hướng dẫn viên cho hẳn, đó em xem trình độ của anh trai em quả giỏi đúng không?... Ách bạn này là?” Đường Minh nhìn nhìn Ninh Tâm không biết giới thiệu như thế nào...

“Đây là bạn học đại học, kiêm đồng đảng của em Ninh Tâm.” Tạ Vũ kéo Ninh Tâm đem người đẩy tới trước mặt Đường Minh cùng Hồ Sáng. (L: 2 nhân vật này chúng ta sẽ còn tiếp tục gặp lại, thực ra trước đó 2 người cũng có nhắc tới tên rồi nhưng đó là trong game, còn giờ là hiện thực, he he để các tình yêu 2 người này là ai? ... nếu không đoán ra hỏi sau sẽ rõ...)

“Cậu... Chào 2 anh....” Ninh Tâm rất sợ người lạ, bất đắc dĩ ở sau lưng Tạ Vũ đơn giản là để cho nàng trốn. Mặt lộ vẻ ủy khuất, hồng ghê gớm.

“Không cần sợ... anh trai của ta không phải là sói ăn không hết cậ đâu mà lo. Anh, em nói cho anh biết nha Ninh Tâm có thể sợ đến ngây người.”

Ninh Tâm nghe vậy trong lòng nổi cơn, Tạ Vũ này Tạ Vũ đây là khen mình hay là ạ thấp mình xuống đó?

“Bạn của em rất then thùng.” Đường Minh trêu ghẹo, một mắt lại chứng kiến bạn mình Hồ Sáng ánh mắt đã rơi vào trên người Ninh Tâm trên người.

Rất thuần khiết....cô gái thật đáng yêu. Ấn tượng đầu tiên Hồ Sáng nhìn thấy Ninh Tâm là như thế.

“Xin chào, anh tên là Hồ Sáng.”

“Xin chào, em gọi là Ninh Tâm.”

Hồ Sáng khóe môi hơi nhếch, cười khẽ không tiếng động. Có người nói có một loại tình cảm gọi yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên. Trong biển người mênh mông gặp nhau chính là như thế.

Thế cho nên sau này Hồ Sáng lần nữa nhớ lại cảnh tượng lúc mới gặp gỡ, vẫn nhớ rõ ngày hôm đó cái nắng gắt chói chan, một cô gái mặc chiếc váy màu trắng, đỏ mặt đứng ở trước mặt mình, then thùng cúi thấp, nàng như một đóa hoa Bách Hợp lặng lẽ nở rộ trong lòng hảnh như rung lên.

Chương 21

Có Đường Minh cùng Hồ Sáng dẫn đường, tâm trạng bất an thấp thỏm rớt cục cũng được bỏ xuống. Thật không muốn lạc đường, không cần bị Tạ Vũ ngược đãi cái chân của mình!

Ninh Tâm ở trong lòng quyết định một quyết định sáng suốt sau này vĩnh viễn.... sẽ không 1 mình đi cùng Tạ Vũ... ra ngoài..... ~~o (_)o ~~.

Đoàn người mua xong card mạng cho Ninh Tâm Đường Minh đề nghị mời cơm. Tạ Vũ tự nhiên sẽ không dễ dàng buông tha cơ hội chèn ép anh họ, lôi kéo Ninh Tâm liền chạy thẳng đến nhà hàng buffett.

Hai nam hai nữ đối diện ngồi đó, Ninh Tâm cúi thấp đầu rất lúng túng, càng làm cho nàng cảm thấy oán giận chính là đồng minh của mình chẳng những không suy nghĩ một chút cho tâm tình của mình lại càng cùng Đường Minh an bài chỗ ngồi đem nàng cùng Hồ Sáng đẩy đi ra lấy chén đĩa .

Cầm lấy khay đi theo Ninh Tâm sau lưng Hồ Sáng giờ phút này dày đặc cảm thấy u buồn.

Hồ Sáng tuy nói không phải là Hoa Hoa Công Tử(Play Boy) tính tình phong lưu nhưng hẳn đáng người đẹp trai, gia thế lại tốt, tác phong nhanh nhẹn không có ham mê bất lương, việc học luôn đứng đầu. Rất nhiều cô gái theo đuổi hẳn trong lúc đó cũng lui tới qua một, hai một người bạn gái, các cô gái thấy mình rất phấn khởi nên hẳn tự cho là mình vẫn có chút tâm đắc .

Nhưng là Hồ Sáng hôm nay rất buồn bực, bởi vì... bất hạnh gặp được 1 cô gái như Ninh Tâm. Khó được có một cô gái vừa ý Hồ Sáng đầu tiên là ôn nhã hữu lễ để lưu lại tốt ấn tượng, nói năng ưu nhã, biểu hiện khôi hài, cộng thêm hẳn cố gắng bày tỏ hàn vi xuất chúng sao cô gái này chỉ có nhìn điểm tâm là sao?

Lại bất đắc dĩ chính là... Ninh Tâm từ khi ngồi xuống đến giờ tất cả sự chú ý toàn bộ tập trung tại đồ ăn trên bàn nếu không phải là trong lúc này

nàng vẫn còn trả lời hai tiếng, Hồ Sáng thấy nàng ta coi hẵn như không khí.

Người nói xem cái kẻ gọi tình trường bách chiến bách thắng như ta đây làm sao mà chịu nổi chứ? (L; khổ, ng` đó... chỉ ăn và ăn...)

Kỳ thật này thực không thể trách Ninh Tâm. Vì mẫu thượng đại nhân nàng đã từng dặn dò nàng. Không phải đều nói bọn nhỏ sẽ có lúc trưởng thành sẽ có khi chống đối sao? Vì cái gì mà nữ nhi bảo bối nhà mình vừa được 19 mà không có phần tử nào hòm ngó là vô duyên sao?

Cha mẹ luôn lo lắng con cái mình khi trưởng thành yêu sớm, có thể nàng đối với cha mẹ dạy bảo nhớ rất kĩ. Chớ nói là yêu sớm mà cô nàng này ngay cả giữa tình bạn nam nữ trong sang còn chưa lui tới, đều là dùng thái độ mơ hồ đối đãi. Cho nên khi bước tiến lên cửa trường đại học cha mẹ đã từng dặn đi dặn lại kêu bảo bối mình mình không cần phải do dự, không được thẹn thùng, gặp được người trong lòng hãy không khách khí mà đụng ngã, gặp được người theo đuổi phải không chút do dự tiếp nhận. Ninh Tâm gật đầu vô cùng trịnh trọng nhưng nàng cũng không quên mẹ từng nói 1 sự việc luôn phải cẩn thận. Bởi vì tính cách của nàng, nên phạm vị yêu của nàng sợ không có được những người bình thường thích.

“Còn muốn ăn gì không? Anh giúp em lấy?” Hồ Sáng lần nữa phấn chấn tinh thần, bưng khay đi theo Ninh Tâm đằng sau khoe môi lại vui vẻ làm cho người ta như đón gió xuân. Như cho dù mỉm cười thì cũng không thể đem sự chú ý của Ninh Tâm từ điểm tâm chuyển dời trên người hẵn. Đưa tay đến hai khay Tiramisu, Ninh Tâm không chút khách khí xoay người ra chỗ hẵn, một mặt nói lời cảm tạ, một mặt còn dùng mắt mình quét điểm tâm ngọt khu đằng kia.

“Em... ăn được vậy sao.” Hồ Sáng khuôn mặt vui vẻ cứng ngắc lại. Trước mắt cô nương này có thể ăn đến như vậy sao, biết thưởng thức ? 3 người ăn không bằng 1 mình Ninh Tâm. Có thể làm cho hẵn nhìn từ trên xuống dưới đem cô nàng này đánh giá một lần, vóc người thon thả nhỏ nhắn xinh xắn, Hồ Sáng che mặt vỗ trán rất là khó hiểu than thế nhỏ nhỏ này có thể chứa được ngần ấy món sao? Bất quá cô gái này dù thế nào cũng

là yếu điệu thực nữ cho nên Hồ Sáng cảm thấy cần phải phải nhắc nhở nàng này một chút nếu tiếp tục như vậy sợ sẽ thành trư quá .

“Ăn nhiều đồ ngọt như vậy đối với con gái không tốt lắm đâu?” Hồ Sáng cảm giác mình nói hơi nặng nhưng Ninh Tâm cô nương căn bản đối với những lời này không có phản ứng, hoàn toàn không hiểu ngụ ý của hắn, còn lắc đầu nói:

“Không sao đâu, em thích ăn nhất các loại bánh ngọt. Dù sao từ nhỏ đến lớn thân thể em đều rất tốt sẽ không có việc gì.”

-_-||| cô nương, thần kinh quả là không ổn định ghê gớm .

Hồ Sáng công tử có điểm phát điên bưng khay đi theo Ninh Tâm trở về đến trên chỗ ngồi, vị công tử này vẻ mặt rất đáng sợ thế cho nên ngoại trừ Ninh Tâm ra bàn này không có một ai nuốt trôi...

Trong lúc Hồ Sáng cùng Đường Minh nói chuyện từ tình hình chính trị đến vấn đề kinh tế tài chính, văn hóa 1 vài vùng miền nhưng Ninh Tâm con mắt căn bản sẽ không liếc qua vị công tử học rộng tài cao này một cái.

Thật chê cười nàng cũng chỉ là học văn mà thôi... quan tâm nhiều vấn đề này làm gì... nên rất không hứng thú. Vì vậy nàng lại bưng lên Tiramisu giờ đĩa ăn ăn! Bưng lên ô mai, bánh ngọt ăn ăn!... Tóm lại chính là ở trong thế giới chỉ có ăn...

Sau ăn xong, nàng vỗ vỗ bụng nhỏ bày tỏ vẻ rất thỏa mãn. Mặt cười sang lạn, ánh mắt lung linh.

“Để anh đưa 2 em về.” Đường Minh trả tiền nhìn trời cũng tối nên không yên tâm cho hai cô gái đi đường ban đêm, huống chi này hai nha đầu này nghe nói còn là dân mù đường cấp bậc tôn sư, Đường Minh vì phòng ngừa tin tức báo ngày mai xuất hiện tin mất tích quyết định đem người an toàn đưa về trường. (L: ngài trí tưởng tượng thật phong phú... thừa Phong.. á quên... ko được nói)

“Đúng thế... trời đã tối rồi em thật không dám trở về. Anh, anh thật tốt.” Tạ Vũ giờ hai tay bày tỏ vẻ đồng ý. Vì vậy Hồ Sáng cùng Ninh Tâm lại có

một đoạn đường đi chung nữa.

Hồ Sáng vốn là muốn mượn cơ hội này hiểu rõ một chút về cô nàng này . Nhưng khi hẳn chứng kiến nàng nằm ở trên vai Tạ Vũ ngủ thì hẳn không còn khí lực nữa.

“Huynh đệ à, đường còn dài, nhiều gian nan.... Cách mạng chưa thành công đồng chí còn cần phải cố gắng.” Khó khi gặp Hồ Sáng không được hoan nghênh nên không buông tha cơ hội trêu chọc. Hồ Sáng mắt nhìn về mặt cười gian của Đường Minh, một tay véo vào người Đường Minh làm cho Đường Minh đau đến la hét.

” Cô gái ngốc như vậy...” Sau khi trị Đường Minh Hồ Sáng ánh mắt đã rơi vào khuôn mặt ngủ say của Ninh Tâm không khỏi vỗ trán thở dài

“Ta là lần đầu tiên nhìn thấy.”

“Muốn khiêu chiến với cái không thể nào sao?” Đường Minh đối với bản thân mình tính tình hiểu rõ, cái gì càng khó hẳn càng muốn nếm thử. Nếu như Ninh Tâm không phải là ngốc như vậy còn đối với ám hiệu của bạn mình không có phản ứng. Phỏng đoán đêm nay trở về trường thì tên này ngày hôm sau sẽ quên cô gái này rồi. Nhưng với 1 cô gái tính tình ngu si đần độn như Ninh Tâm làm cho Hồ Sáng lần đầu tiên thất thủ trước mặt nữ sinh cái này cũng đủ làm cho Hồ Sáng đại thiếu gia hứng thú.

Tương lai sao... Đường Minh trong đầu đã bắt đầu thoả trí tưởng tượng đến cảnh tượng con sói đuổi theo con thỏ.

Hồ Sáng không có trả lời Đường Minh, tầm mắt rơi vào khuôn mặt nàng không biết vì cái gì nhìn nàng thanh thuần đáng yêu ngủ hẳn cảm thấy trong lòng có cái gì mềm mại ấm áp.

Sau khi đưa Ninh Tâm cùng Tạ Vũ đến cửa trường, Ninh Tâm vẫn buồn ngủ như con gấu Koala ôm lấy eo Tạ Vũ không chịu buông tay. Làm cho những người xung quanh là vẻ mặt rất buồn cười.

” Chúng ta đưa 2 em tới đây rồi mau trở về ký túc xá đi.” Đường Minh nói còn Tạ Vũ cùng anh họ nói lời từ biệt. Đứng ở một bên Hồ Sáng nhìn

xem Ninh Tâm vẫn không buông tay ôm Tạ Vũ lúc Đường Minh kéo hẳn chuẩn bị lúc xoay người, đột nhiên gọi nàng một tiếng.

“Ninh Tâm.”

“Ừ? hả...” Ninh Tâm nghe được có người gọi mình chậm chạp ngẩng lên đầu đối diện là đôi mắt Hồ Sáng nhìn chăm chăm nàng.

“Lần sau có cơ hội cùng nhau đi chơi đi. Số di động của em là gì?”

Ninh Tâm sững sờ nghiêng đầu nghĩ... lại suy nghĩ một chút... trừng mắt nhìn bày tỏ bất lực, rốt cục nghiêng đầu nhìn về phía Tạ Vũ.

“Tạ Vũ số di động của mình là gì? Mình không nhớ ra được.”

☹... Tạ Vũ nhìn trời không nói gì lấy điện thoại di động ra tìm kiếm số Ninh tâm.

“Ta đây phải gọi thành tỷ tỷ rồi? Mong chị hãy nhớ được số di động của mình, nhớ sao đi lạc thì biết làm thế nào.....?”

“Đi lạc không ai sẽ đi gọi điện thoại của mình.” Ninh tâm nho nhỏ nói thầm Tạ Vũ không biết nói gì hơn. Được rồi, cô nương coi như người nói có lý. Nếu như thực bị lạc xác thực không có ai đi gọi chính di động của mình.

Vì vậy, Hồ Sáng cùng Ninh Tâm lần đầu gặp mặt, ngoại trừ có được số di động ra, thì không thu hoạch được gì. Mà Ninh Tâm chạy trở về ký túc xá căn bản sẽ đem cái người là Hồ Sáng từ đầu đến chân từ ném qua chín tầng mây.

Khi trở lại đem túi mua hàng để xuống, lập tức ngồi trước laptop cửa ra số trò chơi. Ninh Tâm chứng kiến thành kinh nghiệm của mình đủ để bay lên hơn 20 cấp cả người đều ngây ngẩn.

Được rồi xoè ra đầu ngón tay tính toán một chút, nàng buổi chiều ra cửa đến bây giờ mới có được năm giờ. Tốc độ này, hiệu suất này làm cho nàng ghen hống nhìn trần trời, thậm chí không nói được gì, cầm lấy con chuột đối với tanh kinh nghiệm ần ần liền nhìn trên màn hình tiểu khu xoát xoát không ngừng bị kim quang bao phủ. Chờ Ninh Tâm dừng lại con chuột,

level nhân vật hiện tại đã 101. Sau đó cô nương này lại đem bên cạnh mở ra, nhìn xem bởi vì thăng cấp nên có thêm 26 điểm thuộc tính không chút suy nghĩ theo thói quen toàn bộ cộng vào trí thượng. (L: @@ báỉ phục....)

Chờ cô nương này kịp phản ứng nhìn mình nhìn giá trị thuộc tính bây giờ : nhân vật lv 101, thể 0, lực 0, mẫn 0, may mắn 0, hồn 0, trí 151 lập tức lệ rơi đầy mặt .

Thật vất vả mới lấy được điểm thuộc tính rõ ràng có thể đền bù giá trị thể lực nha! Vì cái gì lại một lần nữa cộng vào trí rồi? Chẳng lẽ do mình buổi tối ăn nhiều não bị dạ dày xâm chiếm nên u mê, giờ tỉnh ra thì...?

Đang khi Ninh Tâm u buồn thì Mặc Thương pm tới.

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: đã về rồi?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: hả, làm sao anh biết em đã về?

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: mới vừa mới thấy nhân vật thăng cấp.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: ~~o (_)o ~~ hix, em lại làm chuyện xấu .

【Hảo hữu】 Mặc Thương: Gì cơ?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: em vừa rồi đem những thuộc tính cộng toàn bộ lên trí ...

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: ...

Được rồi cô nương, cô lần nữa thành công làm cho đại thần thấy chết lạng tiếp.

Nhân vật một khi vượt qua cấp 100, thì tỉ lệ cộng thuộc tính sẽ rất khác đi. Nói cách khác hệ thống sẽ dựa theo thuộc tính trước khi cấp 100 mà phân phối theo tỉ lệ. Suy ra Ninh tâm cô nương số phận chỉ có thể một đường cực tối toàn bộ sẽ cộng vào trí .

Hồi lâu Mặc Thương mới nói tiếp.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: Không sao đâu, không phải là không tốt

Đại thần giờ phút này tâm trạng ngổn ngang trong gió, là lời nói dối có thiện ý nói ra khỏi miệng là như vậy.

Chương 22

Bởi vì ngày hôm sau chương trình nhẹ nhàng nên Ninh Tâm hướng Mặc Thương nói một chút, nhưng đã bị đại thần đuổi phải logout . Đương nhiên chỉ là đem người đá khỏi tuyến, còn nick máy đương nhiên vẫn treo.

Người chơi game thức cũng không ít, Mặc Thương an bài một đội người tại khu Huyền đáy hồ mang Ninh Tâm đi thăng cấp, lại đem đan dược tăng gấp đôi, gấp ba kinh nghiệm ném lên người nàng... giống như những đan kinh nghiệm không phải là tiền sao làm cho con mắt Nước chảy trừng đến đỏ.

Đãi ngộ quá khác nhau đó. Trọng nữ khinh nam phải không? Nước chảy phần hận tay đập cái bàn.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: lão Đại cậu thật thiên vị ngao. Tiểu Bạch treo máy nghỉ ngơi đã có kinh nghiệm, còn ta làm khổ cật lực tay chân liên không có thêm một chút!

【 đội ngũ 】 Mưa nhỏ tí tách : *cười mà không nói*. Nước chảy người nên tự biết quý trọng nha, anh chính là cái số phải khổ.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: Nước chảy chẳng lẽ ngươi muốn cùng tranh tình cảm với Ninh Tâm?

【 đội ngũ 】 Gió cuốn mây tan: lão Đại ngài nói một tiếng ta hiện tại liền phế hẳn.

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: +10086.

【 đội ngũ 】 Mạt Mạt: O (n_n)O~ Chảy ca ca thật đáng thương... Vân ca ca các anh ra tay nhẹ một chút.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: cứ động thủ đi, không cần nể mặt của ta.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: aaaaaaa... Lão Đại...

...

Trong đội ngũ rất lâu không có truyền đến tiếng của Nước chảy, Nước chảy, Lưu Vân cùng Gió cuốn mây tan trên màn hình kẻ chạy, người đuổi theo. Trong đội ngũ mọi người rất tự giác thừa dịp Nước chảy không có ở đây trong khoảng thời gian đó kéo một đám quái đến trước mắt Nước chảy nhẩn tâm làm cho quái quần đấu chà đạp hẳn.

Chờ khi Nước chảy kêu thảm trở lại, trên màn hình đã một mảnh hắc bạch. Cả người bị tàn phá rơi lệ.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: / (T o T) / ~ ~ ta hận các người cả đời.

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: may mắn không có làm nhục người, đem hẳn ở trên giường đánh một trận.

【 đội ngũ 】 Gió cuốn mây tan: Đem người kéo lên.

【 đội ngũ 】 Anh Túc quyển rũ: thật vất vả làm cho hẳn nằm trên mặt đất, ta sao lại kéo lên ?

【 đội ngũ 】 Mạt Mạt: ẹc ec... Nước chảy ca ca, anh quá nặng, em kéo không nổi. O (n _ n) O ~

【 đội ngũ 】 Nước chảy: ㄟ ㄨㄣ (~ ^ ~) ㄟ ㄨㄣ ta logout, không chơi nổi với các người.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: ừ.

Mặc thương thi triển một cái quần công rồi bình tĩnh viết chữ.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: báo cáo tổng kết học kỳ này viết thế nào thì đừng hỏi ta . (L: ác...đáng thương cho tên Nước chảy...)

【 đội ngũ 】 Nước chảy: T.T lão Đại ta thu hồi tất cả lời nói vừa nãy.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: Không cần miễn cưỡng chính mình.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: lão Đại... ta không miễn cưỡng, ta tuyệt không miễn cưỡng!

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: hình như ta có thể đồng ý với người, nhưng ta thấy hơi miễn cưỡng.

Mặc thương giơ kiếm một chiêu đi xuống quai nháy mắt bị giết. Dương nhiên hần một câu nói nói ra Nước chảy nháy mắt bị giết.

【 đội ngũ 】 Mạt Mạt: Nước chảy ca ca, anh đêm nay thực thể thảm.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: quả là hải tử đáng thương...

【 đội ngũ 】 Gió cuốn mây tan: chúc mừng người lần nữa chết không nhắm mắt.

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: huynh đệ nể tình cùng 1 phòng ký túc, ta quyết định không đối với người bỏ đá xuống giếng .

Nước chảy tay đập bàn giận, bọn người vô lương tâm này... sớm muộn sẽ có ngày bị tiêu diệt!

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: các người ở lại, ta out.

Mặc thương luôn ngủ tương đối sớm rất ít khi thức đêm, nếu thức sẽ bị bọn người này bắt phải logout Cho nên hần nói muốn logout không có người ngăn cản nguyên một đám ngoan ngoãn nói lời chúc ngủ ngon đưa mắt nhìn Mặc Thương logout .

Kha Dĩ Mặc tắt máy vi tính, vuốt cái trán có chút mệt mỏi. Sau lưng Kha Dĩ Nghiên nhẹ nhàng mở cửa ra, trong tay bưng 1 cốc nước, cùng lọ thuốc. (L: ài, đọc thấy bạn này thật đáng ngưỡng mộ, vẫn có niềm tin, còn ta thì ko đc như thế... ta buông xuôi chờ những ngày cuối cùng...)

“Hôm nay sao lại chơi đến bây giờ?” Kha Dĩ Nghiên đau lòng nhìn em trai, vừa đem nước nhét vào tay Mặc Thương, vừa mở ra lọ thuốc lấy ra mấy viên.

“Chị... em không sao .” Kha Dĩ Mặc uống một hớp nước, suy nghĩ một chút nói:

“Ba có nói sẽ về hay không?”

“Gần đây ba vội nói chuyện làm ăn bây giờ còn đang ở Pháp. Trong thời gian tới sợ là sẽ không về.”

“VẬY Ờ...” Kha Dĩ Mặc con người âm thầm thoáng qua rồi biến mất, nhưng Kha Dĩ Nghiên vẫn nhìn ra, an ủi em trai nhà mình:

“Cũng nói là không chính xác hoặc là ba có thể ở trở về trước sinh nhật em thì sao!”

“Ba không trở lại cũng không sao, cùng lắm thì đến lúc đó lấy chị ra lừa Thuấn Nghiêu chạy tới cũng được.”

“Không sao... dù sao cũng là chị... thì chính là bị em trai dùng để lừa gạt. Đi ngủ đi ngày mai không phải em muốn đi trường học sao? Đi ngủ sớm đi.”

Kha Dĩ Mặc bưng cốc nước lên, cầm trong tay viên thuốc uống rồi đứng người lên đem tở tở đẩy ra cửa.

“Em còn muốn tắm cho đừng có rình coi nha.”

“Đẹp, khi còn bé em chỗ nào ta chưa có xem qua, trưởng thành cánh cứng cáp dám nói ta rình coi? Gõ chết người giờ!” Kha Dĩ Nghiên vừa mắng vừa cười, gõ lên trán em trai

“VẬY em đi ngủ sớm đi đó.”

“Biết rõ... biết rõ...chọ còn không đi đắp mặt đi thì coi chừng sẽ có nếp nhăn đó.” Kha Dĩ Mặc cười đưa tở tở ra, nhìn chị trở về phòng mới nhẹ đóng cửa.

Đi đến bên cạnh bàn nhìn nhìn lịch bị Kha Dĩ Nghiên dùng bút hồng khoanh tròn ngày sinh nhật còn có hai tuần lễ nữa. Kha Dĩ Mặc cầm lấy lịch nhìn nhìn cười không ra tiếng.

Sinh nhật sao? Kỳ thật chỉ cần có người chúc phúc là đủ rồi.... Cũng không hoài mong có thể nghe được ba ba nói một tiếng sinh nhật vui vẻ . Kha Dĩ Mặc để xuống lịch im lặng đi vào phòng tắm.

Ngoài cửa núp nghe lén Kha Dĩ Nghiên nghe thấy phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy, mới thấy bớt lo lắng, một lần nữa trở lại phòng của mình. Kéo ra rèm cửa sổ ra nhìn nhìn cảnh đêm, nàng cảm thấy trong

phòng hít thở không thông, ngột ngạt. Cầm đi điện thoại di động bấm cuộc gọi quốc tế, trong loa truyền đến từ tiếng trầm thấp.

” Tiểu Nghiên à.”

“Ba ba à, sinh nhật Tiểu Mặc lần này cha thật sự không kịp về sao?”

Đầu bên kia trầm mặc một hồi, mới truyền đến thanh âm.

“Tiểu Nghiên ba ba rất bận. Tiểu Mặc... Con giúp tiểu Mặc chuẩn bị tiệc sinh nhật cho nó. Thân thể nó không tốt con để ý em nha. Nó muốn cái gì thì mua cho nó.”

“Nhưng là ba ba...”

“Cha bên này còn có việc, ba cúp máy đây.”

“Ba... a lô...”

Đô đô đô...

Kha Dĩ Nghiên vô lực thả tay xuống, ném di động trên giường. Nhìn chăm chăm bầu trời đêm, cảm thấy trong lòng buồn bực khó chịu.

Nghĩ đến ánh mắt ảm đạm vừa rồi của em trai, nàng đẩy ra cửa sổ, những cơn gió thổi vào tóc nàng, làm nó rối loạn.

Tiểu Mặc... chị thật không biết như nào mới có thể làm cho em vui vẻ hơn đây... Cả phòng yên tĩnh không người nào trả lời, chỉ có bầu trời cùng những vì sao, chợt lóe... chợt lóe... có vẻ đêm càng dài càng yên tĩnh.

“Mau rời giường..., mau rời giường....., mau rời giường keng!”

“Mau rời giường, mau rời giường, mau rời giường... mau rời giường, keng!”

...

Ninh Tâm lúc này rất oán hận con thỏ đáng yêu ở đầu giường của mình.

Bởi vì thấy con thỏ này rất đáng yêu nên mẹ nàng cố ý mua để thúc giục bảo bối nhà mình rời giường .

Nhiều lần Ninh Tâm còn đag mơ mơ tỉnh tỉnh rất muốn đem này con thỏ này đập nhưng vừa mở mắt chứng kiến con Mashimaro đáng yêu kia nàng không nỡ. Lật người ôm lấy con thỏ kia liền nhét vào trong chăn.

“Mi thì không thể để cho ta ngủ thêm một lát ư.” Vô lông mềm trên tai con thỏ Ninh Tâm vạch miệng nó ra, vẻ mặt oán niệm.

Mặc dù cũng thương con thỏ ... nhưng nàng bị phá giấc mơ đẹp....

“Ta mặc kệ, cho người gọi! Cho người gọi!” Ninh Tâm đem con thỏ vào trong ngực, dùng chân bọc một vòng lại một vòng, rốt cục phát tiết xong, chao đảo rời giường.

Mặc trên mình cái váy còn mèo đáng yêu đi đến buồng vệ sinh, xông xông rửa mặt xong. Ninh Tâm cuối cùng cũng thanh tỉnh. Nhìn thoáng qua thời khoá biểu Ninh Tâm trừng mắt lần này không chỉ tỉnh mà còn bị đá kích .

“Lịch sử văn học Trung Quốc!”

Nghĩ đến giảng viên môn này chuông vào học liền đóng cửa khóa lại, liền điếm danh cũ. Ninh Tâm vội vàng ba chân bốn cẳng mặc quần áo tử tế, cầm lấy túi sách xông hướng ngoài.

Đợi một chút...

Ninh Tâm nghiêng đầu nhìn nhìn trên mặt bàn máy tính chờ cả đêm, kinh hãi luôn...

Giờ khắc này trên màn hình bên cạnh lại vẫn tụ một đám người, mọi loại kỹ năng đặc biệt vẫn lóng lánh phát ra.

“Không thể nào? Một đêm đều luyện cấp sao?”

Chờ Ninh Tâm mở ra nhân vật của mình mặt thì giác ngộ rồi . Thì ra chính là thức đêm chơi đêm trong truyền thuyết. Thật sự có 1 đám người như vậy chẳng phân biệt ngày đêm ở trong trò chơi điên đảo sang tối. Mà lần này Ninh Tâm hiển nhiên chính là người người được lợi, cả đêm nàng đã đột phá lên lv 113, dần dần hướng tới mục tiêu Mặc Thương định ra là lv 120.

“Ninh Tâm!... Bị muộn rồi còn không ra ?” Ngoài cửa Tạ Vũ thét chói tai, sau khi ngây ngốc 1 hồi, vội vàng cuống quýt chạy ra khỏi phòng.

“Van bà.... nhanh lên đi. Muộn là chết !”

“Mình biết rồi, còn chưa có ăn snags này, đi thôi....”

“Tạ Vũ mi còn nói Ninh Tâm, vừa rồi ai mãi mới ra gọi được mi ra khỏi chăn....?”

“Trần Diêu ngài là ân nhân của ta...!”

...

Bận rộn vào sáng thứ Tư , đói quá ...

Ninh Tâm cầm lấy sách con mắt nhìn chăm chăm chữ, trong đầu thấy hoa hoa, chữ như mờ đi không thấy nữa... (L; đói mà, học ko vào...)

Thật vất vả mới tan học, Ninh Tâm vừa sờ túi lại ngây ngẩn cả người. Hình như là nàng... quên ném đồ ăn vặt vào trong rồi ... Bi thảm.

“Ninh Tâm!” Tạ Vũ đột nhiên gọi.

“Tuần này trường của chúng ta cùng đại học M có trận đấu bóng rổ có đi hay không?”

Ninh Tâm lắc đầu “Không đi.”

“Thật không đi?” Tạ Vũ hấp dẫn

“Rất nhiều đẹp trai nha, chưa từng nghe qua câu “ mỹ nhân đại học T, nam nhân đại học T, căng tin đại học V, thư viện đại học C sao?”

Ninh tâm tiếp tục lắc đầu “Chưa từng nghe qua.”

“Được rồi vậy bạn giải thích cho bồ nghe. Là đại học T toàn là mỹ nhân, đại học M toàn trai đẹp, đồ ăn căng tin đại học V ngon nhất, thư viện trường C nhiều sách nhất. Cho nên trường của chúng ta cùng đại học M có trận đấu bóng rổ đó là rất thích mắt nha. Mỹ nhân cùng trai đẹp nha. Bà thật không muốn đi?” (L: thông cảm, ko có háo sắc như Vũ đây...)

“Thật sự vậy sao..... Cậu nếu như là cuối tuần mang mình đi phố mỹ thực còn ok, chứ xem bóng rổ đánh chết ta cũng như vậy , không đi.”

“Vì cái gì?”

Ninh Tâm cầm lấy sách vở che kín mặt, giọng nói nhỏ

“Bởi vì mình xem không hiểu.”

“Gì?”

“Xem không hiểu .... Xem không hiểu trận bóng... sợ sẽ ngủ mất thà ở ký túc xá ngủ còn hơn”

Tạ Vũ bất đắc dĩ quanh quẩn nửa ngày vẫn là cái nguyên nhân này. Chẳng lẽ Ninh Tâm nghe không hiểu ý của mình? Rõ ràng kéo nàng đi xem trai đẹp chứ không phải đi xem bóng mà!

“Dù sao không cần phải kéo mình đi, mình không đi.”

“Thật đáng thương.”

Tạ Vũ sờ sờ đầu Ninh Tâm : “Ta thật sự đỡ không nổi.”

Chương 23

Đối với Ninh Tâm mà nói ngày thứ Tư thật là đen tối.

Chịu đựng xong chương trình học 1 ngày trời, Ninh Tâm rốt cục chạy trở về ký túc. Đợi lúc nàng đứng đến trên bàn máy tính rốt cục phát hiện mình tựa hồ có điểm “Não hoạt động quá độ” .

Nhìn cái lap bi thảm kia, giờ khắc này chính là bị ném trứng gà vào mặt....phỏng đoán cũng có thể nướng chín.

Trong khu Huyền đày hồ nhóm người mang theo Ninh Tâm thăng cấp người đã thay đổi, dù sao thấy những người này nhớ nhớ 1 chút nhưng cũng không dám ở trong kênh đội ngũ lên tiếng. Trực tiếp mở ra danh sách bạn tốt hảo hữu Mặc Thương, trạng thái online.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: (* __*) chào buổi tối.

Mặc Thương trả lời vô cùng mau.

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: ăn cơm chưa?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: ách...em ăn rồi.

...

Ninh Tâm ôm gói khoai tây chiên trên tay cảm giác mình không nên nói dối. Cơm tối nàng đúng là ăn tại căn tin rồi, hiện tại nhiều lắm là xem ăn xong nên không tính nói dối.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: có thể lên tới bao nhiêu cấp?

Ninh Tâm nhìn nhìn thanh exp nhân vật, lần nữa trợn tròn mắt.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: có thể lên tới lv 135.

Đúng là 1 loại tốc độ đạn cũng có thể sánh bằng làm cho nàng trong lòng sinh ra mặt trái bóng ma trước kia. Nhớ ngày đó nàng lên được 1 cái cấp mệt muốn chết nhưng bây giờ không đầy hai ngày , tính cả nữa cả đêm công phu cho một kẻ lv 75 lên tới 135 cái này nàng làm sao mà chịu nổi?

Kỳ thật nàng không biết rồi... làm sao mà chịu nổi không chỉ có 1 mình nàng

Nghĩ tới nghĩ lui trong trò chơi này có ai có thể huy động người cả một cái bang phái người, đêm ngày mang theo người đánh quái luyện cấp đây? Có người mang theo luyện cấp còn không tính, lại còn dung kim nguyên bảo mua đạo cụ một khắc không nghỉ ném ở trên người nàng, kinh nghiệm đều là gấp đôi, cùng gấp ba chưa tính kinh nghiệm tổ đội....

Số lượng lớn như vậy, khí phách lớn như vậy, đôi mắt toàn bộ Thần thoại ngoại trừ Mặc thương thì còn ai có thể làm được tới trình độ này?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: vậy được rồi... liền thăng cấp đi.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: ok

Ninh Tâm kích con chuột kêu là một cái thật là khoan khoái. Đợi nàng thăng cấp xong trên màn hình tiểu linh khu kia quả thật đến lv 135. Mặc dù trên màn hình linh khu kia vẫn là một thân trng bị Mặc Thương tặng nàng nhưng có thể đẩy lấy lv 135 lóe sáng chữ, Ninh Tâm cảm thấy thỏa mãn rồi.

Đợi nàng tại nguyên chỗ khoan khoái vòng hai vòng, trước mắt kim quang chợt lóe trước mặt chính là hào quang... Mặc Thương đại thần.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: rút khỏi đội ngũ đi.

【Hảo hữu】 Ninh tâm: ách... không cần thăng cấp nữa sao?

【Hảo hữu】 Mặc thương: ừ, cấp như vậy đủ rồi.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: cứ thế lui có sao không? Em nên nói 1 tiếng cảm ơn. (L; thôi đừng, giờ nói bọn họ pahanx uất vì đại thần bóc lột sức lao động mà chết đó)

【Hảo hữu】 Mặc Thương: không có việc gì... anh đã nói qua rồi. Cứ thế rút đi rồi vào tổ đội với anh

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: vậy em lui nha.

Ninh Tâm vừa kích rút khỏi, lời mời của Mặc Thương đại thần mời tổ đội đã tới. Chờ Ninh Tâm vào đội ngũ mới phát hiện trong đội ngũ ngoại

trừ nàng cùng Mặc Thương, còn có ba người nữa.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: a ui, chị dâu tới!

【 đội ngũ 】 Đại mặc khói: em dâu? Ta đây mới vài ngày không login như thế nào chạy ra cô em dâu rồi?

【 đội ngũ 】 oa ha ha: ha ha... đại mặc đừng nói khách khí thế... phải nói đây là tân nương tử của Mặc Thương.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: Sao? Muốn cùng Nước chảy học người ta nhiều chuyện phải không?

Nước chảy...

Nghĩ đến cái mệnh của kẻ lăm điều kia... thật thâm... trong đội ngũ lập tức an tĩnh.

Nếu bọn họ không nhớ không sai giờ phút này Nước chảy đang bị đại thần sai khiến đến Hầu sơn tìm kiếm nhiệm vụ Chỉ xuất quỹ nhập thần sương mù tiên tung NPC Hầu Vương say

Nếu như nói trong trò chơi Thần thoại hận nhất NPC nào, thì Hầu Vương say tuyệt đối xếp vị trí thứ 3.

Mỗi tuần 3 lần mở ra nhiệm vụ “Sương mù tiên tung” là một loại khiêu chiến, cùng kỳ ngộ tồn tại, hài kịch cùng bi kịch sẽ song song tồn tại coi như là niềm vui của nhiệm vụ. Thấy rõ ràng niềm vui thú tính ba chữ này niềm vui thú chỉ là GM, các người chơi đối với nhiệm vụ này căm thù đến tận xương tuỷ cùng không thể làm gì.

Theo các người chơi nhất trí nhận định “sương mù tiên tung” quả thực chính là GM ác thú thăng hoa. Nhiệm vụ mục đích rất đơn giản bất quá là đi Hầu sơn tìm kiếm một con khí gọi là NPC Hầu Vương say

Có thể chờ bạn bị truyền tống đến Hầu sơn nhìn bản đồ không có tọa độ không có nói gì, mà một đường sương mù phải leo núi, leo cây, thỉnh thoảng còn có vài con khí con ném vài cái tảng đá đập bạn không thể giữ chặt tay, đánh chết bọn họ Hầu Vương sẽ lập tức hiện thân biến thành vô địch, không đánh bọn họ thì cũng bị tảng đá ném đến máu chảy, lệ rơi.

Thật vất vả cần được h thoát luc tiêu hầu tử trêu chọc, bạn sẽ gặp phải con khi tiên nhân.

Con khi tiên nhân này rất bác học, “trên thông thiên văn dưới tường địa lý” , tính tình tương đối cổ quái.

Nó sẽ trước ra 10 đề mục bắt bạn trả lời Nhưng 10 câu hỏi này từ cổ chí kim đến trong nước tới ngoài nước, nào thi từ đến ca phú, từ nghệ thuật đến triết học... Ngay cả thời gian mở Bách Khoa toàn thư cũng không có.

Tìm tới GM câu hỏi ra quá khó khăn, GM còn có thể đối với người ân cần dạy bảo! Vậy làm cho người chơi rất hận. Nhiệm vụ này là rèn luyện ý chí của bạn, tăng trưởng kiến thức của bạn, đáp không được dứt khoát không bỏ được nhiệm vụ Ai lưu lại đương nhiên là nhân tài! (L: nhiệm vụ quả biến thái, ta nhớ nhiều game đặt câu hỏi... má ơi mà mà viết được tác phẩm đó thuộc nhà văn nào trong vòng 5 s cơ chứ... mỗi lần thế ta thấy GM thật điên...)

Được rồi cho dù có thực lực tốt cực vượt qua con khi tiên nhân, có thể bước lên đường tìm kiếm Hầu Vương say . Nhưng hệ thống thật khó nhàn, nó không từ bỏ ý đồ giết bạn. Con khi tiên nhân sẽ dịch dung trước hăn một giây thành con khi trên núi ngơ ngác, sau một giây lại thành Hầu Vương uy vũ... Tóm lại, khắp núi toàn khi.... nguyên một đám kích đối thoại đây mới là đường ra duy nhất người chơi.

Vận khí tốt có lẽ lần đầu tiên liền cho người bắt được, cũng có người người oán trách Hầu Vương say chính là không để cho người đụng tới một cái lông của nó.

Nghĩ đến tại phía xa Hầu sơn Nước chảy đang leo cây, trong đội ngũ bắt đầu bảo trì nhận thức.

Đại thần là không thể dễ dàng đắc tội!

Chuyện linh tinh của đại thần là không thể dễ dàng hỏi thăm!

Việc riêng tư của đại thần là không thể tùy tiện nói lung tung!

Đại thần trêu chọc là không thể lung tung nói ra!

Từ câu trên tổng hợp lại đồng chí Nước chảy phạm vào tất cả điều trên, cho nên hẳn đã bị thê thảm bị Mặc Thương đại thần ngược đãi?

Vì vậy thấy đội ngũ an tĩnh Ninh Tâm dám bảo đảm tự khi nàng chơi trò chơi đến nay lần đầu tiên gặp được cảnh tượng kên tán gẫu cùng hảo hữu bị người ta bạo phát gõ gõ.

【Hảo hữu】 Mặc thương: không cần để ý tới bọn họ, bọn họ thích nói đùa

【Hảo hữu】 Ninh tâm: Vâng.... Em biết rồi

Bên này Mặc Thương đang an ủi Ninh Tâm.

【Thì thầm】 Naruto Naruto: chị dâu lần đầu gặp mặt mong chiếu cố nhiều hơn !

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ách... chào...kia xin hỏi huynh có phải hay không hiểu lầm rồi? Em cùng Mặc Thương không phải quan hệ như vậy.

【Thì thầm】 Naruto Naruto: Chị dâu là đang thẹn thùng sao?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: không có...

【Thì thầm】 Naruto Naruto: Vậy chị dâu sao lại không thừa nhận đây? Người lớn bé trong bang phái cũng biết là cùng lão Đại có quan hệ.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: cái này... Đúng là em còn không biết cùng Mặc Thương là quan hệ nào ?

Ninh Tâm rất khó xử, mỗi người đều kêu nàng cùng Mặc Thương có quan hệ, nhưng là ai có thể đến nói cho nàng biết, Mặc Thương và nàng là gì? giống như hai người nhiều lắm cũng chỉ là bạn bè tổng game đi? 1 từ chị dâu này đến tột cùng là như thế nào rơi vào trên đầu nàng , Ninh Tâm cảm thấy khó hiểu.

【Thì thầm】 Naruto Naruto: chị dâu quả nhiên đang ngại rồi.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: không có... em thật không có thẹn thùng.

Nàng không phải là thẹn thùng mà là nàng tuyệt vọng. Cái này rõ ràng chẳng lẽ chính là nhảy vào sông Hoàng Hà cũng không sạch chứng?

【Thì thầm】 oa ha ha: ha ha,Hi chị dâu em gọi là oa oa nha.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: chào oa oa nhưng mà chị không phải là chị dâu em nha..

【Thì thầm】 oa ha ha: Mặc Thương là ca ca oa oa, Ninh Tâm đương nhiên là chị dâu của oa oa nha!

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ...

Một chuỗi dài những từ thiếu chút nữa đem nàng bất tỉnh nhưng kênh tán gẫu nửa điểm dừng lại nghỉ cũng không có.

【Thì thầm】 Đại mặc khói: em dâu, ta những ngày này không có online lại, hôn lê em cùng tiểu Mặc ta không có tham dự được. Buổi tối bổ sung lễ vật cho em, hắc hắc.....

【Thì thầm】 Ninh Tâm: *đôi mắt đăm lẹ* em không có cùng Mặc Thương kết hôn mà.

【Thì thầm】 đại mặc khói: hả? Tiểu Mặc động tác như thế nào chậm như vậy? Không có sao... không sao... vậy ta vừa vắn dự lễ, coi như ca ca đây được dự lễ rồi.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: em cùng Mặc Thương sẽ không có kết hôn .

【Thì thầm】 đại mặc khói: cái gì? Như vậy sao được? Tiểu Mặc không muốn cho em danh phận sao? (L; ha ha)

Ninh Tâm muốn khóc.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: em không có cần danh phận.

【Thì thầm】 đại mặc khói: như vậy sao được? Tiểu Mặc như vậy là không được...em dâu cũng thật là...hôn lễ nhất định phải mở... ta sẽ vui vẻ xử lý.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Em không cần phải vui vẻ xử lý,... không phải là... em căn bản cũng không muốn làm....Không đúng, em nói sai rồi...em cùng đại thần không có vấn đề gì, căn bản không có hôn lễ a ~~o (_)o ~~.

【Thì thầm】 đại mặc khói: ách.. này là nào?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: kỳ thật em cũng rất muốn biết thế là thế nào

...

Tất cả mọi người từ Ninh Tâm đến Đại mạc khói, từ Oa ha ha đến Naruto Naruto...nói qua một đoạn tương đối dài... thời gian giải thích cùng giải thích... trong đội ngũ ngoại trừ đại thần là tintColor, toàn bộ ngổn ngang trong gió .

【 đội ngũ 】 oa ha ha: *khóc lớn* Mặc Thương ca ca em hỗn loạn, Ninh Tâm đến cho cùng có phải chị dâu hay không?

【 đội ngũ 】 Đại mạc khói: tiểu Mặc rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Ta mê mang quá...

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ~~o (_)o ~~ Mặc thương đại thần, anh giải thích một chút đi.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: Hả? Giải thích cái gì?

【 đội ngũ 】 Đại mạc khói: em cùng Ninh Tâm rốt cuộc là quan hệ như thế nào ?

Hồi lâu, Mặc thương đại thần mới ở trong đội ngũ bình tĩnh gõ một hàng chữ.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: qua hệ bao dưỡng cùng bị bao dưỡng.

【 đội ngũ 】 oa ha ha: ...

【 đội ngũ 】 Đại mạc khói: ...

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: ...

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ...

Quan hệ bao dưỡng cùng bị bao dưỡng? Vấn đề này tựa hồ rất lớn. Nhưng là đại thần nói câu tiếp theo làm cho mọi người điên cuồng .

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: ta là bị Ninh Tâm bao dưỡng . Đáp án này các người hài lòng chứ?

【 đội ngũ 】 oa ha ha: ...

【 đội ngũ 】 Đại mạc khổi.. ta ta...

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: ta đi trước...ai cũng đừng cản ta.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: / (T o T)/~~ Mạc Thương đại thần, không hẳn như vậy .

【 đội ngũ 】 Mạc Thương: ngoan ... chẳng lẽ em muốn không thừa nhận?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: em.. em có thể rút lại lời đã nói không?

【 đội ngũ 】 Mạc Thương: đã chậm.

【 đội ngũ 】 oa ha ha: o (ㄨ ㄣ ㄛ)o Chẳng lẽ... đây mới là chân tướng?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: em...em muốn nói cái khác giải thích này không rõ ràng lắm. Em không muốn bao dưỡng đại thần! Không phải là... em nghĩ bao dưỡng... không đúng...em mặc dù có nói qua sẽ nuôi anh ấy... cũng không đúng... dù sao không phải là như mọi người nghĩ!

【 đội ngũ 】 Mạc Thương: ván đã đóng thuyền, hãy bảo trì bình tĩnh.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: mọi người nghe em giải thích!

Ninh Tâm chuẩn bị hôm nay sẽ đem đầu đuôi nói cho rõ ràng muốn ở kênh đội ngũ đánh 1 dòng lớn chữ, nhưng mà 1 khắc ấn enter đi rồi thay mạng đã không ủng hộ.

Thông báo đội ngũ Ninh Tâm logout .

...

Chương 24

Ninh Tâm lẳng lẳng nhìn màn hình biểu hiện mạng, hồi lâu mới phản ứng. Bay ! Bay a ! Cái mạng có cứ thế mà bay mất! Hơn nữa còn bay đúng lúc quan trọng đến việc giải thích danh dự, mạng trường không khách khí đem nàng đá xuống tuyến!

Thì ra là trên đời không có bi kịch... chỉ có cực kì bi kịch. Nàng nghĩ đến trong game quan hệ của nàng và Mặc Thương ở trong mắt mọi người ...lập tức lệ rơi đầy mặt.

Ninh Tâm hận đến phát điên còn ở trong đội ngũ nhìn Ninh Tâm đột nhiên logout Mặc Thương đại thần môi mỏng nhẹ cong lên, cười như là gió xuân phả vào mặt.

Mà những người bị ngôn ngữ của đại thần làm cho sợ điên cuồng cũng không có người vì Ninh Tâm đã logout mà dừng lại.

Chúng ta cực kì thương tiếc khi bị đại thần đả kích quả độ ít nhất bọn họ nhất thời trong lòng vẫn rối mù mù. Được rồi, trong trò chơi cầu xin bao dưỡng không chỉ là nữ. Trên thế giới cũng thường xuyên trông thấy ví dụ như ” hán tử cầu xin phú bà bao dưỡng” .

Nhưng Mặc Thương là ai .... tất cả các bảng xếp hạng là đại thần đệ nhất...vậy là không chỉ có tiền tài mà có rất nhiều thứ đổ vào nó.... Mấu chốt là người làm cho này kẻ được tôn sùng ánh vàng rực rỡ được...bao dưỡng ....huống chi là kẻ làm cho hãn nguyện ý bị bao dưỡng?

Đổi lại những người khác, Đại mạc khổi nhất định cho rằng chỉ là nói chươì, đùa giỡn dù sao trong game chuyện đùa rất nhiều. Nhưng đây là Mặc Thương...Mặc Thương đó... 1 kẻ độc cô..không vươìng hồng trần... thanh tâm quả dục hãn vì sao lúc này cũng bắt đầu có loại đùa giỡn kiểu háo sắc này?

Đại mạc khổi nghĩ không ra, Oa ha ha nghĩ không ra, Naruto Naruto càng nghĩ không ra.... Người khác chỉ biết là trong trò chơi Mặc Thương

rất khinh thường làm loại chuyện nhàm chán...Nhưng Naruto Naruto lại biết rõ trên thực tế hẳn là 1 người như thế nào.

Trong trò chơi Mặc thương, trên thực tế Kha Dĩ Mặc.

Hắn ôn nhã, đúng là trong sương xa cách, không tham vọng, không ham muốn, rất lạnh lùng đối với người đối với vật thậm chí đối với chính hẳn. Có thể nói cái loại cảm giác lãnh đạm từ trong lòng thấu ra ngoài, không phải nói hẳn là người lạnh lùng, mà là người rất ít khi đối với vật gì giành quá nhiều tâm tư.

Nhớ rõ Kha Dĩ Nghiên đã từng đánh giá qua em trai nhà mình rằng: Kha Dĩ Mặc không phải là nó không muốn tranh, cũng không phải là không muốn có mà là em ấy sợ hãi lấy được rồi sau lại mất đi. Cho nên thà rằng vừa mới bắt đầu cũng không muốn lấy được. Điều này làm cho Naruto Naruto nghĩ tới với lúc trước bây giờ đối lập.

Phỏng đoán ngoại trừ lão nhân GM, cùng bang chúng ai cũng sẽ không biết Bang của hẳn tiền bang chủ chính là người không môn phái Mặc Thương.

Khi đó bang phái bất quá cũng là một bang phái sơ cấp, bang chúng trong hiện thực một đám bạn tốt. Từ tên tuổi, cống hiến bang phái, từ quản lý Mặc thương một vai nâng lên đến giờ, cũng một tay đem “ Phù thế niên hoa” biến thành thiên hạ đệ nhất đại bang.

Nhưng ngay tại khi thời kì bang cường thịnh, đang khi các bang chúng đối với Mặc Thương điên cuồng ngưỡng mộ, sùng bái thì hẳn lại thoái ẩn. Dem chức vị bang chủ truyền cho Naruto Naruto, một mình thối lui ra khỏi bang phái biến thành hiệp khách độc hành.

Bang phái có việc hẳn như xưa sẽ ra tay. Vốn thiếu hẳn ra vốn. Nhưng lúc đó ba ngày bang chúng năn nỉ, cũng không thể đem hẳn khuyên trở về.

Naruto Naruto đến nay còn nhớ rõ chính mình hỏi Mặc Thương vì cái gì rời đi, khi đó ngồi ở bên cạnh hẳn Kha Dĩ Mặc thần sắc 1 nhấc mắt âm đạm

“Nên đi sớm một chút, ta sợ rằng lún vào quá sâu rồi cuộc không đi được .” (L: đúng thế, khi đã có tình cảm, rời đi cũng khó....)

Cho nên Naruto không thể lý giải vì cái gì mà 1 kẻ không muốn rằng buộc cái gì lại đột nhiên đổi tính đối với một cô nương không biết ở đâu sinh ra hứng thú.

Từ sự kiện tiểu hồ ly, đến chân tướng phó bản, , rồi đến Huyền đày hồ không ngủ, không nghỉ luyện cấp...vì 1 cô gái tên Ninh Tâm , Naruto căn bản cũng không nghĩ ra lão đại nhà mình sẽ vì một người có thể làm được loại trình độ này.

【 Hảo hữu 】 Naruto Naruto: Dĩ Mặc nói cho mình biết cậu rốt cuộc nghĩ như thế nào ?

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: cái gì?

【 Hảo hữu 】 Naruto Naruto: đừng giả vờ ngây ngốc, mi nói cho ta biết về Ninh Tâm. 2 người mới biết bao lâu, vì cái gì đối với cô ta lại để tâm như vậy? Đừng có dùng cái câu “bao dưỡng cùng bị bao dưỡng” nói đùa cho qua.

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: Ninh Tâm là một cô gái rất đặc biệt. Khi ở cạnh cô ấy có thể làm cho người không muốn rời, thế cho nên trong lúc vô tình liền cùng nàng cười giỡn đối với nàng thương yêu. Bao dưỡng cùng bị bao dưỡng... mặc dù là một cơ hội ta cùng em ấy quen biết nhưng cũng là ta nghĩ cạnh cô gái đó nên lấy nó có hiểu chưa?

【 Hảo hữu 】 Naruto Naruto: được rồi... đừng cho văn hoa thế... ta không phải là dân văn học. Một câu thôi cậu yêu cô gái đó?

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: Không có... đơn thuần chỉ là sủng ái cùng yêu thích không phải là tình yêu. Cho nên trước mặt cô ấy có thể nói chơi, nhưng không được nói quá.

【 Hảo hữu 】 Naruto Naruto: , càng nói ta càng hồ đồ. Rốt cuộc là thích hay chưa phải thích ?

【Hào hữu】 Mặc Thương: giống như ca ca đối với muội muội nói như vậy có thể hiểu chưa?

Đẹp đẹp, ca ca đối với muội muội ...Naruto Naruto cảm thấy Mặc Thương căn bản chính là đang đùa hăn mà!

Có ca ca nào sẽ đối với muội muội nói bao dưỡng cùng bị bao dưỡng không? Bị nhiều người như vậy hiểu lầm quan hệ Mặc Thương chẳng những không đứng ra làm sáng tỏ... còn đơn thuần quan hệ ca ca cùng muội muội? Mặc Thương người căn bản chính là muốn loạn luân phải không!....

【Hào hữu】 Mặc Thương: tóm lại ta cùng Ninh Tâm tuyệt đối không phải là cái quan hệ kia như các người nghĩ.

【Hào hữu】 Naruto Naruto: vậy người còn nói dối quần chúng... nói cái gì bao dưỡng cùng bị bao dưỡng... hiện tại phỏng đoán cả bang chúng cũng biết người cùng bình tâm có quan hệ không đứng đắn. Người chẳng lẽ không ra mặt giải thích một chút?

【Hào hữu】 Mặc Thương: là chính các người tư tưởng không thuần khiết... suy nghĩ phức tạp.

【Hào hữu】 Naruto Naruto: đẹp...,người nha căn bản chính là muốn nói dối quần chúng.

【Hào hữu】 Mặc Thương: chỉ cần Ninh Tâm ở bên cạnh ta, lời đồn đại là không tránh khỏi. Ta tại sao phải cố ý làm sáng tỏ... mà làm cho người nọ, người kia làm em ấy khó xử đây?

Naruto Naruto giác ngộ rồi thì ra là đây mới là cái gọi là “chân tướng”.

【Hào hữu】 Naruto Naruto: Kha Dĩ Mặc chết tiệt..., mi được lắm, căn bản chính là tự phong làm hộ vệ cho Ninh tâm đi!

Mặc Thương bên cạnh chưa bao giờ có quan hệ mật thiết với các cô gái nào, mà Ninh Tâm xuất hiện lại ngẫu nhiên phá vỡ thế cân bằng đó. Đi theo bên cạnh Mặc Thương là Ninh Tâm u mê ngu ngốc, có thể nàng chỉ cần

vẫn còn ở bên cạnh Mặc Thương thì sẽ không khả năng có lời đồn đãi vớ vẩn kia.

Quan hệ hai người cho dù so với nước tinh khiết còn thuần khiết hơn nhưng cũng không thể khiến người ngoài luôn liên tưởng.

Mặc Thương nếu như ra mặt làm sáng tỏ thì ở trong miệng người khác liền sẽ biến thành Ninh Tâm quẩn quít chặt lấy hẩn, và cuối cùng bị đại thần cự tuyệt vứt bỏ, Ninh Tâm chính là một kẻ trăm năm há mồm cũng nói không rõ sự thật. Có thể Mặc Thương nếu như lao đến bây giờ quan hệ gần bó mà nói có thời khắc đó hẩn bên người bảo hộ, có thể lực bang phái làm hậu thuẫn, còn có hào quang bao phủ của Mặc Thương, mặc dù có vô số ánh mắt hâm mộ ghen ghét thì Ninh Tâm cũng sẽ không lọt vào danh sách bị chỉ trích, càng không cần ở vào tình thế lung túng bị Mặc Thương vứt bỏ. Huống chi đối với Ninh Tâm quần chúng cũng chỉ là nhất thời là hiếu kì đương nhiên 1 thời gian lâu dài sau mọi người dần dần có thói quen nhìn thấy Mặc Thương cùng Ninh Tâm thì tất cả ghen ghét và những lời đồn đãi cũng sẽ lặng lẽ mà bay theo gió. Việc này đối với Ninh Tâm mà nói là bảo vệ 1 cách tốt nhất.

Nghĩ thông suốt những vấn đề này rồi Naruto Naruto đối với tâm tư cùng mưu đồ của Mặc Thương không khỏi tắc lưỡi. Người này căn bản chính là ngay từ đầu đã liền suy tính tất cả đã cho Ninh Tâm vào phòng thủ nghiêm mật. (L: như đại thần nói là chốt lại...)

Hiện tại thì ngoài Mặc Thương đại thần ra thì ý giữa trách nhiệm còn có cả bang “Phù thế niên hoa” của bọn họ làm hậu thuẫn, hảo hữu của hẩn, người ủng hộ hẩn đều sẽ đem Ninh Tâm xếp vào “tài sản của quốc gia cần được bảo tồn nghiêm

mật”.

【Hảo hữu】 Naruto Naruto: vậy người có muốn cùng Ninh Tâm nói rõ ràng hay không? Miễn cho cô gái ấy hiểu lầm thật sự đối với người động tâm thì sao lúc đó thì nhìn người còn thế nào nhàn nhã nữa.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: vấn đề này... không đáng cân nhắc.

【Hảo hữu】 Naruto Naruto: vì cái gì?

Vì cái gì?

Mặc Thương vỗ trán vô lực. Chỉ bằng tâm trí đơn giản của Ninh Tâm cô nương kia chưa thông suốt chuyện yêu thương đâu, Mặc Thương có gan ảo giác cô nàng này sẽ u mê cả đời!

Huống chi nếu là thật phải nói rõ chẳng phải là mình trêu chọc Ninh Tâm làm niềm vui sao? Nghĩ đến bộ dạng phát điên của cô nàng này Mặc Thương cảm thấy toàn thân thoải mái.

(-_-||| vì sao có loại Logic này, vì sao loại tâm lý này...đây là...)

Bị đại thần tính kế cô nương này giờ phút này không thể nào biết rõ tâm lý phức tạp của Mặc Thương. Cho nên cô gái này vẫn sẽ tiếp tục bên cạnh đại thần. Nhưng đang khi nàng đang cố gắng vô game thì chuông điện thoại di động vang lên. Nhìn số điện thoại Ninh Tâm thật nhanh ném đi con chuột mở di động.

“A lô! Mẹ ạ”

“Bảo bối có nhớ mẹ hay không?”

“Có, con nhớ mẹ.”

...

Đây là lời ngọt ngào của Ninh Tâm với mẹ của nàng, đương nhiên cái chúng ta muốn nói không phải những lời trong điện thoại mà bên kia có tiếng 1 giọng nam ho khan.

“Nha đầu kia, chỉ nhớ mẹ người, không nhớ ba ba phải không?” Đây là tiếng phụ thân đại nhân loáng thoáng truyền đến tiếng kháng nghị, đương nhiên chỉ là một lát lên tiếng đã rất nhanh đã bị mẫu thân đại nhân trấn áp luôn. (L: nhà này...)

“Vào nấu cơm ngay.”

☞, Ninh Tâm thật là muốn an ủi phụ thân đại nhân bị tàn phá tâm linh, có thể mẫu thân đại nhân hiển nhiên đã chiếm cứ di động giành quyền chủ

động.

“Tâm Tâm này, con ở trường đã quen thuộc với môi trường ở đó chưa?”

“Dạ, cũng không tệ lắm hồi đầu 2 ngày ở một mình còn có điểm sợ nhưng hiện tại thì tuyệt không sợ.”

Ninh Tâm tròn mắt nói lời bịa đặt, người nào không biết đại học phòng 201, tầng 13 khu 5 đại học T mình nàng chiếm cơ chứ...nhưng mỗi đêm cô nương này vẫn không dám tắt đèn mà nằm ngủ đâu.

“Vậy con có đi ra ngoài hoạt động 1 chút không? Tâm Tâm à mẹ đã nói qua con phải tích cực năng động không thể cả ngày lẫn đêm ở trong ký túc xá được.”

Hoạt động Ninh Tâm suy nghĩ một chút nói: “Con có hoạt động, mỗi ngày đều đi thao trường chạy bộ đó .”

Không ai hiểu con bằng mẹ, mẫu thân đại nhân đối với Ninh Tâm là tương đối hiểu rõ nháy mắt liền hiểu bảo bối nhà mình hiểu sai lầm, bà muốn thay đổi phương thức câu hỏi.

“Tâm Tâm ý mẹ nói không phải là vận động, mẹ là nói việc tham gia các hoạt động của trường học ấy, con có tham gia hoạt động xã hội đó không?”

“Ách...” Ninh Tâm rồi ren hình như không có.

“Cho dù là đi xem một chút trận đấu nào đó trong trường cũng coi như là tham gia vào đó đây mới là niềm vui khi học đại học. Bảo bối à, con không thể mãi làm ốc sên.” Mẫu thân đại nhân tiếp tục hướng dẫn từng bước.

“Trận đấu á, đấu bóng rổ có tính hay không ? Bạn con nói có trận đấu bóng rổ cùng những trường khác so tài. Tạ Vũ nói muốn mang con đi.”

“Đấu bóng rổ hả!” Giọng mẫu thân thanh âm vút lên rất cao.

“Đi..con nhất định phải đi. Hò hét cổ vũ nữa cố gắng lên.Dù không thể ra sân thì cổ vũ không sao cả”

Đương nhiên, mẹ Ninh Tâm còn lưu lại một câu nói không có dám nói, “bảo bối à trận đấu bóng rổ nhiều đẹp trai con nên nắm chắc cơ hội”. (L;

ách... Ma mi của nàng này quả là...)

“Được rồi vậy con sẽ đi xem một chút.” Ninh Tâm bất đắc dĩ gật đầu, mẹ nàng rất hưng phấn, không quên dặn dò nữ nhi bảo bối.

“Tâm Tâm nhớ rõ ngày đó phải mặc đẹp một chút, mặc cái váy lụa trắng hoa nhỏ mà mẹ chọn cho con ấy rồi mới đi ra đó nha, nhất định phải ăn mặc thật xinh đẹp mới ra cửa.”

“Tại sao hả mẹ? Xem người ta so tài tại sao phải mặc đẹp như vậy, con xem xong trận đấu sẽ về .” (L; @@ đừng làm mất mặt danh hiệu trường T toàn mỹ nữ chứ...)

Mẫu thân đại nhân đối với sự trì độn của nữ như nhà mình chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.... quả thực rất muốn hét lên.

Tại sao phải mặc đẹp ư? Đó đương nhiên là hấp dẫn phần đông ánh mắt con trai rồi.

“Tóm lại nghe mẹ... nhất định phải thi hành.” Mẫu thân tiếp tục tha thiết dặn dò.

“Vâng! Con biết rồi.” Ninh Tâm vẫn như cũ rất ít hứng thú.

“Nhớ kỹ nha bảo bối lời mẹ nói hôm nay ngàn vạn lần không nên quên đó.”

“Được rồi... được rồi, con biết rồi...con nhất định sẽ mặc cái váy kia.”

...

Ninh Tâm sau 1 thời gian dài bị mẫu thân đại nhân hành hạ cái tai rất cục chàu từ biệt và cúp điện thoại. Ngồi ở trên ghế suy nghĩ một chút , rồi mở cửa chạy qua phòng bên cạnh gõ cửa.

“Tạ Vũ cuối tuần mình với cậu đi xem trận bóng rổ đó.”

Tạ Vũ đang lau tóc, quay đầu lại rất là mê man.

“Không phải cậu nói không đi sao? Như thế nào đột nhiên đổi ý rồi?”

“Mẹ mình bức mình đi cuối tuần nhớ mang mình đi nha.”

Tạ Vũ cô nương bắt lấy tay Ninh Tâm dùng sức lay lay:

“Sao bà không nói sớm một chút mình vừa mới đem vé cho người khác rồi!”

☞, Ninh Tâm trợn tròn mắt, nháy mắt to long lanh nhìn chăm chăm Tạ Vũ.

” Chính là nói mình sẽ không đi được?”

“Không có véu làm sao cậu đi vào được? Lần này là vé tiến vào vòng bán kết đó!” Tạ Vũ lệ rơi, đầu đã nhanh chóng suy nghĩ làm thế nào mới có thể mang bạn mình vào.

Ai biết đang khi nàng sứt đầu mẻ trán suy nghĩ tính cách, Ninh Tâm cô nương phát ra giọng cực kỳ không hài hòa.

“A vậy thì mình có thể không cần đi! Lần này mẹ cũng không thể trách mình. Tạ Vũ, cậu không cần phải để ý đến mình, mọi người cứ chơi vui vẻ đi.” Nói xong cô gái này như một làn khói chạy trở về, lưu lại Tạ Vũ ở vào trạng thái hóa đá cả người phiền muộn.

Chương 25

Chờ Ninh Tâm lần nữa bò lên trò chơi lúc đó đại thần thấy nàng login trong nháy mắt liền mời vào tổ đội. Lần này đều không cần Ninh Tâm giải thích, Mặc Thương đại thần rất bình tĩnh nói trước.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: lại rơi tuyến.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: mạng yếu...

Ninh Tâm cảm thấy chột dạ, người khác với mạng cũng không thấy yếu ớt như vậy vì cái gì chỉ có nàng luôn không đúng lúc bãi công như thế?

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: Oh, Ninh Tâm đã về rồi.

Kênh đội ngũ xuất hiện tin nhắn một người khác Ninh Tâm lúc này mới chú ý tới, thì ra là trong đội ngũ còn một người nữa. Nghĩ đến trước lúc mình logout không có giải thích rõ ràng quan hệ, Ninh Tâm cảm thấy lúng túng.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: kia... em vừa rồi bị rơi tuyến. Kỳ thật em cùng Mặc Thương đại thần thật sự không có quan hệ đó.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: an tâm...lão Đại đã giải thích qua rồi. Ninh Tâm em sau này sẽ là muội muội của ta , có ca ca bảo vệ không ai dám khi dễ em. Ai dám khi dễ em chỉ cần nói một tiếng, ta sẽ tiêu diệt tên đó....

Naruto Naruto là nhiệt tình như thế, nhiệt tình làm cho Ninh Tâm không thể chống đỡ được.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: dạ em cảm ơn.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: không cần khách khí, không khách khí.. . em sẽ là muội muội của ta chứ?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ách...

Được rồi, trên trời rơi xuống 1 ca ca, nhưng là ai tới nói cho nàng biết vì sao lúc này Naruto Naruto lại tốt đến nông nỗi xưng huynh gọi muội rồi?

Ca ca này tới quá đột ngột phải hay không?

Ninh Tâm cô nương đang âm thầm rồi ren, hệ thống thông báo ở đội ngũ.

Hệ thống đội ngũ Nước chảy gia nhập đội

【 đội ngũ 】 Nước chảy: lão Đại / (T o T)/~~ mong ngài khai ân / (T o T)/~~.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: sương mù tiên tung người vẫn chưa hoàn thành xong à? Làm cả buổi rồi buổi trưa .

【 đội ngũ 】 Nước chảy: Má nó, lão tử hôm nay sẽ chết tại trong tay con khi tiên nhân . Hôm nay cũng không biết con khi chết bầm kia nổi điên làm gì, ra đề tất cả đều là câu chưa thấy qua ,toàn câu lạ hoắc. Chạy qua chạy lại tới lần thứ 3 rồi...

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: huynh đệ... người rớt cuộc làm bao nhiêu chuyện người người oán trách mà làm cho GM hận mi như vậy?

【 đội ngũ 】 Nước chảy: Nhìn có chút hả hê đi! Lão Đại, ta đối với ngài long ngưỡng mộ giống như Hoàng Hà cuộn cuộn chảy mãi không ngừng. Ngài tạm tha cho ta lúc này đi, không để cho ta làm cái nhiệm vụ biến thái này nữa.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: *yếu ớt hỏi* Nhiệm vụ gì vậy? Rất khó sao?

Nước chảy trừng mắt nhìn kênh xuất hiện lời nói con mắt đều lóe sáng .

【 đội ngũ 】 Nước chảy: á tiểu Bạch! Ca rất nhớ em. Một ngày không gặp tựa ba thu. (L: lại chán sống rồi..)

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ...

Nước chảy bây giờ thấy Ninh Tâm thì hoàn toàn tiến vào trạng thái chó dữ vô mồi. Ninh Tâm cô nương hiện tại chính là bị Nước chảy để mắt tới từng cục xương cục thịt .

Trong đội ngũ chứng kiến Ninh Tâm cảm giác sẽ là thế nào? Đây là cứu tinh đó. Không ôm lấy thì còn làm gì...

【 Thì thầm 】 Nước chảy: tiểu Bạch anh cho em biết. Ta hiện tại đang làm một cái nhiệm vụ biến thái rất khó hiểu, em tới giúp ta một chút được không?

【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: rất khó?

【 Thì thầm 】 Nước chảy: ừ rất khó.

【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: rất biến thái?

【 Thì thầm 】 Nước chảy: tương đối biến thái.

Đến đây đi... đến đây đi... nói sẽ ới giúp ta đi...Nước chảy âm thầm ở trong lòng hò hét. Nhưng mà thực tế thường thường là tàn khốc.

【 Thì thầm 】 Ninh Tâm: Như lời anh nói rất khó, vậy em càng không thể đi. Vì em cái gì không rõ sẽ làm liên lụy đến anh

【 Thì thầm 】 Nước chảy: ...

Nước chảy lần nữa cùng dụ dỗ tiểu Bạch thất bại, biết vậy nên không nói gì cho đỡ bị ghen.

Tiểu Bạch cứ vậy tồn tại, tự nhiên tồn tại... Nước chảy rất hận có phải hay không? Không nên để hấn trắng ra này cô nương, em qua tới giúp anh nhiệm vụ đi. Em đến rồi, lão Đại nhất định không yên tâm nên sẽ bỏ qua cho ta.

Hấn có thể nói như vậy sao? Có thể ư? Cầu người không bằng cầu mình. Tiểu Bạch không đáng tin cậy... hay là dựa vào chính mình đi.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: các loại rơi lệ, cầu xin thương xót, lão Đại ngài cho dù muốn ta chết cũng nên để cho ta chết thoải mái đi. Không cần phải gài bẫy lão tử với cái con khi tiên trong tay người thế, ngài cho dù muốn diệt ta cũng nên làm cho Hầu Vương say thu nhận ta đi.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: Thật đáng thương.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: có thể cân nhắc.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: a vậy.... Lão Đại ta cảm kích ngài cả đời.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: Phải trả giá cao.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: giá cao gì cơ?

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: đem đồ trang sức đeo tay thu đủ.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: ~~o (_)o ~~ vậy ít nhất phải đi phó bản Niễn áp say hoa âm 10 lần, nếu số đen thì số lần phó bản tăng gấp bội .

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: hai chỉ có thể chọn một.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: xì... ha ha... huynh đệ nén bi thương.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: Ta liều mạng... ta cũng không tin tay của ta có thể đen đến trình độ kia. Lão Đại nhanh chóng tới giúp ta thu cáo con khi tiên nhân chết tiệt này đi.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ừ. Ninh Tâm em muốn đi không?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: không cần đâu... Nước chảy nói nhiệm vụ kia rất khó... rất biến thái, em không đi.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: thì ra là Nước chảy đã nói với em nha ~~

Mặc thương đại thần sao âm cuối kéo dài thế, Nước chảy lúc này không bình tĩnh.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: lão Đại ta sai rồi,... ta thật lòng sai rồi. Ta không nên nghĩ tới kéo Ninh Tâm cùng xuống nước .

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: không có việc gì... làm thêm 1 găm ngọc bội.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: / (T o T) /~~ ta sai rồi....

Hiện tại cực độ hối hận, cùng ảo não Nước chảy cuối cùng vẫn chỉ còn cách cắn răng tiếp nhận kí kết hiệp ước không bình đẳng ký hãn thành công được đại thần dẫn đi.

Mặc dù vẫn còn một người trong đội ngũ , có thể Mặc Thương cùng Nước chảy xa ở ngàn dặm với Hầu sơn, Naruto Naruto phát hiện trước mặt chỉ có 2 người hãn và Ninh Tâm. (L: định làm gì...)

Vì vậy, Naruto Naruto đột nhiên nghĩ đến kế hoạch dụ dỗ Nước chảy đề cập qua. Nghe nói chỉ cần đem cô nương này thành công vào “ Phù thế niên

hoa” ,thì Mặc Thương đại thần liền sẽ cùng theo về? Vậy có phải hay không... hiện tại trạng thái tại đây thiên thời địa lợi nhân hoà trạng thứ 1 lần xem sao?

Đầu tiên tự nhiên là dùng viên đạn bọc đường công kích nào.

【Thì thầm】 Naruto Naruto: muội muội này, có muốn vào bang của ca ca không?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Bang phái ư?

【Thì thầm】 Naruto Naruto: đúng vậy...bang phái của ca ca là đệ nhất đại bang đó, em tiến vào liền không ai dám khi dễ em.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: a...em tạm thời không muốn vào... cảm ơn anh nha.

Naruto Naruto rất là giật mình có điều kiện có sức hấp dẫn ở trước mặt mà sao Ninh tâm cô nương này như thế nào cam lòng cự tuyệt, tại sao có thể cự tuyệt chứ?

【Thì thầm】 Naruto Naruto: vì sao không vào?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: bang phái sẽ phải tiến hành bang chiến, hay là mỗi tuần đều muốn đánh.

Nghĩ đến vị sư phụ kia vứt bỏ đồ đệ, sư phụ vô lương tâm vì yêu bỏ đã từng nói chính là mỗi ngày đều giúp bang chiến, bị ngược đãi chết đi sống lại, sống lại chết đi. Còn có cô bạn Mưa nhỏ giọt mắt tích hồi lâu đã từng nói là đang giúp chiến đấu, không ngừng bị địch quân đàn áp, Ninh Tâm đột nhiên cảm thấy rất có bóng ma trong lòng, áp lực không phải bình thường.

Có thể Naruto Naruto hiển nhiên là nghĩ không thông, bang phái tiến hành bang chiến! Đó là điều dĩ nhiên tồn tại. Như thế nào có người sẽ đối với cái này đề xuất nghi vấn?

【Thì thầm】 Naruto Naruto: Bang chiến á, bang phái mỗi tuần thành thông lệ.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: em không muốn đánh nhau mà em đánh không lại người ra, chết đi... chết đi... không bằng hiện tại một người an toàn.

【Thì thầm】 Naruto Naruto: em có thể không tham chiến.

Ninh Tâm suy nghĩ một chút, nhớ lại sự phụ ân cần dạy bảo.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: không muốn chiến tranh không phải là binh lính giỏi, không muốn bang chiến thì không phải là bang chúng tốt, sự phụ em trước kia thường xuyên nói như vậy Cho nên, em sẽ không gia nhập .

【Thì thầm】 Naruto Naruto: Ai nói lời ngụy biện này? Sự phụ em là ai? Ta tìm hãn đi để lý luận.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: sự phụ em không chơi nữa rồi, là sự phụ trước kia đã từng nói muốn đông, muốn tây 1 mình tốt nhất.

Kỳ thật Ninh Tâm không biết, Không sợ của đồng XXOO 1 phen câu sau hãn nói, nhưng cô nương này chỉ nhớ đến thế...nên là tự sinh tự diệt, ngay cả GM đều không quản được nàng!

【Thì thầm】 Naruto Naruto: không nên tin sự phụ em, bang phái là 1 quần thể, không có gia nhập bang phái người là không có bạn bè, người ủng hộ!

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Mặc Thương đại thần cũng không có bang phái, như anh ấy có rất nhiều người yêu mến.

Ninh Tâm từ khi bắt đầu biết Mặc Thương không thấy hãn có để qua bang phái danh hiệu. Mặc dù cô đối với quan hệ của Mặc Thương đối với “Phù thế niên hoa” rất là khó hiểu, nhưng nàng có thể khẳng định Mặc thương đại thần là không bang phái. không tổ chức. 1 nhân sĩ tiêu diêu. Nhưng đại thần không có bang phái, nhưng cùng “phù thế niên hoa” có quan hệ không đơn giản.. như này là sao?

【Thì thầm】 Naruto Naruto: hãn... hãn là ngoại lệ.

【Thì thầm】 bình tâm: vậy em cũng có thể trở thành ngoại lệ cùng Mặc Thương đại thần. Em cũng có thể không có bang phái.

Naruto không nói gì nhìn trời, ai nói cô nương này là tiểu Bạch chứ? Vì cái gì một câu nói nói làm cho người ta á khẩu không trả lời được được?

【Thì thầm】 Naruto Naruto: kỳ thật cũng không phải là ngoại lệ nên biết Mặc Thương hẳn trước kia cũng có bang phái chính là người bang này.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: (*@o@*) thật sự, thậm nào khó trách đại thần cùng các anh có quan hệ tốt như vậy.

【Thì thầm】 Naruto Naruto: cho nên Mặc Thương trước cũng là có bang phái cho nên em hãy gia nhập Phù thế niên hoa đi.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ách... nhưng vì cái gì đại thần lại rút khỏi bang phái đây?

Naruto Naruto lần nữa nhìn trời không nói gì, nguyên nhân này hẳn nên giải thích như thế nào đây?

【Thì thầm】 Naruto Naruto: cái này là nguyên nhân từ cá nhân.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: như vậy ... vậy em cũng không gia nhập .

【Thì thầm】 Naruto Naruto: vì sao?

Đề tài lần nữa trở lại nguyên điểm xuất phát Naruto đã có điểm phát triển. Nếu không phải là biết rõ cô nương này là bản tính như thế hẳn thật muốn cho rằng cô gái này đang đùa hăn chơi.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: em nếu như là gia nhập bang phái, vậy đại thần lại là một mình, sẽ nhiều tịch mịch. Nên em không gia nhập .

【Thì thầm】 Naruto Naruto: em có thể gia nhập trước rồi lại kéo hăn vào bang phái!

【Thì thầm】 Ninh Tâm: nhưng là anh không phải nói đại thần bởi vì lí do cá nhân mới rời đi bang phái sao? Hiện tại tại sao có thể làm cho anh ấy lại vào đây?

Naruto Naruto cảm thấy trời đất hiện tại cũng là một mảnh tăm tối...rốt cuộc là vì cái gì? Vì cái gì hăn muốn cùng với một nhân vật dị dạng...tiến hành thuyết giáo, đối thoại gian khổ như thế?

Hồi tưởng lại lời Nước chảy nói, Naruto Naruto cảm giác mình là tự mình gây nghiệt không thể sống. Ngàn vạn lần không nên coi thường cô nương này, ngàn vạn không nên xem thường lực sát thương của kẻ “ngây thơ cụ” này.

Mặc Thương đại thần là một kiếm nháy mắt giết người, 1 kiếm xong người mất

Ninh Tâm cô nương là giết người dạng vô hình, tổn thương nội thương lẫn ngoại thương!

【Thì thầm】 Naruto Naruto: Vậy thôi quên đi những lời anh nói hôm nay , quên sạch sẽ không còn dấu vết.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ?

【Thì thầm】 Naruto Naruto: cô nương à, anh đây không muốn bị lão Đại tính số.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ☹️...

Chương 26

Naruto Naruto dụ dỗ Ninh Tâm vào bang phái sau khi thất bại, hẳn bắt đầu dày đặc u buồn, đem người bày thành ngựa đầu 45 độ trông rất ưu thương, treo máy tìm kiếm an ủi tâm tình.

Naruto Naruto đột nhiên không nói lời nào, Ninh Tâm cũng lập tức cảm giác thấy nhàm chán. Nghĩ đến mình đã 2 ngày không có thu thập khoáng thạch, Dược Thần mã cô nàng này cảm thấy có điểm ngứa ngáy. Nếu nói thói quen thành tự nhiên, thu thập cũng đã trở thành 1 phần trong cuộc sống trò chơi, làm sao có thể không nhớ cơ chứ?

Vì vậy cô gái này cầm trên tay ô hoa nhỏ đổi thành cái xẻng nhỏ, một mình hưng phấn mà đi về phía rừng núi xa xa.

Ninh Tâm mặc dù rất tiểu Bạch nhưng trên phương diện thu thập nàng chính là cấp bậc chuyên gia.

Trên bản đồ các mỏ phân bố tại nơi nào, giờ nào sinh cái mới, thậm chí thi thoảng có loại mỏ ẩn núp cô nàng này đều rõ như lòng bàn tay, so với những gì đề cập trên diễn đàn hướng dẫn bản đồ thu thập còn tinh thông hơn rất nhiều!

Phía Hắc Dã rừng núi quanh năm tối không gặp ánh mặt trời, thoát nhìn là nơi hoang vu nhưng chính nơi này có Mỏ Huyền tinh, cùng Bích Huyết Linh Chi luôn sinh ra. Nhớ ngày đó Ninh Tâm chỉ là đơn thuần nghĩ đi xuyên qua khu rừng núi này xem sao, ai biết dọc theo đường đi bị quái vật vô hạn tuần hoàn nháy mắt giết chết, một phen chết đi sống lại giãy giụa sau nàng dần dần bị kẹt vào một đoạn vách đá dựng đứng, nhưng ngay khi nàng lần nữa nằm xuống trên đất N lần thì GM thể nhưng đại phát từ bi làm cho nàng nhìn thấy trước màn hình nơi đó có Nham bích hạ, kì duyên lại nhìn thấy Mỏ Huyền tinh, cùng Bích Huyết Linh chi. Đúng là trong họa có phúc từ đó nơi này nàng thường xuyên 1 mình mon men tới, gần như độc chiếm nơi này...

Trên đường đi Ninh Tâm cẩn thận đi từng bước để đảm bảo lối đi thật an toàn...rất cục đi tới vách đá dựng đứng. Nhìn Mỏ Huyền tinh màu vàng lấp lánh, mỏ màu đỏ tươi chói loá của Bích Huyết Linh Chi đã nở rộ tóng long cực kì hưng phấn, giơ cái cuốc nhỏ liên tục thu thập ba lượt sau mỏ Huyền tinh biến mất. Chờ Ninh Tâm lần nữa thay cái xẻng nhỏ muốn thu thập Bích Huyết Linh chi còn dư lại thì biến cố trong nháy mắt xảy ra.

Động tác thu thập của Ninh Tâm trong trạng thái đóng băng, đột nhiên một đạo hồng quang thoáng hiện lên, tiểu linh khu cầm lấy xẻng nhỏ 1 phát chết ở bên cạnh Bích Huyết Linh chi. (L; lần này là ai giết ... Nguyệt nhi? Nguyệt Lạc...?... ai đây chán sống mà động vào người của đại thần đây...)

Màn hình xám đen, Ninh Tâm không hiểu. Cô nghĩ không ra, chỗ vách đá sao lại có quái chủ động rồi, vì sao nàng đột nhiên chết vậy?

Đang khi Ninh Tâm chuẩn bị kích lấy trong cái bao mở ra “hồi sinh kì” đỉnh đầu đột nhiên xuất hiện một nam một nữ. Trong đó nam nhân kia dĩ nhiên là đem chân đặt tại trên thi thể của nàng. Ninh Tâm bị chết nhiều lần như vậy lần đầu tiên bị chết kiểu như thế... trong lòng suy nghĩ rất muốn nhanh đi... nếu không thật là mất mặt. Nhưng khi nàng liên tục mấy lần kích hồi sinh kì thì nàng bắt đầu lệ rơi, hệ thống không ngừng nhắc đến “hồi sinh kì” bị mất đi hiệu lực, tình huống quỷ dị này làm nàng bi phần gần chết. Trên thực tế gặp qua đồ giả mạo nhiều, nhưng không lẽ trong trò chơi cũng có lá cờ đỏ,....@@. (L: này, cờ do đại thần cho khi nào đều há....)

Ninh Tâm tiếp tục chưa từ bỏ ý định kích cờ nhưng vô luận nàng cố gắng hế nào lá cờ vẫn như cũ không có phản ứng. Trên màn hình thi thể nàng nằm ở bên cạnh Bích Huyết Linh chi trên đầu hai người trên cao nhìn xuống, tên nam kia vẫn như cũ dùng chân đạp thi thể nàng, còn bên kia nữ nhân còn lại một lần lại một lần làm ném vài kĩ năng. Nếu như Ninh Tâm nhìn kỹ nàng sẽ phát hiện trên màn hình có cái gì đó rơi tại trên người nàng. Ba người kéo dài động tác quỷ dị cho đến khi Ninh Tâm thấy kênh tán gẫu có người nhắn, nàng mới phát hiện người dẫm thi thể mình tên

quen quen... (L: 1 nam 1 nữ... Ma Quân & Nguyệt Lạc ??? Ma Quân : ý ko phải anh.... Liên : em nhầm, sorry)

【Thì thầm】 Sét đánh người cuồng: Này thích giả chết rồi hả?

Ninh Tâm sững sờ đợi nàng lại nhìn kỹ tên trên đầu nam kia bưng tỉnh đại ngộ . Sét đánh người cuồng không phải là kẻ ở ở Trung Nguyên Vương thành từng nói nàng, muốn mua tiểu hồ ly của mình hay sao?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: không có... ta không có giả chết. Ta là không biết chuyện gì xảy ra, không giải thích được sao mà chết. Hồi sinh kì nhưng không cách nào sống lại.

【Thì thầm】 Sét đánh người cuồng: Bà nội chứ! Cô là khờ thật hay là giả vờ ngu? Nói thật cho cô biết chính là lão tử đây giết cơ. Hồi sinh kì là vợ của ta dùng phần định hồn khổng chế, chỉ cần chúng ta không giải trừ khổng chế trong vòng nửa canh giờ cô không khả năng sống lại, cho dù logout cũng vô dụng. Cô ở nơi này ngoan ngoãn nằm nửa giờ đi. (L: vô xi...)

Trên Sét đánh người cuồng cố ý làm động tác dẫm đạp, còn Ninh Tâm nhìn mình bị chân người khác dẫm bị người ta làm nhục, trong lúc nhất thời đầu hoang mang.

Chơi game lâu như vậy thế giới nàng thật rất nhỏ bé, ngoại trừ khoáng thạch, chính là Ngọc Thạch, ngoài Ngọc Thạch chính là thảo dược thỉnh thoảng bị quái bắt một chút, dù là chết nàng còn không thèm để ý chút cứ vậy sống lại. Có lúc bị người nháy mắt giết qua mấy lần cũng phần lớn là không cẩn thận bị người ta chém nhầm mà thôi

Nhưng hôm nay lần đầu tiên bị người cố ý hành hạ đến chết, giết rồi còn thi thể, bị vũ nhục. Vũ nhục còn chưa đủ thế nhưng còn muốn uy hiếp nàng

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Vì sao? Ta và người không có thù sao phải đối với ta như vậy?

【Thì thầm】 sét đánh người cuồng: ai bảo người vừa rồi cản trở vợ của ta hái thuốc ? Lão tử nhìn người sớm khó chịu không phải là được Mặc

Thương che chở sao, kênh trước mặt gọi người cố ý không trả lời, ta muốn mua súng vật của người cũng không phải không trả tiền, vậy mà lại xem thường ta!

Trên màn hình đen xám thi thể nàng không nhúc nhích. Nằm ở trên mặt đất giá lạnh bị người đè nặng, bị phán định hồn không chế nàng không nhúc nhích được.

Ninh Tâm nắm con chuột, mà trong lòng bàn tay đều tức giận đến phát run.

【Thì thầm】 sét đánh người cuồng: muốn ta thả người chỉ cần sẽ đem tiểu hồ ly bán cho ta. Ta chưa bao giờ lấy không của ai cái gì. Chỉ cần bán cho ta ta lập tức thả người, và thuốc ta hái được tặng cho cô, cô thấy thế nào?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: cường đạo.

【Thì thầm】 sét đánh người cuồng: người dám mắng ta.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Mi chính là cường đạo, ép mua ép bán, lấy mạnh hiếp yếu là cường đạo.

Ninh Tâm cả người đều run rẩy, ngón tay đánh bàn phím cũng đang run rẩy.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: kênh trước mặt không phải là ta không trả lời người nha là ta đóng kênh trước mặt cái tội danh này ta không nhận. Tiểu hồ ly là của ta thì cả đời đều là của ta, cho dù tadelacc không chơi game thì nó vẫn là của ta. Đồ người hái ta không thích, Bích Huyết Linh mọc dưới 30 chỗ ta đều nhớ rõ. Nửa giờ thì nửa giờ ta sẽ chờ ta treo máy, có bản lĩnh người cứ gặp ta 1 lần giết ta 1 lần ta chẳng ngại.

Lần này Ninh Tâm thật sự nổi giận, 1 đoạn gõ xong sau cô gái này đem máy tính đến trạng thái chờ, đập cửa chạy ra ngoài mua chocolate ăn cho hả giận. (L: @@ ăn vậy hả giận á, ta là bánh kem cơ ^^)

【Thì thầm】 sét đánh người cuồng: Má nó người cho là ta không dám sao? Có tin ta gặp lần nào giết lần đấy không?

【Thì thầm】 sét đánh người cuồng: lăn ra đây cho ta, sao không dám nói tiếp nữa hả?

【Thì thầm】 Sét đánh người cuồng: Có được 1 con hồ ly tưởng ghê lắm hả? Làm bộ làm tịch thanh cao.

...

Sét đánh người cuồng chửi rửa tại kênh tán gẫu tần xuất N N lần, cho đến hai mươi phút sau Sét đánh người cuồng 1 mình cũng nhàm chán.

Thật là đã treo máy.

【Thường】 Mộng tìm: chồng, anh nói với cô ấy mua hồ ly sao rồi?

【Thường】 sét đánh người cuồng: Vợ à đừng nóng mà, từ từ, hình như cô ta treo máy.

【Thường】 mộng tìm: làm sao chồng nói thế? Cô ấy muốn bao nhiêu tiền anh cho cô ta là được, em thích con hồ ly đó, em muốn có nó.

【Thường】 sét đánh người cuồng: Cô ta không có ra giá, còn chưa nói sẽ bán.

【Thường】 mộng tìm: hu hu, vậy có phải là không chịu bán không? Hu hu, chồng em sao giờ... anh nhất định phải mua được nó cho em .

【Thường】 sét đánh người cuồng: ngoan nào vợ... không nên nóng vội. Chắc cô ta định ép giá bất quá cũng chỉ là con tiện nhân được Mặc Thương bao dưỡng mà thôi, giá cao, chắc cô ta tự nhiên sẽ bán, nàng yên tâm đi.

【Thường】 Mặc Thương: thì ra người cũng biết đó là người của ta.

Kênh trước mặt đột nhiên nháy lên 1 dòng tin tức, làm cho Sét đánh người cuồng cùng Mộng tìm cả kinh. Chờ hai người quay đầu lại đã trông thấy bạch y kiếm khách xuất trần đứng ở sau lưng.

1 thân bạch y thánh thót, dập dìu trong gió, trường kiếm trên tay mắt liếc xéo nếu như nhất định phải dùng một từ để hình dung giờ phút này đại thần thì dung 4 chữ như “thần tiên giáng trần” vậy

Rõ ràng chỉ là 3D các nhân vật chỉ là đồ hoạ nhưng khi Mặc Thương cứ như vậy đứng ở trước mặt dù là cách máy tính Sét đánh người cuồng đều cảm thấy Mặc Thương lạnh lùng hơi thở thấy mình rất lạnh.

【Thường】 Mặc Thương: ngay cả phần định hồn cũng đem ra dung chuẩn bị rất đầy đủ.

Mặc Thương lững thững đi đến trước mặt thi thể Ninh Tâm nhìn nhìn sét đánh người cuồng giẫm chân lên thi thể nàng cười lạnh.

【Thường】 Mặc Thương: làm phiền người lấy ra bỏ ngay cái chân dơ bẩn nhà người ra.

【Thường】 Sét đánh người cuồng: Mặc Thương đừng tưởng rằng lão tử ta sợ người.

【Thường】 mộng tìm: chồng đừng nói nữa!

【Thường】 sét đánh người cuồng: nữ nhân của người bị ta đập, ta không bỏ ra người có thể làm gì?

【Thường】 mộng tìm: chồng, anh định làm gì? Không cần nói nữa.

【Thường】 sét đánh người cuồng: Vợ nàng để yên, nàng đứng qua một bên việc này mặc ta.

Sét đánh cuồng trong lòng đang rỉ máu đỏ, hẳn không phải là muốn cậy mạnh. Nhưng là hẳn vừa rồi lời nói ở trước mặt kia đều bị Mặc Thương thấy được, Mặc Thương làm sao có thể dễ dàng bỏ qua cho hẳn chứ?

Dù sao cũng là chết, thay vì uất ức cầu xin tha thứ rồi lại bị giết. Không bằng chết cho oanh liệt, dù sao trước mặt vợ của mình phải đáng mặt đàn ông 1 chút, chết không thiệt thòi.

【Thường】 Mặc Thương: Rất có cốt khí.

Mặc Thương đại thần thiện ý đánh giá.

【Thường】 Mặc Thương: nếu đã như vậy có khí phách như lời nói, dung phương thức chiến tranh của nam nhân để giải quyết. Mười phút sau pk tại “Địa ngục cốc tử vong” không gặp không về.

【Thường】 mộng tìm: không được chông ta không thể đi. Anh ấy đánh không lại đại thần.

【Thường】 Mặc Thương: ta đổi thành trang bị kiếm khách lv 150, hơn nữa không mang theo súng vật nên không sợ hấn ta thiệt thòi. Đương nhiên nếu là quyết đấu kết quả ra sao là do hấn mà thôi. Không đợi Sét đánh người cuồng kịp phản ứng, kênh thế giới đã oanh động.

【 thế giới 】 Mặc Thương: đêm nay 9g Mặc Thương cùng Sét đánh người cuồng tiến hành pk tại Địa ngục cốc tử vong. Xuất phát từ công bằng Mặc Thương không mang theo súng vật, đổi trang bị cấp 150. Nếu các vị bằng hữu nếu là ủng hộ mời làm chứng cho ta. Chỉ cần Mặc Thương thua một hiệp chuyện đêm nay coi như quên, ta sẽ delacc, rời game. Nhưng nếu như Sét đánh người cuồng bại hoàn toàn nếu kết quả chỉ là delacc ta sẽ không hài lòng. Bởi vì phu thê các người nợ ta

【 thế giới 】 diên cuồng: pk địa ngục cốc? Sét đánh người cuồng người làm quái gì tán tận lương tâm tới mức làm cho đại thần như thế tức giận vậy.

【 thế giới 】 Nước chảy: lão Đại ngài muốn làm gì?

【 thế giới 】 Tiểu cô nương mua hoa: (o)/~ đại thần... thần tượng a, rất MAN... nam nhân tốt.

【 thế giới 】 Sét đánh người cuồng: Bà nội mi Mặc Thương, người không cần phải làm vợ của ta liên luy, đừng có so đo với phụ nữ chứ.

【 thế giới 】 Mặc Thương: Sao? Hiện tại cần biết về kiến thức nữ nhân ư? Chín giờ không gặp không về. Ứng chiến đi có lẽ người còn có cơ hội gỡ vốn.

【 thế giới 】 tiểu bát quái: rỗng rỗng... mỗi hận đoạt vợ mỗi? Thù giết vợ? Mặc Thương đại thần giận chọn Sét đánh người cuồng, quá khứ như thế nào tận tình mong đợi kết quả.

【 thế giới 】 nam bụng bự : Sét đánh người cuồng là hạng 10 trong bảng xếp hạng Mặc Thương không mang theo súng vật đổi trang bị cấp 150

cấp có phải hay không chen lệch quá.

【 thế giới 】 hướng thiên ca: tựa hồ tràn ngập một hơi thở không tầm thường.

【 thế giới 】 tiểu bạch thở bạch lại bạch: giống như đại thần lần này rất tức giận. Rốt cuộc đã xảy ra cái gì? Cầu mong giải thích, chân tướng là đâu.

【 thế giới 】 huy huy: ta cũng như trên

Kênh thế giới sôi trào, Mặc Thương đại thần yêu cầu tiến hành pk Tử vong cốc! Sinh tử quyết đấu! Khiêu chiến chính là vương khí còn Sét đánh người cuồng thì sao!

Nói đến Sét đánh người cuồng hẳn thật không phải là một kẻ vô danh tiểu tốt. Xếp 10 trong bảng xếp hạng, vương khí lộ ra là kim chủ nghe nói ở trong trò chơi dùng tiền đập vào, giọng nói phách lối quá mức.

Nhưng là Mặc Thương đại thần rốt cuộc là tại sao cùng Sét đánh người cuồng có mâu thuẫn đây? Trong kênh thế giới các loại suy đoán ngổn ngang trong gió, xuất hiện cả 1 đoạn ngược luyện tình thâm.

【 hệ thống 】 Mặc Thương thỉnh cầu Sét đánh người cuồng tiến hành pk Tử vong cốc. Người chơi Sét đánh người cuồng ứng chiến hay không?

【 Hảo hữu 】 Nước chảy: lão Đại rốt cuộc chuyện gì xảy ra... tại sao phải tiến hành pk ở Tử vong cốc.

【Hảo hữu】 Lưu Vân: đừng làm nữa... đã chín giờ rồi nếu pk tử vong cốc thân thể cậu sao chịu không nổi .

【 Hảo hữu 】 đại mạc khói: tiểu Mặc làm sao người cũng có nhiệt huyết rồi? Chuyện gì xảy ra? Cần gì phải tự mình động thủ chứ ca ca đây giúp người cho tên sét đánh kia 1 trận cho

...

Các hảo hữu rồi rít gửi lời nhắn, Mặc Thương chỉ là đơn giản hỏi nói 3 chữ ” Mặc kệ ta” trực tiếp tiến vào Tử vong cốc.

Cho đến lúc này nhìn xem kênh thế giới, kênh bạn tốt, kênh bang phái... Tất cả kênh chat tốc độ não loạn so với máy bay ném bom bình thường oanh tạc không kém, Sét đánh người cuồng mới ý thức tới chuyện lớn rồi.

Mặc Thương lần này với hãn không chỉ chết không thôi mà là người chết ta mất mạng. Đêm nay vào Tử vong cốc, tâm huyết hãn bỏ vào cái nick này có lẽ tan thành mây khói. Nhưng là trên thế giới Mặc Thương có chiến thư đã nói như thế, hãn nếu như không ứng chiến thì còn có gì mặt mũi chơi game này nữa.

Khẽ cắn răng.. dẫn lòng, Sét đánh người cuồng rốt cục quyết định.

Hệ thống : Sét đánh người cuồng chấp nhận lời khiêu chiến của Mặc Thương.

Hệ thống hình thức pk tại Tử vong cốc được mở ra.

Chương 27

Hình thức PK Tử vong cốc mở ra trong trò chơi như 1 nồi súp sủi trào ra liên tục...

Này trăm năm khó gặp dùng hình thức sinh tử quyết đấu, nghe nói là không phải thâm cừu đại hận thì sẽ không thể phát sinh.

Nói như vậy tiến vào Tử vong cốc hai người thế tất yếu đánh nhau ít nhất một đêm, cho đến khi đối phương biến thành 1 kẻ lính mới thì mới bỏ qua. Tiến vào vậy thì ý nghĩa cuối cùng chỉ có một người có thể còn sống đi ra.

Mặc Thương đại thần cùng Sét đánh người cuồng quyết đấu. Như vậy nói cách khác đêm nay, Mặc Thương đại thần mà bại trận thì Thần thoại khả năng bị viết lại và Sét đánh người cuồng từ đó sẽ tiêu ngạo giang hồ. Còn 1 kết quả khác đêm nay, Sét đánh người cuồng toát ra vương khí kim chủ số tiền đổ vào đến nay coi như nước đổ lá khoai, chỉ có thể phó mặc bị Mặc Thương đại thần cho về Tân Thủ Thôn hồi cải.

9g đã điểm thế giới sôi trào, các kênh chat sôi trào. Các quây hàng chuyển sang phương thức cá cược thắng thua, bắt đầu kịch liệt thảo luận suy đoán thắng – thua , chuẩn bị thu lại clip, hứng thú ngược xoay chạy về phía Tử vong cốc ngồi xuống ...

Một hồi quyết đấu biến thành một sự kiện trọng đại chưa từng có ...vạn người quan tâm, chú ý.

Thế giới đã rối loạn, “phù thế niên hoa” hiện tại lại càng loạn.

【 bang phái 】 Phượng Vũ: Cái gì thế! Lão đại thực mở Tử vong cốc PK á? Ta choáng..ta rất cuộc bỏ lỡ cái gì thế. Mới vừa on đã bị tin tức này hù dọa ngây người, này là sao....

【 bang phái 】 Nước chảy: Bà nội nó chứ, cái tên Sét đánh người cuồng rất cuộc đã làm việc vớ vẩn gì mà khiến lão Đại lần này rất tức giận đến hậu quả nghiêm trọng như vậy.

【 bang phái 】 Đồng nghĩa: đổi thành trang bị cấp 150, còn không mang súng vật, lão Đại sẽ không lỗ quá đó chứ? Sét đánh người cuồng số dù sao cũng là NDT chông chất ra ngoài, cho dù hãn thao tác kém nhưng một thân trang bị cũng là cực phẩm đó.

【 bang phái 】 Gió cuốn mây tan: điểm này ta cũng không cần lo lắng. Lão đại là không phải là kẻ không suy tính thấy đó? Ta xem lão Đại căn bản chính là cố ý thay đổi trang bị cấp 150 đó .

【 bang phái 】 Mưa nhỏ tí tách: (☉o☉) cố ý ? là sao?

【 bang phái 】 Gió cuốn mây tan: *nhìn trời* thì lão Đại cố ý chính là cố ý, bộ trang bị cấp 150 “Thiên Phi”

【 bang phái 】 Thiên Ngân: ☱, lão đại quả đáng sợ...

【 bang phái 】 Nước chảy đập bàn người nghiêng ngã: lão đại quả gian trá.

Bộ đồ Thiên Phi là gì? Đó là một bộ đồ có thuộc tính giá trị không phải là quá tốt cho kiếm khách nhưng là bộ này trang bị rất hài lòng người vì chính là thuộc tính đặc hiệu của nó. Mà thần tiên gặp gỡ bay trên trời thật là nhàm chán.

Thần tiên vs Thiên phi

Nhưng là “Thiên Phi” tên bộ đồ như ý nghĩa nó đó là bay trên trời mà tồn tại né tránh cùng thuộc tính thân pháp được bay lên 40%. Thân thủ kiếm khách so với thần tiên vốn là chậm hơn 1 chút, hiện tại thay lên Thiên phi phỏng đoán đêm nay không phải là đại thần thả cho Sét đánh người cuồng 1 con điều mà là đại thần muốn dạy dỗ Sét đánh người cuồng ...

【 bang phái 】 Mạt Mạt: Vậy Mặc Thương ca ca không phải là đã định chiến thẳng sao?

【 bang phái 】 Lưu Vân: chưa chắc phải nói thẳng, chỉ là năm được 6 phần mà thôi.

【 bang phái 】 Khát nước ba ngày: vì cái gì chỉ có sáu phần?

【 bang phái 】 Lưu Vân: đồng thân pháp cùng né tránh không thể nghi ngờ là bỏ qua công kích. Bỏ qua công kích của kiếm khách nhưng thật ra là đem cục diện hướng phát triển thao tác kỹ thuật khảo nghiệm. Sét đánh người cuồng là thần tiễn nhưng bây giờ lão Đại lại sử dụng chiêu số kiếm khách cùng hãn so tài, lão Đại căn bản chính là muốn cho Sét đánh người cuồng thân bại danh liệt, thất bại thảm hại. Nhưng là lực công kích kiếm khách giảm xuống cũng lâm vào một cuộc ác chiến bởi vì sẽ là một hồi đánh lâu dài. So đến cuối cùng khảo nghiệm không chỉ là kỹ thuật, mà còn có tinh thần cùng thể lực của hai người.

【 bang phái 】 Phượng Vũ: vậy tối nay sẽ phải đánh một đêm ?

【 bang phái 】 Thiên Ngân: rất có thể... Dù sao song phương ngang ngửa nhau.

【 bang phái 】 Mạt Mạt: ta vẫn tin tưởng Mặc Thương ca ca nhất định sẽ thắng.

【 bang phái 】 mưa nhỏ tí tách: không được... càng nói ta càng kích động, tâm tình của ta đã sục sôi không có cách nào khác áp chế... Phượng Vũ chúng ta đi hiện trường đi.

【 bang phái 】 Naruto Naruto: ta mới vừa trở lại rồi cuộc phát sinh chuyện gì? Nghe nói lão Đại muốn tiến hành PK là sao?

【 bang phái 】 Phượng Vũ: bang chủ đại nhân ngài vẫn là kịp cùng chúng ta cùng đi Tử vong cốc đi.

【 bang phái 】 oa ha ha: ta cũng đi.

【 bang phái 】 một mảnh u mộng: +10086.

...

Bang chúng Phù Thế Niên Hoa rồi rít hướng Tử vong cốc vọt tới, dù là không được vào hiện trường PK cũng muốn đứng ở bên ngoài nhìn xem, cầu nguyện cùng chúc phúc cũng được... tóm lại bọn họ muốn đứng ở bên Mặc Thương chờ đợi Vị vương giả thần thoại của bọn họ đi ra.

Lúc này tại đại học M, khu 3, tầng 6, p 303 ở vào trạng thái bất thường. Vương Thuấn Nghiêu mấy lần định gọi điện thoại cho Kha Dĩ Mặc đều bị Phương Thiểu Vũ ngăn cản.

“Vì sao không thể gọi cho Dĩ Mặc? Thân thể cậu ấy như vậy căn bản sẽ không chịu được?” Vương Thuấn Nghiêu con mắt nhanh đã đỏ, hấn căn bản không dám nghĩ tới cục diện hôm nay thay đổi đến không thể dự đoán phải đánh lâu dài.

Mặc Thương nếu đã đưa ra pk tại Tử vong cốc không đem Sét đánh người cuồng chém tới lv 1 chắc là sẽ không bỏ qua. Có thể Sét đánh người cuồng cũng không phải là mặc người ta chà đạp làm thịt nhưng Mặc Thương muốn bắt lại Sét đánh người cuồng, thức đêm tác chiến là không thể tránh khỏi. Nếu như đổi thành những người khác thì không sao nhưng với thân thể của Mặc Thương sự tập trung chú ý, cùng tâm tình luôn biến hóa đối với Mặc Thương trở thành hậu quả gì.. Vương Thuấn Nghiêu cũng không dám nghĩ.

Lý Tín cùng Quách Anh Gia đem mình nick mình Nước chảy cùng Naruto Naruto dừng ở Tử vong cốc, cũng xoay người ngồi đến trên giường hai người cũng đưa ánh mắt chăm chăm hướng về phía Phương Thiểu Vũ.

Phương Thiểu Vũ khẽ thở dài một cái có vẻ rất bất đắc dĩ.

“Người bây giờ gọi điện thoại, Dĩ Mặc cũng sẽ không tiếp.”

“Vậy thì gọi điện thoại cho Dĩ Nghiên tỷ tỷ.” Lý Tín đề nghị.

“Người cảm thấy Dĩ Mặc biết làm chuyện không nắm chắc sao? Kể cả tỷ tỷ Dĩ Nghiên bên kia khẳng định sẽ bị Dĩ Mặc giải quyết. Tính tình của hấn các người cũng không phải không biết, muốn làm chuyện gì ai có thể ngăn được?”

Phương Thiểu Vũ vỗ trán, bọn Vương Thuấn Nghiêu trầm mặc.

“Chẳng lẽ liền không có biện pháp gì ngăn cản? Thật nếu để cho Dĩ Mặc chịu đựng một đêm sao?” Lý Tín ngẫm lại còn chưa phải hết hy vọng, không khỏi chửi bới

“Con mẹ nó! Sét đánh người cuồng rốt cục ngu ngốc đã làm gì chọc mà khiến Dĩ Mặc phát hỏa lớn như vậy?”

“Không biết.” Vương Thuấn Nghiêu buông tay lần này hẳn thật sự là không biết nguyên nhân gây ra.

“Sét đánh người cuồng có vợ gọi Mộng tìm, hỏi nàng ta một chút nàng ta có lẽ sẽ biết.” Phương Thiếu Vũ vừa dứt lời ngồi trên giường ba người đồng thời một nhảy dựng lên, như xu thế hổ đói bổ nhào đánh về phía máy tính của mình.

Dùng thiên nhãn tìm kiếm vị trí Mộng tìm đoàn người hoả tốc bay tới. Lúc này Mộng tìm đang đứng tại rừng rậm Hắc Dã đối với thi thể Ninh Tâm cô nương cầu xin. Sét đánh người cuồng cùng Mặc Thương tiến hành pk ở Tử vong cốc là nàng hoàn toàn không nghĩ tới chuyện xấu đó. Chuyện phát triển thành tình trạng này cô nương này cũng sợ.

Ninh Tâm vẫn như cũ duy trì trạng thái của thi thể dù sao người nàng treo máy, cho dù có người muốn cứu nàng đứng lên phải đợi Ninh Tâm xác nhận kích sống lại mới được.

Mộng tìm đã vỗ dung 10 lần phù chú sống lại trên người Ninh Tâm nhưng là không có người ấn xác nhận cho dù ai cũng không thể đem Ninh Tâm từ trạng thái tử thi sống lại lại.

【Thường】 mộng tìm: Ninh Tâm đại tỷ tỷtha mạng, em thay thế chồng ta nhận lỗi với chị được hay không.. chị tha thứ cho hẳn 1 lần đi.

【Thường】 mộng tìm: van cầu chị đó khuyên nhủ Mặc Thương đại thần đi,... để cho anh ấy không cùng chồng ta quyết đấu được hay không? Em van chị đó.

【Thường】 mộng tìm: Tỷ đứng lên đi... đứng lên đi Ninh Tâm tỷ tỷ hãy sống lại được không. Chỉ có tỷ mới có thể cứu chồng ta thôi .

...

Tin nhắn tại kênh trước mặt, cộng thêm trạng thái, đã trước bây giờ Ninh tâm đến tìm thấy Mộng tìm đám người Naruto Naruto có thể sơ sơ hiểu tình

huống trước mặt.

Thì ra là... Mặc Thương đại thần là trường kiếm giận dữ vì hồng nhan.

【Thường】 nước chảy: đừng kêu nữa Ninh Tâm để ẩn kên chat thường rồi .

Mộng tìm bị tin tức ở kên trước mặt đột ngột làm sợ hết hồn, vừa quay đầu lại đã nhìn thấy 4 người Nước chảy bọn họ đều đứng ở sau lưng nàng vốn là đã bị kinh hãi tâm can lần nữa kịch liệt run rẩy.

【Thường】 mộng tìm: các anh là tới tìm ta báo thù sao? Thực xin lỗi... ta thật sự không nghĩ tới sẽ biến thành như vậy.

【Thường】 Lưu Vân: chúng ta không phải là tới trả thù ... chỉ là muốn đến hỏi thăm . Nguyên nhân xung đột của Mặc Thương cùng Sét đánh người cuồng là thế nào?

【Thường】 mộng tìm: bởi vì chồng của em giết Ninh Tâm, còn nói ít lời khó nghe.

Mộng tìm không nói tí mả nhưng bọn Lưu Vân cũng đoán được, nếu nói lời khó nghe... chỉ sợ không phải là một loại khó nghe bình thường...

【Thường】 Nước chảy: Ninh Tâm treo máy sao?

【Thường】 mộng tìm: hình như thế... các anh có thể liên lạc với cô ấy sao?

Bọn Lưu Vân không nói, thật sự là không lời nào để nói. Bốn người đi đến bên cạnh thi thể Ninh Tâm, đối với cô nương đó là một loại bất đắc dĩ mệt mỏi.

Cô nương kia treo máy, kẻ kia thì khăng khăng!

Nước chảy cảm thấy hiện tại bốn người bọn họ chính là chờ đợi công chúa Bạch Tuyết từ trong giấc ngủ say tỉnh lại bên cạnh các chú lùn gọi công chúa đi cứu vương tử của nàng.

【Thì thầm】 gió cuốn mây tan: có ở đó không...có không, đi đâu về hộ cái chị dâu ơi!

【Thì thầm】 gió cuốn mây tan: có đó không!

Còn Nước chảy cứ liên tục kêu gọi.

【Thì thầm】 Naruto Naruto: em gái à... em trở lại đây cái... em mau về đi...em nếu như là không trở lại Mặc Thương sẽ bị lăn qua lăn lại mất nửa cái mạng quá.

Còn Naruto Naruto thì lấy tình để cảm động.

【Thì thầm】 Lưu Vân: Ninh Tâm cô nếu như là trở lại mau trả lời chúng ta.

Tin của Lưu Vân ngắn gọn nhất.

【Thì thầm】 Nước chảy: chị dâu à...em về mau đi... lão Đại chờ em đi cứu, em không thể như vậy....

Nước chảy vẫn không sợ chết nhắm lại.

Cho nên chúng ta có thể tưởng tượng một chút khi cô nàng Ninh Tâm ôm bao lớn bao nhỏ làm bữa ăn khuya, trong miệng chứa đầy chocolate nhảy dựng lên trở lại ký túc xá chứng kiến màn hình laptop nàng là lệ rơi đầy mặt .

【Thì thầm】 Ninh Tâm: em về đây... em đã về, Mặc Thương đại thần làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?

Ninh Tâm cô nương trả lời cùng tin nhắn, ngay sau đó kênh tán gẫu lần nữa sôi trào.

【Thì thầm】 Lưu Vân: bật kênh trước mặt đi

【Thì thầm】 Ninh Tâm: em đóng.

【Thì thầm】 Lưu Vân: mở ra.

Ninh Tâm nói 1 hồi... bất đắc dĩ hồi phục.

【Thì thầm】 Ninh Tâm:sẽ không mở ra.

@# \$@#% \$#... @... \$&

Lần đầu tiếp xúc với cô nương này Lưu Vân hắc tuyến đầy mặt, các loại oán niệm không ngừng. Lão Đại a lão Đại, người cả đời anh minh làm sao sẽ vì 1 cô nương như vậy mà vượt qua ái giận dữ thế....

【Thì thầm】 Lưu Vân: Sao không?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: vì đại thần chỉ dạy em như thế nào đống, không có dạy ta như thế nào mở. Thực xin lỗi.

【Thì thầm】 Lưu Vân: -_-||| ta chỉ.

Trải qua một phen lăn qua lăn lại, Ninh Tâm rốt cục mở ra kênh trước mặt.

【Thường】 mộng tìm: Ninh Tâm tỷ tỷ, tỷ hãy tha thứ cho chồng ta đi.

【Thường】 Naruto Naruto: em gái à, em mau đi đến khuyên nhủ Mặc Thương đi.

【Thường】 Nước chảy: chị dâu... rốt cục đã trở lại.

【Thường】 Lưu Vân: nói ngắn gọn đây... Mặc Thương vì cô mà cùng Sét đánh người cuồng tiến hành pk ở Tử vong cốc. Thân thể hắc không tốt không thể thức đêm. Cô đi khuyên hắc mau đi ra hiện tại lời của chúng ta hắc nói không nghe.

【Thường】 gió cuốn mây tan: chị dâu à hết thấy đều nhờ vào chị ra tay đó...

...

Kênh trước mặt vẫn như cũ hết tin này đến tin khác chat lên, Ninh Tâm không có trả lời mọi người cũng không biết nàng rốt cuộc là quyết định làm gì. Đang khi bọn Nước chảy cho rằng Ninh Tâm lại lần nữa treo máy thì kênh trước mặt rốt cục thoáng hiện giọng của Ninh Tâm cô nương.

【Thường】 Ninh Tâm: *khóc lớn* Mặc Thương đại thần tất cả kênh đều ẩn hết rồi

Chương 28

Tất cả các kênh chat đều bị Mặc Thương ẩn đi như này sẽ là làm sao đây? Đêm nay không còn có người nào có thể ngăn cản cuộc quyết đấu sinh tử tại Tử vong cốc. Từ khi Mặc Thương bước vào Tử vong cốc một khắc kia trận quyết đấu này chỉ có một người có thể sống trở ra

Khi đám người Nước chảy mồm năm miệng mười giải thích thì Ninh Tâm hoàn toàn từ trong trạng thái u mê đến chỗ hậu quả mà đại thần tiến hành pk tại Tử vong cốc.

【Thường】 Nước chảy: làm sao bây giờ? Lão Đại trận này chắc sẽ không từ bỏ ý đồ... nếu như thực là chịu đựng một đêm thân thể hẳn làm sao chịu nổi?

【Thường】 Naruto Naruto: nếu không hiện tại đi tới nhà hẳn?

【Thường】 gió cuốn mây tan: Cha của ta ơi, hiện tại cũng 11 giờ đêm, cửa chính ký túc xá đã đóng lâu rồi !

【Thường】 nước chảy: chỉ có thể cầu nguyện lão Đại chính hẳn biết kiếm chế, đừng quá chịu đựng một đêm... thật lo lắng hẳn sẽ phát bệnh.

【Thường】 Ninh Tâm: Mặc Thương anh ấy thân thể không tốt sao?

Ninh Tâm đột nhiên chen vào nói.

【Thường】 nước chảy: ừ, thân thể tên đó từ nhỏ đã không tốt, thể trạng yếu, nhiều bệnh không thể thức đêm. Hơn nữa đêm nay đối với tinh thần, sức lực của hẳn như là một thử thách nếu không tốt ca đây thật lo lắng hẳn sẽ phát bệnh. (L: cậu này nói truyện mà như nói mình...sức khỏe ta cũng y như vậy... tóm lại cũng chẳng trụ được bao lâu...)

Từ miệng Nước chảy nói ra tình huống thân thể không tốt sau đó thì cô nương này vẫn không có nói chuyện.

Vài người thảo luận một hồi, liên tục không có chú ý tới Ninh Tâm chờ đám người Nước chảy phát hiện cô nương này thật lâu không có lên tiếng

đột nhiên kim quang chợt lóe, thi thể Ninh Tâm cô nương từ trước mặt biến mất không thấy đâu.

【 Thường 】 nước chảy: Quái? Người đâu? Biến mất đâu rồi?

【 Thường 】 Lưu Vân: chắc đi sống lại.

【 Thường 】 Naruto Naruto: đi thôi... hiện tại tìm Ninh Tâm cũng vô ích. Lão Đại nếu đã đóng tất cả kênh chat chứng tỏ hẳn sớm nghĩ đến chúng ta sẽ đi khuyên can hẳn, dứt khoát chặt đứt tất cả phương thức liên lạc.

【 Thường 】 gió cuốn mây tan: Chúng ta bây giờ đi Tử vong cốc đi

【 Thường 】 nước chảy: Vậy còn Ninh Tâm?

【 Thường 】 Lưu Vân: đi thôi... dù sao chuyện cho tới bây giờ lại cùng cô ta không quan hệ. Nàng ta đi nơi nào cũng không liên quan tới chúng ta

【 Thường 】 gió cuốn mây tan: ách... phải kéo Ninh Tâm cùng đi chứ? Lão Đại vì nàng ta mới quyết đấu.

【 Thường 】 Lưu Vân: cũng không phải buộc cô ta đi xem lão Đại quyết đấu làm gì, dù sao nàng ta đúng là không có quan hệ gì... kệ cô ta. (L: tên này chắc ko có niềm tin vào phụ nữ..)

【 Thường 】 nước chảy: Lưu Vân mi tức giận?

【 Thường 】 Lưu Vân: không có... ta đâu có tức giận cái gì?

Nói thì nói như thế nhưng Vương Thuấn Nghiêu cùng Lý Tín ánh mắt cùng dời về phía bên kia, kẻ kia đag đối diện với cái màn hình máy vi tính vẻ mặt sát khí nặng nề...Phương Thiểu Vũ nuốt từng ngụm nước.

Má..mặt như khối băng chìm thế kia còn nói không tức giận?

Bất quá bọn họ cũng xác thực không nghĩ tới cô nương này có thể giúp được cái gì... Dù gì lão đại ra mặt đến hiện trường quan tâm tình huống 1 chút cũng là phải đi? Tại sao có thể một chút bày tỏ cũng không có trực tiếp biến mất?

Chẳng lẽ là sợ chọc phải kẻ phiến toái? Không đến mức cô nương này nhìn rất đơn thuần. Chẳng lẽ là lần nữa rơi tuyến? Được rồi, chưa từ bỏ ý định đưa vào danh sách thành linh phát hiện cô nương này cũng không có rút khỏi trò chơi.

Chẳng lẽ là... cô nương này là từ đầu giả vờ ngây ngốc, kỳ thật trong long là kẻ tâm cơ thâm trầm? (L: @@...)

Lý Tín cùng Quách Anh gia đồng thời đem mặt chuyển hướng nhìn đối phương, hai bên từ trong mắt đối phương nhìn cảm xúc cực bất đặc dĩ.

Nếu thực sự có người có thể giả bộ ngốc đến loại này, cô nương này chính là loại con gái như nói Khổng phu tử: cô gái cùng tiểu nhân kết hợp thì chính là hóa than ma quỷ!

Đối với hành vi của Ninh Tâm cô nương bọn Lưu Vân cũng không nghĩ nhiều tìm tòi nghiên cứu. Bốn người cứ một đường truyền tống, hoả tốc chạy tới hiện trường Tử vong cốc. Chờ bọn họ thấy rõ ràng tình huống trước mặt vỗ trán .

Tình huống quả tấp nập, nhích lên từng bước cũng đủ tổn hao bao calo làm cho Nước chảy ngửa mặt lên trời thở dài .

Hào khí của đại thần, đại thần xuất hiện, chuyện linh tinh về đại thần quả nhiên là đánh đầu thẳng đó.

Thật vất vả che giấu kênh trước mặt, dựa vào hình thức tìm kiếm vị trí bang phái. Kênh bang phái là một hồi răng rắc thảo luận.

【 bang phái 】 Phượng Vũ: đều đánh cho đã hai giờ, cũng không biết bên trong là như nào rồi, lo lắng quá.

【 bang phái 】 Mạt Mạt: Mặc Thương ca ca không có sao chứ? Mạt Mạt thật lo lắng..

【 bang phái 】 Thiên Ngân: thắng bại đã phân, nói như thế nào lão Đại cũng chiếm tiện nghi không cần phải quá lo lắng.

【 bang phái 】 đại mạc khói: đúng rồi tiểu Mặc tại sao phải tìm Sét đánh người cuồng quyết đấu các người biết không?

【 bang phái 】 Naruto Naruto: cùng Ninh Tâm có quan hệ.

【 bang phái 】 Mưa nhỏ tí tách: Phu nhân trong truyền thuyết của lão đại?

【 bang phái 】 Lưu Vân: đừng nhắc đến nàng ta nữa.

【 bang phái 】 Phượng Vũ: ách... đã xảy ra chuyện gì?

【 bang phái 】 nước chảy: ai... Mưa nhỏ tí tách đừng nói nữa, Lưu Vân trong lòng đang không thoải mái thôi.

【 bang phái 】 Naruto Naruto: ta như thế nào đều cảm thấy cuộc quyết đấu của lão Đại có điểm không đáng.

【 bang phái 】 Lưu Vân: về sau biết rõ nàng ta là loại người thế nào là được, không cần phải hâm mộ như vậy

【 bang phái 】 Phượng Vũ: rốt cuộc làm sao vậy? Ninh Tâm không phải là rất tốt sao.. em ấy làm cái gì?

【 bang phái 】 gió cuốn mây tan: lão Đại lần này quyết đấu chính là vì cô gái này. Ít ra cũng nên tới xem một chút tình hình, nhưng sau khi biết rõ tin tức liền không nói một tiếng từ trước mặt chúng ta biến mất.

【 bang phái 】 Phượng Vũ: ách... trong đó có...có hiểu lầm.

【 bang phái 】 Lưu Vân: vậy người có thể tìm xem, nữ nhân kia hiện tại nơi này hay không.

Tất cả người trong bang phái tìm tòi, đáng tiếc... Trong đám người tập nập vẫn tìm không được một người tên là Ninh Tâm

Sau đó kênh bang phái trầm mặc, bang chúng biết Ninh Tâm khi mang theo nàng thăng cấp, giờ phút này đều cảm thấy trong lòng buồn cực kỳ. Hai ngày hai đêm không ngủ không nghỉ... bọn họ vì ai? Không phải là cái tiểu linh khu không biết từ đâu chạy tới này sao...là người bên cạnh Mặc Thương.

Nhưng là... hôm nay Mặc Thương vì nàng xung đột với người khác, tất cả mọi người trong lòng đầy oán trách..., nhưng nguyên nhân cô nàng này

lại vô ảnh vô tung biến mất là sao.

Trên phương diện tình cảm “Phù thế niên hoa” thực tại không cách nào tiếp nhận chuyện như vậy chẳng lẽ kẻ mà lão Đại sủng ái bảo vệ chỉ là một kẻ giả ngây thơ? Hay là cô nương này thật sự ngây ngốc đến không có quan niệm tới chuyện thị phi làm cho người ta thất vọng đau khổ? (L: Hix nàng này bị hiểu lầm...)

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, kênh thế giới kênh vẫn thảo luận về trận quyết đấu tại Tử vong cốc PK không có xu thế dừng lại

Tối gần 12 g, thoát cái nửa đêm vốn nên là thời gian nghỉ ngơi, nhưng game lại như ban ngày phi thường náo nhiệt.

Bọn Nước chảy vừa nhìn chăm chăm màn hình, vừa ngồi ở trên giường không nói một lời, ngoại trừ trong game truyền đến âm thanh trong phòng ngủ trầm mặc đáng sợ.

Đến gần nửa đêm Mặc Thương tại Tử vong trong cốc đã gần ba giờ. Nghĩ đến tình trạng thân thể của hắn, vài người có điểm dừng ngồi không yên.

Liếc qua trên bàn đồng hồ bây giờ là 23g58p24s giờ Bắc Kinh.

Trong trò chơi những người khác đối với thắng bại chấp nhất thì không quan tâm , nhưng bọn họ hiện đang lo lắng chỉ là thân thể của bạn mình.

Nếu như Mặc Thương thật sự quyết tâm muốn tại Tử vong cốc đem Sét đánh người cuồng bại vô cùng thâm, không đem Sét đánh người cuồng tới lv1 kẻ mới chơi, Mặc Thương tuyệt đối sẽ không chịu để yên. Có thể thể lực, tinh lực thật có thể tập trung đến hắn đem Sét đánh người cuồng hoàn toàn đánh bại sao?

Trên thế giới cuộc thảo luận về Mặc Thương cùng Sét đánh người cuồng chỉ tăng không giảm. Kênh bang phái Phù thế niên hoa cũng vậy. Đang khi giờ điểm 12g trên thế giới đột nhiên thoáng hiện một loạt cánh hoa rơi xuống. Ngay sau đó trong màn hình vài chục ngọn đèn Khổng Minh đang tia lửa chói mắt bay thẳng lên trời.

Rực rỡ sắc màu tại Tử vong cốc trong đêm tối nở rộ, như hào quang sáng chói Lưu Kim dập màu.

Hệ thống :Nửa đêm tiếng chuông mang theo lời ước nguyện. Người hữu duyên là Ninh Tâm tại Tinh Vũ các hoàn thành Dạ Tâm nguyện để cho pháo hoa ngũ sắc cùng sao băng mang đến lời thỉnh cầu của nàng.

Thông báo của Tinh Vũ các: Ninh Tâm: “Mặc Thương đại thần em rất cục dựa vào sức lực chính mình tìm được rồi bản đồ Tinh Vũ các rồi, cũng thu thập đủ những ánh sao băng cùng hoa ước nguyện. Anh đã nói nếu như em có thể ở Tinh Vũ các đưa tâm nguyện, vô luận hệ thống có giúp em hay không, anh đều sẽ vì anh mà hoàn thành. Như vậy đêm nay, em hi vọng anh có thể có một giấc mộng, hiện tại anh chịu đi vào giấc mộng mà ngủ đi không?” PS: Sét đánh người cuồng: “ Ta nguyện rửa người, ta cầu nguyện hệ thống dùng sét đánh tiêu diệt người! Hừ đại thần không nên cùng hãn chấp nhật em là muốn thiên lôi bổ đầu hãn.

Khụ khụ...

Cô nương... cái ước nguyện này của cô hình như có phần... ngây thơ quá.

Quần chúng rít lặng yên cảm thán che mặt. (L: *đổ mồ hôi lạnh*)

Thông cáo của Tinh Vũ các là một loại thông báo so với kênh thể giới còn mạnh gần như 1 loại bố cáo của hệ thống, bạn tuy có thể che giấu tất cả kênh nhưng là Dạ Tâm nguyện của Tinh Vũ các không thể che được...nói cách khác đêm nay game Thần thoại tất cả người chơi đều chứng kiến Ninh Tâm cô nương của chúng ta có trình độ ngây thơ thế nào rồi... đương nhiên trong chuyện này cũng kể cả lời chúc phúc cùng nguyện rửa tại Tử vong cốc đối với Mặc Thương và Sét đánh đều có hiệu lực

【 bang phái 】 Phượng Vũ: là Ninh Tâm phát thông cáo Dạ Tâm nguyện.

【 bang phái 】 Khát nước ba ngày: ta bày tỏ sự kính hãi rồi,... Dạ Tâm nguyện mà có thể có được... ta rất cục còn thấy sống được sao.

【 bang phái 】 Đồng nghĩ: cô nương này thật sự là sức sự chịu tốt...
nàng ta tại sao có thể làm được cái nhiệm vụ biến thái kia chứ.

...

Đúng vậy, nhiệm vụ rất biến thái, các người chơi đều khinh thường hơn
nữa còn vứt bỏ nhiệm vụ nào.

Tên nhiệm vụ thì đến là đẹp... ý nguyện từ trái tim

Tinh Vũ các là một nơi mà các người chơi cầu nguyện... cầu nguyện, lời
cầu nguyện được dán lên trên cây Tâm nguyện, hệ thống sẽ ngẫu nhiên lựa
chọn chỉ có người có duyên mới có thể đạt thành tâm nguyện. (L: lại 1 câu
có duyên... ngây thơ kiểu này ng` ta bảo ngọc có ngọc phúc.. quả thế)

Nếu bình thường, các người chơi cũng thích mượn Tinh Vũ các ngắm
sao băng, rồi đem tâm nguyện của mình gửi tặng cho người trong lòng, bạn
tốt thậm chí... cừu nhân.

Nhưng là có một tâm nguyện chỉ có tại nửa đêm mới có thể được đáp
ứng, có thể trở thành thông cáo cùng với pháo hoa, sao băng, hệ thống sẽ
dung đèn trời giúp bạn đem nguyện vọng thành sự thật

Nhưng là mặc dù là kết quả hết sức lãng mạn nhưng có thể quá trình lại
gian khổ .

Cần Hoa ước nguyện...vậy bạn muốn không sợ người khác làm phiền
thu thập. Ước Nguyện trì nơi đó có hoa ước nguyện, muốn cùng với người
ta cướp đoạt, người ai nhanh tay, tăng lực mới được. (L; giống như ta kiếm
ốc trên bãi biển qq dancer, ko nhanh ng` ta nhạt mắt @@ rất gian khổ)

Tâm nguyện của Ninh Tâm chỉ cần một đóa hoa ước nguyện, nhưng Dạ
Tâm nguyện phải có 999 đóa hoa. (L: đi cướp cũng ko nhiều đc như thế...
ko lẽ có cao kiến gì)

Khi bạn có đầy đủ hoa còn chưa đủ, bạn cần phải thu thập những sao
băng. Tinh Vũ các có một cái cầu Tinh Vân trả lời xong ba cái vấn đề, qua
1 vài nhiệm vụ nhỏ, có thể lần thứ nhất đi tới được 1 đoạn Tinh Vân tại đầu
cầu nhật 1 vì sao. Đối với con chuột mà nói thì cầu Tinh Vân chính là cơn

ác mộng. Bởi vì khi bạn bước lên cầu Tinh Vân không cần thận nó sẽ trôi xuống, như vậy hết thầy lại trở về vị trí.

Chỉ là vì một cái thông cáo hệ thống lại phải làm 1 đồng nhiệm vụ phức tạp như thế, thật không ai có một chút nhẫn nại cùng quyết tâm để hoàn thành. (L; quên bạn NT ko phải ng` thường...là thần đó...)

Mà Ninh Tâm của chúng ta, nàng chỉ là nghe qua 1 lần Mặc Thương nhắc tới Tinh Vũ các nói là nửa đêm có ước nguyện là sẽ trở thành thông cáo, làm cho tất cả mọi người chứng kiến rất lãng mạn. Vì vậy cô bé này sau khi suy ngẫm, thấy cờ hồi hồn đủ rồi (L: ta nhớ ai đó nói hang nhái, kém chất lượng mà..) dù sao chỉ có 1 con đường sống hay chết... kiên nhẫn tìm kiếm vô số bản đồ, hỏi vô số người đi đường, rồi cục du ngoạn sơn thủy tới Tinh Vũ các.

Đứng ở giữa Ước Nguyện trì cô nương này nhìn thấy những cánh hoa lần lượt nảy ra, lần lượt tiếp cận trở thành kẻ hái hoa chuyên nghiệp. (L; đúng là kẻ thu thập chuyên nghiệp có khác, được liệu cả hoa đúng là rất giống nhau...)

Sét đánh người cuồng đag bị nhục nhã hành hạ đến chết mà không khóc, nhưng lúc Ninh Tâm thấy hoa ước nguyện bị cướp đi trong chớp mắt ở trên bàn khóc lên.

【Thường】 Ninh Tâm: ai có thể bán cho ta hoa ước nguyện không? Một đóa 10 J được hay không? (J, Y hay YB đều là tiền trong game, thường thì dung NDT đổi lấy....1 J(vàng) = 1000 Y(bạc)= 10 000T (đồng) mà 1 đồng = 1YB(kim nguyên bảo... tóm lại là mua hoa giá cao, chị này thu thập bán đầy tiền...)

Người trước mặt hái hoa ngây ngẩn cả người, một khắc kia ánh mắt của mọi người đều tập trung 1 người tiêu tiền như rác trên thế này. Sau đó thân hình linh khu nho nhỏ trong nháy mắt bị cả đám người che mất.

Cầm lấy 999 đóa hoa, Ninh Tâm đột nhiên cảm thấy chính mình cực nhọc vất vả bán Được, bán Ngọc kiếm vàng bao nhiêu thấy không quan trọng.

Đội nàng tại Tinh Vân kiêu té xuống N lần vẫn tiếp tục cật lực bò dậy, cô gái này lần đầu tiên vì mình ngu ngốc trong thao tác mà cảm thấy oán giận. Trong cơn tức giận cô gái này đã đem cái cây thông nhỏ làm đũa, gõ cạch cạch phòng bên báo hại Tạ Vụ sừng sốt dựng dậy N lần, kêu cô ấy 10 lần giúp mình đi cầu Tinh Vân. Thế cho nên nhiệm vụ sau khi hoàn thành, Tạ Vũ đau lòng vượt đầu Ninh Tâm, vẽ mặt đau lòng “hài tử đáng thương bị trò chơi hành hạ thành như vậy... thật đáng thương.”

Dạ Tâm nguyện mang theo những chiếc đèn trời, pháo hoa, sao băng bay đầy trời nhìn mà Ninh Tâm ngây ngốc nhìn chăm chăm màn hình, nở nụ cười.

Chờ khi mọi người còn chưa trấn tĩnh, đang nửa đêm thì chó toàn bộ mọi người online đều nghe thấy 1 ca khúc được yêu cầu, được kênh hệ thống phát ra.

Hệ thống: Người chơi Ninh Tâm gieo hạt âm nhạc, hoan nghênh các bạn lắng nghe.

“Chợt lóe chợt lóe loé sáng long lanh đầy trời đều là những tiểu tinh tinh...”

Mọi người hắc tuyến đầy mặt.

OMG! Cô nương à! Nãy là bạn đêm lãng mạn như thế, GM người ta thiết kế tâm nguyện này với mong muốn đem tới sự lãng mạn tại sao có thể bị cô lẩn qua lẩn lại thành cái dạng này?

Quá ngây thơ phải không? Nhưng mà mọi người ở đây thốn thức không thôi thì Cửa Tử vong cốc đóng chặt bị nhạc cô nương này phát mà mở ra

Sương mù tỏa khắp nơi, dáng vẻ bạch y kiếm khách từ trong cửa lớn bước ra, kim quang hiện ra... tuấn mỹ tuyệt luân.

Trước mắt đó là thân ảnh thần tiên hạ phàm

Bên tai thanh âm ”Chợt lóe chợt lóe loé sáng long lanh...”

Được rồi coi như đêm nay quái lạ... những tình hình kì quặc ...làm cho người ta buồn cười lại cười không nổi đúng hay không!

Chương 29

Thân ảnh bạch y vẫn phiêu dật xuất trần, tuấn dật như vậy, tao nhã như thế.

Mặc Thương cầm kiếm từ cửa Tử vong cốc đi ra, trong nháy mắt rất nhiều lời chúc phúc, cùng ăn mừng tuôn ra trào đón Chiến Thần. Mà phía sau hẳn ngay sau đó là thân ảnh Sét đánh người cuồng, cấp còn xuống lv 122 hoá tốc biến mất trước mặt mọi người trước mắt.

Nếu như muốn phỏng vấn một chút tâm tình giờ phút này của Sét đánh người cuồng cũng chỉ có 5 chữ “sống sót sau tai nạn” có thể hình dung. 1 loại giải thoát nhẹ nhàng.

Tại Tử vong cốc đối mặt với Mặc Thương, một khắc kia Sét đánh người cuồng mới biết được vì cái gì Mặc Thương lại đứng sừng sững đệ nhất bảng xếp hạng, làm cho nhiều người như vậy theo đuổi, kính phục

Từ trong chớp mắt những chiêu thức của hẳn Sét đánh người cuồng cũng biết không thắng được, hẳn căn bản không thắng được nhân vật cường đại đến biến thái này.

Hoa lệ ra chiêu, kĩ năng sáng lạn, phong thái tao nhã, tính toán chuẩn xác. Áp lực vô hình đó làm cho Sét đánh người cuồng khó hiểu. Hẳn không hiểu vì cái gì chỉ là 1 nhân vật ảo mà có thể cho mình áp lực lớn như vậy.

Khi Mặc Thương một lần lại một lần đem hẳn ngã xuống đất, mắt thấy cấp của hẳn từng bậc từng bậc giảm xuống, Sét đánh người cuồng nhanh chóng đau lòng không thôi, mà đại thần chỉ là một lần lại một lần nói “tiếp tục.” Sau đó, Sét đánh người cuồng liên đang không ngừng chết đi cùng rút cấp phải bò dậy tiếp tục .

Nếu như không phải là Ninh Tâm dùng cái Dạ Tâm nguyện, nếu như không phải là âm nhạc của hệ thống đột nhiên biến thành “Chợt lóe chợt lóe loé sáng long lanh.” Sét đánh người cuồng biết rõ chính hẳn đêm nay muốn hoàn toàn tàn phế đi. Tư thế Mặc Thương đó là không đưa hẳn trở về

lính mới không cam lòng. Thật may ... thật may là có một cái tâm nguyện chúc phúc, thật may là cái chúc phúc kia lệnh cho Mặc Thương nghỉ chân.

Khi đó, Sét đánh người cuồng đang nằm lạnh như băng ở mặt đất chờ đợi hệ thống lại một lần nữa cưỡng chế sống lại. Bóng đêm trong cốc biển mất mà sang lên những pháo hoa, sao băng bay nhảy. 1 loạt đèn Không Minh đủ màu sắc từ đằng xa bay tới, và tin tức tin tức thông cáo.

Thông báo của Tinh Vũ các: Ninh Tâm: “Mặc Thương đại thần em rất cục dựa vào sức lực chính mình tìm được rồi bản đồ Tinh Vũ các rồi, cũng thu thập đủ những ánh sao băng cùng hoa ước nguyện. Anh đã nói nếu như em có thể ở Tinh Vũ các đưa tâm nguyện, vô luận hệ thống có giúp em hay không, anh đều sẽ vì anh mà hoàn thành. Như vậy đêm nay, em hi vọng anh có thể có một giấc mộng, hiện tại anh chịu đi vào giấc mộng mà ngủ đi không?” PS: Sét đánh người cuồng: “ Ta nguyện rửa người, ta cầu nguyện hệ thống dùng sét đánh tiêu diệt người! Hừ đại thần không nên cùng hãn chấp nhật em là muốn thiên lôi bổ đầu hãn.

Mặc Thương không nhúc nhích đứng ở đằng xa qua chừng ba phút. Đợi đến Sét đánh người cuồng tay chân luống cuống bị hệ thống cưỡng chế sống lại chỉ ngậy ngốc chờ đợi hành hạ tiếp theo thì Mặc Thương đưa lưng về phía Sét đánh người cuồng, đi tới NPC giám sát PK.

Hệ thống: Mặc Thương quyết định buông tha cho Sét đánh người cuồng có đồng ý hay không?

Hệ thống một lần một lần nhắc nhở Sét đánh người cuồng hoàn toàn ngốc rồi.

Chờ hãn kịp phản ứng nhanh chóng kích đồng ý. Đồng ý chứ... làm sao có thể không đồng ý, cái này căn bản là giành lấy cái mạng từ tay tử thần kẻ ngốc mới không đồng ý!

Chờ hệ thống xác định song phương, Sét đánh người cuồng cảm giác mình cả người đều mệt lả . Nhìn mình lv 122 cấp hãn đau lòng nhưng hơn nữa là vô lực. Hãn thậm chí không dám nghĩ tới báo thù, nhìn xem bóng lưng Mặc Thương rời đi Sét đánh người cuồng tại thời điểm đó đột nhiên

có một cái ý nghĩ có một loại người là trời sinh làm cho người ta bái phục mà Mặc Thương chính là kẻ như vậy

【 thế giới 】 hoa nhỏ: chúc mừng Mặc Thương đại thần đắc thắng trở về.

【 thế giới 】 gió cuốn mây tan: rỗng rỗng... Chúc lão đại đắc thắng trở về, tung hoa.

【 thế giới 】 một cành hoa: Mặc Thương đại thần em yêu anh, em muốn hưởng anh thổ lộ anh là thần tượng trong lòng em.

【 thế giới 】 Nguyệt Lạc Tinh Thâm: Thương, chúc mừng chàng! Thiếp tại Hoan Hi lâu vì chàng đặt yến hội, hãy mau đến đây đi.

【 thế giới 】 Nguyệt Hiểu Hiểu: Nguyệt Lạc tỷ tỷ có lòng tốt giúp Mặc Thương đại thần bày yến hội mời các vị bằng hữu mau đến tập hợp.

【 thế giới 】 Nguyệt cầm: Nguyệt Lạc có long như vậy Mặc Thương đại thần thật hạnh phúc.

...

Nhìn xem tin tức của Nguyệt Lạc Tinh Thâm cô nương thì Phù thế niên hoa bang một lần nữa lọt vào nước sôi lửa bỏng.

【 bang phái 】 nước cháy: Má! lão Đại thắng lợi Nguyệt Lạc Tinh Thâm bày yến hội làm gì?

【 bang phái 】 mưa nhỏ tí tách: biểu lộ rõ ràng nàng là 1 hiền thê, ai cho các người lúc trước chọc cô ta làm gì? Hiện tại bỏ rơi cũng bỏ được.

【 bang phái 】 Phượng Vũ: phỏng đoán mới vừa rồi bị Ninh Tâm dùng Dạ Tâm nguyện kích thích này rõ ràng chính là hướng Ninh Tâm thị uy sao.

【 bang phái 】 gió cuốn mây tan: rỗng rỗng... nếu không chúng ta cũng mở bữa yến hội?

【 bang phái 】 khát nước ba ngày: đại tài thần à... người xuất tiền đi, chúng ta sẽ ở Hoan Hi lâu bày yến hội.

【 bang phái 】 Đồng nghĩ: thôi đi... đừng ồn ào. Làm cho Nguyệt Lạc Tinh Thảm tự mình lăn qua lăn lại đi... dù sao lão Đại sẽ không đi qua.

【 bang phái 】 oa ha ha: mắt như được sáng rõ, ta tra Thiên nhãn tìm vị trí lão đại hiện tại ở Tinh Vũ các...

【 bang phái 】 Mạt Mạt: vậy hả... chúng ta cùng đi nhìn lên được không?

【 bang phái 】 Naruto Naruto: 2 nhóc muốn nhìn trộm cái gì?

【 bang phái 】 Mạt Mạt: ngốc quá, đương nhiên là nhìn lên Mặc Thương ca ca cùng hị dâu Ninh Tâm nha.

【 bang phái 】 Naruto Naruto: lão Đại nói rất nhiều lần rồi..., Ninh Tâm da mặt mỏng không thể đùa giỡn như vậy .

【 bang phái 】 mưa nhỏ tí tách: ta cảm thấy được Ninh Tâm thật không sai cùng lão Đại gom thành một đôi rất tốt rất cường đại. Vừa rồi Dạ Tâm nguyện giải thích rõ nàng rất có tâm , rất xứng với lão Đại.

【 bang phái 】 Phượng Vũ: đúng không... đúng không, ta cũng là giờ móng vuốt tán thành. Dù sao ta thích cô gái này.

【 bang phái 】 nước chảy: nếu không chúng ta cùng đi nhìn một chút?

【 bang phái 】 Naruto Naruto: không sợ lão Đại bố đầu chúng ta hả?

【 bang phái 】 mưa nhỏ tí tách: một bang phái cùng đi, cho dù lão Đại thú tính đại phát cũng không thể cắn giết nhiều người như vậy đi.

【 bang phái 】 nước chảy: thật uy vũ....

【 bang phái 】 oa ha ha: ta mau đi thôi. Mạt Mạt đâu rồi chúng ta tay nắm tay cất bước cùng đi.

【 bang phái 】 Phượng Vũ: ...

【 bang phái 】 Thiên Ngân: vợ à đừng thu thập nữa cùng đi chứ?

【 bang phái 】 Anh Túc quyền rũ: thiệp nói cho chàng biết, kỳ thật thiệp hiện tại đã tới Tinh Vũ các? *che mặt*.

【 bang phái 】 Thiên Ngân: --||| vợ à,ta vẫn cho là nàng không thích bát quái .

【 bang phái 】 Anh Túc quyến rũ: tò mò, hóng hớt ai cũng có

...

Vì vậy, bọn người này mang tâm tình hóng hớt mãnh liệt, bước lên hành trình tìm kiếm Mặc thương đại thần cùng Ninh Tâm cô nương. Nhưng làm người ta vạn phần không nghĩ tới chính là Mặc Thương đại thần cùng Ninh Tâm hai người rõ ràng vẫn online, mà thiên nhãn biểu hiện vị trí hai người hiện tại ở Tinh Vũ cácnhưng hai người kia thaanh ảnh bị ẩn đi rồi, dù là cả 1 đám bang chúng Phù thế niên hoa đem Tinh Vũ các giẫm đạp vài chục lần, sừng sốt vẫn không thấy được thân ảnh của hai người.

Tinh Vũ các bị Phù thế niên hoa lật ra , lật lại, đương nhiên bọn họ là không thể nào tìm kiếm được tung tích. Bởi vì... bởi vì Ninh Tâm của chúng ta không may đã rơi xuống núi .

Sau núi Tinh Vũ các, Tinh Vân kiều là cấm địa, tại cấm địa có 1 quảng trường rất lớn, người bình thường không thể nào từ quảng trường này trượt chân rơi xuống được. Nhưng là hệ thống thì không cách nào ngăn cản bước chân Ninh Tâm cô nương, khi Mặc Thương đại thần cười Ngân Long mình rơi vào Tinh Vũ các dùng thiên nhãn rõ ràng cho thấy vị trí Ninh Tâm cô nương nhưng không thấy đến người.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: ở nơi nào?

Hồi lâu, bên kia truyền đến hồi âm.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: đây vực...

【Hảo hữu】 Mặc Thương: núi phía sau này nhảy xuống?

【 Hảo hữ 】 Ninh Tâm: ừ... không cẩn thận ... thiếu chút nữa ngã chết.

Ninh Tâm sợ hãi nói cùng với tiện đà oán trách.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: em tìm không được đường.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: đậy vức phải dựa vào cưỡi ngựa mới đi lên ở đó chờ, anh đi đón em.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: ừ.. nhưng anh biết em ở nơi nào sao?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: không cần lo lắng... ngoan, đứng ở nơi đó là tốt rồi, chờ anh!

Mặc Thương đại thần nhìn nhìn vách núi đá phía trước cảm giác có điểm bất đặc dĩ. Vì tiểu bạch thỏ Ninh Tâm này hẳn đây đã là lần thứ hai chủ động nhảy núi .

Lần đầu tiên là vì đi hoàng tuyền đón hẳn bỏ trang bị nhảy.

Lần thứ nhì là vì đi đậy vức đón, hẳn tung người nhảy xuống.

Chẳng lẽ tương lai hẳn sẽ luôn tái diễn vận mệnh nhảy núi sao? Mặc Thương đại thần một hồi buồn nôn... tiện đà kiên định chính mình phải tóm chặt tiểu bạch ... ngăn chặn việc tiếp tục nhảy núi.

Sau Tinh Vũ các là đậy vức sương mù lượn lờ, yên tĩnh vài ánh sang loé lên giống như đom đóm. Ninh Tâm tại đậy vức nhảy lên một hồi cảm thấy không thú vị lại đem mình tiểu hồ ly triệu ra cùng nàng đi bộ. Cho nên khi Mặc Thương tìm được Ninh Tâm cô gái này không có một chút đau khổ như nghĩ mà ngược lại chơi rất vui vẻ.

Ánh sao đẹp quá, sương mù trùng điệp boa phủ, tiểu linh khu nhí nhảnh nhảy lên, sau lưng tiểu hồ ly lệch nghiêng cái đầu làm nũng. Tình cảnh này... ấm áp đáng sợ... chân thật đáng sợ. Thế cho nên tìm đến Mặc Thương thấy 1 màn như vậy trong lòng lại toát ra sự ấm áp không tên.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: đại thần, anh nhanh như vậy đã tìm ra rồi.

Ninh Tâm vội vội vàng vàng hướng Mặc Thương chạy như bay đến, tiểu hồ ly đuổi theo chủ nhân, một người một cáo lên đến trước mặt Mặc Thương, Ninh Tâm vây quanh Mặc Thương xoay vòng vòng, hồ ly vây quanh Ninh Tâm xoay vòng vòng.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: trực tiếp gọi Mặc Thương không tốt sao? Gọi đại thần không thấy vương vúi?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: đó là cách gọi tôn trọng

【Hảo hữu】 Mặc Thương: anh là kẻ em bao dưỡng, vậy nah cũng nên gọi cho đúng quy tắc chứ nhỉ... chủ nhân Ninh Tâm?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: không cần đâu...

【Hảo hữu】 Mặc Thương: đó, em xem đó trong lòng không muốn thì đừng đẩy cho người, em nếu không để cho anh đối với gọi theo đúng quy cách vậy thì cũng nên biểu hiện một chút ngang hàng?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: thôi... được rồi Mặc Thương.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: ngoan nào

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: anh còn không đi ngủ sao?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: làm sao em không hỏi anh thua hay thắng?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: em không quan tâm anh thắng hay thua, bọn Nước chảy nói anh thân thể không tốt, không thể thức đêm, giờ đã hơn 12 g mau đi ngủ đi.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: anh trước dẫn em đi ra ngoài.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: nơi này phong cảnh rất đẹp em nghĩ muốn ở đây, nhìn lại 1 lúc nữa.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: anh cùng em.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: không muốn... không muốn, anh mau đi ngủ đi. Em ở chỗ này ngồi cũng được mà.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: vậy anh ngồi bên cạnh anh, treo máy đi ngủ.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: ok!

Trên màn hình, tiểu linh khu ngồi tại đáy vực nhìn xem dãy núi lúc này đang trắng sáng, đối với phong cảnh Thần thoại ai cũng một phen tán thưởng. Nghĩ đến chính mình còn không có rửa mặt, Ninh Tâm vội vàng chạy đến nhà vệ sinh. Chờ trở lại nhìn màn hình không khỏi sửng sờ.

Được rồi Mặc Thương đại thần vừa rồi thời điểm mình ra đi rõ ràng là ngồi ở bên cạnh mình vì cái gì chỉ chớp mắt anh liền biến đâu rồi người ta

làm gối đầu, cứ bình yên ngủ ở trên đầu gối Ninh Tâm?

Ninh Tâm ngẩn người, trừng mắt nhìn, trước mặt bối cảnh mờ ảo, trong trời đất một vầng trăng sáng chiếu trên dãy núi cao. Bạch y kiểm khách gối lên đầu gối tiểu linh khu bình yên chìm vào giấc ngủ, một đêm yên tĩnh. Làm Ninh Tâm đến gần màn hình nhìn kỹ xem.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: Mặc Thương đại thần, anh còn ở đây không?

Thật lâu không có người trả lời, Ninh Tâm suy nghĩ một chút. Được rồi mặc dù là trò chơi nhưng nếu như đột nhiên logout làm cho đại thần một người ngủ ở hoang dã hình như quá tàn nhẫn, dù sao máy tính cũng bị lãn qua lãn lại thành như vậy, cảm tý cũng không sao cả.

Vì vậy, Ninh Tâm đem máy tính vào trạng thái chờ bổ nhào trên giường chìm vào mộng đẹp.

Đêm hôm đó, trên màn hình, bạch y kiểm khách nằm bình yên trên đầu gối tiểu linh khu chìm vào giấc ngủ, màn hình ngoài hai người ra là một đêm mộng đẹp hương vị ngọt ngào.

Chương 30

Ninh Tâm một lần nữa tiếp tục hoài bão thu thập nhưng lần này cùng ngày thường là khác xưa rồi. Trước kia nàng đều là một người chạy bốn phía bình thường đều là dùng hai cái chân ngắn của mình thở hổn hển chạy.

Cho nên khi cô nàng được cưỡi Ngân Long uy vũ của Mặc Thương đại thần dưới sự chỉ huy đại thần trước sau trái phải đều bay tới, cô nàng naft vì thế mà sinh ra vài phần ảo giác Ngân Long là mực ngựa cưỡi của Mặc Thương đại thần tựa hồ giống như thành của nàng...

Nên biết Ngân Long của Mặc Thương nhìn nó trông vậy thôi mà tốc độ phi hành cũng là tương đối kinh người. Cho nên một ngày thu thập mất có 1 chút thời gian mà trong ba lô nhìn thành quả lao động lúc này kinh ngạc phát hiện dưới sự giúp đỡ điều khiển của đại thần Ngân Long làm cho nàng hôm nay chiến lợi phẩm gấp ba ngày thường.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: O (∩_∩)O~ thu thập hôm nay được 30 tổ nguyên liệu cao cấp có thể bán được nhiều tiền .

【Hảo hữu】 Mặc Thương: những nơi ẩn giấu và giờ nảy sinh là chính em khám phá ra sao?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: đúng vậy mặc dù quá trình loằng ngoằng nhưng tiền đồ là tương đối sáng lạn .

【Hảo hữu】 Mặc Thương: ừ đã nhìn ra. Hiện tại muốn làm gì?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: Khoáng thạch cho anh chế tạo vũ khí, thảo dược cùng Ngọc Thạch bán đi.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: bán hết đi, anh không thiếu khoáng thạch.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: không sao đâu... cứ cầm lấy, nếu không về sau em sẽ không đi lấy quặng .

Ninh Tâm nói vậy Mặc Thương bất đắc dĩ, ngoan ngoãn kích giao dịch, đem mười tổ nhồi vào bọc đồ của hắn.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: chờ em một chút, em đi thị trường giao dịch một chút.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: muốn bày quầy bán?

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: không phải ...bày quầy rất phiền toái.

Mặc Thương sững sờ mồ hôi lạnh nháy ra, trong đầu linh quang chợt lóe đột nhiên cảm thấy nếu như là Ninh Tâm có lẽ thật đúng là có thể làm thế, trong đầu hần nghĩ.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: -_-||| đừng nói cho anh là em đem nguyên vật liệu đều ném cho chỗ thu mua .

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: (⊙ o ⊙)! Mặc Thương anh thật thông minh, làm sao anh biết?

Mặc Thương vô lực sờ trán vuốt vuốt huyệt Thái Dương, quẹt một cái cười đó là cười khỗ.

Được rồi cô nương tuy từng gặp qua làm lười biếng bớt việc , chưa thấy qua chủ nhân lại thích bớt việc. Trên hệ thống trên có giao dịch gởi bán bán đấu giá cùng bày quầy ba loại phương thức giao dịch.

- Giao dịch trực tiếp rất đơn giản, hai người trực tiếp giao dịch tiền tại chỗ giao dịch là xong.

- Gửi bán bán đấu giá là một thị trường lớn tương đối di động bởi vì là treo giá bán ở hệ thống, hệ thống mỗi lần cũng sẽ thu 4 phần trăm phí thủ tục. Mà giá cả vật phẩm gửi bán đều là do người chơi chính mình định ra. Cho nên điều này sẽ đưa đến giá cả thị trường phập phồng có điểm thái quá. Nhìn xem đồ đáng giá có người treo cái giá cao có lẽ có thể bán đi. Rõ ràng giá cứ cao dần, cao dần..... Bởi vậy khi gửi bán cũng là cơ hội cho bọn gian thương vào xem có hay không nảy sinh gì mới, nếu có thể để bọn họ gặp được người vung tiền như rác thì tốt quá còn gì bằng?

- Về phần bày quầy: đó chính là tại khu hệ thống quy định giao dịch ngồi bày cái quán để bán. Mua bán có mua tự nhiên cũng có người bán. Bạn có thể bày quầy bán đồ tự nhiên cũng có thể thu mua vật mình muốn. Bạn chỉ

cần tại thu mua đưa vào vật bạn cần tìm hơn nữa định ra giá mua. Đương nhiên giá cả thu mua tự nhiên so với giá thị trường sẽ thấp hơn, duy nhất chỗ tốt chính là bớt việc. Gặp được những người tử như cô nương Ninh Tâm người bày quầy đã phát tài. Giá thị trường hàng trăm kim bảo 1 cái Huyền tinh mà cô nương này con mắt cũng không nháy một chút cứ vậy vớt vào sạp thu mua .

Bạn nói xem đối mặt một thương nhân bản chất tiểu Bạch như thế , hãn ngoại trừ cười khỗ, hãn còn có thể có cái phản ứng khác sao?

【 Hào hữu 】 Mặc Thương: nguyên vật liệu đều vớt cho nhà thu mua ?

Ninh Tâm suy nghĩ một chút, lắc lắc đầu.

【 Hào hữu 】 Ninh Tâm: không có .

Mặc Thương gật đầu bày tỏ hài lòng. Được rồi tiểu Bạch này còn có thể cứu, nàng cũng bất quá là thích bớt việc, không biết giá cả, quản lí dễ dàng thua thiệt. Nhưng không có bán toàn bộ giá thấp giải thích rõ nàng còn không có gốc đến bất trị.

Nhưng mà Mặc Thương đại thần hiển nhiên đánh giá thấp năng lực sát thương cùng lực phá hoại của Ninh Tâm nàng đã chat tới một câu.

【Hào hữu】 Ninh Tâm: trước kia đều là trực tiếp ném cho sạp thu mua bất quá về sau có người xem thấy khoáng thạch, thảo dược em rất nhiều liền nói với em về sau có gì liền liên lạc với hãn, hãn nhận lấy cầm hàng, còn mỗi tổ mở tặng em 2 J, một tổ khoáng thạch có khi lên 9J.

Mặc Thương bày tỏ trầm mặc, hãn hiện tại ngay cả khí lực thở dài đều bị Ninh Tâm cho ép khô .

Được rồi hãn muốn thu lại lời nói vừa rồi, nàng này không phải là có thuốc có thể cứu mà nàng căn bản chính là gỗ mục không thể đẽo. Vì sao gọi bị bán còn giúp nhân số tiền? Cô gái này đó là sống sinh là ví dụ 1 ví dụ.

Trước kia còn có thể đi sạp khác so sánh giá cả 1 chút, chọn cái giá thu mua hơi chút cao rồi bán. Hiện tại tốt hơn cô nương này trực tiếp bị người

cho lũng đoạn một tổ Huyền tinh thạch giá thị trường đều ở lớn hơn 190 J có thể Ninh tâm bán đi ngay cả nửa giá cũng không kiếm được. Chẳng lẽ cô nương này sức lao động chỉ rẻ như thế?

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: anh cảm thấy được cần thiết dạy em 1 ít kỹ năng buôn bán cơ bản.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: buôn bán ? Em không muốn buôn bán.

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: ngoan nào, em cũng không thể đem công sức thu thập khổ cực như vậy bán loạn được . Có chút kinh nghiệm nhất định phải dạy em.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: Anh muốn dạy ta?

Mặc Thương lắc đầu hẳn đúng là học kinh tế, nhưng nếu làm thầy giáo của Ninh Tâm hẳn cảm giác mình không muốn sống. Căn cứ đạo lí “đạo trường không chết bần đạo chết” Mặc Thương yên tâm thoải mái gõ 1 tin tức gửi cho Gió cuốn mây tan. (L: tên gian thương của sever...)

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: đang ở đâu?

【 Hảo hữu 】 gió cuốn mây tan: bày quày.

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: thu quán đến Hồ Điệp cốc.

【 Hảo hữu 】 gió cuốn mây tan: tại sao?

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: chỉ Ninh Tâm 1 chút.

【 Hảo hữu 】 gió cuốn mây tan: Ninh Tâm á? Rõng rỗng.. lão Đại ngài rốt cuộc muốn làm gì? Có gì mà ngài không thể dạy, ngài không muốn hại ta chứ.

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: giá nguyên vật liệu trên thị trường người so với ta rõ hơn, đem các loại giá cả nguyên vật liệu báo cho Ninh Tâm làm cho nàng nhớ kỹ là tốt rồi, miễn cho bị thua thiệt.

【 Hảo hữu 】 gió cuốn mây tan: nguyên vật liệu? Ninh Tâm học chính là thu thập?

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: ừ.

【Hảo hữu】 gió cuốn mây tan: nàng học chính là 2 loại thu thập? Cấp bao nhiêu?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: là ba loại thu thập, đào khoáng, khai quật Ngọc Thạch, tìm dược thảo cấp đều là 99.

【Hảo hữu】 gió cuốn mây tan: cái gì cơ? Ba loại thu thập? Còn toàn bộ đều là cấp 99 ?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: ừ.

【Hảo hữu】 gió cuốn mây tan: \$\$\$\$\$\$\$\$ lão Đại, ngài rốt cuộc là làm sao tìm được 1 bảo bối như vậy chứ? Ninh Tâm chính là cái ánh vàng rực rỡ 1 núi kim nguyên bảo. Ta tới... ta tới... ta hiện tại sẽ tới, 1 người đứng nguyên tại chỗ chờ ta.

Người được hơi thở của tiền Gió cuốn mây tan giờ phút này đã hung dữ nhanh tiến về phía Hồ Điệp cốc tìm tiểu Bạch.

Chờ Gió cuốn mây tan xem đến trước mặt tiểu linh khu kia, hẳn cảm thấy giờ phút này trông thấy không phải là nữ nhân mà là tiểu thần tài.

Mặc Thương đại thần đem Gió cuốn mây tan tiến đội ngũ, Gió cuốn mây tan nhìn Ninh Tâm con mắt đều là lóe sáng.

【đội ngũ】 gió cuốn mây tan: Ninh Tâm à, em học ba loại thu thập?

Ninh Tâm đếm trên đầu ngón tay :đào khoáng, dược, Ngọc Thạch, cộng lại là ba cái kĩ năng thu thập.

【đội ngũ】 Ninh Tâm: đúng nha.

【đội ngũ】 gió cuốn mây tan: cấp đều đến 99 sao?

【đội ngũ】 bình tâm: ừ.. đã mãn nhiệm vụ cấp không làm được chỉ có thể dừng ở cấp 99.

【đội ngũ】 gió cuốn mây tan: dừng ở 99? Chẳng lẽ em đã sớm đến cấp bậc này rồi?

【đội ngũ】 Ninh Tâm: Yes, ngoại trừ học dược thảo cuối cùng là hôm qua mới lên tới 99, 2 cái khác thì đã lâu rồi.

Gió cuốn mây tan lệ rơi đầy mặt, cô nương à... cô có sao có thể nói bình tĩnh như thế? Cô làm cho một kẻ vì tăng cấp kỹ năng sống mà đi sớm về tối mệt mỏi rã rời, lúc này lại còn dừng ở cấp 89 hần sao mà chịu nổi đây?

【 đội ngũ 】 gió cuốn mây tan: các loại hâm mộ cùng ghen ghét.. làm sao em bay lên nhanh như vậy?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: không nhanh...em đào nhiều khoáng thạch cùng dược thảo như vậy tất cả kinh nghiệm cộng lại cũng mới chỉ đủ em lên tới lv 75. Nếu không có mọi người dẫn tới Huyền đày hồ luyện cấp hai ngày thì soa có thể lên tới lv 135.

o (ʘ □ ʘ)o ông nói gà bà nói vịt, tựa hồ giống như câu không liên quan

Gió cuốn mây tan nói rõ ràng là kỹ năng sống tốt, vì...vì sao Ninh Tâm cô nương có thể lĩnh ngộ đến cấp của nhân vật mình đi lên chứ?

Vì vậy, Mặc Thương không chút khách khí nở nụ cười, Ninh Tâm cô nương mê man ngây người, đáng thương cho Gió cuốn mây tan bị đả kích ...bối rối... cuối cùng bị thống rơi lệ .

【 đội ngũ 】 gió cuốn mây tan: Trời ơi trời..., cô nương này xác định không phải là muốn tới đả kích ta chứ... làm ta buồn bực thậm chí ta tức mà chết ?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: không có... thật không có...

【 đội ngũ 】 gió cuốn mây tan:OMG, lão Đại ngài xác định không phải cố ý giao nòng cho ta để ngược đãi ta... tàn sát ta... thậm chí bức ta điên đúng không?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ừ, tuyệt đối không phải cố ý.

【 đội ngũ 】 gió cuốn mây tan: được rồi... lão Đại rốt cuộc muốn ta chỉ nòng cái gì?

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: giá cả nguyên vật liệu thị trường, em ấy đều là ném cho thu mua .

【 đội ngũ 】 gió cuốn mây tan: -_-# thu mua á? Thu mua... Thế nhưng ném thu mua!

Gió cuốn mây tan choáng... đặng đặng sát khí trong nháy mắt bộc phát giận dữ.

【 đội ngũ 】 gió cuốn mây tan: Này cô nương này là tiện nghi cho gian thương chi không bằng ưu đãi cho ta đi! Em ném cho thu mua vì cái gì ta cũng xếp sạp sao em không vứt xuống sạp của ta chứ? (L: ng` này cũng là gian thương)

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: thực xin lỗi, em không thấy qua Sạp của anh.

【 đội ngũ 】 gió cuốn mây tan: ta có 6 cái sạp, sáu đó! Xác suất gặp được không nhỏ đi? Vì cái gì liền không có ...không có một cái nào thu được tài liệu của em?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: sáu? Cũng gọi là Gió cuốn mây tan sao? Em nhớ hệ thống là không cho phép trùng tên sao?

--|||

Ta muốn ngửa đầu thét, muốn giết người cho hả giận!

Được rồi... cô nương cô thẳng. Gió cuốn mây tan tự nhận mình xúi quẩy, ai bảo hấn trùng tên chứ...hay là Ninh Tâm cô nương không nhận biết được?

Cho nên không trách ... thôi không trách.

【 đội ngũ 】 gió cuốn mây tan: lão Đại, ta thỉnh cầu ngài, ta khẩn cầu ngài... ta khẩn cầu ...ngài đem Ninh Tâm giao cho ta chỉ giáo đi. Nha , ta muốn dậy cô gái này tạo thành kẻ nổi nghiệp, ta muốn làm cho cô gái này thừa kế sự gian thương của ta.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: Cứ dẫn đi thôi.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Hà?

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: ngoan ...cùng Gió cuốn mây tan đi học một ít như thế nào là buôn bán, không cầu em kiếm tiền, chỉ cần không bị lừa gạt lỗ vốn là tốt rồi.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: a!

【 đội ngũ 】 gió cuốn mây tan: đi thôi... đi thôi, cô nương! Ta hôm nay muốn đem tất cả mọi tâm đắc đều giao cho cô, cô nhất định sẽ trở thành một phú bà .

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ách...

Mắt thấy bóng Gió cuốn mây tan đem Ninh Tâm dẫn đi càng ngày càng xa, dần dần biến mất ở trước mắt. Mặc Thương không tự giác nhích khóe môi.

Được rồi, hãm hại huynh đệ không có nghĩa khí .

Người anh em... hãy tự cầu phúc cho mình đi.

Chương 31

Nếu như muốn hỏi Gió cuốn mây tan đời này hối hận nhất là chuyện gì hẳn nhất định sẽ trước đưa mắt nhìn trời, tối nhắm hai mắt rũ xuống đất, ngẩng nhìn bốn phía thấy bốn bề vắng lặng, rồi sẽ một tay nắm chặt tay đối diện một bao đôi mắt đăm lẹ rồi nghẹn ngào khóc lóc cùng kể lể.

“Hu hu đời này ta hối hận nhất là gặp được hai người. Một kẻ để cho ta tại phản kháng rồi áp bách vượt qua đâu khổ từ lúc nhỏ đến thanh niên, trung niên có lẽ còn có đến già thậm chí hẳn đến nay ảnh hưởng đến cuộc đời của ta. Một người khác càng làm cho ta dày đặc oán hận cùng dày vò vượt qua trò chơi buồn chán năm tháng, nàng ta không chỉ có nhà tư bản bóc lột nghiền ép giá trị thặng dư của ta. Lại còn trải qua một phen ngược đãi còn có thể về mặt vô tội, vô tội cho người không nữ.....”

Đó là đoạn tự thuật từ Gió cuốn mây tan chúng ta có thể rõ ràng phát hiện đối với Mặc Thương đại thần hẳn là kính sợ cùng với ngưỡng mộ tồn tại. Đối với Gió cuốn mây tan mà nói Mặc Thương đại thần chính là một mình hẳn không thể vượt qua núi cao, Gió cuốn mây tan chính là bị nô dịch, bị áp bức. Nhưng khi thấy Ninh Tâm cô nương xuất hiện Gió cuốn mây tan mới biết được thì ra là cảnh giới tối cao của áp bức cùng ngược đãi không phải là Mặc Thương mà là tiểu bạch thỏ Ninh Tâm này.

Nhớ rõ lúc trước Mặc Thương đem Ninh Tâm cô nương giao cho Gió cuốn mây tan chỉ giáo vài điều Gió cuốn mây tan mới đầu còn hưng phấn bồng bồng , trạng thái sục sôi.

Nhưng khi hẳn đem Ninh Tâm dẫn tới khu giao dịch rồi dạo qua một vòng tinh tế khai báo giá cả lên xuống của thị trường, hơn nữa giảng thuật phương châm kinh doanh của mình. Cô gái này chỉ nói một câu nói lập tức đem Gió cuốn mây tan trong sống ngoài khét.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: dùng giá thấp mua vào lại dùng giá cao bán như vậy hình như không hiền hậu? Hơn nữa giá thấp thái quá thật sự sẽ có người bán sao?

Cô nương tựa hồ giống như cô đã làm qua loại chuyện giá cực thấp đúng không? Còn làm không chỉ một lần đúng không? Gian thương chính là giành lợi ích từ chênh lệch giá cả đó? Cho dù là ở trong trò chơi kiếm tiền cũng là không từ thủ đoạn biết không?

Chờ Gió cuốn mây tan giải thích khát khô cả cổ thiếu chút nữa thở hỗn hển mà chết cô gái Ninh Tâm này rốt cục khai sáng thêm týt.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: a, vậy em đã hiểu rồi. Nhưng em tại sao có thể nhìn ra giá cả có biến hóa? Tại sao có thể biết rõ loại vật phẩm nào sẽ có thể tăng giá đây?

Ninh Tâm cắn ngón tay làm cho 1 kẻ khoa văn từ nhỏ nghiên cứu loại học vấn kinh tế độ khó cao này quả cực kì khổ.

【Thì thầm】 Gió cuốn mây tan: cô nương à thị trường thế nào đi dạo cũng biết.

Vì vậy, Ninh Tâm qua ngó thị trường. Nửa ngày sau, Gió cuốn mây tan tới kiểm tra thành quả của cô nương này rốt cục nhìn qua kênh tán gẫu một tổ số liệu hoàn toàn die luôn.

Ninh Tâm cô nương này có thể nhận chân từng bước từng bước chuyển xuống sạp, còn dùng máy tính xách tay đem mỗi vật phẩm của cái sạp vào gắng sức ghi chép giá cả vào 1 bản word. Ghi chép hết số liệu còn chưa đủ nàng còn dùng máy tính đem số liệu nguyên một đám gõ ra. Giá mua vào, giá cao nhất... tóm lại nàng hết thấy đều ghi....o(0□ ^)o.

【Thì thầm】 Gió cuốn mây tan: ta đi cô nương à chiếu theo định giá của cô thì cô có thể kiếm tiền ư?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ách, chẳng lẽ đều không phải giá cả tốt nhất sao?

Gió cuốn mây tan cảm giác mình một đầu đâm chết ở trên bàn đều có thể.

【Thì thầm】 Gió cuốn mây tan: (_/_)# như vậy là không có cách nào khác kiếm nhiều tiền .

【Thì thầm】 Ninh Tâm: vì cái gì?

【Thì thầm】 gió cuốn mây tan: em định là giá cả đã chia đều, người ta dựa vào cái gì mua đồ của em thì tại sao muốn bán đồ cho em?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ách...

Ninh Tâm tròn tròn mắt nhìn nhìn trên laptop chẳng chịt ghi chép số liệu.... cùng tại góc bàn máy tính tại chỗ muốn lệ rơi .

【Thì thầm】 Ninh Tâm: nếu đều dùng giá rất chung cho dù không kiếm lời nhiều ít nhất sẽ không thiệt thòi a.

【Thì thầm】 gió cuốn mây tan: / (T o T)/~~ cô nương này thương nhân không phải là kiếm tiền mới tồn tại sao...

【Thì thầm】 Ninh Tâm: ...

【Thì thầm】 gió cuốn mây tan: thế là đi tong thanh danh cả đời của ta

Gió cuốn mây tan trong lòng kêu rên, kiếm tiền thật vui vẻ, hẳn tại sao phải đi tiếp nhận một củ khoai lang nóng phỏng tay chứ?

Ninh Tâm bên kia cũng tương đối loạn hướng phía Mặc Thương ghen ngào.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: *khóc lớn* một đồng con số em xem đầu đầu đau, em hận con số...hận!

【Hảo hữu】 Mặc Thương: chẳng lẽ vì rất khó mà không học.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: em cảm thấy được thực xin lỗi Gió cuốn mây tan.

Mặc Thương bình tĩnh nhìn Gió cuốn mây tan hướng hẳn phát ra một thư cầu cứu nhẹ lời an ủi Ninh Tâm.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: sẽ không đâu.

Mặc Thương tuyệt đối sẽ không nói cho Ninh Tâm cô nương biết Gió cuốn mây tan đầu kia đang buồn bực đến phát điên, hận không thể lập tức đem tiểu Bạch này ăn tươi nuốt sống.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: nhưng em vẫn không hiểu mua vào mức thấp nhất.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: về sau đem tài liệu giao cho Gió cuốn mây tan là tốt rồi, hãn sẽ giúp em bày quầy. (L; đại thần này sao ko nói sớm... ác kinh)

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: thật ...có thể chứ?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: không sao, em dù sao cũng tính là nửa đồ đệ của hãn, em không có xuất sư thì hãn phải có nghĩa vụ hỗ trợ.

...

Vì vậy, Gió cuốn mây tan bị đại thần không chút khách khí bán đứng. Vì hãn vĩnh viễn không cách nào cho đồ đệ này xuất sư, Gió cuốn mây tan bắt đầu rồi kiếp sống hãn là người đại lý. Gió cuốn mây tan liên lạc người mua, Ninh Tâm cung cấp vật liệu người mua cần, Gió cuốn mây tan lại định giá và từ trong rút ra 4% lợi nhuận.

Sau đó tại không lâu tương lai... Gió cuốn mây tan bị thống phát hiện đồ đệ tiểu bạch của hãn thành linh bò đến trên đầu của hãn, nhảy lên vị trí đầu bảng Thương Thành thành đại phú bà. Làm cho hãn chua xót cỡ nào...

Đã trải qua Gió cuốn mây tan chỉ giáo cùng, đại thần giật giây hạ ma chường.... Đợi nàng chậm rãi thông thả cùng đại thần đi dạo hai ngày sau, thành linh phát hiện thời gian cực nhanh chỉ chớp mắt thế nhưng đã cuối tuần !

Tạ Vũ cùng Trần Diêu gõ cửa phòng Ninh Tâm, mông lung bị kéo lên xe khi đó nàng mới ngậy ngốc kịp phản ứng đây là muốn mang nàng đi xem trận bóng rổ á?

“Không phải là không có vé sao?” Ninh Tâm cảm thấy kỳ quái rõ ràng nói không có vé như thế nào còn đem nàng lôi tới đây. Vốn đang rất vui vẻ có lý do danh chính ngôn thuận “đào thoát” nhiệm vụ mẫu thân đại nhân bài.

Trần Diêu gõ cái đầu nhỏ của cô nương này thuận tay lại nhéo cái má trên khuôn mặt nhỏ nhắn, vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

“Ngốc kia đương nhiên là có cách rồi”

“Nhưng là Tạ vũ nói vé này khó kiếm mà .”

Tạ Vũ cô nương cười vẻ mặt gian trá nói: “Đương nhiên là có quan hệ cửa sau, anh họ mình giúp mình lấy. Lại nói tới còn coi như thua thiệt cho Hồ Sáng, bạn còn nhớ anh Hồ Sáng chứ ?”

Ninh Tâm cô nương lắc đầu, nàng trí nhớ rất tốt bất quá từ trước đến nay nhớ văn tự, nếu như chuyển thành mặt người, rồi tên nàng sẽ có vẻ mặt mờ mịt.

“ách chính là người lần trước cùng chúng ta ăn cơm , 1 nam sinh rất tuấn tú ấy. Nghe anh họ mình nói hẳn nghe nói bạn cũng muốn đi xem trận bóng rổ nhưng không có vé lập tức liền làm hé ra vé.”

Trần Diêu lập tức hứng thú.

“Không quen mà ân cần, không phải là tặc tức trộm. Cậu nói người này không phải là vừa ý Ninh Tâm chứ?”

Tạ Vũ xoay đầu hướng Ninh Tâm vẻ mặt mờ mịt. Sau đó, Tạ Vũ cùng Trần Diêu đồng thời ra một cái kết luận.

“Không thể nào.”

Được rồi này thật không phải là đang nói Ninh Tâm cô nương của chúng ta xấu làm cho người ta nhìn không thuận mắt. Mà cô gái này lớn lên quá đẹp, khuôn mặt nhỏ nhắn như cái trái đào mật rất đáng yêu, hai mắt thật to như nước trong veo sáng lấp lánh, da trắng lộ hồng non ghê gồm muốn nhéo ra nước. Vô luận ai chứng kiến cô nương này phản ứng đầu tiên không phải là tuyệt đẹp, nhưng bạn tuyệt đối muốn nhéo nàng một chút, bóp nàng một cái,...Nhưng trình độ trì độn của nàng nà cũng đủ làm cho người ta sợ hãi than vãn. Nếu như ai coi trọng nàng... rất tốt... đây là người thật tinh mắt... đồng thời cũng là cái bất hạnh của người đó. Nhưng

nếu để ta tìm kiếm cho ra bạn lòng lời này thật ra là theo đuổi cô gái này quả không khó mà không dễ!

Chờ Tạ Vũ dẫn Ninh Tâm đến trận bóng rổ đại học M thì nàng nhìn dòng người có điểm kinh ngạc.

“Sao lại nhiều người như vậy?”

Một cái trận bóng rổ mà thôi sao lại long trọng vậy nhỉ?

“Đây là sức mạnh của mỹ lực, đây là sự lôi cuốn của tuấn nam, mỹ nữ! Nói cho cậu biết mấy lần trận đấu bóng của trường học của chúng ta cùng đại học M, đó là bữa tiệc trai đẹp – mỹ nữ, điều động thị giác các giác quan của bạn tìm tòi mỹ nhân đi.” Tạ Vũ con mắt lóe sáng khả nghi Ninh Tâm rụt rụt đầu cảm thấy người này đang muốn hóa thân thành sắc nữ.

“Chúng ta vào đi, anh họ mình cũng đến rồi, buổi trưa cùng nhau ăn cơm.”

Tạ Vũ một tay lôi kéo Trần Diêu, một tay buông lỏng Ninh Tâm không chút do dự cất bước về phía trước, tay trái Trần Diêu ở vào phần khích trạng thái.

“Thật sự! Có thể ăn và thưởng thức thật tốt quá.”

Tay phải cô nương Ninh Tâm bày tỏ thiếu hứng thú.

“Oh.”

Lúc ba người ngồi ở trên vị trí xem thì trước sau trái phải đây là người, Ninh Tâm sờ sờ cái mũi nhỏ cảm thấy không được tự nhiên.

“Trần Diêu mình có thể đi ra ngoài mua chút đồ ăn vặt được không? Ngồi yên thật khó chịu.”

“Là heo mà,... đi đi đi đi mau về sớm.” Trần Diêu giờ phút này ánh mắt tiêu cự lui tới trên người những trai đẹp, quơ quơ tay ý bảo Ninh Tâm đi đi.

Vì vậy được chỉ thị Ninh Tâm lập tức đi.

Nhưng đi bộ đi ra bên ngoài vòng hai vòng cô nương này thấy con đường xa lạ, ngây dại. Được rồi.... một cái ngay cả ở đường trường của

mình còn lạc nữa là, hướng chi đâu thể trông cậy vào 1 trường đại học khác, hoàn toàn xa lạ tìm được đúng đường chứ?

Cho nên, Ninh Tâm xách lấy trong tay đồ ăn vặt luống cuống, nàng bi thống phát hiện chính mình lần nữa khẳng định, nhất định, cùng với xác định ...lạc đường !

Cứng cỏi phải cứng cỏi nào.... Chờ Ninh Tâm càng đi càng lệch quỹ đạo, càng chạy càng hoang hốt. Cô nương này đã hoàn toàn nhìn không thấy tới bóng người .

Mặt trời trên cao ngày hè chói chang đi gần nửa giờ đầu Ninh Tâm cô nương rất cục chịu không được nữa. Xem xét bốn phía thật may là bên cạnh có một khóm cây nhỏ có thể hóng mát. Nói như vậy, loại rừng cây nhỏ này đều là nơi hẹn hò của những tình lữ rất tuyệt hảo nơi, cơ hồ mỗi trường đại học đều có một vườn hoa bí mật như vậy tồn tại. (L: nói quả đúng, tối đi học thêm qua sân đại học quốc gia.... N N cái ghế full toàn đôi =.=)

Bởi vậy, lúc cô nương này đi vào rừng cây là hoàn toàn không nghĩ tới... hôm nay nàng cũng sẽ đụng phải vận hoa đào . Được rồi, chúng ta xác thực hình dung, đóa hoa này hoa đào không phải là đụng vào Ninh Tâm không thôi mà còn căn bản là đụng ngã Ninh Tâm . (L: các bạn đoán xem ng` đó là ai.... Nên nhớ đây là khuôn viên đại học M, mà M toàn mỹ nam ==, hơn thế là 1 ng` rất quan trọng....)

Lúc ra nghỉ ngơi phát hiện phía trước có 1 nam sinh mặc áo T-shirt màu trắng đang dựa ở cạnh cây, cô nương này phản ứng đầu tiên là... rất may... rất cục bắt được người sống hỏi đường đúng không. (L; con mắt quả chuẩn, hỏi rất đúng ng`...)

Vội vàng chạy qua đó muốn hỏi đường, cứ như vậy không hề đề phòng bị người ta đè lên.

Đúng vậy... đúng vậy... chính là bị đè lên.

Ninh Tâm ngàn nghĩ vạn nghĩ là không thể tưởng được nam sinh trước mắt kia lại đột nhiên không lực chống đỡ ngã xuống trên người của nàng.

Hai người tư thế nam trên, nữ dưới không chút khách khí cùng màn trời chiếu đất tiếp xúc thân mật 1 cái hôn.

Càng làm cô nương này oán niệm chính là nam sinh này nhìn có vẻ gầy yếu mảnh mai nhưng là đè ở trên người Ninh Tâm đó cũng là làm cho không người ta có thể thoát khỏi .

Chờ cô nương này giãy giụa muốn bò dậy, cuống quýt thì khước môi lại lần nữa hôn qua lông mày nam sinh kia. (L: sắc nữ ==) Sau khi cảm xúc phần môi, chóp mũi có hơi thở tươi mát quanh quẩn trong nháy mắt làm cho cô nương nà ngây ngẩn cả người.

Đợi nàng kịp phản ứng thì khí huyết đã dâng trào bay đến chín tầng mây

Nàng... nàng...nàng... Nàng đây là đem “nụ hôn đầu tiên” cống hiến cho 1 nam nhân xa lạ mất rồi!

Chương 32

Ninh Tâm cả người bị áp đảo trên mặt đất, thân thể dán chặt vào nhau có thể cảm nhận được nhiệt độ lẫn nhau.

Rõ ràng là ngày hè chói chang nhưng nam sinh ở trên người Ninh Tâm lại như ngâm ở trong nước băng rất lạnh. Có thể Ninh Tâm không lạnh... nàng không những một chút không lạnh, còn cảm thấy trên người rõ ràng nhiệt độ cơ thể mình chính là một lò lửa nóng hầm hập làm cho nàng toát ra mồ hôi. Cô gái này bị nướng chín là ngoài khét trong sống, da thịt đều nhanh chín.

Cảm xúc phần môi dịu dàng, lại càng làm Ninh Tâm tay chân luống cuống, tần suất tim nhảy lên dị thường làm cho nàng hít thở không thông, cô gái này trong đầu liền một ý niệm, trời ơi trời... giáng xuống đạo sét đánh con đi. (L: ha ha)

Trong lúc nhất thời mọi âm thanh đều tĩnh lặng, chỉ có hơi thở dốc lẫn nhau ở bên tai càng phát ra mãnh liệt. Nhắm mắt lại giây giụa không thoát Ninh Tâm rốt cục nhìn không được, mở choàng mắt muốn nói chuyện vừa mở mắt đã ngây dại.

Mùa hạ nắng gắt ánh nắng chói mắt rơi vãi lên đỉnh đầu, từ góc độ Ninh Tâm nhìn sang, mắt như có hào quang nam sinh kia nhắm hai mắt lại giống như 1 thiên sứ yên bình.

Lông mi đen nhánh thon dài cuốn vểnh lên, nhắm đi che kín một đôi mắt. Môi mỏng đóng chặt hiện ra màu hồng nhàn nhạt. Mặt trắng nõn gò má như băng tuyết mang theo tái nhợt.

Namsinh như vậy làm cho người ta không tự giác liên tưởng đến ngọc lưu ly, thanh trong sáng suốt rồi lại yếu ớt khiến người ta thương tiếc.

Ninh Tâm sống đến 19 tuổi lần đầu tiên phát hiện rốt cuộc bản thân mình cũng sẽ bị sắc đẹp làm cho mê hoặc . (L: ách...)

Khổng lão phu tử có nói: quá đẹp làm cho người ta không dám khi dễ.

Mắt to trừng Ninh Tâm không biết nên động tác gì bây giờ.

Đẩy! Đẩy không ra...

Không đẩy! Đè nặng rất khó chịu...

Tiến thoái lưỡng nan thì nam sinh kia thở dốc một hồi, khẽ mở mắt ra. Bốn mắt giao trong chớp mắt, hai bên con người chiếu đến một con người xa lạ. (L các bạn đoán ra ng` này là ai chưa?)

Kha Dĩ Mặc giống như phát giác được giữa hai người đang tình thế lúng túng, muốn giãy giụa chống đỡ ngồi dậy trong đầu lại là một hồi choáng váng. (L; đó, hôn đúng ng` chưa..)

“Thuốc...” Mắt sức nâng lên cánh tay phải, Kha Dĩ Mặc vô lực chỉ chỉ túi quần của mình. Ninh Tâm lúc này kịp phản ứng đưa tay vào trong túi nam sinh kia móc ra một lọ thuốc toàn tiếng anh.

“Là cái này ư ?” Quơ quơ lọ thuốc trong tay Ninh Tâm liếc qua xem không hiểu.

“Mấy viên.”

“Hai... 2 viên.” Kha Dĩ Mặc thở hổn hển trả lời, giãy giụa cố gắng nâng lên nửa người, Ninh Tâm có khe hở thành công lật người. Chờ Ninh Tâm bò ngồi dậy, Kha Dĩ Mặc đã duy trì không được tính tảo, vô lực ngã quy trên mặt đất.

“Này... cố gắng 1 chút.” Ninh Tâm cuống quít đến bên cạnh nam sinh kia, giật ra cầm đem hai viên thuốc đút vào trong miệng, người đó, lại mở ra chai mới khoáng mình mua vào trong miệng hẳn. Mắt thấy nam sinh kia trong miệng viên thuốc ngoan ngoãn nuốt xuống, Ninh Tâm mới có điểm an tâm.

“Bạn cảm thấy như thế nào?”

Kha Dĩ Mặc nhắm mắt lại không có lên tiếng. Đang lúc mê man người thấy 1 mùi vị ngọt ngào tại quanh quần trong lòng, mang theo một hơi thở.

“Này, bạn có sao không?” Ninh Tâm đang lúc thấy người kia uống thuốc nhưng không có dấu hiệu chuyển biến tốt trong lòng cực nôn nóng .

Ninh Tâm sờ sờ túi nghĩ muốn gọi điện thoại tìm người lại phát hiện cái di động lần nữa bị chính mình không đếm xỉa nằm tại trong kí túc xá. Ngẩng nhìn bốn phía lại nhìn không thấy một bóng người, đứng lên muốn chạy ra đi tìm người lại cúi đầu nhìn sắc mặt người kia càng tái nhợt nếu đem anh ta một mình ở nơi không người này không được....nên Ninh Tâm suy nghĩ 1 chút.

“Có thể gắng đứng lên hay không?” Ninh Tâm cúi người vào sát nam sinh kia.

“Tôi dìu bạn đi ra ngoài nếu đi đến đường lớn có thể gặp được người chứ ở nơi này là không được.”

Nửa tỉnh nửa mê Kha Dĩ Mặc khẽ mở mắt ra, khẽ gật đầu một cái. Ninh Tâm vội vàng đem một tay nam sinh kia đặt tại trên vai mình, cố gắng dùng hết sức lực có thể để dìu lên.

Gặp qua 1 bé búp bê sau lưng là 1 gấu lớn chưa?

Ninh Tâm hiện tại chính là thế, nam sinh này mặc dù không phải là cấp bậc gấu lớn nhưng 2 người có thể nhích từng milimet đi ra khỏi rừng cây tư thế thật sự là nghiêng trái, lượn phải.

Ta khiêng... ta kéo... ta ....ta kéo!

Chờ Ninh Tâm nam sinh kia đến chỗ có đám người thì cô gái này cảm thấy toàn thân xương cốt đều muốn bãi công .

Dìu người là một công việc dùng nhiều thể lực, là nam nhân mà mình phải dìu càng phải dùng thể lực.

Cô nương Ninh Tâm, xinh xắn lạnh lợi đem người kéo đến cũng bất chấp hình tượng thế nào, dè dặt mở to miệng liền trực tiếp hét to.

“Cứu mạng... có ai không... ai tới giúp tôi với!”

Ánh mắt của mọi người tập trung ... tập trung sau đám người bắt đầu dao động, xôn xao 1 đoàn người hướng Ninh Tâm nhào tới .

“Mau tới đây nhanh, Dĩ Mặc té xỉu.”

“Gọi 120, nhanh lên!”

“Xe cứu thương...ta gọi xe cứu thương...”

“Gọi cô y tế tới đây mau.”

“Đến người giữ tay, ta chống lưng cho Dĩ Mặc.”

“Kha học trưởng không sao chứ...”

1 đám người mồm bầy miệng tám trong nháy mắt đem Ninh Tâm cô nương chen ra bên ngoài . Nhìn nhìn phía trước đồng người vây chặt Ninh Tâm sờ sờ cái mũi nhỏ cảm giác mình có thể lui được rồi .

Sau đó, cô gái này trong một vùng hỗn loạn lạng lẽ rời đi, nhẹ nhàng đi... đúng như nàng nhẹ nhàng đến... phất phất tay không mang đi một đám mây...

Chờ Ninh Tâm cô nương tìm về trận bóng rổ thì Tạ Vũ cùng Trần Diêu đã ngồi đó.

Xem vị trí cũ của mình, giờ phút này đang bị Tạ Vũ cùng anh họ không chút khách khí bá chiếm, Ninh Tâm cô nương đưa ánh mắt dời về phía ghế còn sót lại ngồi bên cạnh, có 1 vị trai đẹp đang cười tươi như hoa nhìn nàng. (L: là ai???)

“Ninh Tâm bạn chạy đi đâu thế ? Mua thứ gì mà lâu như vậy sao?” Trần Diêu không chút khách khí quở trách, Ninh Tâm vội vàng cúi đầu nhận tội.

“Thực xin lỗi mình lạc đường.”

“Điện thoại di động đâu? Gọi điện cho chúng ta để cho chúng ta đi đón chứ!”

Ninh Tâm cúi đầu thấp hơn. “Điện thoại nhét ở ký túc xá .”

Thời tiết hanh khô, dễ dàng nóng giận đúng hay không!

Trần Diêu cô nương trực tiếp một cái vỗ vào Ninh Tâm, mặt rất đáng sợ.

“Di động của bà là làm cảnh hả? Là đồ chơi đúng không? Không mang theo ra cửa đến chức năng cơ bản nhất của di động là nghe gọi cùng bị bà tước đoạt nó hả, thế thì còn mua di động làm gì ?”

Không nói không sao... càng nói càng nổi giận nghĩ đến chuyện cái di động Ninh Tâm, Trần Diêu lửa giận dâng dâng đi lên.

Gặp qua kẻ nào di động không biết làm gì không? Không thấy nghe hay gọi

Bạn gặp qua chủ nhân nào cả ngày lẫn đêm vứt bỏ di động chưa?

Gặp qua kẻ nào, gọi 10 cuộc, 9 cuộc không có ai nghe...

Được rồi, di động của Ninh Tâm thật không may khi có 1 chủ nhân như thế.

Không gọi... đó là bởi vì quanh năm suốt tháng cô nương này gọi điện thoại chỉ có vài người đếm trên đầu ngón tay. Cô gái này cảm thấy thực đang không có tiết kiệm tiền gọi chứ....ít ra phải dung túng lúc cần chứ.

Điện thoại di động cả ngày bị vứt bỏ, khi đi học luôn bảo trì việc hết sức chuyên chú hai lỗ tai không nghe thấy tiếng điện thoại di động cứ một lòng chỉ đọc sách thánh hiền. Điện thoại di động đó là chỉ có thể còn sống tại ký túc xá mà thôi.

Về phần 10 cuộc 9 cuộc không thông được rồi cái này không trách Ninh Tâm của chúng ta...thật sự không trách... muốn trách thì trách điện thoại di động chết tiết bình thường đều là trạng thái bất động chỉ có buổi chiều bạn mới có thể nghe thấy tiếng chuông kêu gọi cô nương đáng yêu của chúng ta.

Vốn là nghe đối thoại của Trần Diêu cô nương cùng Ninh Tâm Hồ Sáng cùng Đường Minh không hiểu ra sao... chờ Tạ Vũ giải thích nguyên do trong đó Ninh Tâm xấu hổ đã không còn đất dung thân.

“Trần Diêu mình sẽ thay đổi...nhất định sẽ đổi. Mình hôm nay trở về sẽ đem nó khai thông.” Ninh Tâm vẻ mặt thành thật, Trần Diêu vỗ trán lặng yên, Hồ Sáng công tử đã không khách khí cười mở miệng.

“Ninh Tâm em thật là một cô gái kì quái.”

“Đâu chỉ kỳ quái chính là 1 kỳ tích.” Trần Diêu nói rồi đem Ninh Tâm ngồi vào chỗ trống bên cạnh Hồ Sáng, vừa vẫn không quên đem túi đồ ăn

Ninh Tâm mua nhét vào.

“Cậu liền ngoan ngoãn ăn cái gì đi, biết cậu không chịu đói được”

“Ừ.” Ninh Tâm thật biết điều nghe lời gật đầu, tiện đà ôm túi vùi đầu đau khổ ăn.

Trận bóng đã bắt đầu, Trần Diêu lực chú ý trong nháy mắt đã bị hấp dẫn. Ninh Tâm cảm thấy toàn bộ thế giới cũng bắt đầu an bình.

Chocolate ta ăn!

Kẹo mút ta cắn!

Trái táo ta gặm!

Ninh Tâm ăn là phi thường cao hứng cơ hồ đã quên mình đang xem trận đấu. Tiếng người huyên náo, tiếng reo hò, thanh âm cổ vũ... đan xen lẫn lộn. Trong 1 hoàn cảnh âm ỹ như vậy có người nhỏ nhẹ dịu dàng tại bên tai Ninh Tâm nói:

“Ninh Tâm em có bạn trai chưa?” (L =.=)

Đang gặm táo Ninh Tâm sững sờ, quay đầu nhìn về phía vẻ mặt đang cười của Hồ Sáng trừng mắt nhìn lắc đầu.

“Vậy em có đồng ý làm bạn gái của anh được không?” Hồ Sáng giảm thấp xuống thanh âm, tiến tới bên tai Ninh Tâm cười yếu ớt.

Nhìn người trước mắt đột nhiên tới cô nương này táo trong tay rơi...lăn.

Nhìn xem vẻ mặt ngạc nhiên Ninh Tâm Hồ Sáng có chút vui vẻ.

“Em suy nghĩ một chút được không?”

Thở nào.... Thở nào. Ninh Tâm ngẩng đầu nhìn chăm chăm trần nhà, cố gắng suy tư một vấn đề.

Hôm nay ra cửa hình như không có nghiên cứu lịch, như thế nào lại xúi que vậy trời?

U mê bị người ta đoạt đi “nụ hôn đầu tiên“, lại được người ta thổ lộ. Hôm nay đáng nhẽ ra không nên xuất hành, để phòng hoa đào đúng không?

“Anh có thể cho em 1 chút thời gian cân nhắc hoặc là em cũng có thể cho anh một cái cơ hội để cho làm quen 1 thời gian.” Hồ Sáng thấy Ninh Tâm không nói một lời, cảm thấy không thể cứ như vậy im ắng chứ, vội vàng đề nghị.

Ninh Tâm nắm chặt các ngón tay cảm thấy giờ phút này rất thất vọng, đầy phiền muộn.

Lúc trước đến trường học mẹ đã từng chỉ vài chiêu. Nếu như có một ngày gặp được người ta thổ lộ có thể là mình không muốn lui tới ứng phó ra sao?

“Xin lỗi, cảm ơn ý tốt của anh, nhưng anh không phải mẫu người em thích. Hi vọng anh có thể tìm được một cô gái thích hợp hơn với anh.” (L: ha há....)

Trùng mắt!

Hồ Sáng công tử không thể tin.

Hắn! Hắn! Hắn...bị cự tuyệt?

Trong nháy mắt!

Ninh Tâm cô nương vắt hết óc nhớ lại rất đúng nguyên văn mẹ dặn dò đi. Nghe nói đây là cách cự tuyệt làm cho hắn ta biết khó mà lui, cũng sẽ không làm thương trái tim của hắn.

Nhưng là... Ninh Tâm liếc qua Hồ Sáng trong nháy mắt mặt hắn âm trầm thì rụt cổ một cái lần nữa khẳng định lựa chọn hôm nay ra cửa thật sự là đen kinh dị!.....

Chương 33

Bởi vì Họ Sáng công tử đột nhiên xuất hiện hành động thô lộ cơ hồ dọa tiểu Bạch chạy trốn chết. Mặc kệ Trâu Diếu cùng Tạ Vũ uy hiếp dụ, dễ, thế nào cô gái này vẫn lắc đầu, đánh chết cũng không chịu tham gia hoạt động liên hoan buổi trưa;

Bò lại về ký túc xá chuyện đầu tiên đương nhiên là...kiếm gì ăn! ^{TM}|

Chờ Ninh Tâm đem bao lớn bao nhỏ đồ ăn vặt chông chật ở trên bàn sau, cô gái này rất cục vừa lòng thỏa mãn, mở ra máy tính. Cuối tuần người vào chơi nhiều hơn, trải qua 1 đoạn load buồn chán chờ đợi Ninh Tâm rất cục thành công vào game. ,

Sau khi onl việc đầu tiên là 4i? Đương nhiên là mở ra danh sách bạn tốt! Nhưng hôm nay nick đại thần đen ngòm. Mỗi lần onl thói quen có một người chờ đợi, thói quen có một người làm bạn... đột nhiên- trông thấy đại thần không Online Ninh Tâm không biết vì cái gì toàn thân thấy rất hụt hẫng. Thói quen thật là đáng sợ... thời gian quen nhau chưa được bao lâu nhưng lại thành ra ý lại rồi? Ninh Tâm không muốn nghĩ nữa....khôi phục cảm xúc đi tìm cái quạ ng đào đào nào...

Ninh Tâm vốn là nghĩ lao tới ven hồ thu thập Vong Ưu thảo, nhưng nửa đường nhảy ra một cái tên nhìn cũng không xa lạ, là mưa nhỏ tí tách cùng Phượng Vũ cô nương.

Phượng Vũ cô nương mời Ninh tâm gia nhập đội ngũ, Ninh tâm dù gì cũng có chút quen biết Phượng Vũ tại Huyền đày hồ lúc này click xác nhận.

[đội ngũ] Phượng Vũ: tiểu bạch em muốn đi đâu? Sao chỉ một mình, lão Đại không đi cùng em sao?

[đội ngũ] Ninh tâm : em muốn đi hái Vong ưu thảo.Hôm nay Mặc Thương không có onl nên chỉ có mình em.

[đội ngũ] Mưa nhỏ tí tách : *che miệng cười trộm* Ninj tâm cùng lão Đại như hình với bóng.

[đội ngũ] Ninh tâm : ách là em làm phiền đại thần, mỗi lần là anh ấy phải mang theo em.

[đội ngũ] mưa nhỏ tí tách : à ừ... lời nói không giống như vậy. Vì sao gọi là phiền toái chứ lão Đại là Hoàng Cái chỉ cần em ra tay sẽ liên tục nguyện ý mà thôi!

[Đội ngũ] Ninh Tâm: .....

[đội ngũ] mưa nhỏ tí tách : nói mau... tiêu Ninh Tâm em đối với lão đại một chút tình - cảm cũng không có sao?

Ninh Tâm ngây dại nhìn qua trên màn hình hồi lâu không nói gì.

Ninh Tâm nàng không phải kẻ ngốc mấy ngày qua bị người của Phù thế niên hoa bang hiểu lầm cũng không chỉ một lần . Nhưng là lần đầu tiên,có người hỏi mình thẳng tưng cảm giác của mình với đại thần. Suy nghĩ một chút... lại suy nghĩ một chút, cô nương này rồi mù mù....

Không giống với buổi sáng đối với Hồ Sảng mình trực tiếp cự tuyệt. Đối với một người không quen biết đột nhiên xuất hiện thổ lộ chỉ có thể làm chi cô nương đơn thuần như Ninh Tâm u mê trốn tránh. Nhưng nếu là Mặc Thương thì sao? Trong trò chơi là người đối với mình tốt như vậy luôn quan tâm mình. Dù anh là 1 Chiến Thân trong game Thần thoại. Một kẻ cao cao tại thượng như vậy, một nam tử ôn nhu như vậy.Trong lòng của cô gái đều có câu chuyện cổ tích công chúa và hoàng tử... mà Mặc Thương không thể nghi ngờ chính là hoàng tử. Sợ rằng Ninh tâm của chúng ta vẫn trì độn u mê như vậy, nàng cũng cảm thấy muốn gần gũi với Mặc Thương. Không có quan hệ tình yêu sao lại ỷ lại như vậy.

[đội ngũ] Ninh Tâm: Em không biết.

[đội ngũ] Phượng Vũ: không biết ? Không biết đối với lão Đại cảm thụ ra sao?

[đội ngũ] Ninh Tâm: nói như thế nào nhỉ ở cạ đại thần Mặc Thương rất vui vẻ. Có anh ấy cho dù cùng tìm được cũng sẽ không thấy cô đơn. Nhưng đây là phải thích không? Thích một người chính cảm giác này sao?

[đội ngũ] Phượng Vũ:ách... cái này... *che mặt ,điều này ta biết trả lời thế nào

[đội ngũ] mưa nhỏ tí tách: tiểu Ninh Tâm em chưa từng yêu 1 ai đó ?

[đội ngũ] Ninh tâm : không có.

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách : Em đã trưởng thành?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm:Yes

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: được rồi là ta nói như thế. Tình yêu loại tình cảm này chính là “hoa trong gương trăng trong nước” cùng tồn tại, nhìn không thấy tới sờ không tới... toàn bộ cảm nhận bằng cảm giác của mình. Thích một người liền cả đời ở cùng người đó thậm chí mãnh liệt muốn chiếm hữu. Người đó hạnh phúc, mình liền rất vui vẻ. Em có gì cũng muốn cùng người đó chia sẻ. Không muốn nhìn thấy người đó đau khổ, không muốn nhìn thấy người ấy bị thương tổn muốn bảo vệ, muốn an ủi. Khi em đối với lão Đại có loại cảm giác này thì chúc mừng em, em đã yêu rồi.

Ninh Tâm nghiêng đầu, trong miệng động tác ngậm kẹo dừng lại.

Thích một người... chính là muốn làm bạn với người đó... muốn chiếm hữu ...bảo vệ hẳn cùng an ủi ...làm cho người đó hạnh phúc.

Nếu như nói như vậy đây là yêu...

Ninh Tâm yên lặng thở dài một hơi, lại lặng yên gõ một hàng chữ.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: nếu như dựa theo lời Mưa mưa tỷ nói em hình như có giống như vậy 1 chút...nhưng còn không có đạt tới tình hình thích anh Mặc Thương. 【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ...

【 đội ngũ 】 Mưa nhỏ tí tách hạ: Từ từ vun đắp... bình tĩnh suy nghĩ.... Tình cảm mưa lâu thấm dần...Khi đến thì nó như củi khô gặp lửa cháy bùng lên....

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: Này bà chị... đủ rồi! Củi khô bốc lửa dùng từ này thế...?

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách : gì gì nào... hiểu hả , dù sao chính là ý như vậy, ha ha...

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: dù sao chúng ta cũng không có chuyện, lão Đại cũng không on, chúng ta cùng em đi hái được đi.

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: *gật đầu* thuận tiện tý tý sẽ dạy em một chút thủ đoạn thuần phu nữ lang tâm đắc.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ...

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: đủ rồi, thật là...thật là ...

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: ㄟㄎ (˘ ˘) ㄟㄎ người ta dầu gì cũng là chuyên gia tình yêu.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: làm trò chính chị nói yêu đương mấy

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: đừng xem thường người ta, chưa ăn thịt heo thì chưa thấy heo qua đường sao? Huống chi người ta dầu gì còn dính hai khối thịt heo.

Phượng Vũ cùng Mưa nhỏ tí tách hai người một đường trêu chọc, Ninh Tâm yên lặng đi theo nhìn họ nói chuyện mặc dù không chen vào nhưng cũng cảm thấy khoan khoái.

Miêu nữ diêm dúa xung phong, Tiên hồ hoạt bát dí dỏm bên trong, sau nữa chính là tiểu lung khu đáng yêu.

Ninh Tâm trên đường đi theo oán niệm, mình linh khu chân ngăn tốc độ quá bi kịch. Nhưng mà Ninh Tâm không biết hôm nay bi kịch rất lớn ở phía sau.

Sự ghen ghét giữa nữ nhân nhất là bị lửa ghen làm choáng váng đầu óc đó là tương đối đáng sợ. Tỷ như Nguyệt Lạc Tinh Thẩm cô nương.

Một đội ba người gặp được một nhóm người Nguyệt Lạc Tinh Thẩm, Phượng Vũ cùng Mưa nhỏ tí tách lúc này cảm thấy kẻ đến thì không thiện

gì kẻ thiện thì không đến, Ninh Tâm thất lạc ở phía sau.

【Thường】 Nguyệt Lạc Tinh Thẩm: thật sự là oan gia ngõ hẹp .

【Thường】 Hiểu Nguyệt: loại đàn bà không biết xấu hổ, đoạt lão công của Nguyệt tử tử.

【Thường】 Lâm nguyệt tâm: đẹp... Hiểu Hiểu này chẳng lẽ khôn4 biết hiện tại tiểu Tam rất thịnh hành sao. Vừa có thể miệng ngọt gọi 1 người là tử tử, vừa còn có thể thông đồng chồng của người khác.

Ninh Tâm nhìn đoạn văn có thể nàg tình huống rõ ràng là gì.

【đội ngũ】 Ninh Tâm: ai vậy ? Nguyệt tử tử nói tiểu Tam là ai vậy? Có người đoạt lão công của Nguyệt tử tử sao?

【đội ngũ】 mưa nhỏ tí tách: gốc thế...bọn họ nói đương nhiên là em!

【đội ngũ】 Ninh Tâm: cái gì cơ?

Ninh Tâm kinh hãi quái gì thế này, sao danh hiệu tiểu Tam làm sao rơi vào trên đầu mình thế này?

【đội ngũ】 Ninh Tâm: em khi nào thì đoạt lão công của Nguyệt tử tử? Em ngay cả chồng người đó là ai cũng không biết nha!

【đội ngũ】 Phượng Vũ: Thì là lão đại Mặc Thương đó. Không đúng... lão Đại cũng không tính là chồng của Nguyệt Lạc, bọn họ căn bản cái quan hệ gì cũng không có.

【đội ngũ】 Ninh Tâm: ... ko hiểu

【đội ngũ】 Phượng Vũ: đây là một đoạn nghiệt duyên là nghiệt duyên... dù sao em nhớ kỹ lão đại là vô tội, lão đại là thuần khiết.... có tội chính là Nước chảy, tên Naruto Naruto kia!

【đội ngũ】 mưa nhỏ tí tách: tóm lại chuyện này giao cho chúng ta đến xử lý về sau từ từ giải thích cho em.

Trần an được Ninh Tâm, Mưa nhỏ tí tách dùng khí tràng nữ vương bước ra chiến đấu bước đầu tiên.

Nên biết trước cả một cái bang phái của Ma Quân hầu chiến không lại cô nương mưa nhỏ này... một bọn đàn ông sinh bái phục dưới chân váy nữ vương Mưa nhỏ, lưỡi của nàng chỉ số chiến cao bao nhiêu là hoàn toàn không cách nào ước tính.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách : ủa, ai vậy ta? Nguyên lai Nguyệt Lạc Tinh Thẩm hôm nay không cùng Ma Quân cùng nhau chơi đùa sao ?

【Thường】 Hiểu Nguyệt: Mưa nhỏ định đứng phía bên kia sao? Không cần sai hướng chứ.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách : đương nhiên đứng ở lập trường của lão đại nhà ta rồi .

【Thường】 Hiểu Nguyệt: vậy cô cũng đừng trông nom việc này, Nguyệt tỷ tỷ là tới tìm người gọi Ninh Tâm kia cơ. Nữ nhân này không biết xấu hổ cả ngày lẫn đêm quẩn quít lấy Mặc Thương đại thần, lại vẫn Dạ Tâm nguyện thông cáo tỏ tình đối với Mặc thương đại thần. Kẻ không biết xấu hổ... không biết xấu hổ cũng là bởi vì nàng... Nguyệt tỷ tỷ ngày đó đợi Mặc Thương đại thần cả một đêm.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách: ai nha! Lão đại nhà ta người gặp người thích hoa nở hoa, nhưng là mi con mắt nào chứng kiến Ninh Tâm đối với lão Đại tỏ tình? Hơn nữa lão đại nhà ta khi nào thì thành người của Nguyệt tỷ tỷ người? Nàng xếp đặt yến hội lão Đại nhà ta nhất định phải dự tiệc hay sao? Bằng cái gì phải thế chứ nhỉ?

【Thường】 gấm nguyệt hồng nhan: bằng cái gì hi bằng Nguyệt tỷ tỷ là lão bà của Mặc Thương.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách: ai u này cô nương, cô có thể đừng nói như vậy làm hỏng danh tiếng của lão đại nhà ta không nói, còn ngay danh dự của Nguyệt tỷ tỷ nhà người cũng bị làm hư nha. Người trọn to hai mắt thấy rõ ràng thông tin nhân vật tỷ tỷ nhà người xem, còn chưa có 2 chữ kết hôn đó nha!

【Thường】 Hiểu Nguyệt: cô còn không biết xấu hổ nói ban đầu là Phù thế niên hoa bang các người trêu chọc Nguyệt tỷ tỷ ta trước, là các người

khởi xứng hiện tại không thừa nhận sao?

【Thường】 mưa nhỏ tí tách: không biết xấu hổ á, ta có cái gì phải xin lỗi? Lão đại nhà ta thừa nhận Nguyệt tỷ tỷ nhà người là phu nhân hẳn sao? Có kiệu 8 người kiêng, hay có cưới hỏi đằng hoàng rồi sao? Rõ ràng là tỷ tỷ nhà người một bên đơn phương? Ban đầu là chúng ta sai cả Phù thế niên hoa đã nhận lỗi rồi. Còn mỗi lần còn giúp các người luyện cấp, đi phó bản. Như thế nào... như vậy còn không đủ bồi thường tổn thất quý báu cho tinh thần Nguyệt tỷ tỷ sao? Hơn nữa lão đại nhà ta cùng Ninh Tâm, nam chưa cưới nữ chưa gả bọn họ cùng một chỗ là điều hiển nhiên... các người mở miệng nói một tiếng tiểu Tam tốt cuộc là ai nói không có đạo lý?

【Thường】 Lâm nguyệt tâm: mưa nhỏ tí tách cô không cần phải khinh người quá đáng thế.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách: Sao ta lấy đao giết cô hay là cầm súng bắn cô? Các người cứ một câu châm chọc, 1 câu khiêu khích ta còn chưa nói các người dùng ám khí đả thương người, các người tại sao có thể nói là ta khinh người quá đáng? 1 đám người vô lương..., lật ngược phải trái, trắng đen còn chẳng phân biệt được ai mới khinh người quá đáng đây!

【Thường】 Phượng Vũ: Mưa nữ vương thật uy vũ, thật cường đại rồi, thật hoành tráng!

【Thường】 Hiếu Nguyệt: các người mới là kẻ lật ngược phải trái, trắng đen không phân biệt được.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách: ai cô nương đó là lời của ta nói nha, xin miễn tham khảo loạn thế, cảm ơn đã hợp tác.

【Thường】 Nguyệt Lạc Tinh Thâm: Mưa nhỏ, Phượng Vũ, các em hôm nay là quyết tâm cùng ta đối nghịch?

Không nói một lời Nguyệt Lạc Tinh Thâm tốt cục thiếu kiên nhẫn mở miệng, Mưa nhỏ tí tách cười một cái.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách : ai u, làm sao nói là đối nghịch đây? Chúng ta là đang nói rõ lý lẽ nha.

【Thường】 Nguyệt lạc tinh thâm: Muốn nói rõ lí lẽ? Hừ...một câu nói: “ tránh ra nếu không cùng chết chung với Ninh Tâm.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách : Thế nào muốn động thủ sao?

【Thường】 Nguyệt lạc tinh thâm: đối phó với nàng ta, ta cần gì phải tự mình ra tay.

Nguyệt lạc tinh thâm giọng nói vạm phần khinh thường, Phượng Vũ lông mày căng thẳng, ngắm nhìn bốn phía kinh ngạc phát hiện, trong lúc vô tình các nàng đã bị người ta bao vây.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: là người Phù Vân các.

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: Má nó, những kẻ hần phục dưới váy cô ta cũng thật đúng là nhiều.

Ninh Tâm đưa mắt nhìn sang tới một đám người, đỉnh đầu chung 1 bang phái, cầm đầu gọi Hoa Phi Hoa.

Hoa Phi Hoa Phù Vân các. Không tính là xa lạ, tạm thời có thể xem như là cố nhân rồi.

Lúc trước giờ toàn bang tiêu trừ một người, người đó gọi là Không sợ của đồng XXOO, sư phụ Ninh Tâm.

Hôm nay, lịch sử thế nhưng lại một lần nữa tái diễn, chỉ là lúc này đây Hoa Phi Hoa nhắm vào là không là sư phụ mà là đồ đệ là mình đó.

Nhớ lại kết quả thương tâm lúc trước kia lịch sử bình thường hay tái diễn vậy sao?

Ninh Tâm sít sao nhìn chăm chăm màn hình không nói một lời.

Chương 34

Từ khi Closed Beta chơi đến bây giờ Mưa nhỏ tí tách tự nhiên là biết rõ Phù Vân các .

Phù Vân các lúc trước thời gian Closed Beta có 1 thời kỳ là thiên hạ đệ nhất đại bang. Đã từng huy hoàng nhưng lại rơi vào điêu linh, ngày hôm nay Phù Vân các chỉ có thể coi là bang phái thấp kém, cấp bang phái liên tiếp giảm xuống, bang chủ Phù Vân các là Hoa Phi Hoa kiêu căng không có dập tắt nói đơn giản anh ta vẫn như xưa lớn lối. Nhưng loại lớn lối này Mưa nhỏ tí tách cũng không để vào mắt, bày ra tư thái lãnh diễm cao quý của Nữ vương khí tràng lập tức tiết ra ngoài.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách: ủa như thế nào một cái nháy mắt lại đột nhiên nhiều người như vậy ta. Ta ngó ngó đây không phải là Hoa Phi Hoa đại bang chủ hay sao? Ngài hôm nay không cần làm nhiệm vụ, cũng không chạy thương sao? Mang theo tầng tầng lớp lớp một đám người như vậy chạy bộ đi dạo sao? (L: ta thích cách nói của bạn này thế)

【Thường】 Hiếu Nguyệt: Hoa ca ca không nên cùng các nàng ta nói nhảm, các nàng ta rất xấu khi dễ Nguyệt Lạc tỷ tỷ.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách: khụ khụ khụ... Hoa ca ca... em gái người nhiều vậy nhỉ

【Thường】 Hiếu Nguyệt: mưa nhỏ tí tách người không cần phải điên cuồng, ta xem bọn người còn lớn lối được không?

【Thường】 mưa nhỏ tí tách: oh, lớn lối sao? từ ngữ ngữ này cùng hình tượng thực nữ của ta không tốt lắm thì phải.

-_-||| Đây cô nương, lời này mà cô cũng nói được ra miệng. (L: ha ha, thực nữ....)

【Thường】 Nguyệt Lạc Tinh Thẩm: Mưa nhỏ, Phượng Vũ sự tình hôm nay các em tốt nhất không nên nhúng tay vào, ta cho các em một cơ hội cuối cùng còn không mau đi?

【Thường】 mưa nhỏ tí tách : Sao? Thật sự là quyết tâm muốn tiêu diệt người ư? Muốn giết ba người nữ nhân yếu đuối chúng ta lại muốn làm phiền người cả một bang phái ra tay sao, Nguyệt Lạc quá coi trọng chúng ta nhỉ!

【Thường】 Hiểu Nguyệt: không nên cùng cô ta nhiều lời Nguyệt tỷ tỷ, Hoa ca ca anh động thủ đi.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách: *khóc lớn* Hoa ca ca anh còn nhớ rõ Mưa nhỏ ở ven hồ Đại Minh sao? Hoa ca ca anh tại sao phải giúp đỡ Nguyệt Lạc khi dễ em. Như vậy là xấu lắm... Hoa ca ca anh xấu lắm... giúp đỡ người xấu khi dễ người ta. (L: ha ha, hảo công phu)

Buồn nôn...

Một đám người chỉ ngậy ngốc nhìn thấy Mưa nhỏ tí tách cô nương nói mà lập tức oán niệm. Cô nương à, cô thật là biết ăn vạ à nha.... Thừa dịp lúc mọi người còn sững sờ sững sờ Mưa nhỏ tí tách cô nương tiếp tục không ngừng cố gắng.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách: Này Hoa ca ca, làm sao anh có thể giúp người ngoài khi dễ người em, người ta cũng là 1 mỹ nhân biết nũng nịu nha. Xinh đẹp động lòng người, cũng có thể ôn nhu lên phòng khách, dưới phòng bếp quanh năm làm thiếu nữ tốt. Anh đang ở đây nhìn bên chúng ta xem ba người: Miêu nữ kiều mị, linh khu đáng yêu, ta đây tiên hồ cũng là hấp dẫn động lòng người. So với cầm nữ thần mã đối diện thì em trên so với nàng lời hơn, giữa so với nàng lồm hơn, phía dưới vẫn còn vênh lên hơn nàng ta. Làm sao anh giúp nàng không giúp người ta, ca ca anh xấu lắm... xấu lắm. (L: ta choáng...)

Run...

Lại run...

Tiếp tục run...

Một hồi lâu sau kênh trước mặt mới xuất hiện thanh âm của một người.

【Thường】 Phượng Vũ: Nữ vương uy vũ, nữ vương khô ngô.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách: Này Phượng Vũ làm sao có thể học cái xấu thế từ khôi ngô này không phải là dùng như vậy. Dùng có gần gần mực thì đen, gần đèn thì sáng bị 1 đám người đối diện không có văn hóa sẽ làm ảnh hưởng tới tố chất của mình nha!

【Thường】 Hiếu Nguyệt: Mụ nội nhà cô... cô mới không có văn hóa , cô mới không có tố chất.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách: này cô nương đừng có kêu tên gọi họ người ta loạn thế chứ? Cũng không có gì tại sao phải chửi thế, chột dạ ư?

【Thường】 Hiếu Nguyệt: @#% \$... # \$ (hệ thống che giấu tin tức có nội dung dung tục)

【Thường】 Phượng Vũ: ㄟ (ㄨ _ ㄣ) ㄟ lại một kẻ bị nữ vương bức điên.

Kênh trước mặt có Mưa nhỏ tí tách ngồi xuống trấn áp, thần thương lưỡi chiến khí thế Nữ vương thật là đáng sợ . Trợ thủ bên này của Nguyệt Lạc sừng sốt bị cô nương này khéo mồm khéo miệng lăn qua lăn lại khiến người ngã ngựa đổ, nghiêng răng nghiêng lợi... bộ dáng hận không thể nuốt ngay Mưa nhỏ tí tách. Nàng ta muốn động thủ... thực rất muốn động thủ nhưng là cô nương này chịu nhin Mưa nhỏ tí tách giờ đã vô cùng thâm, bị hành hạ nhưng vẫn không có động thủ nguyên nhân là Hoa Phi Hoa không nghe mình .

Được rồi Hoa Phi Hoa vốn cũng là bề tôi dưới váy Nguyệt Lạc, Nguyệt Lạc nếu một câu Hoa Phi Hoa tự nhiên cũng giúp không tiếc cả mạng sống .

Nhưng là Hoa Phi Hoa người này vốn rất phong lưu, rất nhiều chuyện, hẳn tuyệt đối sẽ không ở trên một thân cây treo cổ, trước mặt có sắc đẹp vì sao hẳn có thể không thưởng thức đây.

Vốn là Nguyệt Lạc thỉnh Hoa Phi Hoa giúp tên này không nói hai lời đã đến đây. Có thể chờ hẳn đến đây sau trông thấy Nguyệt Lạc muốn đối phó với người gọi Ninh Tâm, anh ta trong lòng bắt đầu bị Mưa nhỏ tí tách kích thích. Này đương nhiên không phải là bởi vì Hoa Phi Hoa nhận ra Ninh

Tâm là đồ đệ của Không sợ cua đồng XXOO mà là vì Hoa Phi Hoa nghe nói qua danh tự Ninh tâm này nghe nói gần đây có một người gọi Ninh Tâm có liên quan tới một cái “Ẩn Tàng nhiệm vụ”. Vì vậy, Hoa Phi Hoa ngạc nhiên phát hiện, hiện tại có một cơ hội rất tốt bày ra trước mặt hẳn đúng không?

Giúp Nguyệt Lạc hẳn có thể được mỹ nhân cười một tiếng. Nhưng nếu như thì ngược lại giúp Ninh Tâm đối phó Nguyệt Lạc thì sao? Như vậy cùng hưởng nhiệm vụ hẳn sẽ có 1 cơ hội chia một chén súp rồi đây!

Quyết định như vậy! Cơ hội tốt như vậy chắc là hôm nay đây là 1 đồng thứ rơi xuống trên đầu phải không!

【Thì thầm】 Hoa Phi Hoa: tiểu muội muội, em cùng Nguyệt Lạc có ân oán đi? Hôm nay nàng ta sẽ không từ bỏ ý đồ. Vốn là ta là bị nàng ta kéo tới giúp bắt quá ca ca đây muốn giúp em chuyển này. Đương nhiên rồi ta dù sao cũng là người của Nguyệt Lạc gọi tới giúp nếu như thì ngược lại giúp em chắc là bị người ta nói xấu, em có nên cho ta 1 chút bồi thường đây?

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Muốn thế nào?

【Thì thầm】 Hoa Phi Hoa: nghe nói em tiếp một nhận 1 cái nhiệm vụ cùng hưởng sao? Dẫn ta một chuyến đi, ca ca đầu gì cũng là trong top 20 của bảng xếp hạng, dẫn ta đi mọi người cũng không mất mát gì.

Hoa Phi Hoa nói trong nháy mắt hơi thở không gấp nhưng cô nương Ninh Tâm này bị 1 cục tức. Nàng trước kia thấy sư phụ đau khổ, hẳn bị người yêu phản bội bị người ta quần đấu vây giết sư phụ không chơi nữa dĩ nhiên là bị loại người lưu manh, vô sỉ hạ lưu như Hoa Phi Hoa bức đi. Ngẫm lại Ninh tâm đều vì chính sư phụ mình thấy không đáng giá. Ninh Tâm cảm thấy đối mặt kẻ luôn thay đổi như vậy nàng quả thực cực khó chịu.

【Thì thầm】 Ninh Tâm: Các người cứ việc giết ta đi, “Ẩn Tàng nhiệm vụ” ta tuyệt đối sẽ không cho loại người như người cùng làm.

【Thì thầm】 Hoa Phi Hoa: đừng có rượu mời không uống lại uống rượu phạt.

【Thì thầm】 Hoa Phi Hoa: nói cho cô biết chọc phải ta, ta sẽ giết cô đến mức không dám online.

【Thì thầm】 Hoa Phi Hoa: loại đàn bà thôi.

...

Hoa Phi Hoa mắng được hăng say, nhưng như năm đấm gập phải chân bong Ninh Tâm không có nói gì... không nói gì... cô nương này không thèm nhìn tất cả lời nói của Hoa Phi Hoa.

【đội ngũ】 Phượng Vũ: sét đánh mà không có mưa đây là Hoa Phi Hoa tựa hồ không có muốn động thủ .

【đội ngũ】 mưa nhỏ tí tách: ta cũng cảm thấy kỳ quái, mọi người được mang đến như thế nào còn chưa động thủ, kỳ quái.

Mưa nhỏ tí tách tiếp theo vẫn ở bên cạnh ứng phó kẻ đối diện chửi bậy, vừa ở trong đội ngũ thật nhanh gõ chữ.

Lời nói của Hoa Phi Hoa cùng Ninh Tâm ngoại trừ người trong cuộc thì xung quanh không biết. Cho nên hiện tại không riêng gì Nguyệt Lạc khó hiểu, ngay cả Mưa nhỏ tí tách cũng cảm thấy không giải thích được.

【đội ngũ】 Ninh Tâm: tên đó vừa rồi nói chuyện với em.

【đội ngũ】 mưa nhỏ tí tách: ai? Hoa Phi Hoa á, hử nói gì?

【đội ngũ】 Ninh Tâm: nói muốn em đem Ấn Tàng nhiệm vụ cho hử 1 chân, thì hử ngược lại sẽ giúp em đối phó Nguyệt Lạc.

【đội ngũ】 Phượng Vũ: là chó cắn chó.

【đội ngũ】 mưa nhỏ tí tách: Vậy em có đáp ứng không?

【đội ngũ】 Ninh Tâm: không có... em chết cũng không đáp ứng. Mưa nhỏ 2 chị đi đi... Hoa Phi Hoa hôm nay sẽ không bỏ qua cho em, 2 chị cùng em một chỗ sẽ bị liên lụy.

【đội ngũ】 mưa nhỏ tí tách : em nói tiếng ngoài hành tinh hả, chị đây nghe không hiểu. Ta hôm nay nếu là đem em một mình bỏ ở nơi này, ta về sau cũng không có mặt mũi ở Phù thế niên hoa lăn lộn nữa.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: như trên.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: nhưng đây là ân oán cá nhân của em cùng Hoa Phi Hoa, em không muốn liên lụy mọi người.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: cái gì ân oán cá nhân ?

Ninh tâm cô nương đem ân oán của sư phụ mình cùng Hoa Phi Hoa giải thích cặn kẽ một lần trong đội ngũ hai cô nương này xù lông .

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: Con mẹ nó... đúng là loại khốn nạn, vô sỉ.

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: buồn mới hận cũ cùng tính một lượt đi. Ninh Tâm đem đối thoại vừa rồi em cùng hấn chụp lại đi.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: tại sao?

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: Gửi cho chị là được rồi. Hôm nay chúng ta oanh oanh liệt liệt một trận... muốn giết thì ta tiếp Chúng ta cũng muốn cùng bọn họ 1 phen xem sao! Phượng Vũ và chị sẽ che chở cho em.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: đã hiểu rõ.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: 2 chị muốn làm gì?

Ninh Tâm rất không hiểu, không đợi nàng kịp phản ứng đã nhìn thấy Phượng Vũ cùng Mưa nhỏ tí tách đã đều chuẩn bị trạng thái chiến tranh .

Đám người Nguyệt Lạc, cùng Hoa Phi Hoa chiến sự hết sức căng thẳng.

Mưa nhỏ tí tách là Tiên hồ thân mình không có lực công kích gì, Phượng Vũ là Miêu nữ cũng thuộc về hệ khống chế, Ninh Tâm thì.... không đáng kể . Toàn thể mà nói ba kẻ này không phải là loại hình công kích nhưng là Miêu nữ có kỹ năng bộc phát, huống chi Phượng Vũ còn là một thao tác Miêu nữ chỉ cần có thể gần người Nguyệt Lạc, Miêu nữ này sẽ phóng tâm cổ nháy mắt có thể giết chết cầm nữ là Nguyệt Lạc.

Nhưng người của đối phương chiến thuật cũng thật đáng sợ, Phượng Vũ mới vừa có động tác đỉnh đầu máu liền rơi hết. Che chở Phượng Vũ, Mưa nhỏ tí tách té nhào vào, mắt thấy căn tâm cổ còn có một nửa trên đầu đầy lấy ít máu Phượng Vũ nhắm mắt chờ chết.

Nhưng là khiến cho mọi người trở tay không kịp thậm chí mở rộng tầm mắt là 1 màn hài kịch, đang khi Phượng Vũ suýt chết thì chớp mắt nghịch chuyển .

OMG! Hồi phục máu máu! Đang khi Phượng Vũ máu trong nháy mắt, căn tâm cổ học sẽ kết thúc phải hay không! Nguyệt Lạc thành xám trắng . (L: ha ha, tác phẩm của Ninh Tâm đây mà)

Tất cả mọi người bị một màn này kinh hãi rồi. Nhưng mà càng làm người ta khiếp sợ chính là khi Phượng Vũ cô nương cũng bị người ta chém ngã xuống đất thì tại chỗ lại xuất hiện một đám người.

【Thường】 một vạn năm trăm mặc: Hoa Phi Hoa đã lâu không gặp. (L: nhân vật xuất hiện mấy chương đầu đó, anh này anh hùng nhưng ko phải 1 anh hùng theo đúng nghĩa của nó, các bạn đọc rồi sẽ biết...)

Nằm trên mặt đất Ninh Tâm nhìn xem “một vạn năm trăm mặc” hướng mình đi tới lập tức cảm thấy hôm nay thật quá ảo .

Hôm nay vì sao cố nhân tụ hội nữa rồi?

Chương 35

Một vạn năm trăm mặc đến đây thì Hoa Phi Hoa cảm thấy nhức đầu.

Lúc Closed Beta Phù Vân các cùng bang chủ “Long ngâm thiên hạ” Hoa Phi Hoa cùng một vạn năm trăm mặc không thiếu liên hệ.

Một vạn năm trăm mặc người cũng như tên, thời khắc quan trọng im lặng, bình thường tuyệt đối quy củ gặp được chuyện tránh được nên tránh sẽ không tổn thêm nửa điểm lẫn tẩn.

Nhưng là có câu : “trong sự trầm mặc tử vong, liền trong sự trầm mặc mà nổi dậy”. Hiển nhiên Một vạn năm trăm mặc chính là vế sau đó. Dựa theo lời của Hoa Phi Hoa nói có điểm khó nghe chính là sẽ chó cắn người không kêu nếu quả thật chọc tới Một vạn năm trăm mặc đó là 1 sự kiện tương đối kinh khủng. Mà Hoa Phi Hoa dùng kinh nghiệm chính bản thân mình thể nghiệm.

Nhớ ngày đó, Phù Vân các thân là đệ nhất đại bang phái, Hoa Phi Hoa có được danh hiệu bang chủ. Bên cạnh mãnh tướng tụ tập, bên cạnh mỹ nữ vờn quanh 1 cảnh tượng tiêu dao cỡ nào.

Khi đó không có Mặc Thương, không có Phù thế niên hoa, chỉ có Hoa Phi Hoa cùng Phù Vân các.

Thân là nhân vật đệ nhất thời kì Closed Beta đối với Hoa Phi Hoa mỹ nhân yêu thương nhưng nhớ không chỉ một hai kẻ. Trong đó, liền có một cái tên là Thiên Vũ là tiên hồ. Tiên hồ yêu mị kia nhưng thật ra là 1 phụ nữ có chồng mà tên bị cấm sừng đáng thương kia chính là sư phụ của Ninh Tâm...Không sợ của đồng XXOO!

Trong trò chơi vĩnh viễn không thiếu tiết mục trường kiếm giận dữ vì hồng nhan, Hoa Phi Hoa cùng Không sợ của đồng XXOO trong lúc đó đã từng vì mỹ nhân Thiên Vũ đơn độc đấu quyết đấu.

Nhưng là... Cũng không phải là tất cả mọi người như Mặc Thương đại thần bình thường hung hãn cường đại. Hoa Phi Hoa càng không khả năng

đạt tới cảnh giới xuất chúng như Mặc Thương. Cho nên một lần quyết đấu kia có thể nói là vô cùng thâm hiểm. Có thể là Hoa Phi Hoa thua thì đã sao? Thắng một hồi quyết đấu, Không sợ của đồng XXOO lại mất đi càng nhiều.

Nếu muốn đánh một kẻ nam nhân vì yêu điên cuồng lại đơn giản bất quá. Chuyện Thiên Vũ là do Hoa Phi Hoa bày mưu đặt kế, một mình chạy đến nguyệt lão từ đoạn tuyệt quan hệ hôn nhân lại phát thông cáo trên kênh thế giới, Không sợ của đồng XXOO hoàn toàn điên rồi. Điên rồi kết quả chính là hấn bị chúng bạn xa lánh, cuối cùng cả Phù Vân các vây cho đến mức phải dứt bỏ nhân vật vĩnh viễn rời đi cái trò chơi thương tâm này.

Không sợ của đồng XXOO ly khai, Hoa Phi Hoa ngày tốt lành cũng vì thế chấm dứt. Hoa Phi Hoa vẫn luôn nghĩ không ra vì cái gì lúc Không sợ của đồng XXOO cùng đường thì Một vạn năm trăm mặc không có bất kỳ động tác gì, không trợ giúp, không biểu lộ thờ ơ lạnh nhạt Không sợ của đồng XXOO bị cả Phù Vân các ức hiếp đuổi giết. Thật là đem Không sợ của đồng XXOO cho bị chèn ép đi, “một vạn năm trăm mặc” rồi lại biến thân ma quỷ giúp huynh đệ báo thù .

Nói thật Hoa Phi Hoa am hiểu thế nào điều võ dương oai, lại không am hiểu quản lý bang phái. Nhưng “một vạn năm trăm mặc” lại bất đồng hẳn có tài năng, có thủ đoạn. Nào là châm ngòi thổi lửa, ly gián,... Một vạn năm trăm mặc đối phó với Hoa Phi Hoa cùng Phù Vân các là thủ đoạn gì cũng dùng. 1 đại bang Phù Vân các to như vậy cứ như vậy bị Một vạn năm trăm mặc lôi cho sụp đổ.

Muốn hỏi Hoa Phi Hoa ở trong trò chơi hận nhất là ai chỉ sợ không phải là Một vạn năm trăm mặc thì không còn ai vào đây.

Có thể chờ Hoa Phi Hoa nghĩ muốn trả thù thì cơ hội này cũng không có. Một vạn năm trăm mặc phá đổ Phù Vân các liền biến mất, vô ảnh vô tung biến mất không chút nào manh mối.

Trong game bi kịch nhất chính là vì sao? Năm gai nếm mật vất vả chuẩn bị ra tay trả lại thì đột nhiên phát hiện kẻ thù của mình biến mất... Cho nên, chúng ta phải hiểu tâm tình của Hoa Phi Hoa giờ phút này nhìn thấy Một

vạn năm trăm mặc là vui vẻ cùng đau khổ tồn tại. Cừu nhân đã trở lại có thể báo thù.

Nhưng khi nhớ bóng ma thất bại cùng sỉ nhục như vậy, vậy mà Một vạn năm trăm mặc lần nữa lại xuất hiện tại trước mặt Hoa Phi Hoa.

【Thường】 một vạn năm trăm mặc: Sao thế? Bạn cũ đã trở lại không hoan nghênh ư?

Hoa Phi Hoa giận, cừu nhân trở lại có gì tốt mà hoan nghênh cơ chứ. Theo tâm ý cả đời trong game Thần thoại cũng không muốn chứng kiến kẻ đối đầu này.

【Thường】 Hoa Phi Hoa: oh, đã trở lại? Không tệ lắm nhanh như vậy đã luyện cấp đây sao mới có lv 165 ?

【Thường】 một vạn năm trăm mặc: ừ ha, hơi thấp nhỉ. Bất quá ta rời đi lâu đã như vậy làm sao nhà người mới có lv 170? (L: 2 tên này quả là cừu nhân....)

Hoa Phi Hoa đập cái bàn giận, lv 170 nhưng thật ra là trong một cái đường ranh giới của Thần thoại rồi? Nhìn xem bất quá chênh lệch có hai ba cấp, kỳ thật đã có thể phân chia quý danh cùng tên hiệu. Nhưng lời nói trong miệng của Một vạn năm trăm mặc như thế nào nghe đều không phải là cái tư vị này.

【Thường】 Hoa Phi Hoa: lão tử không rảnh so đo với người, không có việc gì đi sang một bên. Hôm nay ta muốn làm chính sự không có công phu chơi với nhà người.

【Thường】 một vạn năm trăm mặc: chính sự của người chính là ý thế hiếp người sao? Ta đây lĩnh giáo bất quá đây cũng đâu phải là lần đầu tiên, ta cũng đã quen rồi .

Ngã trên mặt đất xem náo nhiệt Mưa nhỏ tí tách lúc này vui vẻ, ai ui vị thần thành này là từ phương nào xuất hiện vậy..rất muốn thông đồng. Vì vậy cô nương này không chút khách khí tận dụng mọi thứ... à không là nàng chen vào nói.

【Thường】 mưa nhỏ tí tách: Này tráng sĩ, anh có thể coi là anh hùng không. Kẻ kia chính là hạng người vô sỉ ti tiện khi dễ nữ sinh, kẻ hạ lưu còn làm ra vẻ đáng người, đương nhiên rồi hấn ác như thế nào em không cách nào dùng ngôn ngữ có thể nói xong . Chúng ta ngầm hiểu là tốt rồi.

Này cô nương, cô không nên như vậy lửa cháy đổ thêm dầu chứ? Này vốn là không muốn tính nợ cũ, Hoa Phi Hoa lập tức đã trào lên hừng hực lửa giận.

【Thường】 Hoa Phi Hoa: Một vạn năm trăm mặc! tiểu tử người dám cùng lão tử đơn độc đấu sao?

【Thường】 mưa nhỏ tí tách hạ: đơn độc đấu? Oẹ, người nhìn sang cấp trên đầu mình đi, lại nhìn một chút cấp đối diện đi, cong bằng sao?

【Thường】 một vạn năm trăm mặc: đơn độc đấu cũng không phải không được, bất quá như vậy không giải quyết được nhiều mặt mâu thuẫn. Nếu không như vậy đi 2 bên mỗi bên 2 người giao chiến, ok?

2 vs 2 ?

【Thường】 Hoa Phi Hoa: là sao?

【Thường】 một vạn năm trăm mặc: ta cùng Ninh Tâm 1 đội, người cùng Nguyệt Lạc 1 đội giải quyết ân oán hận thù 2 bên thế nào?

Xì... khụ khụ...

Ninh Tâm cô nương hơi thở gấp tới đây nuốt nước bọt của mình sặc cái gần chết. Nhìn màn hình cô gái này, tiu ngriu oán niệm.

Vì sao gọi đứng cũng trúng đạn? Không cái này căn bản là mặc kệ người đứng, nằm, ngồi hôm nay năm vạn thán hạn đại hung của Ninh Tâm đã tới. Không thể thoát được. Mặc kệ là 4 phương, 8 hướng tựa hồ giống như mỗi người đều muốn chen vào mình thì mới cam tâm hay sao.

Ninh tâm bên này lo lắng, Hoa Phi Hoa cùng Nguyệt Lạc vui mừng lấy được. Một vạn năm trăm mặc chơi lại game không bao lâu cấp không có đi lên Hoa Phi Hoa cảm giác mình có thể ứng phó. Ninh Tâm chỉ là 1 kẻ ngu

ngốc lv 130 Nguyệt Lạc cảm giác mình dư sức đối phó với ả. Trong lòng mặc dù mừng thầm nhưng hai người kia vẫn còn ra vẻ lắm.

【Thường】 Hoa Phi Hoa: ta thì không có vấn đề gì, đơn độc đấu 2 vs 2 kết quả đều thế mà thôi.

【Thường】 Nguyệt Lạc tinh thâm: ta cũng vậy. không có ý kiến gì.... đỡ phải có người nói ta lấy nhiều bắt nạt ít lần này để cho người nào đó thua mà tâm phục khẩu phục.

Ninh Tâm vội vàng gõ chữ chuẩn bị tỏ thái độ. OMG! Nàng ngay cả quái đều đánh không chết, cùng người ta PK nàng chết chắc rồi? Không thể... nhất định không thể. Nàng không muốn....

【Thường】 Ninh Tâm: đợi một chút... ta còn không có đồng ý mà.

Ninh Tâm lời nói gõ đi ra có thể cô nàng này cảm giác tồn tại quá thấp phải không, Một vạn năm trăm mặc hoàn toàn không thấy tiếng lòng cô nương này trực tiếp giải quyết dứt khoát .

【Thường】 một vạn năm trăm mặc: Vậy cứ quyết định như vậy. Hôm nay đến đây chấm dứt ngày mai chúng ta lại so cao thấp không thành vấn đề đi?

【Thường】 Hoa Phi Hoa: vì cái gì hiện tại không bắt đầu?

【Thường】 một vạn năm trăm mặc: Đây Hoa Phi Hoa không cần phải được tiện nghi mà khoe mẽ. Thời gian một ngày ta chính là nhanh chóng luyện gần với cấp của người, đừng có nói mi tính toán chi li chứ?

【Thường】 Hoa Phi Hoa: lời nói đừng có khó nghe như vậy, ngày mai thì ngày mai.

【Thường】 nguyệt lạc tinh thâm: ta không có ý kiến.

【Thường】 Ninh Tâm: ta có ý kiến.

【Thường】 một vạn năm trăm mặc: song phương nhất trí, cứ như vậy đi.

-_-||| Này huynh đài, anh là muốn đem vị Ninh Tâm này hàn toàn không đếm đúng không?

Nếu đã hẹn ngày mai quyết chiến rồi, Nguyệt Lạc cùng Hoa Phi Hoa cũng không dây dưa nữa, đều tự mang người mà đi. Lưu lại Một vạn năm trầm mặc cùng 3 thi thể trên mặt đất.

Ninh Tâm nhìn Một vạn năm trầm mặc đó là dày đặc u oán.

【Thường】 Ninh Tâm: / (T o T)/~ Trầm mặc ca, anh biết rất rõ ràng em không có lực công kích vì sao còn muốn em và anh hợp tác? Hơn nữa em căn bản không biết PK!

【Thường】 một vạn năm trầm mặc: thù của sư phụ em lúc trước không muốn báo sao? Mối thù của mình em cũng không muốn báo? Ta nghe nói qua em gần đây cùng đệ nhất bảng xếp hạng Mặc Thương có giao tình phiến phức của mình chính mình tự giải quyết. Bên kia vẫn đề Nguyệt Lạc chẳng lẽ em không muốn dựa sức mình giải quyết hay là muốn Mặc thương ra tay? Nếu như em nghĩ như vậy thì anh không ép em nữa.

Ninh Tâm không nói, cô nương này bắt đầu ngoắc ngoắc ngón tay khó chịu .

Mưa nhỏ tí tách cùng Phượng Vũ đồng thời cảm giác lời nói của Một vạn năm trầm mặc khá nặng. Cái này căn bản là đang nói : Ninh Tâm này em không cùng ta liên thủ thì em chính là khi sư diệt tổ, vong ân phụ nghĩa. Em căn bản chính là ôm chân Mặc Thương ăn cơm chùa, kẻ vô tích sự lại còn liên lụy người khác, khiến người khác giải quyết hậu quả cho mình. Người nói ác như vậy... nặng như vậy...cô nương này có thể không chấp nhận sao?

【Thường】 mưa nhỏ tí tách : người người này nói chuyện như thế nào như vậy? Không nói trước người vừa rồi không nhìn thẳng ý nguyện của Ninh Tâm, người vội vã như vậy rỗng rỗng kéo Ninh Tâm xuống nước, căn bản là động cơ tốt đẹp gì.

【Thường】 một vạn năm trầm mặc: động cơ của ta như thế nào các người không cần phải đoán mò, ta bây giờ cùng Ninh Tâm là cột vào trên

một sợi dây, ta không đến mức hại nàng.

【 Thường 】 Phượng Vũ: loại người như người có nói chúng ta không thể tiếp nhận, Ninh Tâm không phải đáp ứng hẳn. Chính hẳn nói thì tự mình giải quyết, em không cần lo lắng.

【 Thường 】 mưa nhỏ tí tách: đúng thế...đúng thế, Ninh Tâm không cần phải lo lắng, chờ lão Đại login chúng ta tìm Nguyệt Lạc tinh thẩm thương lượng đi, không cần để ý người này.

Đi với không đi, đồng với không đồng ý đó là một vấn đề khó khăn.

Ninh Tâm thân thể uốn một cái ngã xuống giường, cái đầu nhỏ hướng trên gối nàng ưu tư .

Nàng bất quá chính là dựa vào thu thập mà sống tự do, tự tại trước kia mặc dù có một mình nhưng chưa từng có chuyện thị phi. Nhưng gần đây thị phi liên tiếp hướng lên trên người nàng trốn cũng trốn không được.

Quay cuồng ..., ôm chần lẩn lẩn, cô gái này cái mặt tròn hồng đều nhắn thành bánh bao .

Lời mà nói của Trầm mặc ca đó là thật.

Nếu như nói vì Mặc Thương thì Nguyệt Lạc xong, Hoa Phi Hoa cũng vậy. Ninh Tâm có một trực giác, Mặc Thương nhất định sẽ giúp nàng giải quyết.

Nhưng... như vậy thật sự được không?

【 Thường 】 Ninh tâm: Em đồng ý.

Tựa hồ đoán được cuối cùng Ninh Tâm sẽ đáp ứng, Một vạn năm trăm mặc cũng không nghĩ nữa.

【 Thường 】 một vạn năm trăm mặc: nếu đã có quyết tâm này cũng phải có giác ngộ tương ứng. Đi theo ta đi... ta dẫn em đi luyện tập.

Cứ như vậy, Phượng Vũ cùng Mưa nhỏ tí tách trở mắt nhìn Ninh Tâm, bị kẻ không biết ở đâu xuất hiện Một vạn năm trăm mặc vác đi.

Nhìn qua bóng lưng đi xa của Ninh Tâm, Mưa nhỏ tí tách đột nhiên bóp cổ tay thờ dài.

【 Thường 】 mưa nhỏ tí tách: Sao ta có 1 loại có một cảm giác lừa bán trẻ em thế nhỉ.

【 Thường 】 Phượng Vũ: không đơn giản như vậy.... chuyện này tuyệt đối không đơn giản.

【 Thường 】 mưa nhỏ tí tách : lão Đại ơi lão Đại, làm sao ngài còn không on, bảo bối của ngài bị người ta bắt cóc mất rồi.

【 Thường 】 Phượng Vũ: ...

Chương 36

hìn qua đối diện tay chân luống cuống cuối cùng tiểu linh khu kia kêu rên ngã xuống đất, Một vạn năm trăm mặc ánh mắt trong nháy mắt ảm đạm.

Trời, đây là vẫn khí cực phẩm lạ kì cơ chứ, trí thượng: 180, tùy tiện phát phát hoa nhỏ cái ô bỏ rơi ra trị liệu sơ cấp trị liệu cũng có hơn một ngàn máu. Nhưng ai tới nói cho Một vạn năm trăm mặc biết con số cực phẩm như vậy vì sao chủ nhân còn có cực phẩm được vậy ư?

Đối với Ninh Tâm, Một vạn năm trăm mặc không thể bảo là không biết nhưng là hẳn cảm giác... cảm thấy...thế mà nhân vật đó có thể kiên trì lâu như vậy thì đầu gì phải rèn luyện ra một chút kinh nghiệm thực chiến chứ? Có thể hỏi Ninh Tâm mù chiến đấu cô gái này cực xấu hổ. Một đoạn học tập chiến tích huy hoàng Ninh Tâm như sau.

Từ lính mới, gà mẹ Tân Thủ thôn ~~~> bại.

Luyện heo rừng cấp 15, đối tượng chiến là heo rừng~~~> thảm bại.

Khu vực bản đồ cấp 20, thu thập đồ gập quái vật chắc chắn không còn đánh tự đầu hàng, không có chỗ nào mà là không phải là chết thảm.

Về phần bị người chém nhằm lại càng chết mất xác, tuyệt hơn chính là cô nương này dọc theo đường đều sẽ bị người ta liên lụy chém nhằm, rõ ràng không phải là nhằm vào nàng hạ thủ tùy tiện ra một chiêu cũng liền đủ nháy mắt lấy mạng nàng mà cũng không thời gian giãy giụa!

Nếu như Ninh Tâm chỉ là xương giòn thì thôi nhưng có thể làm người ta tức giận chính là cô nàng này rõ ràng là một kho máu siêu cấp lớn di động lại không có đất dụng võ. Một vạn năm trăm mặc suy nghĩ một chút, dùng một cái ví dụ thích hợp nhất để hình dung Ninh Tâm cô nương, nàng chính là cái lấp đầy thuốc nổ súng ống kho đạn dược nhưng toàn bộ chúng không có nhóm lửa để khởi động chúng phát huy...

Thôi được rồi Một vạn năm trăm mặc căn răng... nhin! Không phải là không có kinh nghiệm thực chiến sao chỉ dạy là được!

Vậy cứ tiếp tục đi...

Nhưng Một vạn năm trăm mặc rất nhanh liền phát hiện không thích hợp, Ninh Tâm nàng người PK đứng bất động rất không khác gì cái cọc gỗ đồng đóng tại nguyên chỗ.

【 đội ngũ 】 Một vạn năm trăm mặc: chẳng lẽ không có ai dạy em đi vị?

Ninh Tâm lẩn tẩn... Ninh Tâm nghẹn ngào, đầu suy nghĩ một chút quyết định không ngại học hỏi.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Đi vị là gì?

~~o (_)o ~~ cô nương này khác nào sét đánh trúng con nhà người ta hay không?

Lặng yên...

Trầm mặc...

Một vạn năm trăm mặc lần này là thật sự lâm vào một vạn năm trong trầm mặc .

【 đội ngũ 】 Một vạn năm trăm mặc: được rồi... em liền nói thật đi... em rốt cuộc biết cái gì?

Ninh Tâm nhìn trời.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: thu thập khai quật.

Đây là con đường hành tẩu của Ninh Tâm, ở phương diện này nàng là chuyên gia cũng là ưu điểm duy nhất kiến nàng kiêu ngạo.

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: ta có thể hỏi 1 chút ngoại trừ thu thập cùng khai quật những thứ khác em hoàn toàn không biết sao?

Huynh đài lời anh nói quá chuẩn!

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Ừm... Nói như vậy cũng không sai.

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: kỹ năng thì sao? Em đối với kỹ năng linh khu thi triển được gì?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: thêm máu thôi, linh khu biết thêm máu.

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: còn gì nữa không?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Còn có?

Ninh Tâm ngạc nhiên... vội vàng trước màn hình nghiên cứu của nhân vật mình.

Sơ cấp trị liệu học được hai cái, trung cấp trị liệu một cái, cao cấp trị liệu một cái, phụ trợ thêm máu tăng lên thuộc tính kỹ năng ba cái, cộng thêm kỹ năng công kích một người bình thường. Đếm... lại đếm...Ninh Tâm cảm thấy khó hiểu.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Chỉ có: trị liệu chỉ có thể là bốn, kỹ năng phụ trợ ba đều là cùng thêm máu có quan hệ. Ách... đúng rồi, còn có một kỹ năng công kích bình thường.

Hả?

Lần này đến phiên Một vạn năm trăm mặc kinh ngạc, ngó ngó chính mình trên màn hình tràn đầy kỹ năng, Một vạn năm trăm mặc cảm thấy rất kinh hãi đúng không?

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: em xác định em tổng cộng chỉ có tám cái kỹ năng?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: xác định.

Một vạn năm trăm mặc không nói, thật lâu yên lặng làm cho Ninh Tâm có chút ít lo thật may là Một vạn năm trăm mặc cũng chưa toàn bộ buông tha cho Ninh Tâm.

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: Em xác định tất cả kỹ năng đều thế?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: vâng.

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: không thể nào... chỉ là kinh mạch võ học cũng không dừng lại 8 cái kỹ năng đi?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: kinh mạch võ học... là cái gì?

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: -_-# Em ngàn vạn đừng nói cho ta... Em không có giải các kinh mạch.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Tầy kinh mạch?

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: em đến cấp 30 về sau có hay không trở lại sư môn không ? cấp 20 nhập môn các lời hướng dẫn em đã xem chưa?

Sư môn? Đình đầu Ninh Tâm nghĩ...nghĩ cảm thấy chột dạ.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: hình như không có...

Được rồi, cửa linh khu phái ra một cái tiểu phản đồ, tiểu phản đồ này đem sư môn quên không còn một mảnh .

Về phần cấp 20 thế nào thì Ninh Tâm cố gắng nhớ lại, cố gắng hồi tưởng...đột nhiên bừng tỉnh. Lúc trước cái hình gì gì đó làm Ninh Tâm của chúng ta oán niệm thật lâu bởi vì hệ thống giải thích của nó rất là rườm rà, Ninh Tâm không muốn xem... lại lại không biết như thế nào nhảy qua.... cho nên nàng chạy ra đi yết thao trường .

Đương nhiên rồi mỗi trò chơi đều là rất nhân tính nhảy vọt qua giải thích không cần gấp gáp, hệ thống còn có số tay giúp đỡ người chơi cấp thấp, chiếu theo nhắc nhở từng bước từng bước đến là được rồi.

Nhưng là... nó đều là nhằm vào người bình thường, Còn Ninh Tâm loại trừ khỏi cái này. Nàng tựa hồ ngay cả hệ thống giúp đỡ cũng không chạm qua mấy lần? Vô dụng... vô cầu...nàng ngoại trừ khai quật thu thập là không có hứng thú với những cái khác!

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: Mà thôi... em không cần nói nữa.

Nói thêm gì nữa... Một vạn năm trăm mặc cảm giác mình sẽ không nén được xúc động mà diệt ngay linh khu trước mắt này.

Trời trời.....chơi game đến bây giờ thế nhưng không biết cái game Thần thoại này võ công của là nội ngoại kiêm tu, cộng thêm sư môn quả tuyệt học ?

Ninh Tâm hiện tại kỹ năng xuất hiện 8 cái kỹ năng chỉ là kỹ năng nhập môn cơ bản. Nhưng là nhân vật sau khi đạt tới cấp 30 tại sư môn sẽ có nhiệm vụ Tẩy Tủy kinh mạch. Hoàn thành nhiệm vụ sau đó bạn có thể chính thức học tập nội công. 15 môn phái thì cũng có những môn phái có bí kíp tuyệt học , linh khu chính là một trong số đó.

Ai có thể đến nói cho Một vạn năm trăm mặc tại sao có người chơi cho tới hôm nay còn không biết cái gì là Tẩy kinh mạch đây? Tại sao lại có như vậy một cái dị thường như thế đến lv 130 nàng ta thế nhưng chỉ có 8 kỹ năng? Khiến người ta không biết làm gì hơn... dựa vào vẻ vẻ có tám cái kỹ năng này nàng ta thế nhưng còn sống sót !

Hiện tại, Một vạn năm trăm mặc rất cục hiểu rõ thời điểm lúc Không sợ của đồng XXOO nhận được cái đồ thể này... nội tâm là biểu tình cỡ nào. Cũng khó trách Không sợ của đồng XXOO lăn qua lăn lại hoàn toàn không quan tâm nàng, cho đồ đệ tự thân tự diệt . Bởi vì cô nàng này như vậy tồn tại căn bản chính là cùng GM một cái cấp bậc biến thái như thế nào. Không muốn chết.... liền nhào tới giáo dục đi. Nghĩ an ổn còn sống để cho nàng chơi đi!

Nếu như nói Một vạn năm trăm mặc giáo điều dạy dỗ Ninh Tâm cô nương trước nhưng đối với trận quyết chiến ngày mai tính toán tỷ số thắng chỉ là 70%, hiện tại hẳn chỉ có thể đối với mình cầu nguyện . Một vạn năm trăm mặc cảm thấy thay vì đem hi vọng chiến thắng mong manh ký thác vào trên người Ninh Tâm cô nương, chẳng thà gửi gắm vào ngày mai Hoa Phi Hoa tiêu chảy không thể on, hoặc là Nguyệt Lạc hện hò mà quên quyết chiến còn có vẻ thực tế hơn.

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: Trong acc có cái gì đáng giá? Chuyển đi một chút.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Gì á? Tại sao?

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: ngày mai ta nhờ bằng hữu của ta chơi nick em, ta cùng hẳn tham gia quyết đấu ngày mai. ‘

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ách? Như vậy cũng có thể được sao?

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: đây không phải là thực tế không cần phải thẩm tra đối chiếu chứng minh thu, giấy tờ, chỉ cần dùng chính acc em là được ai biết sau lưng ngời chính là người khác đúng không? (L: 1 âm mưu to lớn cỡ nào từ nhân vật này đang chuẩn bị tiến hành..)

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Nhưng là như thế không phải là đang lừa gạt sao?

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: trò chơi thôi mà ai quan tâm thật giả? Chẳng lẽ em định trong trò chơi theo đuổi công bằng tuyệt đối? Trong hiện thực còn không thể hướng chi là trò chơi? Cho dù là thực tế chú ý cũng chỉ là kết quả mà không phải quá trình.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Nhưng mà...nhưng...

Nhưng đến nửa ngày, Ninh Tâm cũng không biết nên làm gì nói lại.

Một vạn năm trăm mặc nói rất đúng, tất cả mọi người chú trọng chỉ là kết quả, quá trình có quang minh, chính đại hay không, không ai sẽ quan tâm. Có thể về mặt tình cảm Ninh Tâm hoàn toàn không cách nào tiếp nhận. Nếu đã cảm giác mình sẽ trở thành gánh nặng, tại sao phải bất chấp ý kiến của mình đề xuất khiêu chiến. Muốn chính mình cố gắng... muốn tự mình cố gắng ....rồi lại vô tình bị ghét bỏ. Có lẽ trong mắt Một vạn năm trăm mặc cái dung được chỉ là acc linh khu này mà không phải là Ninh Tâm thực này.

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: cuối cùng thắng bại quan hệ không phải là một mình em hết thảy lấy đại cục làm trọng. Nếu như ngày mai thua em và ta không chỉ có mất mặt mà càng sẽ làm cho Hoa Phi Hoa cùng Nguyệt Lạc tha hồ chèn ép.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: em biết rõ.

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: em có thể hiểu được là tốt rồi. Dem thứ đáng giá dời đi đi, sau đó đem tài khoản mật mã cho ta.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: không có gì thứ đáng giá cả, bây giờ em nói cho anh luôn.

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: sau khi dùng xong ta liền trả lại cho em, sẽ không động đồ đạc của em.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ừ! Anh là ca ca của Mưa nhỏ em tin tưởng .

Ninh Tâm nói như đương nhiên, Một vạn năm trăm mặc qua một lúc lâu mới gõ một hàng chữ.

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: có người đã từng nói qua em rất dễ bị lừa gạt không?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: hả? Không có

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: quá tin người khác cuối cùng thua thiệt là chính mình. (L: câu này anh ta đã cảnh cáo rồi nhưng nàng này ko nghe...)

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: cũng có thể, nhưng anh cũng không phải người ngoài, nên em tin tưởng anh sẽ không hại em.

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: chỉ bởi vì ta là Ca ca của Mưa nhỏ?

Ninh Tâm suy nghĩ một chút, tựa hồ nàng cùng Một vạn năm trăm mặc không ngừng dính líu đến Mưa nhỏ giọt này nha.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: O (∩_∩)O~ còn có sư phụ nữa, anh không phải là bạn tốt của sư phụ em sao? Em là đồ đệ bạn anh, nên anh không thể hại em đi?

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: tiểu nha đầu... nhớ kỹ lời của ta. Không cần phải dễ dàng tin người khác, thực tế cũng thể trò chơi cũng vậy...người đơn thuần cũng không có kết quả tốt.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ừm, em biết rồi. Tài khoản em là : ningxin, mật mã là 13016937890

...

-_-||| Một vạn năm trăm mặc hoàn toàn hết chỗ nói rồi, tài khoản là tên ghép vắn, mật mã... nhìn thấy một chuỗi con số, Một vạn năm trăm mặc dùng đầu ngón chân để suy nghĩ ra được đây là số di động của người nào đó.

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: lúc em đăng kí tài khoản cùng mật mã hệ thống không có nói bày tỏ với em là vô cùng đơn giản sao?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ách... Làm sao anh biết?

【 đội ngũ 】 một vạn năm trăm mặc: Nhìn là biết!

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: TT là đơn giản sao...em thấy tương đối dễ nhớ.

Này cô nương ... Giáo dục cô căn bản chính là việc khổ cực nhất! Chẳng những ngược đãi thân mình , còn tương đối ngược đãi tâm trí mình.

Chương 37

Ninh Tâm đã đem tài khoản cũng mật mã đều nói ra, dĩ nhiên là không có cái gọi là trước khi chiến đấu cảm giác lo lắng. Cô nương này tương đối buông lỏng còn tương đối nhận thấy dù sao nàng lại không biết gì, trận quyết đấu trong trò chơi kia nàng chỉ cần chờ đợi kết quả là tốt rồi. Đương nhiên nguyên nhân chủ yếu vẫn là nàng căn bản liền không nghĩ qua việc lập nick khác để đi xem quyết đấu.

Thứ nhất, đến làm gì chứ.... nàng không có nhàm chán như vậy.

Thứ hai nàng không có cái rồi rảnh thế.

Thứ ba ăn cơm là hạnh phúc hoàng đế rồi! Mỹ thực trước mặt, Ninh Tâm làm sao ngăn cản được hấp dẫn chứ? Vì vậy cô nương này hấp tấp đi theo một đám bạn tốt ra cửa.

Nhưng là bạn tốt là bạn tốt nhưng có đôi khi cũng sẽ hóa thân thành bạn xấu. Bởi vậy khi Ninh Tâm tới đó nhìn qua cửa sổ bàn kia trên ghế một nam sinh đẹp trai đang nhướng mày cười yếu ớt đối với nàng lúc này Ninh Tâm không khỏi tại trong nội tâm hò hét... hôm nay kị ra cửa đúng không.

Cô nhóc đáng thương bị Trần Diêu cùng Tạ Vũ áp bách, cúi thấp đầu ngồi ở bên cạnh Hồ Sáng, cả tâm can đều là đang run rẩy.

“Muốn hẹn em thật không dễ dàng, gọi di động của em cũng không thấy em nghe điện thoại, anh chỉ có thể thỉnh Trần Diêu giúp anh hẹn em.” Hồ Sáng công tử giúp Ninh Tâm đưa cốc nước chanh, động tác còn ưu nhã đích thân đem nước chanh đưa tới trong lòng bàn tay Ninh Tâm.

Ninh Tâm nắm cốc nước chanh đầu rử xuống thấp hơn.

“Điện thoại em bình thường đều là trạng thái im lặng, em không chú ý nên sẽ bỏ lỡ rất nhiều cuộc gọi tới.” Ninh Tâm ấp úng giải thích, đầu rử xuống thấp hơn.

Trần Diêu Tạ Vũ, các người hai người bán bạn cầu vinh...ta hận các người!

Ninh Tâm nội tâm giơ quả đấm hò hét, ai biết Trần Diêu giống như là tâm tư cảm nhận thế nhưng mở miệng.

“À em cùng Tạ Vũ còn có việc... chúng em đi trước. 2 người từ từ nói chuyện.”

Hả? Đây là muốn vứt bỏ mình mà?

Ninh Tâm vội vàng ngẩng đầu, Trần Diêu ném cho nàng một cái ánh mắt đầy ý vị thâm trường rõ ràng nói : nắm chắc cơ hội, không khí này ấm áp lãng mạn cỡ nào, bà phải thật tốt mà nắm chắc! Tạ Vũ cười vẻ mặt sáng lạn, con mắt tránh tránh, nhìn Hồ Sáng lại xem Ninh Tâm một chút rồi vui vẻ.

Trần Diêu cùng Tạ Vũ chạy vội vì không muốn làm bóng đèn các nàng quyết định thật nhanh chạy thoát. Lưu lại 1 mình Ninh Tâm cô nương đay lòng oán giận! Là đủ để nháy mắt giết người.

“Sao vậy? Không muốn cùng anh một chỗ?” Hồ Sáng cười nhưng trên mặt âm đạm, rõ ràng chính là biết rõ còn cố hỏi.

Ninh Tâm nào dám nói là không... vội vàng lắc đầu nói rõ lập trường của mình.

“Không có...làm sao sẽ đây? Ha ha...”

Cười khổ, cười khổ, trong lòng Ninh Tâm đang rỉ máu. Hiện tại nàng nhìn thấy Hồ Sáng chính là con chuột chứng kiến mèo, con thỏ gặp gỡ con sói. Mấy ngày hôm trước mới cùng người ta thổ lộ người, đột nhiên ngồi ở bên cạnh mi, còn trên mặt vui vẻ, mắt lộ ra ôn nhu đây là cảm giác gì?

Quả dày vỏ...cái này căn bản là không khác lãg trì!

Lúng túng cùng lo âu, rất khẩn trương, ngưng ngưng rất bất đắc dĩ . Ninh Tâm muốn khóc, nàng cảm thấy nếu như trời cao cho thêm nàng một cái cơ hội nàng thà tự mình tham gia quyết đấu bị tại chỗ làm nhục 1 vạn lần, cũng không cần cùng Hồ Sáng đại thiếu 1 chỗ tại chỗ lãng mạn như này.

“Lần trước thổ lộ là anh hơi thất lễ anh xin lỗi. Kỳ thật em lúc sau suy nghĩ một chút làm bằng hữu không tồi. Cho nên anh nghĩ tiến thêm một bước hiểu rõ về em mà thôi.” Hồ Sáng giơ cái ly ưu nhã uống 1 ngụm cà phê động tác rất mê người, một đôi mắt đào hoa còn nháy nháy trông rất phong lưu phóng khoáng. Chỉ tiếc, hần tư thái như vậy nhưng Ninh Tâm xem không hiểu, nàng càng nhìn không thấy. Cô gái này hiện tại vội tránh né tầm mắt, cả người cúi xuống hoài.

“Ừ... Được.” Ninh Tâm chi lên tiếng, Hồ Sáng nhìn xem phản ứng của nàng một mặt cảm thấy buồn cười, một mặt lại cảm thấy cô nương này thật sự là rất ngây thơ. Muốn đùa giỡn... muốn đùa giỡn!

“Em bình thường đều thích làm cái gì?” Hồ Sáng suy nghĩ một chút tiếp tục nói thêm một câu làm giải thích.

“Anh là muốn hỏi em có hứng thú hay yêu thích gì không?”

“A... cũng không có gì... ngẫu nhiên sẽ chơi game như vậy cũng tính là yêu thích đi.”

“Game?” Hồ Sáng khoái nhíu mi.

“Nhìn không ra em cũng thích chơi game. Game Online hay là máy rờ?”

“Hả?” Ninh Tâm nghiêng đầu, vẻ mặt mê man

“Cái gì là Game Online? Cái gì là máy rờ?”

Thuật ngữ...đây là thuật ngữ... Hồ Sáng vuốt ve tách được rồi, hần tựa hồ không nên cùng Ninh Tâm tiến hành tìm tòi nghiên cứu thuật ngữ cao thâm như thế.

“Game Online chính là game online như Thiên hạ chi kiếm hiệp tình duyên... đều thuộc về Game Online. Máy rờ là không cần mạng có thể ở trên máy tính một mình chơi game.”

Hồ Sáng giải thích một phen Ninh Tâm rốt cục đã hiểu.

“Vậy Thần thoại xem như là Game Online sao?”

“Thần thoại?” Hồ Sáng mi nhảy lên tròng mắt, quay đầu nhìn Ninh Tâm hỏi: “Em chơi Thần thoại?”

“Yes.” Ninh Tâm gật đầu.

Đi mòn gót sắt tìm chẳng thấy đến khi gặp được chẳng tốn chút công phu! Hồ Sáng công tử trong lòng rất vui mừng, mất công hãn còn nghĩ ra nhiều phương thức như vậy, suy nghĩ nhiều làm nào để gần được Ninh Tâm lại không nghĩ rằng trước mắt có một cái cơ hội tốt. Nghĩ là nghĩ như vậy... Hồ Sáng trong lòng hồi hộp, mặt bất động thanh sắc vẫn còn không chút khách khí lời nói khách sáo.

“Thần thoại là trò chơi quá thật không tậ, em chơi sever nào?”

Ninh Tâm thành thật một câu đáp một câu.

“U la ảo cảnh.”

Hay... tương đối hay...thế nhưng tại cùng một sever, Hồ Sáng trong lòng vui mừng.

“Người ở trong trò chơi tên gì?”

“Ninh Tâm.”

“Hả?” Hồ Sáng công tử cả kinh.

“Dùng luôn tên thật ?”

“Ừ.”

Được rồi, Ninh Tâm...

Hồ Sáng hôm nay là hoàn toàn bị cô nương này đánh bại. Hơn nữa hãn bây giờ còn rất buồn... nếu như hãn không có nhớ lầm lần trước thủ hạ nhắc tới bang phái mình cùng đệ nhất bảng xếp hạng Mặc Thương nổi lên xung đột nguyên nhân tựa hồ liên quan đến 1 người tên “Ninh Tâm”

Hồ Sáng từ trên xuống dưới tỉ mỉ đánh giá một chút Ninh Tâm nội tâm nghi ngờ. Trước mắt cô nương này thấy thế nào cũng không giống như trong phái nói là có tâm kế, có thủ đoạn, chưa chi đã liền có năng lực cửa đồ đệ nhất bảng xếp hạng chúa ơi!

Hắn muốn xác nhận.... nhất định phải xác nhận chuyện này.

Hồ Sáng ở trong lòng âm thầm quyết định hôm nay trở về hẳn liền on mới được, hẳn nhất định phải xác nhận một chút Ninh Tâm này cùng Ninh tâm kia rút cục có phải 1 người không.

Mắt thấy Hồ Sáng vẻ mặt trầm tư, Ninh Tâm cắn ống hút rất hoang mang.

“Cái kia... đồ uống em uống xong, em...” mấy chữ em muốn trở về còn chưa nói hết toàn bộ, Hồ Sáng công tử vẻ mặt cười tủm tỉm cắt đứt lời của nàng, đưa tay về phía nhân viên phục vụ ý bảo tới đây.

“Cho thêm một ly nước cam.”

☞...Ninh Tâm trừng mắt cái ly trước mặt, trừng trừng đó là rất ai oán. Nhìn nhìn lại... nhìn ta liền đem mi uống cạn. Ta hút... ta hút cố gắng hút Ninh Tâm ôm ly nước cam rốt cục giải quyết ly thứ hai. Mới vừa quay đầu hướng Hồ Sáng lần này nàng lời nói đều còn chưa kịp nói ra khỏi miệng, Hồ Sáng lần nữa gọi.

” Phục vụ cho tôi thêm 1 ly nước cam!”

Ta chăm chăm...

Ta nhìn...

Ta trừng...

Ninh Tâm nhìn qua trên mặt bàn ly nước thứ năm đã khóc không ra nước mắt. Bên cạnh Hồ Sáng vẫn còn vẻ mặt ôn nhu nhìn xem nàng, ánh mắt là tương đối chân thành.

“Không nên khách khí với anh làm gì, hôm nay anh mời muốn uống gì cứ nói.”

Hắn đưa tay khuôn mặt tươi cười, nhưng cho dù phục vụ chu đáo như thế chu, sẵn sóc tinh tế quan tâm che chở thế nào, nhiệt tình như vậy, hào phóng mời khách Ninh Tâm cảm thấy hôm nay mình sẽ chết vì đồ uống .

Hu...hu... nàng thề... nếu là có mạng sống đi ra khỏi tiệm này nàng đời này... sẽ không bao giờ uống nước cam . (L: tên gốc kia ko biết vì nc cam mà mất đi 1 cơ hội có bạn gái...)

Nắc...

Nắc... nắc...

Lúc Ninh Tâm trở lại ký túc xá chính là ba bước nắc một cái, năm bước nắc mạnh.

Rốt cục mình đã trở lại... nàng rốt cục còn sống đi ra khỏi nơi đó...còn sống mà về được đây .

Nàng hiện tại khẳng định, xác định cùng với nhất định Hồ Sảng khoái đây là đang trả thù, đúng thế!

Chờ nàng rốt cục ngừng nắc, rồi đi tới ghế mở máy tính, thì tin tức bạn tốt bay tới.

【Hảo hữu】 Mặc Thương: khi nào là em on thì pm anh

Mặc Thương đại thần nhắn nàng dùng tốc độ nhanh nhất trả lời.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: Mặc Thương em đã về.

Mặc Thương đại thần bên kia chat lại rất nhanh.

【Hảo hữu】 mặc thương: rốt cục đã về? Sáng hôm nay là bằng hữu của em on đúng không?

Hả?

Ninh tâm kỳ quái, đại thần làm sao biết người sáng nay on không là bản thân nàng.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: là bằng hữu. Mặc Thương anh làm sao biết buổi sáng không phải là em.

【Hảo hữu】 Mặc thương: ha ha, anh đi xem quyết đấu.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: Cái này ?

【Hảo hữu】 Mặc thương: nhìn thao tác liền biết không phải là em.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: -_-||| là bản thân em quá yếu.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: không sao... mỗi người ở trong trò chơi đều có cái theo đuổi của riêng mình, luận thao tác em so kém người khác nhưng có thể luận thu thập thì em là 1 cao thủ.

【Hảo hữu】 Ninh Tâm: đây là khen em sao?

【Hảo hữu】 Mặc Thương: Đương nhiên là khen em.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: được rồi... coi như em vẫn có chút an ủi .

【Hảo hữu】 Mặc Thương: ha ha, chắc vậy.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: nhưng em yếu như vậy trong lòng rất muốn khóc...

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: thôi thôi...anh dẫn em đi phó bản được không?

【Hảo hữu】 Ninh tâm: phó bản gì?

【 Hoả hữu 】 Mặc thương: “Say khói các” đó, em không phải là rất muốn đi hay sao?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: đúng nha, em đã qua lv 85 rồi

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: chỉ là dẫn em đi ngắm phong cảnh, Say khói các phong cảnh cực kì đẹp.

【Hảo hữu】 Ninh tâm: O (n_n)O~ thật vậy hả, vậy chúng ta đi thôi.. anh nói em chỗ đó ở đâu?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: em đứng tại nguyên chỗ anh đi đón em.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Là sao?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: em biết phó bản Say khói các ở đâu ư?

Che mặt... được rồi nàng căn bản không biết vị trí phó bản Say khói các. Vậy thì ngoan ngoãn chờ đại thần cưỡi Ngân Long tới đón mình đi.

Đại thần cưỡi Ngân Long bước trên mây mà đến nhìn lên từ trên trời giáng xuống thân ảnh phiêu dật Ninh tâm trong đầu đột nhiên thoáng hiện

lên một câu nói.

Người trong lòng của em anh là một anh hùng cứu thế, sẽ đạp trên Ngũ Sắc Tường Vân tới đón em... (L: Ngũ sắc tường vân là mây ngũ sắc, đại khái chỉ hình tượng này rất vĩ đại...)

Chương 38

hó bản Say khói các này tuyệt đối không giống phó bản Huyền long biến thái, bao nhiêu người 1 tổ đội cũng được. Cho nên Mặc thương không hề nghĩ ngợi liền mang theo tiểu Ninh Tâm cứ như vậy mà đi. Phó bản cấp 85 dựa theo cấp Ninh tâm bây giờ tiến vào không có gì quá nguy hiểm, nên Mặc Thương cho cô gái này đi dạo .

Mặc Thương theo ở phía sau, nguyên một đám quái đã nhanh chóng bị giải quyết. Tiểu linh khu một đường dững cảm tiến lên, mỗi lần đều trở mắt nhìn quái hướng phía nàng nhào tới lại trở mắt nhìn những quái kia hóa thành một đồng thi thể.

Cô nương này rất vui vẻ... vì vậy thả ra tiểu hồ ly nhảy lên càng khoan khoái .

Phó bản Say khói các rơi xuống vật phẩm cũng không tính tốt, nhưng cái phó bản này trong Thần thoại là 1 trong những phó bản được người chơi yêu thích nhất.

Nguyên nhân chính là các ca ca các tỷ tỷ rất thiên vị phó bản này , vì vậy cái phó bản này thành 1 trong những thánh địa các đôi tình lữ nói chuyện yêu đương. Thường thường đều là đêm hôm khuya khoắt, một nam một nữ đem cả phó bản thanh lý quét dọn đem quái sau đó hạ BOSS cuối rồi đi dạo, tìm nơi hẻo lánh tình nồng ý mật, hẹn hò xong rồi lại thuận tay đem boss trên đài cao giải quyết, chắc chắn mang nhiều tình yêu kỷ niệm.

Đương nhiên, Mặc Thương cùng Ninh Tâm không phải là đến nói chuyện yêu đương, bọn họ hôm nay có hai mục tiêu. Một là ngắm phong cảnh, hai là phải giúp Ninh Tâm có được một cái Tố Yên tiên ma ô xinh đẹp trở về để làm kỷ niệm. Tuy nói cấp bây giờ của Ninh tâm mang Tố Yên tiên ma ô đã không thích hợp nhưng Mặc Thương lại không muốn làm cho Ninh Tâm cùng người PK cùng quái lộn đọ sức... cái ô sao... Đó đương nhiên là đồ trang sức cho Ninh Tâm rồi .

Ninh Tâm nhảy lên rất nhẹ nhàng, Mặc Thương đánh quái cũng nhẹ nhàng. Hai người một trước một sau thình thoảng còn có thể ở trong đội ngũ nghe được Ninh Tâm đối với phong cảnh ca ngợi, vui vẻ thật là rất vui vẻ.

Nhưng là... được rồi trong từ điển Mặc Thương không có từ “mất khống chế” vô luận thực tế hay là trò chơi, hẳn cũng có thể khống chế được đại cục làm cho những gì ngoài ý phát sinh. Có thể Ninh Tâm trong cuộc đời đầy dẫy ngoài ý muốn vì vậy cô gái này ngay tiếp theo cũng phát sinh vấn đề .

Phó bản cấp 85 là không có hạn chế tiến vào số lần, dù sao GM thích giúp người hoàn thành ước vọng nếu các người chơi đều đem nơi này trở thành thánh địa yêu thương vậy thì dứt khoát sẽ hào phóng nếu hạn chế số lần đi thì thật vô duyên.

Không hạn chế số lần tiến vào vì sao? Ý nghĩa cho dù GM tính ngẫu nhiên cũng có thể dùng sức nhỏ mà thắng. Huống chi vì hệ số của phó bản thật sự là nhỏ đến đáng thương, GM hoặc là không làm đã làm thì làm cho xong, ngay cả ác thú tỉ lệ ngẫu nhiên đều cho sửa lại.

Này tổng cộng có 5 cái BOSS, mỗi BOSS cũng sẽ rơi xuống hai loại vũ khí, hơn nữa rơi xuống vũ khí cũng không tái diễn. Nói cách khác lần 1 đi phó bản có thể đồng thời có được 10 vũ khí khác với môn phái của mình, mà trong trò chơi chỉ tồn tại 15 bởi vậy xác suất rơi xuống vũ khí đúng phái của mình là tương đối cao, huống chi đây là một phó bản tiến vào số lần không hạn chế nữa chứ?

Lần đầu tiên...

Mặc Thương đại thần kiểm tra một lần vật phẩm rơi xuống, vòng Miêu nữ, kiếm kiếm khách, cung thần tiễn, phát trần của tà đạo... Nhưng không có cái ô của linh khu...

Mặc Thương lặng yên một lần nữa kích mở ra phó bản, mang theo Ninh Tâm cùng tiểu hồ ly tiếp tục vào phó bản .

Trong phó bản Ninh Tâm cùng tiểu hồ ly tiếp tục nhảy lên nhảy lên ... nhảy lên đằng sau kiếm khách tiếp tục vùng kiếm...vùng kiếm.

Lần thứ hai hay là dùng hiệu suất tốc độ cao năm phút đồng hồ hoàn thành Mặc Thương lần nữa kiểm tra đồ rơi xuống: Dao cuồng đơn của độc đao, cây quạt của Thần Nông, dây lục của Tiên hồ, đàn cổ của cầm nữ... Vẫn như cũ không có ô mà linh khu mang theo. (L: @@ gm ghét rồi...)

Mặc Thương lặng yên lần nữa kích mở phó bản lại một vòng tiếp tục....

Trải qua nhiều lần... nhiều lần...thế cho nên tiểu linh khu bất động, tiểu hồ l cũng nhảy, Mặc Thương cau mày nhìn chăm chăm vật phẩm rơi xuống chẳng hiểu....

Song kiếm của kiếm hồn, châm của Tố, đao ẩn của song đao, côn của Thiếu Lâm... Đáng chết tỉ lệ rơi ngẫu nhiên của GM là muốn lấy mạng người mà, vũ khí 15 môn phái ngoại trừ linh khu đều cho toàn bộ .

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Mặc thương cái phó bản này thật sự ...thật sự có vũ khí linh khu rơi xuống sao?

Ninh Tâm rơi lệ nếu là trong hiện thực, nàng quả thực muốn điên mà cầm tay đại thần lắc lắc.

Này đều là lần thứ 25 phải không, 2 giờ rơi xuống đúng không, vũ khí 14 môn phái khác nàng đều xem phát ghét rồi.. Phó bản Say khói các đều nhanh đem mọi chỗ hẻo lánh quét sạch rồi... nhưng vì cái gì ngay cả bóng dáng 1 cái dù linh khu không nhìn thấy?

Mặc Thương đại thần cũng buồn bực... nếu không phải là chính mắt ở nơi này đã từng gặp rơi ra Tố Yên tiên ma ô hản thật muốn cho rằng tại trong phó bản Say khói các vũ khí của linh khu bị GM không để mắt đến.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ừ! có.

Ninh tâm vừa nghe cái mặt hồng tròn đều nhanh muốn nhăn như khi.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ~~o (_)o ~~ em hôm nay không có làm chuyện tán tận lương tâm khiến người người oán trách nha, tại sao GM lại hành hạ em như vậy?

Mặc thương thở dài...

Ai có thể nghĩ tới kẻ làm cho cả người chơi Thần thoại hâm mộ ,ghen ghét Ninh tâm cô nương vì nàng có thể nhận được Ấn Tàng nhiệm vụ là Trờ về vương giả, lại chết lại chết trong tay Tố Yên tiên ma ô này. Thế là thế nào... như vậy rốt cuộc là nên khóc hay nên cười a?

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: ngoan.....chúng ta đánh lại mấy lần, 2/30 xác suất rơi xuống, khẳng định có cơ hội lấy được Tố Yên tiên ma ô .

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: hu hu... Được... em không tin mình vận khí kém như vậy.

Vì vậy, Mặc Thương dẫn Ninh Tâm cô nương lần nữa khiêu chiến may rủi ...

Lần thứ 30...

Mặc Thương trong lòng lặng lẽ đếm số lần, đối với npc tóc trắng râu bạc vẻ mặt vui vẻ hiền lành mở ra phó bản nhìn nhìn.... Mặc Thương tay trên bàn phím đã run rẩy. Đây là đề nén...đây là cố nén...Mặc Thương quả thực ngay lập tức chém chết ông già vui tươi hơn hử này quá

So sánh với giờ phút bạo lực này của đại thần, Ninh Tâm thật biết điều khéo ngồi bên cạnh đại thần vẽ vòng tròn.

Ta vẽ... ta vẽ nguyên rửa người... vòng lớn... nguyên rửa người... GM đáng chết người có mau rơi xuống Tố Yên tiên ma ô không thì bảo?

Khi đám người Nước chảy đi tới phó bản Say khói các thời điểm nhìn qua thấy 1 khung cảnh như vậy.

Kiểm khách bạch y tuần tú năm trường kiểm trong tay, đối mặt npc mở ra phó bản, quanh thân tản ra sát khí lạnh lùng. Linh khu đáng yêu ngồi ở bên chân kiểm khách ủy khuất nhìn xuống đất giống như muốn khóc lên. Còn con tiểu hồ ly thì rung đùi đắc ý ở bên cạnh kiểm khách cùng linh khu xoay...xoay vọt, một con Ngân Long uy vũ thân thể hướng phía tiểu hồ ly phun bong bóng...

Kì quái... hình tượng này thấy thế nào ý...đều là lộ ra cực kì quái... Bọn Nước chảy cũng không dám nhích tới gần.

Thôi thôi....bọn Nước chảy là đến hóng hớt chứ không phải là đến tìm đến ngược đãi!

Vốn là vài vị trong Phù thế niên hoa bang cảm thấy rất kỳ quái, bọn họ hôm nay tại cửa phó bản Say khói các luôn trông thấy lão đại ở đó lắc lư vì vậy bang phái thảo luận.

【 bang phái 】 Kẹo que: thật kỳ quái... ta tiến phó bản thấy lão đại cửa phó bản, ra phó bản lại thấy lão đại tại cửa nữa, chờ ta lần thứ ba ra phó bản ta vẫn thấy lão đại ở cửa.

【 bang phái 】 Hải yêu: xì! Người nói không phải là phó bản Say khói các đi?

【 bang phái 】 Kẹo que: Hả? Làm sao người biết?

【 bang phái 】 Sư thái người thất thổ: khụ khụ... hôm nay ta tại say khói các ở cửa trông thấy lão Đại ra vào không dưới mười lần rồi.

【 bang phái 】 Đồng nghĩ: hả ? Các người xác định không nhìn lầm người?

【 bang phái 】 Thiên Ngân: ta xác định bọn họ không nhìn lầm người, bởi vì ta mang theo đồ đệ mở phó bản vừa vặn đụng phải lão Đại mang theo tiểu Ninh Tâm mở ra phó bản. Nhưng là rất kỳ quái chính là... một canh giờ sau vợ của ta mang đồ đệ của nàng đi phó bản cũng trông thấy lão Đại vẫn còn ở đó.

【 bang phái 】 Nước chảy: cái gì cơ?

【 bang phái 】 Phượng Vũ: Chẳng lẽ... Chẳng lẽ lão Đại mang Ninh Tâm đi dạo thánh địa tình yêu? Rõng rỗng... hay rồi... hai người phát triển rất đúng....

【 bang phái 】 Anh túc quuyến rũ: ta thấy không có đúng. Đi dạo phó bản là đúng vậy mi có thể thấy người nào vào 1 phó bản vài chục lần là vì nói chuyện yêu đương sao?

【 bang phái 】 Khát nước ba ngày: Há? Vài chục lần?

【 bang phái 】 thất thổ người thất thổ: ta đánh giá tính toán một chút... ngoài hai mươi lần đi. Các người xác định lão Đại đây là đang nói chuyện sao?

【 bang phái 】 Mưa nhỏ tí tách: ai ui... đây là tình huống gì nhỉ?

【 bang phái 】 Nước chảy: có nên đến hiện trường đi thăm dò không?

【 bang phái 】 Đồng nghĩ: muốn chết hả?

【 bang phái 】 Phượng Vũ: vì lão Đại và tiểu Ninh Tâm ta bất cứ giá nào... . Nước chảy ta ủng hộ người.

【 bang phái 】 oa ha ha: ta cũng muốn biết Mặc Thương ca ca đang làm gì thế.

【 bang phái 】 Nước chảy: ai muốn tìm hiểu thực hư vào tổ đội nào... số lượng có hạn, báo danh nhanh chóng!

...

Đoàn thị sát của Phù thế niên hoa chính thức thành lập, chờ đoàn viên tại cửa đối mặt mục tiêu thì trên mặt của mỗi người đều viết một chữ 囍 to.

【Thường】 Mặc thương : Sao vậy? Đến đi phó bản?

Ách! Bị phát hiện ! Nước chảy vội vàng chảy mồ hôi.

【Thường】 Nước chảy: đúng vậy... đúng vậy! lão Đại chúng ta mang người đi phó bản.

Mặc Thương cười lạnh tới đây đều là kẻ lv trên 100, thế này gọi là đi phó bản sao?

Bất quá có lao động miễn phí, không được uống phí. Nghĩ đến có lẽ là chính mình ảnh hưởng tới giá trị nhân phẩm của Ninh Tâm, Mặc Thương quyết định cho nàng thay đổi đồng đội.

【Thường】 Mặc thương: Thôi... đem Ninh tâm cùng mang vào đi.

【Thường】 Nước chảy: vì sao?

【Thường】 Mặc thương: đem Ninh tâm theo, sờ đến Tố Yên tiên ma ô cho nàng.

【Thường】 Nước chảy: ách... ok

Vì vậy, nước chảy ngoan ngoãn đem Ninh tâm vào trong đội ngũ, lại dẫn một cái đoàn người... đánh về phía phó bản Say khói các.

Lần thứ nhất...

Lần hai ...

Lần ba ...

@ @

Nước chảy kinh ngạc, Phượng Vũ khó hiểu , oa ha ha không hề cười nổi

Vì... vì sao... hôm nay Say khói các to đùng vậy không có rơi xuống một cái Tố Yên tiên ma ô sao ? Cái ô này bình thường rơi xuống nhiều mà, nhiều đến mức Nước chảy mấy lần đều nghiêng răng nghiêng lợi đem cái ô kia xếp thành 1 kho được!

Một cái đoàn người lâm vào một mảnh yên lặng...tiện đà Nước chảy động viên.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: không sao... đi tiếp... cái phó bản này tỉ lệ vũ khí rơi xuống xác suất rất cao nha. Tiểu Bạch không cần phải lo lắng... hôm nay ca nhất định cho em một cái dù.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ... Ừ...

Mở ra

Mở ra

...

Bi kịch lịch sử cùng lần nữa tuần hoàn...

Khi bọn Nước chảy đi lần 29 ra phó bản Ninh tâm ở trong đội ngũ phát hai con số.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: 59.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: 59 gì?

Ninh Tâm tay đập bàn, đập tiếp.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: đây là lần 59 em tiến vào phó bản này.

Trầm mặc...

Trong đội ngũ hoàn toàn trầm mặc, tất cả mọi người bây giờ đối với Ninh tâm cô nương đó là kinh ngạc và thương tiếc.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: ta ngất.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ta cũng thế

【 đội ngũ 】 Mưa nhỏ tí tách: hài tử đáng thương

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ~~o (_)o ~~ em...em muốn đi tiếp....

Phù thế niên hoa từ nay về sau lưu truyền một cái nhiệm vụ khiêu chiến vĩnh viễn không cách nào hoàn thành!

Muốn khiêu chiến may rủi sao? Mang Ninh Tâm đi tới phó bản Say khói các đi sẽ biết!

Muốn khiêu chiến tính ngẫu nhiên của GM sao? Mang Ninh tâm đi sờ Tố Yên tiên ma ô đi!

Nghe nói trong truyền thuyết thuộc về Tố Yên tiên ma ô của Ninh Tâm đến nay cũng không có xuất hiện...

【 đội ngũ 】 Nước chảy: thật sự dũng sĩ... dám đối mặt cuộc sống thảm nhất là bị GM khinh bỉ đến mức tận cùng cuộc sống. Cô nương... em gắng kiên nhẫn ra sức về phía trước. Amen!

Chương 39

Giờ thì Nước chảy và 1 đoàn người hồn bay phách lạc đem tiểu Ninh Tâm ra phó bản trả lại cho đại thần Nước chảy đen mặt, Phượng Vũ mặt là xanh lét , oa ha ha trực tiếp nghênh ngang rời đi, hết lần này đến lần khác nói rõ chính mình sẽ không đi cái phó bản chết tiệt này nữa . (L ha ha...)

Nhìn nhìn trước mặt linh khu cúi đầu ủ rũ, Mặc Thương đại thần vội vàng mở miệng an ủi.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ngoan...không có chuyện gì. Lần này sờ không tới.... còn có lần sau... chúng ta về sau mỗi ngày làm ba bốn lần... không tin không sờ được 1 cái dù .

Mặc Thương đại thần bất an an ủi lời vừa nói ra khuôn mặt Ninh Tâm vốn là trắng hồng hào trong nháy mắt tái nhợt.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: TT còn muốn tới phó bản này ư? Em đều muốn phun ra,ngán lắm rồi, lại vào mấy lần em sợ mình thật sự muốn phun ra.

Mặc thương đại thần cả kinh... cái phó bản Say khói các chết tiệt này rất cuộc cô nhóc này hành hạ, an ủi một chút... mau an ủi.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: không được... không được, chúng ta còn có phó bản khác. Không có Tố Yên tiên ma ô, anh dẫn em đi Mộng la tân độ tìm Quỳnh phương ô được không?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ừ... không đi phó bản này nữa.

Oán giận nhìn thoáng qua NPC, Ninh Tâm chạy vội tới trước mặt Mặc Thương. (NPC Sai khói : đừng oán ta... là do gm ép ta...)

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: chúng ta đi... chúng ta đi bây giờ đi. Em không muốn ở chỗ này nữa... hu hu...

Tiếng lòng ư...đây là tiếng của không chỉ là 1 Ninh Tâm cô nương. Trong đội ngũ tất cả mọi người nhất trí đối với phó bản này căm thù đến tận xương tuỷ .

【 đội ngũ 】 nước chảy: ca đời này cũng không đến cái phó bản này nữa, tiểu Bạch ca ủng hộ em.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: Haizz... không thể tưởng được ...không thể tưởng được, ta đã từng lấy Tiêu dao quạt cùng Huyết ma động là đau đớn vĩnh hằng trong lòng ta... hôm nay xem ra Say khói các mới là ta hận nhất.

Cả đội ngũ tràn ngập oán hận, ngay cả đại thần cũng không cách nào loại trừ đám mây đen bao phủ này.

【 đội ngũ 】 nước chảy: nói... tiểu Bạch em nói thực cho cho anh biết Loã trí của em chỉ số là bao nhiêu?

Lời Nước chảy nói làm cho Ninh Tâm không giải thích được.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: loã trí là gì?

-_-||| được rồi, Nước chảy tỉnh ngộ, hẳn không nên cùng Ninh Tâm thảo luận vấn đề thâm ảo như vậy.

【 đội ngũ 】 nước chảy: ! @ \$! @&%

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: thăm... lần này bị tức trực tiếp dùng tới tiếng sao Hoả .

【 đội ngũ 】 nước chảy: (ㄟ_ㄟ)# Hỏa cái đầu mi, mi mới dùng tiếng sao hoả á! Ta đây chỉ là cảm thán... cảm thán một chút mà thôi!

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ...

【 đội ngũ 】 Nước chảy: ài... ta nói như thế đây... tiểu Bạch em xem một chút nhân vật của mình bên cạnh hiện tại không có bất kỳ thuộc tính tăng lên trạng thái trí lực em là bao nhiêu?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: 185.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: cái gì!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ta choáng...thần kì, tiểu Bạch em là thần tượng của ta...Thật giỏi mà...

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: không có...

【 đội ngũ 】 Nước chảy: em xác định loã trí của em là 185?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: vâng, thật sự là 185.

Nước chảy ghen ngào, ghen ngào nói năng lộn xộn .

【 đội ngũ 】 nước chảy: Đây..., ta gì cũng không nói... ha ha này số rớt cuộc là như thế nào bồi dưỡng ra được đây? Ở đây cho dù toàn bộ cộng đến trí cũng bất quá chỉ có 135!

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: à... 50 đầu tiên bị em cộng toàn vào trí.

【 đội ngũ 】 nước chảy: Em đang nói gì? Điểm ban đầu như thế nào cũng có thể thay đổi rồi?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: dùng cực phẩm Hoán tâm thạch tủy .

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: nhìn trời... ta rớt cuộc biết vì cái gì em sờ không tới Tố Yên tiên ma ô rồi.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: hả? Vì sao?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: cô bé này... vì giá trị nhân phẩm của em đã dùng hết !

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ...

【 đội ngũ 】 nước chảy:@@, tiểu Bạch nhân phẩm của em quả thực là kiến người người oán trách, ta quả thực muốn hoài nghi em có phải là hoá thân của GM không! Cực phẩm Hoán tâm thạch đó là đạo cụ mà Closed Beta mới ra, công khai thử nghiệm sau khi kết thúc thì lại hủy bỏ. Cả sever có cực phẩm Hoán tâm thạch cũng không quá mười người, có thể đem toàn bộ điểm ban đầu đến một cái thuộc tính trí thượng ... Ca dám khẳng định cũng chỉ có một mình em!

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Em... Em khi đó không biết....

【 đội ngũ 】 nước chảy: chặc chặc..., em nên biết cái này số cực phẩm. Em có biết hay không hôm nay lúc quyết đấu, em làm bao người sợ choáng váng không?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Em không hiểu?

【 đội ngũ 】 nước chảy: ách... quên mất, quyết đấu không thể nào là bản thân em on. Nhân vật của em chính là gà mẹ giữa 1 đám máy bay chiến đấu. Thêm lượng máu quá đặc biệt, đặc biệt tới kinh hãi 2 nick liên thủ lại quả là vô địch!

Suy nghĩ một chút, Nước chảy cảm thấy trong lời nói có nghĩa khác. Nếu Ninh Tâm cùng Mặc Thương liên thủ xác thực là vô địch thiên hạ. Nên là Ninh Tâm cùng Mặc Thương phối hợp...

Nước chảy nhìn một chút cảm thấy có câu có thể hình dung “ không sợ không có đối thủ mà sợ đối thủ là ngu ngốc giống heo”.

【 đội ngũ 】 nước chảy: ta sai rồi... là em có lão Đại phối hợp mới là vô địch...

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Quả là đả kích người!

【 đội ngũ 】 nước chảy: gì... đây chỉ là nói sự thật.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ừ... Ninh Tâm em có nghĩ là làm cho Nước chảy chứng kiến sự thật không?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: có ý gì?

Nước chảy dự cảm không ổn... quả nhiên đại thần câu tiếp theo liền tuyên bố cái chết của hắn.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: anh và em 1 đội, Nước chảy cùng Phượng Vũ 1 đội hai đội chúng ta PK xem kết quả như thế nào.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ta kháng nghị... ta kháng nghị, ...như vậy không công bằng ta... kiên quyết phản đối.

【 đội ngũ 】 nước chảy: ~~o (_)o ~~ lão Đại, là thần đã sai rồi. Ta đem lời nói lại một lần nữa là lão Đại và Ninh Tâm liên thủ 2 người sẽ tung hành thiên hạ, đánh đâu thắng đó!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: Ồ!

【 đội ngũ 】 nước chảy: o (^ ^)o cái này gọi là kẻ thức thời mới là tuần kiệt.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: Hử? Tựa hồ như rất bất mãn?

【 đội ngũ 】 nước chảy: không có... thật không có... thật lòng không có...

Mặc Thương đại thần khấu khí quả nhiên không phải bình thường, nhìn xem Nước chảy ở trong đội ngũ tìm đủ mọi cách cầu xin tha thứ, Ninh Tâm không khách khí nở nụ cười. Bất quá trải qua Mặc Thương nhắc nhở như vậy Ninh Tâm đột nhiên nghĩ đến quyết đấu sáng nay, nàng thân là người trong còn không biết kết quả.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: đúng rồi...kết quả hôm nay quyết đấu như thế nào?

【 đội ngũ 】 Nước chảy: Em thế nhưng đến bây giờ còn không biết kết quả?

Ninh Tâm rất chột dạ vừa lên mạng nàng đã bị Mặc Thương đại thần dẫn tới phó bản Say khói các, tập trung tinh thần đều bỏ nhào trên cái Tố Yên tiên ma ô trong truyền thuyết, đâu còn có tinh lực chú ý trận quyết đấu kia cơ chứ?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không phải... là quên hỏi sao...

【 đội ngũ 】 nước chảy: được rồi vô luận chuyện gì phát sinh tại trên người của em về sau ta đều không cần cảm thấy kinh ngạc nữa. Em xem lão Đại hiện tại bộ dáng thoải mái, em cảm thấy kết quả là thế nào?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: A! Đó chính là nói... chúng ta thắng?

【 đội ngũ 】 nước chảy: ừ..là thắng, hay là đại toàn thắng.

Buổi sáng quyết đấu, mặc dù không phải là những người trong top 10 xếp hạng, nhưng trận quyết đấu này tin tức lan truyền khó nhiều, bất quá các loại.

Nguyệt Lạc đầu gì là diễn đàn bình chọn là Đệ nhất mỹ nhân, dựa vào nàng hiệu triệu lực lượng, trái phải vây quanh một vòng.

Phù Vân các mặc dù hiện tại đến mức chỉ là bang phái bình thường nhưng không có nghĩa là không có ai! Cho nên Hoa Phi Hoa và các bang

chúng đem chỗ quyết đấu vây lên vòng thứ hai.

Một vạn năm trăm mặc tại thời kì Closed Beta cũng là 1 nhân vật phong vân nổi tiếng, người ta mặc dù lâu rồi không chơi nhưng những người hâm mộ hẳn cũng vây lại thành vòng thứ 3 .

Về phần không có gì cổ vũ nhất, không có có sức ảnh hưởng nhất, thậm chí không có nửa điểm tồn tại là Ninh Tâm, người ủng hộ nàng lại đem hội trường vây lên ba bốn vòng.

Mặc Thương đại thần tự mình trình diện! Bang chúng Phù thế niên hoa bang tại hiện trường duy trì trật tự! Các phần tử hóng hót, bình luận rồi rút hiện lên!

Cho nên, Ninh Tâm cứ như vậy đã trở thành đội hình cường đại nhất của hội trường, trái phải đều là người nhòm ngó...

Kỳ thật hôm nay Mặc Thương cũng không muốn on. Ngày hôm qua ở trường học té xỉu từ bệnh viện về đến nhà Kha Dĩ Nghiên sẽ đem hẳn biến thành heo nuôi. (L: @@)

Ăn ngủ.. ăn ngủ... tỉnh ngủ ăn nữa... ăn xong rồi ngủ tiếp...

Cho nên sáng sớm Kha Dĩ Mặc bị bạn thân tin nhắn làm tỉnh, hẳn mắt mông lung nằm ở trên giường. Chờ đọc rõ tin tức hoàn toàn từ mê man thành trạng thái thanh tỉnh.

Tiểu Bạch sáng sớm hôm nay muốn cùng với Nguyệt Lạc quyết đấu. (L: ko choáng mới lạ..)

Hôm nay không phải là ngày cá tháng Tư nha, Mặc Thương xác định đám bạn không cầm dung việc này nói giỡn. Mặc dù không biết thực hư thế nào có thể hẳn cũng không thể ngồi nhìn Ninh Tâm thua thiệt. Vì vậy, đại thần rửa mặt xong đem cửa phòng vừa đóng tránh tỷ tỷ login !

Đến hiện trường, xa xa hẳn đã nhìn thấy cái kia thân ảnh tiểu Bạch quen thuộc.

Bất quá, lần này tiểu linh linh khu không còn là ngoan ngoãn khéo khéo đứng tại bên cạnh mình, mà là cùng một người nam tử khác kề vai sát cánh.

Nhìn thấy một màn này...Mặc Thương không biết vì cái gì trong lòng buồn cực kỳ.... Chờ hẵn còn không có làm rõ suy nghĩ của mình thì đã chat mật hỏi Ninh Tâm.

【 Hào hữu 】 Mặc Thương: Ninh Tâm em có nắm chắc không?

Bất đồng dĩ vãng bên kia mới trả lời đại thần đợi đã lâu đối phương mới chậm chạp gõ một hàng chữ.

【 Hào hữu 】 Ninh Tâm: không phải là bản thân.

Nếu đã không phải là bản thân, Mặc Thương cảm thấy cùng đối phương không còn lời nào để nói. Có thể coi là như thế...nhưng hẵn không có rời đi.

Acc mặc dù thay đổi chủ nhân nhưng vẫn là tên Ninh Tâm, Mặc Thương sẽ không thể không quan tâm. Cho nên Mặc Thương lặng yên đứng ở bên ngoài nhìn xem ở đây động tác của acc Ninh Tâm.

Ninh Tâm như thế nào Mặc Thương rất rõ ràng, cho nên khi người chung quanh vì Ninh Tâm thêm lượng máu kinh ngạc ngạc nhiên thì hẵn chỉ là nhếch môi cười cười. Kết quả không có gì bất ngờ Ninh Tâm cùng Một vạn năm trăm mặc “một công một thủ”, căn bản không cho Nguyệt Lạc cùng Hoa Phi Hoa có thể đối kháng .

Sau khi quyết đấu kết thúc, Mặc Thương lặng yên nhìn xem nick Ninh Tâm cùng Một vạn năm trăm mặc cùng một chỗ, lại cùng lướt qua mình hẵn không tự giác cau lại mày. (L: ghen...???)

Trong nháy mắt, Mặc Thương nghĩ tới nha đầu gốc Ninh Tâm, Ninh Tâm lúc ngơ ngác đơn thuần giống như tờ giấy trắng, đối với người chút nào đề phòng.

Ninh Tâm sẽ nói vĩnh viễn cùng Mặc Thương, sẽ vì Mặc Thương đi làm Dạ Tâm nguyện... sẽ là hẵn muốn thương tiếc bảo vệ nhóc này....Nếu như có một ngày cô bé kia cũng như giờ phút này cứ vậy xoay người đi từ đó thành người xa lạ. Hoặc là vị trí của hẵn không còn trong lòng Ninh tâm nữa thì sao?.... (L: đại thần bắt đầu cmar nhận mình đã yêu)

Chỉ là nghĩ thôi mà hấn cũng cảm thấy trong nội tâm như cục đá đè nặng.

Thật may là... kia không phải là Ninh Tâm

Thật may là...Ninh Tâm gốc của hấn đã on .

Thật may là...Ninh Tâm vẫn là ở bên cạnh hấn.

Trong đội ngũ, Ninh Tâm vẫn như cũ lại u mê không tự biết. Mặc Thương vui vẻ nhẹ nhàng nhìn xem lời nói chuyện, đầu ngón tay ở trên bàn phím động nhẹ nhàng.

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: Ninh Tâm, anh dẫn em đi Nguyệt cung được không?

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Nguyệt cung á?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ừ, em không là thích con thỏ làm thú cưỡi sao? Anh dẫn em đi đánh lấy một con thỏ.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: O (∩_∩)O~ oh yeah!Con thỏ khả ái nhất .

Cứ như vậy đại thần lần nữa đem Ninh Tâm dẫn đi.

Chương 40

Vừa ác mộng với phó bản Say khói các xong, lần nữa vận may của Ninh Tâm lại bị đả kích. Phó bản Nguyệt cung là có hạn chế số lần, chờ ba lượt tiến vào, Mặc Thương dẫn Ninh Tâm cúi đầu ủ rũ ra ngoài phó bản cô gái này là cẩn thận mỗi bước đi, rất lưu luyến.

【 đội ngũ 】 nước chảy: tặc tặc... tiểu Bạch này vận khí của em hôm nay quá đen đi! Bình thường chúng ta phó bản cho dù không có thú cưỡi đầu gì cũng có vài món trang bị có thể cầm được. Nhưng em hôm nay đi ba lượt Nguyệt cung, ngay cả trang bị linh khu đều không có thấy....Vận khí rõ là... chẳng lẽ là bị cái Ấn Tàng nhiệm vụ kia tiêu hao giá trị may mắn ?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Trời đất ơi..., không cần phải đầy đoạ ta như thế chứ

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: nếu không chúng ta lại đổi lại phó bản thử xem?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không cần...chết cũng không cần. Hôm nay em rớt cuộc cũng không muốn đi phó bản nữa .

【 đội ngũ 】 Mặc thương: thôi nào..., ngoan. Chúng ta không phó bản. Chúng ta đêm mai làm nhiệm vụ kia hôm nay chuẩn bị trước đi.

【 đội ngũ 】 nước chảy: rống rống... rớt cục sẽ làm Ấn Tàng nhiệm vụ ...chúng ta chính là môi mắt chờ mong a a a!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: như trên!

【 đội ngũ 】 Mặc thương: trong quá trình làm nhiệm vụ, trong đội toàn bộ dùng YY, có nguy cơ gì lập tức có thể liên hệ. Ninh Tâm em download YY đi.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: a... em chỉ nghe đến QQ, chưa nghe nói qua YY... (L: đc rồi cái này ta nhất trí...ta chỉ biết đến qq thay yh của thế giới, còn YY hồi đọc Công tử liên thành mới thấy rồi nghiên cứu qua...)

Được rồi...hắn thật sâu kiểm điểm... hắn sai rồi... hắn thực sai rồi. Biết rõ cô nương này là hỏi 10 câu 9 câu không biết. Hắn tại sao có thể đi khiêu chiến xác suất 1/10 kia đây!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: *chia sẻ*, em hôm nay còn chưa có chạy thương, ta đi trước, bye bye. (L chạy nhanh...)

Vì để tránh cho việc dạy Ninh Tâm sử dụng YY cái nhiệm vụ vinh quang và gian khổ này rơi trên đầu của mình, Phượng Vũ cô nương lui khỏi đội ngũ.

【 đội ngũ 】 nước chảy: hắc hắc... lão Đại, bài tập thị trường vẫn chưa xong, ta đi trước.. làm bài tập!

Biết rõ lão đại sẽ bóc lột mình tận dụng hết sức lực, vì để tránh cho bị kích phát sinh Nước chảy quyết định logout.

Hắn đã từng... đã từng nghĩ trong thế giới loại bài tập đó là đáng sợ nhất. Nhưng là so với cùng Ninh Tâm cô nương với bài tập, báo cáo ...thì Nước chảy kiên định 1 ý thôi... hắn thà rằng chết ở cuốn sách ấy cũng không cần bị Ninh Tâm cô nương ngược đãi! (L: khổ thân..)

Một cái nháy mắt trong đội ngũ cũng chỉ còn lại có Ninh Tâm cùng Mặc thương .

Mặc Thương bất đắc dĩ thở dài, ta không xuống địa ngục thì ai xuống địa ngục chứ?

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: Ninh Tâm, em nói cho anh số QQ của em.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Há? Không phải nói muốn dùng YY sao? (L: thôi đc rồi dù ta là giáo viên nhưng có hs như nàng này... ta ở nahf vs má còn hơn...)

【 đội ngũ 】 Mặc thương: trước dùng QQ dạy em download YY.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Nhưng là... mạng trường em rất yếu ớt, bình thường em lên trò chơi cũng không có on QQ, vào QQ cũng không lên trò chơi .

【 đội ngũ 】 Mặc thương: vậy thì out nick game đi, QQ anh là 39605, em thêm nick anh vào.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ok

Vừa dứt lời, cả người Ninh Tâm liền biến mất.

Mặc Thương đại thần chờ giây lát, QQ nhắc nhở vang lên. Mở ra tin tức vừa nhìn Mặc Thương đại thần lúc này... ☒ .

Được rồi... cô nương em rốt cuộc là bao nhiêu cái yêu tên Ninh Tâm đây? Trò chơi tên là Ninh Tâm, QQ tên cũng gọi là Ninh Tâm. Chẳng lẽ đều là lừa phải đổi một cái tên khác sao? Mặc Thương đại thần đều không cần xem thông tin cá nhân nữa... cũng biết đây là cô nương gốc này... không thể nghi ngờ.

Đương nhiên đại thần là sẽ không nghĩ tới... kỳ thật cô nương này vốn tên là chính là Ninh Tâm...

Ninh Tâm bên này xác nhận rồi chấp nhận kết bạn.

Có thể Ninh Tâm nhìn thấy mục bạn tốt đột nhiên nhiều ra thêm 1 hảo hữu tên “vân nhược đạm”, nàng năm con chuột bày tỏ rất thất vọng, nàng không biết đem đại thần xếp vào mục nào.

Mục bạn tốt? Ninh Tâm ngẫm lại đã cảm thấy một hồi hàn.

Người nhà? Đó là vị trí cha mẹ ai dám đến đoạt?

Họ hàng thân thích? Tựa hồ đại thần cùng Ninh gia không có nửa điểm máu mủ đi?

Bạn học? Đại thần giới tính nam cái này nhất định không phải là mấy đứa con gái bạn học cùng mình, sẽ nhầm...đâu có học cùng với mình cơ chứ...

Buồn...Ninh Tâm gãi gãi cái đầu nhỏ, trực tiếp tăng thêm một nhóm -- Mặc thương. Dem nick qq đại thần kéo vào nhóm Mặc Thương tên ghi chú đổi thành Mặc Thương. (L: đại thần mà biết thế này chắc run rẩy mà ko ngậm được miệng quá...)

-_-||| cứ như vậy, đại thần tại nhóm chat QQ Ninh Tâm vị trí độc nhất vô nhị.

Sau khi chỉnh sửa xong đột nhiên phát hiện thấy báo sinh nhật ban mình, tên đại thần sáng loáng một cái bánh sinh nhật.

Ninh tâm: Mặc Thương, tuần sau là sinh nhật anh sao?

Mặc Thương bên kia chần chừ một lát mới trả lời.

Mặc thương: đúng vậy

Ninh tâm: chúc mừng sinh nhật vui vẻ trước

Mặc thương: cảm ơn, anh chỉ em download YY.

Mặc Thương hiển nhiên không muốn nhắc lại lại tiếp tục sinh nhật, lập tức chuyển hướng nói chuyện .

Ninh tâm: YY như thế nào để download?

Mặc thương: anh cho em địa chỉ, em trực tiếp down.

Ninh Tâm chiếu theo lời mà đại thần nói kích download, chờ Ninh Tâm dựa theo Mặc Thương chỉ thị đem YY download xong Ninh Tâm tìm tìm... Mặc Thương đại thần lại không hiểu nổi, cô gái này thế nhưng tìm không được đường dẫn nơi YY down xuống...

Ninh Tâm xấu hổ, qua một lúc lâu sao Mặc Thương đại thần rốt cục lên tiếng.

Mặc thương: anh sẽ khống chế máy tính em từ xa. (L: team view sao? Tiếc là qq có tích hợp chức năng đó)

Ninh Tâm kinh ngạc, máy tính còn có thể chế từ xa? (L: ...)

Ninh tâm: như thế nào để khống chế?

Ninh Tâm không có đợi đến đại thần chat lại, lại ngoài ý muốn nhận được yêu cầu cuộc gọi của Mặc Thương.

Hả?

Đây là... đây là có thể nghe tiếng nói rồi?

Mặc Thương muốn trò chuyện, có thể nghe được tiếng Mặc Thương nha!

Ninh Tâm kích động... quyết định đem con chuột chuyển qua xác nhận...tay run ấn phải hủy bỏ! (L: ài...)

Cuộc sống tràn đầy cái ngoài ý muốn, ngoài ý muốn chỗ nào cũng có. Ninh Tâm ngoài ý muốn ấn phải hủy bỏ, Mặc Thương trong lòng rất bị đả kích. Thì ra là.... Ninh Tâm đối với hấn cũng sẽ từ chối.

Ninh Tâm: *khóc lớn*, em vừa rồi ấn sai mất rồi.

Một câu nói lập tức làm cho Mặc Thương đang mây đen bao phủ thành gió cuốn bay tan. (L: ha ha, đại thần sướng...)

Mặc Thương một lần nữa ân lời mời, Ninh Tâm gắt gao nhìn chăm chăm lời mời rồi hung hăng ấn đồng ý.

“Ha ha lần này em không có ân nhằm rồi”

Lọt vào tai là 1 giọng con trai đầy mỉa mai, nhẹ nhàng ôn nhu mang theo một nụ cười, Ninh Tâm lúc này bối rối. (L: giọng chắc hay hơn Hồ công tử Hồ Sáng : há... ko thể nào, khóc lớn..)

Thì ra là tiếng nói của Mặc Thương để nghe như vậy.

Sờ sờ mặt, má Ninh Tâm cảm thấy kỳ quái, hình như nàng có cảm giác đang nóng rần lên? Gò má nóng hổi...

“Tại sao không nói chuyện?” Mặc Thương lâu thấy không nghe được giọng Ninh Tâm hỏi một tiếng làm Ninh Tâm rốt cục hoàn hồn mau mau trả lời.

“A! Giọng của anh Mặc Thương thật là dễ nghe.”

Ninh Tâm vừa mở miệng, Mặc Thương bên kia cũng lâm vào trầm mặc. Được rồi cô nương, em nói em 19 tuổi đúng không? Nhưng vì cái gì ta nghe giọng lại trẻ con như vậy? (L: @@)

“Em thật sự đã trưởng thành?” (L: đả kích... đúng chỗ đau của nàng này...)

“Trưởng thành... em thật sự lớn rồi mà!” Lần nữa bị nghi vấn số tuổi trong nháy mắt nàng oán than.

“Không tin anh xem ngày sinh nhật ghi QQ em đi.”

Trong tai nghe truyền đến tiếng Ninh Tâm hét lên giận, Mặc Thương đột nhiên nghĩ đến con mèo xù lông hình dung tựa hồ rất chuẩn xác. Bất quá nghĩ thì nghĩ nhưng Mặc Thương cũng không dám nói thẳng ra miệng.

“Ừ! Anh tin tưởng em đã trưởng thành. Nhưng mà giọng của em thật đáng yêu.. thật đó.” (L: là nịnh hay chọc đó...)

Ninh Tâm không nói, được khen là then thùng, nhất là được Mặc Thương khen nàng hiện tại rất ngượng ngùng.

“Rồi, anh chỉ cho như thế nào là giúp đỡ từ xa. Anh sẽ gửi hco em 1 thông báo, sao khi hiện lên em chỉ cần ấn đồng ý cho anh, thì anh sẽ không chế máy tính cả em được từ xa.” Mặc Thương nói rất nghiêm túc, tỉ mỉ vừa còn ảnh chụp mẫu phòng ngừa nàng nghe không hiểu. Trong tai nghe, giọng nam ôn nhuận hoa lệ ở bên tai tiếng quanh quẩn Ninh Tâm nghe có điểm xuất thần. Sống đến 19 tuổi, nàng không thể tưởng được chính mình có một ngày sẽ vì thanh sở mê. Mất mặt... lần này thật mất mặt. (L: vì thanh sở mê : vì tiếng nói mà bị mê hoặc, thanh ở đây có thể chỉ chung giọng nói, tiếng động, nhạc cụ...)

“Ninh Tâm em nghe rõ chưa?”

“hả? A... Nghe rõ!” Ninh Tâm vội vàng dựa theo Mặc Thương chỉ thị kích giúp đỡ từ xa, sau đó cô gái ngạc nhiên phát hiện con chuột của mình mất linh, quỷ dị hơn là con chuột tự chạy.... (L; ... ta thấy xấu hổ cho nàng này quá...)

“Hình như con chuột em hư, chạy tán loạn.” Ninh Tâm vừa phát điên khống chế con chuột, làm đấu tranh vừa hướng đại thần hồi báo tình huống.

“Ha ha... nha đầu ngốc, bây giờ là anh đang khống chế máy tính.”

“Hả? Anh khống chế?” Ninh Tâm bỏ con chuột ra kinh ngạc.

“Làm sao anh có thể khống chế máy vi tính của em?”

“Chính là điều khiển từ xa. Nha đầu vi tính của em bao lâu không có dọn dẹp?”

Ninh Tâm cúi đầu xoè tay đếm đếm....rồi mở miệng.

“Cái này... hình như từ lúc mua máy tính.”

Được rồi chẳng khác gì là không có thanh lý qua... thiệt thòi cho máy vi tính này bị lăn qua lăn lại như vậy mà còn sống. Mặc Thương không khỏi có điểm bội phục năng lực chống cự chiếc máy này.

“Biểu tượng ngoài desktop như thế nào nhiều như vậy? Chiếm hết cả màn hình .”

Ninh Tâm nhỏ giọng ấp úng nói: “Cái này... vì tiện. Mỗi lần tiếp nhận cái gì em liền trực tiếp nhét vào desktop tương đối dễ tìm.”

Mặc Thương không nói, tiếp tục tra xét.

“Tường lửa của em không có khởi động?”

Tường lửa? Ninh Tâm bày tỏ không rõ là gì.

“Tường lửa á? Chẳng lẽ nó không có tự khởi động sao?”

Lúc này đây Ninh Tâm chỉ có thể nghe được tiếng thờ dài của Mặc Thương.

Đối với Laptop Ninh Tâm kiểm tra một phen sau đó Mặc Thương đối với máy tính này có thể tồn tại đến nay bày tỏ sợ hãi than vãn!

Có một chủ nhân như vậy... bị tàn khốc đối đãi như vậy, máy tính này thế nhưng còn có thể sống được... hơn nữa còn kiên cường không thể bảo là một kỳ tích...

“Nha đầu mạng không tốt khả năng không phải là mạng lưới trường có vấn đề.”

“Hả?” Ninh Tâm đối với kết luận của hẳn rất kinh ngạc.

“Không phải là mạng ó vấn đề? Vậy tại sao em luôn bị bay”

Muốn nói thật sao? Hình như rất đả kích người.

Mặc Thương rốt cục quyết định yên chuyển bày tỏ.

“Cùng máy tính em có liên quan.”

“Máy tính em? Chẳng lẽ máy tính em bị hư?”

“Không phải thế....” Mặc Thương suy nghĩ một chút... cảm thấy có chút khó nói mở miệng.

“Là vì máy của em quá rối loạn, ngoài desktop không thể ném nhiều file như vậy. Anh giúp em sửa sang lại một chút. Em xem những trò chơi này toàn bộ thả tới ổ D, anh giúp tạo 1 cái thư mục riêng chỉ để trò chơi, về sau muốn tìm trò chơi thì ở chỗ này. Tài liệu học tập cũng tạo 1 thư mục nơi này chuyên môn để tài liệu học tập của em vào. Phần mềm Anh gửi nhét vào ổ E, âm nhạc, phim mục này, hình ảnh mục này...”

Trên màn hình con chuột theo lời nói nhẹ nhàng của Mặc Thương kích, trong tai nghe tí tách tiếng con chuột xen kẽ tiếng Mặc Thương, Ninh Tâm nhìn chăm chăm màn hình hai mắt thật to, sáng lấp lánh không nhúc nhích.

Giờ khắc này nàng cảm thấy trong lòng ấm áp, trong lúc vô tình tựa hồ có gì đó ở trong long đang mọc rễ....

Chương 41

Bị đại thần hung hăng thanh lý máy tính một lần nữa rồi trở lại trên tay Ninh Tâm, nàng có ảo giác này không phải là máy tính của mình chẳng? Là không phải đi? Nhất định không phải

“Mọi tài liệu anh đã giúp em phân nhóm rồi, về sau phải nhớ phải file nào ứng với thư mục nào.” Mặc Thương vừa nói, vừa tắt khống chế.

Chờ Ninh Tâm được Mặc thương chỉ đạo từng bước từng bước bò lên trên YY thì đã là 1 tiếng đồng hồ sau đó.

“Nhấn số 3567, sau đó kích vào”

Ninh Tâm ngoan ngoãn làm theo, YY bắt đầu xuất hiện kênh mặt biên. Không đợi cô gái này kịp phản ứng, trong tai nghe một tiếng nam cao làm cho nàng bị hù dọa run lên.

Vừa mới nghe tiếng Mặc thương như tắm gió xuân giọng nói say mê, trong phút chốc bị một tiếng nam thô lỗ này làm kinh hồn .

“Lão Đại, ngài chừng nào thì login ?” Khát nước ba ngày mắt phát hiện admin Mặc Thương login nội tâm một cái kích động. Ngày cả ngày lẫn đêm đều nhìn không thấy thân ảnh lão đại, hôm nay nhất định là gió Tây Bắc thổi đi?

Ninh Tâm bên tai nghe giọng nam kia không dứt, nhìn thấy tên Khát nước ba ngày nàng lập tức đầu đầy hắc tuyến.

“Oh? Lão Đại login rồi?”

“Lão Đại! ngài còn biết trở lại!”

Bên trong bởi vì Mặc thương xuất hiện mà bắt đầu sôi trào.

“Ninh tâm? Cái này phải tiểu Bạch Ninh Tâm trong trò chơi không?” Lần này không biết là ai nhìn một cái thấy mới xuất hiện nick tiểu Bạch.

Mặc Thương bất đắc dĩ nhìn xem tên YY Ninh Tâm, vỗ trán lạng yên thán....Thật thất sách, hần quên Ninh Tâm đối với cái tên này rất trng thành

hắn thế nhưng quên không để cho cô giá này thay tên rồi

Thừa dịp tất cả mọi người không kịp phản ứng, người bị hắn lập tức mang theo tiểu Bạch tiến vào 1 gian phòng, sau đó đánh vài kí tự khoá phòng lại. (L; @@ sao khoá.... Này làm gì chạy sao đc... tiếc là ko phải như vậy, đây chỉ là 1 kênh âm thanh phòng do ai đó, hoặc tập thể lập ra...)

Đương nhiên mật mã thì không cách nào ngăn cản quần chúng linh hồn rớt vào đến bí mật vườn hoa . Lung tung, linh tinh vào đây lập tức bị đại thần không chút khách khí đá ra khỏi phòng.

Đang khi xâm nhập cùng bị đá nhiều lần, Mặc Thương đại thần đạt tới cực hạn nhẫn nại.

“Xa xa bờ biển xanh lại có thêm người...Lại xông tới lần nữa thử xem? Có tin ta cho mi xuống ngựa được không?” Mặc Thương uy hiếp giọng nói hung dữ, sau đó ở bên cạnh Ninh Tâm cô nương muốn bày tỏ thái độ, Mặc Thương đại thần cho dù tức giận thanh âm vẫn ôn nhu như vậy êm tai ($\cong v \cong$)o~~.

Những kẻ râu ria quấy rầy bị đá đi, thế giới rất cực an tĩnh.

” F2 liền có thể nói chuyện.”

Ninh Tâm chiếu theo Mặc Thương chỉ thị ấn F2, tiếng nói trẻ con lần nữa vang lên.

“Người kia sao mặc trang phục màu hồng phấn thế kia?”

“Đây là nhân viên quản lý kênh, em tiến vào gian phòng này không bị mật mã làm hạn chế .”

Ninh Tâm vừa nghe vui vẻ.

“vậy em có thể tự do ra vào phòng của anh sao?”

“Đúng. Em nếu như là muốn.. anh có thể giúp em tạo một cái phòng.”

Ninh Tâm suy nghĩ một chút, lắc đầu.

“Không cần ...có phòng của anh là đủ rồi.” (L; đây gian tình đúng ko nào.. này bảo huynh muội đi Naruto : ta ko tin...)

Thật là một đứa bé dễ thỏa mãn, Mặc Thương vui vẻ nhẹ nhàng, giọng nói phát ra càng ôn nhu. (L: tâm trạng đang high mà)

“Tốt về sau phòng của anh sẽ là phòng của em.” (Liên : này càng mờ ám Naruto : xí, Mặc Thương mi lừa dối quần chúng...)

Được rồi không khí đang rất tốt, nếu như là không gian 2 người thì lời nói này nghe là làm người ta ấm lòng cỡ nào. Nhưng là, Mặc Thương vừa dứt lời gian phòng xông vào một khách không mời mà đến.

“Ai... Kia ta không phải cố ý đến nghe lén!” Gió cuốn mây tan bày tỏ chính mình rất vô tội... hẳn thực không phải là có lòng nghe lén lão Đại có loại tỏ tình ngôn ngữ. Loại tình huống này tới nghe lén thấy 1 câu lãng mạn như thế, Gió cuốn mây tan cảm giác mình có nguy cơ bị người ta giết người diệt khẩu hay không!

“Lão Đại... tin tưởng ta... ta vừa rồi gì cũng không nghe thấy. Vừa rồi ta không mang tai nghe... đúng vậy... ta không mang!” Gió cuốn mây tan cố gắng vì chính mình giải thích, Mặc Thương chỉ nói 4 chữ.

“Giấu đầu lòi đuôi.”

☞... Giải thích kịch liệt 1 hồi tựa hồ cũng không phải là chuyện tốt...

“Lão Đại... ta sai rồi! Ta thật sự sai rồi... bất quá ngài trước chớ vội tìm ta tính sổ vung, ta tới là có chính sự.bang chủ Thiên hạ bang : Nhàn rồi cực kỳ đến đây, chỉ mặt gọi tên muốn tìm ngài cùng Ninh Tâm.”

Mặc thương nhíu nhíu mày, hẳn và Ninh Tâm vừa mới xuất hiện, Nhàn rồi cực kỳ liền tìm tới tận cửa... thật trùng hợp sao.

“Nhàn rồi cực kỳ làm sao biết ta login?” YY Mặc Thương hàng năm không online, ngẫu nhiên on cũng là ẩn. Kênh bang phái người còn không cách nào biết hành tung của hẳn, huống chi chưa từng quen biết qua Nhàn rồi cực kỳ? (L: tình địch, cẩn thận...)

“Này... mỗi bang phái khẳng định đều có những mật vụ của bang phái khác, đoán chừng là ngài vừa rồi xuất hiện, bang phái có người lộ ra đi.”

Trong trò chơi, bang phái lớn một chút cũng sẽ ở những bang phái khác năm vùng, Phù thế niên hoa quản lý mặc dù nghiêm khắc, nhưng cũng không phải là phải hết sức cẩn thận, đối với lần này Mặc Thương cũng không kinh ngạc. Nhưng Mặc Thương để ý chính là... vì cái gì Nhàn rồi cực kỳ không chỉ có tìm hãn, còn chỉ đích danh muốn gặp Ninh Tâm?

“Lão Đại, Nhàn rồi cực kỳ vẫn còn ở phòng tiếp tân ngây ngô, muốn như thế nào trả lời hãn?”

“Ta mời hãn vào, cậu đi ra ngoài trước đi.” Binh đến tướng chặn... nước đến đất chặn, người đã tìm tới cửa có thể cự tuyệt lần thứ nhất không có nghĩa là có thể cự tuyệt lần tiếp theo. Huống chi Mặc Thương cũng rất tò mò Nhàn rồi cực kỳ mục đích đến tột cùng là gì.

Khi Nhàn rồi cực kỳ được Mặc Thương mời vào gian phòng, hai người tự nhiên muốn hàn huyên một phen. Có thể Nhàn rồi cực kỳ vừa mở miệng Ninh Tâm kinh ngạc không thôi.

“Mặc Thương người của người thật là nhiều, muốn tìm người thật không dễ dàng.”

Giọng nói này... Như thế nào nghe quen tai như vậy?

“Vị này chính là vị hồng nhan tri kỷ trong game của người đi? Ninh tâm cô nương chào!” Nhàn rồi cực kỳ lập tức kéo đề tài nói chuyện đến người Ninh Tâm.

“Ninh Tâm vị này là Bang chủ Thiên hạ bang Nhàn rồi cực kỳ.” Mặc Thương giọng nói vẫn nhã hữu lễ nhưng trong giọng nói xa cách cảm giác Nhàn rồi cực kỳ sẽ không nghe không ra. Có thể Nhàn rồi cực kỳ không thèm để ý hãn hôm nay mục tiêu không phải là Mặc Thương, mà là Ninh Tâm.

Ninh Tâm lẩn tránh một chút, rốt cực vẫn nói chuyện.

“Xin chào.”

Ngắn ngủi hai chữ có thể nghe thấy giọng nói mềm mại ngọt ngào trẻ con kia thật không thể nghi ngờ.

Nhàn rồi cực kỳ trầm mặc một lát, mang theo tìm tòi nghiên cứu giọng nói hỏi:

“Ninh Tâm? bạn học Tạ Vũ, Trần Diêu phải không?”

Lúc này Ninh Tâm rốt cục có thể xác định chính mình không có nghe lầm.

“Anh! Anh thật sự là Hồ Sáng nha!”

“Ừ là anh, thật không nghĩ tới em trong trò chơi cũng dùng cái tên này.”
Nhàn rồi cực kỳ mặt không đỏ tim không nhảy, làm bộ như hoàn toàn không nghĩ tới Ninh tâm này chính là Ninh Tâm ngoài đời thường kia.

“Em lười phải đổi tên...bất quá anh cũng chơi Thần thoại sao? Lần trước như thế nào không có nghe anh nhắc tới?”

“Lần trước? Lần trước em cũng không còn hỏi cho nên anh cũng vậ không có nói.”

Giả bộ, tiếp tục giả vờ.

Mặc Thương đại thần khiêu mi cười lạnh. (L: @@ bắt đầu khinh bỉ kẻ thứ 3...)

Nhàn rồi cực kỳ lời này cũng chỉ có thể lừa được Ninh Tâm, nghe đến đó Mặc Thương xem như suy nghĩ minh bạch. Nhàn rồi cực kỳ lần này căn bản chính là đến kiểm chứng thân phận Ninh Tâm, nói cách khác Ninh Tâm cùng Nhàn rồi cực kỳ trong hiện thực là biết nhau.

Nghe Ninh Tâm cùng Nhàn rồi cực kỳ đối thoại, Mặc Thương không nói một lời.

Bạn bè trên thực tế tựa hồ so với qua ảo dễ nói hơn rồi. Không cần câu nệ có thể nói thoải mái.

Giờ khắc này, Mặc thương phát hiện mình thấy Ninh Tâm cùng Nhàn rồi cực kỳ trong lúc đó tựa hồ có vẻ hơi quen than hơn. Giống như có 1 bức tường vô hình đầu bên kia là bọn họ, chính mình lại chỉ có thể từ xa đứng nhìn nhưng không cách nào nhúng tay vào thế giới 2 người họ. (L: đại thần uỷ khuất...)

“Thì ra 2 trên thực tế biết nhau.” Mặc Thương khẩu khí vẫn như cũ thanh phong vân đạm, Nhàn rồi cực kỳ âm thầm bật cười, tức chết người... tức chết người... cố ý chọc người giận đó.

“Đúng vậy, ta cũng vậy không nghĩ tới. Thế giới thật đúng là nhỏ. Ninh Tâm gần đây làm sao em liên tục không có gọi điện thoại cho anh?

Tựa hồ... Cho tới bây giờ không có gọi điện thoại cho anh đi?

Ninh Tâm trong lòng lặng lẽ nói, nhưng là không đợi nàng nói chuyện, Nhàn rồi cực kỳ tự nhiên nói: “Lần trước Trần Diêu giới thiệu một nhà hàng tây mới mở cuối tuần có rảnh cùng đi chứ?”

Thế nhưng.... Thế nhưng hấn dùng mỹ thực hấp dẫn!

“Không cần ...em gần đây giảm béo.”

Nghĩ đến 5 ly nước cam lần trước Ninh Tâm thoáng chốc mặt tái rồi. Lần trước may mắn còn sống mà về, lần này cùng Hồ Sáng ra đi ăn cơm trừ phi nàng không muốn sống nữa.

“Giảm béo?” Nhàn rồi cực kỳ giễu cợt

“Nhỏ bé thế còn muốn giảm béo? Không nhanh thành da bọc xương sao?”

“Em... Cũng không tính là giảm béo... gần đây là khẩu vị không tốt.”

“Khẩu vị không tốt? Vậy càng phải ăn một chút chứ, đói bụng cũng không hay.”

Huynh đài coi như anh nghị lực tốt.

Hồ Sáng bên kia từng bước ép sát, Ninh Tâm khóc không ra nước mắt. Mặc Thương ở một bên bị xem như không khí, nắm trong tay con chuột thật chặt. Hấn mãnh liệt khắc chế xúc động của chính mình. Hấn xác định... Nhàn rồi cực kỳ đây là kẻ đến thì không thiện, kẻ thiện thì không đến. Mặc dù không biết Ninh Tâm cùng Nhàn rồi cực kỳ trong hiện thực rốt cuộc có quan hệ gì thì ngôn ngữ biểu lộ thân mật, căn bản chính là biểu hiện cho mình xem mà.

“Nhàn rồi đại bang chủ anh hôm nay tới Phù thế niên hoa tìm ta cùng Ninh Tâm, không phải chỉ vì là biết một chút về Ninh Tâm đi?”

Nhàn rồi cực kỳ vừa nghe, bưng tỉnh đại ngộ nói bình thường:

“Ai nha... vào cùng Ninh Tâm nói chuyện ta đều thiếu chút nữa quên mất chính sự. Ninh Tâm này bọn chúng ta sẽ tán gẫu, đợi lát nữa anh dẫn em qua phòng anh chơi, trước nói chính sự đã.”

“Ok, 2 người nói đi.. nói đi.” Phù! Rốt cục đã thoát, Ninh Tâm vội vàng đem tai bỏ xuống.

“Kỳ thật ta tới tìm người cùng Ninh Tâm là vì chuyện Ẩn Tàng nhiệm vụ.” Thay đổi giọng trêu chọc vừa rồi nói đến chính sự Nhàn rồi cực kỳ giọng nói cũng nghiêm chỉnh.

“Ẩn Tàng nhiệm vụ?”

“Đúng vậy Mặc Thương ta liền nói thẳng. Ta biết rõ Ninh Tâm nhận được Ẩn Tàng nhiệm vụ là Trờ về vương giả. Nhiệm vụ này khó khăn thế nào không cần ta nói, người cũng là rõ ràng. Phù thế niên hoa cao thủ mặc dù nhiều nhưng là top 10 bảng xếp hạng các người cũng không có chiếm toàn bộ. Ta nghĩ cùng các người thương lượng một chút, chúng ta giúp ra 3 cao thủ đều là trong top 10 bảng xếp hạng. Ẩn Tàng nhiệm vụ là của Ninh Tâm, dù thế nào ta cũng sẽ không hại cô ấy, cộng thêm 3 người trong bang phái chúng ta đối với người, đối với ta đều có lợi không biết ý của người thế nào?”

“Nghe cũng không tệ lắm.” Mặc Thương lời nói xoay chuyển nói:

“Bất quá người muốn được cái gì? Bằng hữu thì bằng hữu lời nói hay nhưng trước phải rõ ràng. Nhiệm vụ chỉ có một, ban thưởng chúng ta cũng không rõ ràng lắm... cuối cùng có thể cho các người cái gì chúng ta cũng không cách nào khống chế. Người sẽ không sợ mình công dã tràng?”

Nhàn rồi cực kỳ cười khẽ vô vị

“Cho dù không được đồ gì ta cũng tận tâm giúp đỡ. Bất quá nếu là đồ vật thật tiền chúng ta không thiếu, chẳng qua nếu như cùng thần khí Nghịch

Thiên có liên quan gì đó... hy vọng có thể phân cho chúng ta một chén.”

Nghịch thiên thần khí thứ 13, từ khi Thần thoại công bố đến nay nhưng không có xuất hiện.

Vương giả trở về tựa hồ đã trở thành đầu mối duy nhất của Thần khí, Nhàn rồi cực kỳ sẽ để mắt tới Ẩn Tàng nhiệm vụ này, Mặc Thương tuyệt không kinh ngạc.

“Nghe cũng không tệ lắm. Tối mai 8 giờ, mang theo người người đến đi.”

“Ok ha ha.” Nhàn rồi cực kỳ cười bừa Mặc Thương chỉ là lạnh lùng cười một tiếng.

Đối với cái gì rơi ra hẳn chưa bao giờ muốn đi tranh. Nhưng đã có ba cao thủ trong bảng xếp hạng gia nhập đội ngũ, không thể nghi ngờ là cho nhiệm vụ sẽ hoàn thành. Nói chung ai cũng không thiệt thòi.

“Vậy thì tối mai 8 giờ không gặp không về.” Nhàn rồi cực kỳ nói xong chính sự lại bắt đầu đem trò chuyện hướng phía Ninh Tâm .

“Ninh Tâm, đi qua kênh của anh chơi không?” (L: kênh âm thanh, phòng nói chuyện của Nhàn rồi cực kỳ, hoặc kênh bang phái của y)

Rõng rỗng... tại sao lại kéo nàng đến đây? Ninh Tâm bày tỏ rất vô tội suy nghĩ một chút cô gái này pm QQ Mặc Thương.

“Anh nói em không có ở đây.”

Được rồi, nhóc em học làm điều xấu.

Mặc Thương nhàn nhạt liếc qua lời nói của Ninh Tâm, đối với Nhàn rồi cực kỳ nói:

“Chắc đang treo máy.”

Đánh hồ phải có huynh đệ, ra trận có cha con, gạt người cũng phải dựa vào hợp tác .

Vì vậy, Nhàn rồi cực kỳ chỉ có thể lặng yên rời phòng ...

Chương 42

Trở về vương giả thuộc Ấn Tàng nhiệm vụ đến tột cùng tại game Thần thoại làm cho nổi lên sóng to gió lớn cỡ nào Ninh Tâm hoàn toàn không rõ lắm. Dù sao có Mặc Thương hộ tống toàn bộ hành trình nên nàng cơ hồ là ngăn cách với hậu thế. Trong trò chơi nhiều người muốn có quan hệ với Ninh Tâm, muốn thêm làm bạn tốt nhưng tiếc là cô nàng này đóng hệ thống nhận lời hảo hữu rồi. Vì vậy Mặc Thương đại thần vẫn như cũ là người bạn tốt duy nhất trong danh sách online.

Đợi đến tối thứ sáu, Ninh Tâm ngồi ở trên Ngâm Long của Mặc Thương một đường cưỡi mây đạp gió tới khu Huyền đày hồ trước mắt một hàng cao thủ cấp trên 170 trong nháy mắt nàng thấy quá loá mắt. Nhưng mà cô gái này chỉ biết nhìn cấp của bọn họ, chứ không tra BXH. Nếu như Ninh Tâm nhìn một chút cái bảng xếp hạng chắc nàng này sẽ ngạc nhiên phát hiện, 10 người trong bảng xếp hạng top 10 có 9 vị ở đây. Đội hình mạnh mẽ như vậy, to lớn như vậy, đến mức Nhàn rồi cực kì mang theo 2 cao thủ bang mình sang nhìn người tham dự mà có điểm sợ hãi than xen với hâm mộ ghen ghét! Được rồi, Mặc Thương mị lực của người quả nhiên là cường đại, cường đại ngay cả kẻ địch là Công tử Nhã cũng đều khuất phục tại nhân cách của nhà người.... (L: đó, ngay từ đầu hẳn đã công nhận thua về mị lực rồi.. ha ha)

Sau khi đến đông đủ mọi người, Mặc Thương an bài tất cả mọi người vừa tiến vào vừa chuẩn bị tốt kênh YY.

Điều đầu tiên đương nhiên là chọn người chỉ huy trong quá trình làm nhiệm vụ. Đối với người lãnh đạo nhiệm vụ lần này Nhàn rồi cực kỳ có quyền tâm cũng không có nổi thực lực, ngấm lại trong 20 người trong đội ngũ hẳn chỉ có ba người, số ít lời không có trọng lượng ngay cả là tìm mọi cũng phải tiếp nhận thực tế. Nhàn rồi cực kỳ ở bang phái mình thích hô phong hoán vũ thế nào cũng được nhưng hôm nay có Mặc Thương và Công tử Nhã ở đây hẳn không còn gì có thể nói.

Công tử Nhã tính tình thường độc cô lai vãng, thân là quý sát liền nhất định cùng làm bạn với cô đơn cho nên đối với quyền chỉ huy hẳn hoàn toàn không để vào mắt.

Sau đó kẻ duy nhất còn có năng lực cùng Mặc Thương tranh cao thấp cũng chỉ có Ninh Tâm cô nương, dù sao nàng là nhân vật quan trọng của nhiệm vụ. Nhưng là tất cả mọi người ở đây thống nhất không nhìn thẳng cô nương này!

2 trong 10 người có hơn một nửa người là phần tử tinh anh của Phù thế niên hoa chọn lựa ra, trong chuyện này tự nhiên có người bị Ninh Tâm cô nương ngược đãi vô cùng thâm là đám người Nước chảy. Ngẫm lại cái trình độ đáng sợ của Ninh Tâm cô nương bọn đám người của Phù thế niên hoa bị Ninh Tâm cô nương đả kích quá độ. Nhận thức ra chỉ có...sẽ chết, tiểu Bạch dẫn đội sẽ chết, hơn nữa... chết vô cùng thâm ! Cứ như vậy, quyền lãnh đạo đội ngũ không thể nghi ngờ đã rơi trên vai của Mặc Thương.

Kênh âm thanh điều chỉnh thành các màu sắc, giờ phút này chỉ có Mặc Thương đại thần đèn sang màu xanh lục .

“Mọi người ở trong trò chơi cũng đã có gặp gỡ qua rồi, lẫn nhau cũng đều không có xa lạ gì. Chúng ta cũng không cần lãng phí thời gian làm quene làm gì, ta nói ngắn gọn trực tiếp tiến vào chủ đề. Nhiệm vụ lần này mục đích cuối cùng phải thành công cho nên trước có cái gì hiểu lầm, không vui mong đừng làm ảnh hưởng tới nhiệm vụ lần này. Muốn mời mọi người tham gia nhiệm vụ cũng là xây dựng sự tin tưởng tín nhiệm lẫn nhau, các vị có ai có ý kiến gì không?”

Thân là người lãnh đạo, Mặc Thương khẩu khí xác thực là đánh đâu thắng đó, dù là thanh âm của hẳn nghe nhẹ nhàng, nho nhã nhưng lại có thể có lực rung động không thua người. Điều này làm cho Nhãn rồi cực kì liên tục không phục rất buồn bực, chẳng những buồn bực.... hẳn giờ phút này đã cực kì ai oán! Chết tiệt Mặc Thương, nghe tiếng nói cũng biết là cái dạng ăn cơm chùa, đồ mặt trắng! Dựa vào giọng nói hấp dẫn của mi đúng

không? Thật đáng buồn là chính bản thân kẻ duy nhất trung thành với hãn Nhãn nhi mị cô nương nghe âm thanh mà điên đảo!

“Nhiệm vụ này cho mọi người cùng hưởng, mọi người cần phải rõ ràng nhiệm vụ lần này mấu chốt tại Ninh Tâm. Tiếp sau nhiệm vụ Ấn Tàng nhiệm vụ có thể kế tiếp nhiệm vụ khác hay không đều quyết định bởi tại trên người Ninh Tâm. Cho nên trong quá trình làm nhiệm vụ bảo vệ Ninh Tâm không để cho cô ấy tử vong là quan trọng nhất. Sau khi nhiệm vụ ta sẽ đem kênh điều thành ở hình thức tự do, có tình huống gì xảy ra thì lập tức nói. Ninh Tâm mạng của em xác định không có vấn đề chứ?”

Được rồi ở đây có xác định, khẳng định, cùng với nhất định!

Kể từ Mặc Thương đem máy tính mình hoàn toàn quét dọn một lần sau, cô nàng này phát hiện máy tính mình thế nhưng không có xảy ra gì nữa. Chuyện động một chút đá nàng khỏi mạng cũng không có đã xảy ra. Trạng thái đã rất sẵn sàng.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ừ, không có vấn đề .

“Tốt lắm Ninh Tâm bây giờ em ra mở nhiệm vụ đi. Có chuyện gì em cứ trực tiếp mở mạch tại YY nói chuyện.”

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Ok.

Ninh Tâm chạy đến chỗ ban bố nhiệm vụ trước mặt tượng đá Thủy Tinh Thú kích mở ra.

Thủy Tinh Thú ngủ say : người hữu duyên khiến ta tỉnh lại ta đem người truyền tống đến Chìm Long quật trước, xin người trả lời ta mấy vấn đề. Người biết Vương giả Thủy Tinh cung là ai không?

Hả?

Vương gia của Thủy Tinh cung?

Ninh Tâm sờ sờ cái mũi nhỏ ấn F2 mở mạch hỏi.

“Chủ của Thủy Tinh cung là ai vậy?” Đột nhiên truyền đến một tiếng mềm mại lãnh lốt như tiếng trẻ con làm tất cả người nghe thấy người vừa nói là Ninh Tâm cô nương sau, kênh đội ngũ lập tức náo loạn.

【 đội ngũ 】 người vẫn là không hiểu: Ôi trời! Baby, nhỏ như vậy thế mà ta cứ nghĩ nhiều hơn tuổi mình

【 đội ngũ 】 Nước chảy: yên lặng rơi lệ, lão Đại ngài đây là trâu già gặm cỏ non?

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: Này... này này... chẳng lẽ chính là phu nhân trong truyền thuyết của Mặc Thương đại thần sao?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ngoan nha bé.... tỷ tỷ chuẩn bị rất nhiều kẹo... tiểu Bạch cùng ta về nhà đi đừng đi cùng lão đại được không?

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: Em gái! Em năm nay bao nhiêu hả? Giọng nói nghe như thật nhỏ?

【 đội ngũ 】 Anh tức quyển rũ: lão Đại...lộ rồi, thì ra là ngài trẻ con không tha... *che mặt*.

Trong đội ngũ không bình tĩnh, mà ngay cả người luôn luôn trầm mặc ít nói như Công tử Nhã cũng lên tiếng.

【 đội ngũ 】 Công tử Nhã: ...

6 dòng như vậy ..... lại .... thành im lặng tuyệt đối, đây là lúc này cảnh giới tối cao của không tiếng động! Đại biểu là Công tử nhã giờ phút này không tiếng động!

Thì ra là... Mặc Thương cũng không biết nói gì hơn.

Bị hù dọa vội vàng đóng mạch Ninh Tâm cô nương giờ phút này là rất ai oán cùng u buồn tồn tại. Một đám không tin, loạn cả lên...nàng đã không còn là trẻ con lâu rồi...vượt qua thời kì thiếu nữ lâu rồi... giờ phút này đang là 1 cô gái trưởng thành rồi cơ mà.... chói lọi trên đường lớn bước tiến lên.

Mà Mặc Thương đại thần giờ phút này chỉ có thể vượt cái trán lặng yên ca thán, thanh danh cả đời của hắn xem như triệt triệt để để bị hủy ở trên tay Ninh Tâm.

“Quay trở lại chủ đề nhiệm vụ nào, Ninh Tâm em nói tiếp đi.”

Mặc dù muốn đổi chủ đề nhưng Mặc thương đại thần lúc này cũng chỉ có thể cái danh đến trẻ con cũng không tha. Liếc nhìn Nước chảy gửi tin tới cũng dám hỏi hần giờ phút này cảm giác như thế nào?

Được thôi....được lắm....bình tĩnh trả lời một câu.

【 Hào hữu 】 Mặc Thương: các người chết chắc.

Đây là uy hiếp! Uy hiếp trắng trợn! Xen lẫn sát khí!

Nước chảy vội vàng chat kênh bang phái truyền lại một cái tin tức.

【 bang phái 】 nước chảy: lão Đại nổi giận...

【 bang phái 】 Phượng Vũ: thẹn quá hoá giận sao?

【 bang phái 】 mưa nhỏ tí tách: giấu đầu hở đuôi?

【 bang phái 】 Naruto Naruto: hay là giết người diệt khẩu

【 bang phái 】 Thiên Ngân: hủy thi diệt tích!

【 bang phái 】 nước chảy: ~~o (_)o ~~ chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời.... các người đừng có nói ra.

【 bang phái 】 Lưu Vân: Ta print screen .

☞...

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Thôi viết chữ... Chủ Thủy Tinh cung là ai?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: Huyền Phong.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Thủ hạ Huyền Phong có mấy sứ giả?

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: 4

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Chìm Long quật nghĩa là gì?

【 đội ngũ 】 nước chảy: Nơi chôn xương của Long tộc.

...

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: những cái này cũng không biết ...cô chưa từng nghe sao?

【 đội ngũ 】 nước chảy: bày tỏ cô nương này căn bản ngay cả lung tung, linh tinh cũng không biết!

【 đội ngũ 】 người vẫn là không hiểu: Thật thần kỳ...

【 đội ngũ 】 nước chảy: huynh đệ không cần phải cảm thấy thần kỳ... về sau người sẽ rõ trên người Ninh Tâm phát sinh bất cứ chuyện gì cũng đừng quá cảm thấy kinh ngạc. Bởi vì thân mình của nhóc này chính là 1 kỳ tích!

~~o (_)o ~~ lại bị ghét bỏ !

Ninh Tâm đẩy áp lực bốn phương tám hướng vọt tới lặng yên kích nhiệm vụ mở ra.

Thủy Tinh Thú ngữ say: Vương giả trở về của Ân tàng nhiệm vụ được mở ra, căn cứ lựa chọn của đội viên trả lời sẽ gây ra bất đồng nhiệm vụ truyền tống. Theo căn cứ lựa chọn 1 trong 3 nhiệm vụ sau: đường lớn chỉ huy, nơi chôn xương anh linh cùng tìm người phản bội. Đáp án đội viên sẽ không công bố tại đội ngũ kênh, thỉnh tất cả đội viên thận trọng, suy nghĩ mà đáp lại.

“Mọi người nhận được đề mục là gì?” Mặc Thương đại thần giọng nói nghe có chút lạnh, trong kênh không khí cũng đột nhiên trở nên lạnh lẽo.

“Hỏi ta tiến vào Chìm Long quạt nghĩ được ban thưởng cái gì, còn có có nguyện ý hay không làm người phản bội độc chiếm bảo vật... tiếp nhận lời sẽ tại nhiệm vụ mở ra sau có thân phận đặc thù của người phản bội, trong quá trình làm nhiệm vụ nếu như có thể giết chết người hữu duyên sẽ độc chiếm bảo tàng. Đây đều là nhiệm vụ đặt ra GM thật biết điều.” Nước chảy tại YY bên trong ồn ào, trong đội ngũ lại không có một ai đáp lời, lúc này Nước chảy mới phát hiện trong đội ngũ tựa hồ có điểm không tầm thường.

Thủy Tinh Thú ngữ say: căn cứ vào đội viên đáp lại, nhiệm vụ âm mưu người phản bộ được mở ra được truyền tống đến phó bản Nhận chức vụ.

Nhìn trên màn ảnh phốt qua thông cáo hệ thống Mặc Thương nhíu nhíu mày. Quả nhiên như hãn dự liệu hấp dẫn cực lớn trước mặt, tất cả mọi người có thể kháng cự được sao ?

Vừa rồi đáp lại trong 20 đồng đội sẽ người lựa chọn thân phận đặc biệt của người phản bội, trong quá trình sẽ tùy thời khắc phát động công kích Ninh Tâm. Nhiệm vụ còn chưa bắt đầu đội ngũ cũng đã lọt vào nguy cơ.

【 đội ngũ 】 nước chảy: Má... kẻ nào... người nào lựa chọn phản bội!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: một mình chiếm tất cả ban thưởng, cái này xác thực hấp dẫn cũng khó có người động lòng mà.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: là kẻ nào? Tốt nhất hiện tại đứng ra cho ta... nếu không đến ta bắt được sẽ không để cho hãn yê lạnh đâu

【 đội ngũ 】 nước chảy: thật không có nghĩa khí,... bất quá huynh đệ Phù thế niên hoa ta tin tưởng.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: lời này của người có ý gì? Chẳng lẽ mấy người chúng ta là kẻ hiềm nghi sao?

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: đừng cãi nhau nữa... bình tĩnh một chút.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: là các người hoài nghi bọn ta trước !

【 đội ngũ 】 nước chảy: ta không nói người! Ta chỉ nói là ta tin tưởng huynh đệ bang ta mà thôi.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: đó không phải là nói không tin tưởng chúng ta sao?

【 đội ngũ 】 nhân rồi cực kỳ: Mị nhi... đừng âm ỉ nữa.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: ta không có nháo.... ta chỉ nói cho rõ minh bạch. Lão nương vừa rồi điền đáp án là không, không cần phải tùy ý vu oan người.

【 đội ngũ 】 nước chảy: cố tình gây sự... ta lại không nói người.

...

“Đủ rồi.” Mặc Thương đại thần mở miệng, ngôn ngữ tuy nhẹ nhưng lại có khẩu khí làm toàn thể kinh sợ , trong lúc nhất thời kên an tĩnh.

Chương 43

Kênh âm thanh cùng trò chơi tràn ngập một bầu không khí cảm giác hít thở không thông, mà ngay cả ngốc như Ninh Tâm cô nương cũng cảm giác được bây giờ không khí đè nén có chút khó chịu.

Vấn đề là làm nhiệm vụ sau khi kết thúc có thể lấy được ban thưởng lại tiến hành chia thì đội viên cũng sẽ không có dị nghị. Nhưng là hiện tại có một lựa chọn hết sức hấp dẫn rơi ngay ở trước mặt ai cũng sẽ không ngu gì mà làm mất đi cơ hội có được này. Xuất hiện người phản bội cũng không ngoài suy nghĩ của mọi người, nhưng Mặc Thương đau đầu chính là hẳn bây giờ căn bản đoán không ra trong đội ngũ có bao nhiêu người lựa chọn là phản bội.

Trong quá trình làm nhiệm vụ gặp được quái có thể giết, đừng phải câu hỏi có thể đáp nhưng là đối mặt với kẻ phản bội khảo nghiệm này không chỉ là quyết định mà còn là tình cảm nữa.

Đều nói trò chơi là hư ảo nhưng lần này trong quá trình làm Ấn Tàng nhiệm vụ quả khiêu chiến với lòng người, chân thật đến mức tàn nhẫn. Ham muốn, lòng tham ai cũng có, cán cân lòng người lương tâm cân nhắc thực hư, nặng nhẹ trong lòng mỗi người đều có sự cân nhắc của chính mình.

Nhìn xem trong đội ngũ không ngừng nảy sinh sự ồn ào Ninh Tâm căn đầu ngón tay cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: Anh Mặc Thương bằng không chúng ta bỏ nhiệm vụ này đi? Như vậy tất cả mọi người sẽ không cãi vã.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Em sợ hãi?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Vâng! Em thật sự sợ bọn họ sẽ gây gỗ vốn là chỉ là trò chơi mà thôi, trò chơi cũng chỉ là dùng để chơi nếu như chơi không vui ai còn muốn tiếp tục nữa. (L: công ty phát hành game mà nghe câu này té ghế chết quá...)

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: cũng có lý.

Mặc Thương khoe miệng hơi cong lập tức cảm thấy khói mù giăng đầy trong lòng mình lúc này giờ có ánh nắng tươi sáng.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: O (ㄨ_ㄨ)O~ sao sao...anh cũng cảm thấy em nói rất có lý? Vậy chúng ta bây giờ bỏ nhiệm vụ?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Em cam lòng bỏ nó ư?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Có cái gì mà không bỏ được chứ?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: sau khi nhiệm vụ này làm xong sẽ có ban thưởng rất phong phú, nha đầu em tuyệt không muốn?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: cũng không phải đồ ăn ngon có cái gì tốt mà muốn chứ. Cho dù thực có cực phẩm trang bị, hay vũ khí , các loại đạo cụ, có thể em lại không muốn đánh quái, lại không vội mà thăng cấp, hơn nữa còn có anh cùng em những thứ kia chẳng là gì, em không thích.

Ninh Tâm cô nương lúc này đáp thực gọi gọn gàng, linh hoạt Mặc Thương không khỏi cảm khái cô nhóc này thật sự là thanh tâm quả dục, vô dục vô cầu.

Không đúng... nàng tựa hồ rất dễ dàng bị mỹ thực hấp dẫn?

Mặc Thương suy nghĩ một chút nếu có cơ hội gặp được thì hẳn âm thầm đem ý thích của Ninh Tâm ghi nhớ trong lòng mới được.

【 Hảo hữu 】 Mặc Thương: nha đầu ngốc em thật dễ dàng thỏa mãn.

【 Hảo hữu 】 Ninh Tâm: (*__*) cái này gọi là “tri túc thường nhạc” có bỏ nhiệm vụ không? (L: tri túc thường nhạc đại khái là cái gì thuộc về mình thì sẽ là của mình, nên biết thỏa mãn với những gì có được...)

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: còn chưa được.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: vì sao?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: ý kiến của hai người chúng ta không thể nào đại biểu cho những người khác, nếu như đã hợp thành 1 đội sẽ phải từ góc

độ tập thể mà cân nhắc. Nhiệm vụ còn chưa bắt đầu liền dễ dàng buông tha nhiều người sẽ không cam tâm .

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: vậy làm sao bây giờ?

【 Hải hữu 】 Mặc thương: hết thấy có anh em chỉ cần chơi vui vẻ là được rồi. Tiến vào bản đồ nhiệm vụ phó bản em cái gì đều không cần lo lắng dựa theo ý nghĩ của mình làm là tốt rồi.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Vâng.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: không cần phải lo lắng, anh sẽ bảo vệ em.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: em biết! Anh Mặc Thương nhất định sẽ bảo vệ tốt em.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: ngoan chờ anh an bài một chút, đợi lát nữa cùng nhau tiến vào bản đồ phó bản nhất định phải đi theo anh biết không? Nếu như lạc cũng chọn đi theo bên cạnh Nước chảy, Lưu Vân, Naruto, Phượng Vũ cho dù là những người khác của Phù Thế Niên Hoa nếu chưa quen thuộc ngàn vạn lần không nên tới gần.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Hả? Ngoại trừ bọn Nước chảy và Phù thế niên hoa những người khác không thể tin tưởng sao? Bọn họ không đều là bằng hữu của anh sao?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: anh không dám đánh cược, trò chơi là 1 chuyện, hai bên không nhìn thấy đâu biết ai thật lòng, lợi ích trước mặt chuyện gì cũng có thể xảy ra. Cho nên anh chỉ có thể đem em giao cho người mà anh biết rõ họ thôi. Lời của anh nói nhớ kỹ chưa?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: nhớ kỹ.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Nhìn rồi cực kỳ em cùng hẳn rất quen thuộc sao? (L: câu này bạn hỏi là việc công hay tu đó Thương : là tư thì đúng hơn, ha ha)

Mặc Thương đại thần lúc này thực là một chút việc tư cũng không có, hẳn chỉ là muốn hỏi một chút Ninh Tâm cân nhắc xem cùng Nhìn rồi cực kỳ ở trong hiện thực có quen biết dùng cái này để quyết định Nhìn rồi cực

kỳ có thể tin tưởng hay không. Nhưng nhìn Ninh Tâm cô nương trả lời khoé miệng hần thể nhưng lại giường lên rất cao hứng.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: không quen hừ... thật lòng tuyệt không quen. Hơn nữa mỗi lần thấy hần em cũng sẽ rất xúi quẩy. Lần đầu tiên tựa hồ cùng hần không quan hệ bất quá gặp hần lúc trước là em bị lạc đường. Lần thứ hai... ách không đề cập nữa, chuyện cũ nghĩ lại mà kinh hãi. Lần thứ ba...em vĩnh viễn nhớ rõ hần bắt em uống tận năm ly nước cam xém chết.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: xem ra đều là không tốt đáng phải nhớ lại cả.

Đã quên... nếu đã không phải là việc cần nhớ ....cho toàn bộ đã quên đi!

Mặc Thương cảm giác mình có chút giảo hoạt, bất quá nghĩ đến Nhàn rồi cực kỳ lần trước cố ý ở trước mặt hần làm bộ, Mặc Thương cảm thấy tâm tình lập tức thoải mái rất thoải mái. (L: ko có nguy cơ địch thủ, đương nhiên ko cao hứng sao đc) Thì ra là đều không cần tự mình ra tay, đối thủ đã bị loại khỏi vòng gửi xe... (L: ha ha)

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: kỳ thật cũng không có gì. Với người khác thì hoàn hảo nhưng em rất không có thói quen cùng hần 1 chỗ. Rất... có chút khó khăn. Ai nha... chúng ta đổi chủ đề ...

Nhàn rồi cực kỳ người này đến tột cùng là kẻ như thế nào, Mặc Thương thực tại không có hứng thú hiểu rõ. Dù sao từ thái độ Ninh Tâm thể hiện tại xem ra Nhàn rồi cực kỳ tựa hồ có vẻ rất kinh ngạc như vậy hần bày tỏ rất khoái trá.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: trở về việc chính đi về sau có thời gian chúng ta từ từ thảo luận. Vừa rồi lời của anh nói em phải nhớ rõ ràng, anh hiện tại giao dịch mấy viên linh đan hồi huyết trong nháy mắt cho em, kỹ năng thêm máu sẽ không kịp khi mất máu sẽ rất nhanh phải dùng ngay linh đan cần phải bảo đảm an toàn của mình.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Vâng! Em nhớ được .

Kết thúc tán gẫu cùng Ninh Tâm, Mặc Thương trong lòng đã có chủ ý. Nếu đã có ích lợi ngay trước mặt lại phải dựa vào sự tín nhiệm, cùng đề phòng là rất cần thiết.

“Đừng cãi nhau nữa nghe ta nói một câu đi. Hiện tại liền bắt đầu suy đoán nghi hoặc lẫn nhau căn bản chính là tự đấu đá nội bộ. Nếu như là như vậy nhiệm vụ cũng không cần thiết phải tiếp tục nữa. Hôm nay ta chỉ hỏi mọi người một câu : còn muốn tiếp tục nhiệm vụ hay không? Nếu như tiếp tục thì hãy tin tưởng lẫn nhau nếu như ngay cả 1 chút tín nhiệm cũng không có không bằng bỏ nhiệm vụ, miễn cho mất đi tình nghĩa huynh đệ.”

Mặc Thương nói cho hết lời, kênh đội ngũ lập tức yên tĩnh trở lại.

【 đội ngũ 】 nước chảy: thật vất vả mới nhận được Ấn Tàng nhiệm vụ tại sao phải bỏ chứ? Còn chưa bắt đầu liền bỏ ta không cam lòng!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: *gật đầu*... bất kể là nó như thế nào đều muốn thử xem sao.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: tín nhiệm nhau... thấy rõ ràng 2 chữ tín nhiệm không cần phải đến lúc đó lại tùy tiện hoài nghi người khác.

【 đội ngũ 】 nước chảy: ta không cùng người âm ỉ nữa, ta không có kiến thức muốn cãi vã với nữ nhân

【 đội ngũ 】 nhân rồi cực kỳ: nhiệm vụ đã bắt đầu hoàn toàn không có lí do buông tha đi một bước tính một bước đi.

...

Trong đội ngũ lúc này thế nhưng là ý kiến nhất trí xem Ninh Tâm cô nương trong lòng có điểm nói thầm: Mới vừa rồi còn loạn lên muốn chết muốn sống hiện tại tại sao lại trên dưới một lòng rồi?

“Nếu là như vậy cứ dựa theo kế hoạch ban đầu tiến vào bản đồ. Bất quá trước đó ta một lần nữa an bài 1 chút. Về vấn đề vừa rồi hệ thống nêu ra hi vọng mọi người đem đáp án của mình đều pm báo cho ta. Vì tình huống ngoài ý muốn phát sinh, Ninh Tâm cùng ta tiến vào phó bản rồi những người khác lại tiến vào.”

Đối với Mặc Thương đặt ra đội viên rối rít bày tỏ không có ý kiến. Chờ thu thập hết tất cả đáp án mọi người sau đó Mặc Thương dẫn Ninh Tâm dẫn đầu tiến vào bản đồ.

Nhiệm vụ thứ nhất bản đồ tên là : “Cửu Cung Thất sát trận” đó là một mê cung, còn là một mê cung tương đối làm người đau đầu. Nhưng đó cũng không phải đáng sợ nhất, đáng sợ chính là trong lúc truyền tống đội ngũ đều là bị tan ra. Vì vậy bi kịch đã xảy ra với Ninh Tâm cô nương một mình cô đơn đứng ở mê cung không biết đi đâu, tới đâu, xem xét bên cạnh 1 mảng đen nhánh cô nương này ngây dại... Mặc Thương không thấy!

【 đội ngũ 】 nước chảy: @@ ta cũng không biết bị truyền tới chỗ nào, các người ở đâu?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ~~o (_)o ~~ ta cảm thấy được GM lần này là quyết tâm muốn giở trò, ta bị đơn độc truyền tống .

【 đội ngũ 】 nhàn rồi cực kỳ: phỏng đoán mọi người trong đội ngũ đều bị mỗi người 1 hướng. Căn cứ nhiệm vụ nhắc nhở phải tìm được đầu mỗi mê cung Tiềm Long Huyệt mới có thể mở ra vòng tiếp theo của bản đồ nhiệm vụ vậy chúng ta tập trung ở chỗ Tiềm Long Huyệt đi.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: ách... Lão đại cùng Ninh Tâm ở một chỗ sao?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: không có.

Không có! Mặc Thương thế nhưng không có cùng 1 chỗ với Ninh Tâm ?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: Ninh Tâm, em bây giờ chung quanh có ai không?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không có, người nào cũng không có.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: *che mặt* ta có một loại dự cảm không lành.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: Hả? Như này không phải là rất nguy hiểm sao? Nếu như gặp được kẻ phản bội không phải nguy hiểm ư?

【 đội ngũ 】 nước chảy: ~~o (_)o ~~ còn có nguy hiểm hơn tiểu Bạch là kẻ mù phương hướng...

...

Được rồi đây là cục diện tương đối làm người ta lo lắng. Ninh Tâm bây giờ là đơn độc một mình, hoàn toàn không có năng lực tự vệ nói cách khác lúc nào đều bị kẻ phản bội phát hiện và sát hại. Mà cô nương này là siêu cấp mù đường độ nguy hiểm lại tăng thêm 1 bậc.

【 đội ngũ 】 nước chảy: tiểu Bạch này em đánh cuộc với số mạng đi. Đi bừa đi gặp được ai liền theo ai, đánh cuộc một keo với kẻ phản bội đúng không.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: không cần phải nghĩ cái diệu kế ngu ngốc được không?

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: đúng là làm cho Ninh Tâm một mình sống ở đó cũng không phải là biện pháp dù sao vẫn phải tìm được Ninh Tâm trước mới được.

【 đội ngũ 】 nhàn rỗi cực kỳ: mọi người đều tự hành động đi có thể gặp được Ninh Tâm là tốt nhất, không gặp được người thì trước hết tìm kiếm Tiềm Long Huyết.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: ài... lần này thật phải xem vận khí cầu nguyện không phải là kẻ phản bội tìm được ra người.

【 đội ngũ 】 nước chảy: tiểu Bạch này...em phải sống a, nhất định phải chờ chúng ta tới đón em nha.

...

Trong đội ngũ thảo luận khí thế ngất trời, qua không bao lâu Ninh Tâm pm.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không cần.

【 đội ngũ 】 nước chảy: há? Cái gì không cần?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không cần tìm em, đã có người tìm được em, hẳn đang dẫn em tìm đường.

What! Gì cơ?

Đã có người tìm được Ninh Tâm !

【 đội ngũ 】 nhàn rồi cực kỳ: là ai?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Công tử Nhã.

Công tử Nhã!

Lần này toàn trường lần nữa khiếp sợ.

Cô nương à, em đừng bảo là gió thổi cái lá như vậy cho rằng mọi sự đại cát được không? Công tử Nhã đó là 1 trong những đối tượng diện tình nghi kẻ phản bội đó! Làm sao em dám tùy tiện cùng người ta đi đây

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ta tìm được Tiềm long huyết rồi, bên trong có trận đồ Cửu Cung Thất sát trận, ta hiện tại gửi ảnh cho mọi người. Mọi người dựa theo trận đồ tìm Tiềm Long huyết. Ninh Tâm phiền toái nờ Công tử chiếu cố.

【 đội ngũ 】 nước chảy: ...

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: võ trán... lão Đại tốc độ thật mau.

【 đội ngũ 】 nhãn nhi mị: rỗng rỗng... không hồ là Mặc Thương đại thần.

...

Vừa lúc đó Mặc Thương nhận được tin nhắn của Công tử Nhã.

【 Thì thầm 】 công tử nhã: người cứ như vậy yên tâm ta ư? Giao nàng cho ta chính mình lại đi tìm Tiềm Long huyết, người không sợ ta là kẻ phản bội sao.

【 Thì thầm 】 Mặc thương: nghi người thì không dùng người, dùng người thì không nên nghi người. Ta nếu đã dám đem Ninh Tâm phó thác cho người, thì ta có long tin người có thể bảo hộ nàng an toàn.

【 Thì thầm 】 công tử nhã: tự tin mù quáng cũng không tốt.

【 Thì thầm 】 Mặc thương: ít nhất lần này ta tin đúng người không phải sao?

Chương 44

Công tử Nhã là một người trầm mặc ít nói, nói trắng ra là người này chính là kẻ khó gần.

Luận độc thân hoàng kim Thần thoại Mặc Thương là đệ nhất, công tử Nhã có thể ở vào vị trí thứ hai. Vì cái gì nói vị trí của hắn là có thể đây?

Đây là bởi vì bên cạnh không thể có người đặc biệt như hắn, hắn lại không có thể thay thế Mặc Thương, vạn năm chết sống lật không được than ở vị trí thứ 2. Nhưng dù là coi như thứ hai dù nói thế nào hắn cũng là 1 anh hùng vàng óng sáng long lanh.

Trong trò chơi đại thần nhất định phải có đủ vài yếu tố: đầu tiên là tiền nhiều, thứ nhì là thao tác, thứ ba là mị lực, thứ tư là nội hàm.

Có những điều này có thể xếp hàng lên trò chơi vị trí thứ hai, không có một chút tiền tài làm trụ cột là tuyệt đối không thể nào làm được, cho nên công tử Nhã tuyệt đối không phải là người nghèo.

Mà chỉ là trang bị tốt còn chưa đủ để quần hung nể phục, mà còn bởi vì thao tác tốt của công tử Nhã là điều kiện tiên quyết ghế thứ 2 này được bảo trì. Xuống lần nữa chính là độ mị lực của nhân cách nói đến trong trò chơi người có mị lực vấn đề này là đáng tham thảo và suy nghĩ sâu xa. Vì sao người đó có mị lực? Trọng nghĩa khinh tài đây là mị lực mạnh bạo, lại không luận người chung quanh có thật lòng hay không nhưng loại người này ra tay hào phóng, quan hệ tuyệt đối rộng khắp. Gặp thần giết thần, gặp phật giết phật loại này là mị lực của kẻ thất phu, trong trò chơi hắn chính là Bá vương đi ngang, ai chọc ai xúi quẩy hung thần ác sát tồn tại thường thường trong bọn họ mị lực đặc biệt là thích giết chóc.

Công tử Nhã cũng có mị lực của hắn là khó gần. Nên biết có đôi khi đại biểu của thần bí. Hắn trầm mặc ít nói, cũng tạo thành một loại ảo giác cho đại chúng, công tử Nhã hắn chính là cái cao nhân di thể độc lập! Càng là không chiếm được càng có thể khiến người ta có lòng hiếu kỳ. Vì vậy, người theo đuổi công tử Nhã càng nhiều. Về phần nội hàm chúng ta vì sao

cũng không nói...ngó ngó công tử Nhã trên đầu kia to ba chữ. Công tử Nhã tên này nghe rất lịch sự nho nhã, rất quân tử. Công tử ôn nhã, ưu nhã riêng một cái tên công tử Nhã cũng đã là để nội hàm đến mức nào.

Như vậy một vị tập hợp tiền tài cùng khí chất đứng ở trước mặt, đổi thành cái tiểu cô nương trẻ người non dạ trong hai con mắt tuyệt đối hiện ra tâm hồn hồng phấn hoa đào.

Nhưng là ngay cả bảng xếp hạng đệ nhất Mặc Thương đứng ở trước mặt cũng có thể có mắt không tr mắt nhìn thẳng Ninh Tâm cô nương, phản ứng của cô ta có gì hơn người chứ?

Cho nên công tử Nhã cùng Ninh Tâm cô nương giờ phút này trạng thái là : công tử Nhã ngẩng đầu ưỡn ngực ở phía trước dẫn đường, Ninh Tâm cô nương rất biết điều, rất nghe lời kích đi theo, lặng yên đi theo sau lưng công tử Nhã không nói một lời.

Vốn là loại trạng thái trầm mặc này mặc dù có vẻ nhàm chán nhưng là coi như hài hòa. Nếu như chiếu theo tình huống này đi thẳng xuống, công tử Nhã đem Ninh Tâm an toàn đến Tiềm Long huyết giao cho Mặc thương thì hai người lúc đó cũng sẽ không còn phải cùng xuất hiện .

Nhưng là cuộc sống là đầy những chuyện không thể ngờ.... không thể cùng xuất hiện những đường thẳng song song lại không cần thận bị tụ lại một chỗ.

Công tử Nhã Môn phái là Quý sát nói trắng ra chính là thích khách. Thích khách không phải là ám sát người sao? cho nên ẩn thân là cách bảo vệ tính mạng của phái này.

Bởi vì trong Tiềm Long huyết thì trận đồ Cửu Cung Thất sát trận đã bắt đầu, dọc đường có nhiều chướng ngại vật, cùng quái cũng bắt đầu xuất hiện .

Khi công tử Nhã phát hiện phía trước có quái đối với kẻ hàng năm cô đơn chiếc bong, độc than, lang bạt công tử Nhã mà nói phản ứng đầu tiên đương nhiên chính là ẩn thân.

Vì vậy công tử Nhã ẩn thân Ninh Tâm trở thành bị kịch.

Người chơi sau khi ẩn thân thì tự động đi theo sẽ hủy bỏ, dù sao người tiến vào ẩn thân thì không cách nào bị khóa định. Vốn là kẻ kích đi theo là Ninh Tâm cô nương trong 1 cái nháy mắt nhìn phía trước người dẫn đường đã không thấy đâu cả. >0

Ninh Tâm cô nương nhìn lên trước mặt là một đồng quái, trong lòng buồn thiu.... Nàng hiện tại với thân thể mình có thể bình yên xông qua đây? Đáp án đương nhiên là No no và no... .

Nghĩ đến công tử Nhã tình huống ly kỳ mất tích tám.. chín phần ..mười là bay bay, Ninh Tâm bất đắc dĩ ở kênh đội ngũ cầu c

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Này... Trước mặt em xuất hiện một đồng quái bây giờ biết làm thế nào ?

【 đội ngũ 】 nước chảy: Há? Công tử Nhã không phải là dẫn em đi sao? Đi theo hử không có việc gì.

Nước chảy lơ đãng, dù sao thực lực công tử Nhã đứng thứ 2 hử rất giỏi, cao thủ chẳng qua đành phải xếp dưới lão đại nhà mình, thân là môn phái Quý sát công tử Nhã trong vạn quân lấy đầu tướng cũng là dễ dàng, huống chi vài con tiểu quái há có thể khó được công tử Nhã sao? Không thể nào! Cực không thể nào!

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: nhưng... công tử không có ở đây.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: cái gì cơ? Không có ở đó?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Đúng vậy! Em mới nháy con mắt liền không thấy người ở đâu, em phỏng đoán mạng nhà công tử cũng không tốt, chắc rơi tuyến đi. (L: đúng là suy nghĩ tiểu bạch... top 2... nhà giàu, máy và mạng há nào rơi đc như nhà chị... thật là)

【 đội ngũ 】 nước chảy: gì cơ? Công tử Nhã rơi tuyến? Vậy em bây giờ ở nơi nào?

Ninh Tâm ngẩng nhìn bốn phía, thật là nhìn không ra chỉ có thể ngoan ngoãn trả lời.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không biết... nhìn không ra ở nơi nào.

【 đội ngũ 】 nước chảy: lão Đại không phải là đã mở ra trận đồ Cửu Cung Thất sát trận sao? Em xem phía dưới góc phải bên kia có một bản đồ nho nhỏ mở ra xem xem. Màu đỏ chính là chấm biểu hiện vị trí của em, màu xanh là đồng đội đã ở Tiềm Long huyết, Tiềm Long huyết chính là biểu tượng thoát nhìn rất giống đầu rồng đó. Em xem một chút bản đồ nói một chút đại khái vị trí của em, chúng ta đi đón em.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: không cần phải ở trong đội ngũ nói, em trực tiếp nói cho lão Đại đi, phòng ngừa kẻ phản bội biết rõ vị trí của em thì liền nguy hiểm.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ok

【 đội ngũ 】 Mặc thương: Chờ một chút, danh sách bạn tốt của ta vẫn biểu hiện công tử Nhã còn online .

【 đội ngũ 】 nước chảy: Cái gì... Online làm sao sẽ đột nhiên biến mất?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không biết.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: em xác định bây giờ bên cạnh không có người? Công tử Nhã thật sự không có bên cạnh em?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: xác định.

Ninh Tâm cô nương nói 2 chữ xác định như đinh đóng cột, kẻ ẩn thân công tử Nhã nhìn chăm chú vào kênh đội ngũ phớt qua từng tin tức chỉ muốn giơ lên hai lưỡi đao hận không thể mau bổ vào trên người Ninh Tâm.

Này... vì sao kêu hẩn biến mất chứ... lại còn nói hẩn rơi tuyến... hẩn chỉ là ẩn thân...hẩn thân là quý sát ẩn thân đây không phải là vấn đề bình thường lắm sao? Mà cô nương trước mắt này tại sao có thể trọn tròn mắt nói lời bịa đặt nói hẩn biến mất chứ! aaaaaaaaa

Hẩn mang theo tràn ngập ai oán đối với Ninh Tâm cô nương, công tử Nhã giơ tay chém xuống xử lý sạch những con quái cản đường, lại liếc qua

kênh đội ngũ công tử Nhã bị tức đến quay cuồng, thật tức đến muốn ói máu ra được.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: A! Quái chết.

【 đội ngũ 】 nước chảy: What? Tiểu Bạch em có thể nói rõ một chút không?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: quái trước mặt của em đột nhiên chết, em có thể đi qua.

【 đội ngũ 】 nước chảy: (⊙ o ⊙)! Gì thế này!

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: em không biết.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: có phải hay không là công tử Nhã xuất thủ?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không phải...công tử không có ở đây, vẫn trạng thái như cũ biến mất.

Đối với lung tinh trên kênh đội ngũ công tử Nhã đột nhiên cảm thấy, cho dù là trầm mặc ít nói như hãn lúc này cũng có cần thiết mở miệng làm sáng tỏ một chút.

【 đội ngũ 】 công tử Nhã: ta ẩn thân.

【 đội ngũ 】 nước chảy: ...

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ...

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: ...

...

Là im lặng tuyệt đối... không biết ngôn ngữ gì có thể nói cho đồng đội có thể bày tỏ lúc này...cảm xúc dạt dào.. á khẩu.. bàng hoàng..ngơ ngơ...gì cũng có đây.

Sắc...Bọn họ vừa rồi lại vẫn đường đường chính chính thảo luận với Ninh Tâm vấn đề công tử Nhã biến mất..., giờ trái tim mỏng manh của bọn họ đều thóp lên, nghẹn đến cô họng vì sợ cô nàng này không ai ở đó sẽ bị chết.... Vậy mà...kết quả là... Công tử Nhã đại thần hãn chỉ nói đúng 3

chữ “ta ẩn thân” làm cho bọn họ như những chiếc ly thủy tinh xinh đẹp, tan nát cõi lòng hoàn toàn !

Khốn kiếp... công tử Nhã hấn là quỷ sát ... quỷ sát đó! Đương nhiên kỹ năng là ẩn thân...hắn không phải là biến mất, hắn chỉ là ẩn thân mà thôi!
@@

【 đội ngũ 】 nước chảy: hãm hại ta mà... tiểu Bạch.. ta thấy mất mặt quá, mất mặt quá đi thôi... trước công chúng em đừng đem chúng ta kéo xuống nước !

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ta muốn uống miếng nước, ta muốn chạy trốn bằng đường thủy .

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: / (T o T)/~~ Em gái à, quỷ sát có một kỹ năng ẩn thân em biết không?

Được rồi...thành ra làm trò cười . Dù muốn nói, hay muốn trả lời...thì tay chân cô nương này đã cứng đờ vì quá mất mặt

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: *che mặt* em... em... em thật không biết...

【 đội ngũ 】 nước chảy: @@ hoa hoa ta choáng, ta rất muốn chết ... muốn chết.

【 đội ngũ 】 nhàn rỗi cực kỳ: này...

【 đội ngũ 】 nhàn nhi mị: cô nương chơi trò chơi đã bao lâu rồi?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: đã lâu rồi.. hình như nửa năm .

【 đội ngũ 】 nhàn rỗi cực kỳ: Ninh Tâm này! Em biết trò chơi này tổng cộng có bao nhiêu môn phái không?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Không biết...

【 đội ngũ 】 nước chảy: TT ta choáng

【 đội ngũ 】 nhàn nhi mị: *vỗ trán* Mặc Thương đại thần này...anh chính mình bên ngoài là thần, là thánh, nhưng cũng đừng quên đem vị này của nhà mình dạy bảo một chút chứ!

【 đội ngũ 】 Mặc thương: về sau ta sẽ chú ý.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ...

【 đội ngũ 】 nhàn rồi cực kỳ: ...

Ai iu...,Mặc Thương cư nhiên thừa nhận cũng quá tự nhiên , Ninh Tâm 囧 , Nhàn rồi cực kỳ giận. Cô nương này chưa biết là của ai nha... không thể nhanh như vậy sẽ đem người cho mi,...

【 đội ngũ 】 nước chảy: lão Đại này... chân thành, kiên định, ngài nên biết cố gắng của ngài nhất định nhất định sẽ có hồi báo. Amen.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: công tử ...ngài một mình mang theo Ninh Tâm thỉnh tự mình cầu nhiều phúc đi....

Công tử Nhã nhìn lời bọn họ nói, nhìn lại một chút màn hình phía sau linh khu kia ngoan ngoãn đứng yên, đột nhiên có điểm vướng mắc. Hắn có nên hay không hiện tại động thủ diệt cái cô tiểu Bạch này? Nếu không chính mình bị tức chết, lại nhiệm vụ bị thất bại làm cho công tử Nhã giao động không thôi

【 Hảo hữu 】 công tử Nhã: Cô ta rốt cuộc là khờ thật hay là giả ngốc? Quỷ sát có kỹ năng ẩn thân cũng không biết?

Rốt cục bắt được cơ hội lần đầu có thể khiêu khích, châm chọc được Mặc Thương, công tử Nhã quyết định đem lửa giận hừng hực thiêu đốt chuyển dời đến trên người Mặc Thương đi. Nếu nói thê nợ phu trả là đạo lý hiển nhiên, Ninh Tâm làm hắn bị tức hắn cũng không thể cho Mặc Thương sống yên lành.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: ừ... cô bé có điểm trì độn nhưng là tuyệt đối ngoan ngoãn mong người thông cảm nhiều hơn.

【 Hảo hữu 】 công tử Nhã: tặc tặc.. ánh mắt người chọn lựa chẳng có gì đặc sắc.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: củ cải hay rau xanh ai cũng có sở thích riêng...dù sao ta có năng lực bảo vệ nàng không cần thiết làm cho nàng biến thành kẻ xông pha đao kiếm.

Giận!

Công tử Nhã cảm giác mình bị Mặc thương nói xỏ. Đối thành những người khác nói lời này công tử Nhã không thấy sao... nhưng này từ trong miệng Mặc Thương nói ra sẽ thành 1 vấn đề liền lớn...

Nhớ rõ lúc trước cũng không biết là ở đâu xuất hiện trên diễn đàn đây trặc nghiệm.....chủ đề chọn vợ...

Điều đầu tiên bạn thích cô gái cô gái đẹp không?

Thứ hai ở trong trò chơi bạn sẽ chọn cô gái như thế nào làm vợ?

Những người khác trả lời nào là: dịu dàng, hiền thực, hoặc là con gái rượu, hoặc là rất khả ái...

Mà công tử Nhã liền hai chữ mạnh!

Hắn sẽ không bao giờ cưới, không bao giờ yêu cô gái giả mạnh mẽ. Vì vậy, người hiểu chuyện liền nghị luận rồi rít xem đi...xem, công tử Nhã muốn không phải là lão bà hắn muốn là một cái máy bay chiến đấu. Thân thể liễu yếu đào tơ không thích hợp với hắn, như vậy chỉ có nhân yêu mới là cặp đôi hợp với hắn. Từ nay về sau công tử Nhã không hiểu danh tiếng phong tình cứ như vậy mất đi.

Bây giờ cùng Mặc Thương so một chút, Công tử Nhã cảm thấy Mặc Thương vừa rồi nói câu nói kia thật là chính làm đau nhói tim của hắn. Mi nhìn xem Mặc Thương kia lời nói rất sắc sảo, cực ôn nhu, rất có phong độ đàn ông... so sánh với mình một chút, công tử Nhã cảm giác mình đó là sống bị ngàn vạn thiếu nữ ghét bỏ.

Thấy nói với Mặc Thương cũng không hả được lòng giận...lại còn bị hắn chọc lại, công tử Nhã cũng chỉ đành thể thôi. Hắn vốn là không có miệng lưỡi lưu loát như Mưa nhỏ tí táchó tài ăn nói, không có chiếm được thể thượng phong, vật thì thôi... dù sao hắn không thêm để ý. Hắn kinh ngạc là một chuyện, nhưng nhìn Ninh Tâm hắn nơi này u buồn lại là một chuyện khác.

Người gặp qua ai chỉ biết kích đi theo sẽ không chính mình xem bản đồ tìm đường chỗ đồng đội không?

Người gặp qua đối phương ẩn thân không cách nào nhìn thấy, rồi vẫn lại thêm máu không?

Người gặp qua tiểu quái có thể đánh tại trên người lv 135 thân người kia máu là rào rào không?

Được rồi... công tử Nhã lần đầu tiên cảm thấy đánh quái như thế nhàm chán. Thực là không sợ không có đối thủ, chỉ sợ bằng hữu ngu ngốc.

Nhẫn!

Vì Huyền Long thạch công tử Nhã quyết định phải liều mạng.

Ta nhẫn!

Không phải là sẽ không tìm đường chỉ biết đi theo sao? Cùng lắm thì ta không ẩn thân!

Ta nhịn!

Cô nương này máu rất rất nhanh, mặc dù không biết Ninh Tâm cô nương đó là thuộc tính quái quỷ gì nhưng công tử Nhã cảm thấy không thể tưởng tượng nổi có kẻ lại da mỏng dễ die như vậy. Bất quá... dù sao hãn cũng đứng thứ hai BXH hãn thề sẽ đem người an toàn đưa đến nơi.

Ta tiếp tục... nhẫn!

Cuộc sống chính là đau khổ như thế đó... Chính là người rõ ràng rất muốn một hơi diệt người trước mặt này, nhưng người chết sống không thể động 1 sợi tóc của nàng, còn phải đem nàng chăm lo cẩn thận. Ta nuốt... nuốt vào bụng! (L: khổ thân công tử đây ko có năng khiếu làm bảo mẫu

Ta không thể nhịn được nữa!

Công tử Nhã 1 khắc sắp tới được Tiềm Long huyết kia thú tính đại phát, hướng về phía sau lưng Ninh Tâm một đao... Đám quái đen đui cứ như vậy chết ở dưới sự giận cá chém thớt của công tử Nhã.

【 đội ngũ 】 nước chảy: rống rống... tiểu Bạch em cuối cùng đã tới.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: đúng vậy.. đúng vậy, nhờ có công tử dọc theo đường đi, thật may là có công tử bảo vệ em.

Ninh Tâm đang muốn hướng công tử Nhã nói lời cảm tạ, quay người lại không thấy bóng dáng công tử Nhã ở đâu. Đợi nàg lại ngăm nhìn bốn phía... công tử Nhã đã trốn đến trong 1 góc cách nàg khá xa.

@@, gần cô ta thêm chút chính là ngu ngốc, gần thêm chút nữa chính là... triệt triệt để để ngu ngốc. Công tử Nhã ở trong lòng nói làm nhảm... trong đầu đã tự động đem Ninh Tâm xếp vào đối tượng cự tuyệt lui tới. Công tử Nhã âm thầm quyết định chờ nhiệm vụ này kết thúc về sau nhìn thấy cô nàg này hẳn phải chạy cho mau...

Chương 45

oàn bộ thành viên sau khi tụ tập tại Tiềm Long huyết dựa theo hệ thống nhắc nhở phải dùng bốn thánh lệnh bài mở ra cửa chính. Công tử Nhã đem bốn thánh lệnh bài đặt vào phương hướng đối ứng rồi trở về cửa Ảnh Điện chậm rãi mở ra.

Nơi này không giống Cửu Cung Thất sát trận địa hình rất phức tạp, đường đi tới ngoại trừ vài con quái nhỏ cản đường tựa hồ cũng không có nguy hiểm gì khác. Có thể nói đoạn đường này quá yên lặng quá....cực kỳ giống trước cơn bão là 1 màn yên tĩnh.

【 đội ngũ 】 nước chảy: không phải là theo như lí nói càng về sau mặt càng khó sao? Vì cái gì ta cảm thấy được cửa thứ hai so sánh với cửa trước đơn giản hơn nhiều?

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: chắc chắn sẽ không đơn giản như vậy... chờ xem. Không chừng GM muốn giày vò như thế nào đây.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: ㄟ(ㄟ ㄟ)\ một đám miệng quạ đen, biết đâu cửa này chính là đơn giản như vậy.

【 đội ngũ 】 nước chảy: sẽ sẽ không xuất hiện con BOSS siêu siêu cấp đó chứ?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: (>ω

【 đội ngũ 】 nước chảy: (#') bà đây là khen hay xỏ ta thế!

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: trong lòng tự biết rõ.

...

Ầm ỉ và ầm ỉ nhưng là dọc đường đi thuận buồm xuôi gió mọi người vẫn tương đối vui mừng.

Ninh Tâm trở lại phạm vi giám thị của Mặc Thương, đương nhiên là kích đi theo dù sao có Mặc thương đại thần dẫn đường, nàng không sợ bị quái ngược đãi. Đối với Ninh Tâm mà nói sau lưng Mặc Thương đại thần chính là an toàn qua gió táp mưa sa, rất an toàn mà tự tại !

Mặc Thương ở phía trước dẫn đường, tiểu quái tránh đi Ninh Tâm, Ninh Tâm như 1 bông hoa trong nhà kính...

Đọc theo đường đi mọi người cảm giác đến nhàm chán, nhàm chán chỉ có thể thỉnh thoảng ngược đãi đám quái bên cạnh vì chúng không chủ động công kích. Cứ như vậy vừa đi vừa trò chuyện rồi cục đi tới bản đồ đại môn kế tiếp. Ninh Tâm theo thường lệ chạy đến phía trước mở cửa nhưng lần này thú giữ cửa nói.

Thần thú giữ cửa: lớn mật...lại dám quấy rầy giấc ngủ bốn đại gia. Nhìn ta trừng trị các ngươi như thế nào!

Lời nói xong, người không may mắn uống nước cũng có thể bị sặc. Vừa rồi đi quá thuận lợi hiện tại bắt đầu bị kịch. Cho dù là một con sư tử bằng đá giữ cửa nó lại muốn tìm người phiền toái... người nên làm gì?

Thần thú giữ cửa: Hãy trở về ảnh điện đi... Vô ảnh trận mở... xem ta sẽ giải quyết các ngươi như thế nào! Trận đồ Vô ảnh được mở. Mỗi người lựa chọn một đối tượng mà tiến hành chiến đấu. Người chết trận sẽ bị truyền tống trở về ảnh điện. Một khi chọn đối tượng chiến đấu thì nửa chừng không thể sửa đổi.

Thần thú giữ cửa rống lên một tiếng trên màn hình lập tức kim quang chói mắt lên.

Chờ ánh sáng tắt đi tất cả mọi người bắt đầu trợn tròn mắt. Chằm chằm nhìn lên trước mặt, mọi người rồi cục hiểu lời của Thần thú giữ cửa.

Trở về ảnh điện... trở về ảnh điện là đại điện đem bóng dáng mình phục chế lại. Nói cách khác cửa ải này rất đáng sợ bị hệ thống phục chế sập chếp chính mình.

【 đội ngũ 】 nước chảy: ta hoang mang... đối với chính mình ta không hạ thủ được.

Xem xét trước mặt cũng là người tên Nước chảy, trang bị cùng mình giống nhau như đúc ...nước chảy lắc đầu. Hẳn một chút cũng không có khuynh hướng tự ngược đãi ...tự mình đánh mình.. dùng trang bị giống

nhau, kỹ năng giống nhau, đây không phải là tự làm khổ đây sao? Hẳn đều cảm thấy bần khổ.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: (o) / vậy ta giúp người ngược tên bản sao này đi, không khách khí... không khách khí... đánh người ta xuống tay được.

【 đội ngũ 】 nước chảy: Vậy ta đánh ai? Môn phái của người khắc chế ta tốt. Nhưng ta và người ngược lẫn nhau cũng không được.

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: dù sao cũng là người hệ thống phục chế, kỹ năng, cấp cùng trang bị giống nhau, nhưng thao tác cũng không thể giống mình ra tay được. Chỉ cần môn phái khắc chế không quá nghiêm trọng sẽ không có vấn đề.

【 đội ngũ 】 nước chảy: như vậy... Anh tức chúng ta cùng giết đi!

【 đội ngũ 】 Anh tức quyển rũ: biến... ta cùng chồng ta muốn yêu nhau.... cùng giết... ngược luyện tình thâm đây!

【 đội ngũ 】 Thiên Ngân: nước chảy... vợ bạn không thể khi dễ , chẳng lẽ người muốn hoành đao đoạt ái?

【 đội ngũ 】 nước chảy: không... không dám.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: nhàn rồi cực kỳ... hai người chúng ta thế nào.

Nhàn rồi cực kỳ trầm ngâm một lát, con mắt nghiêng mắt nhìn Mặc Thương một chút, trong lòng âm thầm định ninh trong chốc lát. Mặc dù nói hẳn là thật rất muốn, rất muốn khiêu chiến một chút với phiên bản kia của Mặc Thương nhưng vì lý do an toàn hãy tìm kẻ trình độ không kém đi. Về phần Mặc Thương về sau sẽ có rất nhiều cơ hội độ sức!

【 đội ngũ 】 nhàn rồi cực kỳ: Ok, hai người chúng ta đúng là chưa có độ sức qua. Xem ai có thể quạt ngã bản sao của đối phương.

【 đội ngũ 】 nhàn nhi mị: Nước chảy..., bản sao của em người liền giao cho anh.

【 đội ngũ 】 nước chảy: *gào khóc* em gái tốt, em thật sự là rất đáng yêu.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: O (n_n)O~ không khách khí ..không khách khí.

...

Trong đội ngũ phần lớn đều lựa chọn tốt đối tượng tự giết lẫn nhau, nhưng còn có bốn người tồn tại bản khoản.

Mặc Thương đại thần, và công tử Nhã thực lực của hai người này ai cũng không dám dễ dàng đi khiêu chiến quyền uy 2 kẻ này. Hai người chem. giết lẫn nhau không phải là không được, nhưng công tử Nhã cảm giác mình bị Mặc Thương ức hiếp đã đủ bi thống rồi, không cần thiết bản sao kia cũng lịch sử lặp lại được? Cho nên công tử Nhã quyết định tự mình chiến mình.

Công tử Nhã tự chiến, Mặc Thương xem một chút bản sao đứng trước mặt khẽ lắc đầu. Ở đây tất cả mọi người ngoại trừ chính hắn còn có thể chọn ai đây?

Vì vậy Mặc Thương đại thần, cùng công tử Nhã không chút khách khí đi lên con đường tự sát tàn khốc.

Đương nhiên vẫn còn 2 kẻ nữa... 2 đứa bé thê thảm, một là Ninh Tâm, hai là Đồng nghĩ.

Với Ninh Tâm chỉ óc bị người ta ngược chứ chưa nghĩ muốn ngược người.... tất cả mọi người không đáng suy tính. Nếu đã nàng ai cũng giết không chết... vậy cũng chỉ có thể liều mạng nhân phẩm đi bạo chính mình. Đánh bạc một phần vạn tỷ số thắng so với xác suất sẽ nhỏ hay lớn hơn đây không?

Trong đội ngũ tổng cộng có hai mươi người thấy rõ ràng đây là số chẵn! Loại trừ Mặc thương, công tử Nhã cùng Ninh Tâm ba kẻ tự làm khổ, Đồng nghĩ tính nửa ngày kinh hãi phát hiện một sự thật.... Không có người cùng hắn tự giết lẫn nhau, hắn chỉ có thể cùng mình so chiêu ...

Đây là 1 kiểu hỗn loạn vui buồn lẫn lộn, yêu cùng giết... là ngược luyến tình thâm, khuynh hướng tự ngược đăi ư... có đối thủ giết sẽ rất sung

sướng, rất thư thái. Nhất là đôi tình nhân Thiên Ngân cùng Anh túc quyến rũ trong quá trình chiến đấu thỉnh thoảng ân ái.

【 đội ngũ 】 Thiên Ngân: vợ à... em công kích không đủ ...chậm chậm mài đi, vẫn còn máu, chịu vài đại liền không sao.

【 đội ngũ 】 Anh túc quyến rũ: chồng.. đối với em anh phải tốc chiến tốc thắng vậy em thêm máu sẽ tương đối hung hãn .

【 đội ngũ 】 Thiên Ngân: vợ.. nhìn bản sao của em anh không hạ thủ được.

【 đội ngũ 】 anh túc quyến rũ: chồng... cứ phang nhiệt tình đi... đánh là hôn, mắng là yêu, không đánh không mắng là gặp họa. Anh đánh càng nặng nghĩa là anh rất yêu em

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: quá ân ái! Có chừng có mực đi!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ngược đãi Nước chảy thực sáng khoái, so với đánh hẳn thật còn sáng khoái hơn!

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: chiến đấu kết thúc.

【 đội ngũ 】 nước chảy: / (T o T)/~~ lão tử thiếu chút nữa rơi rụng Nhãn mị nhi, em lừa ta hả! Thân em có tuyệt kỹ định thân tại sao không nói!

【 đội ngũ 】 nhãn nhi mị: ái...em thật mau quên... Em quên nói cho anh biết. Thực xin lỗi Nước chảy ca ca

【 đội ngũ 】 nước chảy: ~~o (_)o ~~ này cô nương..anh xác định em chính là lừa ta.

...

Có đối thủ rồi rút bầy tỏ, ngược đãi vô cùng sáng khoái, còn vài người thì không nói một lời. Không phải là không muốn nói chuyện mà bọn họ căn bản không có thời gian nói chuyện.

Theo như lời Lưu Vân người hệ thống sao chép kém hơn thao tác của người thật... Dù là đẳng cấp trang bị giống nhau, đối với Mặc Thương mà

nói vấn đề kết thúc chiến đấu chỉ là sớm hay muộn nhưng này không tính Ninh Tâm cô nương.

Mắt nhìn thấy hình thức kịch chiến của Mặc Thương, cùng tao nhã của công tử Nhã, lại nhìn một chút đối diện là Ninh Tâm cô nương một đám người cảm thấy đặc biệt bi kịch.

Trên màn hình hai linh khu giống nhau như đúc đều tự giờ cái ô hoa nhỏ ...người đâm ta một chút... ta đâm người một chút. Công kích lớn nhất cũng rơi không được 2 máu. Hết lần này tới lần khác hai người này là linh khu, cũng đều là trị liệu cơ hồ máu mới vừa hạ, ô hoa nhỏ quơ quơ máu lần nữa trở về mãn.

Công kích – hồi huyết rồi lại công kích – hồi huyết, Ninh Tâm lâm vào trạng thái vô hạn tuần hoàn. Thế cho nên khi tất cả mọi người kết thúc chiến đấu đã chạy tới nhìn ngó... 2 linh khu kia máu không rớt 1 giọt....

【 đội ngũ 】 nước chảy: sách sách sách... bộ dáng như vậy đánh sẽ không ngừng

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ☞, ta đi tắm đã trở lại còn không có kết thúc sao.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: đừng nói kết thúc... máu cũng không rơi hai giọt.

【 đội ngũ 】 nước chảy: @@ tiểu Bạch em ngược lại tăng lực lên... mau mau giải quyết chiến đấu!

Em cũng vậy nghĩ ! Ninh Tâm âm thầm ở trong lòng hò hét. Nàng so với bất luận kẻ nào cũng muốn có 1 kết quả

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: em không được nếu như tiếp tục kỹ năng tay em đều đã mệt mỏi.

Ninh Tâm cho đối diện công kích, chính mình rảnh rỗi gõ hai hàng chữ. Đợi nàng lại tiến vào chiến đấu, ô hoa nhỏ quơ quơ, lượng máu vừa mới hạ lần nữa trở về đầy +_+...

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: / (T o T)/~~ Mặc Thương anh giúp em suy nghĩ biện pháp đi.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: máu của em còn bao nhiêu?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: 8567.

【 đội ngũ 】 nước chảy: Ni má...! Đánh đến bây giờ còn nhiều máu như vậy, tiểu Bạch thật là cực phẩm !

【 đội ngũ 】 Mặc thương: đừng hồi huyết, nhân vật của em lượng hồi huyết quá nhiều, hồi huyết là không được. Cùng đổi diện mài máu đi chờ đem máu kẻ đối diện hết sạch em liền công kích. Tuy không cho phép người khác nhúng tay nhưng là thêm trạng thái hãn là có thể. Kiểm khách thay phiên giúp Ninh Tâm đem giá trị tổn thương vào đến trên người mình.

【 đội ngũ 】 nước chảy: tiểu Bạch...em đây là đánh lâu dài, cách mạng chưa thành công đồng chí vẫn cần cố gắng, cố gắng lên!

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ~~o (_)o ~~

Ninh Tâm cô nương gian khổ đánh lâu dài thời gian đã 40 phút, đợi nàng mệt mỏi nằm sấp ở trên bàn.. kể cả Mặc Thương, cùng các đội viên đều đã tắm rửa sạch sẽ xong...

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: a... kết thúc, bài thi Mô phỏng đều làm xong.

【 đội ngũ 】 nước chảy: ta sẽ nói cho các người biết... ta đang nhàn rồi, nhàn chán, đang đùa trên QQ

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: bày tỏ... ta đã tiểu ngủ một hồi ...

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: aaaaaaaaaaaaa

Ninh Tâm cô nương rất cực xù lông , mệt mỏi rã rời chịu không nổi!

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ngoan .... nghỉ ngơi một chút đi, chúng ta tiến vào cửa tiếp theo .

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ok

Chương 46

Sau khi trải qua bản đồ Cửu Cung Thất sát trận, rồi thật vất vả qua được cửa ải bản sao của chúng ta. GM lần nữa cho thấy chính mình rất ác, thú vị đến mức không hạn dựa vào nhân phẩm cao siêu. Bản sao mê cung toán? Muốn phải nhẹ nhẹ như vậy, khéo khéo vượt qua kiểm tra không có cửa đâu!

Vì vậy, hai mươi người trong đội ngũ bị GM ngược đãi chết đi sống lại, sống lại chết đi. Làm nhiệm vụ liền làm nhiệm vụ, còn muốn tiến hành 2 người phối hợp dứt nhiệm vụ .

Ninh Tâm cô nương tự nhiên là chạy đi theo Mặc Thương, nam nữ phối hợp làm việc không phiền lụy. Ôm khoai tây chiên ăn không ngừng Ninh Tâm cảm thấy đi theo đại thần thật sự là quá hạnh phúc, từ đầu tới đuôi nàng ngay cả ngón tay út đều không cần phải động một chút. (L: ăn cơm chùa, sướng nhỉ...)

Hệ thống nháy ra những ô vuông, Mặc thương đại thần nói: để anh tới!

Hệ thống muốn có trò chơi xếp hình đúng không Mặc thương nói: để anh!

GM đầu óc đột nhiên thích thay đổi Mặc Thương đại thần nói tiếp :anh làm!

Muốn đánh chừng 100 con quái, Mặc thương đại thần vung tay lên nói: chuyện nhỏ!

...

Ninh Tâm trong nháy mắt đột nhiên có một cái cảm xúc, Mặc Thương đại thần thật siêu cấp biết tuốt, gì cũng làm được, Mặc Thương vạn năng, chắc ở nhà cũng vậy nhỉ....!

Sau khi 10 đội hoàn thành, và thật vất vả mới hội hợp lại bản đồ thần bí cuối cùng của Ấn Tàng nhiệm vụ là Chỗ chôn xương long tộc rốt cục được mở ra.

Chỗ chôn xương của Long tộc nghe thấy cái tên này nhất định sẽ cảm thấy bản đồ này sẽ âm trầm đến phi thường, xương trắng ở khắp nơi. Có thể chờ chính thức vào bản đồ này mọi người cảm thấy tên là gạt người. Ở nơi này là chỗ chôn xương Long tộc rõ ràng toàn là đỏ, xanh, vàng rực rỡ là Thủy Tinh cung dưới đất. Hải tảo Cạn Lam U quang mọc đầy, san hô uốn lượn, đám cá nhàn rỗi. Tuy nói đây chỉ là một cảnh đồ của Ấn Tàng nhiệm vụ có thể chỉ thấy cảnh sắc này, cũng những màu sắc nó toát ra trang trí quá đẹp, quá lung linh, quá giàu có và quyền uy chắc hoa tốn rất nhiều công phu, tâm tư của người thiết kế!

Người ngoài nhìn cứ ngắm nhìn phong cảnh, bọn Nước chảy lại tự giác vây quanh tại Mặc Thương cùng Ninh Tâm thành 1 vòng tròn, đem chung quanh Ninh tâm âm thầm bảo đảm an toàn.

Kẻ phản bội đến giờ vẫn không có hành động, mắt thấy đã đến cửa ải cuối cùng thắng lợi trong tầm mắt, nếu là trong lúc này có gì xảy ra ngoài ý muốn thì muốn khóc cũng không kịp.

Nhưng là người tính cuối cùng không bằng trời tính. Dù là bọn Nước chảy suy tính chu đáo, cũng đánh không lại cái dụ dỗ của hệ thống. Khi Ninh Tâm chạy đến trong tế đàn xương, cùng thần cá tế ti đối thoại thì nguy cơ lớn nhất rốt cục giáng xuống.

Bị thần cá tế ti cho gọi năm vị thiên hộ Thần Long cũng không phải là vài con quái canh cửa như trước, bọn chúng đều là BOSS cao cấp vật. Năm con Thần Long thuộc tính khác nhau ứng với Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ lúc đối chiến yêu cầu nghề nghiệp và thuộc tính khắc chế, một khi thuộc tính sai sẽ sinh ra trạng thái phản ứng lại.

Hai mươi người đối phó 5 con Thần Long, áp lực không thể bảo là không nhỏ. Làm nghề nghiệp trị liệu cùng đội ngũ trọng điểm là đối tượng được bảo vệ Ninh Tâm được an bài tại hậu phương của đội ngũ, khi trạng thái chiến đấu tiến vào giằng co thì Mặc Thương cũng dần dần cách xa Ninh Tâm.

Chờ một con Hỏa Long cuối cùng vùng vẫy giãy chết thì mọi người đột nhiên kinh sợ, vì đã cách Ninh tâm cô nương khoảng cách xa!

Khi tất cả người người phản ứng không kịp nữa thì một đạo lửa đỏ đột nhiên thi triển hướng phía Ninh Tâm bay tới.

“Lưu hỏa đốt thế” là 1 ỏng những chiêu trí mạng của môn phái thần tiên, uy lực kinh người không ra thì thôi ra tay tất nhiên lấy tính mạng người ta.

Còn chưa kịp cứu viện, còn chưa kịp che chở, tất cả mọi người chỉ có thể trở mắt nhìn Lưu hỏa đốt thế mạnh bạo rơi vào trên người Ninh Tâm cô nương. Ánh sáng lửa cháy đem Ninh tâm cuốn trong một mảng lửa đỏ thiêu đốt thảm thiết.

Ngọn lửa từ từ tiêu tán, tất cả mọi người trái tim đã ở từng chút từng chút trầm xuống. Chỉ bằng sức Ninh Tâm đến sức chống cự của 1 tiểu quái cũng có thể giết chết nàng, huống chi là Lưu hỏa đốt thế đại chiêu uy lực kinh người như vậy đây?

Nhưng khi chờ ngọn lửa tán ra mọi người ngây ngẩn cả người.

Ninh Tâm cô nương vui vẻ đứng nguyên tại chỗ, thi thể nằm trên mặt đất rõ ràng chính là ... công tử Nhã! (L: hả, sao lại là tên này, anh hùng cứu mỹ nhân hả... =.=, hay hoành đao đoạt ái.... Nhã : này cô nương, bạn nghĩ quá nhiều rồi....)

OMG! Chuyện này quá đặc biệt, ảo kinh dị!

Bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh ngạc đến ngây người tuyệt đối không chỉ một người, trong đó liền kể cả hung thủ phát ra chiêu đoạt mệnh đối với Ninh Tâm cô nương. Chờ hãn kịp phản ứng muốn bổ đao đối với Ninh Tâm cô nương trong nháy mắt, Mặc thương tay nâng kiếm Đồng nghĩ chỉ có thể “tâm bất cam – tình bất nguyện” bổ nhào ngã trên mặt đất trở mắt nhìn thẳng lợi xa cách mình.

Anh tức quẫn rũ lạng yên chạy đến bên cạnh công tử Nhã sử dụng “gọi hồn thuật” đem người kéo lên, tất cả mọi người đối với kẻ trên mặt đất là

Đồng nghĩa trong lúc nhất thời trong đội ngũ, thậm chí cả chỗ chôn xương đều là hít thở không thông cực yên lặng.

Kẻ phản bội là Đồng nghĩa, sự đả kích này đối với người Phù thế niên hoa mà nói là đòn trí mạng. Mặc Thương khi lựa chọn đồng đội ở Phù thế niên hoa kia kia đều là trải qua khảo nghiệm huynh đệ máu chảy, lệ rơi.

Nhớ ngày đó Phù thế niên hoa mới lập, Đồng nghĩa chính là 1 trong những nguyên lão. Theo chúng huynh đệ vào sinh ra tử, huyết chiến sa trường, Đồng nghĩa vĩnh viễn là xông lên phía trước. Hắn cũng không tranh danh đoạt lợi, cũng không so đo trong trò chơi được mất. Bọn nha đầu trong bang lấy hắn ra nói giỡn chưa bao giờ sẽ tức giận. Huynh đệ gặp nạn nói một tiếng hắn không nói hai lời kêu là tới.

1 huynh đệ đã có thể là trọng tín nghĩa ngưu vậy tại sao phải làm ra kẻ phản bội?

Nước chảy nghĩa không ra, Phượng Vũ nghĩa không ra, Lưu Vân nghĩa không ra, Naruto Naruto càng nghĩa không ra.

【 đội ngũ 】 Nước chảy: vì cái gì? Tại sao phải làm như vậy? Đồng nghĩa không phải là bản thân người đúng không? Nhất định không phải là người đúng không? Hay mi là kẻ trộm acc? Tại sao trộm acc Đồng nghĩa đến hại hắn!

Đối thoại trong lời nói, mà viết lại xóa, xóa lại viết. Nước chảy ngón tay đều đang run rẩy, Nước chảy thậm chí đang suy nghĩ cái acc này nếu như không phải là bản thân Đồng nghĩa thì tốt rồi, nói người khác trộm acc vô luận Đồng nghĩa hiện tại nói cái gì giải vây lấy cố, Nước chảy cũng sẽ tin tưởng.

Nhưng mà lâu dài trầm mặc sau Đồng nghĩa lặng yên tại khung chat gõ ra khỏi một hàng chữ.

【 đội ngũ 】 Đồng nghĩa: thực xin lỗi... chính là ta.

1 câu nói vô cùng đơn giản cộng lại cũng bất quá 6 chữ lại trầm trọng khiến người ta không thể hô hấp.

【 đội ngũ 】 nước chảy: há... Đồng nghĩ người rớt cuộc là như thế nào ? Chúng ta không phải là huynh đệ sao? Là huynh đệ tại sao có thể làm chuyện không nghĩa khí như vậy?

Tiếng Nước chảy chỉ trích vô cùng đau đớn, hằn nghĩ không ra vì cái gì trò chơi huynh đệ cởi mở trong nháy mắt có thể không chút khách khí bán đứng tất cả mọi người như vậy. Hẳn càng nghĩ không ra, Đồng Nghĩ làm ra quyết định là kẻ phản bội, chẳng lẽ một chút cũng không cân nhắc tới tình nghĩa huynh đệ thời gian dài như vậy? Mặc dù Đồng nghĩ có thể thành công thì như thế nào? Chiếm được ban thưởng tổng game thì sao? mất đi danh tiếng, cùng huynh đệ ngày xưa thật sự đáng giá sao?

【 đội ngũ 】 Đồng nghĩ: Nước chảy đừng nói nữa. Ta biết rõ ta thực xin lỗi mọi người. Có thể ta và mọi người bất đồng, ta gia cảnh không bằng mọi người, tiến vào trò chơi đến nay cũng ném vào không ít tiền, đúng là ta tự vấn lòng chơi game chơi đến bây giờ ta theo đuổi rốt cuộc là cái gì? Trong hiện thực cuộc sống ta sau khi lấy được bằng đại học muốn tìm phần công việc tốt đều tìm không được. Ta cảm giác mình không thể tiếp tục như vậy nữa... cho nên ta sớm liền bán acc. Lần này tại Naruto tìm lúc trước ta ...vốn là muốn đem chuyện bán acc cùng các người nói, nhưng là các người nói Ẩn Tàng nhiệm vụ có thể sẽ lấy được thần khí, cho nên ta liền nghĩ đến thử xem, nếu như có thể lấy được một thanh thần khí thì tiền bán acc không chỉ dừng lại ở mốc trước. Ta biết mình rất hèn hạ rất vô sỉ... ta cũng vậy không yêu cầu xa vời mọi người tha thứ. Từ nay về sau sẽ không còn có người gọi là Đồng nghĩ này, ta sẽ nhớ những gì mà mọi người đã từng đem đến cho ta , làm ta cảm động, bảo trọng .

Một chuỗi lời nói đánh xong thi thể Đồng nghĩ hóa thành ánh sáng biến mất.

Nhìn xem Đồng nghĩ biến mất nguyên tại chỗ, Phù thế niên hoa những người đã từng cùng nhau chơi đùa biết rõ, đúng như theo như lời Đồng nghĩ nói: từ nay về sau sẽ không còn người gọi là Đồng nghĩ tồn tại. Những oán hận, phần nộ vừa rồi thoáng cái chuyển biến thành phiền muộn không tên....

Nói trò chơi là hư ảo nhưng có thể tình cảm của con người là chân thật . Từ đầu đến cuối mỗi người đều trải qua, bởi vì thật lòng cho nên giờ phút này cảm thấy bi ai.

Bọn họ chơi là trò chơi, nhưng ném vào tình cảm chứ đâu chỉ là một chuỗi số hiệu chứ?

【 đội ngũ 】 nước chảy: khốn kiếp... khốn kiếp ... cứ như vậy đi, ai muốn hăn xin lỗi... ai muốn hăn xin lỗi. Nói đi là đi.. hăn như thế nào cam lòng à...cứ như thế nào cam lòng đi sao?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: Nước chảy người đừng như vậy, ta nhìn đau lòng. Trong lòng của ta đã đủ khó chịu rồi, người đừng lại chọc ta được không?

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: Phượng Vũ không có chuyện gì, Nước chảy phát tiết một chút là tốt thôi.... thật sự không có việc gì.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: gắng lên... tại sao phải nháo thành như vậy. Ta thực không hiểu nổi Đồng nghĩ rốt cuộc là nghĩ như thế nào .

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: hiện tại chân tướng rõ ràng nhá kẻ phản bội không phải chúng ta, hoàn toàn là người của các người.

【 đội ngũ 】 nhàn rồi cực kỳ: Mị nhi đừng nói nữa.

...

Đem so với những cảm xúc mất không chế trong kênh đội ngũ Mặc thương đại thần thì trò chuyện có vẻ rất là tỉnh táo.

【 Hào hữu 】 công tử Nhã: người đã sớm biết kẻ phản bội là hăn?

【 Hào hữu 】 Mặc thương: ừ.

【 Hào hữu 】 công tử Nhã: làm sao người biết?

【 Hào hữu 】 Mặc thương: lúc hệ thống nhiệm vụ mở ra câu hỏi. Lựa chọn ba vấn đề : tiến vào Chìm Long quật nghĩ được ban thưởng gì, có nguyện ý làm kẻ phản bội độc chiếm bảo vật hay không, còn có một là nếu như nhiệm vụ thành công nghĩ được ban thưởng gì. Nhưng là khi ta làm

cho Nước chảy trả lời thời điểm chỉ làm cho hấn nói trước hai vấn đề. Ta đoán vấn đề của kẻ phản bội chỉ có hai cái, Đồng nghĩ cho rằng tất cả mọi người đều là hai vấn đề cho nên cho đáp án chỉ có hai câu trả lời, mà những người khác là ba.

【 Hào hữu 】 công tử Nhã: từ khi đó người cũng biết hấn là kẻ phản bội , vì cái gì không vạch trần?

【 Hào hữu 】 Mặc thương: khi đó ta cũng không thể khẳng định dù sao nói lý ra biết đâu có thể là hấn quên mất một câu sau cùng thì sao? Cho nên sau khi tiến vào Cửu Cung Thất sát trận, ta nghĩ người tìm được Ninh Tâm trước phó thác nha đầu ấy cho người, chính mình đi tìm Tiềm Long huyết trước. Trận đồ Tiềm long huyết chỗ đó đều biểu thị di động mỗi người, đang khi người ẩn thân làm cho Ninh Tâm lầm tưởng người logout, những người khác đang tìm kiếm Tiềm Long huyết, chỉ có Đồng nghĩ trở về muốn tìm Ninh Tâm. Từ khi đó ta liền kết luận kẻ phản bội là Đồng nghĩ. Sở dĩ liên tục không có vạch trần chỉ là muốn cho hấn một cơ hội. Dù sao hấn liên tục không có ra tay chắc hấn trong lòng đang dao động. Khi hỗn chiến ta nhờ người ẩn thân đến bên cạnh Ninh Tâm rồi chú ý cử động của Đồng nghĩ chính là vì phòng ngừa hấn cuối cùng lựa chọn sai đường.

【 Hào hữu 】 công tử Nhã: giỏi tính kế.

【 Hào hữu 】 Mặc thương: tính kế sao? Ha ha nếu như có thể ta hi vọng ý của chính mình tất cả đều là sai lầm . Ngu ngốc có đôi khi có phúc phận của ngu ngốc.

【 Hào hữu 】 công tử Nhã: vậy người bây giờ chuẩn bị làm gì bây giờ?

【 Hào hữu 】 Mặc thương: còn lại đều giao cho Ninh Tâm đi.

Mặc Thương gõ xong cuối cùng chữ, người ngựa đầu ở trên ghế dựa chậm rãi khép lại hai mắt. Cuối cùng hấn cũng chỉ là người ...không phải là thần, tất cả mọi đè phòng, tính toán... ngoại trừ bi ai ra hấn tìm không được từ nào khác hình dung tâm trạng giờ phút này.

Không biết đâu là hạnh phúc, nếu như từ khi vừa mới bắt đầu hấn cũng không biết Đồng nghĩ là kẻ phản bội có hay không trong lòng sẽ dễ chịu

hơn chút ít?

Chương 47

Đồng nghĩ logout biến mất trong đội ngũ buồn bực, chuyện phát sinh quá đột ngột, chuyển biến cũng quá đột ngột, quả thực so với phim truyền hình bi kịch tình yêu còn trầm hơn.

Tất cả mọi người không nói lời nào, người Phù thế niên hoa bang tất cả không nói gì, dù sao cũng là đã từng huynh đệ vô luận là gặp phản bội cũng thế...., hay là Đồng nghĩ logout biến mất cũng được.... đối với bọn họ mà nói đều thì không cách nào dễ dàng tiếp nhận một sự thật.

Mà Nhân rồi cực kỳ và người ngoài bình thường cùng Phù thế niên hoa cũng không có giao tình nhiều nên lúc này thực tại không thuận tiện mở miệng. Vì vậy trong đội ngũ liền lâm vào tĩnh mịch .

Ninh Tâm nhìn trên màn ảnh tới tới lui lui nhìn lữ tằm tép nhãi nhép bay qua bay lại, tại góc góc Mặc Thương đứng bên cạnh không nói một lời. Suy nghĩ một chút hay là nói trên trên bạn tốt hỏi xem sao.

[Hảo hữu] Ninh tâm: Mặc Thương, anh không sao chứ? Mặc Thương lần này không có giống như thường ngày trả lời nhanh chóng, mà lúc sau mới trả lời.

[Hảo hữu] Mặc Thương: không có việc gì... anh có thể có chuyện gì chứ?

[Hảo hữu] Ninh tâm: không thể vui vẻ phải không, anh vẫn luôn không nói lời nào em biết rõ trong lòng anh đang khó chịu.

[Hảo hữu] Mặc thương: nha đầu ngốc! Anh không sao . Nhiệm vụ còn chưa xong em đi ra chỗ NPC đối thoại mang nhiệm vụ kết thúc đi.

[Hảo hữu] Ninh tâm: Mặc Thương em hối hận. Nếu như không phải là làm nhiệm vụ này Đồng nghĩ sẽ không làm cho mọi người thương tâm như vậy.

Nếu như không phải là làm nhiệm vụ này bọn Nước chảy hiện tại cũng sẽ khó vượt qua như vậy.Nếu như không làm nhiệm vụ này thì thật tốt....

[Hảo hữu] Mặc thương: thật sự là nha đầu gốc... cái đó và em có quan hệ gì? Đồng nghĩa chỉ là chịu không được hấp dẫn thôi. Trong trò chơi tình cảm không có thực tế dựa vào, rất nhiều người cũng sẽ mang theo 1 cái mặt nạ.

Giờ phút này em nhìn thầy người, chỉ là nhân vật trong game, là một chuỗi con số nhưng những người này trong hiện thực là thân phận gì? nhân phẩm như thế nào? cũng không ai biết.... Nói cho cùng, trong trò chơi tình cảm quá mỏng manh, tràn đầy lừa gạt cùng dối trá.

[Hảo hữu] Ninh tâm: em sẽ không lừa gạt anh.

[Hảo hữu] Mặc thương: ừ, anh biết rõ.

[Hảo hữu] Ninh tâm: Em vĩnh viễn vĩnh viễn cũng sẽ không lừa gạt anh, dù là trò chơi Ninh Tâm cũng tuyệt đối sẽ không lừa gạt Mặc Thương .

Cách màn hình, Mặc Thương cảm giác giống như có thể xuyên thấu qua nó trông thấy cô gái gọi Ninh Tâm kia đang nắm quả dấm, vẻ mặt nghiêm túc tự nói với mình: Em vĩnh viễn vĩnh viễn cũng sẽ không lừa gạt anh, dù là trò chơi Ninh Tâm cũng tuyệt đối sẽ không lừa gạt Mặc Thương Không hiểu sao lại thấy an tâm...thấy ấm lòng. Mặc Thương cảm giác mình giờ phút này bị mê muội vì một cô gái không biết làm cảm động.

[Hảo hữu] Mặc Thương: Ninh Tâm! Lời của em, anh nhớ kỹ.

[Hảo hữu] Ninh tâm: ok! nhớ kỹ đi... nhớ kỹ đi... nếu là em lừa anh... Em sẽ mời anh ăn kẹo

.....

Cô nương em nói vậy xác thực là em đã lớn rồi chứ...lừa gạt mà có thể nhỏ như kẹo sao....? Bất quá Mặc Thương đại thần không ngại...hắn không những không ngại còn cười vẻ mặt rất sáng lạn.

Tâm tình đè nén đến bây giờ đột nhiên bộc phát trở lại bình thường, thoải mái mà an tâm.

[Hảo hữu] Mặc Thương: nếu như em liên tục không gạt anh, anh mời em đồ ngọt.

[Hảo hữu] Ninh tâm: Yeah! Là anh nói đó...em thích ăn chocolate.

[Hảo hữu] Mặc thương: vậy từ giờ trở đi., anh mỗi ngày sẽ để giành một thỏi chocolate, nếu như có cơ hội hiện thực gặp nhau anh nhất định sẽ cho em.

[Hảo hữu] Ninh tâm: vậy nếu như trên thực tế không thấy được thì sao? Vậy thì không có à? *khóc lớn*...

[Hảo hữu] Mặc thương: đừng khóc.... đừng khóc, có thể gửi qua chuyển phát nhanh qua đường bưu điện mà.

[Hảo hữu] Ninh tâm: đúng thế...có thể chuyển phát. Vậy chúng ta nhất trí, ngoéo tay 100 năm không cho phép thay đổi.

[Hảo hữu] Mặc thương: ok! một vạn năm cũng không thay đổi.

[Hảo hữu] Ninh tâm: gạt người là con chó con.

[Hảo hữu] Mặc thương: em lớn thật không đó, sao giống như mấy đứa nhóc thế.

[Hảo hữu] Ninh tâm: .. giận, bé nào...bé ở đâu, em không bé!

[Hảo hữu] Mặc thương: Thôi thôi, không tức giận nữa. Nhanh đi đem nhiệm vụ nộp đi.

[Hảo hữu] Ninh tâm: đúng, anh còn phải ngủ sớm một chút đây. Vậy em đi giao nhiệm vụ.

Ninh Tâm chạy chạy bằng hai chân đến giữa tế đàn đến NPC tế ti đối thoại.

Thân Long tế ti: kể từ Thủy Tinh cung bị sụp đã một ngàn năm... không có người nào đến nơi này. Nhớ năm đó, chủ của Thủy Tinh cung thống trị tứ hải hôm nay cũng chỉ quá là một chỗ chôn xương hài cốt. Thời khắc đã từng huy hoàng đã một đi không trở lại, có thể Vương gia của Thủy Tinh cung oán khí còn vẫn tồn tại. Thỉnh một mình mang theo Thủy tinh châu này đi tới Lạc Tân Độ tìm vương giả Huyền Phong, hóa giải oán khí ngàn năm của ngài ấy. Tiếp nhận nhiệm vụ đơn độc truyền tống. Bạn có truyền tống ngay không?

Đơn độc truyền tống đó... Ninh Tâm cảm thấy rất hoang mang, có Mặc thương cùng mình thì mình cái gì cũng không sợ, nhưng đơn độc truyền tống lời mà nói không biết có nguy hiểm hay không Ninh Tâm không có chủ ý.

[Hảo hữu] Ninh tâm: (ToT)/~~ hệ thống nói phải đơn độc truyền tống, em sợ .

[Hảo hữu] Mặc thương: đơn độc truyền tống hả? Không sao đâu cứ thử đi.

[Hảo hữu] Ninh tâm: nếu như thất bại thì sao?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: thất bại thì thất bại coi như làm nhiệm vụ bình thường, thất bại cũng sẽ không có tổn thất. Đừng sợ... có chuyện gì liền nói với anh trong trò chơi cũng được, QQ cũng được, thậm chí YY cũng có thể . ...

【Hảo hữu】 Ninh tâm: ok, vậy em đi vào.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: không cần có áp lực tâm lý, cho dù nhiệm vụ thất bại cũng sẽ không có ai trách em hiểu không?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: vâng, vậy em đi.

Ninh Tâm yên lặng kích nhiệm vụ truyền tống, cột đá tế đài cột đột nhiên mở ra một cái cửa, chờ bọn Nước chảy kịp phản ứng Ninh Tâm đã biến mất không thấy.

【 đội ngũ 】 nước chảy: Ách! Ninh Tâm người đâu rồi? Sẽ không phải rơi tuyến chứ?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: nhiệm vụ truyền tống.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: còn chưa kết thúc sao? Mình cho rằng đã xong rồi chứ. Nhiệm vụ chết tiệt nhiều chuyện như vậy. Ta đều có chút không muốn làm.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: Ninh Tâm một mình làm nhiệm vụ, phần thưởng kia làm sao bây giờ?

【 đội ngũ 】 nước chảy: an tâm... Ninh Tâm sẽ không độc chiếm .

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: cái này chưa chắc được... dù sao vừa rồi trong các người mới ra một tên phản đồ.

【 đội ngũ 】 nước chảy: này cô nương rảnh nhi? Có muốn cùng ta đánh một trận không?

【 đội ngũ 】 nhân rồi cực kỳ: Mị nhi! Đừng ồn ào. Ninh Tâm sẽ không thể đâu.... Em đi làm gì đi. Nếu là có tổn thất ta đền bù tổn thất em được chưa.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: bang chủ em không phải là muốn anh đền bù tổn thất, cũng chỉ là nói thế thôi. Vậy em đi treo máy trong chốc lát.

【 đội ngũ 】 nước chảy: ta cũng vậy, treo máy tâm tình không tốt, đặc biệt bực bội.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: được rồi... được rồi. Như vậy đi, ta cùng các người chơi đấu kiếm tiếp đi.

【 đội ngũ 】 nước chảy: không chơi

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: đừng có lên cơn, có một số việc không phải là buồn bực ở trong lòng là tốt. Mau tới đi theo giúp ta. Phòng 188 nhìn ta chọn con số may mắn chưa. Hôm nay nhất định sẽ có vận khí tốt .

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: cùng đi chứ... Nước chảy ta chịu trách nhiệm kéo người đi. Dù sao hiện tại ngoại trừ chờ đợi cũng không làm được những chuyện khác.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: lão Đại đâu? Anh cũng cùng đi đi chúng em mở hai phòng, em đem các nàng cũng tới .

【 đội ngũ 】 Mặc thương: không đi... các người chơi đi.

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: Mặc Thương hãy nghỉ ngơi một chút đi, cũng muộn rồi .

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: ừ, ta tự biết chừng mực, các người đi đi.

Bọn Nước chảy tổ đội đi chơi đấu, Nhân nhi mị cùng Nhân rồi cực kỳ cũng trạng thái treo máy. Một cái nhìn sang những người còn lại đồng loạt hoặc đứng hoặc ngồi xuống, mới vừa rồi còn cãi nhau giờ Thủy Tinh cung lập tức thanh tĩnh.

Quá an tĩnh cho dù là thói quen một chỗ Mặc Thương giờ phút này cũng sinh ra vài phần tịch mịch. May mà còn không kịp đợi cảm giác khó chịu thì Ninh Tâm tin gõ tới đây.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Anh Mặc Thương, Thủy Tinh cung ban đầu là như thế nào bị sụp anh biết không?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: căn cứ đầu mối chính là nhiệm vụ nhắc nhở, hẳn là thời kì Thần Ma đại chiến Thủy Tinh cung bị cuốn vào phân tranh. Về sau bị phản đồ bán đứng thủ hạ là bốn Thánh chiến bị chết, Huyền Phong trước khi chết tự mình đem Thủy Tinh cung phong bế.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: ta bên này có nội dung kể là đoạn kẻ bán đứng Huyền Phong cùng Thủy Tinh cung chính là người yêu Huyền Phong. Cho nên Huyền Phong mới nổi điên đem Thủy Tinh cung san thành bình địa. Nội dung này thật đáng thương cảm, em đọc cũng muốn khóc.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: ngoan .... đây chỉ là chuyện xưa.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Huyền Phong nói nữ nhân trong thiên hạ là thần bí nhất khó lường, xảo trá, nh vật tham lam... ☞ lời nói này... em cảm giác mình vô đây nghe chửi.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Không phải là đang chửi em. Em nhiều lắm chỉ xem như là 1 cô gái, cách nữ nhân còn kém xa lắm

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: ☞, đây là an ủi em, hay là vô tình đá kích em thế.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: là an ủi ... đương nhiên là an ủi.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: hừ! mới là lạ.

Ninh Tâm cong cong môi, tiếp tục kích đối thoại cùng Huyền Phong đối thoại.

Tiến vào Lạc Tân Độ xong, Ninh Tâm nhớ lại bi kịch của Huyền Phong, một lần nữa ôn lại cảnh tượng suy sụp của Thủy Tinh cung lần trước. Rõ ràng là đồ hoạ mà Ninh Tâm lại đa sầu đa cảm sau khi xem xong thế nhưng khóc nước nỡ.

Cuối cùng chính là Huyền Phong đâm chết người yêu của mình chán nản ngã xuống vương tọa, Vương gia ngày xưa ôm lấy người yêu của mình, cùng cảnh tượng huy hoàng chính mình Thủy Tinh cung chìm cái chết chìm trong nước.

Huyền Phong: trước hết người phải trả giá, nhất định gặp nhiều tổn thương. Nếu như có thể ta lại cũng không muốn động tâm.

Hình ảnh là xương trắng vụn nằm chết trong nước trắng như tuyết, xem mà người rợn cả tóc gáy. Ninh Tâm nhát gan, bị hình ảnh cơ hồ là nhắm lại mắt.

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: hu huhu cảnh vừa rồi hình ảnh thật là dọa người

【 Hào hữu 】 Mặc thương: hình ảnh? Ấn Esc bỏ qua.

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: , em che mắt vượt qua ...

【 Hào hữu 】 Mặc thương: là anh sai rồi... trước đó không có nói cho em biết, lần sau em sẽ biết.

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: nội dung câu chuyện kết thúc, em đi đối thoại tiếp.

Vương gia Huyền Phong một thân bạch y chiến giáp, dù là hấn hiện tại chỉ là u hồn, tay cầm trường thương độc lập tại biển Chết trên vách đá mà vẫn như cũ uy phong lẫm lẫm, tuyệt mỹ phi phàm. Không thể không nói vị này đã từng là bá chủ của tứ hải, trong Thần thoại công nhận là NPC mỹ nam, xác thực chiếm được các tỷ tỷ, muội muội ưu ái.

Ninh tâm đứng ở vách núi bên cạnh nhìn hồi lâu, nội tâm nhiều lần ngẫm nghĩ. Cùng đều là bạch y mặc ở trên người Huyền Phong toát lên khí phách vương giả, mặc ở trên người Mặc Thương lại tiêu sái phiêu dật. Ninh Tâm

nhìn trái, nhìn phải, nhìn trên, nhìn xuống không biết vì cái gì vẫn cảm thấy Mặc Thương càng đẹp trai hơn.

NPC Huyền Phong: duyên đã định tam sinh, mãi mãi không rời. Thủy tinh châu này ta đưa cho nàng còn tín vật định tình, hôm nay người đã qua đời lưu lại cũng vô dụng, đối với ta mà nói bất quá là tặng thêm thể lương mà thôi. Ta và người cũng coi như là hữu duyên vật này tặng người, mong người hãy quý trọng.

Huyền Phong v trong bọc đồ Ninh Tâm kim quang chợt lóe, chờ Ninh Tâm mở ra kiểm tra, cộng thêm thủy tinh châu mà tế ti đàn đưa cho mình lúc này là hai viên : một xanh, một hồng lẳng lẳng nằm ở trong túi. Ninh Tâm kích như thế nào, hoặc là tra xét hệ thống đều nhắc nhở vật phẩm hiện tại không cách nào dùng.

Lời Huyền Phong cũng không có kết thúc, lần này đều không cần Ninh Tâm tiếp tục kích, Huyền Phong chính mình liền lên tiếng.

NPC Huyền Phong: ta Long tộc tung hoành tứ hải, năm đó bởi vì ta nhất thời vì nghĩa khí mà đưa tộc đến chỗ diệt vong, là ta gây ra tội lỗi. May mà năm đó ta dùng máu bảo tồn huyết mạch cuối cùng của Long tộc. Người này tên Xích Long, là con thứ 6 của Hồng Long, thiên phú dị bẩm khác người không phải là người hữu duyên thì không thể khống chế. Hôm nay ta đem nó tặng người, kính xin mở lòng chăm sóc nó dùm ta.

Huyền Phong phất ngón tay một đạo tia sáng màu đỏ từ đầu ngón tay hắt phát ra, chui lên cánh tay Ninh Tâm. Chờ ánh sáng tan hết hiện lên 1 con Hồng Long nho nhỏ như con rắn nước quấn quanh tại tay Ninh Tâm. Con lắc lắc đầu của mình tiểu Long Giác, mở ra 1 bọt khí vừa mở miệng chính là “Mẹ.” (L: ha ha, con rồng con này đáng yêu)

☞, Ninh Tâm đầu đầy mồ hôi lạnh, đối với con rồng nhỏ quấn trên cánh tay vạn bất đắc dĩ. Chẳng lẽ về sau nàng đi tới chỗ nào đều bị cái con Thần Long này gọi mẹ ư?

Vừa lúc đó hệ thống thông cáo trên kênh thế giới, kênh đội ngũ, kênh bạn tốt đồng bộ công bố tin tức.

【 thông cáo 】 chúc mừng người chơi Ninh Tâm mang theo đồng đội thuận lợi hoàn thành Ẩn Tàng nhiệm vụ - Trờ về vương giả, tất cả đội viên đến được ban thưởng phong phú!

Kênh thể giới : Thông báo chúc mừng người chơi Ninh Tâm mang theo đồng đội thuận lợi hoàn thành Ẩn Tàng nhiệm vụ - Trờ về vương giả, tất cả đội viên đến được ban thưởng phong phú!

Kênh đội ngũ chúc mừng người chơi Ninh Tâm mang theo đồng đội thuận lợi hoàn thành Ẩn Tàng nhiệm vụ - Trờ về vương giả, tất cả đội viên đến được ban thưởng phong phú!

Kênh hảo hữu : Thông báo chúc mừng người chơi Ninh Tâm mang theo đồng đội thuận lợi hoàn thành Ẩn Tàng nhiệm vụ - Trờ về vương giả, tất cả đội viên đến được ban thưởng phong phú!

H ử? Hoàn thành rồi!

Ninh Tâm ngây ngốc nhìn qua tin tức hệ thống thông cáo, kênh đội ngũ bên trong cũng loạn trào.

【 đội ngũ 】 nước chảy: OMG! Lần này như thế nào nhanh như vậy? Tiểu bạch em giờ thần tốc!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ván kiếm của ta còn chưa có kết thúc đây!

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: Em gái nhiệm vụ hoàn thành?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: a a a a a a, đáng chết,... ta chỉ là đánh chữ bỏ lỡ thông báo... rơi lệ.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Hạ! Hoàn thành, cuối cùng nhiệm vụ chính là nhìn lại một chút khung cảnh Thủy Tinh cung bị huỷ, sau đó chính là không ngừng cùng vương gia Huyền Phong đối thoại.

【 đội ngũ 】 nước chảy: rỗng rỗng... ta thăng ...ba cấp!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: Hả? Ta cũng vậy...

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: ta cũng vậy thăng ba cấp, hệ thống còn đưa 1 cái bao đại lễ.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: không tệ... không tệ... ta mở ra là kỹ bản thời trang.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: hả? Thời trang...ta cũng muốn. Ta lấy đến chính là 3 viên Thạch Đầu cấp 4 đã giám định. .

【 đội ngũ 】 nước chảy: @@ GM chết tiệt ta cùng hã có cừu oán! Hã liền cho ta một tổ Huyền Tinh thạch.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: 囧 ài nhân phẩm không tốt. Được rồi... không tồi... dầu gì cũng đáng cái trên trăm KNB đó.

【 đội ngũ 】 nước chảy: lão Đại ngài lấy được cái gì? Có hay không Huyền Long thạch?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: cái này hả : công thức và nguyên liệu chế tác bộ “Vũ Y nghệ thường” .

【 đội ngũ 】 nước chảy: Vũ Y nghệ thường hả, chế tạo ra cho Ninh Tâm mặc không sai.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ừ. Công tử đâu? Có Huyền Long thạch không?

Hồi lâu, công tử Nhã mới ở trong kênh đội ngũ phát vật phẩm.

【 đội ngũ 】 công tử Nhã: bản vẽ chế tạo máy ném đá.Phục vụ cho Công thành chiến

Sặc.... công tử Nhã trong lòng rất ai oán, hã một mình cô độc lẻ loi, không có bang phái lại cho hã một cái máy ném đá là có ý gì? Huống chi hình thức công thành chiến đến nay còn chưa có công bố cụ thể?

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: không có Huyền Long Thạch tuy là rất đáng tiếc, công tử bán đồ cho ta được không?

【 đội ngũ 】 công tử Nhã: người muốn ta sẽ đưa người.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: như vậy sao được. Mặc dù bây giờ còn không có giá trị gì nhưng chờ hình thức Công thành chiến công bố thì nó rất đáng tiền một trăm vạn thế nào?

【 đội ngũ 】 công tử Nhã: ok.

【 đội ngũ 】 nhàn rồi cực kỳ: đợ một chút, ta trả thêm, công tử bán cho ta đi.

【 đội ngũ 】 công tử Nhã: hàng hóa đã bán ra không đòi lại, Naruto Naruto giao dịch đi.

Mắt thấy Naruto Naruto Hòa và công tử Nhã giao dịch, Nhàn rồi cực kỳ trong lòng đau lòng. Bản vẽ chế tác máy ném đá trước mắt xem ra không có hiệu quả sử dụng, nhưng khi hệ thống thành chiến một khi mở ra thì giá trị bản vẽ rất lớn. i có thể nghĩ tới Naruto Naruto so với hãn phản ứng nhanh hơn một bước, công tử Nhã lại là kẻ nói một không hai lời , lời hứa đáng giá nghìn vàng Nhàn rồi cực kỳ chỉ có thể trơ mắt nhìn bản vẽ rơi vào tay Naruto Naruto, đứng ở một bên lo lắng...

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: không có Huyền Long thạch rất đáng tiếc, thần khí thứ mười ba ta còn tưởng rằng có thể chứng kiến một cái chứ

【 đội ngũ 】 nước chảy: xác thực đáng tiếc... Ninh Tâm em có gây ra nhiệm vụ tiếp sao không?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không có.

【 đội ngũ 】 nước chảy: Vậy không có biện pháp rồi...

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: A... Huyền Long thạch có phải hay không là cái này?

Ninh Tâm lễ bao của mình sau khi mở ra trong bọc có hai tảng đá nằm đó, dựa theo lúc trước Mặc Thương chỉ, ấn SHIFT kích tảng đá,

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: “Huyền Long thạch – Long chiến”, *Huyền Long thạch – trụ thiên”

Trùng mắt!

Trùng mắt!

Trùng mắt!

Một đám người nhìn chăm chăm tin tức, lập tức trợn tròn mắt.

Rồi... kênh đội ngũ yên lặng, yên lặng tới trình độ nhất định rồi bắt đầu bộc phát.

【 đội ngũ 】 nước chảy: Trời ơi..., tiểu Bạch em là năm được GM đi? Nhất định là thế.... tuyệt đối là thế!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ai uy, Ninh Tâm em ngày mai nhất định phải đi mua vé số nhất định, nhất định phải mua vé số! Vận khí tốt như vậy nhất định có thể trúng giải thưởng lớn .

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: em gái, ta hiện tại rất cực tin tưởng lời Nước chảy nói , bản thân em chính là kỳ tích. Đến tột cùng là nhân phẩm gì mới có thể cho em vận khí tốt như vậy ?

【 đội ngũ 】 Anh túc quyến rũ: Ninh Tâm em nhất định mỗi ngày đều đỡ người già qua đường đường ... Chồng ơi, như vậy làm người em giận sôi là vận quá tốt, em ghen ghét làm sao bây giờ?

【 đội ngũ 】 Thiên Ngân: ~~o (_)o ~~ ghen ghét cũng không có biện pháp, chồng hiện tại cũng là hâm mộ ghen ghét, hay giết người cướp bóc.

【 đội ngũ 】 Anh túc quyến rũ: 囍, đừng bảo là làm đi. Chủ ý xấu thế lại nói ở trước mặt nhiều người như vậy, em cảm thấy được hai người chúng ta khả năng bị giết tương đối lớn.

【 đội ngũ 】 Thiên Ngân: vợ, anh hận... vì cái gì em không phải là bàn tay vàng, vì cái gì em mở không đến Huyền Long thạch, hu hu...

【 đội ngũ 】 nước chảy: Trời ơi...hai khối Huyền Long thạch đó, một khối đã đủ rồi ta đổ mắt rồi mà thậm chí nó có hai khối!

【 đội ngũ 】 công tử Nhã: Huyền Long thạch có thể bán cho ta một khối không?

Công tử Nhã suy nghĩ hồi lâu đã muốn tránh đi Ninh tâm cô nương , giờ lại bị Huyền Long thạch hấp dẫn rất cực thỏa hiệp vì Huyền Long thạch .

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không bán, em cho công tử một khối, anh muốn cái n

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: trừng mắt! Không cần tiền... Cô nương em ngốc rồi!

【 đội ngũ 】 nước chảy: tiểu... tiểu... Tiểu Bạch, em biết đây là gì sao? Em biết tảng đá kia có giá trị nào không? Đây chính là bảo bối có tiền mà không mua được, muốn rời tay mà nói hơn ngàn NDT không kém... NDT đó!

Ách... Mặc như vậy sao...

Ninh Tâm tắc lưỡi, quả thực không nghĩ tới tảng đá kia có giá trị cao như vậy. Bất quá... một tảng đá mà thôi vậy àm có giá hơn ngàn NDT sao? Ninh Tâm bày tỏ hoài nghi.

Bất quá hoài nghi chỉ là hoài nghi, tảng đá kia so với lời hứa đáng giá hơn.

Lúc trước Mặc Thương đã đáp ứng công tử Nhã rồi nếu như không cho, Mặc Thương anh ấy chẳng phải là tiểu nhân nuốt lời hay sao?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: được rồi! lúc trước Mặc Thương đã đáp ứng công tử Nhã . Dù sao có hai khối, không sao

【 đội ngũ 】 nước chảy: Trời ạ, đó là nói thế...Nhưng đây là đồ hệ thống tặng cho em, thuộc về em, em đừng có hối hận đó.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không hối hận, thứ này em lại không có dùng. Nhiệm vụ đều là mọi người giúp em làm, hai tảng đá xem như là phần thưởng đội ngũ tốt lắm, một khối cho công tử Nhã, một khối cho Mặc Thương được không?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: khóc rống rơi lệ, ôm Ninh T nào.... Tỷ tỷ yêu em chết mất, làm sao em có thể đáng yêu

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: ta không có ý kiến dù sao đồ là của em.

【 đội ngũ 】 Thiên Ngân: vợ, lão Đại hấn thật hạnh phúc, anh hâm mộ ghen ghét quá.

【 đội ngũ 】 Anh túc quuyến rũ: không có việc gì... không có việc gì, đêm nay em mua cho anh đùi gà ăn.

【 đội ngũ 】 Thiên Ngân: vợ à, em thật tốt, em thật hiền lành.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: đợi một chút, ta không tán thành.

Nhân nhi mị đột nhiên lên tiếng trong đội ngũ vốn là không khí cao hứng bừng bừng lập tức bị dội nước lạnh.

【 đội ngũ 】 nước chảy: cô nương này...em lại muốn bới móc cái gì?

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: ta không phải là bới móc... ta chỉ là có chuyện cần nói. Nếu đã chính Ninh tâm nói Huyền Long thạch thuộc về ban thưởng của đội ngũ dựa vào cái gì mà bang chủ của chúng ta không có phần?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: lời này của người có ý gì? Tặng đá tổng cộng chỉ có hai, chẳng lẽ bắt lão đại của chúng ta nhường ?

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: ta cũng không có nói như vậy, bất quá đầu gì nhiệm vụ này bang phái của chúng ta có ba người tới lại tận tâm tận lực, ngay cả bang phái các người bên trong có nội gián chúng ta cũng không có trở thành kẻ phản bội. Phần ân tình này cũng đủ một tảng đá đi? Phù thế niên hoa nhiều người vậy, Mặc thương đại thần nhận một khối ta không phản đối, nhưng công tử Nhã chỉ có một người dựa vào cái gì hẳn có thể được, mà bang chủ của chúng ta lại không ?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: nếu đã nói đến công lao, vậy chúng ta dứt khoát nói thẳng thắn. Công tử Nhã ở trong mê cung một đường hộ tống Ninh Tâm vào lúc cuối cùng giúp Ninh tâm ngăn cản công kích nếu không phải là công tử thì nhiệm vụ đã sớm kết thúc, còn chờ đến chia đồ nữa sao? Huyền Long thạch cho công tử là đúng rồi!

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: các người nếu đã nói như vậy ta cũng không thể nói gì hơn. Nhưng các người cũng tốt xấu suy tính cho công lao của bang phái chúng ta 1 chút , Huyền Long thạch có hai khối mà có tư cách cầm có 3 người. Bang chủ của chúng ta, Mặc Thương và công tử Nhã. Dù sao nhất định phải có một người nhường lại.

【 đội ngũ 】 nước chảy: cô nương...là logic gì thế! Đây rõ ràng đồ chính là của Ninh Tâm.

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: được rồi vậy ta hỏi Ninh Tâm, cô cảm thấy bang chủ của chúng ta có tư cách có Huyền Long thạch không?

Củ khoai lang phỏng vớt xuống trên tay Ninh Tâm, cô nương này nhìn thấy màn hình u buồn.

Từ tư tâm cân nhắc, Ninh Tâm là muốn đem tảng đá cho Mặc Thương và công tử Nhã . Nhưng là Nhàn rồi cực kỳ cùng mình trong hiện thực dù sao cũng coi như biết, cứ như vậy giúp người ngoài phỏng đoán Trần Diêu , Tạ Vũ sẽ không tha cho cái tai của mình.

Huống chi từ góc độ cố gắng hiển cân nhắc Nhàn rồi cực kỳ ba người cũng xác thực là xuất ra thực lực.

Hai tảng đá đến tột cùng chia cho ai, Ninh Tâm cảm thấy đầu đều đau.

【 】 Mặc thương: Huyền Long thạch cho công tử Nhã cùng Nhàn rồi cực kỳ đi.

Trần mặc lâu dài, Mặc thương đại thần một câu nói như đập ở trong nước, trong đội ngũ sôi trào.

【 đội ngũ 】 nước chảy: lão Đại dựa vào cái gì mà ngài phải nhường lại.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: lão Đại ngài không thể tốt như vậy, ngài đáp ứng nhưng chúng ta còn không đáp ứng đâu.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: ta cũng vậy, không tán thành.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: suy tính một chút cho tình cảnh của Ninh Tâm đi, không làm cho em ấy khó xử.

Trong đội ngũ đột nhiên an tĩnh.

Đúng vậy, kỳ thật hiện tại khó khăn nhất là Ninh Tâm. Nhưng làm cho Mặc Thương bị thua thiệt, người Phù thế niên hoa vừa giơ tay nhưng nuốt không trôi cơn tức này. Đáng hận Nhàn rồi cực kỳ nói là cùng Ninh Tâm ở

trong hiện thực biết nhau, lại làm cho Nhân nhi mị một mình làm rồi chính mình ngư ông đắc lợi.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Huyền Long thạch quý vậy sao?

【 đội ngũ 】 nước chảy: nói nhảm... ta mới vừa nói mấy lần, tảng đá kia là vật liệu chế tạo thần khí thứ 13.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: vậy nếu như em dùng này đối với Thần Long xích cánh thì sao?

Ninh Tâm đem con rồng mình mới vừa lấy được, đem thuộc tính phát đến kênh đội ngũ kênh nói tiếp.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: em đem Thần Long cho Nhân rồi cực kỳ, tảng đá cho công tử Nhã cùng Mặc Thương đại thần có thể chứ?

Chương 48

Trong lúc nhất thời đội ngũ không người nào nói.

Đám người Nước chảy vừa tức vừa chao đảo, đối mặt với Ninh Tâm cô nương bọn họ cảm giác mình yếu ớt như Ngọc lưu ly khi nóng, khi lạnh.

Tiểu Bạch nói điều này làm cho người ta dở khóc dở cười, có thể hay không người hào phóng đến ngốc như vậy?

Huyền Long thạch là gì? Đó là nguyên liệu chế tạo thần khí thứ 13, là toàn bộ tấm lòng mà nói trong game là cực của cực phẩm. Cho dù không phải mình dùng đem đi chợ giá trị cũng là trở thành giàu to .

Thần Long xích cánh là gì? Chỉ thấy xem thuộc tính tuy nói là con Thần Long, nhưng này hoàn toàn không chỉ là sủng vật mà thôi! Nó có thể ngồi cười, có thể đánh, thuộc tính cực phẩm có thể so với sủng vật quả làm cho người ta tức chết mà... phần thưởng có thể đùa giỡn sao? Cứ thế nói là nói, đôi mắt cũng không có con sủng vật cực phẩm như vậy. Nhưng Huyền Long thạch dầu gì cũng cực kì đáng giá nhưng này nhưng con rỗng ngay cả giá cả đều đoán không ra. Xứng đáng là bảo vật hoàn toàn vô giá.

Nhưng Ninh Tâm lại tùy tùy tiện tiện nói muốn bắt Thần Long cùng người khác đối đối gì đó vẫn là nàng muốn Huyền Long thạch của mình.

Tin tức này tin tức này nếu là truyền lỗ tai tới sư phụ Gió cuốn mây tan 1 gian thương kia phỏng đoán chỉ có một hậu quả. Gió cuốn mây tan sẽ trước tiên đem Ninh Tâm rửa sạch sẽ rồi chặt, rồi lại đem mình rửa sạch sẽ chặt mà chết. Quá mất mặt... quá mất mặt

Bọn Nước chảy đối mặt với Ninh Tâm, không khóc nổi, càng cười không nổi... Cười nàng ngây ngô, cười nàng ngây ngốc, ngu si làm lòng người đau đớn.

Khi nàng nói “Ta đem Thần Long cho Nhân rồi cực kỳ, tặng đá chia cho công tử Nhã cùng Mặc Thương đại thần có thể chứ?” Lúc đó Lý Tín sờ sờ

cái cảm, trực tiếp nghiêng đầu nhìn về phía bên cạnh Phương Thiếu Vũ lời lẽ chính nghĩa nói:

“Huynh đệ, người nếu nói cô nương này là giả ngu lừa gạt Dĩ Mặc, ta cảm thấy không có đạo lý.”

Lúc này đây, Phương Thiếu Vũ không có cùng tranh cãi với Lý Tín.

Từ khi tiếp xúc với cô nàng này tới nay, dù là trải qua Dạ Tâm nguyện lần trước, Phương Thiếu Vũ vẫn cảm thấy Ninh Tâm cố ý giả vờ ngây ngốc câu dẫn Kha Di Mặc. Hắn đã từng tin tưởng trong trò chơi có thiếu nữ đơn thuần ngây thơ nhưng khi cũng chính là hắn muốn che chở cả đời cho cô gái kia, thì nàng ta hung hăng ở sau lưng cho hắn một đao. Hôm nay Ninh Tâm cùng giống như cô gái lúc trước? Đều tiểu Bạch giống nhau, lạc đường không ngừng, nhu nhược ngây thơ.....(L: biết ngay tên này bị gái đá nên thù mà...)

Nhưng Ninh Tâm cùng với cô gái lúc trước lừa gạt mình không giống như vậy. Từ trong ngôn ngữ Ninh Tâm Phương Thiếu Vũ có thể rõ ràng cảm nhận được cô ta đối với Mặc Thương là chân tình. Vì một khối Huyền Long Thạch Ninh Tâm thậm chí nguyện ý hai bàn tay trắng để giành cho Mặc Thương. Như vậy Ninh Tâm thật thà chất phác làm cho người ta đau lòng nhưng thật thà chất phác lại làm cho người ta vô hạn cảm động. Thậm chí ngay cả Phương Thiếu Vũ có lẽ chính mình thật sự nên đối với Ninh Tâm như vậy, thử cho cô ấy tiếp nhận xen vào thế giới của Kha Dĩ Mặc xem sao.

Mà giờ khắc này kẻ lo lắng cũng có Nhàn rồi cực kỳ. Vốn là biết có hai khối Huyền Long thạch hấp dẫn cực lớn trước mặt, Nhàn rồi cực kỳ cũng chỉ là con người. Dù là hắn có tiền nhưng Huyền Long thạch là có tiền mà không mua được, bỏ lỡ lần này hắn cho dù cầm lấy nhân dân tệ đi mua cũng không có thể mua được.

Cho nên khi Ninh Tâm nói muốn đem Huyền Long thạch chia đi ra sau, hắn liền nói cho Nhàn nhi mị can thiệp.

Vốn là chủ ý của Nhàn rồi cực kỳ rất tốt. Hãn nghĩ Ninh Tâm cùng mình trong hiện thực biết, dựa vào quan hệ này cô nương này không đến mức một chút tình cảm cũng không có chứ. Mặc Thương là lão Đại của Phù thế niên hoa, lại cùng Ninh Tâm đi lại tương đối gần, Huyền Long thạch cho hãn cũng đúng.

Còn công tử Nhã, hãn và Ninh Tâm cũng chưa quen thuộc, thứ hai công tử Nhã là độc hành, nhiệm vụ lần này cũng chỉ có một mình hãn tham gia, Huyền Long thạch chia không đến trên đầu của hãn cũng đúng chứ.

Nhưng thiên tính, vạn toán Nhàn rồi cực kỳ tính sai rồi Ninh Tâm rất giữ lời. Đáp ứng cho công tử Nhã Huyền Long thạch, sống chết cũng chia ta công tử Nhã 1 khối. Còn đối với Mặc Thương, Ninh Tâm thà rằng dùng Thần Long của mình cũng phải đổi giúp anh ta bảo toàn một khối Huyền Long thạch. Cục diện như thế chẳng khác gì là đem Nhàn rồi cực kỳ dồn đến tình thế khó xử.

Thần Long của mà Ninh Tâm cho đổi với Nhàn rồi cực kỳ mà nói chính là củ khoai lang nóng phỏng tay, cầm cũng không được, không cầm thì thiệt thòi. Cầm thì về sau lan truyền thanh danh của hãn mất. Nhưng không cầm, thú cưỡi cực phẩm nói không đỏ mắt đó là giá.

Quyết định buông tha cho Thần Long sao? Nhàn rồi cực kỳ cảm giác mình không bỏ được. Cho dù lấy không được Thần Long, Huyền Long thạch hãn cũng nhất định phải được. Nhưng Nhàn rồi cực kỳ biết rõ nếu như hãn hôm nay buông tha cho Huyền Long thạch có lẽ có thể ở trong lòng lưu lại một hình tượng tốt cho Ninh tâm. Nhưng nếu như hãn cầm đi tảng đá kia, Ninh Tâm cùng tình cảm của hãn tại thực tế phỏng đoán khó phát triển hơn nữa.

Bảo vật tốt hay người đẹp cán cân này khiến Nhàn rồi cực kỳ cảm thấy như 1 con dao...2 lưỡi.

Nhưng lúc đó, Nhãn nhi mị còn không buông tha cho hãn, loạn cả lên.

【 Hảo hữu 】 nhãn nhi mị: bang chủ con Thần Long này rất cực phẩm, không lấy được Huyền Long thạch cầm nó cũng không mất mát gì .

【 Hảo hữu 】 nhàn rồi cực kỳ: ta biết rõ.

【 Hảo hữu 】 nhãn nhi mị: vậy ngài mau đáp ứng đi, ngài không nói lời nào thì bọn Phù thế niên hoa bên kia lại nợ kia, như vậy chúng ta sẽ bị đẩy vào thế khó xử.

【 Hảo hữu 】 nhàn rồi cực kỳ: Mị nhi! Em để cho ta suy nghĩ thật kỹ đã.

【 Hảo hữu 】 nhãn nhi mị: còn phải nghĩ nữa sao ? Chúng ta tới đây làm nhiệm vụ này không phải là vì Huyền Long thạch sao? Huyền long thạch không lấy được chẳng lẽ ngay cả Thần Long này cũng không cầm? Vậy chúng ta cũng quá thiệt thòi rồi.

【 Hảo hữu 】 nhàn rồi cực kỳ: lời nói không phải nói là được. Ta cùng Ninh Tâm dù sao trong hiện thực cũng biết nhau, nếu thực cầm Thần Long của cô ấy về sau thấy ta thì ta phải thế nào chứ?

【 Hảo hữu 】 nhãn nhi mị: thực tế quen biết nhau? Đó chính là cô ta không đúng, cô ta thà rằng giúp người ngoài cũng không giúp ngài nàng không để ý tới cảm giác của ngài, ngài còn để ý tình cảm của nàng hay sao? Bang chủ cơ hội chỉ có một lần, bỏ lỡ ngài sẽ hối hận cũng không kịp.

【 Hảo hữu 】 nhàn rồi cực kỳ: ta hãy suy nghĩ một chút.

【 Hảo hữu 】 nhãn nhi mị: này bang chủ...ngài cho là mình đang tại tiệm ăn của thành phố chọn món ăn sao, còn chờ người ta chia tã, chia hữu. Ngài lại không mở miệng, phỏng đoán bên kia Phù thế niên hoa nói ngài không muốn. Ta dù sao tùy ngài, hiện tại bắt đầu ta cái gì cũng không nói, chính ngài nhìn xem đi.

Nhãn nhi mị thấy Nhàn rồi cực kỳ cứ lẩn tránh không chừng chính mình lo lắng suông cũng vô dụng, dứt khoát giận dữ không nói.

Kênh tán gẫu đều ở vào trạng thái bất động, Nhàn rồi cực kỳ lại càng không ra được chủ ý.

Giờ khắc này đem so sánh với Nhàn rồi cực kỳ bản khoản, thì Mặc Thương còn lại là tương đối thích ý.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: nha đầu ngốc, em thật cam lòng cho đi sao. Thần long cực phẩm như vậy tùy tiện làm cho người ta.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: đúng như Nước chảy nói Huyền Long thạch rất quý sao? Em nghĩ để lại làm thần khí cho anh, chờ anh có thần khí sẽ lợi hại hơn.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: đưa ngốc.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: này.... em mới không ngốc nhá! Dù sao Thần Long ở chỗ của em không có dung gì, Huyền Long thạch chỉ có hai khối mà muốn phân chia cho ba người, em chỉ có thể như vậy.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: không có Huyền Long thạch anh cũng có thể đứng đệ nhất bảng xếp hạng em tin hay không?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Hà? Nhưng không thể cho anh Huyền Long thạch trong lòng em khó chịu. Em vốn muốn là đưa cho anh.

Nha đầu ngốc...nha đầu ngốc.... quả nhiên là ngốc. Mặc Thương trong lòng mắng Ninh Tâm ngốc rồi lắc đầu, trên mặt lại mang theo nụ cười.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: ngoan...anh không cần Huyền Long thạch, đem Huyền Long thạch cho công tử Nhã cùng Nhàn rồi cực kỳ đi. tiểu Thần Long so với Huyền Long thạch còn trân quý hơn lại còn có thể làm thú cưỡi. Em không phải là không có thú cưỡi sao? Anh và em mỗi người một con rồng, vừa vận gom thành một đôi không phải là tốt hơn sao?

Cùng Mặc Thương với thần long gom thành một đôi đó . Ninh Tâm trong đầu tự hiện lên cảnh tượng hai con rồng cùng bay ngao du tứ hải.

Này hấp dẫn thật sự lớn, nhưng mà...

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: không cần đâu... thú cưỡi em mua những thứ khác.

Hà? Vẫn không hiểu sao? Mặc Thương cảm thấy buồn bực, hôm nay nha đầu Ninh Tâm kia mình nên ít nói chuyện.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: tại sao phải vậy chứ? Chẳng lẽ em không thích con rồng này? Nhìn nó rất đáng yêu.

Nhìn nhìn con rồng nhỏ trên cánh tay mình quẩn quanh, lại còn kêu mẹ, mẹ..., Ninh Tâm vội vàng đem tầm mắt dời đến bên cạnh.

Nhấn!

Hấp dẫn cực lớn trước mặt khảo nghiệm sức chống cự của con người!

Rất hấp dẫn...hấp dẫn... Hu hu nhịn không được. Con rồng này mặc dù kêu loạn mẹ nhưng nó thật rất đáng yêu....

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: đừng dụ dỗ em.. em chính là hạ quyết tâm thật lớn mới đem nó đưa ra.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: em cũng rất thích con rồng này đúng không? Thứ mình thích tại sao phải cho người khác ?

Lời nói này khiến Ninh Tâm càng ai oán .

Đúng vậy, con rồng này đáng yêu như thế... Ninh Tâm thích nó, thích không thua gì con tiểu hồ ly của mình. Nhưng thứ nàng thích lại phải đưa ra ngoài tại sao phải vậy chứ?

Ninh Tâm suy nghĩ một chút con rồng này quả đáng yêu nhưng nếu so với Mặc Thương thì nàng tựa hồ càng nghiêng về Mặc Thương đại thần.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: em thích nhưng mà càng muốn đem đồ tốt nhất cho anh. Nếu như Huyền Long thạch cùng con rồng chỉ có thể chọn một em thà rằng chọn Huyền Long thạch.

Ninh Tâm nói là đương nhiên mà Mặc Thương nghe vào trong tai nhưng lại một cái cảm thụ khác. Ninh Tâm cũng không biết những lời này của mình tại trong lòng Mặc Thương sẽ sinh ra rung động mạnh mẽ cỡ nào..... Có thể giờ khắc này Mặc Thương thật đang ngậy ngấn cả người, thật lâu không cách nào nói ra.

【 đội ngũ 】 Nhàn rồi cực kỳ: Ninh Tâm em thật sự muốn đem Thần Long cho anh sao?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ừ.

【 đội ngũ 】 nhàn rỗi cực kỳ: nếu như đây là tâm ý của em, thì anh nhận nó.

Má nó!

Nước chảy quả thực muốn mắng lên tiếng.

Lời nói này vì sao hỏi Ninh Tâm thật sự muốn đem rồng cho Nhàn rỗi cực kỳ? Vì sao nói đây là ý muốn của Ninh Tâm hả?

Nói giống như Ninh Tâm thật là muốn đem con rồng cho Nhàn rỗi cực kỳ, mà không phải là trong lúc đó tình thế vạn bất đắc dĩ phải lựa chọn.

【 đội ngũ 】 nước chảy: Nhàn rỗi cực kỳ đại bang chủ, ngài sẽ không thật sự muốn thu rồng của Ninh Tâm đi?

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: lời này của người có ý gì? Rõ ràng là Ninh Tâm tự mình nói cho bang chủ nhà ta. Cái gì gọi là thật sự muốn thu hả?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ta hận...vì cái gì hiện tại Mưa nhỏ không có ở chỗ này. Ta cảm thấy được cùng một người không biết đạo lý thật đau đầu.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: Nước chảy, Phượng Vũ đừng nói nữa.

【 đội ngũ 】 nước chảy: lão Đại! Lúc này còn không nói chẳng lẽ muốn Ninh Tâm đem Thần Long xuất đi sao?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: không thể nào Thần Long là của Ninh Tâm . Dựa theo lời Ninh Tâm nói hai khối Huyền Long thạch cùng một Thần Long, công tử Nhã cùng Nhàn rỗi cực kỳ. Đã như vậy, ta không nhận Huyền Long thạch vậy con Thần Long nay có thể hay không?

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: không phải mới vừa nói ...

【 đội ngũ 】 Mặc Thương: vừa rồi khi Ninh Tâm phân phối Huyền Long thạch đều không có nói tới Nhàn rỗi cực kỳ lời này người tại sao không nói?

【 đội ngũ 】 nhân nhi mị: đó là Ninh Tâm quên mất.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: quên mất? Nơi này còn có 19 người, nói chuyện phiếm ghi chép sẽ không biến mất, có muốn hay không ta thả tới

diễn đàn, mọi người chúng ta cùng nhau tham thảo một chút xem một chút ý của Ninh Tâm là gì?

【 đội ngũ 】 nước chảy: (o) / lão Đại, ta chụp rồi !

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ừ. Bây giờ đối với đề nghị của ta, không biết các vị còn dị nghị gì nữa không?

Dị nghị hả?

Mặc Thương lời này của người nói căn bản là không có cho người khác có cơ hội nói ý kiến?

【 Hảo hữu 】 nhân nhi mị: bang chủ nếu không Huyền Long thách đi... gì cũng tốt.

【 Hảo hữu 】 nhàn rồi cực kỳ: ừ.

Lúc này, nhàn rồi cực kỳ ngay cả lời nói đều lười. Bắt được Huyền Long thách thì thế nào... trong trò chơi hẳn là người thắng...nhưng tổng lòng Ninh Tâm hẳn là thua triệt để.

【 đội ngũ 】 nhàn rồi cực kỳ: ta không có ý kiến Thần Long ta không cần. Ta cùng công tử Nhã cầm Huyền Long thách.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: Vậy liền giao dịch đi. Ninh Tâm đem Huyền Long thách cho bọn họ.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ...

Ninh Tâm thật là muốn hướng về phía Mặc thương rống lên Huyền Long thách phân cho người khác vậy Mặc Thương lấy cái gì?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: ngoan...nghe anh. Vừa rồi anh nói :Thần Long này so với Huyền Long thách tốt hơn, đem Thần Long cho anh cũng được mà .

【Hảo hữu】 Ninh tâm: thật sự sao?

【Hảo hữu】 Mặc thương: anh khi nào thì lừa gạt em chưa?

【Hảo hữu】 Ninh tâm: chưa..vậy cũng tốt.

Ninh Tâm lòng không muốn nhưng vẫn đem Huyền Long thạch giao dịch ra, Nhàn rồi cực kỳ không có thiếu cái gì nữa trực tiếp dẫn bang phái mình đi ra khỏi bản đồ nhiệm vụ.

【 đội ngũ 】 nước chảy: này này... tiểu Bạch em làm sao lại ngốc như vậy!

Người này rảnh rồi lắm nhỉ... bây giờ có thời gian phê bình. Một vòng hai đợt oanh tạc liên tiếp đến Ninh Tâm có chút chống đỡ không được .

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: em trước tiên đem Thần Long cho anh, em muốn logout ...

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: trễ rồi... ngày mai lại cho anh đi. Hôm nay anh có chút mệt mỏi.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: ách.. được rồi... ngày mai nhất định phải cầm đó. Vậy em ở trong đội ngũ nói một chút rồi out.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: không cần... trực tiếp logout, anh giúp em nói, nếu không bọn Nước chảy còn muốn phiền hà em.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: ách... ok, vậy em out.

Ánh sáng chợt lóe, đối tượng mọi người phê phán biến mất!

【 đội ngũ 】 nước chảy: người đâu rồi? Chạy hả! Cũng dám lên trốn!

【 đội ngũ 】 Mặc thương: hần là rơi tuyến đi, Ninh Tâm internet luôn luôn không tốt...(L: hả, bạn đây nói dối ko chớp mắt...)

Mặc Thương nói mặt không đỏ, hơi thở không gấp bọn Nước chảy thấy tương đối bất đắc dĩ người ta là rơi tuyến không phải là trốn, mi còn muốn thế nào?

【 đội ngũ 】 nước chảy: được rồi... giữ lại ngày mai giáo dục tiếp. À nói lão Đại này, tiểu Bạch ngài nên coi trọng đây là bảo bối... tuyệt đối là bảo bối.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ta biết rõ, quá muộn rồi đi ngủ trước.

Mặc Thương đại thần đang chuẩn bị logout, nhưng ngay khi cửa sổ chuyển bị tắt trong nháy mắt Nước chảy phát tới một tin tức.

【 Hảo hữu 】 nước chảy: ta tra được địa chỉ IP của Ninh Tâm IP, cùng thành phố với chúng ta, tại trường đại học T

Chương 49

Kha Dĩ Mặc đóng laptop lại rồi nằm ở trên giường, con mắt rõ ràng là nhắm nhưng lại như thế nào cũng ngủ không được, trong đầu một chút cũng không an bình, chết tiệt... đều là cái lời nói mà Phương Thiếu Vũ nói với hắn trước khi logout .

“Dĩ Mặc nếu là thật thích thì phát triển đến thực tế cũng không phải là không được.... suy tính một chút cũng không hẳn là không thể đi.”

Kha Dĩ Mặc tay phủ lên cái đầu cảm thấy đau đau, hắn hiện đang xác định chính mình đối với Ninh Tâm là thật sự là động tâm.

Nếu như ngay từ đầu hắn đối với Ninh Tâm chỉ là như chiếu cố 1 muội muội yêu thương, bảo vệ nhưng vậy bây giờ... là tình cảm của một người nam nhân đối với 1 nữ nhân.

Nàng ngốc... nàng ngây ngốc, nàng ngây thơ... trong lúc lơ đãng mang đến cho hắn cảm động.

Trong game mọi người nói Ninh Tâm đã bị Mặc Thương bao dưỡng, kỳ thật Ninh Tâm những gì hắn cho nàng thì nàng chỉ có hơn chứ không kém. Có thể những ích lợi này so ra không đủ để làm cho hắn trên thực tế đối với một nhân vật xuất hiện chỉ tổng game sinh ra tình cảm.

Rõ ràng là khoảng cách của không gian, màn hình, mạng,... rõ ràng không biết đối phương bên ngoài ra sao... rõ ràng không biết được thân phận của đối phương thế nào... trong trò chơi Ninh Tâm mỗi lời nói mỗi nụ cười ngốc ngốc, nàng lại ngốc làm lòng người đau nhói. Nàng phảng phất như 1 viên ngọc chưa mài dũa, so với thủy tinh hay kim cương được cắt chế mỹ lệ trên người nàng có phảng phất sự hồn nhiên trong sáng. Một loại tâm tính như 1 đứa trẻ con làm cho người cùng nàng trong quá trình giao tiếp để lại ấn tượng, thế gian vạn biến người lừa ta gạt lời nói trong lúc lơ đãng không có trải qua suy tư, không có so đo được mất, nói ra tự nhiên như vậy khiến người ta hoàn toàn ấm lòng.

Lưu Thủy (L; tên thật của nước chảy..) luôn ở trong trò chơi ồn ào nói Ninh Tâm là 1 kỳ tích, nha đầu kia xác thực đúng là 1 người kỳ tích tồn tại. Có khi ngay cả hẳn khi thấy nàng nghĩ cô gái này đến tột cùng sinh trưởng trong hoàn cảnh như thế nào mới có thể rơi ra 1 người không giống người thường như thế? (L: cái này phỏng vấn cha mẹ Ninh Tâm, con lạc vắc xe đi đón ko phải 1 lần... bảo sao luôn lạc đg`...)

Ninh Tâm xuất hiện đột ngột như vậy, lơ đãng nàng đi vào thế giới của Mặc Thương, cũng dần dần làm cho nàng đi vào trái tim của Kha Dĩ Mặc hẳn.

Phương Thiểu Vũ nói có thể thử cùng Ninh Tâm phát triển đến thực tế, hẳn đối với lời này của bạn mình biết là mình có chút động tâm. Nhưng trên thực tế dù sao không giống với trò chơi, trong trò chơi tình cảm đối với nàng là một chuyện hẳn vẫn còn u mê không biết, nếu trên thực tế nàng có khả năng dễ dàng tiếp nhận một kẻ đột nhiên xông vào tâm mắt của nàng sao? Huống chi thân thể của mình... (L: quả khó nghĩ... ta thì phong bế tâm tư, cũng giống như MT ngấm quá sâu ra đi sẽ ko nữa... yêu thì sao... yêu được bao lâu... rồi lại nhắm mắt tổng khi ng` đó đau khổ... thôi thà co độc đến hơi thở cuối cùng...)

Kha Dĩ Mặc cảm thấy trong đầu càng loạn không khỏi cười khổ một cái. Trong trò chơi bị Ninh Tâm lấn qua lấn lại đã đủ thảm rồi, hiện tại rõ ràng mình nhìn không thấy cô nương kia đầu lại càng đau.

Bỗng dưng, Kha Dĩ Mặc đột nhiên mở hai mắt ra, trừng mắt nhìn trần nhà.

Kẻ đã từng được xưng “chuyên gia tình yêu” Kha Dĩ Nghiên từng không chỉ một lần trước mặt hẳn phát biểu kết luận nghiên cứu tình yêu của mình.

“Tiểu Mặc em nghe này một người nam nhân đối với 1 nữ nhân yêu thương biểu hiện chính là : Thời điểm người yêu ở bên cạnh nghĩ hết mọi biện pháp yêu thương, chiều chuộng nàng, che chở cho nàng không đành long cho nàng bị chịu ủy khuất. Vô luận nàng làm chuyện gì trong mắt nam nhân đó người mình yêu đều là đẹp nhất, khả ái nhất . Nếu như khi người

yêu không có ở bên cạnh mình trong đầu bất giác sẽ luôn nhớ tới nàng, vì nàng mà sầu khổ, lặn lội khó ngủ. Nói như thế này có thể chinh phục nam nhân làm cho hẳn đối với mình si mê không thể tự kiềm chế được em thấy chị em có đủ mị lực không? Còn em đó... chẹp chẹp... thấy thế nào cũng không giống là 1 loại người vì yêu mà điên cuồng, người làm chị như ta cũng yên tâm. 2 chị em chúng ta chỉ có thể mê hoặc người, sao có thể bị người mê hoặc!” (L: này hình như em chị đúng bị ng` ta mê hoặc.... Nghiên : hả, gì chứ.... trời ạ...)

Được rồi so sánh với nghiên cứu tình yêu của chị mình, Kha Dĩ Mặc lắc đầu ca thán.

Thế mà...đều trúng! Hẳn hiện tại chính là kẻ nam nhân trong miệng tỷ tỷ của mình... bị nữ nhân mê cho thần hồn điên đảo.

Nhưng... Ninh Tâm còn chưa tính là nữ nhân trưởng thành đi? Này nếu như bị Kha Dĩ Nghiên biết thì hẳn không khỏi rùng mình một cái.... Cái ý nghĩ này thật đáng sợ... thật là đáng sợ phải không!

Kha Dĩ Mặc bên kia lặn lội khó ngủ, bên này Ninh Tâm cô nương cũng không khá hơn chút nào.

Sau khi logout Ninh Tâm liền ngã về phía giường nhỏ của mình, tuy nói Ẩn Tàng nhiệm vụ chính mình cái gì cũng không có được nhưng nàng vẫn cảm thấy rất hưng phấn. Kết quả hưng phấn chính là ...cô mất ngủ.

Mất ngủ không đáng sợ, thật đáng buồn chính là sau khi mất ngủ, quay cuồng thật lâu thật vất vả mới đếm vài con cừu nhỏ rồi chìm vào giấc ngủ nửa tỉnh nửa ngủ gật trong lúc đó cái di động đáng chết vang lên không ngừng, có người có gọi.

“A lô.” Nhắm mắt lại từ đầu giường đem di động lấy ra, 2 con mắt nàng còn lười không mở.

“Bảo bối”

Nghe giọng nói này... nghe cách gọi thân mật này... Ninh Tâm nhắm mắt lại cũng biết là mẫu thân đại nhân của mình. Nàng đem di động từ bên

tai lấy xuống nhìn nhìn trước mặt, giờ phút này điện thoại hiện 23:31p.

“Mẹ, tại sao mẹ còn chưa ngủ?” Ninh Tâm chu cái miệng nhỏ nhắn bày tỏ bất mãn, đêm hôm khuya khoắt quấy rầy giấc ngủ ngon của người khác cho dù đối phương là thì cũng muốn bày tỏ một chút bất mãn.

“Ha ha... mẹ nhớ bảo bố. Thuận tiện kiểm tra một chút xem bảo bố có hay không ngoan ngoãn ngủ.”

Mới là lạ! Ninh Tâm đối với mẫu thân đại nhân lời nói đầy hoài nghi.

“Mẹ cứ việc nói thẳng đi có phải ba ba đi công tác, mẹ lại quên chìa khóa vứt ở nhà? Hiện tại không có cách nào mở cửa?” Căn nhắc kinh nghiệm lâu năm, Ninh Tâm đối với hành động quên của mẹ bó tay... hiện tại trong đầu nhỏ là trạng thái hỗn độn không thể vận chuyển trực tiếp liền nghĩ đến mục đích mẫu thân đại nhân nửa đêm gọi điện thoại tìm mình.

“Ha ha...” Bà cái trán đầy mồ hôi lạnh

“Bảo bố con thật thông minh. Chìa khoá dự bị của nhà chúng ta để ở nơi nào rồi?”

“Mẹ... làm sao mẹ luôn quên thế. Ba ba đều nói cho mẹ thật nhiều lần rồi, hôm nay là thứ sáu chìa khoá dự bị để lại ở bên trái trong chậu hoa thứ năm, mẹ đào sâu một chút liền có thể tìm thấy.”

“Hả? Bên trái cây thứ năm?” Bà xoay người xem xét bên tay phải đám địa lan bị mình dứt dứt lập tức xấu hổ .

“Thì ra là bên trái! Mẹ nhớ là ở cây nào đó, nhưng còn tưởng tại bố con đổi vị trí, cho rằng bố con xấu tính.” Bà nhỏ giọng nói thềm một hồi.

Ninh Tâm yên lặng ở trong lòng thấy cha oan quá...

Vì mẹ nàng luôn vứt đồ bừa bãi tìm không được, còn nhiều lần bởi vì quên chìa khoá nên cha mình có thể nói là hao tổn nhiều tâm tư. Không thể để vợ và con gái bị đứng ở ngoài nên cha của nàng vắt hết óc rất cực nghĩ đến1 chủ ý tuyệt diệu. Vì vậy cha ở cửa lớn đặc biệt xếp mười mấy bồn hoa.... mỗi lần đi công tác nhét chìa khoá vào chậu cây, phòng ngừa lão bà bị nhốt ngoài cửa. Hơn nữa mỗi lần nơi để chìa khoá dự bị đều là dựa theo

con số tuần lễ để thay đổi. Thứ hai liền nhét ở bên cây địa lan thứ nhất, thứ ba liền nhét tại cây thứ 2 thứ hai dùng cái này suy ra...

Vì phòng ngừa lão bà bị nhốt, vì phòng ngừa đạo tặc lén vào.. Ninh ba ba có thể nói là rất lao tâm lao lực. Nhưng bây giờ thì sao? Lão bà của cha vẫn không hài lòng, còn cho ba là chơi xấu!

Này đủ oan đi? ...Nhưng là bi kịch còn ở phía sau.

Nghe mẫu thân đại nhân đầu bên kia điện thoại truyền đến tiếng đình đình đang đang loảng xoảng Ninh Tâm ngáp hỏi:

“Mẹ tìm được cái chìa khóa chưa?”

“Đang đào...”

“Này... mẹ nếu như bị người ta trông thấy còn tưởng rằng mẹ là làm kẻ trộm đấy.”

“VẬY có thể trách ai đây? Còn không phải là ba ba của con không tốt. Nếu như thực bị người ta hiểu lầm là ăn trộm ta liền thú nhận cha con là chủ mưu kẻ bày ra!” (L; ha ha)

☞, phu thê vốn là chim cùng rừng, lồi nhau cùng chết...

“Mẹ làm sao mẹ không trực tiếp gọi điện thoại cho ba ba, sao phải gọi cho con chứ?” Nghĩ đến mình bị mẹ đánh thức từ trong giấc mộng Ninh Tâm vẫn là có chút oán thán. Ai biết nói chưa dứt lời... vừa nhắc tới cha mình mẹ lại so với mình còn nổi giận hơn!

“Ai nói mẹ không gọi? Ta gọi điện thoại tìm ba con, gọi đến vài chục cuộc ba con chính là không nghe điện thoại. Nhắc tới cái này ta liền phát cáu. Bảo bối con phải nhớ kỹ không nhận điện thoại của vợ không phải là người chồng tốt, về sau bảo bối chọn bạn trai nhất định phải nói rõ 3 việc : hễ gọi là tới, không gọi cũng phải tới, gọi không được không nghe.”

-_-||| Mẹ... lời này của mẹ quá lo xa rồi.

Ninh Tâm bày tỏ đề tài này muốn chấm dứt, muốn chấm dứt... khiêu khích hứng thú của mẹ hậu quả là.... đừng nói là nửa giờ thậm chí rạng sáng ngày mai cũng đừng nghĩ ngủ.

“Mẹ à, ba ba nhất định là có việc, ba sẽ không cố ý không nghe điện thoại.”

“Hừ! ai biết được.”

“Mẹ... mẹ còn không tìm được cái chìa khóa ư?” Nàng nghe thấy qua loa truyền đến tiếng bịch bịch, lại nhìn giờ trên di động... đã đào mười phút rồi sao không có đào được cái chìa khóa chứ?

“A! Tìm được rồi.”

Ninh Tâm giật mình nói:

“Vậy sao bên kia như thế nào còn có tiếng keng keng?”

“Trồng lại mấy khóm địa lan.”

Mẹ mình trả lời như một điều đương nhiên, Ninh Tâm nắm bàn tay nhỏ bé, khuôn mặt nhỏ nhắn hiện tại nhăn thành bánh bao .

“A... Vậy con có thể cúp máy được chưa?”

“Không được.” Bà một tiếng cự tuyệt

“Không có bảo bối theo giúp mẹ nói chuyện phiếm, mẹ sợ hãi...”

Này...lý do này... Thực là làm cho người ta khóc không ra nước mắt còn không thể nào phản bác được.

Rốt cục, mẹ nàng cũng đem mấy khóm địa lan trồng lại ngay ngăn, mở ra cửa chính thuận lợi tiến vào, rốt cục vui vẻ ra mặt đối với Ninh Tâm nói: “Bảo bối mẹ vào nhà, mau ngủ đi, mẹ tắt điện thoại đây! Ngủ ngon, chúc bảo bối của mẹ có giấc mơ đẹp.”

Đô đô đô...

Nghiêng cái đầu nhỏ ôm di động nàng chớp chớp mông lung hai mắt... được đặc xá ! Mẹ đã đại phát lệnh đặc xá! Mau ngủ...mau ngủ, thừa dịp còn buồn ngủ phải tranh thủ.

Đem di động ném trên đầu giường, Ninh Tâm quên tắt điện thoại. Vì vậy... quên tắt máy thành ra..... Cái di động cả năm không có người gọi, hôm nay đột nhiên thành bánh bao mới ra lò, còn hóa thân thành linh hồn

nửa đêm đoạt mộng mặc dù là để rung nhưng uy lực cũng là kinh người! Ninh Tâm cô nương cứ như vậy nửa đêm 12:03p bị di động lần nữa thành công đánh thức.

“A lô.” Thật lâu... mò điện thoại di động rồi mới đón nghe.

“A lô Ninh Tâm hả?”

Giọng 1 nam tử cũng không xa lạ gì trong điện thoại truyền đến, Ninh Tâm thoáng chốc từ trạng thái mê mông lung thành trạng thái bị đánh thức hiệu quả này so với thuốc kích thích hơn tới mấy lần. Bất quá Ninh Tâm hiện giờ không phải là hưng phấn mà hoàn toàn là giật mình.

“Anh Hồ Sáng có chuyện gì không?” Ninh Tâm chần chừ mở miệng quá thực đoán không ra Hồ Sáng giờ này gọi tới là ý gì.

“Vẫn chưa ngủ sao?” Hồ Sáng cười cười

“Con gái ngủ trễ đối với thân thể không tốt.”

Ninh Tâm lệ rơi đầy mặt, nàng đây không phải là ngủ trễ, nàng rõ ràng là buồn ngủ bị người ta đánh thức.

“Kỳ thật... em đã ngủ.” Ninh Tâm cân nhắc một chút rồi quyết định nói thật.

“Như vậy vậy thì thật xin lỗi. Kỳ thật muộn như vậy gọi điện thoại cho em là muốn nhận lỗi với em. Chuyện Huyền Long thách anh xin lỗi.” Hồ Sáng giờ phút này giọng nói có vẻ trầm thấp, nghe tâm tình có vẻ không tốt.

“Không có việc gì Ân Tàng nhiệm vụ cũng là anh giúp, Huyền Long thách cho anh cũng là đương nhiên.” Mặc dù Huyền Long thách không có thể cho Mặc Thương nhưng Nhãn nhi mị nói cũng đúng, anh ta dù sao cũng xuất lực Huyền Long thách chia cho hắn một khối cũng không quá đáng. Chỉ là trên tâm lý vẫn có chút khổ sở rõ ràng là muốn cho Mặc Thương một khối...

“Ninh Tâm...” Hồ Sáng đột nhiên gọi tên nàng 1 tiếng, lại hồi lâu không có mở miệng. Hắn không nói lời nào nàng cũng không biết như thế nào mở

miệng hai người trong không khí yên ắng.

“Nếu như... nếu như anh so với Mặc Thương đối với em tốt hơn. Ninh Tâm em có nguyện ý cùng anh trong trò chơi kết hôn không?”

Liên : Tên này nhanh lẹ vậy định cầu hôn mau thế...tiếc là....

Tác giả có lời muốn nói : 1 nhà Ninh Tâm :

Cha ôn nhả+ Mẹ ngang ngược = Ninh Tâm rất ngây thơ.

Vậy nếu là Kha Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm thì sao:

Dĩ Mặc phúc hắc + Ninh Tâm ngây thơ = ?

Chương 50

Những lời này như một đạo thiên lôi một tiếng ầm vang đập vào cái đầu nhỏ của nàng. Chờ cô nương này qua hồi lâu mới kịp phản ứng, cái động tác đầu tiên là đem di động từ bên tai để xuống, thứ hai là mở ra lịch xem ngày.

Được rồi nàng hiện tại có thể xác định, khẳng định, cùng với nhất định hôm nay cũng không phải là ngày cá tháng tư.

“Ninh Tâm em đồng ý không?” Hồ Sáng đợi nửa ngày cũng không thấy Ninh Tâm đáp lời, rốt cục kiềm chế không được.

Mẹ đã từng dạy bảo qua nàng như thế nào trong hiện thực cự tuyệt một đứa con trai theo đuổi, mặc dù Hồ Sáng nói là trong trò chơi nhưng cũng giống vậy có thể sử dụng chứ nhỉ?

“Chúng ta ở trong trò chơi làm bằng hữu không tốt sao?”

Ninh Tâm nói 1 câu, Hồ Sáng lần nữa trầm mặc lần này im ắng làm Ninh Tâm càng bần tâm. Đây là dày vò... đây là hành hạ! Ninh Tâm ôm di động chờ hồi âm trong lòng đã ai oán. Bị mẹ 1 trận ầm ĩ như vậy, cộng thêm Hồ Sáng cả kinh dọa mình đêm nay mình đừng nghĩ ngủ!

Ninh Tâm oán niệm, còn Hồ Sáng bên này còn lại là một mảnh ảm đạm.

Ở trong trò chơi cũng là bằng hữu cự tuyệt uyển chuyển như vậy coi như đã nói rõ hết thảy. Trong hiện thực bị cự tuyệt lần thứ nhất, trong trò chơi lại bị cự tuyệt lần thứ 2, Ninh Tâm là người đầu tiên làm cho hãn cảm thấy hứng thú nghĩ là đối tượng muốn lui tới, nhưng cô gái này thế nhưng cự tuyệt hãn những 2 lần.

Đối với lòng tự trọng của hãn mà nói cự tuyệt 2 lần. Thì nàng và hãn chỉ là 2 chấm nhỏ. Hãn tuyệt đối không cho phép mình lại đối với cô gái này có quá nhiều dây dưa. Hết thảy chưa từng bắt đầu... cũng đã tuyên bố kết thúc.

Lúc trước rõ ràng mình chỉ là vui đùa một chút xem thế nào, vậy mà vì cái gì mấy lần ngăn ngủ tiếp xúc chính mình đối với cô gái này có tình cảm phát sinh đây?

Lần nữa bị cự tuyệt... không có như trong tưởng tượng bình thường là phần hận, bất mãn... Cái còn lại chỉ có tiếc nuối, không cam lòng,... có thể còn là đau lòng.

Thở dài 1 hơi, Hồ Sảng ung dung nói: “Vậy thì làm bằng hữu.”

“Ừ.” Ninh Tâm cái đầu nhỏ suy nghĩ cùng hẳn làm kiểu quan hệ nam nữ quá gian nan, bất quá làm bằng hữu bình thường vẫn là có thể.

“Đêm nay quấy rầy em rồi, chúc em ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.”

Cúp điện thoại, Ninh Tâm lần này hung hăng ấn nút tắt máy.

Di động đáng chết,... đêm nay... đêm mai... Về sau mỗi một buổi tối, nàng cũng đừng nghĩ mở máy!

Nhưng điện thoại di động đã tắt vậy mà nàng lần nữa mất ngủ...

Một con cừu, hai con cừu... 113 con cừu... 227 con cừu... Không đúng... đếm sai rồi... lại!

Một con cừu... hai con cừu... 108 con cừu... lại sai rồi, đếm lại...

Vì vậy lại lần nữa nàng mất ngủ. Ngày thứ hai là 2 con mắt gấu mèo ra cửa!

Chờ khi Ninh Tâm trở lại ký túc xá, chuyện đầu tiên đương nhiên là mở ra máy tính. Nhưng lần này nàng đau khổ đối với nút mở máy mở ra lại mở... còn vổ vổ. Máy vi tính này đen vẫn như cũ, không có dấu hiệu khởi động.

Chẳng lẽ... bị chính mình vô tình hành hạ, làm nhục thời gian dài máy tính chính thức bãi công sao?

Thật vất vả đem laptop đóng gói đưa đến nơi sửa chữa, Ninh Tâm nhìn xem máy tính xách tay của mình bị gỡ ra... tháo đi... trong lòng ...đau quá.

“Bo mặc chủ bị cháy hỏng nhất định phải đổi. Cô máy này dùng bao lâu? Nhìn thấy vẫn còn rất mới.” Nhân viên sửa chữa nhìn máy tính, vừa hỏi Ninh Tâm.

“Nửa năm”

“Nửa năm á?” Hấn muốn nhảy lên, hét to.

“Mới nửa năm mà máy tính đã bị phế thành như vậy? Cô rốt cuộc dùng như thế nào?”

“Không có... không có dùng như thế nào.” Ninh Tâm cúi đầu, nàng một là không có bạo lực đối đãi với máy tính, hai là không có hắt nước vào, mà cái lap này làm sao lại yếu ớt như vậy? Cứ thế liền bãi công chứ?

“Ài mới nửa năm. Sửa máy tính hết 1500 NDT, số tiền này thêm 1 chút cũng có thể lại mua một máy tính khác nhưng máy tính của cô còn rất mới còn có muốn chữa không? Chắc giấy bảo hành vẫn còn thời hạn, hay đưa đến nơi bọn họ sửa.”

Giấy bảo hành á...

Ninh Tâm suy nghĩ một chút... lại suy nghĩ một chút... lúc trước tựa hồ hình như là có tờ giấy như vậy. Nhưng... nó hiện tại ở đâu nhỉ?

“Vậy cháu đi về trước tìm giấy, cảm ơn chú.”

Đem máy tính xách tay lại ôm trở về ký túc xá, nàng bắt đầu lật giường, mò tủ, bao lớn, túi nhỏ, sách vở hết thấy lật một lần, rồi mệt mỏi thở hồng hộc cũng không có thấy giấy bảo hành trong truyền thuyết đâu cả.

Nếu ký túc xá tìm không có, vậy còn có thể ở trong nhà. Ninh Tâm vội vàng gọi điện thoại cho mẹ xin giúp đỡ.

“A lô mẹ à.”

“Bảo bối sao vậy con?”

“Mẹ máy tính con hư. thợ sửa chữa a nói nếu là sửa tối thiểu cần 1500 NDT. Nhưng nếu có giấy bảo hành sẽ giảm bớt chi phí. Giấy bảo hành máy tính con để ở đây hả mẹ?”

Mẹ Ninh Tâm nghe xong tin tức bầy tỏ sự kinh hãi!

“Bảo bối, laptop của con là nghỉ hè mới mua! Như thế nào nhanh như vậy liền hư rồi?”

Kể ea nữ nhi bảo bối nhà mình : 3 tuổi hư máy chơi game của cha nó, 6 tuổi rút bẻ di động của mẹ, 8 tuổi đem ti vi tắm nước, 10 tuổi trượt chân làm hư nồi cơm điện. Hai vợ chồng đối với nữ nhi bảo bối nhà mình có một cái nhận thức con bé là sát thủ! Nó chính là của các đồ điện tử!

Vốn là cho rằng Laptop đầu gì thuộc về sản phẩm có uy tín dù thế nào sinh mệnh cũng có thể lâu dài ai ngờ vẫn là chạy không khỏi nanh vuốt bảo bối nhà mình...

“Con cũng không muốn vậy...” Ninh Tâm càng nói càng nhỏ.

“Ai biết nó đột nhiên liền hư, con cũng không biết chuyện gì xảy ra.”

Bà vỗ trán vô lực, kẻ phá hoại kinh người thế này rồi cuộc di truyền của ai đây? Giờ phút này tâm tình của bà là thâm, giọng nói rất ai oán .

“Sau không chờ hết học kì mới hỏng chứ...Máy tính xách tay này là ba ba con chọn, chất lượng tuyệt đối được bảo đảm. Ba ba con còn trông cậy vào cái lap này con có thể sử dụng đến năm thứ 3 đó. Nhưng bây giờ mới nửa học kỳ...”

Ninh Tâm nghe mẹ giáo huấn đầu mau rủ xuống tới đất. Xấu hổ vô cùng...xấu hổ vô cùng, dù là mẹ không ở bên, không thấy mình nhưng nàng cũng muốn đào hố đem mình chôn.

Bất quá kiểm điểm để qua một bên, hiện tại quan trọng nhất là giấy bảo hành!

“Mẹ... mẹ đừng nói nữa... con biết sai rồi. Mẹ nói cho con biết giấy kia ở đâu?”

“Giấy bảo hành á? Sao con không hỏi cha con.”

Mẹ nàng trả lời 1 câu ngắn gọn, dứt khoát Ninh Tâm lệ rơi đầy mặt. Không phải là đều nói nam chủ ngoài, nữ chủ trong sao? Vì cái gì nhà bọn họ là nam chủ ngoài... cũng chủ trong đây?

“Ba ba đi công tác không có ở nhà.”

“Vậy thì... gọi điện thoại cho ba ba con đi. Dù sao ba con tuy ở bên ngoài nhưng gì đó trong nhà cũng rõ như lòng bàn tay .”

Được rồi, cha mình có thể sống tới bây giờ... rõ ràng chính là bị mẹ cho lăn qua lăn lại. Ninh Tâm trong lòng lần nữa than vãn thay cho cha mình 3 tiếng.

“Vậy con gọi điện thoại cho ba ba đây.”

“Ngoan...này bảo bố chuyện mẹ đã nói với con chưa quên chứ? Phải năng động, tham gia các hoạt động. Suốt ngày ngây ngốc ở trong trường học sẽ thành ốc sên .”

Ninh Tâm kháng nghị!

“Con có tham gia hoạt động, tuần trước còn đi xem trận bóng rổ .”

“Vậy hả?” bà bày tỏ vẻ rất hưng phấn.

“vậy có thấy nam sinh nào hợp ý hay không ? Có nam sinh nào hướng con thổ lộ không?” (L: có là có...)

Đôi mắt đăm lẹ... đề tài lại bị kéo đến mục không nên nói....

“Mẹ...con muốn sửa máy. Con gọi điện thoại cho ba ba đây. Bye bye má...”

Không đợi mẹ mình có phản ứng Ninh Tâm nhanh chóng cúp máy, thở một hơi dài...rất nhẹ nhõm.

Nhưng cùng cha trò chuyện là tuyệt đối không có nguy hiểm gì! Vừa nghe nữ nhi bảo bố nhà mình đem Laptop lăn qua lăn lại thành hư...cha nàng không hề tỏ vẻ kinh ngạc, giọng nói vẫn là tương đối bình tĩnh.

“Bảo bố không sao, hỏng thì thôi...Giấy bảo hành con tìm không thấy sao? ?”

“Không có... con tìm đã lâu cũng tìm không được.”

Quả nhiên là mẹ con giống nhau, ngay cả tật ném loạn đồ cũng là sẽ di truyền .

“Tìm không được vậy thì mua máy mới đi. Tiền sửa chữa vốn là không rẻ, sửa chữa so với trước cũng không tốt. Hay là mua máy mới đi cho an tâm. Đợi lát nữa ba ba tiền chuyển tiền vào thẻ của con, bảo bối không cần phải lo lắng.” (L: hả, gì... kiểu nhà này là gì thế... cứ thế mua máy mới... ta oán.. ta hận... hu hu)

“Nhưng ba ba...” Ninh Tâm vương mắt.

“Con không biết chọn máy tính.”

“Này lo gì? Tìm bạn con đi giúp con chọn là được. Vừa vặn là ngày nghỉ cuối tuần coi như ra cửa giải sầu cũng tốt.”

“Vậy con tìm Trần Diêu kêu bạn ấy giúp con.”

“Trần Diêu ? Nam hay nữ ?” Ông hé mắt đối với vấn đề này vẫn tương đối để ý .

“Là nữ.”

Tốt... ông yên tâm. Nữ nhi còn nhỏ, hẳn còn không bỏ được cho đứa con trai nào túm lấy.

“Tốt rồi cùng bạn đi bách bộ, muốn mua gì, muốn ăn cái gì liền mua. Không đủ tiền nói ba ba.” (L: ta hâm mộ ghen ghét, mặc dù ba ta nói câu thế, nhưng giờ thì....)

“Con biết rồi cảm ơn ba ba. Ba ở bên ngoài chú ý sức khỏe nha. Con cúp máy đây.”

Ba nói 1 câu nàng lập tức thu tiền đó chính là hiệu suất tức thì. Ninh Tâm điện thoại không đến năm phút, cha đã nhắn tin gửi tiền vào tài khoản

Nhưng chờ Ninh Tâm gõ cửa phòng Trần Diêu nàng mới bị thống phát hiện, các nàng ấy nói cùng giai nhân ước hẹn .

“Ta muốn đi hẹn hò, Tạ Vũ hai ngày cuối tuần cũng muốn ra cửa. Lần trước anh Hồ Sáng cũng rất được, bà kéo hẳn đi chắc không thành vấn đề. Bà không phải là có điện thoại của anh ta sao? Gọi cho hẳn!” Bản chất bà mối của Trần Diêu bại lộ, nghĩ đến lần trước vị kia đối với Ninh Tâm có ý,

hắn là 1 đại thiếu gia, dáng đẹp.... Trần Diêu cảm thấy hấp dẫn. Hai người kia trai tài gái sắc xứng đôi vô cùng.

Bị Trần Diêu nói như vậy Ninh Tâm bị hù dọa rút lui về phòng.

“Không được.. không được.. người ta cũng bận rộn. Tự mình nghĩ cách.”

Tìm Hồ Sáng cùng nhau xuất môn nàng cảm giác mình là không muốn sống nữa. Tối hôm qua... không đúng... liền vào rạng sáng hôm nay nàng mới cự tuyệt hắn, giờ lại đi tìm hắn cùng nàng đi dạo phố mua máy tính? Trừ phi nàng bị điên rồi!

Nằm trên giường oán thán không ngừng, Ninh Tâm cô nương lăn lộn lăn lộn, on QQ bằng di động.

Đã thấy rung 1 tiếng có tin nhắn

Đem di động cầm gần xem

Là Mặc Thương đại thần!

Vân Nhược Đạm : có ở đây không?

Chương 51

Liên : nghe tên chương là biết có ai đó hẹn hò ai đó...

Nhìn thấy Mặc Thương đại thần trong nháy mắt gửi tin, Ninh Tâm lòng vừa có 1 chút khói mù thoáng cái liền tan thành mây khói.

Ninh Tâm: Có, em đang ở đây

Vân Nhược Đạm: hôm nay sao như thế nào lại on QQ bằng điện thoại di động rồi? Cũng không có lên trò chơi.

Ninh Tâm: *khóc lớn*Laptop của em bị hư.

Vân Nhược Đạm: máy tính hư á? Vậy đưa đi sửa ?

Ninh Tâm: Vâng...nhưng giấy bảo hành của em bị mất, ba ba nói nếu như dùng có sửa thà chi bằng mua máy mới. Nhưng em không chọn laptop. Hu hu...

Vân Nhược Đạm: ngoan ...không khóc.

Ninh Tâm: hu hu, mấy đứa bạn em đều muốn đi chơi rồi một mình em thì không biết chọn máy tính. Vậy phải làm sao bây giờ ? Chẳng lẽ kéo dài tới tuần sau mua? (L: nhân viên tư vấn ở các cửa hàng để làm cảnh à =.=)

Ninh Tâm phần hận đập gối đầu, Mặc Thương đầu bên kia thì tay chống cằm rơi vào trầm tư.

Có thiên thời địa lợi.... hôm nay còn kém nhân hòa. (L: câu này của MT nghĩa là gì..*cười gian xảo*)

Trời cao cho cơ hội mấu chốt xem mình có thể nắm chặt hay không. Cùng Ninh Tâm ở trong hiện thực gặp mặt đối với hấn mà nói là cân nhắc cả tối hôm qua cũng không có đưa ra được kết luận. Nhưng giờ này cơ hội kỳ ngộ liền rơi ngay trước mặt mình bây giờ có nên hay không bắt lấy cơ hội này nhỉ?

Vân Nhược Đạm: Em đang học ở đâu ? (L: này... biết rồi còn hỏi)

Ninh Tâm: Hả? Em học đại học T.

Vân Nhược Đạm: trùng hợp như vậy sao chúng ta học cùng 1 thành phố. Anh học tại đại học M cách trường em rất gần. (L: *gian gian* ý gì... ha há)

Ninh Tâm: Vậy sao? Vậy thật trùng hợp. Sau này có cơ hội chúng ta có thể cùng đi chơi ~O (n_n)O~.

Vân Nhược Đạm: tại sao phải chờ về sau chứ? Ngày mai anh vừa vặn có thời gian anh cùng em đi mua máy tính được không? (L: đã ra tay... ko cho thỏ có cơ hội trốn thoát...)

Ninh Tâm: ?

Ninh Tâm trừng hai mắt thật to, liếc qua, liếc lại di động một lần, xác định mình không có hoa mắt.

Ninh Tâm: Mặc Thương, anh là nói muốn giúp em đi mua máy tính á?

Vân Nhược Đạm: Đúng thế? làm sao vậy? sợ anh là người xấu hả?

Ninh Tâm: không có... không có... tuyệt không có.

Ninh Tâm lắc lắc đầu, nàng cũng không nghĩ tới tình huống này. Tuy mẹ luôn dặn dò không nên cùng người xa lạ nói chuyện, không nên cùng người không quen biết gặp mặt. Nhưng là Mặc Thương đại thần nói cùng mình đi ra ngoài mua máy tính cho mình, trong nháy mắt trong đầu nàng tựa hồ giống như tự động đem lời mẹ dạy bảo cho che đi, quên quên nào...

Ninh Tâm: Thật là đi chọn máy itnhs giúp em sao? Sao có thể chứ?

Vân Nhược Đạm: vì cái gì lại không được?

Ninh Tâm: o (≧v≦)o~ thật tốt quá, em rất vui vẻ. Có thể trong hiện thực nhìn thấy anh Mặc Thương .

Vân Nhược Đạm: nếu như anh bộ dạng rất xấu có em chắc rất thất vọng hả?

Ninh Tâm: Há? Không quan trọng. Em cũng không phải là người trông mặt mà bắt hình dong, Mặc Thương anh là người tốt điều này là quan trọng nhất. (L: cứ thế bị tóm rồi...)

Vân Nhược Đạm: làm sao em biết anh thực tốt đây? Nha đầu gốc em rất dễ dàng tin tưởng người khác. Bị người ta lừa cũng không biết. Em đơn thuần như vậy về sau có thể làm sao bây giờ ?

Ninh Tâm: Anh không phải là người xấu. Nếu người khác em sẽ không đi nhưng bởi vì là anh em mới tin tưởng. Hơn nữa.. hơn nữa chúng ta là đi mua máy tính trước mặt mọi người coi như có là người xấu em cũng không có nguy hiểm.

Vân Nhược Đạm: nha đầu gốc nếu thật là kẻ xấu lừa em thì sao hả? Về sau nếu là có người hẹn em đi ra ngoài ngàn vạn không được đáp ứng biết không?

Bị người khác hẹn đi ra ngoài khéo bị lừa bán quá....

Mặc Thương lặng yên ở trong lòng thêm vào một câu nói, đương nhiên lời này cũng không thể nói ra, quá tổn thương tự tôn... quá tổn thương tự tôn.

Ninh Tâm: à anh nói... em nhớ tới một việc.

Vân Nhược Đạm: làm sao vậy?

Ninh Tâm: ngày mai em có thể tìm không ra chỗ muốn đi...

Làm nào giờ, làm nào giờ...Ninh Tâm cảm thấy theo dựa thực lực của mình tìm được chỗ hẹn đó là chuyện còn hoang đường hơn cả truyện nghìn lẻ 1 đêm!

Được rồi...nhìn qua trong game thấy cô nàng này mù đường rồi...mà tổng hiện thực quả cũng thế...hình như còn mù hơn...

Vân Nhược Đạm: vậy anh tới trường học em đón em.

Ninh Tâm: Ách... như vậy phiền anh quá, em xấu hổ.

Vân Nhược Đạm: ngoan không có chuyện gì! Anh nói số di động cho em : 13713717717. Em chốc nữa nháy lại co anh. Ngà mai anh đến thì sẽ gọi cho em.

Ninh Tâm: Dạ... Số di động của anh thật là kỳ quái.

Vân Nhược Đạm: Sao lại kỳ quái? Có thể rất dễ nhớ. 137 lặp lại 2 lần, sau đó nhớ là muốn ăn ăn muốn ăn (17717) là được.

Ninh Tâm: muốn ăn ăn muốn ăn... 17717 thực rất dễ nhớ, em sẽ nhớ kỹ.

Vân Nhược Đạm: Nhớ chưa?

Ninh Tâm: Rồi đây là lần đầu tiên em nhìn 1 chuỗi số mà nhớ được đó,... số di động của em em còn không nhớ được.

☞, cô nương không nhớ ra được số điện thoại di động của mình không phải mình em! Ta nghĩ có rất nhiều người như thế

Vân Nhược Đạm: Vậy anh thật là vinh hạnh rồi.

Ninh Tâm: ai nha... anh viết chữ thật nhanh, qq di động em đều theo không kịp tốc độ. A a a em muốn máy tính ...muốn máy tính.

Vân Nhược Đạm: ngoan ngày mai em đem máy tính của mình đi.

Ninh Tâm: tại sao?

Vân Nhược Đạm: anh xem qua một chút có lẽ có thể sửa. Nếu như có thể sửa có thể tiết kiệm tiền mua máy vi tính mới, em lấy nó quần áo cũng rất tốt.

Ninh Tâm: oa.... Anh Mặc Thương ngay cả máy tính cũng biết sửa sao?

Vân Nhược Đạm: Biết chút chút...chị anh có dạy qua. Sáng ngày mai chín giờ anh ở cổng trường chờ em.

Ninh Tâm: OK! Em nhất định sẽ không đến trễ.

ha Dĩ Mặc bị chị nháy nháy, khoe miệng vẫn vui vẻ. Đứng ở cửa kêu em trai nhà mình ăn chút bánh mà Kha Dĩ Nghiên thấy rất kinh hãi. Giờ là ban ngày sao nó lại ngây ngốc ở trong phòng nhìn cửa sổ cười gì vậy?

“Chị! Ngày mai em muốn đi ra ngoài.”

“Hả? Ra ngoài...em muốn làm gì?” Kha Dĩ Nghiên đột nhiên bị em trai nói vậy rất kinh ngạc.

“Thân thể mới hồi lại không đến vài ngày, tại sao lại ra ngoài rồi? Lần trước ở ngày thi đấu trận bóng rổ em xiêu dọ chị đây sợ gần chết, mới vài

ngày lại muốn ra ngoài rồi?”

Lần trước em trai đi xem trận đấu bóng rổ lại bởi vì bị cảm nắng mà phát bệnh té xỉu tại trong sân trường, nàng hồn đều bị kinh hãi bay hơn phân nửa. Thật vất vả mới thấy nó tốt lên chút...nhanh như vậy đã muốn ra ngoài, Kha Dĩ Nghiên thập phần lo lắng tình huống thân thể của em trai nhà mình. (L: cũng thế... nắng cái chưa ai xỉu... ta ngất tr' N lần mất mắt ở sân trường nổi tiếng với sinh viên hay ngất nhất...)

“Chị, em trai chị không phải từ bùn nặn ra đâu nha?”

Kha Dĩ Nghiên nhú mi. “Em nếu như là từ bùn nặn đã tốt, ít ra còn rắn chắc. Bằng không nhờ chú Ngô đưa em đi như vậy chị cũng có chút yên tâm.”

“Không cần.” Kha Dĩ Mặc cự tuyệt, mai coi như là cùng 1 cô gái đi hẹn hò ? Nếu chú Ngô theo ở phía sau tự dừng thành 3 người, như này thì..., hẳn càng nghĩ càng thấy không được.

“Em có việc riêng.”

“Hẹn hò” Dựa vào khả năng nhạy cảm trong từng hơi thở của mình, nàng cảm thấy em trai nhà mình lần này ra ngoài khác với mọi khi.

Kha Dĩ Mặc xoay người đưa lưng về phía chị nói:

“Chị gần đây có phải không cùng anh Thiếu Sáng ra ngoài không? Như thế nào trong đầu đây ý nghĩ là hẹn hò chứ? Hay là em giúp chị hẹn giúp anh ấy nhá?”

Thằng nhóc...em thật hung ác! Em điên rồi dám chọn người uy hiếp ta, lại còn không nương tay chút nào. Nói đến Phương Thiếu Sáng nàng cảm giác mình con mắt đều thành dữ tợn .

Cả ngày lẫn đêm nói công ty bận rộn không có thời gian, mấy lần hẹn hò đều thất bại. Làm Kha đại tiểu thư như nàng... lần một lần hai nàng còn nhịn được... nhưng sao lại vẫn ngày càng nhiều. Nàng lên tiếng và cũng không muốn tha thứ cho cái tên kia . Nhưng là mới đảo mắt bị hấp dẫn ngon ngọt nàng lại mềm lòng. Chuyện hai người nháo muốn chia tay, tuyệt

giao đều nhanh thành đê tài tán gẫu bên ngoài. Có thể cho tới hôm nay cũng không còn gặp Kha Dĩ Nghiên quăng Phương Thiếu Sáng, càng không thấy Phương Thiếu Sáng vui vẻ với người mới. Nói cho cùng...oan gia vui mừng....?

“Chuyện của chị không cần em lo.” Nàng hung dữ tuyên cáo, Kha Dĩ Mặc nghe vậy gật đầu bày tỏ rất đồng ý.

“Như vậy chị cũng không nên can thiệp vào quyền riêng tư của em? Em không nhúng tay vào chuyện của chị, chị cũng đừng trông nom chuyện của em được không?”

“Nhóc quý... ngày mai ra ngoài rồi trở về thật tốt cho ta. Nếu mất đi 1 cọng tóc đừng trách ta khởi binh vấn tội !” Mắt thấy em trai kiên trì không chịu thua, nàng đành lui bước. Cả ngày đem em trai giữ ở nhà cũng không phải là biện pháp tốt, thi thoảng ra cửa giải sầu cũng rất cần thiết .

“Nếu đã như vậy chị tốt nhất cũng không cần phải người theo dõi em. Nếu không em phải hao tâm tổn trí cắt đuôi như vậy em cũng rất lao tâm lao lực vất vả.”

“Biết rồi... ta nào có nhiều thời gian như vậy cùn em chơi trò mèo đuổi chuột chứ? Đi xuống ăn điểm tâm không nó nguội bây giờ.” Kha Dĩ Nghiên phất phất tay ý bảo em trai mau xuống lầu. Kha Dĩ Mặc quay đầu lại nhìn thoáng qua QQ rốt cục an tâm xuống lầu.Kha Dĩ Mặc đầu đối với chị gái chính là cuộc chiến đấu trí đấu dũng.

Ninh Tâm sau khi out qq nhanh tay lật lật tủ so với tìm giấy bảo hành còn nóng vội hơn. Vài phút sau...trên bàn.. trên giường... sàn nhà... lộn xộn, loạn hết cả lên.

Được rồi, không phải chỉ là gặp Mặc Thương sao... tại sao mình phải khẩn trương như vậy. Ninh Tâm trong lòng âm thầm khinh bỉ chính mình, nhưng tay chân lại vừa không ngừng lật tới lật lui ngăn tủ.

Nhớ mẹ trước mua cho mình 1 cái váy? Ta lật...ta lật... ta cố gắng lật!

Cha tháng trước từ Hồng Kông mang về cho mình 1 đôi giày? Ta tìm... ta tìm... ta tìm!

Gì mua cho mình cái dây cột tóc thủy tinh tìm..tìm...không ngừng tìm...!

...

Đứng ở trước gương xoay một vòng nàng nhìn xem chính mình trong gương khẽ gật đầu tương đối hài lòng. Nhưng đợi nàng vừa nghiêng đầu nhìn căn phòng của mình trước mắt 1 đống bừa bộn lập tức lệ rơi đầy mặt. Quả nhiên nữ nhân muốn xinh đẹp quả là không dễ dàng, rất đau khổ. Mau đem đồ đạc gọn gàng...bây giờ nếu quản lý kí túc thấy thì... xong đời...

Buổi tối 7:30, Ninh Tâm rốt cục ôm gối đến trên giường đi ngủ. Nhưng nghĩ đến ngày mai cùng với Mặc Thương đại thần gặp mặt nàng phát hiện mình... giống như lại mất ngủ.

Có thể the thảm hơn là... mình mất ngủ đồng hồ báo thức kiên nhẫn kêu thì tay kéo lấy con Mashimaro nhét vào trong chăn. Đợi nàng mở mắt ra thật vất vả mới đem đồng hồ báo thức từ trong chăn móc ra. Cô nương này đầu tiên là sửng sốt một chút, có vẻ còn chưa tỉnh ngủ phản ứng còn không kịp. Đợi nàng mở trừng hai mắt... đầu óc bắt đầu bình thường... vội vàng đột nhiên tung chăn, nhảy xuống giường. Đánh răng, rửa mặt, cột tóc rất lưu loát liền mạch.

Cũng may nàng còn không biết trang điểm nên không phải tốn thêm thời gian. Thấy ok, chính mình lao ra cửa.

Vì vậy ngày đó tại đại học T tất cả mọi người ngạc nhiên nhìn chằm chằm một người mặc váy màu hồng phấn 1 cô gái rất khả ái, chạy như điên không để ý tới xung quanh thế nào...

Với tốc độ chạy kia nếu như bị thầy thể dục của Ninh Tâm bao năm qua trông thấy tất nhiên sẽ ngã chũm rơi lệ.

Có tiềm năng ...đứa bé này tiềm năng rất cực bực phát!

Liên : môn thể dục với ta quá đáng sợ, chạy càng đáng sợ hơn, chưa đc nửa vòng... em ra đi... các bạn phải đỡ, dìu ra ghế đá ngồi....

Chương 52

Một đường chạy như điên đến cửa trường Ninh Tâm ôm máy tính của mình chạy. Sau khi đến cổng trường thở hổn hển, mắt cũng hơi đỏ. Người còn chưa hồi phục. Mang đồ nặng như vậy lại chạy cự li dài thấy mình thật quá phi thường.

Nàng dám thề coi như là năm đó khi thi chạy ở trung học môn thể dục chạy cự li dài 800 mét nàng cũng không xuất ra toàn lực, toàn bộ ý chí chiến đấu như ngày hôm nay!

Sau khi dựa vào bức tượng lấy chỗ dựa để nghỉ ngơi. Qua 1 lúc lâu đưa tay mò mò vào cái ba lô của mình móc móc và rồi nàng nhú mày. Thấy không thể như vậy... tiếp tục đặt ba lô ở trước mắt lật qua, lật lại 1 lần, lại 1 lần nản nháy nháy mắt, chán nản... lại quên đi động ở phòng rồi.

Được rồi...hình như tại mình đi quá vội vàng, di động lần nữa bị mình vô tình vứt bỏ tại trong phòng.

Này nếu là đổi thành bình thường di động ném ở đó thì kệ đi, dù sao điện thoại di động trên người nàng chính là đạo cụ trang trí. Bình thường Trần Diêu mang mình ra cửa tay phải cầm đi, cầm lại tay nàng sợ nàng bị lạc, không tránh khỏi tầm mắt nàng ấy 3 m!

Nhưng là hôm nay thì không được, hôm nay cái di động là phương thức liên lạc duy nhất của Mặc Thương đại thần. Bây giờ lại để quên nó ở ký túc...Ninh Tâm ngó qua ngó lại những người ra vào cổng toàn người lạ, không có người quen. Nhớ lại quãng đường vừa chạy... nàng lại trừng mắt thật là khóc không ra nước mắt.

Dùng tốc độ chạy bộ vừa rồi tính toán từ ký túc xá chạy đến cửa cần tốn thời gian là mười lăm phút. Hiện tại muốn ở cửa về ký túc xá là gấp 2 lần đường chỉ là suy nghĩ thôi Ninh Tâm đều cảm giác mình bắt đầu... ngất đi . Nhưng nếu như không quay về cầm điện thoại như thế nào liên lạc với đại thần đây?

Đợi một chút!

Ninh Tâm trong đầu linh quang chợt lóe đột nhiên nghĩ đến một cái vấn đề quan trọng.

Muốn ăn ăn muốn ăn... 13713717717! Số di động của Mặc Thương, nhớ đúng không nhỉ ? Vậy chỉ cần tùy tiện 1 buồn điện thoại công cộng là được rồi

Nghĩ như vậy nên cô nương này lại vui vẻ. Tâm tình vừa rồi u ám liền thoáng thành sáng lên.

Ôm máy tính Ninh Tâm vui tươi hơn hờ chuẩn bị đi tìm điện thoại công cộng. Nhưng nàng mới vừa ngẩng đầu đã nhìn thấy một nam sinh rất xinh đẹp đứng ở trước mặt nàng.

-_-||| được rồi...con trai không nên dùng từ xinh đẹp này được.

Nhưng là nam sinh trước mặt này một thân quần áo màu vàng nhạt nhìn rất thoải mái, môi hé mở trên mặt cười yếu ớt, da rất trắng nhưng lại hiện lên nét yếu đuối của bệnh tật, con mắt như ngọc lưu ly sáng chói, trong suốt. Bốn mắt nhìn nhau, đối mặt mấy giây đang lúc Ninh Tâm cảm thấy trước mặt đột nhiên xuất hiện 1 mỹ nam, nam sinh này hình như có một chút như nhìn quen quen.

Đến tột cùng đã gặp nhau ở nơi nào rồi nhỉ?

Chăm chăm...

Lại chăm chăm...

Tiếp tục nhìn chăm chăm...

Ninh Tâm ước chừng nhìn chăm chăm người ta 10s đồng hồ, nghiêng cái đầu nhỏ suy nghĩ một chút... lại suy nghĩ một chút... đột nàng trừng mắt.

OMG khó trách nhìn quen mắt như vậy tên này không phải là tuần trước mỹ nam kia đoạt đi nụ hôn đầu tiên của mình, mà mình còn ăn đậu hũ hử nữa chứ...

Nhớ tới chính mình ở trên mặt người ta làm chuyện sai trái Ninh Tâm quyết định thật nhanh. Cái động tác đầu tiên là che mặt, thứ hai là xoay người, thứ ba... xách theo túi đựng máy tính hướng về trong trường...chạy.

Không nên bị nhận ra... ngàn vạn lần không nên bị nhận ra...

Ninh Tâm ở trong long luôn nhắc tới.

Được rồi, quả nhiên chuyện xấu là không thể làm... làm chuyện xấu sớm sẽ gặp báo ứng . Đây không phải người ta tìm tới cửa rồi sao? Rồi hiện trường.... vội vàng rời hiện trường, mặc kệ cái quãng đường 15' về kí túc.... chỉ cần có thể tránh được một kiếp nạn này là được rồi...coi như mình sáng nay vận động giảm cân.

Nhưng cô nương này còn không chạy tới hai bước đột nhiên nghe được sau lưng có người gọi mình một tiếng.

“Ninh Tâm!”

Hả?

Giọng này như quen tai thế? Rất giống giọng Mặc Thương đại thần!

Ninh Tâm vội vàng quay đầu lại sau đó cô ngốc luôn rồi.

Sét đánh giữa trời quang, thời tiết hôm nay sáng sủa vạn dặm không mây, giữa ban ngày mà thiên lôi cuồn cuộn bổ vào mình.

Nhìn xem mỹ nam này vẻ mặt mang nụ cười hướng nàng đi tới, cái mặt tròn hồng của Ninh Tâm nhăn thành cái bánh bao.

Bây giờ có nên chạy hay không? Đáng lẽ vừa rồi không nên quay đầu lại

Hay nói là gọi ai vậy... nàng không biết ai là Ninh Tâm...

Hình như hôm nay mình không nên cùng ai ra ngoài? Đặc biệt là người này là ợp thể của Mặc Thương đại thần cùng mỹ nam bị chính mình ném qua đậu hủ?

Mắt thấy nam sinh trước mặt càng đi càng gần, Ninh Tâm còn rất muốn giơ máy tính trước mặt nói: “Đứng lại! Không nên tới gần tôi.”

Kha Dĩ Mặc nhìn xem Ninh Tâm bộ dáng tay chân luống cuống cười càng sáng lạn .

Thời gian hẹn là 9 giờ nhưng nửa giờ trước hẳn đã đứng ở cổng trường đại học T. Vốn là nghĩ gọi điện trước cho Ninh Tâm, nhìn nhìn thời gian đã

8 giờ rưỡi nghĩ đến Ninh Tâm chắc sợ ngủ nướng nếu như bây giờ gọi qua có lẽ sẽ đánh thức nàng nên Kha Dĩ Mặc liền lặng yên để điện thoại trở về túi. Dù sao cũng còn nửa giờ nữa, nửa giờ đợi cũng chẳng sao...

Hắn ngồi tại một quán coffee ngồi chờ chín giờ đã qua nhưng di động Ninh Tâm cô nương thủy chung vẫn không có gọi cho hắn. Hắn rất cục quyết định gọi điện thoại liên lạc cho cô nương kia, ai ngờ gọi tới gọi lui hơn mười mấy lần cô nương kia chết sống không nghe điện thoại, hắn cau mày cô gái này... sẽ không phải là lâm trận bỏ trốn chứ?

Đại thần ngồi không yên... đại thần vội vàng chạy đến cửa trường đại học T tìm người hỏi thăm xem cổng kí túc xá nữ sinh nằm ở phái đông của chính, liền đi bộ đến đó. Chờ hắn đến cửa đông đã nhìn thấy một màn cảnh tượng kinh người như vậy.

Một cô gái tóc cột đuôi ngựa, mặc một váy màu hồng phấn đang ôm một cái bao khí thể kinh người hướng cửa lớn của trường chạy như bay. Mà làm hắn càng ngạc nhiên hơn chính là... chờ hắn thấy rõ ràng dung mạo cô gái thì cả người hắn đều ngây dại.

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng hồng hào rất đáng yêu giống như 1 trái đào. Hai mắt thật to chớp chớp, linh động huyền diệu giống như ánh sao chớp loé trong đêm tối.

Trong nháy mắt hắn nhớ hình ảnh rất rõ ràng trong đầu là chính mình đem cô gái này bỏ trên mặt đất. Ngày đó hôn mê khi đang lúc mình thần trí mặc dù mơ hồ nhưng hắn vẫn nhớ rõ môi của nàng hôn lên mắt của mình. (L: ko nhớ đoạn hôn môi trước đó vì đã mê man ko nhớ được, nhớ đoạn bạn NT làn sắc nữ thôi...)

Đang khi Kha Dĩ Mặc xuất thần trong chớp mắt thì cô ái kia ôm bao đựng máy tính vọt tới pho tượng dựa vào thờ dốc lại vừa trong túi tìm kiếm, lắc lắc lại lắc lắc... tựa hồ không tìm được đồ mà chính mình muốn tìm. Đem ba lô kéo ra trước mặt tìm tìm.. rồi tìm tìm hình như vẫn không có tìm được. Sau đó nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô gái đó nhíu lại một cái, chu cái miệng nhỏ nhắn lại hung hăng quay đầu lại căm tức nhìn

cửa trường. Vẻ mặt rất đáng yêu ngây thơ, động tác hồn nhiên ngây thơ của cô gái trước mắt vô tình làm hấn nhớ tới cô nàng Ninh Tâm trong trò chơi ngây ngô, ngờ ngác cảm thấy rất giống, thì ra là cùng 1 người....

Nhưng ai có thể tưởng tượng được... cô gái này nhìn thấy mình phản ứng đầu tiên là nghiêng đầu bỏ chạy chứ?

Được rồi tuy hấn cũng không phải là tự luyện, nhưng là bề ngoài của hấn cũng không còn đạt tới diện mạo đáng sợ vậy chứ? Tại sao có thể hù dọa Ninh Tâm nghiêng đầu liền chạy, gia tốc thật nhanh xách theo máy tính cũng không sợ mệt...

Ninh Tâm!”

Kha Dĩ Mặc không khỏi kêu lên 1 tiếng. Vừa gọi cô nương mới vừa rồi còn chạy đột nhiên liền quay đầu lại. Chứng kiến cảnh này Kha Dĩ Mặc không khỏi thở dài cô gái này quả thật không có bản chất làm kẻ trộm.

Rốt cục thì Kha Dĩ Mặc cũng đi đến đứng trước mặt Ninh Tâm, môi mỏng giương cao cong trông rất đẹp mắt.

“Ninh Tâm em đến muộn.”

Ninh Tâm cúi đầu... lại cúi đầu, cố gắng muốn đem mình chân mình cho vùi đến dưới xi măng, đáng tiếc người nàng vẫn nguyên vẹn đứng đó.

“Em.. em...” Ninh Tâm nói quanh co nửa ngày vốn là khuôn mặt nhỏ nhắn, hồng hào đáng yêu hiện tại cứ như kẻ dung loạn phấn son, hết sức hồng không giống người thường!

~~o (_)o ~~ có thể hay không bắt chấp tất cả, nhanh chân chạy nữa nhỉ?

Trên mặt cô nương này giờ phút này tràn ngập ngại ngùng. Kha Dĩ Mặc nhìn xem nàng thần sắc ảo não không khỏi cười càng mừng hơn.

“Lần đầu tiên gặp mặt, trước anh tự giới thiệu mình một chút. Anh gọi Kha Dĩ Mặc, trong trò chơi là Mặc Thương.”

“a...” Được rồi trước mặt mọi người không thể cắn ngón tay, Ninh Tâm nắm quả đấm nhỏ, thần kinh toàn thân đều là căng thẳng. Nàng hiện tại ngay cả chức năng chào hỏi giao tiếp cơ bản nhất đều mất đi.

Dầu gì chính mình cũng là hệ Trung văn này... lại giống như người không có trình độ, không có văn hóa...không thể giới thiệu nổi mình đây? Này nếu như bị chủ nhiệm biết rõ thì nàng cảm giác không còn mặt mũi nào.

“Đại... đại thần tốt.”

☞...

Kha Dĩ Mặc ngây dại, Ninh Tâm rơi lệ .

Hắn không thể tưởng được câu nói đầu tiên cô nương này nói cùng hắn dĩ nhiên là đại thần tốt!

Ninh Tâm nàng cũng rất xấu hổ, quá mất mặt ...nàng thỉnh cầu bầu trời lại bổ thêm một đạo thiên lôi chọt lóe tại trên đầu mình làm cho mình trở lại nửa phút trước đi.

Không! Hắn là trước khi ra cửa!

Sai rồi! Nàng phải về đến ngày đầu bóng rổ...

“Xì.” Kha Dĩ Mặc cân nhắc đến hình tượng của mình lấy tay che miệng ho hai tiếng thật vất vả mới dừng lại nụ cười.

“Ninh Tâm, anh rất đáng sợ sao? Sao em lại trông khẩn trương như vậy?”

Ách! Đây không phải là khẩn trương... đây là nàng chột dạ!

Ninh Tâm đầy mặt hắc tuyến, nhưng con vịt chết cũng muốn mạnh miệng.

“Không có ..em không có khẩn trương.”

Kha Dĩ Mặc chắc là sẽ không ngốc đến mức đi vạch trần lời nói dối của Ninh Tâm, nàng khẩn trương sao cần trấn an thôi.

“Em chắc còn chưa ăn sang đúng không?”

“Ừ...” Ninh Tâm thấp giọng ừ một tiếng, đột nhiên kịp phản ứng bình thường vội vàng đổi giọng.

“Không, em ăn rồi.”

“Nha đầu gối.” Kha Dĩ Mặc cười cười.

“Có người nào nói cho em biết khi em nói dối thì mắt đừng có nháy nháy vậy không?”

“Hả?” Ninh Tâm ngây ngẩn cả người.

“Em có nháy mắt sao?”

“Ừ...có nháy.” Kha Dĩ Mặc nghiêm trang gật đầu.

Ninh Tâm lập tức cảm thấy buồn bực, chẳng lẽ lúc mình nói dối mà còn có thể nháy mắt nữa sao.

“Không có người nào nói cho em biết.” Ninh Tâm dụi dụi con mắt.

“Anh nói còn nói chưa dứt lời.” Kha Dĩ Mặc nhú lông mày nhìn trông vui vẻ.

“Là anh lừa em thôi.”

...

Ninh Tâm nhất thời không kịp phản ứng.

Vừa rồi đại thần nói gì đó?

Có người nào nói cho em biết, khi người ta nói dối thì ngàn vạn lần không cần phải nháy mắt?

Ừ...có nháy .

Anh nói còn chưa dứt lời.

Là anh lừa em thôi....

Ngay ý tứ này chính là... khi em nói dối thời điểm đó sẽ nháy mắt những lời này là... lừa gạt em thôi!

☹...

Đại thần không nên trêu chọc em như vậy chứ!

Chương 53

Ninh Tâm một đôi mắt ướt nhìn Khã Dĩ Mặc, bàn tay nhỏ bé níu lấy mép váy, nhìn ánh mắt ủy khuất kia làm cho Kha Dĩ Mặc thấy hẳn chính là kẻ ác. Là loại người khôn tim, không phổi, lòng dạ sắt đá!....

“Ngoan...không nên tức giận được không?” Kha Dĩ Mặc vội vàng nói lời xin lỗi Ninh tâm lắc đầu nói:

“Không có...em không có tức giận.”

“Không tức giận là được rồi. Anh giúp em cầm máy tính.” Kha Dĩ Mặc vươn tay, Ninh Tâm nhìn thấy bao trong tay mình, cứ thế thành không còn....

“Không cần... không cần..em cầm nó được mà .”

“Nếu là hai người chúng ta đi cùng nhau, anh là một người nam nhân mà hai tay trống trơn ngược lại là em là nữ lại cầm bao đựng máy tính như vậy mọi người sẽ đánh giá như thế nào?” Kha Dĩ Mặc con mắt đẹp hẹp dài chớp chớp, ánh mắt là tương đối vô tội.

Ninh Tâm suy nghĩ một chút... một nam một nữ đi đường, nữ một môi râu rời ôm bao lớn bao nhỏ, nam vật gì cũng không cầm... Người xa lạ thật sự sẽ hiểu lầm.

“Nhưng...” Ninh Tâm vẫn cảm thấy ngại ngại.

“Em thấy ngại quá.”

“Không sao...vì hình tượng của nam nhân làm trọng cứ để anh cầm cho.” Nói xong Khã Dĩ Mặc liền từ túm lại bao máy tính, không cho Ninh Tâm phản đối nữa.

“Đi thôi, về ký túc xá của em trước đã.”

Ninh Tâm nghe vậy sửng sờ.

“Trở về ký túc xá làm gì?”

“Nếu anh đoán không sai di động của em vẫn còn để quên ở ký túc xá đi? Ra bên ngoài mà không mang theo di động nhiều khi bất tiện lắm, dù sao đi 1 đoạn đường mà thôi, hãy về cầm nó mang đi.” Kha Dĩ Mặc nói như 1 điều đương nhiên như thế làm cho Ninh Tâm cảm thấy kỳ quái.

Trong trò chơi thì làm đại thần...không lẽ trong hiện thực cũng vậy sao? Chẳng lẽ đến di động mình bỏ quên ở ký túc cũng biết? (L: cô nương, bạn đánh giá quá cao ng` tr` mặt rồi.... con người có mắt để quan sát nha, ng` ta quan sát từ khi bạn chạy vs tốc độ mà ngay cả thầy thể dục cấp 3 nếu thấy cũng rơi lệ rồi...)

“Làm sao anh biết điện thoại di động của em bỏ quên ở ký túc xá ?”

Kha Dĩ Mặc cười cười nói: “Thì em đến cửa trường rồi nhưng vẫn không gọi điện liên lạc với anh, lại nhìn em nửa ngày lặt lặt cái ba lô như tìm không tìm vật gì đó, vậy chắc là tìm di động rồi?”

Ninh Tâm xấu hổ, ấp úng mở miệng.

“Tại em vội chạy ra nên quên mất.”

“Đi thôi nào, em dẫn đường.”

Diện mạo của Kha Dĩ Mặc được đại học M gọi là Hot boy trong truyền thuyết, rất nhiều sinh viên đã từng thấy hẳn. Hôm nay 1 đại mỹ nam của đại học M lại ban ngày ban mặt lại công khai xuất hiện trong sân trường của đại học T ai có thể không mở mắt ra nhìn đây! Vì vậy mỗi bước đi của đôi bạn này là 1 loạt, 1 nhóm, từng người ngó ngó, nghiêng nghiêng không hiểu sao mỹ nam này lại ở đây....và sao lại đi cùng với 1 cô gái, mà cô gái này hình như là sinh viên trường mình... chẳng lẽ đây là sự kết hợp mỹ nam – mỹ nữ trong truyền thuyết của trường đại học T và đại học M rồi?

Về Ninh Tâm thì sao? Xinh xắn, lanh lợi, đáng yêu, hồn nhiên, đi bên cạnh nam sinh Kha Dĩ Mặc cao 1m83 như hình tượng con chim nhỏ nép vào người anh ta. Trông rất đẹp đôi nha!

Kha Dĩ Mặc tại đại học M đã sớm luyện thành thói quen không quan tâm nên đối với ánh mắt của người đi đường hẳn không nhìn thẳng. Nhìn Kha

Dĩ Mặc ngay từ đầu nói chuyện phiếm còn Ninh Tâm không có phát hiện gì đang dị thường. Nhưng càng khi đến gần ký túc xá, cô gái này nhìn Đông Nam Tây Bắc tầm mắt bốn phương tám hướng đang chú ý đến người cạnh mình, nàng toàn thân bắt đầu không được tự nhiên. Nhất là những ánh mắt ghen ghét, hoặc ánh mắt hâm mộ kia dừng lại trên người nàng, Ninh Tâm cảm giác mình rất khó chịu.

“Em đi cầm di động rất nhanh thôi, anh ở chỗ này chờ em.” Thật vất vả tới được tầng 1 ký túc xá Ninh Tâm thật dài thở phào nhẹ nhõm. Dem đại thần lưu ở dưới lầu, Ninh Tâm vội vàng chạy như điên chui lên tầng của mình, nhưng khi chạy xuống thì...tay bị nắm chặt

“Ninh Tâm.”

Nàng quay đầu lại đứng ở hành lang gọi mình không phải là người đáng lẽ hôm nay phải ngoài hẹn hò Trần Diêu sao?

“Trần Diêu sao cậu còn chưa đi? Không phải nói hôm có hẹn sao?”

Trần Diêu khoát tay. “Bạn là không hiểu đi..con gái hẹn hò sẽ không thể quá sớm đi ra. Nếu không sẽ làm cho đối phương cho là mình quá nôn nóng không có hẳn thì không được. Cậu cá là 1 công việc rất tinh tế.”

☞, là nguy biến tình yêu kiểu gì thế.

“Thôi không nói với cậu nữa, mình có việc.” Ninh Tâm làm bộ muốn chạy Trần Diêu kêu một câu.

“Tại sao chạy nhanh như vậy? Vội vàng đi hẹn hò hả?”

Hung ác!

Trần Diêu bà điên rồi!

Ninh Tâm định chạy lại dừng ngay, vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn qua Trần Diêu.

“Mình biết rõ cậu đi ra ngoài không phải hẹn hò nha! Không cần phải khẩn trương như vậy. À soái ca dưới lầu kia khí chất tốt, hình tượng tốt, tướng mạo tốt ~> quả thực là cực phẩm ba tốt. Mình nếu như không phải

là hoa đã có chủ nhất định sẽ đi xuống làm quen với hân.” Trần Diêu nâng cằm lên trầm ngâm một chút nói:

“Cũng không biết hân đang đợi ai nhi? thật hâm mộ quá! Cùng 1 mỹ nam như vậy hẹn hò thật là làm cho người hâm mộ ghen ghét quá.”

Được rồi nhìn Trần Diêu ánh mắt hiện lên thật dữ tợn, Ninh Tâm lặng lẽ đem lời trong miệng nuốt xuống bụng. Hiện tại nàng nếu như là nói một câu “Là mình.” Thì phỏng đoán coi như đây có là lâu ba Trần Diêu cũng sẽ không chút do dự đem mình ném xuống.

Nơi thị phi không thể ở lâu!

“Trần Diêu mình đang vội, đi trước nha, hẹn gặp lại bạn sau.” Vừa dứt lời bóng người Ninh Tâm đã chạy ra ngoài .

“Mình vừa rồi hình như nhìn thấy Ninh Tâm .” Tạ Vũ chải lấy đầu tóc, đi ra hành lang.

“Không phải là hình như mà chính là cậu ấy. Chạy so với con thỏ còn nhanh hơn, cũng không biết cậu ấy hôm nay làm sao nữa?” Trần Diêu bỗng đứng trừng to mắt.

Nàng nhìn thấy ....

Ninh Tâm lén lén lút lút cùng với mỹ nam cực phẩm kia đi ra....chính là Ninh Tâm

“Tiểu Ninh Tâm cậu được lắm, chờ cậu trở lại nhất định phải chết!”

Trần Diêu rống giận vang dội ký túc xá, Ninh Tâm lôi kéo Kha Dĩ Mặc một đường chạy như điên nàng cảm giác mình nghe nhầm rồi. Chạy đã xa như vậy sao hình như lại nghe được tiếng Trần Diêu ?

Thoát đi phạm vi tầm mắt của Trần Diêu, Ninh Tâm rốt cục an tâm. Nhưng không đợi nàng vui vẻ lâu thì đột nhiên cảm thấy trên tay mình óc gì đó mềm mại ấm áp.

Cúi đầu nàng nhìn trên tay mình là 1 cánh tay thon dài lập tức bi phẫn... Nàng rốt cuộc là vì cái gì mà lại kéo tay đại thần rồi? Ta muốn chặt tay... chặt tay mình đi quá...

So với Ninh Tâm bi ai thì Kha Dĩ Mặc tâm tình là rất lạ kì. Bị nàng nắm tay trên tay truyền đến 1 cái ấm áp, giống như có 1 dòng điện lan toả khắp nơi đến từng ngõ ngách trong cơ thể mình vậ... Đây là điều mà từ nhỏ tới lớn hẳn chưa từng xảy ra. Cảm giác thấy rất khác với nắm tay của cha, và của chị...

Cha dắt tay của hẳn trong lòng hẳn là an toàn.

Chị nắm tay của hẳn trong lòng là hơi ấm tình thân.

Mà Ninh Tâm nắm tay của hẳn trong lòng lại có 1 sự rung động không tên. Giống như chạm đến cả linh hồn, ngay cả suy nghĩ đều hoàn toàn bị nàng khống chế.

Lúng túng rút tay về Ninh Tâm có chút ngượng ngùng.

“Thực xin lỗi. Em vừa rồi không có chú ý chỉ là muốn nhanh chạy.”

Đáy mắt thất lạc âm đạm chỉ trong nháy mắt, Kha Dĩ Mặc ngẩng đầu lên, đôi mắt sáng ngời vui vẻ dạt dào.

“Không sao. Tìm một chỗ ăn sáng đi vừa vặn có thể ngồi xuống để anh kiểm tra một chút cái máy tính của em, xem có thể sửa được không.”

“OK. Vậ em mời anh đi ăn không cho phép cự tuyệt.” Ninh Tâm vẻ mặt cường thế, Kha Dĩ Mặc bất đắc dĩ cười khổ nói:

“Nhưng mà anh không muốn ăn đồ ngọt, anh ăn sang rồi? Lại ăn nữa sẽ thành heo.”

“Vậ uống 1 ly sữa đậu nành thì sao? Nếu như anh không đáp ứng, em cũng vậ không ăn.”

Uy hiếp! Uy hiếp! Đây là uy hiếp trắng trợn! Nhất là Ninh Tâm giờ phút này ánh mắt vốn là con mắt trừng trừng tròn xoe, bửu môi rất là đáng thương nhìn Kha Dĩ Mặc.

Hẳn cảm thấy, hẳn nếu như là không đáp ứng cô nương này tựa hồ có thể tại chỗ khóc lên...Hẳn thỏa hiệp nói:

“OK, vậy thì một ly sữa đậu nành. Khu này em quen thuộc hơn anh, em dẫn đường đi.”

“Em sẽ dẫn anh đi một nơi có sữa đậu nành uống ngon nhất. Cửa tiệm kia sữa đậu nành đều là chủ tiệm tự xay lấy lại có thêm hạch đào. Rất có dinh dưỡng đó.”

Nhắc đến ăn thì Ninh Tâm là trùm. Phải nói quanh đại học T phạm vi trăm dặm Ninh Tâm sẽ không lạc đường, nhất là đường đến nơi có đồ ăn ngon. Đi đến tiệm sữa đậu nành của Kiều gia là chuyện nhỏ. (L: quả là tinh thần ăn uống...)

Sữa đậu nành Kiều gia mặt tiền cửa hàng tương đối lớn, hai tầng. Chính giờ rười sáng thời điểm này rất đông người. Bất quá bởi vì hôm nay là thứ bảy học sinh nghỉ nên tầng hai còn rất nhiều chỗ trống. Ninh Tâm tìm 1 chỗ gần cái cửa sổ kê KHã Dĩ Mặc ngồi đó rồi tự mình góc chạy xuống lầu mua bữa sáng.

Ninh Tâm mua ít cháo trứng muối, ít bánh, rồi đến xếp hàng tại quầy để mua sữa đậu nành. Còn kê thêm 1 ly đậu nành có hạch đào cho đại thần. Đợi nàng cầm lấy khay trở lại bàn thì Kha Dĩ Mặc đã đem Laptop của Ninh Tâm mở ra để ở trên bàn .

Nhìn xem trên mặt bàn bày đủ loại chay lọ, vài dụng cụ Ninh Tâm cảm thấy hiếu kỳ.

“Làm sao anh đi ra đường mà còn mang theo những vật này ?” Ninh Tâm cầm một cái nút chai ở trên tay vân vê phi thường cao hứng.

Kha Dĩ Mặc đang bề bộn kiểm tra o mạch chủ ngưng lại trong chốc lát mới hồi đáp: “Anh nói là phải giúp em kiểm tra máy tính, cũng không thể đồ gì cũng không mang chứ?”

“Nó bị gì vậy?”

“Bo mạch chủ bị cháy hỏng, đổi một cái mới là tốt rồi. Giá nó chắc tầm 500, không cần mua má tính mới đâu.” Kha Dĩ Mặc một mặt nói, một mặt đem máy tính xếp lại.

“500 á?” Ninh Tâm chấn động.

“Nhưng là người sửa chữa nói cho em là khoảng 1500.”

“Nha đầu gối, người ta chính là dựa vào nghề này để kiếm tiền. Đương nhiên là giá phải cao hơn rồi. Mọi thứ khác vẫn còn tốt, chỉ cần thay bo mạch chủ là ok thôi.” Vừa nói chuyện, Kha Dĩ Mặc đã đem Laptop lắp ráp xong rồi. Chờ hẵn ngẩng đầu vừa vặn nhìn thấy ánh mắt sùng bái của Ninh Tâm.

“Mặc Thương đại thần, anh thật sự... thật lợi hại. Làm sao anh cái gì cũng biết? Không lẽ chuyên ngành của anh là cái này sao?”

“Chuyên nghiệp của anh là tài chính, máy tính anh cũng chỉ là hiểu chút mà thôi. Còn có... hiện tại cũng không thể gọi anh là Mặc Thương được, gọi anh là Kha Dĩ Mặc, hay Dĩ Mặc là được rồi.”

Dĩ Mặc á? Gọi thế có quá thân mật không nhỉ?

Ninh Tâm suy nghĩ một chút, chẳng qua là nếu như gọi cả tên họ thì chắc không đến mức quá xa lạ chứ?

Rơi lệ đầy mặt.... lúc này Ninh Tâm rất nhớ mẹ của mình, nếu là mẹ ở bên cạnh mình có thể chỉ cho mình vài chiêu thì tốt rồi.

Thấy Ninh Tâm chậm chạp không nói lời nào, hẵn có chút kỳ quái vội hỏi: “Làm sao vậy?”

“Không có... không có việc gì.” Ninh Tâm giơ tay chỉ chỉ vào ly sữa đậu nành trước mặt hẵn.

“Uống nhanh đi, nếu không sữa đậu nành sẽ nguội mất. Em cố ý kêu bà chủ thêm hạn đào cho anh đó sẽ uống rất thơm.”

“Để anh thử.” Kha Dĩ Mặc uống một hơi khen

“Mùi vị quả không tệ.”

“Đó là đương nhiên...là đề cử chất lượng tuyệt đối có bảo đảm!” Ninh Tâm giơ giơ cằm nhỏ, nói rất kiêu ngạo.

Rống rống... bàn về mỹ thực nàng đúng là chuyên gia.

“Ăn xong bữa sáng phải đi ra siêu thị máy tính đi, mười giờ nơi đó sẽ mở cửa. Nếu như nhanh xế chiều hôm nay anh liền có thể giúp em đem máy tính sửa ngon lành, buổi tối em có thể chơi.”

“Vâng! Vậy chúng ta ăn xong rồi đi nha.” Nói xong, Ninh Tâm liền bắt đầu vùi đầu vào ăn.

Mắt thấy Ninh Tâm đem đồ ăn trên bàn tiêu diệt sạch sẽ. Kha Dĩ Mặc đột nhiên nhớ ra... dùng mỹ thực hấp dẫn Ninh Tâm chiêu này tuyệt đối được!

Chương 54

Ninh Tâm cô nương này rốc cục mù đường tới mức nào vậy? Vốn là cho rằng ở trong trò chơi thấy nàng như thế đã là một vẻ tồn tại cực điểm nhưng trong cuộc sống hiện thực ... hẳn võ trán thờ dài cô nương này có thể bình an lớn được như vậy, còn rất vui vẻ không bị lừa gạt thật đúng là kỳ tích.

Ra khỏi cửa hàng sửa đậu nành, hẳn chỉ là thuận miệng hỏi một câu.

“Em biết tuyến xe buýt đi đến siêu thị máy tính ở chỗ nào?” Vậy mà vừa quay đầu lại liền thấy ánh mắt của Ninh Tâm ánh mắt mê man. Hẳn lúc này rùng mình 1 cái, dè dặt hỏi:

“Em không phải không biết chứ?”

Ninh Tâm lắc đầu đáp: “Biết. Em biết mà.”

Kha Dĩ Mặc có chút an tâm ai dè nào biết cô nương này đi rồi nói một câu.

“Nhưng mà chung quanh trường em có nhiều cái xe buýt các tuyến đi qua, chẳng lẽ mấy tuyến đó không đi qua khu máy tính kia ư?” Sau đó nàng liền 1 đôi mắt chờ mong mà chờ đợi nhìn Kha Dĩ Mặc .

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ, Ninh Tâm hai mắt tròn xoe tròn xoe... Kha Dĩ Mặc cảm giác mình hình như không có phần thắng đành bất đắc dĩ nhìn trời.

Hẳn vốn là đang trông cậy vào Ninh Tâm dẫn đường, bây giờ nhìn lại hẳn cảm giác mình tự mình tìm đường còn an toàn hơn. Nhưng mà với phương tiện giao thông công cộng kia với hẳn cũng là tương đối xa lạ. (L: nhà bạn này có xe đưa đón, ko thì bạn bè, suy ra ko biết xe bus là đường nhiên.. ta cũng mù xe bus....)

“Thôi để anh gọi taxi.” Vì phòng ngừa trên đường tái xuất hiện tình huống đột ngột xảy ra, hẳn quyết định gọi taxi đi khu siêu thị máy tính. Chứ cứ nếu mất công hỏi người tìm đường cho dù tìm được thì chưa chắc đã lên được xe, vì để thuận chút tiền hy sinh là tương đối hiệu quả.

“Ừ, anh gọi đi.” Ninh Tâm giơ hai tay bày tỏ tán thành. Gọi đi nào, taxi rất tốt, đỡ phải tìm đường O (o_o)O~!

Sau khi gọi được taxi hộ tống hai người rất cực thuận lợi đến khu siêu thị máy tính. Ninh Tâm đi theo sau lưng Kha Dĩ Mặc nhìn trái xem phải thăm dò một chút, Kha Dĩ Mặc vừa chọn đồ, mắt lại thỉnh thoảng quay đầu ngó cô nhóc kia đang vẽ mặt hiếu kỳ, biểu tình phong phú. Vẻ mặt kia quả thực rất ngây ngô, con gà ocn cần được bảo vệ.

Mua xong Bo mạch chủ ra khỏi siêu thị máy tính Ninh Tâm nhìn đồng hồ thì đã là 12 g, nàng bần khoảng 1 hồi rất cực nổi lên dững khí đối với Kha Dĩ Mặc nói:

“À... đã 12 giờ rồi anh nhất định đói bụng rồi. Em mời anh ăn cơm được hay không? Coi như em cảm ơn anh theo giúp em mua đồ.” Nói xong Ninh Tâm vội vàng cúi đầu xuống thực không dám nhìn thẳng người đối diện.

Đối với Ninh Tâm mà nói chủ động mời khách phải ăn cơm đơn giản là chuyện từ trước nay chưa từng có. Cũng không biết vì cái gì vốn nghĩ rằng vĩnh viễn mình không nói ra được nhưng khi đối mặt với Kha Dĩ Mặc nàng mặc dù có chút lung túng, ngại ngùng, nhưng trong lòng lại tuyệt không hối hận thậm chí còn mang theo nho nhỏ mong đợi.

Nhìn qua Ninh Tâm cúi đầu ngượng ngùng, Kha Dĩ Mặc tim lại đập nhanh 1 nhịp, không kịp để đại não phản ứng đã đáp một cách rất tự nhiên:

“OK, vừa vặn anh đang đói bụng đây.”

“Anh muốn ăn gì đây?”

“Em cứ quyết định, gì cũng được.”

Được rồi nói tới ăn, Ninh Tâm với mỹ thực là chuyên gia rồi.

Trong lòng âm thầm hạ quyết tâm muốn dẫn Kha Dĩ Mặc phải ăn một bữa thật no và ngon, nàng suy nghĩ một chút con mắt lập tức phát sáng.

“Đi ăn tiệc đứng được không? Em nhớ lần trước khi em cùng Tạ Vũ đi tới nơi này, có ghé qua 1 nhà hàng buffett thức ăn ở đó rất được.”

“OK” Kha Dĩ Mặc gật đầu, lại nhớ tới một điều.

“Em nhớ rõ nhà hàng buffett đó ở nơi nào chứ?”

Ninh Tâm vỗ vỗ ngực nói: “Yên tâm đi, em nhớ được .”

Vì vậy Ninh Tâm dẫn Kha Dĩ Mặc đi quanh khu này 1 vòng, sau khi trở lại điểm đã đi Ninh Tâm rất là u buồn.

“Em nhớ rõ ràng là rẽ mấy cái liền đến mà.. làm sao lại không thấy đây?” Nhìn nhìn bốn phía, Ninh Tâm không cam lòng nói: “Chúng ta tìm tiếp nhất định có thể thấy nó .”

Ninh Tâm nói như vậy hẳn cảm thấy đành liều mình bồi mỹ nhân, đi thì đi trước bữa ăn vận động cũng giúp thân thể khoẻ mạnh !

Đi rồi đi... đi đến vòng thứ 2, 2 người lại trở lại chỗ cũ.

“Tại sao lại có thể như vậy chứ? Chẳng lẽ nhà hàng kia bị phá sản rồi? Không phải chứ, mình mới đi cách đây có 1 tuần nhà hàng kinh doanh này tốt lắm mà, không phải nhanh như vậy liền phá sản chứ?” Ninh Tâm trừng mắt nhìn bảng chỉ dẫn trông rất thất vọng, nàng rõ ràng rất cố gắng... rất cố gắng nhớ lại sao lại tìm không được chứ?

Kha Dĩ Mặc bất đắc dĩ lặng yên ca thán, nhà hàng buffett kia chắc là sẽ không đến mức phá sản , cô gái này... hình như là mang mình đi lầm đường rồi?

Khẽ cắn răng, Ninh Tâm cảm thấy lần đầu tiên tại trước mặt Kha Dĩ Mặc biểu hiện mình không thể bỏ cuộc giữa chừng.

“Lần này em nhất định có thể tìm thấy, chúng ta đi thêm một vòng đi!”

Chờ lần thứ ba trở lại tại chỗ cũ, Ninh Tâm mặt đã chuyển hồng, lúc sau hồng đậm .

Được rồi hẳn giờ phút này đang kiểm điểm... hẳn rất muốn kiểm điểm chính mình... hẳn muốn tự xét lại, hẳn muốn hối cải. Hẳn sai rồi... hẳn thật sự sai rồi, hẳn thật sự không nên khiêu chiến với trình độ mù đường của cô nàng này.

“Để anh dẫn đường đi...”

~~o (_)o ~~ đại thần, sao anh bây giờ mới nói!

Cùng là nhà hàng đó, cùng vị trí đó chỉ là lần này người ngồi đối diện mình đổi thành Khã Dĩ Mặc.

Vốn là nàng là muốn cho đại thần đi chọn đồ, ai biết đại thần đem bao máy tính cất kỹ hướng nàng khẽ mỉm cười nói:

“Ninh Tâm để anh trông đồ, em đi chọn đồ ăn được không?”

Nhìn xem bóng lưng Ninh Tâm ở quầy chọn hẳn buông lỏng người, tay chống cằm nhìn theo.

Tựa hồ... mình càng ngày càng mê muội, không muốn buông ra rồi ư?

Trong trò chơi Ninh Tâm cũng tốt, trên thực tế Ninh Tâm cũng được hẳn biết rõ vô luận là trong trò chơi nhân vật chỉ là thiết kế, hay là trong hiện thực 1 thiếu nữ sống sờ sờ hẳn cũng đã không thể tự kiềm chế được mình lún sâu vào.

1 khay lớn toàn là đồ ăn ngon trở về Ninh Tâm rốt cục ngồi vào chỗ của mình, nhưng cô gái này tự dưng phát hiện ra giờ phút không hiểu sao nàng rất ngại....

Sáng sớm hôm nay mình còn rất tốt cơ mà , sao bây giờ ngồi đối diện đại thần, nàng phát hiện mình tự dưng lại sinh ra một loại tự giác của thực nữ, không dám ăn như sói vồ, ngựa xé rồi...

Dày vò....quả là rất dày vò, nhìn mỹ vị trên bàn mà cũng không dám để cái bụng ăn của mình hãm hại hình tượng! Nhất là mình là 1 kẻ thấy ăn vui như tết nữa chứ...

Nhưng mà mấy con cá này.....nếu ăn thì hình tượng của mình trước mặt đại thần sẽ bị giảm điểm....vì bảo vệ hình tượng giờ thật không dám ăn nữa!

“Ăn không vô sao?” Kha Dĩ Mặc cảm thấy Ninh Tâm có vẻ khác thường lúc sáng sớm thấy khẩu vị vẫn còn tốt lắm mà, như thế nào bây giờ bưng cả 1 khay to ra ăn mà lại ăn có vài miếng thế kia.

Ninh Tâm lắc đầu nhưng trong lòng lại đang rỉ máu.

Trời ơi mình có thể ngay trước mặt Kha Dĩ Mặc nói : đại thần là tại anh ở trước mặt nên em không dám bại lộ bản tính tham ăn của em được không?

Mẹ đã từng nói sẽ có khi con xảy ra những việc chưa bao giờ như vậy... vì đơn giản là tính cách của 1 người con gái hay thay đổi!

Mình giờ là......

Ninh Tâm cảm giác mình bị chính mình hù dọa, mẹ nhất định sai rồi... mình cũng sai rồi.

Từ lúc chào đời tới nay đây là 1 bữa cơm tàn khốc nhất, nhìn trên bàn còn thừa lại một đồng mỳ thực Ninh Tâm khóc không ra nước mắt.

Đối mặt với Hồ mình vẫn có thể bình chân như vại thấ không có gì, đặc biệt là có ăn nhiều cũng không có cảm giác ngượng ngùng. Nhưng khi đối mặt với Kha Dĩ Mặc nàng cảm giác mình rơi vào bi kịch: cơm nuốt không trôi, ăn cơm thì thất thần, không dám ăn nhiều ...thế này là thế nào hả trời, ai nói cho nàng biết đây?

Chương 55

Ninh Tâm từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên cảm thấy ăn cơm kỳ thật cũng là 1 dạng tra tấn..... Không! Xác thực mà nói cùng Kha Dĩ Mặc ăn cơm là thể xác và tinh thần đều bị mệt mỏi + dày vò!

Mỹ thực trước mặt không dám động đũa sao mà bi thảm thế cơ chứ. Nhất là Kha Dĩ Mặc hỏi nàng vì sao không ăn nhiều một chút lại nhìn lên bánh ngọt Mộ Tư trước mặt, Ninh Tâm âm thầm nuốt xuống nước miếng cố gắng làm bộ như vẻ không bị hấp dẫn, lắc đầu trong miệng lẩm bẩm:

“Bánh ngọt quá ngọt , ăn quá nhiều sẽ bị sâu răng...”

Được rồi muốn bảo vệ hàm răng chắc không ai nói gì đâu.

Kha Dĩ Mặc lại đẩy một phần sashimi trước mặt nàng. Ninh Tâm tiếp tục lắc đầu nói:

“Ăn món ăn lạnh đối với dạ dày không tốt.”

Kha Dĩ Mặc kinh ngạc tiếp tục đẩy một thịt gà. Ninh Tâm cắn răng nói:

“BBQ dễ gây ung thư.”

Kha Dĩ Mặc lại ngạc nhiên, kiên trì không ngừng lại đẩy một đĩa thịt kho tàu tại trước mặt nàng, Ninh Tâm nhắm mắt nói:

“Nước tương quá nhiều, mẹ nói ăn nhiều nước tương sẽ bị đen.”

Kha Dĩ Mặc lặng yên lấy thêm một bát súp, Ninh Tâm xem xét món súp đậm đặc rất ngon, dữ tợn nói:

“Em cảm thấy được em ăn món này, súp rất tốt.”

Ninh Tâm ăn mà tương đối u buồn còn Kha Dĩ Mặc thì không hiểu ra nhớ là sáng sớm nay cô ái này khẩu vị cũng không tệ lắm, sao đến buổi trưa sức chiến đấu giảm nhanh rồi?

Hiếu kỳ...hắn rất hiếu kỳ! (L: ha ha, cứ đẩy tiếp đảm ko cưỡng lại lực hấp dẫn...~~> ăn tuốt)

...

Bữa cơm này cuối cùng bị nàng đưa vào danh sách bữa tiệc thiết thối nhất từ trước tới nay.

Kha Dĩ Mặc có phải nam sinh hay không chứ, sao sức ăn lại ít như vậy!

Ninh Tâm rõ ràng là cái dày dày không đáy vậy mà một bữa cơm từ đầu tới đuôi chỉ có thể uống nước

Trước khi đi một khắc nàng trợn mắt nhìn, hung hăng trừng mỹ thực ở quây một cái, rớt cục rưng rưng ai oán mà đi. Trong lòng còn yên lặng tuyên thệ :

“Chờ xem... chờ xem... ta sẽ trở lại báo thù !” (L: ha ha)

Chờ Kha Dĩ Mặc giúp Ninh Tâm đem các thứ cài đặt hơn nữa điều chỉnh lại máy tính, trời đã dần dần tối.

Nhìn một chút sắc trời lại nhìn lại xem vẻ mặt tinh khiết bên cạnh chỉ sợ sẽ bị tên nào gạt bán mất. Kha Dĩ Mặc mình nên đưa cô gái này về, thả cô nương này một mình trở về quá nguy hiểm.

“Anh đưa em về” Kha Dĩ Mặc vừa nói vừa giúp Ninh Tâm đem máy tính cất vào trong bao.

“Á?” Ninh Tâm vội vàng lắc đầu.

“Không cần...em tự mình có thể trở về là được rồi.”

Kha Dĩ Mặc lơ đễnh cười cười nói:

“Một mình em về anh không yên tâm. Đi thôi nào!”

“Nhưng bây giờ đã rất trễ, em đã làm phiền anh cả một ngày, giờ lại phiền anh đưa em về, em thấy rất ách ách..” Ninh Tâm xấu hổ cúi đầu.

“Không sao, con trai đưa con gái về an toàn vốn là đạo lí. Không được từ chối nếu không đem em an toàn về trường học, anh sẽ không an tâm .” Kha Dĩ Mặc hướng Ninh Tâm cười an ủi, rồi vẫy tay gọi taxi, giúp nàng mở cửa xe.

“Lên xe đi.”

Hành động rất lịch thiệp, nhã nhặn trên người hẳn vô cùng tinh tế, Ninh Tâm trong lúc đó phát hiện mình hình như cũng hưởng thụ đãi ngộ của phụ nữ.

Hai người ngồi ở ghế sau, Ninh Tâm mười đầu ngón tay đan vào nhau, đầu ngón tay uốn éo ngơ ngác nhìn ngoài cửa sổ. Kha Dĩ Mặc mắt nhìn thẳng chăm chăm phía trước, hai người đều thành 1 mảng trầm mặc, chỉ nghe thấy tiếng nhạc của đài phát thanh trên xe bên tai.

Từ cửa sổ ánh đèn phản chiếu vào kính nhìn khuôn mặt tuấn dật của Kha Dĩ Mặc hiện lên rất rõ ràng.

Ninh tâm nhìn chăm chăm khuôn mặt Kha Dĩ Mặc qua kính cảm thấy là mình sống đến giờ gặp qua rất nhiều người đàn ông đẹp trai, đương nhiên loại trừ cha mình không có ở hàng ngũ đó.

Ninh Tâm cảm thấy rất kỳ quái, muốn nói thật lên Hồ Sảng cũng là đường đường là 1 kẻ đẹp trai nhưng nàng lại không nghĩ qua muốn nhìn lên Hồ Sảng bao giờ. Nhưng với đại thần thì khác cùng anh ấy ngồi cùng một chỗ, trong đầu mình rất bối rối đều không biết mình đang nghĩ những gì. Chờ mình kịp phản ứng thì con mắt đã không tự chủ được liếc về phía anh ấy...

Hai người ngồi cùng một chỗ rõ ràng rất yên lặng, nhưng trong lòng lại mạnh mẽ, sao khẩn trương vậy chứ. Cùng Hồ Sảng cùng một chỗ mình chỉ là lúng túng tìm không ra đề tài nói chuyện, nhưng cùng Kha Dĩ Mặc một chỗ tự dừng lại thành nhát gan không biết nên làm gì. Thật đáng buồn... nhưng dù là hai người rõ ràng trầm mặc thế nhưng nàng lại cảm thấy rất ấm áp!

Kì lạ...cảm giác này thật là kì lạ! Nàng cảm thấy đêm nay phải gấp rút gọi điện thoại cho mẹ một phen, tình huống kì lạ này lại kéo dài nữa nếu không có người cố vấn, tham mưu một chút nàng cảm giác mình sẽ điên mất. Cho nên khi đến trường học cùng Kha Dĩ Mặc nói lời từ biệt thì Ninh Tâm cô nương ôm bao máy tính chạy về ký túc xá trong đầu chuyện thứ nhất chính là gọi điện thoại cầu cứu mẹ. (L: ai da, này phải gọi má...)

“A lô, mẹ à!” Ninh Tâm tâm trạng sôi sục, bưng bưng khí thế nhưng gì bị kìm nén trong hôm nay rốt cục bộc phát. Bà Ninh đón nghe điện thoại mà chớp mắt 1 cái có chút kinh ngạc, sao bảo bối nhà mình sao vậy kìa, nói lớn như vậy là sao chứ?

“Bảo bối con làm sao vậy? Ai chọc con không vui hả?”

☹...

Ninh Tâm cảm thấy khó hiểu, mẹ là từ đâu được ra kết luận là mình không vui chứ? Mình chỉ là tại trải qua tình cảm bị đè nén quá độ, tâm tình có chút hoành tráng + phẫn khích mà thôi!

“Con không có không vui, Con hôm nay vẫn là rất vui vẻ. Mẹ lúc từng cửa đồ ba nên con muốn hỏi mẹ mấy vấn đề thôi.”

“Vấn đề? Vấn đề gì con hỏi đi.” Bà đem di động kẹp ở bên tai, tay phải sơn sơn móng trên ngón tay trái.

“Chính là... chính là...” Lời nói đến bên miệng nàng lại cảm thấy có chút khó mở miệng.

“Chính là... nếu như con cùng một nam sinh khi cùng một chỗ, nhìn hấn con cảm thấy trong nội tâm rất khẩn trương... rất khẩn trương, nhưng hấn ở bên con cảm thấy rất nhẹ nhàng. Ở trước mặt hấn không dám ăn nhiều sợ hấn ghét bỏ, ngồi ở bên cạnh hấn tuy không dám nói lời nhưng con mắt luôn không tự chủ được lại muốn nhìn hấn như này là sao hả mẹ?”

Phù phù

Bà kinh hãi quá độ di động trên mặt đất .

Keng keng

Bà ngón tay run lên đây là ném lọ sơn móng tay xuống mặt đất.

“Khụ khụ “

Bà thấy một cảm giác xúc động, không để ý bị nước miếng của mình sặc.

“Khụ khụ... bảo bối... khụ khụ khụ khụ khụ...” Bà che lấy cổ họng thờ không ra hơi, ở phía xa phòng bếp cha Ninh Tâm đang chuẩn bị bữa tối

sửng sốt thấy vợ ho bị dọa, nhanh như bay chạy ra, vội vàng vỗ vỗ lưng vợ cho lưu thông

“Khụ khụ... di động...” Bà vừa ho vừa chỉ chỉ vào di động bị mình làm rơi trên mặt đất, cha Ninh Tâm vội vàng nhặt lên nhìn thấy vợ là đang cùng con gái rượng nói chuyện.

“Bảo bối con làm cái gì khiến mẹ con bị hù dọa như thế.” Ông không rõ là chuyện gì cầm lấy điện thoại muốn cùng nữ nhi nói một hai câu mới nói một nửa đã bị vợ đập một bên cạnh.

“Không phải chuyện của ông, đi làm cơm đi.” (L: ạch...)

Ông ngó ngó vợ, lại nhìn một chút di động trên tay mình, cảm giác mình thật sự là vô tội vừa đi về phòng bếp vừa vểnh tai nghe một chút xem hai mẹ con đến tột cùng là đang nói chuyện gì cơ mật.

“Bảo bối con rốt cục đã thông rồi...trái tim thông rồi.” Bà khó nén được nội tâm hưng phấn cùng sự sôi của chính mình giờ phút này, rốt cục nàng cũng chờ đến ngày này còn tưởng rằng nữ như nhà mình tính trẻ con, lại ngốc, vẫn luôn không thông suốt. Không thể tưởng được....không thể tưởng được...nó cũng đến 1 ngày thông suốt rồi.

“Mau nói cho mẹ đến tột cùng là đứa con trai kia có phải các con đi ra ngoài hẹn hò rồi? Thằng bé trông thế nào? Bao nhiêu tuổi? Tính tình thế nào? Trong nhà có mấy người? Cùng học 1 trường với con sao?”

...

Ninh Tâm nghe mẹ giống như 1 tràng pháo răng rắc lên tiếng, hôm nay là nàng đang luẩn quẩn trong lòng dám cùng mẹ nghiên cứu cái đề tài này.... mình quả thực là tự tìm đường chết!

Không biết có nên nói là con muốn làm bài tập, hay đi tắm rửa, Trần Diêu gọi con... hoặc là nói di động sắp hết pin, tài khoản không đủ ...liệu mẹ có bỏ qua tha cho mình không?

“Thành thật khai báo hôm nay con nếu như là không nói cho rõ ràng lắm, ngày mai mẹ liền cùng ba ba con đi tới trường con!”

~~o (_)o

Ninh Tâm cầm di động lệ rơi đầy mặt, mình thật là đáng đời... đáng đời, ai bảo tự va vào họng súng!

“Mẹ, mẹ hỏi 1 lúc nhiều câu như vậy con rốt cuộc trả lời thế nào. Hơn nữa vấn đề con hỏi mẹ, mẹ vẫn chưa trả lời con đây.”

“Trả lời! Cái mà mà phải trả lời sao con gái! Điều này rõ là đối với người kia hài rất có ấn tượng, gió xuân phơi phới! Thiếu nữ có mùa xuân đều là mơ mộng làm chuyện gì cũng giống như đang nằm mơ. Mẹ bây giờ sẽ hỏi từng câu, con phải trả lời ngay. Có phải khi nhìn thấy người đó con cảm thấy tim đập rộn ràng, mặt rất đỏ đúng không? “

Khi về ngồi xe, tim mình đập tần suất hình như rất nhanh, mặt đều nóng ran lên . Có nên nói thật cho mẹ không đây?

“A... Có một chút, một chút thật sự chỉ có một chút.

“Cùng người đó một chỗ con cảm thấy tay chân đều luống cuống, hành động đều rất để ý chỉ sợ hấn cảm giác mình không tao nhã?”

Lúc ăn cơm không dám ra tay... Có tính không đây?

“Đúng thế.... Con cảm thấy rất ngại...nhưng hình như không giống mẹ nói lắm... .”

Bà hừ lạnh một tiếng tiếp tục nói: “Nói mau phát triển đến mức nào rồi!”

Ninh Tâm ngây ngốc... Đây là gì?

“Có tứ chi tiếp xúc không?”

Nhìn trời..... tứ chi tiếp xúc ?

“Không cần thận kéo tay có tính hay không?”

“Tính! Đương nhiên tính!” Bà hưng phấn.

“Bảo bối à, chúc mừng con, con của mẹ đây là dấu hiệu của yêu thương, hãy cố gắng thật tốt... tiếp tục cố gắng lên, tranh thủ lễ mừng năm mới dẫn người về nhà cho má!”

“Gì cơ?” Ninh Tâm lần này là bị mẹ nói cho ngơ ngẩn.

“Mẹ... mẹ mẹ... mẹ có phải làm cái gì? Con mới là lần đầu tiên gặp mặt sao lại có thể nhất kiến chung tình được, mẹ cho con nói đã. Con cùng anh ấy còn chưa quen thuộc, hơn nữa... tình cảm có thể bồi dưỡng?... Không đúng mẹ con muốn nói... không phải là cái này!... Con muốn hỏi mẹ chẳng lẽ là con thích người ta?”

Đáng tiếc lúc này mẹ của nàng mắc đĩc tai ngơ rồi .

“Bảo bối này, cơ hội đến phải nắm chắc. Con đã trưởng thành, không thể cả ngày giống như trẻ con mãi được, nói yêu thương là điều đương nhiên của một cô gái không phải sợ hãi. Mặt khác con phải nhớ kỹ cách ăn mặc chính mình, phải thật xinh đẹp mới có người thích. Còn nữa, hãy luôn gọi cho mẹ thông báo tiến độ phát triển.”

“Mẹ...” Nàng cảm giác mình ủy khuất chết mất, nàng muốn khóc, bất tự còn không có nhếch lên đây! Không đúng là một chữ còn không!

“Ai da, ông chớ giành điện thoại với tôi, Ninh Tu Văn tôi cho ông biết nếu mười phút mà tôi không được cơm, toi nghe điện rồi trở lại sẽ thù mới hận cũ của chúng ta tính một lượt!” Mẹ nàng đang đầu bên kia nổi dóa, bất quá đối với cuộc trò chuyện của hai mẹ con hù đến hảnh.

“Cái gì nam nhân? Cái gì mà thông suốt? Cái gì yêu thương hả? Bà muốn làm gì con gái còn nhỏ đây, không nên cho nó yêu sớm, bảo bối!...” Ông vùng vẫy giãy chết quát:

“Con ngàn vạn lần không nên yêu sớm...”

Đô đô đô...

Cuộc trò chuyện chấm dứt

Cầm di động Ninh Tâm về mặt bị phần bày tỏ, cha và mẹ... lúc nào cũng vậy.

Chương 56

Bị buổi nói chuyện kinh hồn của mẹ, Ninh Tâm quả thực là bị thương bị thúc giục, vừa rồi bỏ xuống di động oán giận không ngừng, bổ nhào vào Laptop mở ra trò chơi, mới lên liền danh sách bạn tốt, nick Mặc Thương mảnh u ám xem ra còn chưa về tới nhà. Không có Mặc Thương làm bạn, không được đánh quái vật, không đi phó bản, nàng thậm chí không thể chạy lung tung đi ngắm phong cảnh.

Nàng suy nghĩ một chút không thể bởi vì Mặc Thương đại thần không có ở đây liền không có việc gì làm chứ, vậy thì khôi phục bản năng khai quật đi. Hai ngày nay cũng không có cần cù chăm chỉ khai quật Ngọc Thạch , trong kho hàng nguyên vật liệu chông chất đều bị Gió cuốn mây tan tiêu thụ không còn, giờ cũng là thời điểm nên bổ sung một chút nguyên liệu cung cấp .

Đang khi Ninh Tâm thay cái xẻng nhỏ chuẩn bị khai quật thì Lưu Vân mời mình vào tổ đội.

(⊙ o ⊙)

Nàng trừng mắt nhìn lời mời trên màn hình, mạnh mẽ dụi dụi con mắt, rốt cục xác định mình không có hoa mắt càng không có nhìn lầm chữ, người mời xác thực là Lưu Vân không có sai.

Nếu như tổ đội với Nước chảy nàng sẽ không kinh ngạc như thế. Nhưng Lưu Vân đều là bạn bè của Mặc Thương đại thần nhưng nàng thực chưa quen thuộc người này! (L: nói ra tênLV này trước rất có thành kiến với NT)

Nội tâm vướng mắc một chút nàng hay là kích xác nhận đi, sau đó cô gái này cả đêm đều vì chính quyết định này bị cắn gặm chết . Nguyên nhân chính là đội ngũ này trong đều là một đám người quen.

【 đội ngũ 】 nước chảy: ta đã nói tiểu Bạch on, các người còn chưa tin!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: tiểu Bạch, mau tới đây tỷ tỷ ôm một cái.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: Em gái làm sao bây giờ mới lên tuyến?

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: rỗng rỗng... Ninh Tâm, *cầu xin*, tở muốn hít 1 chút hi khí của em, thuận tiện giáo dục em.

【 đội ngũ 】 nước chảy: *gật đầu* ta cũng đồng ý. Mưa nhỏ này muốn dạy dỗ thật tốt tiểu Bạch nên em cũng không được ngậy người. Ngày hôm qua nếu không phải là em đột nhiên rơi tuyến, ca đây thật muốn níu lấy em dạy dỗ một trận.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: dạy dỗ ? Sách sách sách từ ngữ này dung... ta muốn chụp hình gửi cho lão Đại. Nước chảy! Nến biết hối lộ ta người hiểu chứ.

【 đội ngũ 】 nước chảy: Ta hận... đều là ai đó...

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: nước chảy lời này của người là ý gì. Cái gì gọi là đều là...? Mi mỗi chữ đều dùng làm ta rất khó hiểu. Thật có thể nên hiểu hết ý tứ của người hay là...

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: nhiều người rất tức giận, nhiều người đang không vui... Nước chảy, người nên nén bi thương.

【 đội ngũ 】 nước chảy: ~~o (_)o ~~ bà cô của ta! Ta sai rồi tha cho ta đi.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: nói sao lão Đại hôm nay còn chưa có on đây.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: buổi sáng thấy ngài ấy lóe lên một cái sau đó đã không thấy tăm hơi.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: Anh ấy mới vừa đưa em trở về trường, chắc còn chưa tới nhà đi.

...

Trong đội ngũ thoáng chốc trầm mặc, Ninh Tâm sờ sờ mũi đột nhiên thân thể chấn động, bàn tay nắm chắc, đập bàn. Minh đây là không đánh đã khai? Tự tìm phiền toái...tự tìm đường chết rồi!

Mới cách cuộc trò chuyện với mẹ bất quá có mười phút, mình thế nhưng lại một lần nữa nói chuyện ngu xuẩn. Cái ngón nào nói câu kia ? Ta muốn chặt nó...chặt nó

Ninh Tâm còn chưa có kiểm điểm xong mình, kênh đội ngũ quả nhiên là nổ tung.

【 đội ngũ 】 nước chảy: tiểu Bạch! Chẳng lẽ... chẳng lẽ, em ..cùng lão Đại gặp mặt?

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: lão Đại ra tay thực mau, vị kia... cầu xin khai thật!

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: ta không bình tĩnh được nữa... em gái thẳng thắn được khoan hồng, chống đối bị nghiêm trị!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: gặp mặt...vậy là có có yêu. Tỷ tỷ thảm thiết yêu cầu em phải trả lời thành thật.

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: giống như trên ~~

Ninh Tâm nhìn thấy lời chat nhanh chóng phớt qua một chuyến là toàn câu nói uy hiếp... có nên hay không cân nhắc va vào rắc mạng... hay im lặng giả mạo rơi tuyến.

Nhưng là tay mới vừa đụng phải dây mạng, Nước chảy lên tiếng.

【 đội ngũ 】 nước chảy: đừng cho ta em lại rơi tuyến, em lần này không có nói rõ ràng mà dám rơi tuyến, lão Đại không có ở đây cho em tha hồ khóc nha.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ☹️, vị này lá gan là ngày càng lớn, bất quá... ta ủng hộ.

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: lần này ta không có chụp, cứ tiếp tục.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: Em gái à, tự mình cầu phúc...

Ninh Tâm đập bàn giận đây là uy hiếp, uy hiếp trắng trợn. Lúc này nàng cảm giác mình phá lệ muốn nói với Mặc Thương đại thần: đại thần... à đại thần làm sao anh còn chưa về tới nhà?

Bị vài cái phần tử bất lương vây Ninh Tâm cô nương tâm tình rất là trầm trọng...là bị thương phần uất thực tế rất tàn khốc.

【 đội ngũ 】 Ninh Tâm: ~~o (_)o ~~ muốn em nói cái gì ...

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: lão Đại có đẹp trai hay không ?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ừ, suất.

Hay nha!

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: có cùng nhau ăn cơm không ?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ừ, có.

Có cơ hội rồi!

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: lão Đại có ôn nhu không?

【 đội ngũ 】 bình tâm: ừ, ôn nhu.

Có chuyện!

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: Có lưu lại phương thức lên lạc không?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ừ, lưu lại.

Có phát triển!

【 đội ngũ 】 nước chảy: tiểu Bạch em thích lão Đại không?

Lần này Ninh Tâm không dám vâng, nếu lại ừ thì nàng nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không sạch.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không biết.

Có...có gian tình!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: khi 1 người con gái nói không biết, thì thật ra là biểu hiện của xấu hổ.

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: theo ta tính toán, vừa rồi rõ ràng có chần chừ 2 s 7 tích tắc mới trả lời vấn đề chắc chắn có vấn đề.

【 đội ngũ 】 nước chảy: này... tiểu Bạch nói dối không phải là bé ngoan.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: em gái cứ to gan biểu đạt đi, ca ca ủng hộ em.

Ninh Tâm lệ rơi đầy mặt, nàng bây giờ chính là bị một đám sói xám vây khốn tiểu bạch thỏ, sói đó còn không vội đem nàng trực tiếp nuốt vào bụng mà là muốn từng đao từng đao cạo... đây là lăng trì ...a a a!

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: Thôi nào... có chừng có mực đi.

Có lời nói tốt rồi!

Ninh Tâm ngẩng đầu cách màn hình đối với Lưu Vân dùng 200% cảm kích.

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: mới bắt đầu từ từ rồi sẽ đến về sau còn nhiều cơ hội.

...

Này... mình cảm tạ lắm người.

【 đội ngũ 】 nước chảy: nói tiểu Bạch nghe này tuần sau là sinh nhật lão Đại nếu không em cũng tới đi, dù sao tất cả mọi người đều cùng 1 thành phố.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Hà anh Mặc Thương tổ chức sinh nhật sao?

【 đội ngũ 】 nước chảy: đúng vậy thứ 5 tuần sau chính là sinh nhật nếu em tới lão Đại nhất định rất vui vẻ.

Nước chảy càng nói càng hưng phấn, càng nghĩ càng cảm thấy được. Mỗi lần sinh nhật Kha Dĩ Mặc làm cho bọn họ rất đau lòng. Người ta sinh nhật đều là thật vui vẻ cả ngày nhưng bạn mình từ nhỏ đến lớn không có biểu hiện ra là vui, người làm huynh đệ như Nước chảy hiểu rõ. Trước kia sinh nhật Kha Dĩ Mặc cơ hồ đều là 1 mình ở trong phòng cả ngày, kia căn bản không phải sinh nhật căn bản chính là hành hạ chính mình. Nhưng nếu như năm nay có Ninh Tâm cùng đi Kha Dĩ Mặc chắc có thể tâm tình khá hơn 1 chút chẳng?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: a, em không đi được rồi, hôm nay em mới lần đầu tiên gặp mặt anh Mặc Thương. Hơn nữa thứ 5 tuần sau em phải tham

gia 1 cuộc thi thư pháp.

【 đội ngũ 】 nước chảy: Mới gặp nhau 1 lần thì sao? Không quan sao... nếu không bọn anh đi đón em? Cuộc thi của em khi nào thì kết thúc?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: thật sự... thật sự không cần đâu... em thứ 6 mới về được, như vậy không kịp .

Lý Tín nhìn màn hình nóng vội vừa gõ chữ khuyển bảo Ninh Tâm, vừa hỏi Phương Thiếu Vũ bên cạnh.

“Làm sao bây giờ?”

Phương Thiếu Vũ trầm mặc một lát lắc đầu, giọng nói có vẻ bất đắc dĩ

“Thôi đi dù sao người ta là con gái, sao có thể tùy tiện tiện đi cùng người lạ như chúng ta chứ? Huống chi chỉ là bạn bè biết nhau qua mạng sao có thể đảm bảo không phải lừa đảo chứ.”

“Vậy Dĩ Mặc làm sao bây giờ? Tuần sau Kha thúc thúc sẽ không trở về, cậu ấy nhất định sẽ thương tâm. Mình vốn còn nghĩ làm cho Ninh Tâm an ủi cậu ấy một chút.” Lý Tín nắm tóc, lông mày đều nhăn.

“Suy nghĩ một chút cho cảm thụ của Ninh Tâm đi, chúng ta điều tra nàng có thể cô ấy đối với chúng ta còn hoàn toàn không biết gì cả, mà cùng Dĩ Mặc lại là lần đầu tiên gặp mặt cho dù có ấn tượng tốt thì cũng chưa đến mức cứ thế chạy thẳng vào. Huống chi, chuyện của Dĩ Mặc cũng không thể nói rõ. Sinh nhật lần này coi như xong đi về sau cuộc sống còn dài chờ khi bọn họ xác định quan hệ thì còn nhiều cơ hội mà.”

“Vậy cũng tốt.” Lý Tín mặc dù không cam lòng cũng đành thể thôi.

【 đội ngũ 】 nước chảy: không có việc gì, lần sau có thời gian thì nhất định phải đến.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Vâng

【 đội ngũ 】 nước chảy: đúng rồi em và mấy bà cho tôi cái chủ ý đi . Sinh nhật lão Đại ta cùng bọn Lưu Vân muốn tặng quà nhưng là nên tặng gì?

Quà...

Ninh Tâm bình thường đưa quà cho người ta vô luận nam nữ, già trẻ đều là một con gấu nhồi bông. Nhưng là bọn anh Nước chảy muốn tặng quà cho Mặc Thương đại thần, mình cũng không thể lại tặng gấu nữa chứ...?

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: sách đi. Mặc Thương đại thần thích gì loại sách gì?

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: ta cảm thấy con trai tặng ocn trai nên tặng gì mới mẻ đi, khẩu súng nước? (L: ...)

【 đội ngũ 】 nước chảy: TT đây là mới lạ? Rõ ràng là vật phẩm nguy hiểm.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: Em gái em có cao kiến gì không?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: em đang suy nghĩ...em đang suy nghĩ.

Ninh Tâm nâng cằm lên, nhìn chăm chăm màn hình cố gắng nhớ lại.

Mẹ bình thường đều thích tặng cha đồ cá nhân ?

Lần trước ngày kỷ niệm kết hôn hình như là 1 cái bảng. Nói là ghi nhớ những giá cả...

Lần trước lễ tình nhân là 1 chiếc chăn, nói thư phòng lạnh, mang chăn cho chồng đắp cho ấm.

Lần trước sinh nhật cha hình như 1 sổ tay album đưa ảnh bà và con, để lúc nào cha cũng nhìn thấy 2 mẹ con.

...

Che mặt...nghĩ lại những quà mà mẹ tặng cha ...mình không thể có mặt mũi mà đưa những thứ quà này....

Liên : đoán xem Ninh Tâm tặng Mặc Thương cái gì?

Chương 57

Trong đội ngũ bởi vì vấn đề quà tặng sinh nhật Mặc Thương mà cả 1 nhóm trầm tư... một đám người quên cả phải đánh quái, quên đi phó bản, quên chạy thương, quên nhiệm vụ... Tổ đội tại một mảnh bản đồ non xanh nước biếc đứng gần người.

Vì vậy, Mặc Thương on tìm toạ độ Ninh Tâm khi thấy nàng, cô nương này đang bị một đám người quen vây ở chính giữa, chờ hăn xin vào đội 1 lúc đội trưởng vẫn không có phản ứng. Hăn thấy lần này rất lạ.

【 Hào hữu 】 Mặc Thương: đang làm cái gì thế?

Lần này ngay cả Ninh Tâm cô nương 1 lúc sau mới thấy trả lời .

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: a... Không có làm gì..là đang nói chuyện phiếm.

【 Hào hữu 】 Mặc thương: nói chuyện phiếm?

Hăn rất hoài nghi, mà Ninh Tâm đáp như đinh đóng cột.

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: nói chuyện phiếm!

Này...cô nương em giấu đầu lòi đuôi.

Giờ phút này, trong đội ngũ bởi vì đại thần đến mà cảm giác trở lại bình thường, che che đậy đậy.

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: vừa rồi ta không có chú ý tới lão Đại xin vào đội...

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Mặc Thương hỏi chúng ta đang làm gì.

【 đội ngũ 】 nước chảy: nói chúng ta đang đùa.. à không làm nhiệm vụ, hay là nói chuyện phiếm đi, tóm lại không thể để cho lão Đại biết rõ nội dung thảo luận của chúng ta hôm nay

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: nói là Nước chảy tại đối với em tiến hành áp bức tàn khốc!

【 đội ngũ 】 nước chảy: tiểu Bạch.... đừng hại ta, em hiểu là...

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: em nói chúng ta đang nói chuyện phiếm .

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách : một đám người như vậy tại một chỗ đứng nói chuyện phiếm ra ta cũng không tin.

【 đội ngũ 】 nước chảy: (+ ___ +)~ không quản, kệ....tiểu Bạch em đi trấn an lão Đại đi, mặc kệ em cùng hẳn đi nơi nào tóm lại mang đi cách xa đây là được. Bên chúng ta muốn tiếp tục thảo luận vấn đề không thể để cho lão Đại vào đội ngũ. Sự tình quan hệ sinh nhật lão Đại em phải bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: em hiểu, em cố gắng hoàn thành nhiệm vụ.

Vừa dứt lời, Ninh Tâm đã bị đội trưởng đá ra khỏi đội ngũ...

Sờ sờ mũi Ninh Tâm di chuột kích đến bên cạnh Mặc Thương đại thần nói.

【 bạn tốt 】 Ninh tâm: Mặc Thương anh về đến nhà rồi?

【 bạn tốt 】 Mặc thương: ừ, vừa rồi mọi người đang nói chuyện gì?

【 bạn tốt 】 Ninh tâm: không có, cũng không có tán gẫu cái gì cả.

【 bạn tốt 】 Mặc thương: không muốn nói cho anh biết?

【 bạn tốt 】 Ninh tâm: không có... không có, tuyệt đối không có. Thật sự không nói gì Mặc Thương chúng ta đi phó bản được hay không, em còn sờ chưa được Tố Yên tiên ma ô đây.

Lựa lời nói Ninh Tâm cô nương một lòng đem Mặc Thương đại thần cách xa vùng đất thị phi này, sau đó cô nương này cả buổi tối lần nữa đã trải qua cơn ác mộng mấy ngày trước.

Ninh Tâm không muốn nói thì Mặc Thương cũng không muốn hỏi nữa. Nếu nàng muốn Tố Yên tiên ma ô vậy thì đi đi. Hẳn cảm thấy trải qua tỉ lệ ngẫu nhiên vô cùng thâm lần trước, chắc GM nên đối với Ninh Tâm nên có chút ít từ bi.

Có thể hiển nhiên GM cầm tỉ lệ ngẫu nhiên làm niềm vui thú, dứt khoát quyết định tiếp tục khiêu chiến giá trị nhân phẩm của Ninh Tâm, cùng kiên

nhân của Mặc Thương.

Một lần hai lần ba lần...

Khi Mặc Thương nổi lên hung thần ác sát đem quái ở Say khói các dọn dẹp sạch sẽ, thì Ninh Tâm vô lực đi theo sau lưng Mặc Thương giờ phút này ngay cả khí lực kích con chuột cũng không có.

Xả thân mình... tại sao... tại sao! Hy sinh 1 mình hoàn thành sứ mạng cho tập thể có thể nàng cảm thấy bi phần chính là mình tại sao phải nói muốn đi phó bản Say khói các chứ? Mệt mỏi rồi không nói nhưng thể xác và tinh thần đều mệt mỏi, tinh thần lại lần gặp đả kích chí mạng.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ~~o (_)o ~~ em có phải hay không cùng cái này phó bản này không hợp phong thủy?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: không có chuyện gì... nếu không chúng ta lại một lần nữa mở phó bản?

Ninh Tâm trong nháy mắt mặt tái rồi, vội vàng lắc đầu.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không... không được. Lại mở một lần nữa em cảm giác mình đêm nay sẽ gặp ác mộng, hay chúng ta nói chuyện gì đó ở đây đi?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ừ.

Tại phó bản Say khói các nói chuyện ư...(L: này giống 1 đôi tình nhân rồi đó)

Ninh Tâm đương nhiên là không biết câu này có ý nghĩa như thế nào nhưng Mặc Thương đại thần lại rõ ràng tường tận. Không để ý tới gió trăng không có nghĩa là hẳn không hiểu phong tình. Độc cô lai vắng không có nghĩa là hẳn không biết nói lời hay ý đẹp. Tung hoành trò chơi Thần thoại lâu như vậy, trong suy nghĩ của những tình lữ nơi này là thánh địa của tình yêu, hẳn vẫn nhớ rất rõ ràng. Nơi này liền kể cả phong cảnh cũng nên thơ như vậy

Nghe nói, bình thường các đôi tình nhân đều thích buổi tối tổ đội tiến vào Say khói các, giết hết tiểu quái rồi ở phó bản này nói chuyện yêu

đương, là 1 trong những nơi đẹp nhất của trò chơi. Có thể Ninh Tâm không biết cái truyền thuyết này, bất quá... hẳn cảm giác mình tựa hồ không nên nói cho nàng biết.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: a! Em nhớ ra rồi, tiểu Thần Long này em còn chưa giao cho anh. Em hiện tại giao dịch với anh.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: con Thần Long kia em giữ lại đi, anh đã có một con rồng rồi.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: không cần..anh đã nói là sẽ lấy nó mà

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ngoan, con rồng này em giữ lại được không? Dù sao anh cũng không dùng gì, em cầm lấy đầu gì cũng có thể làm thú cưỡi.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: nhưng con tiểu long này không chỉ làm thú cưỡi mà còn có thể làm súng vật mà, Nước chảy nói Thần Long so với tọa kỵ của anh còn tốt hơn .

【 đội ngũ 】 Mặc thương: dù sao súng vật của anh cũng rất cực phẩm rồi, không tin cho em xem.

Mặc Thương triệu hồi súng vật của mình ra, Ninh Tâm vừa nhìn ngây dại.

Này này... súng vật của Mặc Thương đại thần dĩ nhiên là một heo?

Mặc Thương kỳ thật cũng là tương đối xấu hổ, súng vật của hắn vô luận thuộc tính hay kỹ năng đều là cực phẩm, nhưng hắn ít khi đem súng vật triệu ra nguyên nhân chính là đây, hình dáng của con súng vật kia là 1 con heo nhỏ ?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: thật đáng yêu.

Che mặt đáng yêu là thật nhưng cùng khí thể của Mặc Thương đại thần thì hoàn toàn không hợp.

Mặc Thương hiển nhiên cũng biết cái đầu heo này cùng hình tượng của mình không hợp, nếu không hẳn cũng sẽ không ít ỏi phóng thích nó đi ra

như vậy. Bất quá vì an lòng cho Ninh Tâm hẳn cần thiết phải hy sinh một chút.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: đáng yêu sao? Em xem anh vừa có súng vật, vừa có thú cưỡi, thêm Thần Long sẽ thừa .

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: nhưng đây là 1 con heo...

Nàng lăn tăn một chút, nói thật thì quá đả thương người .

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Mặc Thương chúng ta trao đổi đi!

Hả?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: trao đổi gì?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Vâng, em dùng Thần Long đổi lấy Ngân Long của anh được không? Như vậy anh không cần phải lo lắng thú cưỡi cho em. Nếu như vậy mà anh cũng không chịu, em liền tức giận, em tức giận sẽ không để ý tới anh

Ninh Tâm cố gắng nói cho lời của mình nghe có lực mạnh mẽ, bất đắc dĩ những lời này thực tại lại tạo thành uy hiếp thực sự.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: nha đầu ngốc giá trị 2 con này khác xa nhau, em đổi với anh em sẽ rất thua thiệt đó.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ai nói em thiệt thòi ?

Ninh Tâm vẻ mặt chẳng nói đúng sai.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: có Ngân Long của anh về sau cho dù anh không online, em cũng sẽ cảm thấy an tâm nhìn thấy nó như nhìn thấy anh vậy. (L: hồn nhiên tỏ tình...)

Mặc Thương sững sờ, tim dao động, lại không tự chủ được hỏi.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: vậy còn con rồng này ?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: cũng giống vậy, em mỗi lần đều lam liên lụy anh, con rồng này có thể thay thế em bảo vệ cho anh. Mang theo đi... mang theo đi.. nah mang nó đi được không? Chúng ta trao đổi đi!

【 đội ngũ 】 Mặc thương: cũng được

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: O (n_n)O~ cảm ơn anh.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: nha đầu ngốc.

Nhìn linh khu trước mặt cao hứng bừng bừng muốn cùng mình rồng, hẳn sủng ái cười một tiếng trong ánh mắt chứa đựng ôn nhu.

Từ nay về sau, 2 con rồng này sẽ liên quan tới chúng ta, nhìn nó thấy anh, nhìn nó thấy em... bảo vệ lẫn nhau là tín vật của chúng ta...

Mặc Thương vượt vượt huyết thái dương, khóe môi vui vẻ nhẹ nhàng. Nha đầu à nha đầu ý nghĩa của chuyện này liệu em có hiểu không?

Chương 58

Ninh Tâm cao hứng bừng bừng cùng Mặc Thương đại thần trao đổi rồng, sao đó 2 người nhất thời im lặng

Ninh Tâm đau lòng chính là Ngân Long cùng với khí chất của nàng có vẻ..., thế mà Mặc Thương đại thần cười nó lại uy vũ thế, thêm trường kiếm tiêu sái khí thế khắp thiên hạ là đánh đầu thẳng đó tích. Nhưng với thân hình nhỏ nhắn của 1 linh khu thì con Ngân Long thành 1 thú cười khổng lồ...Ninh Tâm cảm giác mình chỉ là đồ trang trí cho con rồng này !

So với Ninh Tâm thì Mặc Thương đại thần cảm thấy càng thâm . Con Thần Long xích cánh này nhìn chỉ là 1 con rồng nhỏ. Trên trán có 1 chữ “Ấu” nhìn cũng biết nhất định được chủ che chở thương yêu, mình mà cười 1 con rồng nhỏ như vậy...nhìn có vẻ như là ngược đã thú vật...huống chi nó quấn trên tay mình thối bọt khí gọi “ba ba” nữa chứ?

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: đúng rồi Nước chảy nói tuần sau sinh nhật anh.
(L: tự khai...)

【 Hào hữu 】 Mặc thương: ừ! Thì ra là vừa rồi mọi người đang nói về chuyện cái này.

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: ách... chỉ là hàn huyền một chút thôi.

-_-||| cô nương lời này của cô thật không có lực thuyết phục. Bất quá Mặc Thương cũng không muốn truy vấn thêm...nếu bọn Nước chảy sống chết không để cho mình tiến đội lại cố ý đem Ninh Tâm ném ra để dời đi tầm mắt của hãn nội dung nói chuyện phỏng đoán liên quan đến mình rồi. Muốn nghe thực hư là gì, đương nhiên phải tìm kẻ chuyên gây chuyện, hãn sẽ đi hỏi Nước chảy, chứ sẽ không làm khó Ninh Tâm.

【 Hào hữu 】 Mặc thương: thứ Sáu tuần sau là sinh nhật anh.

Mặc Thương đại thần dừng lại một chút nói đến nước này cần phải làm rõ đi.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: ở nhà sẽ làm một party, nhà anh cách đại học T cũng không xa, anh có thể mời em tới tham gia được không?

Này này này!

Ninh Tâm nhìn chăm chăm màn hình hồi lâu gõ không ra một chữ. Đây cũng không phải là Nước chảy nói mà là Mặc Thương đại thần đích thân muốn mời mình đó. Cơ hội ngàn năm không trở lại! Nói mình không động tâm là gạt người nhưng còn cuộc thi thư pháp kia lại cùng 1 ngày với sinh nhật của Mặc Thương .

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: thực xin lỗi anh, em không đi được. Thứ sáu tuần sau em có cuộc thi thư pháp, thứ bảy mới có thể trở về .

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Vậy sao? Cuộc thi quan trọng hơn lần sau có cơ hội anh sẽ mời em.

【 bạn tốt 】 Ninh tâm: vâng.

【 bạn tốt 】 Mặc thương: khuya lắm rồi, mau logout ngủ đi.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: dạ, anh cũng nên ngủ đi, thân thể anh không tốt nên nhất định phải nghỉ ngơi đi.

【 bạn tốt 】 Mặc thương: Ừ, em cứ logout trước đi.

【 bạn tốt 】 Ninh tâm: vậy em out, ngủ ngon.

Xem lên Ninh Tâm trước mặt chợt lóe biến mất ở trước mắt mình, Kha Dĩ Mặc dựa ở trên chiếc ghế mắt nhìn màn hình, trong mắt thần sắc âm đạm.

Không được chào mừng khi sinh ra... không có lời chúc phúc sinh nhật. Đối với người khác mà nói sinh nhật là một kỷ niệm ngụ ý là sự vui vẻ cùng trưởng thành. Có thể hấn sinh nhật lại là một điều cấm, sinh ra sống hay chết cùng tồn tại, không kỳ vọng với cuộc sống. Ngày sinh nhật hấn cũng là ngày giỗ của mẹ.

Bởi vì hấn sinh ra, cha hấn mất đi tình cảm chân thành của ông. Dù là hấn là mẫu thân dùng sinh mạng đổi lấy huyết mạch, nhưng đối mặt với con trai lại có khuôn mặt giống người vợ đã mất cha hấn ngoại trừ bài xích

chỉ là trốn tránh, và đau lòng. Cuộc sống bi thương như vậy chính là cuộn chỉ rối từ trên xuống dưới của Kha gia. Cho nên hẳn chưa bao giờ đối với sinh nhật của mình có chút chờ đợi nào, chỉ có tự trách cùng đau thương.

Kha Dĩ Mặc đi đến sân thượng kéo rèm cửa sổ ra, nhìn ra ngoài cửa sổ bầu trời đêm rộng lớn, quẹt lên 1 nụ cười, nụ cười của thê lương mà cô đơn.

Chị hẳn khi còn nhỏ từng lồi kéo hẳn chỉ vào ánh sao trên bầu trời nói qua : mỗi người ứng với 1 vì sao chiếu mệnh. Từ sinh ra đến khi chết đi sẽ là số mệnh. Dì ánh sao có sáng ảm đạm nhưng cũng là chiếu sáng một linh hồn của 1 con người. Có thể là hẳn sinh ra, mẫu thân chết đi. Đây là tội của hẳn, chính hẳn toàn thân là cố tội. Như hẳn lại cứ như vậy tồn tại thật sự sẽ như lời chi gái nói sao ánh sao chiếu mạng của hẳn vẫn sáng?

Kha Dĩ Mặc thở dài một tiếng, chậm rãi đem rèm kéo lại. Kỳ thật đối với hẳn mà nói tương lai cùng hiện tại hẳn đều không cách nào thừa nhận nỗi đau. Nếu đã không cách nào hứa hẹn hay là hẳn không nên duỗi tay ra ôm lấy?

Mọi âm thanh đều tĩnh lặng.

Hẳn cứ mở mắt lại nhìn ra ngoài cửa sổ, trầm tư... một đêm khó ngủ.

Ninh Tâm sau khi out nằm lỳ trên giường ngơ ngác nhìn giường, con mắt tròng nửa ngày sau đó mới quyết định bò dậy đem đồng hồ báo thức đặt vào trong lòng.

Nên là đi dạo phố ư... một mình đi dạo phố...rồi lạc đường... Những vấn đề này tạm thời cũng không tính đi. Thuyền đến đâu cầu tự nhiên thẳng!

Thứ sáu tuần sau không thể đi sinh nhật Mặc Thương đại thần nhưng quà tặng mình cũng phải có chứ?

Coi như bỏ việc lạc đường qua 1 bên không nói... nên đi mua gì đây? Vấn đề này thực tại quá phải suy tư.

Vì vậy Ninh Tâm cô nương liền ôm đồng hồ báo thức của mình, liên tục ngồi quá cả nửa đêm rồi ngủ quên mất....

Khi đồng hồ báo thức kịch liệt gọi, 2 mắt mông lung nhắm nhắm chuẩn bị lật người để tiếp tục ngủ. Đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe nàng không được nữa. Phải đi mua quà tặng đại thần.

Đầu tiên là chạy đến vài cửa hàng phía ngoài cổng trường dạo qua một vòng, nhân viên cửa hàng nhiệt liệt đề cử.

Đồng hồ đeo tay... rất có ý nghĩa, tình nhân tặng nhau. -_-! Có thể tặng Dây chuyền có hình chìa khoá xuyên trái tim -_-||| rất có ngụ ý.

Cà vạt sao... cô nhân viên cửa hàng nhiệt tình tư vấn cho Ninh Tâm, như thế nào thắt cà vạt đẹp cho người mình yêu... (͡° ͜° ͜͡) o hiểu làm sao lại lớn như vậy chứ!

Rồi cái bật lửa... Ninh Tâm sờ sờ lắc lắc đầu nói: “Anh ấy không hút thuốc.” Nhân viên cửa hàng lúc này hưng phấn.

“Bây giờ nam nhân không hút thuốc, không uống rượu quả là cực phẩm, em gái à em thật có phúc.”

Qua vài cái cửa hàng đi dạo 1 lượt Ninh Tâm lệt rơi. Mình cũng không nên nói là chọn quà sinh nhật cho con trai, nhưng đợi nàng nói là giúp con gái chọn quà nhân viên cửa hàng trực tiếp ôm ra một con gấu bông lớn to đùng, trong ánh mắt rõ ràng là tại nói “hãy công tôi đi.”

...

Chọn quà quả là 1 việc rất tốn sức, chọn quà cho con trai lại càng tốn sức. Đi dạo từ buổi sáng đến xế chiều Ninh Tâm vẫn chưa chọn được món quà ưng ý.

Nhìn đồng hồ bay giờ đã là ba giờ rưỡi chiều, hay là tìm mẹ cố vấn sau đó bị dạy dỗ ngược đãi, nhưng đi chọn đồ tán loạn kiểu này.... Vì vậy Ninh Tâm cầm di động dẫn đo nửa ngày rốt cục vẫn phải đầu hàng gọi điện.

“Mẹ nêu như muốn đưa 1 con món tặng sinh nhật 1 người con trai, vật gì mới thích hợp hả mẹ?”

Bà nghe được nữ nhi bảo bối hỏi vấn đề này mặt chính là cười hớn hở. Ông Ninh đang cầm một phần tờ báo lại sát đến bên cạnh ghế cố gắng vênh tai chuẩn bị nghe lén.

“Bảo bối à, có phải con là muốn đưa cho chàng trai đã gặp mặt kia không? Nói cho mẹ biết con và hẳn óc định phát triển thêm 1 bước không? Mẹ muốn xét duyệt .”

Cũng biết gọi điện thoại cho mẹ không phải hành động thông minh, nhưng ngoài mẹ ra hình như không còn ai có thể giúp đỡ mình tham khảo vấn đề này....

“Mẹ, nói vấn đề này sau đi? Mẹ nói xem nên tặng quà gì.”

“Tặng quà...” Bà kéo dài âm.

“Không biết mẹ không có kinh nghiệm. Bình thường đều là người khác mua đồ cho mẹ.”

Cú điện thoại này quả nhiên không nên gọi!

“Ninh Tu Văn ông giúp con gái ra chủ ý gì đi?” Bà suy tư nửa ngày thấy thật không có mặt mày, dùng cánh tay vỗ ông chồng bên cạnh. Ông Ninh vừa nghe là con gái bảo bối nhà mình chọn quà cho nam sinh, nội tâm có chút kích động nhưng bất đắc dĩ thị uy của ái thê không dám phản kháng chỉ có thể lừa gạt nói:

“Hai mẹ con tự quyết định là được, tôi muốn xem báo.”

“Xem báo hả?” Bà hừ lạnh.

“Tờ báo kia ông định đọc ngược sao?”

☹...

“Khụ khụ... con gái này.” Ông vội vàng đón di động nói:

“Tặng quà chủ yếu là tấm lòng, mua thứ gì đắt mà không phải chứa tâm ý của mình thì nó sẽ không có ý nghĩa.”

“Ba ba ý ba như vậy là con phải tự mình làm 1 món quà sao?”

“VẬY CŨNG KHÔNG CẦN THIẾT.” Ông phản bác, mình còn chưa có món quà nào được con gái đích thân làm đây, sao lại để cho tên nhóc kia lại có cơ hội đó chứ? (L: ghen tỵ ...)

“Ai! Chủ ý này quả không sai.” Không đợi ông kịp phản kháng, vợ đã qua đi di động nói:

“Bảo bối gần đây không phải là rất lưu hành thêu chữ thập sao? Con chính mình tự tay thêu làm quà tặng.”

“Hả...” Ông không nể mặt cười nói:

“Chỉ bằng con gái nhà chúng ta, bà trông cậy nó có thể thêu được cái gì đây?”

” Đi qua một bên cho tôi.” bà đẩy ra ông chồng rồi nói:

“Bảo bối tay nghề thế nào không quan trọng, quan trọng là tâm ý. Chỉ cần là con thêu, người kia nhất định sẽ rất thích.”

“Thêu chữ thập sao?” Ninh Tâm suy nghĩ một chút.

“Dạ, vậy con quyết định sẽ dùng nó làm quà.”

Quyết định đồ cần tặng là cái gì Ninh Tâm lần nữa chạy về phía mấy cửa hàng lúc này đã có mục tiêu. Gần trường học có không ít cửa hàng thêu chữ thập khi đi loanh quanh, ngó nghiêng 1 lúc những thứ đa chủng loại, màu sắc phong phú kia...Ninh Tâm choáng.

Sau khi lựa chọn Ninh Tâm rốt cục ôm lấy một cái mẫu gối đầu có hình tiểu phúc tinh. Nếu đại thần đem gối này gối đầu chắc hi vọng về sau đại thần sẽ có phúc khí làm bạn, ý nghĩa chắc rất tốt đi?

Nàng càng nghĩ càng cảm thấy được, quyết định thật nhanh mua cái gối này.

Đó là ý nghĩa của nó nhưng nàng hoàn toàn không nhìn xem sự khó làm của đồ vật này thế nào. Vì vậy đợi nàng vui rạo rức đem ôm nó trở về ký túc xá, sau khi trải qua nghiên cứu cô nương này rốt cục phát giác một việc.

Trong một tuần mà hoàn thành được 1 công trình khổng lồ như vậy là 1 kẻ mới vào nghề nàng thực cảm thấy rất có áp lực...

Chạy đến phòng Trần Diêu ký thỉnh giáo thêu chữ thập như thế nào lại bị truy vấn vị việc ngày hôm qua cùng Mặc Thương đại thần đi ra ngoài. Tạ Vũ và Trần Diêu luân phiên đàn áp làm cho thể xác và tinh thần Ninh Tâm rất mệt mỏi, rất vất vả với bảo trụ được hơi thở cuối cùng chạy về phòng của mình. Kết quả chính là cả đêm mình chiến đấu hăng hái không ngừng nghỉ thật vất vả đem đường viền thêu xong, ngón tay bị vô số mũi kim đâm vào không nói mà thêm vào đó là một đôi mắt gấu mèo. Vì vậy cả ngày hôm sau đi đứng như trong trạng thái mộng du.

Thật vất vả đem gói đầu giường co 1 hồi, nhét bông xem xét thành phẩm của mình cô nương này im lặng, mặt thành bánh bao luôn.. Đánh chết mình cũng không cần thừa nhận cái gói đầu này là nàng thêu ra, nếu dùng nó làm quà tặng sinh nhật đây không phải là chúc phúc mà quả thực là rất mất mặt !

~~o (_)o ~~

Ninh Tâm đang tích cực cân nhắc một vấn đề nếu bây giờ mà chạy ra đi mua một cái gói thêu hăn hoi co là mình thêu thì sao nhỉ?....

Chương 59

Vì thứ sáu là bữa tiệc sinh nhật em trai nên Kha Dĩ Nghiên từ thứ hai liền bắt tay vào công cuộc chuẩn bị. Trong ngoài biệt thự đều trang trí thấy bóng bay, nơ, hậu hoa viên nơi chuẩn bị tiệc đứng sắp xếp đốt lửa ăn mừng.

Nhưng vô luận nàng có cố gắng như thế nào rất muốn em trai bác học nhà mình thật lòng cười một tiếng đó là nội tâm nàng nghĩ như vậy, nhưng có lẽ thật sự nàng làm không nổi.

Khi mẹ chết đi thì khúc mắc trong nội tâm của cha và em trai không cách nào hoá giải. Đối với em trai cha thậm chí không biết nên như thế nào cùng con ở chung.

Yêu thương ư? Tình yêu cha con, huyết mạch kế thừa duy nhất nhưng tính cách cha con không cách nào sửa đổi.

Hận ư? 21 năm trước trên bàn giải phẫu mẹ vô lực rũ xuống, máu đỏ trên đó lan tràn ra một khắc kia cha thậm chí còn nguyên rửa đứa bé đó không nên sinh ra.

Yêu hận đan xen vào tình phụ tử, một kẻ cố gắng đưa tay khát vọng có được, một người cực lực bài xích, trốn tránh. Cho tới bây giờ 2 cha con còn thậm chí không biết nên dùng loại thái độ nào ở trước mặt đối phương.

Ánh mắt nhìn đến chỗ em trai đang đứng ở sân thượng, nó đang ngăm nhìn nơi phương xa nàng chỉ có thể im lặng thở dài. Cái Kha Dĩ Mặc muốn không phải là 1 bữa tiệc long trọng, cũng không phải những món quà sinh nhật, em trai chỉ có 1 mong ước suy nhất được nghe 1 câu chúc mừng sinh nhật của cha, một câu “sinh nhật vui vẻ” đã muộn 21 năm. Nhưng chỉ 4 chữ vô cùng đơn giản này ở trong lòng cha là châm là đâm, đáy lòng bị kim đâm..tê dại, chết lặng, đau nhức trong tình cảm của mình.

Nhìn qua Kha Dĩ Mặc âm thầm xoay người, Kha Dĩ Nghiên chậm rãi đi tới dưới ban công. Đợi không được tiệc sinh nhật này người em trai mong đợi nhất đến phút cuối cùng cũng không có mặt... Mọi năm hăn chờ mong, và chỉ nhận được sự thất vọng đau buồn.

“Dĩ Mặc xuống đây đi, bọn Thiếu Vũ sắp tới rồi .”

Đứng ở trên nghe được chị gái ở dưới lần gọi, Kha Dĩ Mặc khẽ gật đầu lập tức nhìn thoáng qua màn hình máy tính.

Trên màn hình bạch y kiếm khách đứng trên đám mây cúi nhìn thiên hạ ở dưới, quanh người ngoại trừ mây trắng mờ ảo chỉ có con Thần Long trên tay ngẩng đầu kêu “Ba ba, ba ba con đói bụng rồi.” Mọi khi thường xuyên có tiểu linh khu làm bạn, giờ phút này cũng không có ở bên cạnh. Hẳn lại một lần nữa trở lại cô độc, lần đầu tiên hẳn cảm thấy trong trò chơi cũng sẽ cảm thấy tịch mịch. Bên cạnh chỉ là thiếu đi 1 thân ảnh thế nhưng cũng sẽ đủ làm hẳn bàng hoàng.

Ninh Tâm phải tham gia trận đấu thư pháp, ngoài việc ở trong lòng yên lặng chúc may mắn, trong lòng hẳn thực sự rất tiếc nuối không có cách nào đền bù được.

Điều ta muốn luôn khó vẹn tròn, người hữu tình thì khó gặp nhau. Mặc dù dưới lầu là 1 loạt những câu nói 1 loạt những lời chúc mừng liên tục chỉ là lễ phép xã giao, điều hẳn còn lại chỉ có mệt mỏi.

Đang khi hẳn chuẩn bị xuống lầu một di động đột nhiên vang lên.

“A lô” Kha Dĩ Mặc bấm nút nghe giọng nói mềm mại của đối phương rõ ràng là vui vẻ.

“Mặc Thương đại thần sinh nhật vui vẻ.”

“Ninh Tâm à” Kha Dĩ Mặc cả kinh, lập tức dựa người vào tường hỏi:

“Em không phải đi thành phố V tham gia cuộc thi thư pháp ư? Sao giờ lại có thời gian gọi cho anh rồi?” (L: đây là đại thần đang giận...sao)

“Cuộc thi còn chưa bắt đầu, em vốn là muốn sớm một chút gọi điện thoại cho anh, nhưng là em bị say xe lăn qua lăn lại mệt muốn chết gọi điện không nổi.”

Ừ ha, thanh âm nghe quả thật có vẻ mệt mỏi, lộ trình đi đường dài như vậy chắc chịu không ít khổ, trong lòng hẳn đau lòng ôn nhu nói:

“Sao khi đi không uống thuốc chống say?”

“Em có uống mà.” Ninh Tâm càng nói càng nổi giận.

“Nhưng uống rồi vẫn là vô dụng, đều tại mẹ em, di truyền cái gì tốt không di truyền, lại di truyền bệnh say xe kinh điển này... Đã thế em chẳng những say xe, say máy bay, ngất trên xe lửa... Mà tàu cũng không dám ngồi khi nhất, lúc hôn mê...dù sao cũng là hôn mê vì vậy có thuốc hay không thuốc như nhau.” (L: ta cùng thế, di truyền say xe từ mẹ, mới đứng sau xe bus thôi 5’ say lư đừ rồi....., chưa ngồi tàu hoả ko biết có say ko nữa, nhưng sk ta quá yếu, ko đi được đường xa như vậy nên ko dám liều mạng...)

Hài tử đáng thương, Kha Dĩ Mặc qua điện thoại mà cũng có thể cảm nhận được oán khí sôi trào của Ninh Tâm, phỏng đoán cô nương này cái mặt đáng yêu chắc đã thành bánh bao rồi.

“Vậy bây giờ khỏe hơn chưa?”

“Rồi, đỡ hơn rất nhiều. Đúng rồi Mặc Thương đại thần nhà anh ở chỗ nào vậy? Em có chuẩn bị cho anh 1 món quà, mặc dù không thể đưa tận tay cho anh nhưng em sẽ nhờ bạn mình đưa đến cho anh, anh cho em địa chỉ đi!”

Mình có quà sao?

Cái này thật sự là niềm vui ngoài ý muốn, Kha Dĩ Mặc khoe môi nhếch lên, giọng càng nói càng ôn nhu. (L: MT rất cao hứng)

“Em chuẩn bị quà cho anh sao?”

“Ừ, vốn là em nghĩ tự mình tặng cho anh nhưng mà tận tối hôm qua em mới làm xong, sáng sớm hôm nay đã bị giục lên xe nên thành ra không có thời gian tự mình tặng, chỉ có thể năn nỉ cô bạn cùng lớp. Nhưng mà em nói trước 1 chút, nó không phải thứ gì đẹp cho lắm, là em tự mình làm..thôi nói thật, nó rất xấu.” Ninh Tâm xấu hổ, tuy nói là mình cũng là một cây kim, một sợi chỉ thêu ra chắc có thể là bởi vì nàng tự mình làm nên mới vô cùng thâm trầm như thế!

“Không sao mà.” Kha Dĩ Mặc nói rất nhỏ mà ấm.

“Chỉ cần là em tặng thì anh đều thích.” (L: sao ta thấy những gì họ nói ghe như gian tình nữa năm ý.. không giống là mới hẹn hò 1 lần chưa yêu tý nào...)

“Anh không chê là tốt rồi, anh hãy nhắn tin địa chỉ qua cho em nha, cô giáo của em gọi rồi.”

“Ừ, thi tốt nha, cố gắng lên. Thả lỏng tinh thần nhé đừng tạo áp lực cho mình làm gì.”

“An tâm an tâm... nó chỉ là thi đấu hữu nghị thôi! Vậy em cúp máy đây.”

Ninh Tâm cô nương vội vàng kết thúc cuộc trò chuyện cùng Kha Dĩ Mặc vội vàng bên cạnh cô giáo, ngoan ngoãn ngồi ở đó nghe chỉ đạo. Ngoài mặt thì là nàng rất nghiêm trang, lắng nghe lời cô dạy dỗ nhưng trong tay cầm di động rất chăm chú.

Thật vất vả gửi xong tin nhắn địa chỉ của Kha Dĩ Mặc cho Trần Diêu, nàng rốt cục có thể thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng đợi nàng mở ra ba lô định tìm một chút đồ ăn vặt thì cô gái này ngây ngẩn cả người. Trong ba lô bày đặt không đâu vào đâu lại có cái gối đầu, Ninh Tâm im lặng xoay đầu nhú mày, ánh mắt trầm tư. Thần thái kia làm cho cô gái rất hài lòng. Xem đó sinh viên này đã vào trạng thái chuẩn bị thi đấu. (L : Ta choáng)

Nhưng trên thực tế cô nàng này không phải là đang suy tư vấn đề chiến lược mà nàng hiện tại chỉ là rất cố gắng nhớ lại một việc. Tại sao cái gối phải đưa cho Mặc Thương đại thần sao bây giờ lại ở trong túi của mình rồi là sao?

Nghĩ tới nghĩ lui... Ninh Tâm cô nương rốt cục tìm được ra một cái giải thích hợp lý. Vì quá gấp rút mà mình phạm sai lầm đó là khi thu thập hành lý không cẩn thận đem gối ấy vào trong ba lô. (L: ta ko biết nên nói gì hơn....)

Rõ ràng là đã nói với đại thần là hôm nay sẽ đưa quà cho anh ấy, nhưng là bây giờ chẳng lẽ mình phải mọc cánh bay trở về sao?

Thật vất vả cuộc thi thư pháp kia kết thúc Ninh Tâm trở về khách sạn, nhìn xem 1 vị học tử ở cùng với mình từ trong ba lô lấy ra laptop, cắm vào dây mạng thành thạo. Ninh Tâm cô nương quay đầu lại xem một chút đầu giường cũng có dây mạng lập tức khóc không ra nước mắt. Cái nên mang thì không mang, cái không nên mang thì lại nhét ở trong ba lô. Này nếu như là đem nhăm laptop vào ba lô thì hay biết bao nhiêu, nếu như có máy tính ít nhất có thể ở trên trò chơi giúp đại thần chuẩn bị một món quà!

Ngồi tại mép giường yên lặng đã lâu, Ninh Tâm cầm di động mở ra lại gập vào, lại mở ra, gập vào...có nên hay không gọi điện cho đại thần...tay chân mình luống cuống quá.

Nhìn đồng hồ đeo tay đã bảy giờ ba mươi, Ninh Tâm cuối cùng từ trên giường bò dậy hướng cửa phòng đi tới.

Đang trên mạng học tử liếc qua hỏi:

“Ninh Tâm em muốn đi đâu?”

“Ách...” Ninh Tâm ấp úng nói:

“Học tử, em muốn đi ra ngoài đi dạo mua ít đồ.”

“VẬY à, em đi ra ngoài cẩn thận một chút về sớm nha.” Học tử phân phó một tiếng tiếp tục tán gẫu QQ của nàng.

Ninh Tâm như được đại xá vội vàng chạy ra cửa.

Ra khỏi cửa chính khách sạn, Ninh Tâm tìm người hỏi đường may là cách đó 500m có 1 tiệm net. Nhìn qua cửa chính của tiệm Ninh Tâm nội tâm nho nhỏ lăn tăn một chút.

Cha từng nói những kẻ vào tiệm net là phần tử xấu, con gái bảo bối không thể đi vào.

Mẹ thì nói, trong tiệm net không khí hỗn tạp....nên con không nên vào....

Dù sao thì lần này... hoàng đế ở xa, tướng ở bên ngoài không chấp hành quân lệnh cũng không ai biết ... Mình hôm nay là muốn trở thành thành phần xấu?

Ninh Tâm che lấy khuôn mặt nhỏ nhắn, bóp cổ tay cúi đầu bước vào cửa chính.

“Đã trưởng thành sao?” Tỷ tỷ trông tiêm nhìn từ trên xuống dưới đánh giá Ninh Tâm vài lần, tiếp tục nói:

“Có CMT thì lấy ra, vị thành niên không thể vào.”

TT mình lớn lên non nớt không phải là do mình, là lỗi của mẹ, nàg đi bất cứ đâu cũng bị người ta nghĩ là chưa lớn....cùng lắm là vị thành niên...!

“Đã trưởng thành.” Ninh Tâm vội vàng đem chứng minh thư đưa lên. Tỷ tỷ kia nghi ngờ cầm lấy nhìn nhìn, thật là trưởng thành.

“Muốn phòng sao?”

“Phòng?” Ninh Tâm tương đối ngạc nhiên, hoá ra vẫn còn loại này tồn tại?

“Một mình 1 phòng?”

“Đúng vậy.”

Ninh Tâm cô nương vừa nghe hưng phấn.

“Em muốn phòng.”

Mặc dù nói vào Net bất quá dù sao là một người trong bao 1 gian, Ninh Tâm cảm thấy trong lòng cảm giác có tội ít dần xuống. Đợi nàg lên trò chơi thì cảm giác tội ác quên đi, bay luôn về 0

Nick đại thần có sáng, nhưng nàg hồi không thấy đại thần trả lời, chắc là treo máy rồi. Dù sao giờ này chắc đang party, Ninh Tâm duy trì được bình tĩnh rồi.

Thật may là đại thần Mặc Thương không có ngời máy, nàg cảm giác mình cần thiết phải chuẩn bị một chút.

Sinh nhật ư?... em muốn nó sẽ là những kỉ niệm thật vui khi anh nhớ đến.

Ninh Tâm vui tươi hơn hờ nghĩ đêm nay nhất định phải cho Mặc Thương đại thần chuẩn bị một phần quà khó quên. Nhưng cô nương này không nghĩ

rằng cáo món quà độc đáo này, vui mừng thăng đến mức làm làm người ta kinh hồn .

Ngay cả chính nàng cũng bị món quà này lừa gạt...

Chương 60

Nhắc tới ở trong trò chơi muốn tặng để chúc phúc Ninh Tâm liền nghĩ tới cảnh tượng Dạ Tâm nguyện lần trước. Trong màn đêm những ánh sao nhảy múa, pháo hoa sáng chói, cùng những chiếc đèn Khổng Minh phát phới bay đến nhộn nhạo.

Cảnh sắc kia thật khiến cho người ta khó quên.

Nhưng cảnh thì đẹp đó nhưng nếu muốn làm lại 1 lần thì... nàng cảm thấy thật là đáng sợ.

Nào là hoa ước nguyện coi như cùng lắm thì như lần trước dùng tiền để mua. Nhưng cái cầu kia...lần này không có người hỗ trợ, cho dù nàng đêm nay ngã chết ở dưới cầu cũng không có thể chạy qua. Không có hệ thống hỗ trợ, cũng không bố trí được như ngày hôm đó.

Thông cáo chúc mừng ư? với não loạn của kênh thế giới thì mình đâu hàng.

Pháo hoa cùng đèn Khổng Minh có thể mua trong tay người chơi

Về phần sao băng... Ninh Tâm suy nghĩ một chút, kỹ năng của linh khu có kỹ năng xoáy khi thi triển lúc đó tựa hồ có phát ra kim quang lấp lánh dùng cái này thay thế đi... (L: thi hành cây nhà là vườn)

~~o (_)o ~~

Chờ Ninh Tâm đem đồ cần thiết đều chuẩn bị đầy đủ thì vẫn thấy đại thần chưa trả lời tin nhắn của mình. Nàng nhìn đồng hồ tay giờ đã là tám giờ rưỡi muộn chưa về sẽ làm cho học tử lo lắng. Nàng rút cục cầm lấy di động nhắn 1 tin cho Kha Dĩ Mặc.

“Mặc Thương bây giờ anh có thể ngồi máy tính không? Mau lên đi, em ở trong trò chơi đợi anh.”

Nhận được tin nhắn khi đó Kha Dĩ Mặc đang cùng bọn Phương Thiểu Vũ đánh bài. Chờ Kha Dĩ Mặc lấy ra di động xem gì đó thì bọn họ lập tức

cảm thấy Kha Dĩ Mặc có gì đang suy nghĩ. Chỉ thấy hấn cố làm ra vẻ bình tĩnh đứng lên, đem bài cho Lý Tín lại còn vuốt huyệt thái dương nói:

“Mình hơi mệt, lên nghỉ một lát, các cậu cứ chơi đi.” (L: ha ha)

Làm bộ!

Người xạo quá!

Phương Thiếu vũ cùng Lý Tín nháy mắt lẫn nhau ra dấu, đưa mắt nhìn Kha Dĩ Mặc đi mới nói ra.

” Ta vừa rồi nhìn lên người gửi tin nhắn đó là Ninh Tâm.” Lý Tín đem tiềm năng bát quái phát huy đến tận cùng.

“Hình như là kêu lão Đại ngồi on 1 chút...”

“Ta ...rất hiếu kỳ, Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm muội muội rốt cuộc muốn làm cái gì...” Vương Thuấn Nghiêu hạ thấp giọng hỏi:

“Chúng ta có nên on để thám thính hay không?”

Phương Thiếu Vũ sau khi mở bài, nhìn Lý Tín tiếp lời:

“Ta cũng không biết, chắc sẽ không bởi vì hôm nay là sinh nhật hấn mà hấn sẽ không đại khai sát giới đâu.”

“Tặc tặc.” Lý Tín tặc lưỡi, vẻ mặt nhộn nhạo cười.

“Không dám on nick mình thì có thể có nick phụ mà, ta có 1 nick quỹ sát sẽ đem mọi thứ ẩn đến mức có thể rồi chúng ta thăm dò.

Lý Tín vừa dứt lời, đám người Phương Thiếu Vũ rồi rít đứng lên, làm cho Lý Tín không hiểu ra làm sao.

“Các người muốn làm gì?”

“Ngu ngốc...còn phải hỏi”

Chờ Mặc Thương đại thần một đường chạy nhanh như bay đến chỗ Ninh Tâm qua biển mây thì đã đang trông thấy linh khí xinh xắn lạnh lợi đứng ở 1 dòng suối màu bạc trêu chọc con hồ ly của mình.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: xin lỗi để em phải chờ rồi.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Mặc Thương, anh tới rồi. Thực xin lỗi vì đã gọi anh lúc này.

【 bạn tốt 】 Mặc thương: không sao.

Mặc Thương nhảy xuống con chim đại bàng của mình đi đến trước mặt Ninh Tâm khoanh chân ngồi xuống. Ninh Tâm nhìn Mặc Thương cười đại bàng rất là kỳ quái.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: sao lại đổi thú cười? Con Thần Long không phải thú cười sao? Sao anh lại không cười nó?

Nhìn thoáng qua con rồng nhỏ quẩn quít lấy trên cánh tay mình thân mật nhìn mình gọi “ba ba “, Mặc Thương đại thần bình tĩnh gõ một hàng chữ.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: nó còn nhỏ, sợ không cười được.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: ách... nó chưa trưởng thành sao?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: muốn nó trưởng thành chắc phải liên quan đến cấp, nhưng tạm thời còn chưa biết làm thế nào giúp nó thăng cấp.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Há? Vậy con Thần Long này bây giờ là vô ích sao?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: ai nói thế? Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa dù nói thế nào nó cũng là Thần Long đó.

Là một con thích làm nũng, con Thần Long cứ tùy tiện gọi “ba mẹ”. Đương nhiên lời này là Mặc Thương đại thần giữ trong lòng

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Vậy sau này chúng ta nghĩ biện pháp thăng cấp. À, thực xin lỗi anh, vì em đã làm chuyện xấu...

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Há? Chuyện gì xấu?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: ~~o (_)o ~~ vốn là hôm nay nhờ bạn đưa quà cho anh, nhưng không biết cái món quà là chuyện gì xảy ra nó lại bị em nhét vào ba lô mang tới thành phố V mất rồi.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: không có chuyện gì.... vậy chờ em trở lại em tự mình tặng cho anh là được.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: vậy chờ em trở về, nhưng mà sắp qua sinh nhật anh mất rồi. Cho nên em nghĩ ở trên trò chơi tặng anh 1 món quà. Anh nhắm mắt lại.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: còn muốn anh nhắm mắt lại sao?

Mặc Thương cảm thấy kỳ quái cô nương này rốt cuộc muốn làm cái gì đây?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: đúng vậy...anh nhắm mắt lại đi, nhanh nhắm mắt lại.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: vậy anh nhắm.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: gạt người... gạt người anh nhắm mắt mà vẫn trả lời được tin nhắn của em sao? Nhanh nhắm mắt.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: ừ.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: ai nha, làm sao anh còn không nhắm mắt lại đây?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: anh chỉ muốn hỏi rõ ràng khi nào thì có thể mở mắt nha?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: hai phút, anh ở trong lòng từ khê đếm đến 2' là được rồi.

Nếu đã đáp ứng Ninh Tâm ngoan ngoãn nhắm mắt lại, Kha Dĩ Mặc đương nhiên sẽ không thất tín. Yên lặng ở trong lòng đếm tới 120 vừa mở mắt, chỉ thấy trên màn hình có pháo hoa đủ mọi sắc màu sáng chói nở rộ, mấy chục cái đèn Khổng Minh chậm rãi bay lên bầu trời, linh khu xinh xắn giơ tay áo múa, đạo ánh sáng màu kim sắc bao phủ toàn thân lúc dừng lại đầy hoa nhỏ bay quanh, ánh sáng rất kì ảo.

【 thế giới 】 Ninh tâm: Mặc Thương, sinh nhật vui vẻ.

Cảnh tượng hoa lệ trước mắt, bong dáng xinh xắn khuynh thành, cách màn hình tuy nhìn không thấy khuôn mặt thật của cô ấy nhưng khuôn mặt ấy lại hiện lên rõ mồn một trong đầu hẳn : một đôi mắt to trong veo, khuôn mặt non nớt đáng yêu.

【 bang phái 】 Phượng Vũ: A! tiểu Ninh đang phát lời chúc mừng cho lão Đại.

【 bang phái 】 mưa nhỏ tí tách: thấy rồi...thấy rồi... mà lão Đại đêm nay không phải là tổ chức party sao, sao đã on sớm như vậy rồi...?

【 bang phái 】 cá nhỏ bơi trong nước: o (ノ □ ヽ)o ta sẽ nói cho người biết là hần bỏ cả khách khứa ở đây sảnh, lại online cùng giai nhân hẹn hò.

【 bang phái 】 Phục Ma: Hả? Con cá nhỏ này là ai thế?

【 bang phái 】 cá nhỏ bơi trong nước: huynh đệ, ta là Nước chảy đây.

【 bang phái 】 Phượng Vũ: -_-||| tại sao không dung nick của mình?

【 bang phái 】 cá nhỏ bơi trong nước: nếu dùng acc chính làm sao có thể rình coi lão Đại? Bị phát hiện liệu sẽ sống được sao?

【 bang phái 】 mưa nhỏ tí tách: ta nghe thấy được một hơi thở bất quái... thành thật khai báo người có phải hay không đang rình coi lão Đại và Ninh Tâm?

【 bang phái 】 cá nhỏ bơi trong nước: ta không nói cho người, ...không nói... liền không nói cho người!

【 bang phái 】 Phượng Vũ: mưa nhỏ chúng ta nên gửi tin mật cho lão đại nói gì nhỉ?

【 bang phái 】 cá nhỏ bơi trong nước: *đập bàn* dám uy hiếp

【 bang phái 】 Phượng Vũ: có nói không?

【 bang phái 】 cá nhỏ bơi trong nước: nơi cuối cùng của Vân Hải tự mình đến!

Bởi vì Nước chảy mật báo, một đám phần tử hóng hớt của Phù thế niên hoa tầng tầng lớp lớp thẳng hướng Vân Hải. Giờ khắc này 2 người ở kia không nghĩ tới có những kẻ không sợ chết mà cứ đến.

Ninh Tâm phát xong lời chúc vốn là muốn cùng Mặc Thương đại thần nói lời từ biệt vì dù sao mình đang ở ngoài một cô gái muộn như vậy một mình ở ngoài nàng cũng rất sợ. Sau khi phóng hết pháo hoa cuối cùng nhìn

thoáng qua cái bao của mình. Ninh Tâm thành linh phát hiện trong cái bao có 2 viên thủy tinh châu. (L: chết vì nhìn thoáng qua, đốt xong out đi thì đâu đến mức, tự mình... thôi dù sao có thể truyện của chúng ta mới tiếp tục....)

Sau khi làm xong Ấn Tàng nhiệm vụ, Huyền Phong có tặng mình hai viên thủy tinh châu, lại không có nói ra tác dụng của nó. Mặc dù hai viên ngọc này không có cách nào dùng nhưng dầu gì cũng là vật kỷ niệm của nhiệm vụ, huống chi hai viên ngọc châu này trong màu hồng trong suốt sáng lấp lánh, làm trang sức chắc cũng không tồi. Dù sao mình có 2 viên đem 1 viên tặng cho đại thần làm quà chắc cũng được.

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: Mặc Thương em tặng anh cái này

【 Hào hữu 】 Mặc thương: là gì vậy?

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: Quà của Ấn Tàng nhiệm vụ là viên thủy tinh châu, tuy là không có công dụng gì nhưng có thể ngắm, nhìn rất đẹp. Coi như là quà tặng sinh nhật anh, không được nói là chê.

Mặc Thương cười một tiếng hắc khi nào sẽ ghét bỏ? Chỉ cần là của Ninh Tâm tặng , hắc đều coi như trân bảo.

Chờ Mặc Thương cùng Ninh Tâm giao dịch thành công, khi viên thủy tinh kia rơi vào ba lô Mặc Thương 1 giây kia làm người ta 1 màn khiếp sợ.

Hai viên thủy tinh đồng thời phát ra hào quang đồng thời hệ thống ban bố thông cáo.

【 Thông cáo 】 chúc mừng người chơi Ninh Tâm và Mặc Thương gây ra Ấn Tàng nhiệm vụ tiếp theo sau trở về Vương giả “ Duyên định Tam sinh”

Cái gì!

【 thế giới 】 quạ đen: Ối trời trời, hên gì hên thế nhận Vương giả trở về chưa hết lại còn nhận tiếp nhiệm vụ, lai lịch người tên Ninh tâm là ai vậy, không phải năm được GM đó chứ?

【 thế giới 】 cá nhỏ bơi trong nước: Có nhà người nắm GM thì có... tiểu Bạch uy vũ, lão Đại uy vũ. Nói tiểu Bạch nghe này ta vừa hâm mộ lại vừa ghen ghét, ta cắn khần tay.

【 thế giới 】 Phượng Vũ: (@___@)~ cắn khần tay... Mi cho mình là Đông Phương Bất Bại sao.

...

Thế giới nháo lên vui mừng, còn Ninh Tâm trừng mắt nhìn màn hình, nhìn lướt qua miêu tả của nhiệm vụ, Ninh Tâm rơi vào hồn lìa khỏi xác

GM người được lắm, người thật sự là rất tài tình.

Bạn không được gì. Đây là di mệnh của người uỷ thác, dính ước thổ lộ tình cảm của mình, một đao ngàn giết cùng tứ hải, nỗi nhớ nhà thương tiếc vương phi. Muốn gây ra nhiệm vụ sau đó phải thỏa mãn năm điều trong đó ba điều là.....

Ninh Tâm và Mặc Thương gây ra nhiệm vụ thỏa mãn ba điều kiện theo thứ tự là.

- Thứ nhất mở ra nhiệm vụ là người hữu duyên không có đạt được ban thưởng lễ bao của nhiệm vụ Vương giả. Ninh Tâm đem Huyền Long thạch đều đưa ra hết dĩ nhiên là thỏa mãn điều kiện thứ nhất : chẳng được gì.

- Thứ hai, người có duyên đem Thần Long giao cho người khác nuôi dưỡng mà phải là bạn thân. Mặc Thương là nằm trong danh bạn tốt của Ninh Tâm tự nhiên thuộc về hàng ngũ bạn thân vì vậy thỏa mãn điều thứ hai là : di mệnh uỷ thác.

- Thứ ba, Huyền Phong tặng cho bạn tín vật định tình Thủy tinh châu, bạn có thể tặng nếu độ thân mật của bạn với người khác phải lớn hơn 500. Mặc Thương mang theo Ninh Tâm lâu như vậy độ thân mật đã sớm lớn hơn 500, cộng thêm cô nương này lại đem Thủy tinh châu làm quà đưa cho Mặc Thương, đương nhiên thỏa mãn điều thứ ba : dính ước thổ lộ tình cảm.

Vốn là nhận được nhận được nhiệm vụ kế tiếp của Ấn Tàng nhiệm vụ là chuyện tốt, cần phải vui vẻ mới đúng. Nhưng Ninh Tâm cảm giác mình bây giờ cười không nổi. Bởi vì thoe như hệ thống miêu tả nhắc nhở vì nàng thỏa mãn ba điều kiện trên gây ra nhiệm vụ Duyên định tam sinh, là 2 người nhận được nhiệm vụ này phải dung thân phận phu thê mới hoàn thành nhiệm vụ. (L: xong...)

Nói cách khác, Ninh Tâm muốn hoàn thành Duyên định tam sinh, nhất định phải cùng Mặc Thương đại thần phải chứng minh hợp pháp là phu thê.

Chương 61

Ta trừng!

Ta trừng!

Ta trừng... trừng trừng!

Ninh Tâm vuốt vuốt con mắt mỗi nhừ, mà lại ra nước mắt Bây giờ không phải là khóc không ra nước mắt, mà nàng hiện tại đã khóc rồi đây.

GM mi nhàm chán thì cũng có mức độ thôi chứ....không nói không rằng cứ thế quyết định, mi là kẻ lừa gạt, là kẻ không có nguyên tắc, không có đạo đức!

Nếu như có người phỏng vấn một chút vinh hạnh của bạn thế nào sau khi nhận được 1 Ấn tàng nhiệm vụ nữa là Duyên định tam sinh ? Sẽ không biết giờ phút này tâm tình của Ninh Tâm cô nương đang là nghiêng răng nghiêng lợi hận.

Một hận GM vô lương...nhiệm vụ thế là sao? GM mi thật ác Hai hận phần thưởng quá vô duyên, nàng cảm giác mình với trong sạch của Mặc Thương đại thần nếu so với phần thưởng thì đại thần quan trọng hơn... nhất định là muốn vứt bỏ nhiệm vụ này. Vương giả trở về Huyền Long thạch không có thì thôi, vì cái gì lần này ngay cả tâm lý an ủi cũng không có lại còn trực tiếp tiến hành đã kích tàn khốc trên tinh thần đây?

Ba đáng hận là cái vận may chết tiệt. Người ta vất óc tìm mưu kế muốn nhận cái Ấn Tàng nhiệm vụ, nàng vận may lại không ngừng, lần nữa được Ấn Tàng nhiệm vụ chiếu cố. Nếu số may như vậy sao ở Say khói các lại thế cơ chứ?

Trong màn hình Ninh Tâm cô nương ôm tiểu hồ ly của mình hối hận. Trong hiện thực thì Ninh Tâm hung hăng trừng mắt nhìn màn hình, đập bàn.

Bên này Ninh Tâm là buồn nhưng bên kia Mặc Thương đại thần là cảnh tượng cực kì tốt. (L: sự gian xảo lại lên)

GM khó có được khi cũng sẽ làm chuyện tốt. Mặc Thương nâng cảm lên nghĩ 1 chút, xem ra mình đập phá nhiều tiền như vậy cũng có hồi báo . GM bắt đầu làm bà mai I (L: ha ha... vậy mà gm VN có hồi báo gì đâu)

Vốn là nội tâm hẳn cũng là rất rối, dù sao hẳn thực tại không rõ Ninh Tâm đối với mình là thái độ gì. Lòng của nữ nhân như kim dưới đáy biển, nếu muốn đoán được ý nghĩ của một nữ nhân là vô cùng khó khăn. Và khi nữ nhân này là Ninh Tâm cô nương thì giá trị độ khó khăn sẽ tăng tấp tểnh đến mức không cách nào sánh bằng. Nhớ lại một chút cái tên bang chủ Thiên hạ bang kia, là vết xe đổ đúng không! Người ta đầu gì cũng là 1 nhân vật có máu mặt trong trò chơi, thứ hai lại là bang chủ của cả 1 bang phái bang chủ, trong trò chơi mỹ nữ, nhân yêu ai cũng muốn có được vậy mà Ninh Tâm mỗi lần nhìn thấy hẳn giống như chuột nhìn thấy mèo chỉ có trốn và trốn. (L: đại thần ko tự tin)

Ninh Tâm đối với mình có ý lại, nàng đối với mình có tình cảm điều đó hẳn trong lòng có thể khẳng định. Nhưng là hẳn không dám khẳng định... có lẽ cô nương này trong lòng cô gái này chỉ coi mình như ca ca yêu thích mà thôi.

Này nếu là mình nói, vạn nhất mình có hành động gì không đúng, nếu là hù đến Ninh Tâm làm cho cô áy từ nay về sau đối với mình sẽ trốn tránh như vậy hẳn sẽ rơi vào bi kịch.

Nhưng là bây giờ thì khác... bây giờ là GM vội vàng giúp mình se tơ hồng. Vì nhiệm vụ kết hôn ư ? mặc dù Mặc Thương đại thần cảm giác mình lần đầu tiên yêu mà dùng lý do này tiến hành có vẻ không chính đáng, nhưng dùng thì vẫn phải dùng. (L: ai da, phúc hắc...)

[Hảo hữu] Mặc thương: Ninh Tâm em lúc trước đã nói qua muốn nuôi anh em còn nhớ rõ chứ?

Trầm mặc một hồi hẳn quyết định đánh đòn phủ đầu. Chờ Ninh Tâm cô nương kịp phản ứng thì quyền chủ động cũng ở trên tay mình .

Ninh Tâm bày tỏ giờ phút này rất mê man, đại thần sao tự dừng lại lao qua đề tài này rồi?

[Hảo hữu] Ninh tâm: có, em nhớ.

[Hảo hữu] Mặc thương: về sau cũng sẽ vậy sao?

[Hảo hữu] Ninh tâm: vâng, đương nhiên rồi! Lúc trước em nói rồi sẽ liên tục ở bên anh. Cho đến anh ngày nào đó không chơi trò chơi này nữa em mới rời đi. Bất quá chỉ cần chúng ta vẫn còn ở đây, em vẫn sẽ bao dưỡng anh

Này cô nương, ngã một lần phải khôn hơn một chút chứ, vì từ bao dưỡng này còn có nghĩa khác nghĩa đó khiến cô bị nể bao nhiêu đau khổ sao lại vẫn tái phạm nữa đây?

Ninh Tâm vẫn như cũ u mê, Mặc Thương đại thầnng mắt hơi híp, khoe môi cong rất đẹp. (L: gian kế được thực hiện)

[Hảo hữu] Mặc thương: lúc trước anh nghe bọn Nước chảy nói, Phù thế niên hoa một mực lưu truyền một sự kiện.

[Hảo hữu] Ninh tâm: là gì

Mặc Thương đại thần tư duy toát ra, con Ninh Tâm thực tại lý giải là vô năng.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: mọi người trong Phù thế niên hoa nói em sau này sẽ đối anh bội tình bạc nghĩa.

Gì!

Bội tình bạc nghĩa?

Nàng rất may mắn vừa rồi mình không có uống nước, nếu không tờ báo ngài mai sẽ đưa tin có 1 cô gái rời nhà đi tiệm Net bị sặc chết, nguyên nhân không rõ.

Bội tình bạc nghĩa đó là có ý gì vậy? Thường thì đàn ông sau khi chơi chán thì bỏ là hành vi không có đạo đức. Mình khi nào thì kẻ ác, thành kẻ bại hoại rồi?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: ~~o (_)o ~~ Mặc Thương, anh phải nói với họ rõ cho em, em không có bội tình bạc nghĩa với anh.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: ừ, anh biết. Nhưng mà

Mặc Thương đại thần cố ý nói nửa câu nhìn như có vẻ rất khó xử làm cho Ninh Tâm càng lo lắng . (L: cáo chuẩn bị vỗ gà con...)

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: nhưng mà cái gì?

Mặc Thương buông lỏng cái cằm hơi mỉm cười, một tay lại gõ chữ.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: nhưng là em vẫn luôn chưa cho anh một cái danh phận. Em đã nói sẽ liên tục bao dưỡng anh vậy thì cho anh một cái danh phận đi. (L: đại thần mặt quả là khác ng` thường)

~~~~ (_)~~~~

Mặc Thương đại thần không bình thường rồi, Ninh Tâm run rẩy ngón tay gõ từng chữ từng chữ.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Mặc Thương là anh sao? Thật là anh ư?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Thật.. là anh.

Là bản thân anh ư ? điều này lại càng làm cho Ninh Tâm cô nương càng không bình tĩnh.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Mặc Thương anh đừng làm em sợ, anh làm sao vậy?

Mặc Thương vỗ trán đau khổ ca thán, cùng cô gái nói chuyện yêu đương ư quá là 1 thử thách năng lực con người và sự kiên nhẫn của hẳn. Thôi đành liều đi, đằng nào cũng chết... nói thẳng luôn.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Ninh Tâm chúng ta kết hôn đi.

Ầm ầm!

Một sấm sét bổ vào đầu Ninh Tâm cô nương, cô gái này cả người đều bối rối, trong đầu trống rỗng bên tai chỉ vang lên đúng 1 câu nói, luẩn quẩn....

“Ninh Tâm! Chúng ta kết hôn đi... kết hôn đi... kết hôn đi...

Thật lâu không thấy người đối diện có động tĩnh hẳn cười khổ. Quả nhiên hẳn là muốn mượn quyền năng tối cao của GM làm bà mối rồi!

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: nhiệm vụ sau này nhất định phải có phu thê làm tổ đội mới hoàn thành, hai người chúng ta nhất định phải thành lập quan hệ phu thê. Cho nên Ninh Tâm em có thể gả cho anh không?

Ninh Tâm giờ phút này hơi có chút thanh tỉnh. Mặc Thương đại thần nhắc tới đến nhiệm vụ này nàng mới nhớ tới một sự kiện vừa rồi nàng tâm niệm nghĩ muốn buông tha nhiệm vụ lại hoàn toàn không để mắt đến cảm thụ của Mặc Thương đại thần. Tại nhiệm vụ Vương giả trở về hai khối Huyền Long thạch đều chia cho người khác, đại thần chẳng được. Đối với hắn mà nói thật là không công bằng. Hiện tại vất vả gây ra nhiệm vụ tiếp theo và sau khi hoàn thành ban thưởng sẽ là thuộc về mình và Mặc Thương. Chính mình chỉ cần nhắc đến sự lúng túng vớ vẩn lại hoàn toàn không để mắt đến Mặc Thương. (L: thật may là nàng này còn có cảm giác tội lỗi...)

Nàng cảm thấy ý nghĩ của mình thật sự là quá ích kỷ, quá tùy hứng. ... Nhưng là gả cho Mặc Thương đại thần...

Thôi được rồi kệ khí huyết dâng trào, bỏ qua tim đập như sét đánh, nàng cảm thấy lúc này gian phòng đang ngồi thật quá nóng bức, cả người mình giống như lửa phóng đến người nướng chín rồi!

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Mặc Thương...anh thật sự muốn cùng em kết hôn sao?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: ừ.

【Hảo hữu】 Ninh tâm: nhưng... nhưng em...

Nhưng đến nửa ngày Ninh Tâm cũng không biết nên nói

Mặc Thương là đại thần trong game Thần thoại, cũng là vị thần duy nhất trong lòng của nàng. Đối với anh ấy mình nói không ra là tình cảm gì. Không thấy được sẽ nhớ, gặp được thì muốn dựa vào...

Mình luôn được sủng ái che chở. Cảm giác như thế không giống như sự ấm áp mà cha mẹ dành cho nàng. Nếu như nàng sợ hãi, sợ xa lạ nhưng vẫn là như thiêu thân lao đầu vào lửa muốn tiến gần. Cùng Mặc Thương cùng

một chỗ nàng nghĩ như 1 giấc mộng. Bởi vì hẳn quá ưu tú, ưu tú làm người ta không thể tưởng tượng được.

Quan trọng hơn là nàng không biết mình đối với Mặc Thương đến tột cùng là dạng tình cảm gì.

Mẹ nói mình đối với hẳn là thông suốt, động tâm. Nhưng vì cái gì chính mình một chút cũng không có nhận ra chứ?

Mặc dù Mặc Thương đại thần chỉ nói là ở trong trò chơi kết hôn, nhưng Ninh Tâm là một cô bé cố chấp. Có lẽ những người khác có thể đem tình cảm trong trò chơi xem như trò đùa kết hôn lại li hôn, li hôn rồi kết hôn dù sao chỉ là ảo không biết ai với ai. Ai sẽ quản chuyện cô hôm trước là phu nhân Lý gia nháy mắt thành quả vợ của Trần gia chứ?

Nhưng với nàng thì khác dù là chỉ là tình cảm trong trò chơi nhưng với nàng nó sẽ là thật.

Mặc Thương đại thần nói muốn cùng mình kết hôn, thì nàng phải trả ra tất nhiên là tình cảm chân thật nhất, hoàn chỉnh nhất. Nhưng những thứ này cho tới bây giờ nàng đều chưa từng nghĩ tới, với nàng mà nói Mặc Thương chỉ là nhìn lên mà thôi...vì đó là 1 giấc mộng.... (L: vậy đại thần bị từ chối rồi.....chắc)

Mọi thứ tới quá đột ngột làm cho nàng không rõ ý nghĩ của chính mình, toàn suy nghĩ lung tung. Nhưng một chút nàng có thể xác định lời hiện tại Mặc Thương nói giống như là một chai rượu bay mùi thơm ngát, chờ đợi mình say mê.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Ninh Tâm muốn cùng anh ở một chỗ sao?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: không phải vậy. Nhưng mà anh Mặc Thương có phải là vì nhiệm vụ anh mới muốn cùng em kết hôn không?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: nếu như anh nói không phải là vì nhiệm vụ ? Anh nghĩ muốn 1 cái danh phận, một kẻ chính thức có thể để cho anh đứng ở bên cạnh bảo vệ em là tướng công của Ninh Tâm. Nếu có thể danh

chính ngôn thuận bao dưỡng về sau anh có thể danh chính ngôn thuận chiếu cố em. Anh nói như vậy em tin không?

Ninh Tâm không nói Mặc Thương cũng không biết mở miệng như thế nào. Hai người đứng đối diện nhau cũng không ai biết trong lòng đối phương đang suy nghĩ gì.

Chờ đợi thời gian dị thường mà thông thả, Kha Dĩ Mặc khóe môi vui vẻ cũng dần dần trầm xuống. Hắn đang chờ đợi tuyên án... tuyên án cho tình yêu đầu tiên của hắn, tuyên án 1 là sinh tồn, hoặc là tử vong.

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: em không biết quá trình kết hôn... (L: yeah!!!!!!!!!!!!)

Này!

Mặc Thương sững sờ, lại ngạc nhiên mừng rỡ đây coi như là đáp ứng sao?

【 Hào hữu 】 Mặc thương: anh biết.

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: Há? Anh từng kết hôn ư?

【 Hào hữu 】 Mặc thương: nha đầu ngốc, không có xe không có nghĩa là không biết đi xe. Đi thôi! (L: nhanh nhanh ko thay đổi quyết định thì chết

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: đi nơi nào?

【 Hào hữu 】 Mặc thương: Đến nguyệt lão từ, lấy tờ hồng đính hôn đã. Nguyệt lão từ?

Đợi một chút nàng đột nhiên cảm thấy địa danh này hết sức quen thuộc.

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: Mặc Thương anh biết đường đi đến Nguyệt lão từ? (L: ai cũng biết....)

【 Hào hữu 】 Mặc thương: đương nhiên.

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: vậy lần trước em hỏi anh, sao anh lại nói không biết?

Được rồi cô nương này là nói chuyện lần trước Nước chảy cùng nàng thảo luận về “đường quanh co” của Nguyệt Lão từ cuối cùng nàng xin đại thần giúp đỡ.

Mặc Thương giờ phút này bất đắc dĩ cười khổ, hẳn có thể trực tiếp nói cho Ninh Tâm lần trước hẳn nói không biết là cố ý chinh Nước chảy sao?

Loại chuyện như vậy hay là chờ về sau hãy làm sáng tỏ đi.

【 Hào hữu 】 Mặc thương: Bách Khoa toàn thư.

【 Hào hữu 】 Ninh tâm: ách...

Mắt thấy Mặc Thương Ninh Tâm cười mây bay lên 1 đám người núp trong bóng tối rình bắt đầu lo lắng .

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: lão đại bọn họ đi rồi!

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: bình tĩnh,...có thiên nhân đây! Chúng ta đợi 1 lát rồi đuổi theo.

【 đội ngũ 】 mãn thiên tinh: như vậy được không? Nếu bị lão Đại phát hiện chúng ta sẽ chết vô cùng thảm.

【 đội ngũ 】 cá nhỏ bơi trong nước: chết ta cũng phải đem chuyện của lão Đại và tiểu Bạch khai quật ra.

Vài người lái nhái một hồi, rốt cục dùng thiên nhân tìm được nơi Mặc Thương cùng Ninh Tâm dừng chân .

(⊙o⊙) oa

Thiên nhân hiện tại biểu hiện chính là...? Bọn họ không có hoa mắt chứ... chắc không có hoa mắt chứ?

Là Nguyệt lão từ!

Tất cả mọi người cảm thấy cực độ khiếp sợ.

Nên như thế nào hình dung tâm tình của mọi người giờ phút này đây? Là người ngoài hành tinh tới trái đất, hay con người lên sao Hoả sống đây ...

Đặt bàn.... lão Đại động tác của ngài quả là nhanh!

Liên : cả 1 đám hóng hớt, theo tác giả tiết lộ sẽ có phần 2 nói về Nước chảy – Lưu Thủy, không hiểu khi nam nhân hóng hớt như đàn bà này sẽ gặp đối tượng như nào nhi....là ai đây... c hung ta sẽ chờ tác giả nha!

Hôm ta on QQ hỏi, tác giả tiết lộ với ta cũng là người trong Phù thế niên hoa, ta suy nghĩ mãi không ra...

Chương 62

Đứng ở trước Nguyệt lão Ninh Tâm cảm thấy giờ phút này tâm tình giống như dầu, muối, tương, dấm, đường trộn cùng thành món thập cẩm, vừa mặn, vừa ngọt... *

Thiếu nữ xinh đẹp xuất giá - luôn có một chút tâm tư làm người ta khó hiểu như vậy, dù là đây chỉ là 1 cái hôn lễ trong trò chơi, Ninh Tâm cũng cảm giác mình giống như trên thực tế con gái trước khi lấy chồng hay mắc chứng tiền hôn nhân, sợ hãi.

[đội ngũ] Ninh tâm: cái kia.:

[đội ngũ] Mặc thương: Em - làm sao vậy? _

[đội ngũ] Ninh tâm: Em có thể hay không thương lượng một việc?

Nếu nói em e sợ, nàng cảm giác là mình gần cưới nên e sợ được không nhỉ?

Lúc đáp ứng Mặc Thương còn không biết sợ nhưng khi chân chính đứng ở trước mặt Nguyệt lão Ninh Tâm thấy khiếp đảm. Nếu như không phải là cách một cái màn hình Kha Dĩ Mặc tuyệt đối có thể thấy bộ dáng tân nương của hãn tay chân luống cuống .

[đội ngũ] Mặc thương: chỉ cần không phải là thoái hôn, , anh đều đáp ứng em.

Ninh Tâm lệ rơi đầy mặt nàng hiện tại ngoại trừ thoái hôn, cũng không cần Mặc Thương đáp ứng mình những chuyện nào khác?

[đội ngũ] Ninh tâm: em em em..... em còn không có chuẩn bị tốt. Có thể tạm thời không đính hôn được không?

Mặc Thương nghe vậy, khóe miệng mỉm cười ở trong trò chơi lại là một giọng nói trầm trọng bi thương nhưng rất ung dung.

[đội ngũ] Mặc thương: Anh vốn tưởng rằng em sẽ thích, nấy như em cảm thấy như vậy khiến em thật khó khăn, vậy anh... cũng không miễn cưỡng em nữa. (L: giả uỷ khuất ==)

[đội ngũ] Ninh tâm: em... em thấy khó...

Ríu rít nhìn xem câu nói của Mặc Thương đại thần hiển nhiên đau thương vậy, Ninh Tâm nào dám nói 2 chữ “khó xử” đây? Đính hôn liền đính hôn đi, chỉ cần Mặc Thương đại thần cao hứng huống chi hôm nay còn là sinh nhật của đó! (L: bị sói lừa...) Đợi một chút... Ninh Tâm đội nhiên ngạc nhiên phát hiện một sự kiện, hôm nay là sinh nhật Mặc Thương đại thần vậy là chính nàng đưa mình làm quà sinh nhật cho Mặc Thương đại thần rồi? (L: chính xác)

Bên này Ninh Tâm cô nương vẫn còn vì ý nghĩ kia của mình thấy khiếp sợ, Mặc Thương đại thần bên kia sớm đã lộ ra cái đuôi sói.

[đội ngũ] Mặc Thương: nếu đã không khó dễ như lời em nói vậy chúng ta đêm nay liền đính hôn được không?

Rưng rức...căn răng.... Ninh Tâm cô nương lặng yên chấp nhận.

[đội ngũ] Ninh tâm: OK

[đội ngũ] Mặc thương: Em thật sự không hối hận sao?

[đội ngũ] Ninh tâm: không hối hận.

Cứ như vậy Ninh Tâm cô nương triệt triệt để để bán chính mình .

【 đội ngũ 】 Mặc thương: đợi lát nữa anh cùng Nguyệt lão đối thoại sau đó sẽ xuất hiện 1 khung đối thoại, Nguyệt lão sẽ hỏi ba vấn đề. Sau khi trả lời rồi trao đổi tín vật định tình cho nhau, sau đó là pháo mừng đính hôn nổ, Nguyệt lão sẽ tặng mỗi người một sợi tơ. Em đem tơ trên tay mình kích vào anh làm trói định thế là đính hôn. Hiểu chưa?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: hả? Chỉ đơn giản như vậy ?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ừ đây chỉ là đính hôn. Kết hôn thì sẽ không đơn giản như vậy.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: còn có kết hôn!

【 đội ngũ 】 Mặc thương: đương nhiên không kết hôn vậy làm sao có thể cưới được hả?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ...

Được rồi, quả nhiên nói yêu thương với nữ nhân chỉ số thông minh là giảm xuống nhất là nữ nhân sắp lập gia đình chỉ thông minh chẳng khác gì giảm cấp số nhân. Ninh Tâm vỗ trán bất đắc dĩ, trên mặt đỏ hồng lại như bong hoa nở rộ. Cho tới khi Mặc Thương dắt tay của nàng đi đến trước mặt Nguyệt lão cô nương này kích động thế nhưng kích con chuột thẳng tắp nhào tới trước ngực Nguyệt lão.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: khụ khụ... đã kích.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ừ.

Mặc Thương lập tức kích trên đầu Nguyệt lão tiến hành đối thoại, khung đối thoại bên Ninh Tâm cũng nhảy theo ra Nguyệt lão nét mặt tươi cười.

Nguyệt lão: Ta là người được phái chuyên lo việc nhân duyên cho nam nữ. Hôm nay đặc biệt hiện thân làm chứng cho 2 người có tình. Mời đáp ba vấn đề 2 bên nam nữ sau khi trả lời hệ thống sẽ đem câu trả lời 2 bên công bố trong thông báo của đối phương. Căn cứ vào mức độ hiểu nhau mà quyết định có se tơ để đính hôn hay không?

Nguyệt lão: Nếu đã có tình cảm sớm sớm chiều chiều bên nhau, người đi khắp trời nam đất bắc tìm kiếm người trong mộng thiên trường địa cửu. Hãy xem 2 người tình cảm tới đâu?

Nguyệt lão: mỗi con người có chí hướng riêng, thân phận khác nhau, tình cảm xuất hiện có nguyên nhân của nó. Người có thật hiểu hẳn (nàng) sao? (L : đoạn này hán văn ngút trời, dò dò mãi mới hiểu nghĩa..)

Nguyệt lão: Vạn sự vốn nhiều khi không hợp ý người. Nếu đã nguyện làm uyên ương người phải đánh mất đi, nếu dùng tình yêu để đổi lấy nhiều thứ quý giá của mình. Người nguyện ý trả giá không?

Nhìn thấy trên màn hình Ninh Tâm cùng Kha Dĩ Mặc đồng thời trầm tư vô tận

Được rồi, Nguyệt lão gia gia thân ái! Ông xác định hôm nay là vội tới đây làm mai mối cho chúng mà không phải đến chia rẽ đó chứ? Tùy tiện ra

cái vấn đề thì thôi đi, tại sao lại phải hỏi nghiêm t như thế? Đối lại những người khác sẽ cười trừ, trả lời lung tung dễ ngon dễ ngọt sẽ không cảm thấy chột dạ. Nhưng Ninh Tâm cùng Kha Dĩ Mặc hết lần này tới lần khác là những con người tích cực, hai người này nhìn chăm chăm màn hình, một kẻ gõ cái bàn thật lâu trầm ngâm, một kẻ trừng lớn 2 mắt rất trang nghiêm.

Rốt cục trải qua dài dòng buồn chán chờ đợi hệ thống rốt cục tuyên bố, sau khi 2 bên đáp lại xong trao đổi đáp án lẫn nhau.

Ninh Tâm: cả đời tưởng niệm.

Mặc Thương: Nếu không hãy quên ta đi lần nữa bắt đầu làm lại. Chỉ cần nàng tốt là đủ rồi.

Ninh Tâm: hiện tại còn chưa hiểu rõ nhưng sẽ có 1 ngày sẽ hiểu

Mặc Thương: Cô ấy như còn nhỏ trong vắt, tâm tư là viết ở trên mặt .

Ninh Tâm: Ta sẽ cười vui.

Mặc Thương: đến chết mới thôi.

Nhìn tâm tư 2 bên trong lúc đó không nói thêm gì nữa.

Ninh Tâm nhìn chăm chăm bốn chữ “đến chết mới thôi”, ngẩn ngơ không biết suy nghĩ. Bất quá là một trò chơi là 1 nhân vật ảo giả vì nhiệm vụ mà thành nhân duyên. Ninh Tâm không biết Mặc Thương nói ra 4 chữ kia đến tột cùng mang tâm tư thế nào nhưng giờ khắc này nàng lại hiểu lòng của mình. Mặc Thương dù là hãn chỉ là 1 nhân vật ảo, chính mình cũng không thể quay lại cứ thế lọt vào thế giới của hãn từ nay về sau không thể rút ra được.

Mà Mặc Thương thì sao? Có lẽ trong mắt hãn, trước mắt đã không chỉ là một trò chơi. Trong trò chơi nói ra câu đến chết mới thôi đối với hãn mà nói thật ra là tiếc nuối.

Nếu như nhân duyên là ý trời. Như vậy hãn chỉ hi vọng có một ngày có thể ngay trước mặt Ninh Tâm nàng nói : em là duy nhất, mãi mãi yêu em, yêu đến chết mới thôi.

Nguyệt lão vui tươi hơn hờ nhắc nhở một đôi hữu tình trao đổi tín vật. Ninh Tâm xem một chút ngoại trừ mỏ chính là thảo dược, Ngọc Thạch lập tức khóc không ra nước mắt. Nhớ ngày đó nàng dùng mấy tổ khoáng thạch bao dưỡng Mặc Thương giờ chẳng lẽ lại dùng mấy tổ mỏ này đổi người Mặc thương đại thần sao?

Bất đắc dĩ đem mấy tổ khoáng thạch giao dịch cho Mặc Thương rồi nàng rất là buồn.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ~~o (_)o ~~ không có chuẩn bị, chỉ có cái này thôi.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: Không sao...em chính là tín vật tốt nhất. (L: ha ha)

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ...

Đợi đến Mặc Thương đại thần trao đổi tín vật, hẳn suy nghĩ một chút thu hồi trang bị cực phẩm đã chuẩn bị tốt đổi lại một chiếc nhẫn.

Cấp 150 trang bị Chiếc nhẫn vĩnh hằng là vật phẩm rơi xuống của phó bản Hàn đàm, thuộc tính không tính là cực phẩm nên trong trò chơi tất cả người chơi vẫn muốn có nó. Đơn giản bởi vì con số giá trị của chiếc nhẫn này có 1 ý nghĩa rất to lớn.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: chiếc nhẫn này đến lv 150 mới có thể trang bị bây giờ cho em thành vô dụng.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: anh sẽ dẫn em đi luyện cấp, về sau hãy liên tục mang theo chiếc nhẫn này không thể bỏ.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm:

【 đội ngũ 】 Mặc thương: Em xem thật kỹ chiếc nhẫn đi.

Ninh Tâm nhìn trái, nhìn phải kiểu dáng thực nhìn không ra nguyên cố, nàng loại kích vào thuộc tính chiếc nhẫn chỉ thấy một thuộc tính giá trị có duy nhất 1 hàng 1314520.

Ninh Tâm kinh ngạc nội tâm mừng rỡ không hiểu.

1314520 - 1 đời, 1 kiếp tôi yêu bạn

Ngần ấy chữ vô cùng đơn giản mặc dù không phải từ trong miệng Mặc Thương nói ra nhưng lúc này cũng đủ làm nàng rung động. Nếu như bị 2 cha mẹ mình biết được nữ nhi bảo bối nhà mình là vì bị một chiếc nhẫn ảo lừa gạt lấ mất trái tim phỏng đoán sẽ đem mình về nhét vào trong nhà cải tạo lại .

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Mặc Thương.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: Há?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: em rất thích.

Vô luận là tín vật định tình hay là người ngoại trừ thích sẽ không nói thêm chữ gì

【 đội ngũ 】 Mặc thương: thích là tốt rồi.

Được rồi tâm tư Ninh Tâm tiểu cô nương hẳn thì không cách nào chuẩn xác lí giải vì vậy hẳn đem những lời này lý giải thành em rất thích chiếc nhẫn anh tặng. Lại không nghĩ một chiếc nhẫn của hẳn thế nhưng lại làm thức tỉnh tâm tư chưa từng có 19 năm qua của Ninh Tâm

Nguyệt lão: chuyện định tam sinh – giai ngẫu thiên thành. Ta luôn mong ước những người xa lạ kết thân thuộc, đây là một chiếc đèn viết lên tâm tư của mình, đem theo pháo mừng cho 2 người có duyên.

Cầm lấy đèn kết tâm Ninh Tâm dẫn đo, cuối cùng đưa ánh mắt rơi vào trên người Mặc Thương.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: em không biết viết cái gì.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: Viết gì cũng được.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: nhưng mà đây chính là tuyên ngôn tình yêu.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: vậy viết em yêu anh trọn đời trọn kiếp đi?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: khụ khụ...

Mặc Thương đại thần, anh có cần phải nói trắng ra thế hay không?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: vậy em tự nghĩ vậy...

Hệ thống Nguyệt lão từ thông cáo: Chúc mừng Mặc Thương cùng Ninh Tâm trở thành cặp đôi đính hôn thứ 599

【 hệ thống 】 Kết tâm đèn Mặc Thương cùng Ninh Tâm:

Trong mênh mông yên lặng là lẽ tự nhiên định mệnh.

Cứ bình thản không hẹn mà gặp gỡ.

Lời nói luôn ghi tạc trong lòng.

Chàng nói, thiếp nói có đôi ta

Khi Ninh Tâm kích cho thả bay đèn kết tâm đèn thì lời nói trong đáy lòng được Kết Tâm đèn tâm thông cáo toàn bộ. Ninh Tâm nhìn thông cáo được công bố công khai lập tức xấu hổ... xấu hổ vô cùng.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ~~o (_)o ~~ vì cái gì... vì cái gì lời trên kết tâm đèn thành thông cáo?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: Cái này... giờ anh mới biết

Được rồi chưa cưới bao giờ sao biết được. Vốn tưởng rằng là lời hai người lặng lẽ nói ra thoáng cái thành tiêu điểm, quả là thành áp lực lớn rồi...

Từ khi Kết tâm đèn thành thông cáo nhưng tin nhắn gửi tới Mặc Thương nhiều đùn lên không dứt. Thế giới, thì thầm, hảo hữu, thậm chí kên trước mặt cũng không có ý bỏ qua cho hẳn.

【 thế giới 】 Nguyệt Lộng Ảnh: Mặc Thương anh thế nhưng đính hôn, làm sao lại phụ lòng Nguyệt Lạc chứ?

【 thế giới 】 Nguyệt tâm tình: thật sự là nam tài, nữ mèo

【 thế giới 】 mưa nhỏ tí tách: này ngữ văn của nhà người là giáo viên thể dục dạy đi? Vừa sai chính tả, vừa không biết dùng thành ngữ, không biết thì đừng nói loạn, đừng làm kho tàng thành ngữ khóc vì những kẻ như

【 thế giới 】 Thiên Ngân: lão Đại ta cùng vợ thật lòng chúc phúc ngài cùng Ninh Tâm. Mặt 6hác vì tiết kiệm tiền ta liền không tốn cái loa thứ hai, mưa nhỏ em nói rất hay!

【 thế giới 】 nguyệt muện: ha ha, ta xem như thấy rõ bộ mặt của kẻ nào đó

【 thế giới 】 anh tức quỵến rữ: chõng à , em yêu anh.....

Mắt thấy Phù thế niên hoa bang cùng Lộng Nguyệt các đấu khẩu hết sức căng thẳng, trên kênh thế giới đột nhiên xuất hiện thân ảnh của hai người.

【 thế giới 】 công tử Nhã: Ninh Tâm! Mặc Thương chúc mừng.

【 thế giới 】 Nhàn rồi cực kỳ: Ninh Tâm chúc mừng em. Mặc Thương, người nếu như làm gì có lỗi với Ninh Tâm, ta sẽ không bỏ qua cho người.

Chương 63

Tin Mặc Thương đại thần đột nhiên dính hôn đã làm cho sever ồ lên.

Phù thế niên hoa cùng Lộng Nguyệt bởi vậy lọt vào cuộc chiến đấu loa mà đang ở tình huống chiến hết sức căng thẳng, Công tử Nhã người đứng top 2 bảng xếp hạng, cùng bang chủ Thiên hạ bang (bang phái xếp thứ 2 top bang phái) Nhàn rồi cực kì đồng thời trên kênh giới nói lời chúc phúc. Trong lúc nhất thời Lộng Nguyệt các trên dưới không nói tiếng nào. Nguyệt Lạc Tinh Thắm cô nương lại càng biến thành lạnh buốt, đau nhức.

Công tử Nhã cùng Nhàn rồi cực kỳ rất ít khi lên tiếng trên kênh thế giới, nhất là công tử Nhã có thể nói là kẻ độc cô lai vẫn, lần đầu tiên nói trên kênh thế giới.

2 người bọn họ làm chuyện từ trước đến nay chưa từng làm, huống chi mỗi người mở đầu nhắc tới đều cái tên Ninh Tâm liền là người ngu cũng biết này 2 kẻ này là hậu thuẫn cho cô nàng này.

Muốn tìm Ninh Tâm cùng Mặc Thương gây phiền toái? Tin tưởng ý nghĩa này đồng nghĩa với bất hạnh của người, người chẳng những đắc tội với Phù thế niên hoa băng, cùng Thiên hạ bang 2 bang phái lớn nhất sever mà còn đắc tội đến kẻ thích khách quý sát là Công tử Nhã hẳn chỉ cần 1 phẩy ẩn thân trực tiếp cho người thành cái xác không có chỗ để khóc. (L: hay đấy)

Nguyệt Lạc Tinh Thắm nghiêng răng nghiêng lợi hận, Lộng Nguyệt các trên dưới cũng là trừng mắt giận mà thôi, lại không ai dám nháo lên kênh thế giới nữa.

Con mẹ nó! Có Mưa nhỏ tí tách cầm đầu Phù thế niên hoa khẩu chiến, có Nhàn rồi cực kỳ, cùng công tử Nhã làm hậu thuẫn kiên cường, cộng thêm một đệ nhất cao thủ Mặc Thương vị hôn phu thì xung quanh Ninh Tâm là so với an toàn khu còn an toàn hơn nhiều. Ai dám tìm nàng ta gây khó dễ đây?

Nhấn đi... nhện một chút thì trôi qua. Nguyệt Lạc Tinh Thâm an ủi chúng tử muội, rống giận đành nhắm mắt làm ngơ đi.

Những tiếng lộn xộn trên kênh thế giới biến mất, chỉ còn lại những lời chúc phúc cũng đủ là làm cho Mặc Thương cùng Ninh Tâm không chống đỡ được. Nhất là 1 đám người Phù thế niên hoa trọn tròn mắt nói lời bịa đặt, nói dối mà mặt không đỏm, hơi thở không gấp xuất hiện trước mặt Mặc Thương cùng Ninh Tâm luôn mồm nói.

【 Thường 】 nước chảy: lão Đại thật không có suy nghĩ. Đem ném chúng ta trên bàn đánh bài chính mình lên đến cùng Ninh Tâm dính hôn, nếu không phải là Phượng Vũ gửi thư nói cho chúng ta biết chúng ta thành kẻ không biết gì đây!

Chém! Người cứ tiếp tục chém đi!

Người của Phù thế niên hoa tự giác rời xa Nước chảy ba trượng, cố gắng giảm tới vô tội vì bọn họ cũng không muốn cùng Nước chảy bị lão Đại vung tay biến thành vật hiến tế.

【 Thường 】 Mặc thương: đã như vậy, ta sẽ thật tốt đền bù tổn thất cho người.

Nước chảy rùng mình, lời này như thế nào nghe ra là 1 nụ cười sắc bén chứa dao đầy sát khí nhỉ? Giờ phút này Nước chảy thấy hối hận, vì đi dùng acc chính có hành vi quá khích đùa giỡn Mặc Thương cùng Ninh Tâm hẳn bày tỏ ai oán. Mới vừa nhìn đến tin Mặc Thương hẳn không nói hai lời đổi thành acc chính mình đến chúc nhưng lời chúc nói thì nói đi, vì quái gì tự dưng đi chọc lão Đại rồi? Hẳn đây không phải là muốn chết.

【 Thường 】 mưa nhỏ tí tách: Ninh Tâm này! Em cùng lão Đại như thế nào đột nhiên lại dính hôn? Một chút điềm báo cũng không có!

Ninh Tâm nhìn trời, hệ thống làm bà mai, nhiệm vụ se tơ hồng thành chuyện như vậy nàng sao dám không biết xấu hổ nói ra khỏi miệng đây? Dứt khoát vị hôn phu chính là dùng để bảo vệ mình. Còn chưa để Ninh Tâm tìm lời ứng phó Mưa nhỏ, Mặc Thương đại thần đã lạnh nhạt nói.

【 Thường 】 Mặc thương: ta cho rằng các người biết rồi đó chứ.

【 Thường 】 mưa nhỏ tí tách: lão Đại lời này của ngài là có ý gì! Chúng ta khi nào thì biết?

【 Thường 】 Mặc thương: có kẻ ngay cả gọi Ninh Tâm là chị dâu cũng gọi rồi, tại sao có thể nói ta cùng Ninh Tâm không có điềm báo ?

【 Thường 】 nước chảy: ...

【 Thường 】 mưa nhỏ tí tách: ...

Nước chảy cùng mưa nhỏ tí tách ngửa mặt lên nhìn trời thét dài : lão Đại người quả là rất âm hiểm!

【 Thường 】 Phượng Vũ: tiểu Ninh tâm chuẩn bị khi nào thì cùng lão Đại thành hôn ?

【 Thường 】 Ninh tâm: không biết.

【 Thường 】 Phượng Vũ: vậy sao có thể không biết chứ? Nếu không rên sắt ngay khi còn nóng dù sao đã dính hôn hôm nay đem thành hôn lẽ luôn đi!

【 Thường 】 Ninh tâm: không được.

【 Thường 】 Mặc thương: không được.

Hả? Trăm miệng một lời à nha!

【 Thường 】 mưa nhỏ tí tách: quả là ăn ý...ta đây thật hâm mộ và ghen ghét đây...

【 Thường 】 nước chảy: lão Đại hôm nay đúng dịp là sinh nhật ngài, dù sao cũng đã dính hôn niềm vui gấp bội đi song hỷ lâm môn không tốt sao? Ngài chỉ cần nói một tiếng chúng ta lập tức đi chuẩn bị.

【 Thường 】 Mặc thương: không được đêm nay phải gấp rút chuẩn bị Thái Thương. Ta muốn cho Ninh Tâm một cái hôn lẽ khó quên chờ ta chuẩn bị tốt rồi nói. Cô ấy bây giờ còn đang ở V, chơi quá muộn không tiện. Huống chi ngày mai cô ấy còn phải tranh tiếp tiếp nữa!

Ninh Tâm nhìn xem Mặc Thương ở trước mặt không ngừng giúp mình ngăn cản, cả người cũng giống như chìm trong hồ mật từ đầu đến chân đều là ngọt ngào. (L: chìm đi, có kẻ ghen tỵ sắp biến thành bi kịch sever rồi...)

【 Thường 】 Lưu Vân: định ra thời gian đi tránh đêm dài lắm mộng.

【 Thường 】 nước chảy: đúng vậy.. đúng vậy, lão Đại mau định ngày đi. Sớm một chút đem người cưới vào cửa.

【 Thường 】 Naruto Naruto: tuần sau thế nào?

【 Thường 】 Phượng Vũ: tận một tuần lễ, quá lâu không?

【 Thường 】 Mặc thương: ta cũng vậy phải chuẩn bị nên định tuần sau đi.

【 Thường 】 Phượng Vũ: Há? Vì sao chứ?

【 Thường 】 Mặc thương: mấy ngày này, ta cùng Ninh Tâm muốn mãi danh vọng tình duyên trước.

Danh vọng tình duyên!

Một đám phần tử của Phù thế niên hoa lần nữa không bình tĩnh được.

Danh vọng tình duyên là gì? Đó là kiến tạo nhà cửa dung tư cách để chứng minh.

Bình thường người chơi kết hôn chỉ cần tại Nguyệt lão từ mượn phòng cử hành một buổi hôn lễ là được rồi. Nhưng nếu như người chơi xoát đủ danh vọng tình duyên liền có tư cách kiến tạo 1 gia viên thuộc về riêng 2 người. Một gạch, một ngói, một tường, một vách, phòng ốc kết cấu cùng bài trí trong phòng chỉ cần người chơi có đầy đủ tư cách thì danh vọng tình duyên cũng thỏa mãn trở thành phòng ốc vip, có thể dựa theo ý nguyện của mình kiến tạo căn phòng của người đó. Mà Mặc Thương nếu như là muốn xoát đủ danh vọng tình duyên mà nói không thể nghi ngờ là muốn lựa chọn kiến tạo phòng cao nhất là 1 biệt thự.

Cấp thấp nhất là 1 nhà ngói nhỏ cũng đủ tốn rất nhiều kim nguyên bảo đây... huống chi là kiến tạo hình thức cao nhất tốn hao bao nhiêu đây?

【 Thường 】 Phượng Vũ: gào khóc...Ninh tâm, em thật hạnh phúc.

【 Thường 】 gió cuốn mây tan: đôi mắt đẫm lệ, ca đâ cũng phải tìm 1 phú bà bao dưỡng, hu hu.

【 Thường 】 nước chảy: ta có một loại xúc động huynh đệ : ta muốn cướp bóc.

【 Thường 】 mưa nhỏ tí tách: ta ta ta... sao không ai muốn ta, ta....làm sao mà chịu nổi đây.

...

Ninh Tâm u mê rất là kinh ngạc vì cái gì xoát mãi danh vọng tình duyên làm cho 1 đám người kia xúc động phần nộ đến vậy?

【 Thường 】 Ninh tâm: danh vọng tình duyên tốn rất nhiều tiền sao?

【 Thường 】 nước chảy: không nên biết

【 trước mặt 】 Phượng Vũ: tiểu Ninh tâm, em bây giờ cũng không cần hỏi gì cả tóm lại em phải nhớ kỹ, tuần sau lão Đại sẽ cho em một món quà thật to, rất kinh ngạc.

【 Thường 】 Ninh tâm: ...

【 Thường 】 Ninh tâm: kết hôn lên giá cần rất nhiều tiền sao? Trong kho hàng em cũng không có thiếu tiền.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: nha đầu ngốc bọn họ lừa gạt em đó. Hai ngày tiếp theo chúng ta phải xoát danh vọng tình duyên anh đem tài khoản cùng mật khẩu nói cho em biết, nếu như 1 trong 2 chúng ta không login thì người kia mở

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Cả 2 cùng mở sao? Nhưng em không biết như thế nào xoát danh vọng.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: tổ đội đánh quái là được rồi. Dùng acc của đánh quái, em để tự động công kích là được rồi, acc của em ở một bên chơi.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: (o)/ em rất cục cựa cũng có thể đánh quái vật . (L: đánh bằng nick của đại thần...)

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: vậy! Anh đem tài khoản cùng mật khẩu phải nhớ kỹ.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: hu hu, em hiện tại tại ở tiệm net, không có bút. Anh nhắn tin di động cho em được không?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Sao em ở tiệm net?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Tại em quên đem Laptop cho nên đành phải đến đây.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Sao em không nói sớm? Một cô gái muộn như vậy ở bên ngoài rất nguy hiểm .

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: không sao... ra cửa liền đến khách sạn, vài phút liền đến.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Mau trở về đi, đến khách sạn gọi điện thoại báo cho anh.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Vâng! Vậy em đem tài khoản cùng mật khẩu nói cho anh biết trước.

Chờ Ninh Tâm đem tài khoản cùng mật mã nói cho Mặc Thương xong, hẳn vỗ trán thở dài.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: em dùng số di động của mình làm mật khẩu?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: vâng.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Cú như vậy là hệ thống cũng đồng ý, nhờ nhân vật bị trói định thì sao? Nếu người ta dò ra làm sao?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Sao vậy?

o (ノ □ ヽ)o

Mặc Thương cảm thấy cái acc của Ninh Tâm quá thần kỳ, không hẳn vì con số thuộc tính, không tính kỹ năng sống vậy mà đến nay còn không có bị người ta trộm acc, quả là kỳ tích tồn tại.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: em không có mật mã bảo vệ, rất dễ bị người ta trộm acc

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: ồ như vậy sao, không sao dù sao acc em cũng không có vật gì trọng yếu. Hơn nữa acc em làm được gì, ai nhàn rỗi đi làm chuyện này chứ? (L: ngu ngốc, và thế là đi...)

Được rồi thật may là Gió cuốn mây tan không nghe thấy dòng chữ này. Nếu không hẳn sẽ điên lên... bà nội tổ tông của tôi đồ của cô nương là tiền đó....

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Chuyện này về sau nói, em mau trở về khách sạn đi, nếu không anh không yên tâm.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Vâng, vậy em logout. Chờ điện thoại của em.

Vì vậy Ninh Tâm biến mất. Tiếp sau một lát lại login . Nước chảy nhìn xem Ninh Tâm cô nương này từ trên xuống dưới hẳn lúc này vui vẻ. (L: tên ko sợ chết)

【 Thì thầm 】 nước chảy: tiểu Bạch, em vừa rồi lại rơi tuyến hả?

Bên kia chậm chạp chưa có trả lời, Nước chảy rất là buồn bực.

【 Thì thầm 】 nước chảy: tiểu Bạch, em tại sao không nói chuyện? Nói mau là em chủ động hay là lão Đại cầu hôn trước? Nói cho ca đi, ca sẽ không nói cho người khác biết .

Ninh Tâm vẫn không có động tĩnh, Nước chảy khước miệng giương lên cười. Tặc tặc chắc cô nương này then thùng.

【 Thì thầm 】 nước chảy: nhất định là lão Đại cầu hôn trước đúng không? Nói cho em biết lão Đại đúng là thèm thường em thật lâu, đừng nói hẳn là ca nói cho em biết nha. Mặt khác nói cho em biết một bí mật : lão Đại đến nay vẫn là xử nam. Nên nắm chắc, thật tốt nắm chắc. (L: lần này ko chết hơi phí... amen siêu độ cho Nước chảy)

Kha Dĩ Mặc đang cùng Ninh Tâm trò chuyện, chờ khi mắt hẳn liếc về màn hình mấy hàng chữ kia con mắt hí hí, cười nhẹ nhàng một tay gõ một hàng chữ.

【 Thì thầm 】 Ninh tâm: Ninh Tâm đã logout .

What!

Nước chảy mồ hôi lạnh trên trán toát ra, trong đầu nháy mắt xuất hiện vài cái sét xẹt qua.

【 Thì thầm 】 nước chảy: vậy đây là ai?

Run lấy bầy gõ xong một hàng chữ, Nước chảy lặng yên chờ đợi tuyên án. Nội tâm không ngừng hò hét không có là hăn... không phải là hăn... ông trời ơi, cả đất ơi... ngàn vạn lần đừng nói là tên kia!

【 Thì thầm 】 Ninh tâm: trên lầu hai đến phòng ta, ta chờ người.

Gào khóc!

Nước chảy kêu thảm ngã xuống đất.

【 Thì thầm 】 nước chảy: lão Đại tha cho ta...

Chương 64

Ninh Tâm xoay xoay cái di động của mình trên tay chuyển chuyển. Cô nàng này đang suy tư 1 vấn đề , mà vấn đề này rất đáng giá để miệt mài nghĩ suy.

Sau khi nhìn qua lời nói của chòm sao thì nó đưa ra 1 kết luận mà nàng cho là đúng :

Bạn đang có tình yêu, chuẩn!

Mặc Thương đại thần tối hôm qua mới cùng nàng đính hôn mặc dù là ở trong trò chơi nhưng có thể coi như là 19 năm ngây thơ của nàng đã bước sang 1 trang mới, hoa đào phấp phới bay.

Sự nghiệp biểu hiện 5 sao miễn cưỡng có thể đi... Dù sao kết quả cuộc thi thư pháp, không có đoạt giải nhất thì tốt xấu là thứ 3. Miễn cưỡng cũng có thể quy kết là thành tựu sự nghiệp đi lên.

Sau khi so sánh chòm sao 2 người đều trùng hợp. Nhưng lại nói có 1 rủi ro về tài vận

Nhắc nhở gần đây gặp phải rủi ro, sao không nói rõ rủi ro đó là gì cơ chứ?

“Ninh Tâm thu thập đồ đạc, chuẩn bị trở về.” Học tử cùng phòng từ bên ngoài trở lại thấy Ninh Tâm còn nằm lì ở trên giường ngẩn người, vỗ vỗ đàn em này ý bảo nàng vội vàng thu thập hành lý.

“Mấy đàn anh nói không phải là còn có hai trận thi nữa sao? Không chờ bọn họ cùng nhau trở về ư?” Ninh Tâm cảm thấy kỳ quái một nhóm tuyển thủ tới dự thi, chẳng lẽ còn muốn từng nhóm trở về trường?

Học tử vừa thu thập hành lý của mình vừa giải thích:

“Bọn họ còn có trận đấu chúng ta lưu lại đây bên cạnh cũng không làm gì, cho nên thầy cô cho từng nhóm trở về bất quá lần này không phải là xe trường đưa đón, chỉ đưa chúng ta tới bến phía Namsau đó tự ngồi xe về

trường. Tiền xe hết bao nhiêu thì nhà trường sẽ trả. Cho nên em có thể trở về.”

Ninh Tâm toàn bộ gia sản cũng chỉ có vài món tùy than, quần áo cộng thêm cái gối mang làm, so với học tử bao lớn bao nhỏ nàng tới đồ ăn vặt đều tiêu diệt không còn 1 mảnh hai tay trống trơn. Dù vậy không có nghĩa là không có gánh nặng

Chờ ở trên xe lắc lư nửa ngày đi xuống, nàng đừng bảo là Đông Nam Tây Bắc ngay cả đường cũng nhìn không rõ. Trong tầm mắt cảnh vật đều là xoay vòng vòng. (L: ta sợ say xe lắm... nằm giường mà đang như ngồi trên xe, vòng, vòng...)

“Ninh Tâm, em không sao chứ?” Học tử tương đối chiếu cố tiểu sư muội này, xem nàng say khó chịu vội vàng đem người đỡ đến trạm xe gần Kentucky Fried Chicken ngồi xuống.

“Chị, chị không phải là còn có hẹn sao? Chị cứ đi trước đi.” Ninh Tâm nằm sấp ở trên bàn vô lực nói. Học tử nhìn đồng hồ một chút lại sờ sờ cái đầu nhỏ của Ninh Tâm hỏi: “Em thật sự không sao chứ? Có thể tự về trường học sao? Bằng không gọi điện thoại cho bạn em tới đón em đi”

“Không cần đâu học tử em nghỉ một lát là tốt rồi. Đợi lát nữa em tự mình gọi xe về, em không sao đâu.”

Học tử nhìn nhìn khí sắc Ninh Tâm xác thực so với vừa rồi có vẻ tốt hơn lại nhớ đến cuộc hẹn của mình nên quyết định đi trước. Ninh Tâm quơ quơ tay chào, đưa mắt nhìn học tử rời đi đầu vùi ở cánh tay nhỏ của mình.

Chờ nàng thật vất vả mới bớt bớt trạng thái mê man, chuẩn bị mua 1 ly nước để bớt khát nàng bỗng nhiên bừng tỉnh, chính thực mà nói là đã rất tỉnh.

Ví tiền? Điện thoại di động? Cái chìa khóa?

Ta lật... ta lật... ta vùn vụt lật.

Ta móc... ta móc... ta móc... móc móc.

Đem ba lô nhỏ của mình từ trên xuống dưới lục lọi, nàng bất đắc dĩ nhận thức một sự thật. Thì ra là tài vận gặp chính là việc này sao?

Nhưng rủi ro thì phải chọn chỗ rủi chứ....sao lại không chờ nàng về tới trường học rồi hãy gặp vận rủi được hay không?

Nhưng sự thực thì tàn khốc... Ninh Tâm cầm lấy ba lô nhỏ khóc không ra nước mắt, thật chẳng lẽ muốn nàng đánh 110 thỉnh cầu đồng chí cảnh sát đưa nàng về nhà sao? (L: cảnh sát khi nào làm taxi riêng vậy ?)

Nhìn trời không nói gì...nàng chưa từ bỏ ý định đầu tiếp tục gục vào ba lô của mình tiếp tục chiến đấu.

Vì sao một đồng tiền làm khó anh hùng hảo hán? Rốt cục hôm nay cảnh ngộ thâm trầm này, nàng cũng may mắn được lĩnh giáo. Dứt khoát cô gái này thế nhưng trong túi tìm được duy nhất 1 đồng xu. (L: 1 đồng xu làm được gì ta?)

Một đồng tiền đó...

Một đồng tiền thì có thể làm gì?

Gọi điện thoại!

Nhưng... Ninh Tâm gõ cái đầu nhỏ của mình không nói biết gì... lại nghẹn, vì sao bình thường nàng không chịu nhớ vài cái số di động chứ? Bây giờ ngoại trừ số di động của Mặc Thương đại thần nàng không có lựa chọn thứ 2. (L: thôi 1 ng` này.. đủ... quá đủ..)

Đắn đo hồi lâu nếu là xe cảnh sát đưa đón thiếu nữ lạc đường , hay phiền toái Mặc Thương đại thần. 2 sự lựa chọn đó nàng rốt cục chọn cái sau.

Cho nên khi Kha Dĩ Mặc nhận được điện thoại cầu cứu của Ninh Tâm nội tâm là vui vẻ, tâm tình kích động rất là sung sướng .

“Ngoan... đứng tại Kentucky Fried Chicken ngồi chờ, anh bây giờ đón sẽ đi đón em.”

“Dạ, em chờ anh.”

Nghe được tiếng của Kha Dĩ Mặc, Ninh Tâm lập tức an tâm. Mới vừa rồi lòng còn như chảo dầu sôi, bây giờ lại thấy rất ngọt ngào. (L: có n`g yêu la` sướng thế đây, ta hâm mộ, ta ghen ghét... số mình thật khổ.....)

Nhưng sau khi suy nghĩ một chút nàng lại u buồn.

Lần đầu tiên cùng Mặc Thương đại thần gặp mặt là vì giúp mình sửa máy tính xách tay.

Lần thứ hai cùng Mặc Thương đại thần gặp mặt là bởi vì mình lạc đường.

Chẳng lẽ, nàng chính là 1 đứa nhỏ phiền toái?

Bên kia Ninh Tâm là u buồn con bên này Mặc Thương đại thần là xuân phong đặc ý. Thế cho nên Kha Dĩ Nghiên nhìn xem em trai nhà mình xuống lầu vẻ mặt tươi cười, nàng đặc biệt hướng ngoài cửa sổ nhìn coi. Được rồi, hôm nay mặt trời vẫn là từ phía Đông bò ra. Vậy tại sao em trai nhà mình lại phải xuân quang sáng lạn như vậy?

“Chị, em ra ngoài 1 chuyến.”

“Hả? Lại ra cửa? Em hai ngày nay như thế nào toàn muốn chạy ra ngoài? Đây, em định 1 mình ra ngoài đúng không?” Kha Dĩ Nghiên cảm thấy kỳ quái, em trai ba ngày hai bữa đều chạy ra ngoài, mỗi lần đều thần thần bí bí đơn độc hành động, không để cho bất luận kẻ nào đi cùng đây đối với nàng mà nói là vấn đề tương đối nan giải. (L: có ai đi hẹn hò dặt thêm n`g đầu O~ ^)

“Em muốn đi ra ngoài cho đỡ buồn chị cũng có ý kiến ư?”

“Giải sầu á?” Kha Dĩ Nghiên hớp 1 ngụm cà phê, khẽ nhú mày.

“Hôm nay nếu không thể cho chị một cái đáp án hài lòng, em nghĩ mình có thể đi ra cửa chính được sao?”

“bà chị.” Kha Dĩ Mặc xoay người tựa vào trên ghế.

“Chẳng lẽ khi chị cùng anh Thiếu Sáng ra cửa đều thích muốn cho có người ở sau lưng mình sao?”

“Khụ khụ.” Kha Dĩ Nghiên một hơi không trôi, trừng mắt nhìn em trai khí chất thực nữ lập tức tiêu tán.

“Em... Em đi hẹn hò?” Kha Dĩ Nghiên chưa từ bỏ ý định hỏi, chỉ nhìn thấy em trai khẽ mỉm cười, thuận tay thay nàng vỗ vỗ sau lưng nói:

“Đúng vậy, chị chẳng lẽ cảm thấy em đến tuổi này là nói yêu coi là yêu sớm sao?”

Kha Dĩ Nghiên lắc đầu.

Đây không tính là yêu sớm, đây đều là muộn mới yêu.

Nhưng nàng cảm thấy khó hiểu là đến tột cùng thực nữ danh môn nhà ai lọt vào mắt của em trai mình đây? Cho tới nay em trai đối với chuyện tình cảm cho tới bây giờ đều là thiếu hứng thú. Trong nhà trường bố cũng nói muốn giới thiệu không ít đối tượng thích hợp nhưng đều bị Kha Dĩ Mặc dùng các loại lí do ly kỳ cổ quái cự tuyệt. Ở trường học người theo đuổi cũng không ít nhưng nó hoàn toàn 1 chuyện xấu không có. Mắt thấy em trai tình sử đến nay là 0, Kha Dĩ Nghiên kêu một tiếng u buồn tương đối buồn. Kha Dĩ Mặc kết giao với con gái thực quá ít, đếm mười đầu ngón tay cũng có thể đếm.

Mỗi lần về nhà cũng chỉ có mang vài đĩa huynh đệ chơi từ nhỏ thế cho nên nàng đã từng một lần hoài nghi em trai xảy ra vấn đề không định hướng được giới tính. Nhưng hôm nay nó thoải mái thừa nhận có tình yêu nàng lại cảm thấy lòng chua xót. Được rồi, nàng vừa làm cha kiêm luôn là mẹ chăm sóc em trai, giờ kết quả em trai nói yêu mà giấu diếm mình. Cảm giác này rất khó chịu.

“Sao không sớm cho chị nghe một chút? Cô bé kia chị có biết hay không? Người thế nào? Cho chị nói chuyện thử xem nào, không thì mang về nhà cho chị xem 1 chút.” Nghĩ tới em dâu tương lai, Kha Dĩ Nghiên trong nháy mắt chớp chớp, tâm tình cũng sục sôi lên. Nhưng Kha Dĩ Mặc trực tiếp gột cho một chậu nước lạnh..

“Chị cứ làm như để lằm ấy, em còn đang theo đuổi cô ấy.”

“Cái gì!”

Lại vẫn đang trạng thái theo đuổi?

Kha Dĩ Nghiênn nhìn trời không nói gì, nàng Kha Dĩ Nghiênn trên phương diện tình cảm đó là mọi việc đều thuận lợi. Chỉ có nàng không muốn chứ không có người nam nhân nào dám bắt bẻ nàng. Nhưng vì cái gì cùng là nhà họ Kha sao em trai mình không kế thừa gen di truyền tốt đẹp này chứ, nó vẫn rùa bò đi theo đuổi người ta?

“Tiểu Mặc này, em còn đang theo đuổi người ta á?”

Kha Dĩ Mặc gật đầu.

“Vậy em có nắm chắc không?”

Kha Dĩ Mặc lắc đầu.

“Vậy em đối với con bé là thật lòng ?”

Kha Dĩ Mặc gật đầu.

Được rồi, nàng cảm giác mình bình thường về mặt tình cảm đã nghiệp chướng nặng nề, hiện tại em trai như thay mình trả tội.

“Tiểu Mặc!” Một phát bắt được bả vai em trai, Kha Dĩ Nghiênn lay lay....

“Nữ nhân khi đuổi theo nam nhân thường dùng ba chiêu : một khóc, hai nháo, ba dọa thắt cổ.Nam nhân đuổi theo nữ nhân kỳ thật cũng là có chiêu chỉ một chữ “quấn”, “dụ dỗ”. Quấn lên đừng buông tay, dỗ ngon dỗ ngọt khiến người đó vui vẻ, em tính tình trầm mặc muốn theo đuổi cô gái nào thì vấn đề này em nhất định phải nghe chị .”

Kha Dĩ Mặc bất đắc dĩ cười khổ, này... chẳng lẽ vì mình liên tục không có bạn gái nên giờ đem tỷ tỷ kích thích thành bộ dáng này sao? Vừa nhắc tới mình muốn yêu bà chị này so với mình còn phần khích hơn chứ?

“Ra ngoài hẹn hò nhất định phải chú ý 2 chữ “lãng mạn”. Mọi cô gái đều là hi vọng trong suy nghĩ nam nhân của mình như bạch mã hoàng tử xuất hiện. Người không khác gì phần cứng, phần mềm máy tính dù sao chắc là không thành vấn đề. Bất quá tỷ tỷ nói rõ em 1 chuyện quan trọng em quan

sát chỉ là 1 phần phải ta gặt đầu mới được. Cho nên em tốt nhất vẫn là đem người cho ta xem một chút cho thỏa đáng.”

Đối với Kha Dĩ Nghiên cầu nhàu hăn ngoại trừ cười khỗ, cũng chỉ có thể cười khỗ.

“Chị nếu chị còn tiếp tục nói nữa, đảm bảo em hẹn sẽ đi quá muộn, người ta phải chờ đó.”

Ách... được rồi, đúng giờ là rất cần thiết . Nhưng nàng còn chưa hết hy vọng bỏ thêm một câu.

“Tiểu Mặc em thật sự không cần chị đi theo xem một chút sao?”

“Chị! Nếu không lần sau chị đi hẹn hò mang em và Thiếu Vũ theo.”

~~o (_)o ~~ bị em trai ghét bỏ là bóng đèn .

“Vậy để chú Ngô đưa em đi?”

Kha Dĩ Mặc vừa mặc áo khoác, lại cự tuyệt nói:

“Không cần, em tự mình gọi xe đi.”

“Vậy em sớm trở lại.” Mắt thấy em trai bước ra cửa chính, Kha Dĩ Nghiên lại nghĩ đến cái gì vội vàng hương tới cửa hô:

“Đêm nay dẫn người về thì càng tốt .”

Đưa mắt nhìn em trai đi càng xa, Kha Dĩ Nghiên chậm rãi thu hồi nụ cười trên mặt.

“Má Lý , gọi cho Lệ Na giúp tôi.”

Liên : ài, bà chị nào cũng lo lắng cho em trai hết

Chương 65

Kha Dĩ Mặc đi đến Kentucky Fried Chicken khi đó Ninh Tâm, đang nghiêng cái đầu nhỏ nằm sấp ở trên bàn ngủ. Trông thấy nàng dáng vẻ ngây thơ như vậy Kha Dĩ Mặc không tự giác giương khóe môi cao ngời xuống đối diện nàng, vỗ vỗ cánh tay nhỏ của Ninh Tâm.

Ánh mắt mông lung mở mắt ra nhìn thấy Kha Dĩ Mặc nét mặt tươi cười xuất hiện ở trước mắt mình. Nàng phản ứng đầu tiên là dụi mắt. Phản ứng thứ hai là trềng lớn con mắt đen nhánh, mặt mày cười nhìn qua Kha Dĩ Mặc.

“Mặc Thương anh nhanh như vậy đã tới rồi.”

“Anh nếu không đến thì em ngay cả bị người bắt cóc đi không chừng. Tại sao lại ngủ ở chỗ này?” Kha Dĩ Mặc sủng ái cười một tiếng nhìn nàng.

Ninh Tâm gãi gãi đầu, có chút ngượng ngùng.

“Đầu em hơi choáng váng nên liền ngủ mất. Bất quá cả người em ví tiền, di động, chìa khóa cũng bị trộm bây giờ là 2 tay trắng tinh. Không lẽ giờ trộm cùng trộm cả ba lô này sao?...” Nhắc tới ba lô Ninh Tâm đột nhiên nhớ tới một vật.

“Ai nha, em thiếu chút nữa quên mất may là không có kẻ trộm không có lấy ba lô đi nếu không cực kì thảm.” Vừa nói nàng vừa luống cuống tay chân từ trong ba lô lấy ra một cái gói màu đỏ, đưa tới trước mặt Dĩ Mặc cúi đầu căn môi, có điểm hổ thẹn nói:

“Đây vốn là quà em muốn tặng sinh nhật cho anh, không cần thận bị em nhét vào ba lô mang đi. Em lần đầu tiên thêu thứ này dù sao... dù sao anh không cần chê là được.”

Kha Dĩ Mặc chăm chăm nhìn gói trên tay, hình có vẻ mơ hồ rối lung tung thật sự chưa tính là 1 tác phẩm thành công phải nói là thất bại thì đúng hơn. Một cái gói thoạt nhìn không đầu vào đâu nhưng dù sao một cây kim, một sợi chỉ đều là từ tay Ninh Tâm. Xem trình độ sợi chỉ lung tung thế kia

Kha Dĩ Mặc đại khái có thể đoán được đây là tác phẩm đầu tay của nàng. Duỗi nhẹ tay khẽ vuốt vuốt mặt gối, Kha Dĩ Mặc nhẹ nhàng nói:

“Anh rất thích, thật sự đó.” (L: tặng gì từ tay chẳng hơn là mua chứ...)

Nghe vậy trong lòng Ninh Tâm như nhẹ bớt đi.

“Anh thích là tốt rồi nói thật loại vật này...em ta lần đầu tiên thêu cái này, lần sau em nhất định sẽ thêu tốt hơn.”

“Đối với anh mà nói đây đã là tốt nhất.” Kha Dĩ Mặc vỗ vỗ gối ngược mắt cười nói: (L: câu tốt nhất này đủ hiểu trình độ của Ninh Tâm rồi)

“Đói bụng không? Anh dẫn em đi ăn cái gì đó.”

Ninh Tâm sờ sờ bụng nhỏ mặt lại nhăn thành khi.

“Nhưng mà em không có tiền.”

“Xì.” Kha Dĩ Mặc bị bộ dáng nàng chọc thành cười.

“Chẳng lẽ anh để làm gì? Nào có ai mời khách mà bắt khách trả tiền chứ?”

“Nhưng mà..nhưng...” Ninh Tâm nói quanh co nói:

“Nhưng mà cho anh mời khách, em thấy rất có lỗi.”

Kha Dĩ Nhiên khi mình ra cửa dạy hai chữ.

Một chữ viết là: quẩn.

Một chữ viết là: dụ dỗ.

Được rồi hẳn cười khỏ, mình phải thi hành đi. Đối phó với Ninh Tâm trọng yếu nhất hai chữ này không phải là quẩn, cũng không phải là dụ dỗ, mà là phải thêm lừa gạt nữa.

“Lần sau em lại mời anh là huề? Nếu không hiện tại anh đưa em về trường.”

Lần sau sẽ lần sau, lần sau ....

Kha Dĩ Mặc vẻ mặt nụ cười sáng lạn nhìn chăm chú vào bộ dáng đang dẫn đo của Ninh Tâm, rốt cục thấy nàng gặt đầu hẳn lại càng xuân phong

đặc ý.

“Đi thôi.”

Kha Dĩ Nghiên nói mời con gái ăn cơm nhất định phải có lãng mạn. Nếu đã muốn lãng mạn vậy là nhà hàng Tây là thích hợp nhất. Nhưng là từ lần trước gặp mặt biết ra tính ham ăn ngon của Ninh Tâm cô nương, hẳn cảm thấy so với nhìn thấy sờ không tới không khí lãng mạn rồi, Ninh Tâm lại càng ưa thích càng nhiều đồ ăn ngon càng tốt. Vì vậy hẳn lại đem Ninh Tâm dẫn tới nhà hàng lần trước

Xem lên trước mặt khay lớn, khay nhỏ nào là nước trái cây, điểm tâm sushi, Kha Dĩ Mặc rốt cục thấy được chân chính thực lực chiến đấu của Ninh Tâm. Quả nhiên lần trước cô nương này là vì giữ ý tứ

“Mặc Thương sao anh ăn ít như vậy?” Ninh Tâm vui đầu ăn một phen sau ngẩng đầu nhìn trên mặt khay của Kha Dĩ Mặc không khỏi vì năng lực chiến đấu của hẳn cảm thán. Ăn như vậy đến nhà hàng buffett rất thua thiệt đó?

Kha Dĩ Mặc cười cười nói:

“Anh từ trước đến nay chỉ ăn như vậy, không cần phải để ý đến anh, em ăn no thì tốt rồi.” Dừng lại một chút Kha Dĩ Mặc lại nói:

“Ninh Tâm vì cái gì lần trước em ăn ít như vậy ?”

“Ách.” Ninh Tâm sững sờ.

“Em...” Ninh Tâm buồn, buồn đến ngay cả miếng bánh sắp nhét vào trong miệng cũng buông xuống. Nàng có thể nói lần trước là bởi vì mình thẹn thùng sao? Lời khó nói như vậy, nàng cảm giác mình bây giờ nói thật không nên lời.

“Lần trước... em dạ dày không tốt.”

Nháy mắt, nghiêng đầu.

Được rồi, nói dối là người xấu. Ninh Tâm cũng xác thực không có thiên phú nói láo vì để tránh cho Mặc Thương một cái nhìn sẽ thấu tâm tư của

mình, cô trước tiên quay đầu sang chỗ khác nhưng nhất cử, nhất động của nàng đều bị Mặc Thương chú ý, hăn lại cảm thấy vui vẻ.

“Ha ha. Vậy lần này liền bù lại đi.”

“Ừ.”

Vùi đầu tiếp tục ăn, ta ăn... ta ăn... ăn ăn. Thật vất vả ăn no nê, Ninh Tâm sờ sờ bụng tròn vo của mình. Rốt cục buông xuống đĩa ăn. Đợi nàng chú ý tới Mặc Thương không hề chớp mắt đang ngưng mắt nhìn mình, nàng trong lòng cả kinh.

Thảm rồi... sẽ không phải là tướng ăn quá xấu hù đến Mặc Thương đại thần sao?

“Cái kia...” Ninh Tâm nơm nớp lo sợ mà nói:

“Em tướng ăn rất xấu đúng không?”

“Không có.” Kha Dĩ Mặc lắc đầu.

“Thật đáng yêu.”

Chuyện trong mắt người ta là Tây Thi dù là Ninh Tâm ăn như vậy thì trong mắt Kha Dĩ Mặc cũng là tư vị khác. So với lần trước nàng ở trước mặt mình câu nệ hăn thích nàng buông lỏng đối với mình. Đã không có bối rối khi mới gặp gỡ, có thể ở trước mặt mình hiện ra chân thật.

Ninh Tâm đối với biểu hiện hôm nay của mình cũng cảm thấy tương đối khó hiểu, lại kinh ngạc, lần trước cùng anh ấy đi ra, trong lòng còn rất khẩn trương. Vì sao bây giờ cùng là ngồi ở trước mặt anh ấy nhưng long lại rất bình yên đây?

O (͡° ͜° ͜͡)o chẳng lẽ bởi vì ở trong trò chơi đánh hôn cho nên cả người đều thay vào nhân vật sao? Được rồi dù là lời mẹ chỉ iaos rất đáng sợ nhưng là vì làm rõ cảm xúc không giải thích được của chính mình nàng cảm thấy nên hướng mẹ xin giúp đỡ là chuyện tất nhiên .

” Nghỉ một lát anh đưa em về trường học được không?” Kha Dĩ Mặc cắt đứt trạng thái trầm tư của Ninh Tâm, không đợi nàng có phản ứng sau lưng đột nhiên có người gọi. (L: ai ai? Là ai?)

“Dĩ Mặc.”

Kha Dĩ Mặc xoay người, nàng cũng ngẩng đầu theo chỉ thấy một vị xinh đẹp tóc quấn đang đến gần phía mình và Mặc Thương. Thấy rõ người Kha Dĩ Mặc đầu lông mày khẽ nhăn lại nhìn người đi tới ánh mắt lạnh nhạt.

“Học tử.”

“Trùng hợp như vậy sao lại ở chỗ này gặp được em rồi. Có thể ngồi cùng bàn không? Đây là?” Ánh mắt Lệ Na dờ về phía Ninh Tâm.

“Đây là bạn của em Ninh Tâm. Ninh Tâm anh giới thiệu cho em một chút, đây là học tử của anh Cam Lệ Na, trong trường nổi danh là tài nữ.” Kha Dĩ Mặc đứng lên đi đến chỗ Ninh Tâm ngồi bên cạnh, hướng Lệ Na làm ra tư thế mời nói:

“Học tử mời ngồi.”

“Dĩ Mặc khách khí rồi.” Lệ Na nhìn xem Kha Dĩ Mặc ngồi bên cạnh cô gái kia, rồi nàng ngồi vào chỗ của mình, thành ra ngồi đối diện hai người đối.

“Em chào chị!” Nhìn thấy người xa lạ dù là người kia là học tử của Kha Dĩ Mặc thì nàng cũng rất khẩn trương.

Lệ Na nhìn hai mắt của Ninh Tâm, mỉm cười nói:

“Ninh Tâm cũng là học trường chúng ta sao?”

“Dạ không! Rm học ở đại học T .”

“Đại học T, mọi người đều nói đại học T toàn mỹ nữ, lời này thật là không sai. Dĩ mặc em nói xem có đúng không?” Lệ Na ánh mắt dờ về phía Kha Dĩ Mặc trong lúc đó hãnh cười cười, đưa tay giúp Ninh Tâm lau lau mẩu bánh ngọt Mộ Tư trên mặt nàng lại một mặt hời hợt nói:

“Học tử nếu là học ở đại học T, phong thái cũng sẽ không thua cho người khác .”

“Em cứ nói đùa.” Bị Kha Dĩ Mặc dễ dàng dẫn đề tài theo chuyện trước Cam Lệ Na mặt lại bất động thanh sắc, một lần nữa đánh giá Ninh Tâm vài

lần chỉ thấy cô nương này chỉ lo vùi đầu vào ăn, còn tên kia giúp cô gái đó lấy bánh ngọt cũng không có chú ý đến mình. Điều này làm cho Cam Lệ Na rất là buồn bực. Nếu như nói trước mặt cô gái gọi là Ninh Tâm này thật sự là quan hệ yêu đương đột nhiên xuất hiện một cô gái xinh đẹp cùng mình bạn trai mình rất là khách sáo sao có thể như này, nếu như là bất luận kẻ nào sẽ nghĩ rằng là tình địch chứ? Nhưng tâm tư của cô nương này chỉ chăm chú vào ăn là sao?

“Ninh Tâm hiện tại học năm mấy?” Địch không phải ta, thì ta liền là địch. Nếu Ninh Tâm đã không chịu mở ra đề tài, thì dù sao vẫn phải có người đánh vỡ cục diện bế tắc .

“Năm thứ nhất đại học.” Ninh Tâm nghe được người hỏi mình vội vàng ngừng đầu, một bên Kha Dĩ Mặc lại đưa một đĩa bánh ngọt cho Ninh Tâm nhẹ giọng nói:

“2 miếng bánh này xem nào.”

“Ách... còn muốn em ăn.” Ninh Tâm trừng mắt nhìn bánh ngọt, nàng vừa rồi đã thu binh rồi sao anh ấy còn đưa cho mình ăn đây?

“Ai bảo em vừa nãy cầm nhiều như vậy, ăn thêm một chút.”

“Được rồi.” Tự gây nghiệt không thể sống.

Ninh Tâm cùng Kha Dĩ Mặc kẻ tung, người hứng Cam Lệ Na lại bị bài xích thành kẻ đứng ngoài .

“Dĩ Mặc thật đúng là rất tri kỷ. Ta nếu như là có người bạn trai như vậy thì tốt rồi.” Cam Lệ Na than nhẹ một tiếng, trong mắt thần sắc giống như là rất hâm mộ Ninh Tâm.

“Học tử thật biết nói đùa, người theo đuổi học tử rất nhiều, tùy tiện chọn một kẻ so với em còn mạnh hơn.” Kha Dĩ Mặc nói 1 câu, Cam Lệ Na cũng không nói thêm. Mấy lần muốn thử dò xét Ninh Tâm đều bị thằng nhóc này từ chối khéo, xem ra hôm nay chỉ cần có nó ở đây việc dò xét Ninh Tâm là không thể nào. Cam Lệ Na là người thông minh biết rõ tiến thoái, thằng

nhóc này mình không thể trêu vào bây giờ nhìn nó đối với mình rất khách khí nhưng nghĩ đến chộc giận nó chỉ sợ chính mình sống không yên lành.

Nghĩ xong, Cam Lệ Na cười cười nói:

“Xin lỗi, ta đi toilet.”

Cam Lệ Na đứng lên rời đi, Kha Dĩ Mặc mắt nhìn bóng lưng của , trong mắt tinh quang chớp lóe cũng đứng lên. (L: mỗi tình đầu sao?...)

“Ninh Tâm, anh đi lấy cho em đồ uống.”

“Vâng, cảm ơn anh.”

tại góc khuất của nhà hàng Cam Lệ Na tựa vào cột đá cẩm thạch, đối với thằng nhóc này đi ra ngoài sau mình cũng không kinh ngạc.

“Dĩ Mặc, em đối với cô bạn gái nhỏ thật đúng là chiều cố nhỉ?” Cam Lệ Na nói cười riu rít, còn Kha Dĩ Mặc chỉ nở nụ cười.

“Học tử, trở về giúp em nói cho bà chị em 1 câu, hi vọng không cần phải lại điều tra Ninh Tâm, đây là chuyện riêng của em.”

“Lời này ra sẽ chuyển lời. Nhưng chị phải nhắc nhở em một câu, chị đây là nhìn người coi như là tương đối chính xác, Ninh Tâm thoát nhìn cũng không tệ lắm, nhưng tính tình và dáng vẻ rất trẻ con. Người như vậy, chị của em sẽ không yên tâm mà giao em cho cô ấy.” Cam Lệ Na mở miệng nhắc nhở.

Kha Dĩ Mặc cũng không nói nhiều, đi tới bên cạnh Cam Lệ Na nói.

“Đây là chuyện giữa em và cô ấy , đa tạ chị đã quan tâm.”

Chương 66

Sau khi đưa nàng về trường, hắn về đến nhà bà chị đang ngồi ở trên ghế đọc sách. Thấy em trai đã trở lại, Kha Dĩ Nghiên vội vàng để sách xuống, ngại nói:

“Đã về.”

Kêu Cam Lệ Na đi tìm hiểu hư thật đoán chừng là thật sự chọc tới em trai, mắt thấy em trai hướng mình cười nhẹ nhàng đi tới nàng vội vàng cầm sách ngăn ở trên mặt kêu lên:

“Quân tử động khẩu không động thủ có chuyện gì em cứ nói.” (L ha ha)

“Chị... em đây thân thể kém như vậy, cho dù muốn cùng chị động thủ liệu có hết sức được không?” Kha Dĩ Mặc ngồi bên cạnh chị gái, rồi lại nằm trên đùi chị, biến nó thành gối đầu

“Chị, em biết rõ chị là quan tâm em. Nhưng mà chị pahir tin em đã trưởng thành, em sẽ chiếu cố thật tốt chính mình.”

“Muốn làm nũng? Không có cửa đâu.” Kha Dĩ Nghiên vỗ vỗ đầu em trai mình.

Kha Dĩ Mặc giọng buồn bực nói:

“Chị, em không phải là làm nũng, em chỉ là muốn cùng chị nói rõ ràng. Thân thể của em thế nào, em biết rõ. Tương lai đối với em mà nói thì là tồn tại quá nhiều chuyện xấu. Trước kia có nhiều thứ em không dám đi, không dám đi cầu xin. Sợ là mình một ngày kia rời đi sẽ lưu lại quá nhiều bi thương. Nhưng lúc này đây em biết rất rõ chính mình rất ích kỷ, em muốn hạnh phúc, muốn tranh thủ. Chị, chị có biết không? Em sợ hãi mình sẽ tiếc nuối, em sợ hãi chính mình bỏ lỡ sau sẽ hối hận.”

“Nhóc không cho phép nói bậy.” Kha Dĩ Nghiên vỗ vào đầu em trai, lần này ra tay hơi nặng.

“Em sẽ có vui vẻ chị không dám nghĩ gì nhiều. Kỳ thật chị cũng phải có ý xấu để Lệ Na tới đó, chỉ là muốn biết rõ cô gái em thích nhân phẩm như

thế nào, có thích hợp với em hay không. Em trai à, chị là sợ em bị thương sẽ không vui. Kỳ thật chỉ cần em có thể vui vẻ với ta là được rồi?”

“Em biết, em đều hiểu .” Kha Dĩ Mặc nhắm lại mắt. Từ khi sinh ra liền mất đi tình thương của mẹ, cha cũng có vẻ xa không thể chạm tới, chỉ có chị ở bên cạnh vừa là cha, lại vừa là mẹ chăm sóc mình rất cẩn thận. Chị chỉ mong muốn để mình vui vẻ hơn, hạnh phúc hơn. Hẳn ngoài cảm kích ra thì sao có thể trách móc nặng nề chị đã quan tâm bảo vệ mình đây?

“Chị, khi bên cạnh cô ấy em rất vui, em rất hạnh phúc. Cho nên lần này để em tự mình lựa chọn được không?”

Kha Dĩ Nghiên trầm mặc không nói.

Cam Lệ Na lúc đến nói với mình rất rõ ràng, Kha Dĩ Mặc đối với cô gái Ninh Tâm kia xác thực rất để tâm. Dù là chỉ là Cam Lệ Na thử dò hỏi vài câu thì nhóc kia cũng giúp cô gái này ngăn. Lại nói cô gái tên Ninh Tâm đó đáng vẻ thanh tú, động lòng người, tính tình không tồi. Khuyết điểm duy nhất chính là tính tình của cô gái này. Tính cách trẻ con rất ngây thơ, mặc dù sẽ không cố ý làm ra làm chuyện khiến em trai thương tâm. Nhưng em trai vốn là cần người chiếu cố bảo vệ, Ninh Tâm kia vẫn còn là một đứa bé không lớn thì sao có thể chăm sóc cho em trai đây?

Trong lòng nàng liên tục hi vọng bên cạnh em trai xuất hiện 1 cô gái trưởng thành, thiện lương có thể thay mình chăm sóc cho em trai. Thân là tỷ tỷ đó là khao khát duy nhất, chỉ mong thẳng bé cả đời bình an, lúc nào cũng vui sướng. Nhưng giao cho Ninh Tâm liệu được không?

Im lặng không nói gì, hẳn có thể hiểu rõ tâm tư chị mình, sự lo lắng của chị, kỳ vọng của chị hẳn không phải là không biết....nhưng hẳn có thể sống mãi trong vòng bảo vệ sao?

“Chị, vì sao không tin em đã lớn, em có năng lực chiếu cố chính mình, cũng có thể chiếu cố người bên cạnh?”

Kha Dĩ Nghiên một tiếng thở dài, nhẹ giọng nói:

“Sợ chính là một khi sơ xuất để cho ta thương tiếc cả đời. Nếu như thân thể của em khỏe mạnh thì chị sẽ cho em muốn làm gì tùy thích. Không cần nói đến thân thể bối cảnh cô gái kia cho dù tính tình của cô ấy không tốt thì chị đều có thể chịu được. Nhưng cô gái này còn quá nhỏ, không hiểu được đạo lí đối nhân xử thế, chưa trưởng thành. Mặc dù nhìn thì vui vẻ, nhưng đáng để chị phó thác mẹ cho cô gái này ư.”

“Nhất định phải khéo léo đưa đây, hay ở trong xã hội đầy âm mưu thủ đoạn mới hợp ý chị sao? Nếu như là như vậy em chỉ hi vọng cô ấy vĩnh viễn chưa trưởng thành.” Kha Dĩ Mặc xoay người ngồi dậy.

“Em thích cô ấy, không phải là bởi vì cô ấy có thể bảo vệ em, hoặc là em cần chiếu cố của cô ấy. Nhưng trong lòng em khi đối với cô ấy em không thể đè nén được tình cảm của mình. Nhìn xem cô ấy cười em vui vẻ theo. Thấy cô ấy buồn em cũng cảm thấy bị thương. Chỉ có lẽ cảm thấy cô ấy còn nhỏ, không đáng tin. Nhưng đối với em mà nói cô ấy là duy nhất, không ai thay thế được.”

“Thôi.” Đối mặt em trai kiên trì, Kha Dĩ Nghiên cuối cùng chỉ có thể cười khổ nói:

“Dù sao cô gái ấy hiện tại mới học năm thứ nhất, 1 chút ít kinh nghiệm có lẽ có thể làm cho người ta yên tâm. Hiện tại chị không nhúng tay vào chuyện của em với cô ấy, thuận theo tự nhiên. Nhưng đến lúc cần thiết, ta sẽ đích thân đi gặp cô ấy.”

“Thời hạn.”

“2 năm. Nếu như hai năm sau nàng có chỗ thay đổi, có thể làm cho ta yên tâm giao em cho cô ấy, về sau chị sẽ lạc quan, mà không nagwn cản. Dĩ Mặc dù là trong lòng em oán tỷ tỷ, nhưng chị chỉ muốn cho em biết. Ta chỉ có một người đệ đệ này, em là ta từ nhỏ nâng niu trong tay.”

“Chị, em biết rõ, em vẫn luôn biết.”

Nhẹ nhàng đưa tay vuốt ve mặt em trai, nàng phất phất tay nói:

“Em lên lầu đi.”

Trở lại phòng của mình hần nằm ở trên giường suy nghĩ.

Chị băn khoăn, lo lắng, hần há lại sẽ không biết sao? Nếu như không là bởi vì mình mẹ sẽ không mất mạng, phụ thân không cần suốt ngày ở bên ngoài. Mà chị gái vì bảo hộ chính mình hần biết rõ chứ

Còn Ninh Tâm...

Nghĩ đến cô gái này hần không khỏi bàng hoàng. Thân thể của mình mình rõ nhất không phải sao? Rõ ràng lại vạch ra cho Ninh Tâm một cái tương lai, nhưng lại không cách nào hứa hẹn thừa nhận, tại sao mình lại tùy hứng cùng ích kỷ như vậy đem Ninh Tâm kéo vào trong thế giới của mình? Nói cho cùng kỳ thật mình mới là người tàn nhẫn không phải sao? (L: tâm trạng của những người không biết rõ ngày mai còn sống là như vậy đó, ta không có gan đoán, ích kỷ như vậy, ta thà 1 mình cô độc ngày cuối chứ ko muốn lôi thêm 1 người nào, huống chi là ng` mình yêu, mình chết phải bỏ người đó mình sẽ không cam lòng)

Đi đến trước máy vi tính, hần từ từ mở máy.

Trong trò chơi, một thân bạch y kiếm khách vẫn như cũ tiêu sái như gió. Người ngoài chỉ cho là hần lựa chọn kiếm khách là vì bên ngoài kiếm khách phiêu dật, hoặc là do kỹ năng. Kỳ thật lúc trước chọn nhân vật này chỉ là bởi vì trong lúc lơ đãng thấy ảnh quảng cáo, kiếm khách ngự kiếm thân ảnh ngạo nghễ, thoáng qua như gió, không âm thanh, không để lại bóng dáng.

Trong hiện thực hần không thể cầu, không thể hi vọng, hần đem hết thầy đều ký thác vào nhân vật ảo. Mặc Thương đối với Kha Dĩ Mặc mà nói là một nhân vật ảo nhưng gửi vào đó tinh thần của mình

Qua như gió tiêu sái tự do nhưng ý này rất đúng với thực tại của hần ư?

Kha Dĩ Mặc đang trầm tư, một cái tin nhắn gửi tới đây, trong nháy mắt đem tâm tư của hần chú ý.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Mặc Thương.... Anh đang online hả? Chúng ta đi xoát danh vọng tình duyên được không?

Hắn khẽ mỉm cười, nha đầu kia thật đúng là từng giây từng phút dính lấy mình, thật vất vả mới dựng lên tâm tình bi thương, đã bị nha đầu kia cho đánh cho tan.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Có được chìa khóa rồi?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Tìm dì trông kí túc mượn chìa khoá, xin mai gửi lại để đi đánh chìa.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Ninh Tâm.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Dạ

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Ninh Tâm.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Vâng

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Ninh Tâm.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: Sao vậy?

Nhẹ viết lên tên của nàng, thấy nàng luôn trả lời. Hắn trong lòng đột nhiên dâng lên một chút ưu thương nhàn nhạt.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: đột nhiên rất muốn gọi tên em thôi.

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: đánh chữ thật cho lâu ra, muốn gọi em, em gọi điện thoại cho anh, chờ em.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: di động của em không phải là bị mất sao?

【 Hảo hữu 】 Ninh tâm: điện thoại ký túc xá.

Mặc Thương sững sờ chưa kịp phản ứng, di động đột nhiên vang lên.

“A lô”

“Mặc Thương, anh làm sao vậy? Không vui sao?”

Đón nghe xong bên loa truyền đến thanh âm mềm mại, ngọt ngào, nhẹ nhàng, dễ nghe làm cho tâm tình người ta không tự giác buông lỏng.

“Không có gì.”

“Nhưng em cảm thấy được em giống như rất không vui. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì nói cho em nghe, em tuy không có giúp được anh nhưng là có

thể an ủi anh.”

“Ninh Tâm trong trò chơi cùng anh kết hôn, em có cảm thấy khó xử không?” Kha Dĩ Mặc suy nghĩ một chút trầm giọng hỏi.

“Không biết.... nếu là khó xử ...em liền sẽ không đáp ứng .”

“Như vậy...” Kha Dĩ Mặc nhắm mắt lại, ác liệt quyết tâm hỏi một câu.

“Chỉ là vì nhiệm vụ mới có thể cùng anh kết hôn? Nếu như không có nhiệm vụ này em sẽ đáp ứng không?”

Nếu như không tồn tại nhiệm vụ này?

Ninh Tâm hiển nhiên bị lời này của đại thần hù đến, ban đầu là bởi vì nhiệm vụ hai người sát sao liên quan đến nhau, hôm nay Kha Dĩ Mặc muốn hỏi vấn đề này đáp ứng đính hôn có bao nhiêu phần là vì nhiệm vụ, lại có bao nhiêu phần là vì thật lòng đây?

Ninh Tâm đầu kia lâm vào trầm mặc, bên này Kha Dĩ Mặc cũng không nói gì.

Đoạn tình này tựa như một cái giếng, rơi vào sẽ không có dưng khí bò lên. Đến tột cùng có nên hay không nhảy xuống cái hố sâu này, hẳn đang rất rối loạn, có lẽ không nên đem nàng cùng xuống.

Ngày sinh nhật hôm đó là hẳn có dưng khí chống đỡ chính mình đối mặt với tâm ý của mình, nhưng khi trải qua cuộc nói chuyện với chị, hẳn giờ phút này tâm tư đã chìm vào đáy cốc. Đối với Ninh Tâm, hẳn cảm thấy hồ thẹn, hẳn muốn buông tay rồi lại không bỏ được. Nghĩ muốn tới gần lại thấy là không đủ . Là năm lấy hay bỏ làm chi tim hẳn rối loạn, ý nghĩ cũng rối loạn.

“Nếu như... nếu như... em là nói nếu như nha.” Ninh Tâm khó khăn nói làm cho trái tim hẳn chậm rãi trầm xuống, yên lặng nhắm mắt lại hẳn cười khổ. Chỉ cần nàng hối hận hẳn sẽ để nàng tự do. Hẳn vốn chính là một người không có tương lai không nên tước đoạt hạnh phúc của người khác? (L: làm đến đoạn này nước mắt tar a như mưa vậy, ta cũng là 1 kẻ ko thấy tương lai, có thể vài năm nữa khi có ai đó còn đọc truyện này có lẽ ta cũng

ko còn trên thế gian này nữa.... ko ai biết được ngài mai thế nào, huống cho bệnh của ta là không chữa được)

“Nếu như nói ngày đó cầu hôn là chính anh nói ra, em nghĩ... Em nghĩ em sẽ càng vui vẻ hơn.” Ninh Tâm che mặt lời vừa nói ra, nàng liền hối hận.

“Ninh Tâm.”

Kha Dĩ Mặc thật lâu mới đáp lời, nàng đem điện thoại cầm đến căng, con mắt cũng không dám nháy chờ Kha Dĩ Mặc nói.

“Anh thích em.”

Trăm mối lo, ngàn vạn suy nghĩ đến cùng là cũng chỉ có 4 chữ anh thích em có thể nói lên tâm tình của hắn.

Hai người đều nắm điện thoại, Ninh Tâm ngây dại.

Nàng nghe được gì thế?

Vừa rồi Mặc Thương dại thần nói với nàng gì vậy?

“Anh thích em.”

“Anh thích em.”

“Anh thích em.”

...

Chỉ có 3 chữ đơn giản nhưng so với lúc trước Hồ Sáng nói thì giờ nghe Kha Dĩ Mặc thổ lộ thật sự là ghê gớm, sức mạnh rất ghê gớm

Nhưng lúc trước Hồ Sáng thổ lộ với mình, nàng chỉ có lúng túng chứ không có cảm giác gì khác. Nhưng Kha Dĩ Mặc trong điện thoại nhẹ nhàng nói ra 3 chữ “ anh thích em” , lại như một cây búa mạnh đập vào trong lòng nàng.

Vừa khẩn trương lại bất an, rất khó đè nén hơn nữa là một loại ngôn ngữ kích động cùng ngọt ngào không chống đỡ được.

Mẹ từng nói qua khi con đối với một người động tâm thì từng câu, từng chữ của hắn cũng có thể dễ dàng gây tâm tình của mình náo loạn. Cho đến

lúc này, giờ phút này, không thể quay lại, nàng phát hiện một sự thật có lẽ tại chính mình không biết, lòng của mình cũng đã có người đó , chỉ là mình không biết thôi.

“Em...” Ninh Tâm muốn nói chuyện nhưng lại không biết nói từ đâu nói.

“Mặc Thương, em cúp điện thoại 1 chút, đợi lát nữa cùng anh nói.” (L: choáng quá, xúc động cúp máy chẳng?)

Đô đô đô...

Nghe đối phương tiếng cắt đứt truyền đến, hần yên lặng khép lại di động.

Nên nói hần đã nói.

Nên thổ lộ tâm ý hần cũng đã nói ra.

Vô luận cuối cùng là kết quả thế nào ít nhất hần không tiếc nuối.

“Mẹ.” Ninh Tâm sau khi cúp máy, lập tức gọi điện cho mẹ.

“Bảo bối, có chuyện gì?”

“Mẹ, con hỏi mẹ một cái vấn đề, nếu như... nếu như có 1 một sinh thích con...mà con hình như cũng rất thích hần, mẹ nói kế tiếp con nên làm cái gì bây giờ?”

Nữ nhi ngọc... thật là một nữ nhi ngọc. Và rồi bà nhảy dựng lên, sừng sốt làm cho ông chồng ở bên cạnh bị hù dọa đứng lên theo.

“Trời ơi là trời, ta như thế nào lại nuôi 1 đứa con gái ngọc đàn như vậy! Con đã thích nó, nó thích con vậy thì lui tới đi.”

“Nhưng... nhưng cảm thấy ngại ngại.”

“Ngại... Có cái gì phải ngại ? Nói cho con biết : hoa nở nên hái thì phải hái chớ để hoạn tàn chỉ trơ lại cành hoa, duyên phận nếu như bỏ lỡ cũng sẽ không đến, phải học mẹ con nhìn trúng liền quấn quít chặt lấy, đuổi không kịp thì tay thề không được bỏ qua. Huống chi 2 đứa là lưỡng tình tương duyệt ?”

“Mẹ. Ý của mẹ là con có thể cùng cậu ấy lui tới?” Mẹ nàng tâm tình sục sôi nàng dè dặt hỏi.

“Cái gì gọi là có thể ?” Bà rống lên.

“Là nhất định... là nhất định phải nghe không! Có vài người, có một số việc bỏ lỡ chính là cả đời hối hận.”

Có vài người, có một số việc, bỏ lỡ chính là cả đời hối hận.

Một câu nói của mẹ làm cho nàng suy nghĩ.

“Cảm ơn mẹ, con cúp máy đây.”

Hả?

Lời còn chưa nói hết sao lại vội vã tắt điện thoại chứ? Bà bày tỏ không cam lòng một lần nữa gọi truyền đến tiếng máy bận.

Kết quả là Ninh Tâm cô nương thừa dịp đầu mình nóng lên, trong chớp mắt bấm số di động Mặc Thương.

“Mặc Thương... không đúng...Kha Dĩ Mặc chúng ta lui tới đi? Bất kể là trò chơi hay là thực tế chúng ta lui tới được không?”

Kha Dĩ Mặc đón nghe rồi chớp mắt trong loa truyền đến là một câu nói này.

Chương 67

Kha Dĩ Mặc chậm chạp không nói lời nào, Ninh Tâm đem điện thoại cầm trong tay hết sức căng thẳng, lặng yên chờ đợi âm, lặng lẽ thậm chí ngay cả hô hấp cũng thấy, tim đều ở vào trạng thái thấp thỏm, bất ổn. Kha Dĩ Mặc là thích mình, nàng cũng là thích hẳn rõ ràng hai bên yêu thích nhau vì cái gì hiện tại nàng nói muốn lui tới sau hẳn đến bây giờ còn không đáp lời chứ?

Ninh Tâm càng nghĩ càng sợ, nhịn không được dè dặt hỏi:

“Anh...anh tại sao không nói chuyện?”

“Ninh Tâm có chuyện anh muốn nói cho em biết.” Kha Dĩ Mặc chậm rãi lên tiếng, ngôn ngữ âm đạm.

Ninh Tâm nghe khẩu khí của hẳn rất lạ, cũng khẩn trương lên vội vàng hỏi:

“Chuyện gì?”

“Thân thể của anh thật không tốt, có lẽ... chúng ta khả năng không có ngày mai. Ý của anh em hiểu chưa? Anh là nói, bất cứ khi nào anh cũng có thể chết.”

Chúng ta khả năng không có ngày mai...

Anh là nói anh sẽ chết bất cứ lúc nào...

Giọng buồn âm đạm như tiếng sấm bình thường đánh vào óc Ninh Tâm

Nhớ lên nụ cười sáng lạn, khuôn mặt của hẳn, trong hẳn rất giống như thiên sứ, hẳn sẽ nói nha đầu ngoan, nha đầu ngoan, người đó từng giây từng phút bảo vệ mình không để cho mình bị ủy khuất, hẳn rõ ràng là ưu tú chói mắt là thế lại tại sao lại dùng tiếng nói buồn đau thế này, tự nói với mình “Chúng ta khả năng không có ngày mai.”

Trong đầu loạn thành một đoàn tim như bị đá đè trầm xuống, nàng cơ hồ là không chút nghĩ ngợi bật thốt ra.

“Mặc kệ, em còn là muốn cùng anh một chỗ. Hơn nữa anh nói abats cứ lúc nào chưa chắc sẽ là không sống được trường trường cửu cửu. Hơn nữa hiện tại y học rất phát triển rồi anh sẽ tốt, nhất định sẽ tốt.... Không muốn nói anh nói anh thân thể không tốt nữa....em không nghe...không nghe. Em chỉ hỏi anh muốn ở bên em sao? về sao chúng ta sẽ cùng chia sẻ.....”

Kha Dĩ Mặc tim cứng lại, chậm rãi mới than thở một hơi.

“Ninh Tâm... em thật sự là.. thực là một nha đầu ngốc.”

“Em không ngốc, em mới không ngốc. Mẹ em nói, hoa nở nên hái thì phải hái. Em không muốn sau này mình sẽ hối hận. Hơn nữa...”

Ninh Tâm nói được một nửa lại im bặt, hần không khỏi hiếu kỳ hỏi:

“Hơn nữa cái gì?”

Nàng cắn răng, cúi đầu nói:

“Hơn nữa... em biết rõ nếu như lần này em bỏ lỡ, em nhất định sẽ hối hận.”

Bắt không được duyên... là hận kiếp này hữu duyên vô phận.

Cầm không được... là thật bi ai

Mà nay duyên phận ở trước mặt, nếu không phải đi thử năm nó ở lòng bàn tay chẳng lẽ muốn đến chết rồi thương tiếc?

Kha Dĩ Mặc không nói gì, sau 1 lát rốt cục mở miệng.

“Ninh Tâm chỉ cần em không buông tay, đời này anh tuyệt đối sẽ không buông ra em.”

Nàng nghe vậy sững sờ lại mừng rỡ như điên.

“Anh đáp ứng sao?” (L: có điên mà ko đáp ứng, dụ mãi mới được)

“Ừ.” Dừng một chút, Kha Dĩ Mặc nói:

“Bây giờ chúng ta cứ tìm hiểu chờ em sau khi tốt nghiệp nếu như tâm ý của em còn chưa thay đổi, anh sẽ cưới em được không?” (L: này nhanh thể... vừa nói yêu... giờ chuyển cưới rồi...)

Cũng bởi vì ăn nói những lời này mặt Ninh Tâm lập tức đỏ bừng. Mặc dù biết hôm nay da mặt của mình tương đối dày nhưng nghe được anh ấy nói lời này nàng có chút thống hận da mặt của mình vì sao không thể dày thêm nữa. Cho nên cô nương này tiếng nhỏ như con muỗi “Ừ” ra một tiếng.

Chờ xác định quan hệ bạn bè, thành quan hệ nam nữ yêu đương, rèn sắt ngay khi còn nóng lúc bò lên trò chơi chuẩn bị xoát mần danh vọng chuẩn bị hôn sự thì 2 người trong tổ đội đối với nhân vật trong màn hình không hiểu sao sinh ra chút xấu hổ. Cách màn hình ở trên biển mây, 2 người thậm chí có vài phần ảo giác vĩnh viễn sánh cùng thiên địa.

Nếu là mộng thì không cần tỉnh nữa....đừng tỉnh giấc... cứ để cho 1 giấc mơ dài mãi, dài mãi...

Cho tới khi đám người Gió cuốn mây tan muốn gia nhập đội ngũ Mặc Thương, đều bị đại thần không chút khách khí cự tuyệt... cự tuyệt nữa.

Không hiểu được vài người ngạc nhiên phát hiện lão đại đây là thấy sắc quên bạn, không nhân tính ! Huynh đệ thân vậy 39 lần xin vào tổ đội bị cự tuyệt không cam lòng người thẳng hướng vị trí của Ninh Tâm cùng Kha Dĩ Mặc. Lúc đám người này đến trước mắt là cánh tượng linh khu xinh xắn đang nhanh nhẹn nhảy múa, bạch y kiếm khách thản nhiên ngồi chơi.

【 Thường 】 nước chảy: lão Đại, ngài không phải là muốn cùng với Ninh Tâm up danh vọng à? Sao on mà lại không đánh quái ?

【 Thường 】 gió cuốn mây tan: lão Đại, ta xin nhiều lần như vậy , sao lại không đồng ý đây.

【 Thường 】 mưa nhỏ tí tách: sách sách sách... chỉ nguyện cùng uyên ương cùng trời cuối đất. Lão Đại chúc mừng ngài rốt cuộc tìm được sở hữu của mình, thân ảnh của ngài sẽ không hề hiu quạnh .

【 Thường 】 Phượng Vũ: ta chỉ là tới giải bộ đánh đấm.

Đột nhiên hiện lên 1 đám người làm Ninh Tâm rất then thùng, vội vàng dừng lại động tác liền hướng sau lưng Mặc Thương trốn, càng trốn thì càng

không ngờ cử động như vậy không khác nào giấu đầu lòi đuôi, làm mọi người lòng hiếu kỳ càng nổi lên.

【 Thường 】 nước chảy: ấy nha, tiểu Bạch như thế nào vừa nhìn thấy chúng ta cũng không múa rồi? Còn trốn sau lưng lão Đại nữa? Chẳng lẽ chính là tân nương đợi gả nên thẹn thùng sao?

【 Thường 】 Phượng Vũ: như trên, mong có chân tướng... .

【 Thường 】 gió cuốn mây tan: ta có ý kiến... ta muốn sính lễ. Lão Đại đây là một đồ đệ bảo bối của ta nâng niu trong tay sợ nát, ngậm trong miệng sợ tan, ngài muốn kết hôn lời của nó thân là sư phụ ta vô luận như thế nào cũng là muốn thu được sính lễ . Đưa tay ngài lão nhìn xem đồ nhi nhà ta rốt cuộc giá sao! (L: bản chất gian thương...)

【 Thường 】 nước chảy: người không hổ là gian thương.

【 Thường 】 mưa nhỏ tí tách: quả là rất gian thương

【 trước mặt 】 nước chảy: ...

Đối mặt mọi người đùa giỡn cùng lừa bịp có hành vi tổng tiền, Mặc Thương rất là bình tĩnh, mười ngón tay nhanh chóng đánh chữ.

【 Thường 】 Mặc thương: sính lễ tự nhiên có bất quá thân là sư phụ của nàng, Gió cuốn mây tan ngài có phải cũng nên giúp Ninh Tâm chuẩn bị đồ cưới không? Dù sao đồ đệ duy nhất của ngài xuất giá, chắc cũng không nên hẹp hòi đi?

/ (T o T)/~~ trộm gà không được còn mất năm gạo, Gió cuốn mây tan âm thầm ôm hận.

【 Thường 】 Mặc thương: mặt khác bao lì xì còn làm phiền ngài.

【 Thường 】 gió cuốn mây tan: vì sao lại là bao lì xì? Bao lì xì không phải là chú rể chuẩn bị sao?

【 Thường 】 Mặc thương: lì xì của trưởng bối.

【 Thường 】 gió cuốn mây tan: TT.

Gió cuốn mây tan nuốt hận thở dài ai nói hăn là gian thương, vị trước mắt mới là gian thương của gian thương hăn ngay cả tiền của gian thương cũng dám lừa gạt! (L: ha ha)

【 Thường 】 nước chảy: ta thấy thật đồng tình.

【 Thường 】 Phượng Vũ: 1 phút mặc niệm.

【 Thường 】 mưa nhỏ tí tách: nếu đã tất cả mọi người khích lệ vậy ta liền nói một câu đáng đời.

【 Thường 】 gió cuốn mây tan: nghiêng răng nghiêng lợi... Ta hận...

【 Thường 】 nước chảy: ai, lão Đại càng ngày càng hiền lành, nếu như trước thì đo ván rồi.

【 Thường 】 Phượng Vũ: vì kẻ nào đó không quản được cái miệng, ta vì người mặc niệm.

【 Thường 】 Mặc thương: đương nhiên, phải nuôi lão bà kiếm tiền là nhất định.

Lời này vừa nói ra, Ninh Tâm trong lòng ngọt, Phượng Vũ cùng mưa nhỏ đồng thời thoáng hiện lên mắt lấp lánh.

Mặc Thương đại thần, ngài chính là điển hình chuẩn mực đàn ông thời đại mới!

Chương 68

Tin tức Mặc Thương đại thần thứ sáu cử hành hôn lễ truyền ra, mọi kênh hoàn toàn loạn trào, nổ tung.

Thân là nhân vật đệ nhất bảng xếp hạng dẫn tới chú ý đó là tất nhiên. Nhưng là 1 người quanh năm không lay chuyển, không có nghĩa là thế giới không xoay chuyển. Vì vậy hôn lễ của Mặc Thương lại hấp dẫn ánh mắt tất cả người chơi Thần thoại sever này

Theo người có thâm niên đưa tin, hóng hớt phân tích nguyên nhân chỉ có hai chữ có thể khái quát đó chính là đồn và đồn...

Hôn lễ Mặc Thương đại thần thay vì nói đây là một buổi hôn lễ, không bằng nói đây là một tiểu thuyết ngôn tình mỹ vị đúng hơn.

Nhìn đó Mặc Thương đại thần là thần đúng không nhưng nghe nói đối tượng kia chỉ là 1 linh khu lv 135, đã thế còn là do người của Phù thế niên hoa kéo cấp lên. Cho nên, nói đơn giản đây là phiên bản vương tử cùng cô bé lọ lem.

Thứ hai, vợ trước một phen yêu hận tình thù. Nhiều phần tử hóng hớt liền muốn có vé vào xem hôn lễ Mặc Thương, chuẩn bị trực tiếp nhìn từ hiện trường cái gọi là vợ trước .... mặc dù nàng ta là đệ nhất mỹ nhân trong game qua diễn đàn bình chọn nhưng giờ đã là quá khứ hoặc là nói nàng căn bản chính là chưa tiến hành cưới dù thế nhưng không cách nào ngăn cản lòng hiếu kỳ cùng thăm dò của mọi người.

Cướp chồng sao?

Tân nương tiên nhiệm quyết đấu sao... quả là bi kịch tình yêu ~~> nói chung hôn lễ thứ sáu này rất náo nhiệt....

Thứ ba, Mặc Thương thoát nhìn độc cô lai vãng, ngay cả bang phái cũng không có. Không tính 1 cái cô nương không rõ đầu ra, mà tất cả mọi người đều biết đại boss đằng sau đệ nhất đại bang Phù thế niên hoa kia chính là vị đệ nhất này. Dù là hẳn không có bang phái, không chức vụ hẳn thậm chí

đều không gia nhập bang phái nhưng đều không thể che dấu hẳn là thân phận BOSS. Nếu là bang phái trong hôn lễ của lão Đại muốn cố động ăn mừng nhiều khi bình thường kết thù kết oán, trả thù quấy rối, thì sẽ có kẻ xem náo nhiệt đòi bao lì xì. Đây đối với việc online mỗi ngày, hay đi phó bản, chạy thương với người chơi mà nói thì có hấp dẫn hơn nhiều.

Cho nên khi Nước chảy từ các đường dây bà 8 đưa tin tức ra ngoài, phản ứng đầu tiên chính là vội vàng tìm lão Đại thương lượng. Hiện trường hôn lễ thay đổi như chợ bán thức ăn, động phòng thay đổi...thật là đáng sợ vung.

【 đội ngũ 】 nước chảy: lão Đại! Ngài có biết không tin tức ngài cử hàn hôn lễ đem ta hại rất thảm? Ta đánh quái người khác nhìn thấy liền hỏi có đúng ngài thứ sáu muốn kết hôn hay không? Ta phó bản người khác bắt được ta liền nói Nguyệt Lạc Tinh Thẩm vào Lòng Nguyệt các một phen khóc lóc kể lẽ kêu ngài có tính toán gì không? Ta chạy thương nửa đường đụng phải người liền đến gần xin thiệp mời hôn lễ. Ta làm nhiệm vụ tổ đội vừa mới tiến đội ngũ đề tài kéo đến ngài cùng tiểu Bạch. TT lão Đại, ngài biết ta có nhiều vất vả , nên đền bù tổn thất cho ta, nhất định đó.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: hiện tại đến giả bộ đáng thương? Chẳng lẽ tin tức ta thứ sáu kết hôn không phải là người truyền đi sao ?

【 đội ngũ 】 nước chảy: gì ... một người vui không bằng mọi người vui...

【 đội ngũ 】 Mặc thương: sao không nói thẳng chính người muốn xem kịch đây?

【 đội ngũ 】 nước chảy: khụ khụ... vì theo đuổi long trọng mà thôi không khí nhiệt liệt, tuyên truyền thích hợp là cần thiết.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: đã như vậy trật tự hôn lễ liền phiền toái người duy trì.

Nước chảy nhìn qua lão đại 1 thân bạch y phiêu nhiên tuấn dật cả người đều ngổn ngang trong gió .

Quả nhiên muốn đùa không thể là tùy tiện mở, đồn thổi phải có giác ngộ liều mạng. Nghĩ đến trật tự hôn lễ Nước chảy cảm giác mình nếu như vậy phải thật tốt còn sống, và rút dây mạng tương đối an toàn.

Nước chảy đang ám cảm rằng, trước mắt kim quang chợt lóe hình ảnh tiểu linh khi dần dần trở nên rõ ràng. Lúc này Nước chảy mới bừng tỉnh đại ngộ khó trách lão đại ở nơi này đứng lâu như vậy, thì ra là đang đợi tiểu Bạch on.

Đội ngũ : Ninh Tâm gia nhập đội ngũ.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Mặc Thương xin lỗi nha. Vừa rồi em ra cửa mua đồ để anh chờ lâu như vậy, thực xin lỗi .

【 đội ngũ 】 Mặc thương: không có gì, lại đi ra mua đồ ăn vặt?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: vâng, trong phòng đồ ăn vặt đều ăn hết rồi.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: buổi tối đừng ăn nhiều đồ ngọt, đối với răng không tốt.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: em biết rồi.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: tuần này có thì giờ rảnh không?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: có có, em cuối tuần không có kế hoạch gì.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: vậy chúng ta đi ra ngoài đi, anh tới trường đón em.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ừ, em tới trường đón em đi, em nhất định phải cho các bạn kia thấy một chút. Nói cho anh biết lần trước anh tới trường của em, bọn họ còn nói muốn theo đuổi anh. Hiện tại em có thể nói cho các nàng biết, anh là hoa đã có chủ.. ha ha.

Mắt thấy Mặc Thương cùng Ninh Tâm không coi ai ra gì khoan khoái nói chuyện phiếm, Nước chảy không được để ý tới hoàn toàn cảm thấy buồn bực, hơn nữa còn là tương đối buồn bực. Kẻ vô lương ... sao hẳn lại có bạn như vậy chứ....

【 đội ngũ 】 nước chảy: khụ khụ... ta tuyên bố một chút trong đội ngũ còn có một người, không cần phải đem ta như không khí thế

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: a, Nước chảy anh đang ở đây sao? Em cho là anh treo máy...

【 đội ngũ 】 nước chảy: ㄟ(ㄨ ㄛ)ㄎ nói gì cũng vô dụng, dù sao em chính là bỏ qua ta. Tiểu Bạch hử, có lão Đại liền coi ta như không khí, ta lên án! Ta kháng nghị!

Đội ngũ : đội trưởng đem Nước chảy kích khỏi đội ngũ. (L: @@)

-_-||| Nước chảy nhìn hệ thống nhắc nhở, lập tức khóc không ra nước mắt. Lão Đại, ngài sao làm chuyện tuyệt tình như thế.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Sao lại đem Nước chảy đá đi ra ngoài?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: em không biết là nên tránh cái tên kỳ đà cản mũi này sao?

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: khụ khụ...

【 đội ngũ 】 Mặc thương: đi, anh dẫn em đi một chỗ.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: nơi nào?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: đi theo anh sẽ biết.

Ninh Tâm nhìn nhìn Nước chảy đứng ở một bên làm các loại động tác cầu xin tha thứ có chút không đành lòng.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Vậy nước chảy làm sao bây giờ?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: để hử tự xám hối đi.

Ninh Tâm bày tỏ yên lặng đồng tình, quả nhiên như Mưa nhỏ tí tách nói nước chảy chính là bị kịch khi gặp phải Mặc Thương đại thần, chỉ số bị kịch của anh ta thẳng thành thảm kịch.

Đưa mắt nhìn thân ảnh 2 kẻ kia cười rồing bay đi Nước chảy ngửa mặt lên trời thét dài, quả nhiên lão Đại không nhân tính... hử muốn trả thù....sớm muộn có một ngày hử trả thù!

Trước kia chủ nhân của thuộc về Mặc Thương, bây giờ chủ nhân là Ninh Tâm cho nên tư thế ngồi cười của hai người từ nữ trước nam sau biến thành nam trước nữ sau.

Hình tượng kiếm khách không thể nói cao lớn uy vũ nhưng cũng là hình thể thon dài. So với nhân vật nữ lại là 1 tiểu linh khu thì còn kahcs lắm. Vì vậy hình ảnh linh khu xinh xắn dùng khí thể tương đối nữ vương đem bạch y kiếm khách ôm trong ngực, nếu như người khác nhìn sẽ nghĩ mình mất hoa .

Nhất là người trong cuộc Mặc Thương liếc qua tư thế kì quái này của hai người liền tương đối tinh táo đưa ánh mắt dời về phía ngoài cửa sổ. Dưới loại tình trạng này nếu như bị người ta chụp được đại thần hấn cảm thấy có nên phải giết người diệt khẩu rồi. May là dọc theo đường đi cũng không còn gặp được người nào, an toàn hạ xuống Mặc Thương rất cục quyết tâm. Con Thần Long xích cánh nếu là liên tục không chịu lớn thì hấn có đối thú cười là cần thiết.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: chúng ta tới Huyền Vũ cái làm cái gì?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: về nhà.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: về nhà ? là có ý gì?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: em kích vài 1 kiệu phu dưới cây đại thụ cùng NPC tiến hành đối thoại, lựa chọn gia viên truyền tống.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ồ.

Ninh Tâm ngoan ngoãn chạy đến kiệu phu, dựa theo lời Mặc Thương nói kích Gia viên truyền tống chỉ thấy trên màn hình mới vừa rồi mình kia đảo mắt liền ngồi ở trong kiệu màu đỏ, bị bốn tên phu kiệu mang hướng ngoài thành đi.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: hình như em kích nhầm rồi hay sao không có cách nào hạ cổ kiệu.

Tin tức vừa rồi nhả thì Ninh Tâm đã nhìn thấy bản đồ hiện thêm 5 chấm, sao đó kiệu phu đã mang mình vào trước cửa một tòa trang viên. Mà

Mặc Thương cũng theo sát nàng, ở bên ngoài trang viên.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: vào đi thôi đây là về sao là nhà chúng ta ở trong trò chơi.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: nhà ư?

Ninh Tâm nhất thời phản ứng không kịp.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ừ, anh chính mình kiến tạo gia viên, về sau chúng ta có thể ở bên trong câu cá, nấu nướng còn có kho hang riêng chỉ thuộc về anh và em.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: lần trước nói xoát măn danh vọng rồi có thể kiến tạo gia viên chính là cái này sao?

【 đội ngũ 】 Mặc thương: đúng vậy về sau em chính là nữ chủ nhân của tòa trang viên này.

Nàng nhìn chăm chăm trang viên trong chốc lát, rồi đưa ánh mắt nhìn lên Mặc Thương bên cạnh qua hồi lâu mới gõ một hàng chữ.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Mặc Thương! Em cảm thấy mình thật hạnh phúc.

【 đội ngũ 】 Mặc thương: nha đầu ngốc... nếu như có thể anh muốn đem lại cho em những gì tốt nhất.

Mặc Thương đầu ngón tay khẽ dừng lại, nói thêm một câu.

Bởi vì em đáng giá.

Chương 69

Hôn lễ của Mặc Thương đúng hạn tối thứ sáu cử hành.

Ninh Tâm được Mặc Thương dặn dò online sớm một chút, hôn lễ còn chưa có bắt đầu nhưng những cô gái của Phù thế niên hoa vây nàng một vòng, hai vòng, ba... bốn vòng. Trên màn hình ngoại trừ màu sắc rực rỡ, rùng rợn tên rậm rạp, chẳng chịt mới tìm được tên của mình, nó cũng là thứ thử thách độ tinh của con mắt. Trước đó Mặc Thương đã nói với Ninh Tâm, đêm nay bằng hữu của hẳn đều sẽ tới, cộng thêm người của Phù thế niên hoa nên người có thể sẽ hơi nhiều. Nhưng là bây giờ trong biển người mênh mông tìm kiếm 1 người quả là khó, Ninh Tâm rất cục phát hiện nàng còn đánh giá thấp nhân duyên và mị lực của phu quân nhà mình. Nàng đêm nay không phải là tân nương , thì nàng căn bản chính là miếng bánh bị người ta kẹp nát .

Chờ Phượng Vũ cùng Mưa nhỏ tí tách hết lần này đến lần khác giải thích quá trình hôn lễ Ninh Tâm xong, sau đó thấy thời gian sắp tới, những người này bắt đầu hướng môn phái linh khu chạy.

Mặc Thương lựa chọn hôn lễ ở cấp bậc cao nhất, không riêng có pháo hoa, còn có kiệu hoa của tân nương du hành. Dựa theo trình tự của hệ thống, tân nương sẽ lên kiệu hoa từ môn phái của mình rồi từ đó xuất phát đến Trường An, sau đó mang đến chiếc cầu bên Nguyệt lão từ, chú rể tại đầu cầu nhận tân nương rồi liền có thể tiến vào hỉ đường bái đường thành thân .

Nhưng khi Ninh Tâm và các nàng đi đến cửa môn phái linh khu khi đó xa xa liền chứng kiến một đám cô nương đứng ở phía trước chướng môn nhân. Mà đám kia trên đỉnh đầu đều lóe sáng 1 chữ nguyệt là dấu hiệu môn phái.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: là người của Lộng Nguyệt các.

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: kẻ đến thì không thiện,kẻ thiện thì không đến, không biết trong hồ lô các nàng ta bán thuốc gì.

【 đội ngũ 】 Anh tức quỵến rữ: Ninh Tâm, em để ản kênh trước mặt và đi đối thoại với NPC, không cần quan tâm đến mấy nàng kia.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: Vâng! Em biết rồi.

Ninh Tâm chạy đến trước mặt chưởng môn nhân kích đối thoại.

【 Thường 】 Hiếu Nguyệt: chúc mừng .

【 Thường 】 Ninh tâm: cảm ơn.

【 Thường 】 Hiếu Nguyệt: không khách khí... không khách khí, công phu quả không phụ lòng người, rất cục cho cô đã lên làm phu nhân Mặc Thương.

【 Thường 】 Mưa nhỏ tí tách: ta có thể cho rằng : những người khác là không ăn được nho, thì chê nho còn xanh ư?

【 Thường] Hiếu Nguyệt: Mưa nhỏ tí tách ta không nói với người , đừng có lảm điều!

【 Thường 】 mưa nhỏ tí tách: khụ khụ... Phượng Vũ, ta thật oan uổng, ta mới vừa nói là những người khác? Sao lại có người nói vậy, ngàn vạn không cần phải chính mình tự luyện như vậy, nếu không ta thấy rất phiền toái.

【 Thường 】 Hiếu Nguyệt: mưa nhỏ tí tách ta biết rõ ta nói không được người, người độc miệng đi, người nào không biết người là vì Ma Quân mới nhắm vào Nguyệt Lạc ? Thật không biết Nguyệt Lạc tỷ nợ người của cái gì, hết kẻ này đến kẻ kia đề cướp đoạt của Nguyệt Lạc tỷ, cướp lão công nhà người ta có đạo đức vậy sao?

Ma Quân cùng Mưa nhỏ tí tách hạ? Kê quán quít bên Nguyệt Lạc là Ma Quân?

Phượng Vũ lắc đầu nghe đều chưa từng nghe qua tin vệt này, thật không biết Hiếu Nguyệt thế nào lại đem Ma Quân cùng Mưa nhỏ tí tách thông cùng nhau vốn tưởng rằng Mưa nhỏ tí tách sẽ lập tức phản kích nhưng lần này Phượng Vũ lại phát hiện Mưa nhỏ tí tách im lặng hiếm thấy không nói.

Trong lúc nhất thời, Phượng Vũ hoảng hồn, Anh túc cũng khẩn trương theo, họ nhận thấy Mưa nhỏ tí tách hôm nay tựa hồ có điểm khác thường.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: Mưa nhỏ cậu làm sao vậy?

Một lát sau Mưa nhỏ tí tách mới trả lời.

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: Ma Quân chính là Tiêu nhất đao.

Ma Quân = Tiêu nhất đao?

Phượng Vũ cảm thấy thế giới này có điểm ảo thật, cái kẻ theo đuôi vòng quanh Nguyệt Lạc Ma Quân kia, dĩ nhiên là kẻ thần bí khó lường đứng thứ 5 bảng xếp hạng Tiêu nhất đao?

Phượng Vũ biết rõ mưa nhỏ tí tách là vì Tiêu một đao mới chơi Thần thoại, mà Ma Quân vì theo đuổi Nguyệt Lạc mới chơi Thần thoại, tam giác truy đuổi dĩ nhiên Mưa nhỏ tí tách là thành người thứ ba. Phượng Vũ không biết giờ phút này Mưa nhỏ tí tách trong suy nghĩ có quyết tâm gì, 1 loại nữ vương như Mưa nhỏ lại trầm mặc, Phượng Vũ các nàng cũng biết trong lòng Mưa nhỏ đang không dễ chịu

【 Thường 】 Hiếu Nguyệt: Ninh Tâm ta cho cô biết, hôm nay là cô là tân hôn đừng có vội mừng ta cũng không nói cái gì khó nghe. Liên cho cô một câu tốt lắm. Chỉ thấy người nay cười không thấy người xưa khóc, nhìn xem Nguyệt Lạc bây giờ xem rồi cô sẽ có 1 ngày cũng nên ngẫm lại kết quả của mình. Đừng tưởng rằng Mặc Thương đùa với cô thật sự, trong trò chơi tình cảm không đáng giá một đồng. Cách trò chơi có lẽ người cô gả là 1 lão đại thúc không chừng.

Bởi vì Mưa nhỏ tí tách trầm xuống, lặng yên, chung quanh không khí nháy mắt có điểm u buồn. Khẩu khí của Lộ Nguyệt các càng lớn tựa hồ như Ninh Tâm là vì gả cho đại thúc mà không từ 1 thủ đoạn nào, chỉ là cái đùa bỡn tình cảm, là kẻ bạc tình lại thêm một Mưa nhỏ tí tách chen vào tình cảm của người khác làm người thứ ba, Ninh Tâm nhìn phớt qua 1 hàng tên người Lộ Nguyệt các, rồi từ kẻ xa lạ lại nhìn sang phía Mưa nhỏ đột nhiên hít vào một hơi, đầu không kịp phản ứng ngón tay đã răng rắc gõ.

【 Thường 】 Ninh tâm: Mặc Thương là bạn trai tôi trên thực tế, tôi ở trong trò chơi giả cho anh ấy thì có gì là không đúng ?

Má nó... Cái gì!

Không chỉ là người của Lộng Nguyệt các, mà 1 đám nữ nhân của Phù thế niên hoa cũng trong nháy mắt bị câu nói này làm cho rung động.

【 Thường 】 Phượng Vũ: gào khóc... Ninh Tâm em cùng lão Đại lừa gạt chúng ta thật quá đáng.

【 Thường 】 Anh tức quấy rầy: ta ghen, ta cùng chồng ta còn không có phát triển nhanh đến như vậy đây.

【 Thường 】 Hiếu Nguyệt: Mặc Thương là bạn trai cô?

...

Ninh Tâm cắn ngón tay suy nghĩ một chút, mặc dù nói là hai ngày trước mới được là bạn gái của Kha Dĩ Mặc. Nhưng là không cần thiết phải nói rõ ràng như vậy...

【 Thường 】 Ninh tâm: còn có, ta đây muốn nói rõ một chút Mặc Thương cũng không phải 1 lão đầu, hẳn so với ta lớn hơn hai tuổi, cùng học đại học, chung 1 thành phố.

Nói xong, nàng hướng chương môn nhân đối thoại kích xong, xoay người đi lên kiệu hoa.

Mấy cô gái trong Phù thế niên hoa chứng kiến Ninh Tâm tự bạo phát trên thực tế là bạn gái của Mặc Thương, đám người của Lộng Nguyệt các không còn lớn lối nữa, trong nháy mắt bị làm tan rã.

Con bà nó đây là mới chính cung nương nương trên thực tế. Vốn chỉ tưởng rằng Ninh Tâm cùng Nguyệt Lạc là cuộc đọ sức trong game online mà thôi, nhưng bây giờ người ta là bạn gái cân chính ngôi vào chỗ của mình có gì là sai.. bất bình gì nữa...Nguyệt Lạc có gì mà lại còn tranh với người ta đây?

Thoát khỏi việc Lộng Nguyệt các làm khó dễ, nàng cảm thấy họa là từ ở miệng mà ra chẳng những có thể dùng ứng với trên người Nước chảy kỳ

thật nàng càng là thích hợp. Vừa rồi còn nói đồng dạ hiện tại nàng chính là tiến vào hang sói đúng không!

Khi nào lui tới .... đến dắt tay...rồi khi nào chuyển KISS... Vấn đề tầng tầng lớp lớp xâm nhập vào khiến cho Ninh Tâm liên tục đổ mồ hôi lạnh, đầu lắc như cái trống nhỏ... trả lời...không biết.

Nếu nói lui tới không đủ 1 tuần, lời này có thể nói được ra miệng sao?

Nơi nào nắm tay... cạy 1 mạch dắt tay anh ấy...

Còn đến trình độ cao cấp là KISS, với giáo trình này Ninh Tâm bày tỏ mới còn chứng kiến người khác... đến nay không có hưởng qua.

Thật vất vả mới yên ổn 1 đám nữ nhân kia, nàng mới bị thống phát hiện mình là lần đầu tiên xuất giá cho dù là trong trò chơi, Mặc Thương cực nhọc vất vả an bài kiệu hoa dạo phố nàng tựa hồ giống như ngồi xem tin tức, khung cảnh phố xá, pháo hoa...nhìn qua nhìn lại. Thấy Mặc Thương một thân màu đỏ đứng lặng im ở đầu cầu mọi người, hảo bằng hữu túm tụm đang vui vẻ, hẳn đi đến bên cạnh nàng, làm động tác ôm tâm nương xinh đẹp của mình.

Tuy cách màn hình không nhìn thấy mặt nàng nhưng hẳn có thể tưởng tượng được nét ngượng ngùng của nàng.

Bị Mặc Thương ôm vào trong ngực Ninh Tâm không nhúc nhích, trước máy vi tính nàng cũng không nhúc nhích, con mắt cũng không nháy nhìn chăm chú vào màn hình nếu như... đây là thật nên tốt bao nhiêu? (L: ha ha, n`g ta có ôm lại sợ chạy mất còn nói gì... từ từ khắc có ôm...)

Trong đầu đột nhiên hiện lên ý nghĩ như vậy, nàng không khỏi âm thầm phi nhổ chính mình. Có thể nghĩ như vậy là do trên màn hình cảnh là pháo hoa nổ nhìn rất đẹp.

Nguyệt lão: trăm năm tu mới được cùng thuyền, ngàn năm tu mới được chung gối. Người chơi Mặc Thương cùng Ninh Tâm nguyệt bên nhau trọn đời trọn kiếp, yêu thương lâu dài

Hệ thống thông cáo kết hôn ban bố một cái chớp mắt Nguyệt lão đứng ở trước mặt 2 người, đồng thời Mặc Thương cùng Ninh Tâm quỳ gối trước mặt Nguyệt lão.

【 thông cáo 】 Nguyệt lão: nhất bái thiên địa.

Hôm nay nàng gả cho ta từ đó chúng ta sống chết có nhau.

【 thông cáo 】 Nguyệt lão: nhị bái cao đường.

Mây núi dạo chơi có đôi ta làm bạn, sông sâu núi thẳm nguyện bền lâu

【 thông cáo 】 Nguyệt lão: phu thê giao bái.

Nếu đã kết nhân chết không chia lìa

Sau ba lạy, một trái tim đỏ từ trên trời rơi xuống trên đầu Mặc Thương cùng Ninh Tâm. Sợi chỉ nối liền Mặc Thương cùng Ninh Tâm, quấn quanh 2 người dần dần biến mất, sau đó trên đầu Ninh Tâm thành linh phát hiện đỉnh đầu mình có 1 danh tự màu vàng “ Nương tử của Mặc Thương”. Mà trên đầu Mặc Thương đối ứng “ Phu quân của Ninh Tâm”.

Hệ thống thông cáo : Nguyệt lão: chúc mừng Mặc Thương cùng Ninh Tâm trở thành đôi vợ chồng thứ 199.

【 Thế giới 】 Naruto Naruto: lão Đại chúc ngài hạnh phúc, tiểu Ninh Tâm chúng ta đem lão Đại giao cho em.

【 Thường 】 Phượng Vũ: Ninh Tâm em cùng lão Đại nhất định sẽ hạnh phúc.

【 Thường 】 nước chảy: ta rất cục... ta rất cục đợi đến ngày này lão Đại... lì xì...

...

Mọi kênh chat đều liên tục được ồn ào lên, với tốc độ 3s 1 tin, làm Ninh Tâm dù ra sức chống đỡ cũng choáng váng...Rồi sau đó lại nhận được 1 tin không thể coi là chúc phúc

【 Thì thầm 】 Nguyệt lạc tinh thầm : ta sẽ mở to hai mắt nhìn xem, xem các người cái gọi là tình yêu duy trì được bao lâu.

Chương 70

Đầy trời là pháo hoa nó đem bầu trời đêm nhuộm phải đa dạng sắc màu.

Cô dâu lung linh đổi bộ hỉ phục thay bằng áo màu hồng phấn Nghe Thường Vũ y, đầu dựa vào vai bạch y kiếm khách, bộ dáng rất ngọt ngào chộc cho một đám người của Phù thế niên hoa gào khóc.

[Thường] Phượng Vũ: lão Đại thật là giấu kĩ, rõ ràng cùng Ninh Tâm hiện thực lui tới còn liên tục gạt chúng ta.... thật đáng ghét... thật vô lương tâm

Vừa dứt lời, một tiếng ầm vang bọn họ cảm thấy như vậy cũng tốt ...tự dừng so với sét đánh cũng thấy người mình tự nổ tung.

Lão Đại và Ninh Tâm trong hiện thực lui tới khi nào?

Lão Đại và Ninh Tâm trong hiện thực lui tới !

Không đợi Nước chảy kịp động não đem cái tin tức kinh người này nói ra, tự dừng ngón tay đã răng rắc gõ thành một đoàn.

[Hảo hữu] nước chảy: Sao đã lui tới rồi?... Kha Dĩ Mặc mi được lắm, cùng nàng yêu đương mà không báo với anh em 1 tiếng

[Hảo hữu] Mặc thương: Làm sao?

[Hảo hữu] nước chảy: ...

[Hảo hữu] Mặc thương: nắm tay xong thì lui tới có sao không?

[Hảo hữu] nước chảy: vwhat?

Nước chảy trừng mắt nhìn, tay vỗ vào lưng bên cạnh.

"Khụ khụ."

"OMG, Kha Dĩ Mặc hẳn chính là tên gian xảo, không nhân tính." Nước chảy vừa kháng nghị vừa vẫn không quên móng vuốt hung hăng đập bàn. Không thể nhịn được nữa Phương Thiếu Vũ rốt cục kèm nén không được vươn ra tàn khốc ngược đãi tên kia, quát: "Khốn kiếp, nói gì bạn mình cậu vốn không tầm thương.. Kích động thì kích động đi, đập ta làm cái gì?"

Lý Tín ấp úng (L: Lí Tín hình như là tên Lưu Vân hay Na ấy nhỉ @@... quên rồi...)

"Này... Là hắc sao, hắc và Ninh Tâm lui tới."

"Lui tới thì lui tới, người ta lui tới thì mi kích động cái gì. Mà Dĩ Mặc và Ninh Tâm yêu đương thì quan..." Thiếu Vũ bỗng nhiên dừng lại, quay đầu lại về mặt nghiêm túc liếc về phía màn ảnh máy vi tính.

"Gì cơ Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm lui tới á?"

"Vừa rồi Phượng Vũ không phải đã nói đó sao." Lý Tín xoa xoa tay bị Thiếu Vũ đánh trông rất đáng thương, tên kia còn mắt trắng liếc hắc một cái rồi ngồi trở lại đến trước máy vi tính cố gắng từ đám người của Nguyệt lão từ tìm kiếm thân ảnh Kha Dĩ Mặc. Nhưng mà hắc tròng lớn mắt trong biển người mênh mông cố gắng tìm tòi nửa ngày rốt cục ngạc nhiên phát hiện một việc nhân vật chính của tiệc hôm nay, chú rể cùng tân nương thế nhưng bỏ lại tân khách cứ vậy mất tích.

Ninh Tâm bị đám người ồn ào nháo động phòng nên cô gái này áp lực không phải bình thường mà rất khổng lồ, xoa xoa thái dương đã toát ra vài giọt mồ hôi, nàng nhìn qua hướng phu quân mình trong lòng kêu rất ngọt. Ngẫm lại vừa rồi đang lúc mọi người trêu chọc mình anh ấy ở giữa duy trì thể diện cho nàng, cảm giác mình rất thẹn thùng .

[phu thê] Ninh tâm: chúng ta bây giờ đi nơi nào?

Kha Mặc nâng cằm lên mặt có ý cười, mặt không đỏ hơi thở không gấp viết chữ.

[phu thê] Mặc thương: động phòng.

.....

Ninh Tâm nhìn trời không nói gì... nàng đây là mới ra tránh khỏi hang hùm liền tiến hang sói ư? Mà đây còn là sói lão đại!

[phu thê] Mặc thương: ngoan... chọc em chơi thôi.

[phu thê] Ninh tâm: đấm đấm, anh là người xấu.

[phu thê] Mặc thương: người xấu mà cũng gả cho anh.

[phu thê] Ninh tâm: hừ... lấy chồng theo chồng, gả cho chó thì theo chó.

[phu thê] Mặc thương: này tiểu bại hoại dám mắng a

[phu thê] Ninh tâm: *ngiênng đầu*, em mới không có.

Ninh Tâm âm thầm lè lưỡi một cái, tâm trong lặng lẽ bỏ thêm một câu không mới là lạ.

Hai kẻ chạy trốn người, mặc dù là thoát đi tầng tầng, lớp lớp vây quanh nhưng lời nhắn gửi chưa chắc buông tha cho bọn họ. Chờ đám người này phát hiện Mặc Thương cùng Ninh Tâm biến mất, say sưa yến tửu mới gửi lời nhắn không chút khách khí.

[Hảo hữu] nước chảy: Kha Dĩ Mặc nhà người thật vô lương tâm, có bạn gái rồi không nói, đi động phòng hoa chúc còn tưởng là chạy trốn chứ!

[Hảo hữu] gió cuốn mây tan: huynh đệ này thì ra là nhà người không chỉ có lừa đồ nhi của ta, còn lui tới nữa hả? Thành thật khai báo phát triển đến mức nào?

【 Hảo hữu 】 Lưu Vân: Dĩ Nghiên tỷ biết chuyện của 2 người không?

...

Có thể nói Mặc Thương vừa đón dâu so với tin tức hẳn có bạn gái thì có tính chất oanh tạc kinh hãi đám bạn tốt hơn. Trong trò chơi cưới nói cho cùng dù sao còn cách màn hình hai bên không biết lai lịch dựa vào là chỉ là bản năng nội tâm cảm thụ. Nhưng thực tế lui tới thì khác lui tới ý nghĩa thổ lộ tình cảm, giao ra tình yêu của mình, nghĩa là Kha Dĩ Mặc cả đời này sẽ không buông tha nó. Nên biết dù trong sáng hay ngoài tối người theo đuổi hẳn vô kể nhưng có lẽ với Ninh Tâm kia có lẽ là ngoại lệ duy nhất khiến thằng bạn mình mở cửa trái tim âm đạm. Nói đơn giản... đây là mối tình đầu ... đây là tình yêu đầu tiên hẳn quyết định mà bỏ qua trở ngại vốn dĩ đương nhiên của hẳn.

【 Hảo hữu 】 nước chảy: này này mau nói thật đi, cậu cùng Ninh Tâm yêu đương khi nào hả ?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: chuyện tình cảm cần có lý do sao?

Đáp án mặc dù quá quen nhưng lại rất hữu hiệu, Nước chảy tự giác lui ra sau,

【 Hảo hữu 】 gió cuốn mây tan: tốc độ quá nhanh, huynh đệ ta đây choáng còn không kịp. Cậu cùng Ninh Tâm mới gặp mặt có mấy lần... nhanh như vậy liền xác định quan hệ có phải quá nhanh hay không?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: so với kẻ 5 tuổi đã vội tìm lão bà cho mình thì mình đây vẫn là cẩn thận chán.

{{{ (_) }}} Ách... không chơi như vậy... nói đúng chỗ hiểm, đây là khi còn năm tuổi mà sao hần nhớ tốt thế? Nghĩ lại chuyện cũ mà kinh... nghĩ lại mà kinh... tiếp tục thay người.

【 Hảo hữu 】 Naruto Naruto: lão Đại, ta kiên quyết đứng ở bên ngài

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: có chuyện gì cứ nói đi.

Mặc Thương rất là bình tĩnh bày tỏ nói nửa câu chưa lại nửa câu...cứ như thả từng viên kẹo lại không cho ăn... kẻ này quả nham hiểm.

Quả nhiên là Naruto Naruto ngay sau đó đã nói luôn rõ tấm lòng của mình...

【 Hảo hữu 】 Naruto Naruto: lão Đại này, ngài cùng Ninh Tâm có điểm không thích hợp?

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: ý cậu là chỉ cái gì?

【 Hảo hữu 】 Naruto Naruto: *đấm đầu* tiểu Ninh tâm này căn bản là còn không lớn lên, đó là kẻ một vạn năm tâm hồn trẻ nhỏ.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: như thế cũng tốt, thân thể mềm mại, lòng dễ đẩy ngã.

【 Hảo hữu 】 Naruto Naruto: @@

Lão Đại chẳng lẽ cả đời anh danh....chẳng lẽ lại yêu trẻ nhỏ...

【 Hảo hữu 】 Lưu Vân: xem ra người tâm ý đã định, chúng ta nói cái gì cũng không ảnh hưởng đến quyết định của người.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: nếu như nói như mình đời này cả đời cuối cùng muốn cố gắng đi tìm kiếm cái gì... vậy cũng chỉ có có 1 món này... một người này thôi.

【 Hảo hữu 】 Lưu Vân: ta hiểu .

Trầm mặc một lát, Lưu Vân nói.

【 Hảo hữu 】 Lưu Vân: cuối tuần mang Ninh Tâm hẹn đi, mọi người cùng nhau tụ họp gặp mặt, ta nghĩ Lý Tín cùng mọi người cũng có thể hiểu rõ ý của người, chúng ta cũng mới thật sự yên tâm.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: OK

Mặc Thương đầu kia đang bị một đám huynh đệ xa thay phiên luân chiến, Ninh Tâm bên này liền có vẻ tương đối thích ý nếu không phải là bạn tốt Một vạn năm trầm mặc nói một tiếng chúc mừng, cô nương này chính là quá yên bình!

【 Thì thầm 】 một vạn năm trầm mặc: chúc mừng em.

【 Thì thầm Ninh tâm: cảm ơn anh! Đúng rồi, Mưa nhỏ không có online sao anh?

【 Thì thầm 】 một vạn năm trầm mặc: con bé đang gấp rút ôn thi tốt nghiệp trung học không có thời gian chơi.

【 Thì thầm 】 Ninh tâm: thi tốt nghiệp đúng là rất trọng yếu tuy hơi đáng tiếc kỳ thật em rất muốn Mưa nhỏ tới tham gia hôn lễ của em, dù sao em ấy là người bạn thứ nhất mà em quen trong trò chơi này, không thể để cho em ấy chứng kiến em có hơi thất vọng.

【 Thì thầm 】 một vạn năm trầm mặc: anh sẽ chuyển lời của em cho con bé, có thể gả cho Mặc Thương, Mưa nhỏ cũng cảm thấy cao hứng cho em.

【 Thì thầm 】 Ninh tâm: Vâng

【 Thì thầm 】 một vạn năm trầm mặc: về sau có cái gì cần giúp đỡ cứ việc tìm anh, em là bạn của Mưa nhỏ cũng là bạn của anh.

【 Thì thầm 】 Ninh tâm: cảm ơn Trầm mặc huynh, lần trước quyết đấu em còn chưa có cảm ơn anh. Em thật sự rất cảm tạ anh cùng Mưa nhỏ.

【 Thì thầm 】 một vạn năm trầm mặc: không có gì, chúng ta là bằng hữu.

【 Thì thầm 】 Ninh tâm: ha ha, về sau anh có cần gì cần giúp cứ nói nha.

【 Thì thầm 】 một vạn năm trầm mặc: ta sẽ .

Một vạn năm trầm mặc hí híp mắt, lặng lẽ bỏ thêm một câu, ngày cần em trợ giúp rất nhanh đã đến. (L: ai, thật là kẻ ác...)

【 Thì thầm 】 Ninh tâm: vậy em cùng Mặc Thương đi Thanh Loan thác đây, có gì khi nào rảnh lại tán gẫu.

【 Thì thầm 】 một vạn năm trầm mặc: ừ, đi đi.

Mặc Thương dẫn nhà nương tử của mình một đường chạy vội tới trên tảng đá của Thanh Loan thác, hai người ngồi tựa vào nhau. Trên đỉnh đầu là ánh trăng sáng, bên người là thác nước suối chảy tai du dương tí tách không ngừng. (L: có vẻ lãng mạn....)

Cảnh đẹp, âm thanh êm dịu, đẹp hơn lại người trước mắt.

【 phu thê 】 Mặc thương: Ninh Tâm, cuối tuần em có rảnh không?

【 phu thê 】 Ninh tâm: có, làm sao vậy?

【 phu thê 】 Mặc thương: bọn họ muốn gặp em một chút, bọn anh là bạn bè chơi với nhau từ bé đến bây giờ.

【 phu thê 】 Ninh tâm: a... em em... em thấy ngỡ ngàng.

【 phu thê 】 Mặc thương: có anh ở đây, không sợ.

【 phu thê 】 Ninh tâm: OK, vậy em đi.

【 phu thê 】 Mặc thương: sang thứ bảy anh đi tới tr đón em.

【 phu thê 】 Ninh tâm: em có cần chuẩn bị cái gì không? Ách, em là nói cách ăn mặc một chút ....., mặc cái gì thì được đây? Còn có em có cần phải trang điểm gì không? Bất quá em không biết...

【 phu thê 】 Mặc thương: ngốc, khấn trương như vậy làm gì... cái gì cũng không cần chuẩn bị, em chính là tốt nhất.

【 phu thê 】 Ninh tâm: *bổ nhào ôm*, Mặc Thương anh là tốt nhất, à đêm nay chúng ta ở chỗ này ngồi sao?

Ai?

Mặc Thương nhếch khóe môi chẳng lẽ nhìn phu nhân nhà mình óc chút tiến bộ, hiểu được lãng mạn, ân ái, cần động phòng hoa chúc rồi sao?

【 phu thê 】 Ninh tâm: chúng ta có nên đem nhiệm vụ lần trước nhận làm? Dù sao chúng ta đã kết hôn thỏa mãn điều kiện của nhiệm vụ.

Được rồi... quả nhiên không nên đánh giá cao Ninh Tâm, không đúng... ngay cả chỉ số thông minh của cô nàng này không nên đánh giá thì tốt hơn! Hả bất đắc dĩ thờ dài, kích con chuột bạch y kiểm khách chậm rãi ôm sát linh khu trước mặt.

【 phu thê 】 Mặc thương: đêm nay chúng ta cái gì cũng không làm.

【 phu thê 】 Ninh tâm: Há? Vậy rất đáng tiếc.

【 phu thê 】 Mặc thương: ngu ngốc....

Tưởng tượng một chút cảm giác khi Kha Dĩ Mặc nói 2 chữ “ngu ngốc” ra đi, chắc là nghiền răng nghiền lợi hơi hận! Đây là ái quá hoá hận! Kha Dĩ Mặc đang muốn thật tốt dạy dỗ phu nhân của mình một phen, hệ thống thông cáo chữ to màu vàng chợt lóe kênh thế giới kênh lần nữa bộc phát.

Hệ thống thông cáo : thiên tướng giao trách nhiệm lớn lao cho người có tài. Chúc mừng người chơi công tử Nhã trái qua tôi luyện rốt cục tại luyện thành tuyệt thế thần binh “nghịch thiên đao”. Thần khí thứ 13 đầu tiên đã xuất... thần khí trong tay là thiên hạ ta có!

【 thế giới 】 Tiêu Dao tử: @@, thần khí Nghịch Thiên rốt cục xuất hiện.

【 thế giới 】 ngày mai sẽ tốt hơn: công tử! Ngài là thần tượng của ta.

【 thế giới 】 nguyệt Ảnh nhi: Nhã ca ca cố gắng lên... lần này xem những người khác còn có thể thế nào ....

【 thế giới 】 bát quái: thần ơi...hôm nay là ngày gì thế... Mặc Thương đại thần đón dâu, công tử Nhã đại thần luyện ra thần khí. Thật sự là câu chuyện thần thoại viết thêm 1 trang quan trọng

...

Hệ thống thông cáo: thiên tướng giao trách nhiệm lớn lao cho người có tài. Chúc mừng người chơi Nhàn rồi cực kỳ trải qua tôi luyện tốt cực luyện thành tuyệt thế thần binh “ngịch thiên đơn đao” . Thần khí nghịch thiên thứ 2 đã xuất hiện.... thần khí trong tay là thiên hạ ta có!

Trừng...

Trừng mắt

Lại trừng mắt...

Tiếp tục trừng mắt...

Hả...lần này kênh thế giới không phải là sôi trào mà quả thực muốn tê liệt.

【 thế giới 】 cực hạn súng ái: ☹....☹, cả đêm ra hai thần khí luyện thành, GM điên rồi?

【 thế giới 】 nhỏ nhỏ cá: GM không có điên, ta muốn điên rồi.

...

Hệ thống thông cáo: chúc mừng người chơi Mặc Thương cùng Ninh Tâm duyên kiếp dài lâu thành công hoàn thành nhiệm vụ Duyên định tam sinh trọn đời có nhau.

...

Kênh thế giới liên tục xuất hiện mười mấy giây trăm mặc, rồi bộc phát xôn xao.

AAAAAAAAAAAA.... GM hôm nay phát xuân...hôm nay quả thật là ngày tốt.

Chương 71

Ninh Tâm nhìn chăm chăm thông cáo của hệ thống lập tức sững sờ, nàng tựa hồ còn chưa có cùng Mặc Thương làm đi? Nhưng mà lúc Mặc Thương ôm nàng 1 cái, nàng ôm lại một chút mà thôi. Hệ thống thế nhưng lại tuyên bố hoàn thành Ấn tàng nhiệm vụ ?

Hoàn thành tuy rất vui vẻ nhưng là hệ thống tựa hồ quên nói vòng tiếp theo nhắc nhở đi. Trừng mắt nhìn nhiệm vụ rỗng tuếch nàng trợn tròn mắt.

【 phu thê 】 Ninh tâm: @@... Không có nhiệm vụ gợi ý...

【 phu thê 】 Mặc thương: anh bên này cũng không có.

【 phu thê 】 Ninh tâm: vậy chúng ta làm gì bây giờ?

【 phu thê 】 Mặc thương: thuận theo tự nhiên đi nếu là của chúng ta thì chạy không thoát.

【 phu thê 】 Ninh tâm: nhưng... đều tại em không tốt lúc trước nếu là đem Thần Long cho Nhân rồi cực kỳ thì tốt rồi hiện tại hẳn cũng có thần khí nghịch thiên anh lại cái gì cũng không có.

Ninh Tâm lúc này là vạn phần cảm thấy thực xin lỗi phu quân nhà mình, công tử Nhã vốn là cùng Mặc Thương luôn so tài, độ sức nhau hôm nay có hẳn Nghịch Thiên dao trong tay thì vị trí thứ nhất của Mặc Thương có nguy cơ. Nghĩ tới hết thấy đều là mình làm hại nàng hiện tại không chỉ là phi hổ chính mình mà nàng ngay cả tha thắm, còn thê thảm hơn.

【 phu thê 】 Mặc thương: ngốc... không có thần khí Nghịch Thiên không làm được đệ nhất, đối với ta mà nói anh vẫn là anh, đối với em mà nói anh còn là phu quân của em. Em sợ cái gì ?

【 phu thê 】 Ninh tâm: huh u, anh không cần phải an ủi em.

【 phu thê 】 Mặc thương: anh thật sự không thèm để ý. Ngoan... đừng khóc chúng ta đi phó bản được không?

【 phu thê 】 Ninh tâm: phó bản á? phó bản gì?

【 phu thê 】 mặc thương: Say khói các.

【 phu thê 】 Ninh tâm: ~~o (_)o ~~ Lại là Say khói các! ! ! Chúng ta là đi tìm ngược sao!

【 phu thê 】 Mặc thương: hôm nay đầu gì là này chúng ta kết hôn có lẽ có thể dính ít không khí vui mừng biết đâu có thể ra cái Tố Yên tiên ma ô.

Nàng căn ngón tay suy nghĩ một chút đầu gì mình hôm nay cũng là tân nương tử dù thế nào cũng là một thân đầy hi khí nàng cũng không tin mình cùng phó bản Say khói các lại bất tự không hợp như vậy. Kết quả là... Ninh Tâm cùng Mặc Thương 2 phu thê vượt qua đêm tân hôn ngổn ngang trong gió.

Trước phó bản Say khói các NPC lần lượt đưa mắt nhìn vợ chồng son này đi vào đi ra... đi ra đi vào nhiều lần tuần hoàn sau Ninh Tâm rất cực mệt mỗi năm ở trước mặt.

【 phu thê 】 Ninh tâm: đập đập, em cũng biết là không khí vui mừng cũng che không ngăn được sát khí của phó bản này, ô của em....

【 phu thê 】 Mặc thương: cách mạng chưa thành công, vi phu còn cần cố gắng, phu nhân chúng ta đi tiếp. (L: bó tay...)

/ (T o T)/~~ đêm tân hôn tìm tai vạ, luẩn quẩn trong lòng. Ninh Tâm khóc không ra nước mắt hay cho 1 đêm tân hôn, sừng sốt bị phó bản Say khói các gieo họa ghen ngào khó ngủ.

Biết được Kha Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm thứ bảy này cùng nhau tham gia tụ hội, đám người Phương Thiếu Vũ liên tục thương lượng vài ngày cuối cùng mới định ra hành trình. Dù sao cùng là cuối tuần đoàn người này chuẩn bị đi vui chơi. Trên công viên đá là nơi phần lớn thanh thiếu niên rất ưa thích du ngoạn, cộng thêm có mùa du lịch... nên coi như bọn họ cảm thấy rất cần thiết bắt cóc vài đàn em nấu cơm kết quả là Mưa nhỏ tí tách bị Lý Tín mời xin gia nhập. Vương Thuấn Nghiêu cũng đều tự mời học tử học muội. Đợi đến thứ bảy tiến đến số người trước mắt làm Lý Tín hoàn toàn trợn tròn mắt.

Nam3, nữ 3 còn không kể 2 nhân vật chính là Kha Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm, thân là lái xe Vương Thuấn Nghiêu bày tỏ áp lực cực đại. Phải biết tình huống ở trong điện thoại Kha Dĩ Mặc biết được tin tức bất đắc dĩ thờ dài nói:

“Chia ra hai nhóm đi thôi, mọi người tự mình lo, mình cùng Ninh Tâm tự thuê xe lên gặp nhau ở ocongr công viên.”

Ba nhóm người vốn là thời gian hẹn là là mười giờ rưỡi kết quả là sau khi đến đông đủ gặp mặt mắt thấy đồng hồ báo chỉ hướng mười hai giờ, Lý Tín ngửa mặt lên trời thờ dài... kế hoạch có biến.

“Người tại sao không nói? Lại còn mời nhiều người như vậy cũng không định ra kế hoạch cho hẳn hoi.” Phương Thiếu Vũ khịt mũi coi thường... đàn ông rồi rít lên tiếng ủng hộ, bên cạnh Mưa nhỏ tí tách đã sớm nhìn về phía sau lưng Kha Dĩ Mặc đang bị Ninh Tâm ôm chặt.

“ta khóc a...tiểu Ninh Tâm chị là Mưa nhỏ trong hiện thực cứ gọi chị là mưa nhỏ cũng được, chị vốn tên là Huyền. Tỷ đâu tốt cục trong hiện thực nhìn thấy em, quả giống như ta nghĩ, em lớn lên thật đáng yêu. Đến đây... nói cho tỷ tỷ nghe em bao nhiêu cân? Vì sao lớn lên lại như vậy?”

Đập đầu...nàng thừa nhận chính mình than hình nhỏ nhắn xinh xắn, nhưng còn không có đến mức là vị thành niên nha! Ninh Tâm khóc không ra nước mắt nhìn nhìn chị gái trước mặt, lại vẻ mặt xin giúp đỡ liếc về Kha Dĩ Mặc, cả người bị Mưa nhỏ ôm vào trong ngực, ôm chặt kinh khủng.

“Mưa nhỏ, bà đừng trêu chọc Ninh Tâm, cẩn thận bé ấy khóc lão Đại sẽ đau lòng coi chừng bị trả thù.” Lý Tín rất trượng nghĩa giúp Ninh Tâm nói vài lời trong nháy mắt liền tiếp thụ lấy ánh mắt cảm kích của Ninh Tâm, cùng với sát khí của Khã Dĩ Mặc.

Mưa nhỏ tí tách không cho là đúng.”Đây còn không phải là Ninh Tâm đáng yêu ư? Nói nghe này em gọi ta là tỷ tỷ cũng được, mặc dù ta cũng là đại học năm nhất...”

“Thôi thôi... hiện tại một đám người đứng ở cửa nói chuyện làm cái gì? Dem hành lý cất dọn còn lấp đầy bụng rồi nói sau.” Vương Thuấn Nghiêu

vung tay, các học tử, học muội rồi rít hưởng ứng. Kha Dĩ mặc cũng mượn cơ hội đem Ninh Tâm đoạt lại từ tay Mưa nhỏ một mặt mỉm cười nói:

“Đúng vậy đang dừng bên ngoài đi vào trước để ăn cơm.”

“Lão Đại ăn cơm có thể, bất quá hôm nay chúng ta chính là muốn cơm no áo ấm”

Hả? Cơm no áo ấm? Ninh Tâm hết sức tò mò.

“Có ý gì?”

“Đi vào sẽ biết.”

Vì sao gọi cơm no áo ấm?

Nhìn qua trên bàn bếp nguyên liệu nấu ăn nàng trợn tròn mắt. Chỉ chỉ trên bàn nguyên liệu nấu ăn nàng dè dặt hỏi:

“Cái gọi là cơm no áo ấm không phải là muốn tự chúng ta làm hả?”

“Bingo! Đáp đúng. Hơn nữa chúng ta trước đó quyết định phân tổ một nam một nữ phối hợp, nam nữ phối hợp làm việc không sao.” Nhìn xem Lý Tín cười vẻ mặt dạt dào, lại xem xét đám nữ kia tự động hướng Lý Tín, nàng cảm thấy đầu đầy hắc tuyến rất không xác định chỉ chỉ chính mình lại chỉ chỉ Kha Dĩ Mặc

“Chẳng lẽ, em cùng Dĩ Mặc một tổ?”

“Nói nhảm hai người các người không cùng 1 tổ, chẳng lẽ còn làm gì?” Vương Thuấn Nghiêu đương nhiên cùng học tử 1 đội, Mưa nhỏ cũng chọn nguyên liệu nấu ăn đi theo Lý Tín rồi chạy ra.

Liếc mắt nhìn Ninh Tâm sững sờ một cái, Phương Thiếu Vũ thong thả đi đến trước mặt ông bạn vỗ vỗ vai bày tỏ an ủi.

“Nếu làm không được các người ăn mì đi.” Nói xong dẫn tiểu học muội chạy vội.

“Nấu cơm đó...” Trầm mặc ước chừng ba phút, Ninh Tâm cuối cùng từ trạng thái cõi thần tiên định thần, vẻ mặt hi vọng nhìn Kha Dĩ Mặc.

“Con trai tránh xa nhà bếp.” Kha Dĩ Mặc buông tay ra ngụ ý...nấu cơm xào rau đừng tìm anh.

Nàng nhìn trời không nói gì. “Chúng ta đi ra ngoài mua mì úp ăn chắc được rồi.”

Kha Dĩ Mặc hoàn toàn nghe hiểu ý của bạn gái bảo bối mua mì ăn liền... Nàng ngay cả nấu mì cũng không biết.

“Vẫn chưa tới mức đó.”

“hả?” Nàng nhìn qua Kha Dĩ Mặc từng bước từng bước đến gần nguyên liệu, lập tức tiểu vũ trụ thiêu đốt.

“Anh có biện pháp gì?”

Lấy ra điện thoại di động, Kha Dĩ Mặc cúi đầu ấn nút rồi một lát sau đem di động lên trước mắt Ninh Tâm nói từng chữ:

“Bách Khoa là vạn năng , tìm thực đơn hiện tại học .”

Nhìn qua thân ảnh Kha Dĩ Mặc tiêu sái xoay người, nội tâm nàng yên lặng rơi lệ.

Buổi trưa ăn mì tôm..... nàng cũng chỉ biết sớm làm chuẩn bị thôi. ~~o (_)o ~~

Chương 72

Một đồng tiền đầu thế làm khó anh hùng hảo hán đây là điển cố nàng luôn được dạy bảo, nhìn 1 bao lớn đồ ăn sống sờ sờ trước mặt vậy mà đem hai kẻ trưởng thành lăn qua lăn lại không thể tưởng tượng nổi. (L: cả 2 đều ko biết nấu ăn ... sau này đại thần khổ rồi...)

Nâng di động lên so sánh công thức Kha Dĩ Mặc lúc đầu còn nghiêm trang sau suy đi nghĩ lại tìm vài món đơn giản mà ăn được. Ninh Tâm còn tích cực chủ động yêu cầu làm trợ thủ, hai người mặc dù là mười ngón tay chưa làm thứ này bao giờ, nhưng cũng không có nghĩa là mù...gọt vỏ, vỏ da chắc đại khái cũng biết. Cần đem nguyên liệu rửa sạch cái này cũng biết...Sau khi phi thường cao hứng đem đám ra bỏ bỏ, củ gọt gọt...nhìn những thứ vớt vào thùng rác....tự dưng Ninh Tâm ầm ức rụt rụt tay.

“Hình như... em gọt bỏ hơi nhiều.”

Kha Dĩ Mặc bình tĩnh liếc mắt nhìn một cái, rồi lại từ trên bàn lấy thêm cứ thể đưa cho Ninh Tâm.

“Không sau, bên trong chắc ăn ngon hơn bên ngoài.” (L: @@ choáng... 2 tiểu thư công tử của tôi ơi, đừng chà đạp thực phẩm vậy chứ...)

TT lãng phí lương thực là điều đáng xấu hổ !

Ninh Tâm gãi gãi đầu nhìn đồng cái trắng trơn qua một bên âm thầm bấm điện thoại gọi cho cha.

Lão Ninh sau khi nghe nói nữ nhi bảo bồi chuẩn bị tự mình xuống bếp nấu ăn ông ước chừng sừng sốt ba giây không nói gì

Aaaa, đứa con bảo bồi hãnh nâng niu trong tay nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa 19 năm qua chưa từng nấu cơm, mà chỉ vào phòng bếp ăn trộm. Vậy mà vì tiểu tử kia lạ vào phòng bếp nấu cơm. Nó dám sai con gái rượu của hãnh nấu cơm ư, đáng giận?

“Bảo bồi nói cho con biết, tìm bạn trai cũng phải tìm người như cha vậy . Con xem mẹ con khi nào thì vào qua phòng bếp? Để cho lão bà nấu cơm,

không phải là nam nhân tốt.” (L: định nghĩa này ở đâu vậy, vậy chứ phụ nữ làm gì....ko nấu cơm cho gia đình ăn, vậy thì nhà đó quả là rất bất hạnh... mà thôi, tùy nhà...)

Bà Ninh thì càng muốn gặp con rể vì bà càng nghĩ càng thích, nhưng mà nhạc phụ tương lai đối với người yêu của nữ nhi bảo bối chính là hơi giống 1 kiểu địch nhân tồn tại. Nào hâm mộ, ghen ghét! Rồi là không vừa mắt! Rất muốn bới móc, bới móc!

Tóm lại một câu nói dám đoạt nữ nhi bảo bối của lão không có cửa đâu!

“Nhưng bà nội nói nữ nhân không nấu ăn không phải là cô gái tốt.” Ninh Tâm nói thầm, đầu kia ông Ninh trực tiếp phát điên... đây coi như là nữ nhi tiếp tay cho giặc sao?

“Bảo bối vậ con đem mẹ ở chỗ nào ?” Ông dè dặt liếc nhìn vợ một cái chỉ thấy lão bà xinh đẹp chân mày lá liễu đôi mắt đẹp trừng, không chút khách khí chỉ hướng trên ghế kê ông tới.

☞...

Nhất thời nhanh miệng quên mẹ mình là đóa hoa tuyệt thế .

“Khụ khụ... mẹ đó là trong ngoại lệ ...ngoại lệ.” Ninh Tâm càng nói càng chột dạ, ở trong lòng tự nói với mình 1 câu “thảm”, liền nghe đến tiếng cười của mẹ từ trong điện thoại truyền ra.

“Bảo bối con nói ta cái gì thế?”

Đang đàm luận tài nấu nướng... Nhưng Ninh Tâm sẽ không quên, đây là cấm kị của nữ nhân Ninh gia.

Bà Ninh tiếng cười càng phát ra khá to làm mặt Ninh Tâm lập tức nhăn thành cái bánh bao. Nhìn xem Ninh Tâm vẻ mặt cứng đờ, đứng ở một bên Kha Dĩ Mặc lông mày lộ vẻ ôn nhu. Khóe miệng cười, đột nhiên liền đi tới sau lưng Ninh Tâm ghé tới bên tai của nàng hù dọa làm Ninh Tâm suýt nữa rơi ngay cái di động

“Đang nói gì vậy?”

Kha Dĩ mặc hơi thở bay tới bên tai Ninh Tâm, chọc cho nàng một hồi tim đập nhanh, tai đều nhanh đỏ bừng.

“A!” Bà Ninh đột nhiên một tiếng rú lên, sừng sốt làm cho Ninh Tâm bị hù dọa.

“Bảo bối này, mẹ nghe được bên cạnh con có tiếng con trai, là ai thế?” Bà Ninh hưng phấn đoạt di động trên tay chồng.

“Ách...” Ninh Tâm bần khoản này nên như trả lời thế nào? Nàng còn chưa có chuẩn bị tinh thần đem Kha Dĩ Mặc giới thiệu cho Nhị lão, nhưng ngẩng đầu nhìn nhìn người bên cạnh mình vẻ mặt ôn nhu, nàng cảm giác nếu là phủ nhận quan hệ hai người thì ánh mắt trong sáng của Kha Dĩ Mặc lập tức ám chìm xuống.

“Ách...” Bánh quy kẹp nhân thì không tốt....

Cẩn rắng, nhắm mắt, lấy khẩu khí.

“Anh ấy là bạn trai con!”

Là khí thế? Khí phách!

Người ta chẳng những tỏ tình khí thế kinh người, mà cho dù hồi báo cho người trong nhà cũng là 10 phần khí phách. So sánh với nàng, Kha Dĩ Mặc cảm thấy hổ thẹn... quá hổ thẹn!

Bà Ninh đầu kia hưng phấn không đúng... bà sục sôi. Ôm di động mạnh mẽ hướng người lão công gối đầu, đáng thương cho lão cha định làm lễ rửa tội cho nữ nhi thì than thế lại bị lão bà đại thân tàn phá.

Cả người mỗi một hạt quả chính là ngày còn không có tối mà trước mắt chỉ thấy ánh sáng chợt loé...chợt lóe chợt lóe long lanh.

Nghe mẹ hét lên trong điện thoại nàng khóc không ra nước mắt. Nàng vốn là chỉ là muốn thỉnh giáo một chút như thế nào làm ra một mâm con ngon miệng. Ai ngờ đến chuyện sẽ phát triển đến nước này... lại đem Kha Dĩ Mặc giới thiệu cho cha mẹ. Mình thật quá xúc động .... nàng tại sao phải thừa nhận sớm như vậy chứ?

Nhìn thấy Ninh Tâm vẻ mặt buồn bực, Kha Dĩ Mặc chỉ cảm thấy trong lòng ấm áp động tâm hai tay không đợi Ninh Tâm kịp phản ứng đã đem người ôm ở trong ngực.

“Ninh Tâm, anh rất vui.” Ninh Tâm đầu óc đang chống đỡ không được lại mềm ra, quanh người hẳn là mùi thơm của nàng. Thấy nàng thả lỏng lại ôm chặt hơn.

“Vui vì cái gì?”

Kha Dĩ Mặc vùi đầu tại cổ Ninh Tâm thấp giọng lầm bầm:

“Vì em ở bên cạnh anh.”

Ninh Tâm mặt đỏ ửng: “Nhưng mà rất ngốc... ngay cả đồ ăn cũng không biết làm.”

“Anh sẽ học.” Kha Dĩ Mặc cười khẽ.

“Em thấy mình năng lực quá kém, không biết làm việc nhà.” Ninh Tâm tiếp tục xấu hổ.

“Anh làm.” Kha Dĩ Mặc mặt mày cong cong.

“Em sẽ không biết chăm sóc người khác...em nói em chỉ là 1 đứa trẻ chưa trưởng thành rất ngây thơ.” Nàng vẻ mặt bi phẫn, đây là nỗi đau của nàng.

“Như vậy là tốt rồi... cả đời chưa trưởng thành cũng không sao.” Kha Dĩ Mặc than nhẹ một tiếng. Nếu là trời cao cho hẳn đủ thời gian, hẳn sẽ dùng thời gian còn lại sẽ sủng ái cô gái trong ngực này.

“Nhưng mà...” Ninh Tâm cau mày.

“Gì vậy?”

“Em muốn học... em muốn lớn lên, em sẽ chăm lo cho anh. Dĩ Mặc em vĩnh viễn sẽ không vô dụng như vậy.”

Ở trong ngực Ninh Tâm khẽ cau mày, từng tiếng nói nhỏ nhưng lại làm cho cả lòng hẳn rung chuyển. Tuy nhỏ nhưng hẳn không thể chống cự nổi. Hẳn có chút ngọt ngào hít thở không thông. Trong lòng hẳn có 1 tia đau

đón.... thiên ngôn vạn ngữ nói không nên lời, cuối cùng cũng chỉ có thể đem Ninh Tâm ôm càng chặt hơn.

“Đứa ngốc.”

Lý Tín vốn là chỉ là muốn cầm mấy củ khoai tây nhưng khi hấn vừa vào cửa nhìn 1 màn trước mắt hấn trợn mắt há hốc mồm. Vội vàng che lên con mắt. Phi lễ chớ nhìn phi lễ chớ nhìn... hấn còn không muốn đau mắt hột!

Nhưng là... hình ảnh Kha Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm ôm nhau thoát nhìn rất ấm áp. Vậy thì... trộm nhìn một cái?

Dè dặt giang hai tay ra.

Hả?

Trước mắt, Kha Dĩ Mặc đang rửa sạch rau, Ninh Tâm đứng ở bên cạnh lấy dao khoa tay múa chân.

Này... là muốn giết người diệt khẩu sao?

“Có việc gì?” Kha Dĩ Mặc ngẩng đầu. Lý Tín đầu lắc thành cái trống.

“Không có việc gì!”

“Vậy cậu tới làm gì?”

Lý Tín cảm giác mình không có gì sai lầm, nhưng trong ánh mắt của thằng bạn kia rõ là tức giận cùng sát khí kết hợp.

“Ta... Ta tới lấy khoai tây .”

Vài củ khoai tây lăn đến trước mặt Lý Tín.

“Còn có việc gì nữa?”

“Không có... không có.”

Kha Dĩ Mặc mày nháy lên, mắt trầm xuống.

“Vậy còn không đi?”

“Ta là rất muốn đi ...” Lý Tín vẻ mặt khó xử, lại dè dặt hướng Kha Dĩ Mặc giơ giơ lên cái cầm.

“Nhưng ta chỉ là muốn hỏi một chút, tiểu Ninh Tâm thái thức ăn như vậy liệu có...?”

“A!”

Kêu thảm thiết theo tiếng Lý Tín vang lên.

Chỉ nghe được dao “leng keng” rơi xuống đất, Ninh Tâm hai mắt nổi bão tố. Thật sự là phong thái đồ máu!

Lý Tín lắc đầu cảm thán, người trước mắt ảnh chợt lóe vốn là đứng ở trước mặt Kha Dĩ Mặc một cái bước xa vượt đến bên cạnh Ninh Tâm đem đầu ngón tay nâng ở trong lòng bàn tay thối thối.

“Ngoan, không khóc.” Kha Dĩ Mặc đau lòng mà đem Ninh Tâm ôm vào trong ngực.

“Đau lắm hả?”

Ninh Tâm cắn môi dưới khẽ lắc đầu.

“Nha đầu gối đau thìnói, không cần phải chịu đựng. Đi anh dẫn en đi bằng bó rất nhanh sẽ không đau nữa.” Kha Dĩ Mặc rất ôn nhu đỡ Ninh Tâm ra khỏi nơi nấu ăn.

Lý Tín trợn mắt há hốc mồm nhìn qua bong hai người chạy càng xa, chờ khi Kha Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm nhanh đã biến trước mắt , nhìn lão đại bộ dạng ôn nhu hẳn đã kích rồi mới bừng tỉnh lại đuổi theo.

“Dĩ Mặc, chờ mình một chút.”

Được rồi quả nhiên huynh đệ là gió, lão bà mới là trời mà danh ngôn quả không sai!

Bởi vì Ninh Tâm tay phải bị thương, Kha Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm cho đến cuối cùng vẫn không có thể làm ra 1 bữa ăn từ lúc chào đời tới nay. Đối mặt với kết quả này Ninh Tâm rất là xấu hổ, Kha Dĩ Mặc thì không nói gì, mọi người thì thoải mái .

Chật chạp mới bị dao cắt vào tay với bọn họ là có thể phát sinh quy mô thảm án nhỏ, nếu thật làm ra món ăn sẽ không bị trúng độc đó chứ?

Bị đặc thù đối đãi cầm lấy môi cơm ăn Ninh Tâm khuấy lấy cơm trong bát, đối với các món ăn trên bàn hoàn toàn không đếm xỉa. Xắt thức ăn bị đứt tay đã rất mất mặt ở trên bàn cơm dùng muỗng đảo lấy món ăn cũng quá kỳ cục không phải là có cơm tẻ sao.

Ta nhai... ta nhai... ta dùng sức nhai! Ừ, cũng ngọt.

“Ninh Tâm sao không gắp thức ăn? Ta làm món này cũng không tệ lắm.” Bị Vương Thuấn Nghiêu mời học tử Cốc Lam rất là nhiệt tình mà đem cá chuyển tới trước mặt Ninh Tâm. (L: amen, mụ này cũng đi theo hả, giờ mới để ý, quả này ko yên bình rồi, con trâu già tới đây, bạn nghĩ sói và cừu sẽ thế nào...)

Ninh Tâm nhìn một chút môi cơm trên tay, nhìn lại một chút món ăn trước mắt lắc đầu:

“Cảm ơn học tử, em không thích ăn tôm lắm.”

“Như vậy thật đáng tiếc.” Cốc Lam cười cười nói xong cũng đem tôm ra bên cạnh.

Mưa nhỏ đang thờ ơ lạnh nhạt, mày khế nhăn lại. Ninh Tâm ngón tay bị thương chỉ có thể dùng cơm muỗng ăn cơm, tôm muốn ăn lột vỏ, Ninh Tâm căn bản không thể chính mình động thủ. Rõ ràng chuyện này cái cô tên Cốc Lam là có ý gì.

Mưa nhỏ yên lặng để đưa xuống, chuẩn bị đem tôm đến chính mình giúp Ninh Tâm bóc đã thấy trên bàn 1 cái khay chuyển đến trước mặt Ninh Tâm.

Kha Dĩ Mặc nhặt được hai con tôm he, 10 ngón tay thon dài thật nhanh đem tôm bỏ vỏ vào đến bên miệng Ninh Tâm.

“Không thích ăn cũng phải ăn, tôm rất có dinh dưỡng.”

“Này....” Ninh Tâm thấy đến trên bàn mớ mấy ánh mắt đồng loạt nhìn chăm chú vào mình không khỏi có chút xấu hổ.

“Em tự mình ăn là tốt rồi.”

“Ngoan ăn đi.” Kha Dĩ Mặc đem tôm tới gần hơn, Ninh Tâm bất đắc dĩ cắn.

“Ăn ngon không?”

Ninh Tâm vừa nhai vừa gật đầu.

“Ăn ngon thì tiếp tục.” Kha Dĩ Mặc thuận tay lại cầm thêm mấy con tôm, bỏ vỏ đem thịt trắng mềm ngọt đút cho Ninh Tâm.

Một kẻ ăn, 1 kẻ bóc hai người sức chiến đấu rất cường hãn giọt, chờ những người khác nhìn thấy Kha Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm trong không khí ân ái lấy lại tinh thần thì nửa khay tôm đã vào bụng Ninh Tâm. (L: ta cá đại thần cố ý....)

Trên mặt bàn những người khác là cười trộm, Cốc Lam xanh cả mặt Kha Dĩ Mặc cùng cô ta... thật là không coi ai ra gì . (L: xin hỏi chị đây có gì đáng để ng` ta coi.. haizz, ko biết xấu hổ)

Xem đi xem đi....không thích ăn mà được lão đại bóc cho ăn đến nửa khay....quả nhiên yêu thương vượt biên giới mà.

Chương 73

Hoạt động buổi chiều đương nhiên là ở công viên trò chơi.

Đối với người thanh niên mà nói chỗ vui chơi là phần kích thích có lực hấp dẫn nhất. Một đám người đứng phía dưới dù là xếp hàng đến gần hai giờ nhưng vẫn nhiệt tình vẫn như cũ.

Đương nhiên rồi trong đám người này có ngoại lệ.

Ninh Tâm nhát gan chứng kiến hai vòng trên không trung cao thấp chuyển động cả người cảm thấy choáng váng dọa đến sắc mặt trắng bệch, mặc kệ Mưa nhỏ tí tách dụ dỗ lừa gạt thế nào, vẫn là không thể làm cho Ninh Tâm vào trong.

“Mọi người chơi đi, ta cùng Ninh Tâm muốn đi chỗ khác.” Kha Dĩ Mặc dắt Ninh Tâm muốn đi, Mưa nhỏ trêu ghẹo nói:

“Lão Đại đau long cho Ninh Tâm như vậy. Mình cũng không chơi, muốn cùng Ninh Tâm hưởng thụ săn sóc nha.”

Kha Dĩ Mặc cười cười.

“Là ta tự mình không thể chơi.” Nói xong liền lôi kéo Ninh Tâm đi.

“Hả? Lão đại vì sao không thể chơi? Chẳng lẽ sợ độ cao?” Mưa nhỏ tí tách không hiểu ra sao quay đầu nhìn về phía Lý Tín. Một vòng nhìn quét xuống ai ngờ mới vừa rồi 1 đám người còn vẻ mặt hưng phấn giờ đã đồng dạng yên lặng.

“Làm sao vậy?” Cảm giác được không khí có gì đó là lạ.

Hồi lâu Lý Tín mới chậm rãi thở ra một hơi nói:

“Dĩ Mặc tim không tốt.”

Lý Tín nói cũng không tỉ mỉ nhưng là nhìn từ thần sắc của Lý Tín thì nàng có thể rõ ràng biết rõ, Kha Dĩ Mặc tim không chỉ là 2 chữ không tốt.

“Ninh Tâm biết không?” Trầm mặc một lát, nàng nghĩ tới Ninh Tâm. Nhìn xem cô gái ngây thơ vô tư giống như cả đời đều chưa trưởng thành

liệu có thể chịu được đau xót có đầy dưng khí đi để kiên cường đối mặt sao?

Lý Tín lắc đầu, mắt nhìn kha dùng mực bọn họ phương hướng ly khai về mặt có chút hoảng hốt.

“Nếu có một ngày biết thực hi vọng Ninh Tâm không làm cho người ta thất vọng.”

Nhìn thực tế bày ở trước mặt, Ninh Tâm quá ngây thơ liệu có thể mang đến hi vọng cho Kha Dĩ Mặc sao? Hay là xoay người rời đi tiếp tục theo đuổi sự vô tư của Ninh Tâm đây?

Mưa nhỏ theo Lý Tín con mắt nhìn, tiện đà khẽ mỉm cười.

“An tâm, ta tin tưởng Ninh Tâm, cũng tin tưởng lão Đại. Hai người bọn họ hạnh phúc không phải là giả.”

Phương Thiếu Vũ vỗ vỗ vai Lý Tín.

“Đi thôi chúng ta lo lắng cũng là uổng công, thuyền tới đâu cầu tự nhiên thẳng. Điều chúng ta bây giờ phải làm chỉ là đem thời gian, cùng không gian cho bọn họ.”

“Ừ.”

Đoàn người thu hồi thần sắc u buồn, lần nữa gia nhập vào hàng dài.

Đang khi bọn Lý Tín thở hỗn hển gian nan tại chỗ xếp hàng thì Kha Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm lại ở đây chơi rất vui vẻ

Nhìn phần lớn trò chơi 2 người này chính lãng mạn cùng ấm áp. Ninh Tâm tính như đứa trẻ, Kha Dĩ Mặc bị nàng dắt đi xuyên qua 1 đám trẻ con. Hai người chen đến bàn trò chơi phía trước, Ninh Tâm nhìn nhìn con gấu trắng lại một đôi mong đợi nhìn vào Kha Dĩ Mặc.

“Bản không trúng làm sao bây giờ?” Kha Dĩ Mặc vừa hỏi, vừa giơ súng nhắm vào con gấu.

“Bản không trúng liền phạt anh mua cho em 2 con gấu nhỏ.” Ninh Tâm cố ý nghiêm mặt nghiêm trang trả lời.

Kha Dĩ Mặc cười khẽ. “Vậy nếu là bản trúng thì sao?”

“Vậy em sẽ mua cho anh một con gấu.”

“Mua một con? Làm gì?” Nghe được đáp án của nàng, Kha Dĩ Mặc cảm thấy lạ như thế nào bản trúng hay không trúng thì vẫn là không tránh khỏi phải mua gấu vậy?

“Làm cái gì...” Ninh Tâm nghiêng đầu cười nói:

“Thì là anh 1 con, em 1 con, gom lại là 1 đôi.”

“OK, vậy chúng ta sẽ cho có đôi!” Tiếng nói ra tay nâng súng vang lên.

“Phanh.” Một tiếng, con gấu nhỏ theo tiếng súng cùng nhau rơi xuống đất, Ninh Tâm miệng há hình chữ O !

Chậ chậ mặc dù trong lòng mỗi cô gái đều có 1 bạch mã hoàng tử đều là đánh đâu thắng đó không gì không làm được, nhưng mà vương tử của nàng quá chói mắt . Nhớ ngày đó tại trong sân chơi, Cha cùng mẹ liên hợp mà chưa từng có được con búp bê nàng thích. Nhìn xem Kha Dĩ Mặc anh tuấn bỏ súng xuống đem gấu nhỏ đến trong lòng bàn tay mình, nàng cảm giác mình giờ phút này con mắt nhất định hơi hồng.

“Dĩ Mặc anh rất lợi hại.” Ninh Tâm ôm gấu vào trong lòng, trên mặt nở nụ cười sáng lạn. Kha Dĩ Mặc gạt gạt sợi tóc bay ra của nàng, chạm mũi nói.

“Không nên xem thường bạn trai em.”

Ninh Tâm gật đầu mạnh “Ừ.”

“Vậy con gấu của anh thì sao?”

“Em mua cho anh.” Ninh Tâm một tay kẹp lấy con gấu khoa tay múa chân nói:

“Em mua cho anh 1 con lớn. Có thể làm gối đầu.”Ninh Tâm giang hai tay vòng to.

“Như vậy thì cũng không cần mua.” Kha Dĩ Mặc ý vị thâm trường nhìn chăm chú vào Ninh Tâm, chọc cho nàng trên mặt tràn đầy hiếu kỳ vẫn hỏi:

“Vì sao?”

“Bởi vì... trước mặt của anh so với ôm gấu, đem cô ấy cho anh ôm thì tốt rồi.”

Ngao! Người xấu! Lại bị giỡn!

“Dĩ Mặc anh đáng ghét!” Ninh Tâm vung lên quả đấm nhỏ liền làm bộ muốn đập, Kha Dĩ Mặc vừa trốn, vừa trêu chọc nàng.

“Thẹn quá hoá giận... thẹn quá hoá giận, gấu lớn thẹn quá hoá giận .”

“Kha Dĩ Mặc anh có bản lĩnh thì đừng chạy, bại hoại!”

“Có bản lĩnh tới đây bắt anh nha.”

“VẬY ANH CHỜ NÚP.”

“Không né chính là đũa ngọc.”

“Bại hoại!”

Hai người chạy vây quanh cái cái tiểu đình, dưới ánh dương ấm áp chiếu rọi trên gương mặt 2 người nụ cười sáng lạn quyến rũ chói mắt.

Đùa giỡn một lát mắt thấy Kha Dĩ Mặc thần sắc có chút tái nhợt, nghĩ đến thân thể hần, Ninh Tâm vội vàng đình chỉ chơi đùa ngoan ngoãn cùng ngồi bên cạnh Kha Dĩ Mặc.

Ninh Tâm tựa ở đầu vai người kia nghỉ ngơi trong chốc lát, gương mặt trông thấy từ nơi xa, hai con mắt lập tức tỏa sáng.

“Dĩ Mặc chúng ta đi ngồi chỗ cao chọc trời được hay không?”

Cao chọc trời là biểu tượng của sự lãng mạn, nó tình yêu chứng, thánh địa của yêu thương.

Nhìn xa xa thấy cao chọc trời, Kha Dĩ Mặc ánh mắt bỗng nhiên tối sầm lại.

“Ninh Tâm em đi đi, anh ở chỗ này chờ em.”

“Hả?” Ninh Tâm quay đầu trên mặt hưng phấn thoáng chốc biến mất.

Một người tới đó không phải là lãng mạn mà là cô độc.

“Anh không thể ngồi ở đó.” Kha Dĩ Mặc cười khố.

Ninh Tâm bưng tỉnh đại ngộ “Thì ra là anh sợ độ cao?”

Kha Dĩ Mặc khẽ lắc đầu, ánh mắt nhìn chăm chú vào nơi kia, trầm mặc hồi lâu rốt cục mở miệng.

“Không phải là sợ độ cao là bởi vì nơi này.” Kha Dĩ Mặc cầm tay Ninh Tâm đặt lên nơi có trái tim của mình.

“Kỳ thật ngay từ đầu anh đã muốn nói cho em, nhưng là anh sợ sẽ hù đến em, cho nên không có nói rõ. Ninh Tâm, thực xin lỗi.”

Sự việc này đã từng không cách nào nói ra, vậy mà bây giờ dĩ nhiên lại dễ dàng nói ra khỏi miệng như vậy.

Nhìn qua vẻ mặt ngưng trọng của Dĩ Mặc, đơn thuần như Ninh Tâm cũng cảm nhận được khẩn trương. Tay bị Kha Dĩ Mặc áp lên ngực không ngừng run rẩy. Chậm rãi đầu ngón tay nắm lấy áo của hắn, Ninh Tâm nhìn thẳng con mắt Kha Dĩ Mặc nói từng chữ:

“Anh cứ nói, em sẽ nghe. Em không sợ...em sẽ không sợ.”

“Ninh Tâm.” Kha Dĩ Mặc chỉ chỉ vị trí trái tim.

“Anh là trẻ bị sinh non, sinh ra lúc kiểm tra bị mắc bệnh tim. Những năm này vẫn đang làm trị liệu nhưng tim theo số tuổi đi lên mà trái tim này sớm muộn có thể gánh nặng sẽ một ngày.” (L: đúng thể càng lớn thì bệnh càng trầm trọng, mỗi năm sinh nhật qua đi ta càng thấy ngày chết tới rất gần...)

Nói xong hắn im lặng.

Ngoài trầm mặc hắn không biết mình còn có thể làm những gì, nói gì .

Trái tim sớm muộn có 1 ngày không chịu nổi, có lẽ muộn cũng có lẽ sớm. Khả năng sau 10 năm, hơn mười năm... có lẽ dài hơn... Cũng có thể có thể ngày mai, ngày một..... Cả ngày ở dưới bong ma của tử vong ngay cả thời hạn khi nào mình chết không không rõ. Như vậy chính mình dù là có được sự giàu sang, quyền lợi, năng lực, bề ngoài duy chỉ có không có sự khỏe mạnh cùng tương lai. (L: đúng chẳng có gì cả.....)

Lời nói nhẹ nhàng đã hứa hẹn hôm nay buông tay đã là không thể. Có thể hẳn không biết với thực tế đáng sợ như vậy Ninh Tâm liệu có đủ sức đối mặt

Yên lặng... chung quanh ồn ào náo động, tiếng người huyên náo. Tại tiểu đình hai người, ngòai dựa sát vào nhau đến gần, tay vẫn như cũ đặt ở trước ngực Kha Dĩ Mặc, cảm thụ được trái tim hơi yếu nhẩy lên.

Đột nhiên hít vào một hơi, Ninh Tâm ngẩng đầu lên lên nhìn hẳn, con mắt to sáng lấp lánh thoáng chốc hoa quang tràn đầy, ánh mặt trời chiếu rọi lóe ra kinh tâm động phách.

“Dĩ Mặc, anh còn muốn kết hôn với em đó.” Nhẹ nhàng một tiếng nói nhỏ, Ninh Tâm mặt giãn ra ôn nhu cười một tiếng,

“Năm nay em học năm nhất đại học, còn có ba năm nữa em liền tốt nghiệp. Chờ em sau khi tốt nghiệp, anh cưới em được không?”

Ninh Tâm ngẩng đầu lên, mắt to thẳng tắp nhìn chăm chăm Kha Dĩ Mặc không để cho hẳn có nửa điểm chần chờ.

“Mẹ em thường cùng em nói, thế giới này có luôn có những kỳ tích. Em mặc kệ về sau thế nào, em chỉ biết là anh bây giờ còn sống sờ sờ đứng trước mặt em, em có thể cảm nhận trái tim anh đang đập. Nhân thế vô thường sinh mệnh của ai so với ai dài ngắn nào còn không biết, không đúng.... phải nói hai người chúng ta cũng sẽ bình an sống lâu trăm tuổi. Không cần phải bi quan như vậy.” Ninh Tâm đưa tay kéo lấy môi Kha Dĩ Mặc, kéo thành 1 cái thật to.

“Miệng luôn cười, sự khỏe mạnh tự nhiên đến.”

Kha Dĩ Mặc bị Ninh Tâm đem mình kéo thành đầu heo, lẳng lặng nhìn qua nàng, ánh mắt chuyên chú mà có thần sắc không hiểu ở trong mắt nhẩy động động.

Luôn có một linh hồn ấm áp đều nghe theo tâm linh bị thương, tịch mịch hẳn biết rõ mình đã tìm được linh hồn của mình.

“Ninh Tâm, là em dám chọc anh, anh sẽ không buông tay...không có buông tay.”

“Á, em chọc anh, yên tâm ...yên tâm đi, em sẽ chịu trách nhiệm.” Ninh Tâm giơ hai tay, ôm cổ hẳn.

Nàng chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày chính mình sẽ làm ra chuyện lớn mật như thế. Nhưng giờ khắc này ngoại trừ ôm chặt hẳn, nàng cũng không biết còn có cử động nào có thể làm cho hẳn hiểu rõ tâm ý của mình. (L: có ..... kiss?... ha ha)

Có lẽ nàng thật sự còn rất ngây thơ, hoặc là nàng xác thực rất ngây thơ. Vương tử cùng công chúa vĩnh viễn là câu chuyện cổ tích xưa, thực tế gian khổ cùng đau khổ. Nhưng có lẽ như vậy 1 cô gái như mình mới có thể hiểu làm nào thế nào biết để quý trọng.

Đã cầm tay của anh em không buông tay.

Ôm lấy anh, người yêu à, xin hãy tin tưởng, cô gái của anh so với trong tưởng tượng sẽ kiên cường hơn nhiều.

Chương 74

Hành trình một ngày công viên trò chơi hậu quả chính là một đám vào cửa, vượt qua đi ra mặt TT.

Lý Tín không yên tâm cho Mưa nhỏ một mình trở về, căn cứ vào tình thần kỳ sĩ tích cực chủ động đưa công chúa đại nhân trở về trường. Phương Thiếu Vũ cùng Vương Thuấn Nghiêu đem Kha Dĩ Mặc kéo đến một bên nói vài lời. Ninh Tâm đứng ở một bên có vẻ hơi nhàm chán, ôm con gấu nhỏ vẫn đang ngẩn người, đã thấy vị học tử tên Cốc Lam hướng nàng đến gần. (L: rần rết tới, thỏ nhà ta đấu sau lại)

“Có rảnh cùng chị nói chuyện một chút không?”

Ninh Tâm sững sờ, gật gật đầu.

“Chúng ta đi bên kia nói chuyện.” Chỉ chỉ mấy cây dong bên kia, Cốc Lam cứ thế đi tới còn Ninh Tâm không hiểu ra sao sờ sờ cái mũi nhỏ thôi hay là đi theo.

Cốc Lam đứng dưới mấy cây dong không nói một lời, không khí giăng co làm Ninh Tâm rất là hậm hực. Rõ ràng là Cốc Lam đề xuất nói chuyện sao hiện tại lại không nói 1 lời nào rồi?

Nhàm chán đá hòn đá nhỏ bên chân, Ninh Tâm cúi đầu nhìn dưới mặt đất, bên tai đột nhiên truyền đến tiếng của Cốc Lam

“Kỳ thật Kha Dĩ Mặc cũng không thích hợp với cô, và cô càng không hợp với cậu ấy.”

“Hả?” Ninh Tâm sững sờ, lời này có ý gì?

“Cô đối với Kha Dĩ Mặc hiểu rõ bao nhiêu?” Cốc Lam xoay người nhìn chăm chăm Ninh Tâm.

“Nếu chỉ là mê luyện bề ngoài của cậu ấy, lại một chút cũng không hiểu biết hẳn, cô như vậy nỗ lực cùng hẳn đi đến cuối cùng sao? Cứ cho rằng bây giờ là hạnh phúc, hẳn đối với cô tuận buồn xuôi gió yêu thương,

cô cũng vui vẻ hưởng thụ được sung ái. Nhưng cô gái như thế ta đây thấy nhiều hơn. Nhưng cô đối với gai đình Kha Dĩ Mặc hiểu rõ bao nhiêu? Đối với cậu ấy hiểu rõ bao nhiêu? Cái gì cũng không biết....chỉ liền một mặt mộng vương tử cùng công chúa. Ninh Tâm, ta thừa nhận cô thật đáng yêu nhưng yêu không thể thay cơm ăn, càng không thể mang đến hạnh phúc cho cậu ấu. Cô cứ ngây thơ như vậy kỳ thật đến cuối cùng chỉ làm cho Kha Dĩ Mặc gia tăng gánh nặng, người cuối cùng làm hại ả chính là cô.”

Cốc Lam càng nói càng kích động, nói năng cũng rất sắc bén. Từ khi cùng Cốc Lam gặp mặt địch ý với mình, nàng không phải là không cảm thấy được nhưng nàng không biết Cốc Lam có ghét mình lại là từ Kha Dĩ Mặc

“Chị...” Ninh Tâm dè dặt hỏi.

“Chị có phải hay không thích Dĩ Mặc?”

Ừ nhân trời sinh có trực giác đây là lần đầu tiên Ninh Tâm cảm nhận ra, vốn là tâm tình cũng rất sục sôi mà Cốc Lam nghe được lời của Ninh Tâm nói thì lại càng chịu không được.

“Đúng, ta là thích Kha Dĩ Mặc, ta thích hẳn, ta thích hẳn đã bảy năm cô biết không?”

Bảy năm...

Cốc Lam con mắt nhìn đầu lá cây suy nghĩ mù mịt, phảng phất nhớ lại ngày đó gặp gỡ.

Thiếu niên áo trắng dưới trời nắng gắt.

Đây là mới gặp gỡ rất tuyệt đẹp nhất từ khi quen chàng trai đó.

“Lần đầu tiên nhìn thấy Dĩ Mặc, là khi hẳn học lớp mười ta lớp 12. Khi đó ta là hội học sinh hội trưởng, ngày đầu hẳn chuyển tới trường chúng ta liền khiến cho cả trường oanh động. Trông thấy hẳn đầu tiên ta chẳng qua là cảm thấy hiểu kỳ, một cậu con trai tại sao có thể so với con gái còn mảnh mai hơn. Nhưng từ từ, ta phát hiện cậu con trai này cùng bề ngoài thoát nhìn là không giống như vậy. Hẳn thành tích tốt, tướng mạo tốt, tính tình

tốt, ngoại trừ thân thể hãn cơ hồ chính là hoàn mỹ. Chỉ có như vậy một người rõ ràng thoát nhìn là đang cười đối với mỗi người đều rất ôn nhu, rồi lại như cách một tầng, xa cách lãnh đạm rất thần bí. Ta đối với hãn càng ngày càng hiếu kỳ, bắt đầu không cách nào khống chế chú ý đến hãn từng chi tiết, ta nghĩ muốn hiểu biết hãn, muốn đi đến gần hãn, về sau ta thông qua bạn của hãn bằng hữu hết thảy, cho đến một khắc kia ta mới phát hiện ta vui lấp càng ngày càng sâu. Vì hãn ta cái gì đều có thể làm.”

Cốc Lam hít vào một hơi, ánh mắt hoảng hốt mê man mà thâm thúy, giống như trầm tư mà lại là trầm mê.

“Về sau ta lên đại học vốn tưởng rằng đoạn cảm tình này chỉ có thể là hòi ức đẹp nhất trong tim ta mỗi khi nhớ lại. Nhưng duyên phận chính là kỳ diệu như vậy, một năm sau khi đón người mới đến ta lại một lần nhìn thấy hãn liền giống chúng ta mới quen, ta còn là học tử của hãn, hãn là niên đệ của ta. Nhưng ta tự mình biết, chỉ là thân phận học tử đã không cách nào thỏa mãn ta. Ta muốn chính là Kha Dĩ Mặc thuộc về ta. Ta nịnh nọt mỗi người bên cạnh hãn, ta đào sâu mọi sự kiện về hãn, ta cho rằng... ta thật sự cho là ta có thể có được thứ mình muốn. Ta thậm chí đã nghĩ thành công..... nhưng cô, cô tại sao phải xuất hiện? Cô tại sao lại xuất hiện trong cuộc sống của hãn? Hãn nói hãn thích cô, hãn nói cô là bạn gái của hãn, nhưng cô có tư cách này sao? Cô có năng lực này sao? Cô biết cùng hãn yêu nhau phải đối mặt gì không? Cô thậm chí ngay cả tình trạng thân thể của hãn cũng không biết, cô thậm chí đều không rõ gia thế của hãn, càng không hiểu biết hãn đáy lòng bị thương bao nhiêu.... 1 kẻ như cô, dựa vào cái gì so với tình cảm 7 năm của ta chứ?”

Mất khống chế Cốc Lam không còn tỉnh táo như trước nữa, hôm nay đã bắt lấy bả vai Ninh Tâm lay mạnh, mắt rưng rưng thần sắc u oán.

“Chị không nên như vậy .” Ninh Tâm hiển nhiên là bị Cốc Lam hù đến từ nhỏ đến lớn bị cha mẹ nâng niu ở lòng bàn tay chưa từng có gặp phải tình cảm này.

Trước mắt là một cô gái khốn khổ vì tình, cô ta điên cuồng, si mê, nàng cũng có thể thương cảm.

Tình cảm bảy năm kết quả lại bởi vì mình tham gia vào mà mất khống chế, Ninh Tâm chưa từng có qua tâm tình như vậy, nàng có hiểu được Cốc Lam yêu Kha Dĩ Mặc, rất yêu.

“Chúng ta từ từ nói chuyện được hay không... chị trước đừng khóc.” Ninh Tâm đưa tay muốn đặt lên vai Cốc Lam, lại bị gạt qua.

“Nói gì? Nói chuyện gì? Cô có thể đem Dĩ Mặc trả lại cho ta sao? Nếu như không thể hãy thu sự giả dối của cô lại.”

“Trả lại cô?” Ninh Tâm khó hiểu.

“Dĩ Mặc lại không phải là đồ vật gì, không phải muốn là được, không muốn thì cho chị. Nói thật lời nói của chị em không cách nào cãi lại. Em đối với Dĩ Mặc thật sự không hiểu nhiều, nhưng điều này không có nghĩa là về sau như thế. Rất nhiều chuyện em làm không tốt, em ngây thơ sẽ không chiếu cố người khác chính mình em cũng biết. Nhưng điều này không có nghĩa là ta sẽ không lớn lên. Trước kia em như 1 đứa trẻ là bởi vì em có mẹ cùng ba ba thương yêu, em không cần phải đối mặt với nhiều phiền não của con người khi lớn. Nhưng nếu như Dĩ Mặc có việc cần em làm, cần em giúp, ta cũng sẽ cố gắng làm được, em sẽ học cách lớn lên, làm cho mình có đủ năng lực để chăm lo cho anh ấy. Chị nói chị thích Dĩ Mặc bảy năm điều đó có thể làm em cảm động, nhưng điều này không có nghĩa là em sẽ đem Dĩ Mặc tặng cho chị! Tình cảm cũng không phải dùng biết thứ tự trước sau để cân nhắc. Dù là em biết Dĩ Mặc còn chưa đủ một năm nhưng không nhất định em so với chị là ít ỏi. Em quan tâm anh ấy, không phải là đáng vẻ, không phải là gia thế, không phải là quá khứ của anh ấy. Em nghĩ cùng anh ấy là cả đời, là tương lai còn những thứ khác em không quan tâm.”

“Lớn lên ư? Cô bộ dạng như này còn muốn nói lớn lên sao? Ngay cả câu học lớn lên đủ biết cô rất ngây thơ rồi. Cô không quan tâm thân thể Dĩ Mặc? Vậy cô có biết hay cậu ấy bị bệnh tim bẩm sinh bất cứ lúc nào cũng

sẽ chết? Không quan tâm gia thế của hẳn sao, cô có biết hay không cậu là con trai duy nhất của Kha thị tập đoàn, là người thừa kế duy nhất? Không quan tâm quá khứ của cậu ấy cô có biết ngày cậu ta sinh ra cũng là ngày giỗ của mẹ cậu ta! Từ khi sinh ra liền đeo 1 tội ác hại chết mẹ của mình, không được cha hẳn mong đợi sinh ra những cái này cô đều hiểu không? Bản thân Dĩ Mặc vô luận tâm lý hay là nỗi đau trên thân thể, trở ngại từ gia tộc, còn có bong ma trong lòng cậu ấy Nhưng cái này...Ninh tâm cô có thể thừa nhận sao? Cô dựa vào cái gì nói yêu? Cô...”

“Cốc Lam!”

Một tiếng quát chói tai cắt đứt hành động điên cuồng của Cốc Lam.

Cốc Lam đột nhiên quay đầu lại, đập vào mắt đúng là Lý Tín đằng đằng sát khí, mà phía sau hẳn là Phương Thiếu Vũ cùng Kha Dĩ Mặc.

Năm người im lặng đứng tại nguyên chỗ, hai bên cũng không có di động.

Kha Dĩ Mặc cúi đầu nhìn mặt đất, khuôn mặt tái nhợt gần như trong suốt, giống như một khối thủy tinh bị vỡ nát.

Việc hết thảy tới quá đột nhiên, đừng bảo là Ninh Tâm ngay cả chính hẳn cũng không cách nào dung nạp đau khổ này. Máu chảy đầm đìa cùng sự thật.... thật giống như một con dao sắc đâm mạnh tim của mỗi người. Mắt thấy Kha Dĩ Mặc âm đạm đi xuống, Cốc Lam cũng rất khẩn trương. Nàng không muốn làm thương tổn cậu ấy, nàng không muốn tổn thương hẳn. Vốn là chỉ là muốn kích thích Ninh Tâm nhưng sao hết lần này tới lần khác đều bị hẳn nghe được đây?

“Dĩ Mặc, em hãy nghe chị nói... chị không có muốn thương tổn em... chị chỉ là... chỉ là muốn làm cho Ninh Tâm hiểu 2 người là không thể nào. Chị thật không phải là muốn thương tổn em.” Cốc Lam lắc đầu cố gắng đến gần Kha Dĩ Mặc. Nhưng trong chớp mắt bị Lý Tín ngăn cản.

“Không cho phép cô đến gần Dĩ Mặc, coi như chúng ta mắt bị mù cho cô là người tốt, chúng ta luôn coi cô là 1 học tử đầy tín nhiệm nhưng àm cô...? Cô lợi dụng chúng ta thăm dò bí mật của Dĩ Mặc, hiện tại lại muốn chia rẽ cậu ấy và Ninh Tâm. Cô quá độc ác, cô thật sự quá độc ác.”

“Không phải như vậy Lý Tín... không phải như thế, em hãy nghe chị nói.”

Chung quanh ồn ào còn Kha Dĩ Mặc giống như mắt diếc tai ngơ,, chậm rãi ngẩng đầu nhìn Cốc Lam một cái ánh mắt kia là băng lạnh.

Một cái chớp mắt Cốc Lam có một loại dự cảm. Vô luận tương lai hãn và Ninh Tâm có thể nào, thì mình cũn không tới lượt.

Ngực đau nhức một hồi, hãn gần như hít thở không thông. Trong thân thể khí lực đã chậm rãi trôi qua, hãn đem hết toàn lực đứng vững ngẩng đầu nhìn về nơi xa hãn muốn nhìn người... không muốn nhắm mắt muốn nhìn thấy cô ấy.

Nửa giờ trước còn sung sướng cùng ấm áp tựa hồ vẫn còn ở tim đầy những ấm áp làm người ta ghi khắc từng hơi thở. Đảo mắt lại như mây khó tiêu tan... chỉ để lại nỗi đau, còn lại đau nhức.

Nha đầu ngốc, rõ ràng là muốn cho em hạnh phúc, muốn đem hết thảy nói cho em... không muốn làm kinh hãi đến em.

Nhưng cuối cùng chân tướng tới quá nhanh. Cuối cùng cùng là anh đã quá muộn hay là thực tế quá sớm đây?

“Ninh Tâm, em sợ hãi sao?”

Nhẹ nhàng một tiếng thở dài, hãn ngửa đầu mỉm cười, nụ cười lạnh lẽo, lại ôn nhu làm người ta hít thở không thông.

Nước mắt từ khóe mắt chảy xuống.... Lặng lặng dọc theo gò má chảy.

Ninh Tâm lần đầu tiên khóc yên tĩnh như vậy, cũng là lần đầu tiên khóc đến đau như thế.

Ninh Tâm, em sợ hãi sao?

Rõ ràng hiện thực ở trước mặt bị đá kích lớn nhất là anh vậy mà vì sao phải hỏi em có sợ hãi chứ?

“Kha Dĩ Mặc.”

Không có gọi Dĩ Mặc, Ninh Tâm ghen ngào mở miệng.

Kha Dĩ Mặc chậm rãi gật đầu, vẫn như cũ mỉm cười
“Ừ.”

“Anh là đại bại hoại.” Ninh Tâm con mắt đỏ bừng, mặt bánh bao, mắt thỏ, nhìn mà đau lòng.

“Ừ, anh là đại bại hoại.” Kha Dĩ Mặc gật đầu.

“Rất bại hoại.” Ninh Tâm lau nước mắt, hít vào một hơi quát.

“Ừ, Anh rất bại hoại.” Kha Dĩ Mặc tiếp tục gật đầu.

“Em không muốn để ý anh.”

Kha Dĩ Mặc tay run rẩy, nhưng vẫn tiếp tục gật đầu.

“Vậy sẽ không để ý đi.”

“Nhưng em không bỏ được.”

...

Phương Thiếu Vũ im lặng nghiêng đầu, Lý Tín không nói gì nhìn trời.

Trờ trời...nói chuyện có nên trực tiếp kiểu đó không? Làm cho người xem không hiểu gì cả, rất dễ dàng bị hiểu lầm?

Quả nhiên tư duy tiểu Bạch là nhân loại không thể giải thích được mà tồn tại ? Trong trò chơi đã làm cho nhiều người chết đứng, trong hiện thực cũng vậy, lão Đại chắc rất khổ

Ninh Tâm từ bên cạnh Cốc Lam đi đến đứng lại đối diện Kha Dĩ Mặc, ngửa đầu nhìn mắt hấn.

“Nếu như là vì anh, em sẽ học lớn lên.”

Xoay người nhìn về phía Cốc Lam, Ninh Tâm dùng lời nói chưa bao giờ nói qua, nghiêm túc nói từng chữ:

“Cảm ơn chị để cho em biết thêm về Dĩ Mặc. Em biết có thể chị nghĩ em là không thích hợp, nhưng mà người này là của em, em sẽ không cho bất cứ ai cả.”

X__X

Lý Tín bày tỏ đối với tình huống ở trước mắt hẳn kinh hãi rồi.
Tiểu Bạch này thì ra có lúc em đáng sợ như vậy.

Chương 75

Đoàn người tụ hội trở lại một vòng, Cốc Lam từ công viên ngày đó chính mình rời đi và không có xuất hiện trước bọn Lý Tín qua.

Kể từ khi Ninh Tâm biết hết thầy, Kha Dĩ Mặc liền không giấu giếm nữa đem mọi chuyện của mình nói rõ ràng rành mạch xong Ninh Tâm liền không nói một lời, chỉ là như con gấu Koala ôm cổ của hã chết không buông tay, làm cho hã đỡ khóc đỡ cười.

“Nói như vậy bá phụ là vì chuyện bá mẫu đối với anh rất lãnh đạm?” Ninh Tâm ngoan ngoãn đưa nước chanh đến bên miệng Kha Dĩ Mặc, một cánh tay khác lại vẫn không bỏ quấn quít lấy cổ Kha Dĩ Mặc. (L: ta thấy xấu hổ vs bạn NT quá, bám cổ đại thần hoài, liệu gãy cổ ko ta...)

“Ừ lúc trước ba ba cùng mẹ kết hôn ông nội của anh phản đối. Sai khi sinh hạ chị anh thì thân thể mẹ liên tục không tốt, nhưng ông nội của anh có tư tưởng cực bảo thủ một lòng muốn có nam đỉnh thừa kế gia nghiệp, lúc ấy ông nội đối với ba mẹ gây ra không ít áp lực, vì chuyện này mà mẹ anh mới bí quá hoá liều mang thai lần thứ hai. Ai biết mang thai không đến tám tháng, mẹ anh liền xuất huyết nhiều. Đưa đến bệnh viện cứu chữa thì cứ muốn bảo vệ anh. Kết quả khi anh sinh ra, nàng lại ở trên bàn phẫu thuật không nhúc nhích.”

Nghĩ đến quá khứ hã nhắm lại mắt, cảm nhận thấy ở cổ bàn tay nhỏ bé không an phận ở sau lưng hã nhẹ nhàng vuốt ve, hã thấy trong lòng rất ấm áp, mở mắt đối diện với con mắt to của Ninh Tâm. (L: lãng mạn nhi...)

“Cho nên, bá phụ cho rằng là anh hại bá mẫu?” Ninh Tâm hỏi dè dặt, hã biết rõ nàng vì lo cho mình đưa tay đem đầu nhỏ của nàng đặt tại đầu vai khẽ thờ dài:

“Cũng không hã như vậy đi thay vì cha nói hận nhưng cha không... cha hận chính là mình. Ba của anh cho rằng mình lúc trước nếu không phải không đủ năng lực bảo vệ mẹ thì mẹ cũng sẽ bị gia gia gây áp lực mà mạo hiểm tính mạng sinh con. Đối với cha mà nói sự tồn tại của anh là

chakhông cách nào thừa nhận sự thống khổ cùng áy náy. Mẹ của anh qua đời, đối với anh ba cũng như nợ anh 1 người mẹ. Nhưng càng ngày cha đối với anh tâm tư càng phức tạp không rõ cha muốn gì.”

“Vậy còn anh? Hận bá phụ sao?”

“Anh?” Kha Dĩ Mặc lắc đầu cười khổ.

“Có một số việc trong lòng anh hiểu lại coi như không biết. Anh biết rõ ba của anh kỳ thật là rất yêu anh, anh nghĩ muốn cái gì thì luôn âm thầm cho anh. Nhưng mà cái anh thực sự muốn thì cha lại cho không được. Không thể nói hận nhưng cũng có oán. Sinh mà không nuôi, vậy lúc trước cần để cho anh sinh ra làm gì?”

“Không cho phép nói như vậy!” Ninh Tâm nổi giận nói:

“Mẹ em thường nói đứa nhỏ sinh ra đều là món quà trời ban . Từ khi trong nôi đến khi trưởng thành như chăm sóc 1 chậu hoa quý là bao nhiêu tâm huyết, bấy nhiêu lo âu. Anh có biết hay không những đứa bé rất mềm, không cẩn thận sẽ bị thương tổn. Nhưng anh xem, anh cũng lớn được nhờ này vẫn bình gì giải thích thế nào là bá phụ hay là người khác trong nhà đều dồn toàn bộ tâm huyết cùng tinh lực vào đó. Có lẽ có những biểu lộ yêu thương khi chúng ta không thể biết, cũng chưa nhận ra nhưng nó vẫn tồn tại.....”

“Đây coi như là... an ủi anh sao?” Kha Dĩ Mặc chạm vào mũi Ninh Tâm một cái, Ninh Tâm sợ nhột né cười nói:

“An ủi một chút, là an ủi nhưng là lời trong lòng! Ahh nếu như là nghe không vô thì coi như em là làm nhầm rồi.”

“Sao trước kia không có phát hiện em có thể nói như vậy nhỉ?”

Ninh Tâm vừa nghe lập tức kiêu ngạo.

“Hừ, bản lãnh của bản cô nương anh còn chưa có lĩnh giáo đủ đâu! Đây chỉ coi là 1 chút ít?”

“Như vậy?” Kha Dĩ Mặc cố ý kéo dài âm, xoè ngón tay ra đếm.

“Anh tính xem nào là mù đường, siêu cấp mù đường, bản lĩnh lạc đường đây là lần đầu anh gặp 1 người giỏi đến như vậy.”

Đặt bàn, không nên uy hiếp điểm yếu chứ !

Ninh Tâm ở vai Kha Dĩ Mặc làm nũng.

“Đếm qua đếm lại chỉ là mù đường thôi mà...! Cho nên em không phải là dân mù đường!”

“Nhưng đây bản lĩnh cao thủ nhất của em, em cũng biết rõ mình có đủ bản lĩnh làm cao thủ trong khoản này.” (L: quả là sự thật đả kích)

Đấm đất, không nên vắn mình như vậy chứ !

“Dĩ Mặc, anh bại hoại không cho em là mù đường không được sao.” Ninh Tâm nắm lên tay Kha Dĩ Mặc dùng sức lay.

“Nếu lần sau còn nói em là dân mù đường, em em...” Sẽ không... Ninh Tâm em nửa ngày, không có đoạn sau .

“Em sao?” Kha Dĩ Mặc đưa tay chạm mạnh mũi Ninh Tâm, Ninh Tâm một tiếng nhào tới, nắm lên ngón trỏ của Kha Dĩ Mặc uy hiếp nói: “Em sẽ cắn anh nha.”

“Oh, em là chú cún sao, lại còn biết cắn người.”

Hừ!

Ninh Tâm cô nương mắt trợn trắng.

“Em không phải là là cún .” Tiện đà nói thêm một câu

“Em là cầm tinh con heo !”

Heo... A!

Kha Dĩ Mặc nhìn qua bạn gái bảo bối đang lặng yên đưa tay che mặt.

Thật là... ngàn vạn không nên cùng Ninh Tâm gây gổ, cùng nàng gây gổ thật không có cảm giác vui sướng khi chiến thắng .

Thừa dịp cuối tuần hẹn hò, Kha Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm đi lượn vài vòng, ai biết bạn gái bảo bối lại thiếu hứng thú, càng đi càng lười. Không

phải nói... con gái đều là thích dạo phố sao? Vì sao cô nàng này là khác thường vậy chứ?

Nghĩ đến vừa mới từ nhà hàng đi ra, chẳng lẽ nhanh như vậy liền lại đói bụng ư? (L: có thể...)

Hắn nghĩ hồi lâu rồi cuối cùng nói:

“Ninh Tâm, chúng ta đi ăn cái gì được không?”

Vừa dứt lời chỉ thấy vẻ mặt trông ấm ức kia nháy mắt phát sang, lung linh.

“Yes!”

Không hổ là tín đồ ăn uống...

Cầm lấy kem được bạn trai dắt đi nàng thấy cuộc sống như vậy thật sự là quá hạnh phúc .

“Ninh Tâm, bá phụ bá mẫu có hay không đã nói qua nuôi em rất dễ không?” Nhìn ví tiền hắn óc vẻ bất đắc dĩ. Thân là bạn trai nàng, hắn bày tỏ hổ thẹn... cực độ hổ thẹn. Hắn thế nhưng đánh giá cao năng lực tiêu phí của bạn gái bảo bối đánh giá thấp sức ăn của nàng, một đường đi trừ ăn ra chính là ăn, nàng dĩ nhiên cũng không có nhu cầu khác.

“Có.” Ninh Tâm liếm liếm kem nói:

“Ba ba em nói, ăn để duy trì sự sống, khi còn bé em rất ngoan ngoãn nghe lời, không khóc ,không làm khó dễ ai.”

...

Kha Dĩ Mặc quả nhiên, không nên nói chuyện quá hàm súc .

“Vậy bá phụ có hay không đã nói qua em bình thường đồ ăn vặt ăn rất nhiều?”

Ninh Tâm nghiêng đầu suy nghĩ một chút, lắc đầu.

“Ba ba em chỉ nói qua, em ăn thật mà không thấy béo ra, nên muốn để cho em lại ăn nhiều một chút.”

Ăn nhiều còn không có thịt, cô nương...em sẽ làm cho người liều mạng giảm béo mà chết đói sống thế nào đây!

Kha Dĩ Mặc trầm mặc, lặng yên dặt bàn tay nhỏ bé nàng bắt đầu xuyên qua tại phố lớn ngõ nhỏ khu vực mỹ thực.

Ăn đi ăn không phải là tội, nhạc phụ tương lai đều ra lệnh vậy thì hẳn cố gắng quán triệt thực hành đi.

Ăn uống no đủ trời cũng dần dần tối .

“Ách, em phải trở về trường học.” Nàng đang nhìn bầu trời, trong ngôn ngữ lộ vẻ phiền muộn.

Thời gian vui vẻ luôn làm cho người ta cảm giác rất ngắn ngủi, sau khi hai người lui tới bởi vì nhiều nguyên nhân chỉ gặp nhau vèn vèn có hai ngày cuối tuần mà thôi nói không tiếc nuối đó là giả.

“Không sao, bình thường đều ở trong trò chơi gặp, bây giờ còn việc học là chính biết không?” Kha Dĩ Mặc sủng ái vuốt vuốt cái đầu nhỏ của nàng, Ninh Tâm ngoan ngoãn gật đầu.

“Ừ, em biết, em sẽ cố gắng học tập, chờ em tốt nghiệp, chúng ta có thể cùng một chỗ.” (L: câu này cũng nói mà ko đỏ mặt... ta ngưỡng quá...)

Kha Dĩ Mặc ôn nhu đáp ứng

“Ừ, vậy anh chờ em tốt nghiệp.”

Mắt nhìn bóng lưng nàng đi xa sau đó xoay người, phất tay Kha Dĩ Mặc trở về nhẹ nhàng cười một tiếng. Cho đến khi nàng biến mất khỏi tầm mắt mới chậm rãi rũ tay xuống.

Ba năm sau, anh sẽ cưới em, em sẽ gả cho anh.

Ba năm hứa hẹn, ba năm mong đợi.

Chỉ mong ngày đó có thể thành sự thực Ninh Tâm à.....

Chương 76

Trùng mắt nhìn biểu hiện của hệ thống tin tức Ân Tàng nhiệm vụ Ninh Tâm là bi thương , Mặc Thương là bất đắc dĩ .

Vì sao gọi là anh hùng không có đất dụng võ? Là đây chứ đâu

Hắn là võ lực đệ nhất? Vậy mà hệ thống nhắc nhở anh hôm nay không cần đánh quái , cũng không cần 2 người đấu BOSS.

Giang hồ cần hòa bình, làm giàu cần nông dân, chúng ta hôm nay không múa đao động vũ khí thẳng cấp hay ẩu đả, chỉ cần ngoan ngoãn chạy đến địa điểm chỉ định đem hạt băng phách hệ thống cho đi gieo trồng xuống, chờ đợi nở hoa kết quả nhất là được rồi.

Nhiệm vụ đơn giản? Đơn giản quá đơn giản thế chứ?

Nhưng...Namchủ ngoài nữ chủ trong là tư tưởng linh hồn của hệ thống.

Cho nên trồng trọt ư thỉnh lão bà đại nhân đi.

Từ hôm qua login đến bây giờ, Ninh Tâm cùng Kha Dĩ Mặc nhiều lần làm hai chuyện.

Hắn căn cứ vào địa điểm nhiệm vụ hệ thống nhắc nhở tìm bản đồ ,tìm đường, Ninh Tâm mang Ngân Long chờ lão công đến nơi. Rồi tiếp theo đó là Ninh Tâm thờ hồn gieo hạt, Kha Dĩ Mặc không có việc gì hoặc ngồi hoặc đứng nhìn thấy phu nhân mồ hôi như mưa.

【 phu thê 】 Ninh tâm: *đấm đất* GM nhất định là bị thê quản nghiêm! Bình thường giận mà không dám nói gì nên ở trong trò chơi trả thù nữ nhân. (L: ha ha)

Thành công trả lời liên tục câu hỏi vấn đáp nàng rất cục trong bao lấy hạt giống cuối cùng. Liên tục hai ngày trồng trọt làm việc tay chân sau,tâm trạng dè nén của Ninh Tâm bộc phát và rất không thể bỏ qua .

【 phu thê 】 Mặc thương: khổ cực khổ cực... ban thưởng cho em một cây kẹo que.

【 phu thê 】 Ninh tâm: hừ, hai cây.

【 phu thê 】 Mặc thương: thật dễ dàng thỏa mãn.

【 phu thê 】 Ninh tâm: hừ... chưa đủ , ba cây!

Khụ khụ... Xù lông !

Mặc Thương cảm thấy kinh hãi, hãn kinh hãi là không phải là Ninh Tâm sẽ cò kè mặc cả mà là thẳng cho tới hôm nay hãn mới phát hiện tuy bản thân nàng thể nhưng chứa 1 phong thái không thường.

Nhặt một viên băng phách lớn cuối cùng, hệ thống nhắc nhở nhiệm vụ rốt cục xuất hiện thông báo mới.

Hệ thống nhiệm vụ miêu tả: thỉnh phu thê tổ đội mang theo quả băng phách đi trước Thực cốt động, dùng quả băng phách dụ ra linh hồn Băng Diễm ngàn năm ngủ say. (băng phách quả trong quá trình hấp dẫn khả năng xuất hiện U Linh khác, nhiệm vụ tồn tại tính nguy hiểm.)

【 phu thê 】 Ninh tâm: có thể có nguy hiểm ...

【 phu thê 】 Mặc thương: ngoan đứng phía sau anh.

【 phu thê 】 Ninh tâm: ừ!

Tự biết rõ hay là phải cần đấu tranh anh dũng, nam đương nhiên ưu tiên đi.

Trái băng phách ném đi! 2 người chuẩn bị tư thế...

Trái băng phách tiếp tục ném! Ném từng quả, từng quả....!

Trái băng phách ném ném ném!...

Yêu ma quỷ quái, Dạ Xoa La Sát trên bầu trời bay rồi chạy trên đất, hay bơi trong nước ra hết đi chết 1 lần nào....

Ninh Tâm nhìn máy nâng cầm lên ngáp.

Khó trách phải trồng nhiều cây như vậy, quả nhiên là để tương ứng với số ném ra.

Nàng cảm giác mình phải thu trở về câu nói vừa rồi, nàng đầu gối chỉ là chạy một chút trên bản đồ, trả lời vấn đề trái cây, so với tướng công nhà mình trăm yêu trừ ma mà nàng quá là hạnh phúc rồi!

Ném trái- đánh quái.

Đánh quái – ném trái.

Sau N lần như vậy, linh hồn Long Nữ rốt cục mới chịu đi ra.

Băng Diễm: Nơi đây linh hồn này hãy nghe ta kể 1 câu chuyện rất xưa. Từ khi ta sống cho tới khi 1 mình dưới hoàng tuyền. Một ngàn năm biển cả chưa khô, núi non vẫn còn ở đây mà nay vương gia đã qua đời, ta không còn là phu quân của chàng nữa. Người đó và ta là ai đã lỡ hẹn... là ai bi thương hơn ai?

Băng Diễm: ta cho rằng... ta sẽ tại nơi tận cuối chân trời chờ đợi ngày linh hồn tiêu tán, mang theo nỗi hận của chàng tan thành mây khói. Thật may là phu thê 2 người tình thâm dùng chân tình nhân gian làm tỉnh lại nguyên linh của ta. Mong rằng tấm lòng hiền lương giúp ta hóa giải thù hận giữa ta cùng Huyền Phong, để cho ta có thể bình yên rời đi nơi trần thế này.

Hệ thống nhiệm vụ : hãy đem hồn phách Băng Diễm mang đến tế đàn Thủy Tinh cung nơi linh hồn Huyền Phong ngã xuống. Trên đường đi sẽ xuất hiện yêu ma chặn lại cần phải coi chừng. Hồn phách Băng Diễm bị bắt hoặc tiêu tán thì nhiệm vụ thất bại. Nhiệm vụ này mời phu thê tổ đội để hoàn thành.

【 phu thê 】 Mặc thương: Ninh Tâm em đi theo Băng Diễm nhưng không được quá gần. Băng Diễm trên đầu có huyết điều hãn là có thể thêm máu. Em phải để máu của nàng bảo trì là nửa máu.

【 phu thê 】 Ninh tâm: vậy còn anh?

【 phu thê 】 Mặc thương: chủ yếu là bảo vệ Băng Diễm cùng em, máu anh cũng không cần phải thêm máu, phòng ngừa thêm cừu hận.

【 phu thê 】 Ninh tâm: ừ.

Ninh Tâm dựa theo Mặc Thương nhắc nhở đi theo bên trái Băng Diễm. Hồn Băng Diễm vừa rời bước ra Thực cốt động, nhóm yêu ma đầu tiên đột nhiên hiện thân chạm mặt kỹ năng lóng lánh Mặc Thương vung ra che cho Băng Diễm, lập tức phát ra hai kỹ năng quần đấu đem giá trị cừu hận tập trung ở trên người mình.

Đọc theo đường đi Mặc Thương gặp thần ngăn thần, gặp ma giết ma, trường kiếm trong tay bạch y giương nhẹ, nghiêm nghị đến không thể xâm phạm. Trên tay Ninh Tâm là chiếc ô hoa nhỏ nhẹ nhàng lắc lư, vui mừng động nhẹ, dù là nàng không có nửa điểm công kích nhưng lại có sự hung hãn hồi huyết đủ bảo vệ sinh tồn.

Vì vậy quy mô cường đại của vũ khí sát thương đi cùng di kho máu siêu cấp di động lại xuất hiện trên giang hồ cũng như lúc khi hai người mới quen.

Trong mấy lần gặp nạn Mặc Thương lại một kiếm hóa giải chờ hồn phách Băng Diễm an toàn tới tế đàn, Ninh Tâm bỗng nhiên thở phào nhẹ nhõm. Chơi game lâu như vậy tới nay đây là mình lần đầu tiên tận tâm tận lực thực hiện chức vụ bảo mẫu thành công

Băng Diễm: đa tạ 2 người đem ta đưa về Thủy Tinh cung, không có gì đem tặng chỉ có viên Băng Phách Nguyên châu này là nguyên đan ta biến thành có thể giúp Long tộc tôi luyện gân cốt tăng cấp tu vi, mặc dù đối với người phàm không giúp ích nhưng lại có thể lưu làm kỷ niệm.

Hệ thống: chúc mừng Ninh Tâm nhận được Băng Phách Nguyên châu.

Hệ thống: Chúc mừng người chơi Mặc Thương cùng Ninh Tâm hoàn thành nhiệm vụ duyên định tam sinh chi thứ hai “đưa hồn ngàn năm trở về”

Hệ thống vừa rời công bố, Ninh Tâm cùng Mặc Thương thấy 1 khung cảnh chuyển tới. Chỉ thấy Băng Diễm chậm rãi leo lên tế đàn, triển khai thuật pháp rời ra cơ quan của tế đàn.

Người mặc chiến giáp màu đen vương giả Huyền Phong tay cầm kim thương, thành linh xuất hiện ở giữa tế đài.

Băng Diễm: Huyền Phong.

Huyền Phong: tiện nhân, cô vẫn còn có dám vác mặt tới gặp ta sao?

Băng Diễm: Huyền Phong một ngàn năm trước chàng tự tay giết thiếp, hôm nay ta chỉ còn lại linh hồn này, chàng cũng muốn lấy đi sao? Vì sao ta và chàng lại phải tới mức thế này?

Huyền Phong: hết thảy đều là cô gieo gió gặt bão!

Băng Diễm: năm đó chàng tẩu hỏa nhập ma lệ khí quá nặng, tổn hại mọi người, giết cha, giết anh, mắt thấy chàng sa vào vực sâu của tội ác không cách nào tự kềm chế, ta mới đành phải mở ra Thiên Ma chi môn thả Thiên Giới Thần Tộc tiến vào Thủy Tinh cung, mục đích chỉ là muốn bai trừ ma tính trong cơ thể chàng, ta chỉ muốn cứu chàng, chỉ là muốn cứu chàng thôi.

Huyền Phong: đừng có nói bậy, Băng Diễm ta không tin cô, ta tuyệt sẽ không lại đi tin cô. Ta thề, ta sẽ dùng mệnh này của cô tế anh linh trong Thủy Tinh cung vậy mà cô lại còn có tàn hồn tại nhân thế!

Băng Diễm: Huyền Phong!

Hai người đối thoại mới vừa kết thúc, vương giả Huyền Phong đột nhiên biến nguyên hình thành Kim Long đánh về phía Băng Diễm. Đoạn đối thoại sau khi kết thúc hệ thống xuất hiện nhắc nhở.

Hệ thống nhiệm vụ miêu tả: Huyền Phong muốn giết người yêu ngày xưa của mình là Băng Diễm, mời phu thê 2 người có duyên có nguyện ý hóa giải mối hận ngàn năm giữa hai người bọn họ hay không?

Ninh Tâm không chút khách khí lựa chọn “có”, hệ thống lập tức đem Mặc Thương cùng Ninh Tâm vào trạng thái chiến đấu.

【 phu thê 】 Ninh tâm: *đập bàn* thì ra hóa giải cừu hận chính là chiến đấu, sớm biết rằng thế em liền chọn không!

【 phu thê 】 Mặc thương: ...

Mặc Thương giờ phút này bề bộn nhiều việc... bề bộn nhiều việc, hẳn bận đi vị vôi vàng chiến đấu còn muốn vôi vàng đợc.

Đơn độc đấu BOSS chuyện như vậy hẳn cũng không phải là không có làm qua, nhưng vị trước mặt này danh xưng còn treo 1 cái lóe sáng sáng chữ “vương”! Người ta là vương... người ta là đã từng thống lĩnh tứ hải .... Huyền Phong vương gia.

Ngay cả là đệ nhất bảng xếp hạng Mặc Thương đại thần, đối mặt boss mạnh mẽ như vậy cũng là tương đối cố hết sức lại cực kỳ nguy hiểm !

Ninh Tâm đến nay vẫn không hiểu kĩ xảo PK là gì , nhưng có một chút năng vẫn là tương đối rõ ràng đó chính là mạch máu.

Chiến đấu thì năng vô năng, võ lực năng không được...nhưng công tác hậu viên năng vẫn là có thể ủng hộ được đi?

Thở hỗn hển... rơi máu?... Ta thêm! Máu đen... ta nghịch chuyển sáng!

Vài nút ấn thêm máu bị năng gõ răng rắc, khẩn trương cao độ hậu quả chính là... Thêm máu quá độ loạn cừu hận ~~o (_)o ~~.

Nghề linh khu này luôn ở gần, đã thế chân năng lại gần đến chính mình còn không có mở rộng bước chân BOSS đã chạy đến trước mặt 1 thương đâm thẳng ngực.

TT Ninh Tâm nhắm mắt chờ chết... chết đi chết đi...dù sao năng da giòn dễ ngã. Ngã xuống...dù sao vẫn còn 1 loại đồ là tại chỗ sống lại đó sao.

Nhưng mà vũ khí của Huyền Phong đâm trúng Ninh Tâm nhưng này máu căn bản không rơi một giọt máu, trạng thái mãn máu có thể nói là BUG tồn tại. Không đợi năng nghĩ mình may mắn, ngẩng đầu nhìn lên góc trên bên trái đội ngũ hình cái đầu...

(+___+)~ phu quân nhà mình vừa rồi máu còn tràn đầy giờ chỉ còn 1 chút

.

Kim Chung Ngưng thần quyết!

Lại là Kim Chung Ngưng thần quyết!

Ninh Tâm giờ phút này không biết nên khóc hay nên cười . Cười chính là phu quân xả thân vì mình rất cảm động. Khóc chính là lúc này, Ninh Tâm chết không cần gấp cùng lắm thì Mặc Thương đem cừu hận dẫn về chính

mình lại sống lại nhưng là Mặc Thương làm vậy sẽ khác... Ninh Tâm rất giòn, BOSS giải quyết phu quân đại nhân rồi đến Ninh Tâm thì tất nhiên là trong nháy mắt đi...

Hai người, ai sống ai chết bày ở trước mặt đối lại người khác tất nhiên lựa chọn buông tha cho cái tôi thành toàn tập thể. Cho đến khi hai người trải qua gian nan đầy ngã Huyền Phong, ngồi dưới đất điều tức Ninh Tâm mới có thời gian để hỏi.

【 phu thê 】 Ninh tâm: vừa rồi tại sao phải dùng Kim Chung Ngưng Thần quyết ? Nếu như Huyền Phong tổn thương 1 chưởng anh không chịu nổi thì làm sao bây giờ?

【 phu thê 】 Mặc thương: thì cùng chết đi.

【 phu thê 】 Ninh tâm: đúng là anh chết, em cũng sống không được nhiệm vụ thì không thể hoàn thành !

【 phu thê 】 Mặc thương: nha đầu ngốc, nhiệm vụ có thể không làm, ban thưởng có thể không cần, nhưng anh không thể trơ mắt nhìn em chết ở trước mặt anh. Dù đây chỉ là một trò chơi.

Huyền Phong: ta thế nhưng... thế nhưng lại bại cho trong tay 1 kẻ vô danh tiểu tốt!

Hình ảnh chiến đấu kết thúc, hệ thống lại đi vào 1 khung cảnh khác.

Nhìn hình một bả giờ kiếm không đâm xuống, mục tiêu nhắm thẳng Huyền Phong. Gió cuốn mưa bay mà kinh thiên một kiếm đâm vào thân thể Huyền Phong trong chớp mắt một cái thân ảnh gần như trong suốt phiêu nhiên ở trước người Huyền Phong.

Băng Diễm: không thể cùng sinh, vậy thì cùng chết đi. Huyền Phong sống hay chết, yêu hay hận chỉ cần là chàng nghĩ thế nào, sẽ là như thế

Huyền Phong: cô cho rằng như vậy ta sẽ tha thứ cho cô sao? Cô cho rằng vì ta mà chết ta sẽ đau lòng sao? Sẽ không... ta sẽ không còn vì cô mà chảy xuống một giọt lệ!

Băng Biễm: nhưng... nước mắt cả đời của Băng Diễm này chỉ vì 1 mình Huyền Phong mà chảy xuống.

Huyền Phong mắt thấy linh hồn Băng Diễm dần dần tiêu tán, người hẳn rất cực chán nản ngã xuống đất.

Huyền Phong: nàng chết rất cực ngay cả hồn phách cũng tiêu tán. Ta ở trên đời này duy nhất 1 ý niệm rất cực tùy nàng mà đi. Băng Diễm ta từng đã yêu như vậy hôm nay lại là hận như thế. Nhớ đá tam sinh thượng nhân duyên, nàng lại không có kiếp sau, ta làm sao cầu xin kiếp sau? Những gì đôi ta ước hẹn cuối cùng là ta và nàng cùng nhau phụ lời thề.

Huyền Phong: ta là chủ tứ hải, 1 vương gia thì có ích gì. Hôm nay ta Long tộc đã diệt, dòng tộc khó truyền. Ta đây một thân chiến giáp đi theo nhiều năm hôm nay nhà người lại đánh bại ta, ta liền đem tặng chiến giáp vinh quang tứ hải này truyền cho người, mong hãy tự quý trọng.

Hệ thống : chúc mừng Mặc Thương đạt được chiến giáp vương giả.

Hệ thống thông cáo: chúc mừng người chơi Mặc Thương cùng Ninh Tâm hoàn thành Ấn Tàng nhiệm vụ “duyên phận định tam sinh”.

Thông cáo được phát ra đưa tới toàn thế giới chú ý, thanh âm chúc mừng có, tuyệt đẹp có, thốn loạn có, ghen ghét có...

Tin tức trên kênh thế giới nhìn phớt qua Ninh Tâm ngồi ở bên cạnh Mặc Thương đột nhiên làm cái động tác ôn nhu ôm lấy Mặc Thương.

【 phu thê 】 Ninh tâm: nhiệm vụ làm xong nhưng là có một chút cũng không vui.

【 phu thê 】 Mặc thương: làm sao vậy?

【 phu thê 】 Ninh tâm: cảm giác bi thương, chuyện Băng Diễm cùng Huyền Phong ngược chết.

【 phu thê 】 Mặc thương: ngoan ít nhất Huyền Phong là yêu Băng Biễm đối với bọn họ mà nói, kết cục như vậy có lẽ là tốt nhất.

【 phu thê 】 Ninh tâm: yêu sao ? Nhìn không ra ông ta đến cuối cùng cũng không tha thứ cho Băng Diễm.

【 phu thê 】 Mặc thương: đũa ngốc, tha thứ hay không đối với bọn họ mà nói kỳ thật cũng không quan trọng. Băng Diễm vì Huyền Phong mà chết, linh hồn Huyền Phong sở dĩ ở lại kỳ thật cũng là bởi vì Băng Diễm, Băng Diễm hồn phi phách tán Huyền Phong cũng đã biến mất. Yêu không được thù không được, tình yêu vô vọng làm cho người ta tuyệt vọng, cho nên bọn họ dùng cái chết để thành toàn.

【 phu thê 】 Ninh tâm: hồn phi phách tán còn có thể thành toàn cái gì? Bọn họ không có kiếp sau.

【 phu thê 】 Mặc thương: đâu có thể biết được... cho nên bọn họ dung hủ diệt để hoàn thành tâm nguyện. Nha đầu ngốc trên đời này rất nhiều chuyện kết thúc cũng không có hạnh phúc.

【 phu thê 】 Ninh tâm: ừ, em mặc kệ người khác có hay không... dù sao hai người chúng ta phải tốt .

【 phu thê 】 Mặc thương: ừ, hai người chúng ta sẽ tốt, nhất định sẽ như vậy

【 phu thê 】 Ninh tâm: cả đời đó!

【 phu thê 】 Mặc thương: cả đời.

Chương 77

Ẩn Tàng nhiệm vụ cuối cùng c không có cho cho thần khí Nghịch Thiên đối với cái này Ninh Tâm vẫn là có 1 chút tiếc nuối . Khi ban thưởng nội dung đoạn cảnh đó đã cùng đã kích nặng nề vì vậy nhiệm vụ sau khi làm xong nàng liên tục rầu rĩ không vui.

【 phu thê 】 Mặc thương: làm sao vậy? Sao vẫn không lên tiếng.

【 phu thê 】 Ninh tâm: hu hu... không có thần khí. Đều tại em lúc trước đem Huyền Long thạch cho người khác nếu không bây giờ anh đã có thần khí .

【 phu thê 】 Mặc thương: ngốc... lại vì chuyện này mà buồn lâu như vậy. Đến đây, anh cho em xem 1 thứ đồ tốt.

【 phu thê 】 Ninh tâm: vật gì tốt?

Mặc Thương đem chiến giáp Huyền Phong tặng phát ra thuộc tính trên kênh phu thê : nhanh nhẹn +20, phòng ngự vật lý cùng pháp thuật phòng ngự +5%.

Thuộc tính nhanh nhẹn +20 nàng thấy thì hiểu với kiếm khách né tránh cần nhất là tốc độ nhanh nhẹn. Nhưng phòng ngự +5% khái niệm nàng liên không hiểu.

【 phu thê 】 Ninh tâm: nhanh nhẹn thêm vô cùng nhiều, nhưng sao phòng ngự gia tăng có 5% có ích lợi gì?

【 phu thê 】 Mặc thương: em đúng là...ngốc, lời này em ngàn vạn lần đừng nói vậy với những người khác, nếu không anh sẽ rất mất mặt .

【 phu thê 】 Ninh tâm: vì sao?

【 phu thê 】 Mặc thương: dạy vợ không đến nơi đến chốn, kẻ làm chồng có tội.

【 phu thê 】 Ninh tâm: *đấm đấm* em cò nói sai cái gì đâu.

【 phu thê 】 Mặc thương: phu nhân để anh giải thích cho em một chút. Anh bây giờ phòng ngự vật lý là 5300, pháp thuật phòng ngự là 4100, coi như một cái gia tăng 5% giá trị phòng ngự thì bây giờ phòng ngự của anh là bao nhiêu?

Với số học thì nàng đúng là mù mù..., đối với năng lực tính nhẩm của mình nàng không ôm hy vọng dành trực tiếp nhân trên máy vi tính rằng ra con số.

【 phu thê 】 Ninh tâm: phòng ngự vật lý 5565, pháp thuật phòng ngự 4305.

【 phu thê 】 Mặc thương: cấp cùng trang bị càng cao là khi anh đạt tới ta giai đoạn trước, giá trị phòng ngự cùng lực công kích tăng lên thì càng nhỏ. Anh vốn là theo đuổi công kích mà bỏ qua phòng ngự, hiện tại nhiều thêm 5% giá trị thuộc tính cùng giá trị nhanh nhẹn trong lúc vô hình đã tăng cao tỉ lệ còn sống của anh. Trước kia anh dùng công kích bù phòng ngự, hiện tại thì tương đương kết quả sẽ khác trước

【 phu thê 】 Ninh tâm: O (∩_∩)O~ chính là nói anh vẫn là đệ nhất ?

【 phu thê 】 Mặc thương: nha đầu cái này không phải, anh không quan tâm những cái xếp hạng đó?

【 phu thê 】 Ninh tâm: *ngghiêng đầu*, anh không có tư tâm sao?... người ta còn là anh phải cực kỳ cực kỳ mạnh nhất.

【 phu thê 】 Mặc thương: được rồi..em đã nói vậy... anh chỉ cần làm một trong lòng cực kỳ... cực kỳ mạnh nhất là được.

【 phu thê 】 Ninh tâm: à vậy hạt châu này làm sao ? Băng Diễm tặng nhưng em lại kích cũng vô dụng.

Mặc Thương trầm ngâm một lát.

【 phu thê 】 Mặc thương: Ninh Tâm đem Băng Phách Nguyên châu cho anh.

【 phu thê 】 Ninh tâm: OK!

Mặc Thương đem trang bị thú ngựa Thần Long xích cánh tháo xuống, dùng Băng Phách nguyên châu lại đ kich Thần Long, quả nhiên là...cái vốn không có phản ứng thế nhưng Băng Phách nguyên châu ánh sáng hiện ra hoà vào cơ thể Thần Long. Vốn là con rồng nhỏ còn quẩn quanh trên cánh tay phun bong bóng thì Thần Long đuổi lưng một cái lắc đầu vẩy đuôi bỗng nhiên thân hình to lên, thối hơi càng ngày càng lớn.

Thần Long xích cánh: nguyên châu bảo hộ, long mạch kéo dài. Xích cánh Thần Long ngạo thị thiên hạ.

Nhìn lên trước mắt so với Ngân Long của mình còn tráng kiện uy vũ không bằng Thần Long xích cánh, nàng tình cảm tự dưng biến hóa phức tạp.

Từ lúc bắt đầu còn ngạc nhiên rồi đến mừng rỡ, mừng rỡ chuyển hướng phiền muộn. Con rồng đáng yêu kia sẽ không sau nàng và Mặc Thương gọi ba mẹ nữa.

【 phu thê 】 Ninh tâm: hu hu,về sau con rồng sẽ không gọi mẹ nữa.

【 phu thê 】 Mặc thương: đừng thương tâm. Có được có mất... có được có mất. Trên đời không có gì là vẹn toàn đôi bên. Con rồng trưởng thành về sau có thể bảo vệ em.

Ninh Tâm im lặng nó trưởng thành, có thể dùng bảo vệ mình cùng Mặc Thương. Như vậy chính mình tự mình nói muốn học cách lớn lên mình phải bảo vệ Dĩ Mặc, đợi đến khi nàng trưởng thành thì chính mình của hôm nay cũng sẽ không tồn tại sao?

【 phu thê 】 Ninh tâm: Dĩ Mặc anh thích em như bây giờ, hay là thích em thành thực hơn?

【 phu thê 】 Mặc thương: nha đầu, anh chỉ muốn cho em hạnh phúc mà không phải phiền não. Em bây giờ đã rất tốt không cần vì anh mà tạo áp lực cho mình. Tình cảm là chúng ta là chuyện của hai người, không có trả giá, càng không có một ai hy sinh. Tính tình là trời sinh thay đổi chỉ là theo số tuổi mà biến hóa cách xử sự và thái độ. Em chỉ là thuận theo tự nhiên nghe anh, anh thật sự không cần em phải làm cái gì, hoặc là thay đổi gì cả.

【 phu thê 】 Ninh tâm: Dĩ Mặc không cần phải đối với em tốt như vậy, em rất lười... mẹ nói em phải đánh một roi mới có thể động một chút. Anh nếu như không để cho em có động lực, em thật sự sẽ dừng bước mà không tiến .

【 phu thê 】 Mặc thương: vậy thì lười thì đi xuống đi. Anh còn chưa có thử qua nuôi heo, lần này thử xem!

【 phu thê 】 Ninh tâm: *đấm đất*, anh mới là heo.

【 phu thê 】 Mặc thương: o (ʘ □ ʘ)o em vừa rồi có nói em là con heo nhỏ sao?

...

Sắc... đại thần làm sao anh cũng học chiêu của nữ vương Mưa nhỏ? Người ta đối ngoại sắc bén anh thì chà đạp phu nhân nhà mình?

Ninh Tâm buồn bực, nàng bi phần , nàng nhất thời luẩn quẩn trong lòng, lần nữa không phải dùng đầu đập đất... Không, mình không phải là đập đất, mà là đập bàn.

Vì vậy tiếng thanh âm đập bàn cùng tiếng kêu rên, lần nữa vang dội trong kí túc xá nữ trường đại học T.

Theo như lời Mặc Thương bây giờ một thân chiến giáp là tốt vật. Cho nên khi công tử Nhã hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang hạ thư khiêu chiến thư yêu cầu cùng Mặc Thương tiến hành PK rửa sạch nỗi nhục lúc trước, Mặc Thương đại thần lần nữa không chút khách khí đem công tử Nhã thâm áp ở dưới thân mình, vẫn là thứ hai ư?

Công tử Nhã tiến hành PK xong, Mặc Thương lần nữa được tôn sùng nơi đầu sóng ngọn gió. Nhưng đang lúc mọi người có tiếng chúc phúc, tiếng ca ngợi, tiếng ghen ghét, thốn thức trong tiếng thì Mặc Thương quy ẩn. Chỉ là lúc này đây không giống như dĩ vãng, thân ảnh của hắn hui quạnh, là cô độc , là tịch mịch ...Nhưng hôm nay tự nhiên có phu nhân làm bạn, hắn cảm khái thành gia với nam nhân quả nhiên là hạnh phúc .

Mỗi ngày online, hẳn cùng Ninh Tâm thích làm nhất một sự kiện chính là trốn.

Naruto Naruto bày tỏ.

【 Hảo hữu 】 Naruto Naruto: lão Đại hôm nay muốn đánh BOSS không mau tới đi mau tới đi... không có ngài, chúng ta cánh tay bấp chân nhỏ đây không ngã BOSS không lờ!

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: không đánh BOSS thật nhiều năm nhưng trên tinh thần vạn phần ủng hộ.

Nước chảy thì hướng phía Mặc Thương đại thần gào thét.

【 Hảo hữu 】 nước chảy: lão Đại, ta bị người ta xúm đánh, ngài phải cứu ta.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: chúng ta yêu thích hòa bình.

【 Hảo hữu 】 Lưu Vân: phó bản thiếu người hoá tốc tới đây.

【 Hảo hữu 】 Mặc thương: Ninh Tâm đột nhiên mê chạy thương, ta đang hành trình làm hộ vệ.

...

Chậc... hành vi của Mặc Thương đại thần bây giờ với đám người Phù thế niên hoa là ngộ ra 1 điều.

Oh! Lão Đại chính là bị thê quán nghiêm!

Phu thê Mặc Thương thần tiên quyền lữ chạy trên bản đồ, đi xem ngắm phong cảnh, đào đào khoáng thạch ngẫu nhiên chà đạp phó bản BOSS. Thế giới của hai người không để cho người khác nhúng vào, thế cho nên Phù thế niên hoa có phát ra trăm vạn giải thưởng truy nã hai người này vẫn tiêu dao tự tại.

Đáng tiếc... Phía trước vị kia có thể nói là 1 BOSS tồn tại, đơn phương đánh thì.... quần đấu không có thể win... ngẫu nhiên chơi đánh lên còn bị phu thê liên thủ đùa giỡn.

Chính sách vu hồi, thực hành dụ dỗ, nhưng kênh tán gẫu cùng kênh trước mặt của tiểu Bạch bị che giấu, tổ đội không có dùng tiền phát loa trên kênh thế giới sẽ không được để ý tới, thật vất vả nghĩ đến còn có kênh hảo hữu, đáng tiếc mọi người bình tĩnh phát hiện...mình thế nhưng không có thêm Ninh Tâm làm bạn tốt.

Vì vậy bọn họ tiếp tục tiêu dao ...tiêu dao.

Loại tình cảnh này liên tục duy trì đến trước kì nghỉ đông.

Chương 78

Trước nghỉ đông đối với sinh viên mà nói đó chính là một khoảng thời gian nghỉ lại mà kinh. Bởi vì, trước nghỉ đông là kỳ thi cuối kì.

Bình thường không cố gắng thì thi sẽ bị thương. Gặp chuyện thì lại ôm chân phật luôn không có tốt.

Ninh Tâm nhìn xem trên lịch ngày hồng vẽ đánh dấu đếm ngược cuộc thi vì lễ mừng năm mới có thể qua 1 cách thoải mái tiêu dao, cô gái này quyết định chăm chỉ. Không để ý đến chuyện bên ngoài một lòng chỉ đọc sách thánh hiền.

Đối với quyết định của nàng, Kha Dĩ Mặc đồng ý. Game chỉ là tiêu khiển thi mới là việc cấp bách. Bế quan đó là tương đối cần thiết.

Vì vậy một đám người quen phát cái tạm biệt nhẵn lại, Ninh Tâm chính thức cáo biệt trò chơi chạy về phía con đường của kì thi hắc ám. Ninh Tâm tạm thời nghỉ game Kha Dĩ Mặc cũng không có hứng thú, cân nhắc đến chính mình cũng nên học tập một chút để nghênh đón kì thi cuối kì, hẳn cũng quyết định tạm thời nghỉ game.

Bởi vì gần đây Mặc Thương đang mang theo Ninh Tâm làm lụng các kỹ năng thăng cấp nhiệm vụ tuần hoàn nên hẳn đem acc hai người phó thác cho Nước chảy cùng Gió cuốn mây tan.

Nhưng mà làm Kha Dĩ Mặc không nghĩ tới chính là quyết định này đã cải biến Thần thoại....trong trò chơi hẳn lại viết lên 1 thần thoại. Trong lúc nhất thời game Thần thoại phong vân biến sắc, trên diễn đàn người chơi quần hùng xúc động phần nộ.

Bởi vì... đệ nhất bảng xếp hạng nhân vật truyện kỳ Mặc Thương... bị trộm acc. (L: ai bị kịch bắt đầu...)

“Trời ạ... cái đồng lí luận văn học đã thi xong. Còn một môn mọt chết em.”

Vừa rồi thi xong nàng chạy ra ngoài trường chuyện thứ nhất chính là gửi tin nhắn cho Kha Dĩ Mặc kể về tình hình

“Còn có một môn cố gắng lên thi tốt có thưởng.”

Nàng ôm di động mặt vui tươi hơn hở.

“Vậy nếu là thi rớt thì sao? Trước đó nói rõ em thi tiếng Anh không tốt, cực quay cuồng ghét nhất đám từ mới .”

“Con heo lười, từ mới với tiếng Anh là cần biết....”

“Biết rồi biết rồi... tại sao anh cùng ba ba em lại có cùng một cái khẩu khí thế. Đêm nay em không sao, môn cuối cùng là có thể nắm chắc có muốn hay không em online chơi với anh?”

Kha Dĩ Mặc nhìn xem tin tức, khẽ thở dài một cái suy nghĩ một chút rồi gửi tin.

“Hiện tại phải thi cho xong, thi xong thì chơi trò chơi.”

“Được rồi được rồi... biết rồi. Vậy em đi ăn cơm trước nha.”

Ném xuống di động, Kha Dĩ Mặc thần sắc lạnh lùng nhìn chăm chú vào màn hình máy vi tính. Phương Thiếu Vũ cùng Vương Thuấn Nghiêu gọi điện nói rồi lao đến đây. Kẻ vừa ngồi cạnh là Lý Tín kia hồ thẹn cúi đầu, ý vị oán giận chính mình.

“Đều là mình không tốt, ta sơ suất quá. Nếu là mình cẩn thận một chút mà nói liền sẽ không phát sinh chuyện như vậy. Mình đã sớm nên nghĩ đến Ninh Tâm đang thi làm sao có thời giờ online, cho dù online em ấy cũng không có việc gì lại đi hỏi tài khoản cùng mật khẩu của Dĩ Mặc làm gì.”

Kha Dĩ Mặc vỗ vỗ vai Lý Tín bả vai khuyên: “Không có việc gì... chiếu tình hình này đến thì ta cùng Ninh Tâm sớm đã bị theo dõi. Cho dù lần này không có thành trên tay bọn họ có mật khẩu của nàng, lại quen thuộc tác phong làm việc của nàng sớm muộn gì sẽ hành động, khó lòng phòng bị .”

Lý Tín bức tóc ảo não

“Là mình quá ngốc... là lỗi của mình, Dĩ Mặc cậu đừng an ủi mình, cậu mắng tớ, tớ còn dễ chịu hơn.”

“Tiểu tử thôi, ta trước kia như thế nào không biết người tự mình thích ngược ? Vì một trò chơi mà cùng huynh đệ trở mặt chuyện như thế Kha Dĩ Mặc ta làm không được.” Kha Dĩ Mặc cười gõ đầu Lý Tín, một bên Vương Thuấn Nghiêu cúp điện thoại thần sắc nghiêm túc đi đến giữa hai người đứng lại.

“Dĩ Mặc, quản lí trả lời. Trang bị của cậu không phải là bị giao dịch ra ngoài, mà là bị trực tiếp tiêu hủy không tìm về được .”

Kha Dĩ Mặc nghe vậy động lại mi, tiện đà cười nói:

“Trong túi tiền tài không hề động, chỉ đem vật mình sở hữu tiêu hủy, ha ha... kẻ trộm acc này quả là có ý tứ.”

“Càng có ý tứ là ở chỗ này.” Phương Thiếu Vũ tựa vào ghế, chỉ chỉ màn ảnh máy vi tính.

“Mình vừa rồi kiểm tra tất cả người cùng liên quan đến Dĩ Mặc không tra không biết tra phía dưới ta phát hiện một chuyện thú vị. IP của Nguyệt Lạc Tinh Thảm giữa địa chỉ mạng trường của chúng ta.”

“Cái gì?” Lý Tín cảm thấy tương đối khiếp sợ.

“Nguyệt Lạc Tinh Thảm ở trên diễn đàn ảnh chụp mình xem qua, trường học của chúng ta không có người như vậy!”

Phương Thiếu Vũ buông tay.

“Cho nên ta cảm thấy rất kỳ quái sau đó ta liền xâm nhập điều tra một chút, phát hiện chuyện càng ngày càng hay ho. Liên tưởng một chút Nguyệt Lạc Tinh Thảm cùng chúng ta ở trong trò chơi phương thức đến gần, cậu không biết là cùng lúc trước có người nào đó có thủ pháp giống nhau như đúc?”

Lý Tín cùng Vương Thuấn Nghiêu mắt to trừng mắt nhỏ, đồng thời quát:

“Cốc Lam!”

“Bingo! ID Nguyệt Lạc Tinh Thâm có đoạn thời gian không có lên, nhưng ngay khi mấy ngày Dĩ Mặc bị trộm acc thì Nguyệt Lạc Tinh Thâm vẫn luôn online. Hơn nữa trên diễn đàn bài đăng Ninh Tâm trộm acc Dĩ Mặc chính là Nguyệt Lạc Tinh Thâm đăng lên. Cho dù Dĩ Mặc bị trộm acc cùng nàng ta không có vấn đề gì, nhưng là giới nước cho đục với Ninh Tâm thì cô ta là kẻ đặc chí.”

Vương Thuấn Nghiêu nghe Phương Thiếu Vũ phân tích thì khẽ lắc đầu nói:

“Có thể điều này nói không rõ là gì, tìm không được chứng cứ sẽ không cách nào chứng minh Nguyệt Lạc có liên quan trực tiếp đến việc Dĩ Mặc bị trộm acc. Huống chi nếu chụp ảnh trên acc Ninh Tâm là Nguyệt Lạc post bài lên diễn đàn như vậy lấy sự thù ghét của cô ta đối với Ninh Tâm mà nói không đem Ninh Tâm hành hạ cho cực khổ chết thì sẽ không từ bỏ ý đồ. Mấy người chúng ta người biết rõ Ninh Tâm vô tội, nhưng mấu chốt là đưa không ra chứng cứ. Trên mạng chính là như vậy bảo sao hay vậy. Lại thanh giả tự thanh, cuối cùng cũng đâu không lại mấy ngàn cái mồm. Việc này Ninh Tâm khó tránh khỏi điều tiếng.”

Cả phòng rơi vào trầm mặc, Kha Dĩ Mặc không quan tâm cái acc của mình, cũng không đau lòng cho một thân trang bị thần khí. Nhưng chuyện này tuyệt đối không nên đem Ninh Tâm bị cuốn vào.

Acc của Ninh Tâm chỉ có Nước chảy cùng Mặc Thương biết tài khoản mật mã, lại đem gia viên của hai người gia danh nghĩa Ninh Tâm bán ra, làm một thân trang bị của Mặc Thương toàn bộ tiêu hủy thế không cách nào tìm về, viêch công bố này ra bên ngoài họ sẽ nói thành là Ninh Tâm tham tiền trộm acc Mặc Thương bán trang bị đổi tiền.

Hé ra tên là : “Nữ nhân háms làm giàu vì muốn thành người giàu có, tuyệt tình trộm acc – bỏ rơi đại thần” cái này sẽ đem Ninh Tâm đẩy hoàn cảnh vạn kiếp bất phục, nguyên một đám gọi là phân tích để đem nội dung thêm dầu thêm mỡ lý luận khái quát thì ra Ninh Tâm giả bộ ngây thơ tranh thủ lọt vào mắt xanh Mặc Thương, vì tiền tài trộm acc bỏ rơi đại thần. Quần

chúng không rõ chân tướng so với đánh cho tan máu gà còn kích động hơn, nhiều người không chịu nổi chửi Ninh Tâm rất nhiều...như vậy khó có thể tồn tại được trong game.

Không có chứng cứ dưới tình huống này ngay cả Mặc Thương mà nói bị coi là đại thần đến nay vẫn là kẻ si tình ngu xuẩn. Có thể nói, hai ngày nay không chỉ có là Kha Dĩ Mặc mà Phù thế niên hoa một đám tin tưởng Ninh Tâm bị hảo hữu cửa lẩn qua lẩn lại làm kiệt sức. Ngay cả mưa nhỏ tí tách bách chiến bách thẳng tài hùng biện như vậy cũng đang điên cuồng quần đấu giữa ngọn ngang sóng gió .

Nếu dung lời nói không cách nào bảo vệ sự thật chỉ có tìm kiếm chứng cứ chứng minh Ninh Tâm trong sạch.

Có lẽ chuyện phát triển đến bây giờ người lúc trước biết rõ mật mã của nàng chỉ có vài người, Một vạn năm trăm mặc là hiểm nghi lớn nhất. Kể từ khi Mặc Thương bị trộm acc, Một vạn năm trăm mặc cũng mai danh ẩn tích. Càng thêm quý dị là Phương Thiếu Vũ dùng máy tính xâm nhập bên trong kiểm tra thế nhưng tìm tìm không được nửa điểm dấu vết Một vạn năm trăm mặc gây án.

Trên diễn đàn người chơi nhiệt tình càng ngày càng dâng cao, không có chứng cứ chứng minh Ninh Tâm trong sạch lại không có chút đầu mối nào. Khó tìm được Nguyệt Lạc Tinh Chìm ra liên quan, 1đám người cuộc có từng rồi bị lợi dụng thế nào. Cũng không ai biết.

Hồi lâu, Kha Dĩ Mặc một tay chạm cằm trầm ngâm nói:

“Giả thiết Cốc Lam là muốn phá hoại danh tiếng của Ninh Tâm, châm ngòi tình cảm của mình cùng Ninh Tâm như vậy việc lần này trộm acc tất nhiên có cô ta tham dự. Nếu như là như vậy, Nguyệt Lạc Tinh Thẩm không thể nào không cùng Một vạn năm trăm mặc chấp đầu. Mà Một vạn năm trăm mặc có thể xoá sạch mọi dấu vết, giải thích rõ không phải là lính mới. Chúng ta bây giờ liền từ hai điểm này làm manh mối điều tra. Thế nhất phát ra treo phần thưởng cao cho kẻ tìm kiếm chứng cứ Nguyệt lạc Tinh

Thấm cùng Một vạn năm trăm mặc gặp mặt. Thứ hai tra một chút người mấy năm trà trộn trong các trò chơi lớn trộm acc, mình cần một danh sách.”

“OK, trước mắt cũng chỉ có thể làm như vậy. Về phần Ninh Tâm Dĩ Mặc cậu chú ý một chút, kì thi gần kết thúc nếu như nàng online thì nàng đã có thể rất thâm. Hiện tại cô ấy là chuột chạy qua đường người người sẽ kêu đánh.” Vương Thuấn Nghiêu nghĩ đến tình cảnh ái đồ nhà mình không khỏi lắc đầu. (L: ồ, vị này là Gió cuốn mây tan....khổ thân...)

Kha Dĩ Mặc cũng hiểu rõ nói: “Ta hiểu rõ chuyện còn không có tra ra manh mối mình sẽ chú ý đến cô ấy thêm.”

Nhưng mà ngoài ý muốn thì chỗ nào cũng có. Ai có thể nghĩ tới vừa rồi còn thề son sắt không thể nói nàng không online vậy mà lại đột nhiên cô gái này tâm huyết dâng trào muốn cho tướng công nhà mình một kinh hỉ. (L: @@ Bằng Diễm thứ 2.... tiệc Mặc Thương ko phải là Huyền Phong mà thôi...)

Vì vậy cô nàng hoàn toàn không biết gì cả cứ như vậy không hề đề phòng mưa gió bão bùng..

Chương 79

Ninh Tâm bò lên trên tuyến là muốn cho Kha Dĩ Mặc vui mừng, nhưng hẳn ngạc nhiên mừng rỡ còn chưa có đưa đến chính nàng liền lâm vào sự kinh hãi .

Từ khi nàng bắt đầu login, kênh trước mặt cùng tán gẫu đã bị một đồng người xa lạ làm cho điên cuồng.

[Thì thầm] Tuyệt Lạc: còn dám Online, đồ đàn bà không biết xấu hổ, kẻ trộm!

[Thì thầm] từng hạ xuất phẩm : bản thân ta có lời nói dâng tặng cô ba câu : uống nước chúc cô nghẹn , ra cửa bị xe đụng vào, đi đường một khắc không ngừng ngã xuống. Lời ta nói là thật và sẽ không xin lỗi.

[Thì thầm] dưới ánh trăng vui mừng : ha ha, kẻ không biết xấu hổ này thật sự là vô địch, lúc trước cùng Nguyệt Lạc đoạt nam nhân thì ra là chính là vì ngày hôm nay. Thực không hiểu được cô có cái gì tốt đến bây giờ Mặc Thương còn giúp cô nói, mắt hẳn bị mù rồi.

[Thường] ngày mai sẽ tốt hơn: đâm mù mắt chó, ta nhìn thấy Ninh Tâm kẻ trộm acc phụ quân đại thần . Đại thần... cúng bái cho ngài.

[Thường] một lần mưa gió: ta cái cô Ninh Tâm kia? Đem Mặc Thương làm hại thảm như vậy bây giờ còn dám đi ra, cô nương à, cô còn muốn thế nào? Nơi này không có kẻ ngốc cho cô lừa gạt!

Mọi ngôn ngữ đã không cách nào biểu đạt nội tâm oán hận của quần chúng, nhưng ngôn ngữ đủ mọi màu sắc, kỹ năng làm trên người nàng nổ tung

Tốc độ ba giây hai lần từ chết trở về điểm phục sinh Ninh Tâm tại kiên trì mười phút sau rốt cục lựa chọn rơi xuống hoàng tuyến chờ đợi luân hồi. Lần nữa bước lên Mạn Châu Sa Hoa mở địa ngục hoàng tuyến, con đường vẫn như cũ rắc rối phức tạp. Nàng ngồi ở bờ bên kia vong xuyên ngơ ngác nhìn phía Mạn Châu Sa Hoa.

Từ những lời chửi bới vừa rồi nàng có được một chút tin tức. Thứ nhất, phu quân đại nhân bị trộm acc.

Thứ hai, đối tượng trộm acc lại là bản thân nàng.

Thứ ba, Ninh Tâm bây giờ là kẻ trộm acc lừa gạt tình cảm là tên siêu cấp lừa đảo.

Thứ tư, Mặc Thương bị mất đi tất cả, vinh quang trước kia, trang bị đều bị nữ nhân tên là Ninh Tâm hủy diệt rồi.

Thứ năm, không có thứ năm... bất quá thứ năm, nàng hiện tại liền trực tiếp hướng vong xuyên, chết chìm thôi.

Mới là hai tuần lễ không có Online, tại sao lại phát sinh chuyện như vậy đây? Nàng nghĩ không ra. Đang khi vẫn ngưng thần ngẩn người thì một cái tin tức thành linh đập vào mi mắt.

[Thì thầm] Nguyệt lạc tinh thắm: ta sớm đã nói qua, ta sẽ mở to hai mắt nhìn xem các người cái gọi là năng lượng tình yêu duy trì liên tục được bao lâu. Bây giờ nhìn lại các người yêu cũng không gì hơn. Ninh Tâm tính tình mềm, mặc dù không đến mức là đánh không được mắng thì không nói lại, nhưng nàng có thể nhìn nói bậy nghe được cũng liền từ tai trái tiến ra tai phải.

Nhưng hôm nay một bụng ủy khuất nàng rất bất khả tư nghị phải phản kích.

【 Thì thầm 】 Ninh tâm: không phải là ta việc làm, ta sẽ không nhận. Nếu như muốn xem, cô cứ tiếp tục trợn tròn mắt xem đi.

【 Thì thầm 】 Nguyệt lạc tinh thắm: nữ nhân vì tiền phản bội Mặc Thương còn có tư cách gì đứng ở bên cạnh hắn? Cô cho rằng Mặc Thương còn có thể tha thứ cho cô?

【 Thì thầm 】 Ninh tâm: tất cả mọi người không tin ta, nhưng Mặc Thương cũng sẽ tin ta. Cho tức chết cô.... tức chết cô, cô nói cái gì cũng không cải biến được quan hệ của ta cùng Mặc Thương. Ta ta sẽ đi ngay bây

giờ tới trường tìm hân, hạnh phúc của chúng ta sẽ cực kỳ lâu cô cứ từ từ xem.

Sau cùng, nàng cảm thấy vẫn không thể biểu đạt sự phẫn nộ của nàng giờ phút này ngay sau đó lại bỏ thêm một câu.

【 Thì thầm 】 Ninh tâm: hừ!

Nguyệt Lạc Tinh Thâm tức giận ngón tay phát run, răng rắc gõ 1 đoạn văn muốn châm chọc khiêu khích. Muốn gửi đi, hệ thống nhắc nhở người chơi đã logout ...

Một đấm nện ở trên bông là cảm giác là như thế nào? Là đây chứ đâu

Cốc Lam kinh ngạc nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính, hồi lâu đều không thể tin được, lời nói mình tí mĩ chuẩn bị hồi lâu những thứ kia làm cho người ta nghe mà tự ti mặc cảm hận không thể dung ngôn ngữ đâm chết đều phải nuốt ở trong bụng sao?

“Tích tích tích.”

Trên bàn di động chấn động là tin tức nhắc nhở. Cốc Lam nôn nóng cầm lấy di động mở ra tin tức một nụ cười lạnh chậm rãi nhếch ra.

“Mười phút sau, tại quán ngô đồng mưa gặp! Kha Dĩ Mặc.”

Nhanh chóng lập tức đến, Cốc Lam vừa hát vừa thay một bộ đồ mới.

Ninh Tâm không phải nói muốn tới trường Kha Dĩ Mặc sao? Vậy thì đến đi. Xem một chút xem có thể trình diễn ta đùa giỡn thế nào.

Cốc Lam đi vào ngô đồng mưa vừa vào cửa liền trông thấy bàn gần ngoài cửa sổ Kha Dĩ Mặc nhìn ra xa. Một thân áo màu đen áo đột hiện ra hân có cảm giác rất ưu nhã ung dung.

“Thực xin lỗi đã tới chậm.” Thu đầy mắt ái mộ, Cốc Lam cười yếu ớt đi đến ngồi đối diện Kha Dĩ Mặc.

“Uống gì không?”

“Caramel.”

Quơ quơ đồ uống trong tay, Cốc Lam cạn hớp một ngụm, mượn miệng chén che giấu dư âm, tinh tế quan sát nam tử trước mắt.

Kha Dĩ Mặc... là bạch mã hoàng tử độc nhất vô nhị trong lòng nàng, cũng làm nàng si mê quên ngày tháng.

Cốc Lam tự nhận mình tướng mạo đẹp, luận năng lực, luận tài hoa, luận cá tính nàng tuyệt đối sẽ không thua bất cứ người nào. Bên cạnh Kha Dĩ Mặc không có cô gái cho có mình đã từng xuất hiện tựa hồ là trường hợp đặc biệt. Khi đó nàng nghĩ mình là may mắn, dựa vào cô gái đó là nàng, có thể cùng hắn nói chuyện với nhau người là nàng, có thể cười vẫn là nàng.

Về sau Cốc Lam nghe nói Kha Dĩ Mặc chơi Game Online, đối với trò chơi Cốc Lam xa lạ . Có thể vậy thì thế nào? Cốc Lam sẽ không bỏ qua bất kỳ cơ hội đến gần chàng trai này. Theo đuổi hắn tiến vào trò chơi chính là lựa chọn tất nhiên của nàng.

Nhưng khi chân chính tiến vào trò chơi, Cốc Lam lại cảm thấy mê võng. Trên thực tế quan hệ hai bên tựa hồ bảo hòa, nếu là dùng thân phận Cốc Lam tiến vào thế giới này của Mặc Thương thì như xưa chỉ vẫn là học tử. Như vậy để cho hết thầy bắt đầu lại từ đầu, cho Kha Dĩ Mặc biết một cái Cốc Lam mới, cho bọn họ có cơ hội bắt đầu.

Vì vậy, Nguyệt Lạc Tinh Chìm xuất hiện, dùng ảnh chụp của c hị họ tại diễn đàn tạo thế đứng, nhất cử đoạt lấy danh vị đệ nhất mỹ nhân của Thần thoại. Lại có Lộng Nguyệt các trợ giúp, lợi dụng cùng tiếp xúc đám người Nước chảy đem hình tượng thực nữ, ôn như lương thiện ở trong trò chơi tạo ra.

Hết thầy đều dựa theo kế hoạch của nàng tiến hành, các huynh đệ của hắn hài lòng nàng, chung quanh tỷ muội cố vũ nâng nàng lên, nam tử trong trò chơi mê luyện nàng.

Nói bóng nói gió làm cho Phù thế niên hoa nhắc lên thay vị trí lão bà Mặc Thương, một khắc kia Cốc Lam thật sự cho là mình có thể thành công. Nguyệt Lạc Tinh Chìm là nàng khổ tâm vun đắp đã trở thành Mặc Thương phu nhân.

Đáng tiếc, cuối cùng người tính không bằng trời tính. Mặc Thương không có lựa chọn Nguyệt Lạc Tinh Thắm khi đó mình thất lạc là có nhưng đến cuối cùng bên cạnh hắn không có những nữ nhân khác đúng không? Nguyệt Lạc nghĩ là như vậy nàng vĩnh viễn không thể tưởng được cái người gọi Ninh Tâm lại tiến vào tầm mắt của Mặc Thương.

Cô ta ngây thơ, ngây thơ có vẻ ngốc.

Cô ta thiện lương, thiện lương ngu ngốc.

Đã có thể là như vậy 1 cô gái chưa trưởng thành lại bắt được trúa tim của hắn.

Cốc Lam tự vấn lòng Ninh Tâm so với mình ưu tú sao?

Luận bề ngoài Ninh Tâm nhiều lắm là xem như có thể ái linh lung, hoàn toàn không có điểm của 1 cô gái thành thực. Luận tính tình nếu như ngây ngốc ngu xuẩn mà nói đó chính là chỉ Ninh Tâm. Luận tài hoa chỉ là 1 cái ngành Trung văn chỉ biết một sách thì cô ta có cái tài hoa gì chứ? Mọi thứ đều không bằng nàng, khắp nơi không bằng nàng...vậy mà Kha Dĩ Mặc lại lựa chọn như vậy, mà không đếm xỉa bảy năm si tình của mình.

Cốc Lam nghĩ không ra cũng không muốn suy nghĩ cẩn thận làm gì. Tại mắt Cốc Lam cô ta kém hơn nàng, cô ta cũng căn bản không so được nàng. Kha Dĩ Mặc sở dĩ lựa chọn Ninh Tâm, bất quá là hiếu kỳ nàng thực thuần khiết. Nhưng nếu như đem Ninh Tâm chỉ là ngụy trang cho hắn xem, thì liền sẽ minh bạch cô ta căn bản không xứng với hắn.

Thông qua Hoa Phi Hoa, Cốc Lam biết trong trò chơi người nổi danh trộm acc chuyên gia có tên “con bướm bướm” cũng chính là Một vạn năm trăm mặc.

Một vạn năm trăm mặc vốn là chơi Thần thoại chỉ là vì tìm kiếm mục tiêu, về sau bởi vì làm huynh đệ Không sợ của đồng XXOO bị buộc phải xóa số rời đi nên đi theo rút khỏi trò chơi.

Cho đến có một ngày, hắn biết được Thần thoại có người gây ra Ẩn Tàng nhiệm vụ, người nọ đúng là người em gái hắn từng làm hảo hữu là Ninh

Tâm, Một vạn năm trăm mặc cảm thấy có thể có lợi trở về Thần thoại, hơn nữa ẩn núp bên cạnh Ninh Tâm chờ đợi Ẩn Tàng nhiệm vụ kết thúc ra tay.

Thiên tính vạn tính, Một vạn năm trăm mặc không nghĩ tới Ninh Tâm sẽ đem ban thưởng của Ẩn Tàng nhiệm vụ toàn bộ phân phát cho người khác, có tài khoản mật mã lại không ích lợi gì Một vạn năm trăm mặc suýt nữa dừng tay, ai biết nhân phẩm Ninh Tâm lần nữa bộc phát lấy Mặc Thương đệ nhất cao thủ lại còn tiện đà gây ra Ẩn Tàng nhiệm vụ thứ 2.

Vì vậy, đối tượng trăm triệu năm đời đi chuyển sang theo dõi tướng cô ta là Mặc Thương đại thần.

Kha Dĩ Mặc một thân trang bị giá trị hơn vạn, vì vậy tài khoản của hắn là VIP kim bài, tất cả trang bị là tự nhiên động sẽ bị trói định.

Ra tay cũng không phải được, không hạ thủ cũng không phải đúng hắn ở trong thế khó xử thì Cốc Lam tìm tới hắn.

Cốc Lam dùng giá tiền mặt trao đổi cùng Một vạn năm trăm mặc tiến hành giao dịch, trang bị không đến được tay vậy thì tiêu hủy. Mất chứng cứ như hư không mất trang bị.

Nhìn xem Ninh Tâm như chó rơi xuống nước bị người ta vây công nhục mạ, Cốc Lam mỗi ngày nhìn chăm chăm màn hình chú ý hành động của Kha Dĩ Mặc.

Nữ nhân mình yêu phản bội chính mình, đau xót như vậy bất kỳ tên đàn ông nào cũng không thể chịu được. Cốc Lam sở dĩ muốn làm chỉ là đợi thời cơ, chờ hắn tâm mệt mỏi. Nguyệt Lạc Tinh Thẩm chính là thuốc cho hắn. Kế hoạch gần như hoàn mỹ, thực hành cũng tương đối thuận lợi. Duy nhất ngoài ý định chỉ có một cái, hắn lại vẫn tin tưởng cô ta

“Nghe nói em gần đây ở trong game không được vui?” Cốc Lam để xuống tách cà phê, quyết định mình nói thẳng vào chủ đề.

Kha Dĩ Mặc ngược mắt liếc Cốc Lam một cái, trong mắt thần sắc lạnh lẽo.

“Học tử đối với chuyện của em thật đúng là để tâm. Nhất cử nhất động của em, đều chạy không khỏi mắt học tử.”

“Dĩ Mặc em hiểu lầm.” Cảm nhận được khẩu khí của Kha Dĩ Mặc không ưa, Cốc Lam vội vàng làm sáng tỏ mình.

“Lần trước tại công viên chuyện xảy ra, chị thật xin lỗi. Trước kia là chị làm không đúng, bất quá lần này ta là ngẫu nhiên nghe nói. Em.. Hiện tại tốt không?”

“Em sao?” Kha Dĩ Mặc cười cười.

“Em còn tốt chỉ là trò chơi mà thôi, trang bị không có thể lại lấy, acc thì có thể lấy lại. Nhưng bất quá Ninh Tâm vô duyên vô cớ bị người ta hãm hại vì em yêu thương cô ấy.”

“Hãm hại ư? Làm sao em biết là bị hãm hại? Có lẽ...” Cốc Lam thử dò xét nói:

“Có lẽ thật sự là em ấy thì sao.”

“Ha ha.” Kha Dĩ Mặc cười khẽ, bưng lên nước chanh trên bàn hít một hơi.

“Học tử xem tôi là kẻ ngốc sao? Việc vu oan giá họa đơn giản như vậy nhìn cũng không vậy thì tôi đây chắc không bao giờ có được ngày hôm nay rồi. Người trong game có thể bảo sao nghe vậy không biết đúng sai. Nhưng tôi còn không c hồ đồ bạn gái của mình là người thế nào mà mình không biết.”

“2 người quen biết thời gian cũng không lâu làm sao em lại có thể kết luận em ấy sẽ không?” Cảm giác được mình có chút thất thố, Cốc Lam gấp rút sửa lời nói:

“Đương nhiên rồi, Ninh Tâm rất đơn thuần bất quá nếu là bị gạt thì sao?”

“Biết thời gian dài hay ngắn ư? Lại nói tới hình em tôi cùng học tử biết nhau hơn sáu năm, nhưng tôi cho tới bây giờ không thể nghĩ học tử lại tâm cơ cùng thủ đoạn đến như vậy.”

Cốc Lam tâm trầm xuống, “Em có ý gì?”

“Nguyệt Lạc Tinh Thắm là học tử người đi? Đang khi acc em bị trộm mấy ngày trước, có người gặp qua Nguyệt Lạc Tinh Thắm cùng Một vạn năm trăm mặc gặp mặt. Mà Một vạn năm trăm mặc thân phận thật là 1 kẻ trộm acc có tiếng có danh hiệu “con bướm bướm” . Không biết học tử là lúc nào cùng hẳn có quen biết đây?”

Kha Dĩ Mặc nói vẫn như cũ rất ôn nhu nhưng trong ngôn ngữ lại toát ra mãnh lực làm người ta đè nén vội.

Cốc Lam lần đầu tiên phát hiện thì ra là nam sinh thoát nhìn ôn nhu như ngọc này kỳ thật cũng có thể hùng hổ dọa người .

Không khí giăng co tiếng đàn violin du dương nhịp điệu lan tỏa quanh đó. Hơi thở ngọt ngào làm Cốc Lam cảm thấy hít thở không thông. Cái cao hứng bừng bừng khi trước nghĩ hèn hò giờ ai lại nghĩ tới đây là Hồng Môn yển chứ?

Cốc Lam buồn bã cười nói: “Hôm nay em mời chị ra ngoài mục đích là gì, nói thẳng đi.”

“Cho Ninh Tâm một sự trong sạch.

“Trong sạch?” Cốc Lam hí hí mắt.

“Em không phải nói em tin tưởng em ấy sao? Sao còn muốn cái gọi là trong sạch làm gì?”

Kha Dĩ Mặc nhìn thẳng mắt Cốc Lam, lạnh lùng nói: “Tôi tin cô ấy là vì tôi hiểu. Nhưng tôi không thể để cho cô ấy lưng đeo một cái danh tiếng như bản cô ấy sẽ không chịu nổi. Dù là đây chỉ là trò chơi nhưng tôi cũng không muốn cô ấy bị thương tổn như vậy.”

“Hừ.” Cốc Lam cười lạnh.

“Muốn cho ta ra mặt không có cửa đâu. Ta cho cậu biết Kha Dĩ Mặc, ta chết cũng muốn kéo ra một cái đệm. Trên tay cậu không thể đủ chứng minh chứng cứ đi nếu không cậu cũng sẽ không tới tìm ta. Muốn cho ta giúp cô ta giải vây được thôi. Ta cho cậu biết, ta có năng lực này. Tất cả giao dịch cùng nói chuyện phiếm ghi chép ta đều ghi lại, ta không quan tâm danh

tiếng Nguyệt Lạc ở trong trò chơi. Chỉ cần cậu nói một câu, ta có thể phá hủy toàn bộ. Nhưng cậu làm như thế nào đền bù tổn thất cho ta đây?”

Kha Dĩ Mặc nhíu mi thấy không rõ thần sắc trong mắt hắn, giọng nói lại càng trầm thấp.

“Học tử muốn ta làm cái gì?”

“Cùng Ninh Tâm chia tay.” Cốc Lam nói từng chữ.

“Không thể nào!”

Đột nhiên xông vào 1 thanh âm làm cho Kha Dĩ Mặc cùng Cốc Lam đều nhìn ra kinh ngạc. Cốc Lam cùng Kha Dĩ Mặc đồng thời hướng phía thanh âm kia phát ra, chỉ thấy Ninh Tâm nộ khí đằng đằng ... Nhào tới chỗ Kha Dĩ Mặc ngồi suýt nữa đem hắn ngã lăn ở trên ghế.

“Nói cho anh biết, m cùng em nói chia tay, em cần chết anh!”

Ninh Tâm dữ tợn hướng phía Kha Dĩ Mặc uy hiếp, mặc dù nàng cho dù tiếng nói dữ tợn, nhưng mặt tròn vẫn cứ rất đáng yêu, không có nửa điểm uy hiếp .

Kha Dĩ Mặc nghe vậy cười khố.

“Anh còn không có nói gì mà?”

“Vậy liền không cần nói miễn cho để cho em nghe được điều không muốn nghe .” Ninh Tâm đưa tay che kín miệng Kha Dĩ Mặc, quay đầu nhìn về hướng Cốc Lam.

“Muốn cho Dĩ Mặc cùng tôi chia tay sao? Nghĩ hay quá nhỉ! Tôi không quan tâm trắng sao gì cả... không quan tâm.... Cùng lắm thì tôi không online, không chơi game. Xấu nữ nhân, tôi cho cô biết Kha Dĩ Mặc là bạn trai của Ninh Tâm này, ai cũng không thay đổi được.” Ninh Tâm rất muốn nói thêm vài lời uy hiếp tính nhưng là moi hết ruột gan thì vốn từ của nàng quả nghèo nàn.

“Cô nếu như làm anh ấy thay đổi ý, tôi cũng sẽ phát hỏa , tôi cũng sẽ tức giận... . Hừ! Không để ý tới cô ta, chúng ta đi.”

Nói xong, Ninh Tâm vừa lôi vừa kéo Kha Dĩ Mặc kéo ra khỏi quán cà phê.

Chương 80

Ninh Tâm chạy một đường thở phì phì buông lỏng Kha Dĩ Mặc xông về phía trước, mặt linh lung đáng yêu nhìn biết “ta mất hứng chớ chọc ta”.

Đi 1 chút... lại 1 chút, hần rớt cục thấy ghé con bình thường mới cười nói:

“Còn tức giận sao?”

“Hừ! Không cho anh nói chuyện, em hiện tại không muốn để ý anh.” Ninh Tâm nghiêng đầu kiêu ngạo, hần nhìn xem thấy buồn cười, chỉ tay bị nàng nắm được nói:

“Không nghĩ để ý anh còn kéo anh chặt như vậy thật không có sức thuyết phục rồi?”

“Hừ.” Ninh Tâm vọt chết còn cứng mỏ, lôi kéo tay Kha Dĩ Mặc đổi thành tư thế hần kéo nàng.

“Không phải là em kéo, là anh kéo em!”

-_-||| Kha Dĩ Mặc xì, cười ra tiếng, bạn gái bảo bối này ngây thơ nhưng thực ghê gớm.

“Ngoan, không tức giận được không? Dù nói thế nào anh cũng không đáp ứng chị ta mà?”

“Em tức không phải là cái này!” Ninh Tâm quát:

“Em tức giận là bởi vì anh cái gì đều vì em mà suy nghĩ, chuyện xảy ra cũng không cùng em thương lượng, mà trước tiên lại sẽ đem em bảo vệ. Dĩ Mặc trong lòng anh em thật sự rất vô dụng vậy sao? Trò chơi thì thế, rồi chuyện Cốc Lam cũng vậy... anh chỉ nghĩ muốn cho em tốt, tự mình vì em xử lý hết thảy nhưng là thật không có nhu nhược như trong tưởng tượng của anh đâu. Trò chơi là người khác mắng em thì em sẽ tức giận. Nhưng em không muốn nghe thì off. Chuyện xấu Cốc Lam làm thì thế nào? Chị ấy làm chuyện thì anh cũng sẽ không thích, anh thích là ta. Chỉ cần anh tin em... chỉ cần anh yêu em... chuyện gì đều không thể đả kích được em....”

Ninh Tâm càng nói càng kích động, nói xong lời cuối cùng mọi nỗi buồn bị tích tụ hôm nay nhất tề xông lên, con mắt lập tức đỏ lên chịu đựng mà không khóc.

“Nha đầu.” Kha Dĩ Mặc đau lòng đem nàng ôm vào trong ngực.

“Đừng buồn được không... anh sai rồi? Anh không phải là vậy chỉ là sợ em đau lòng.”

“Em biết...” Ninh Tâm vùi đầu trong ngực Kha Dĩ Mặc.

“Em biết rõ Dĩ Mặc sẽ không cho em chịu bị ủy khuất, nhưng em cũng không muốn trở thành gánh nặng cho anh. Lần sau... lần sau không cho phép anh như vậy đâu!”

“Được! Anh đáp ứng em, không có lần sau. Về sau có chuyện gì anh nhất định nói cho em.”

“Ừ.” Ninh Tâm dùng sức gật đầu, yên tâm trong ngực hãn mặc cho hãn ôm.

“Đô đô đô.”

“Có tin nhắn.” Ninh Tâm buông Kha Dĩ Mặc ra, để hãn từ trong túi tiền lấy di động.

Mắt thấy ánh mắt hãn đột nhiên khó hiểu, Ninh Tâm hỏi:

“Có chuyện gì không?”

“Lý Tín gửi tin nói sư phụ trước kia của em trong trò chơi nói muốn cùng anh gặp mặt.”

“Hả? Sư phụ trước của em?” Ninh Tâm suy nghĩ một chút, chợt nói:

“Không sợ cua đồng XXOO!”

Không sợ cua đồng XXOO hẹn gặp Ninh Tâm cùng Kha Dĩ Mặc quả thực làm cho hai người chấn động, chờ hãn mang theo Ninh Tâm đuổi tới gặp mặt cửa chính phái tây Cảnh Thiên. Thì gặp 1 nam nhân ước chừng 27 – 28 tuổi, thân mặc màu đen đang đứng tại cửa tây nhìn về nơi xa. Bên cạnh hãn có một cô gái mới 17 -18 tuổi đang ngồi ở trên ghế đá.

Ninh Tâm cùng Kha Dĩ Mặc nhìn nhau một cái đi tới.

“Sư phụ” Ninh Tâm nhỏ giọng thử dò xét, nam nhân kia đột nhiên quay đầu lại, cô gái nhỏ bên cạnh hẳn nghe vậy bỗng nhiên đứng lên.

“Ninh Tâm sao?”

“Ninh Tâm tử tử!” Một bên tiểu cô nương vui vẻ vui mừng, nhưng rồi lại cúi đầu không dám nhìn thẳng Ninh Tâm.

“Sư phụ thật sự là sư phụ... Em là?” Ninh Tâm xoay đầu hướng người gọi mình là tử tử.

“Đừng gọi tôi sư phụ nghe là lạ. Tôi gọi Trình Thành, cô ấy gọi là Mẫn nhi cũng chính là Mưa nhỏ giọt trong trò chơi, cũng là muội muội của Một vạn năm trăm mặc.”

Mưa – nhỏ – giọt ?

Ninh Tâm trừng lớn hai mắt

“Mưa nhỏ giọt ...Thật sự là em sao?”

“Vâng... là em.” Mẫn nhi ấp úng gật đầu.

“Sư phụ à, để đồ đệ gọi là sư phụ đi. 2 người sao lại tìm em?” Ninh Tâm vẻ mặt hưng phấn, lôi kéo tay Mẫn nhi mặt đầy mừng rỡ.

Trình Thành nghe vậy mặt liền biến sắc, Mẫn nhi đầu rủ xuống thấp hơn.

“Là vì chuyện em cùng Một vạn năm trăm mặc.” Trình Thành thở dài nói:

“Việc acc Mặc Thương bị trộm thật ra là trăm mặc làm.”

“Cái gì?” Ninh Tâm sợ hãi kêu lên, Trình Thành liếc người nam nhân trẻ kia 1 cái, tiếp tục nói:

“Trăm mặc là trong trò chơi vốn nổi danh trộm acc. Vốn là trăm mặc đến gần em là muốn trộm acc của em về sau biết rõ em gả cho đệ nhất cao thủ Mặc Thương liền chuyển hướng về phía Mặc Thương. Nhưng ngay tại thời cơ trăm mặc hạ thủ thì người trong trò chơi 1 cô gái gọi là Nguyệt Lạc Tinh

Thẩm tìm tới trăm mặc, cô ta nói chỉ cần trăm mặc hủy diệt trang bị của Mặc Thương rồi giá họa cho em, cô ta liền trả giá 1 số tiền ngang giá.”

“Thực xin lỗi Ninh Tâm tử tử, ca ca em anh ấy làm như vậy cũng là vì em.” Mẫn nhi càng nghe càng xấu hổ, nhin không được khóc lên. Hù dọa Ninh Tâm vội vàng ôm Mẫn nhi an ủi.

“Không khóc không khóc... Mẫn nhi không khóc, chuyện này cùng em không quan hệ, tử tử sẽ không trách em.”

“Có quan hệ tới em...là có quan hệ tới em, ca ca là vì em mới làm những chuyện này .” Mẫn nhi càng khóc càng hung, Ninh Tâm đều nhanh hoảng hồn.

“Đúng là em biết rõ đây là phạm pháp ca ca nếu như bị bắt được sẽ bị phán tội, tử tử...tại em.,,, em không muốn anh ấy vì em mà làm chuyện điên rồ.”

“Từ từ...em trước đừng khóc, chúng ta từ từ thương lượng được không?”

Ninh Tâm ở một bên dụ dỗ Mẫn nhi, Trình Thành ánh mắt chuyển hướng về phía nam sinh kia.

“Cậu chính là Mặc Thương ?”

“Đúng vậy, em gọi là Kha Dĩ Mặc cũng là bạn trai của Ninh Tâm cảm ơn anh lần này có thể tới.”

“Cảm ơn tôi?” Trình Thành cười nói:

“Cảm ơn tôi làm cái gì?”

“Đã hẹn bọn em ra, nếu như không phải là vì rửa sạch hiềm nghi vì Ninh Tâm thì cần gì phải làm điều thừa này?” Kha Dĩ Mặc nhìn xem Trình Thành nói:

“Vì cái này...em không nên cảm ơn anh sao?”

“Ha ha, trong trò chơi ta đã thấy qua nhiều dạng người nhưng 1 người ngây thơ thiện lương như Ninh Tâm ta là lần đầu tiên gặp được. Lúc trước

ta bị chúng bạn xa lánh cho dù là trò chơi đến cuối cùng cũng chỉ có 1 cô nhóc này. Lòng người khó đoán, dù sao đối với cô nhóc này ta liên tục cảm kích. Hơn nữa ta trước kia đã bị người trong game bội phản, cho nên ta không muốn nhóc này cũng bị đả kích như vậy. Trầm mặc là huynh đệ của ta, trong hiện thực chơi không tồi, ta biết rõ hẳn gần đây làm một mẻ lớn vốn là không nghĩ tới cùng Ninh Tâm có quan hệ . Là Mẫn nhi gọi điện thoại tìm ta, để cho ta giúp nàng tìm bình tâm. Cho nên dù sao việc này chính thức muốn tạ ơn thì 2 người cần phải tạ ơn Mẫn nhi. Kể cả cuộc nói chuyện của anh trai cùng Nguyệt Lạc đều ghi chép lại, còn có tin tức giao dịch những chứng cứ này đều là em ấy lấy được từ máy tính ca ca mình.” Trình Trường nói một tiếng, dời mắt hướng Mẫn nhi.

“Cho nên, ta hi vọng 2 người đáp ứng ta vì Mẫn nhi không cần phải làm khó trầm mặc. Huynh muội hai người bọn họ sống không dễ dàng. Sau khi cha mẹ đều mất trầm mặc không có năng lực nuôi dưỡng muội muội, cho nên đi đường quanh co học người ta trộm acc. Kỳ thật hẳn cũng là người không xấu.”

“Em hiểu được... nếu như trầm mặc từ nay về sau thu tay lại thì sự tình trước kia em có thể hết sức giúp hẳn giải quyết, cuộc sống về sau của 2 anh em bọn họ em sẽ giúp cải thiện.”

“cậu sao?” Trình Thành kinh ngạc không thôi.

“Cậu có thể giúp sao?”

“Em sẽ giúp Một vạn năm trầm mặc. Em sẽ giúp cho anh ta một phần công tác, làm cho anh ta có đủ năng lực nuôi dưỡng muội muội. Cho nên trở về nói cho hẳn biết một lần nữa có cơ hội làm người, làm như thế nào chính là xem chính hẳn. Còn có chuyển cáo hẳn một tiếng, hẳn có một muội muội tốt.” Nói xong, Kha Dĩ Mặc đi đến bên cạnh Ninh Tâm hướng Mẫn nhi khẽ mỉm cười nói:

“Đứng bên ngoài lâu như vậy không mệt sao? Cùng đi ăn bữa cơm được không?”

“Đúng nha...Mẫn nhi ngoan đừng khóc. Có chuyện gì chúng ta ngồi xuống từ từ nói chuyện được không?” Ninh Tâm phu xướng phụ tùy Mẫn nhi ngoan ngoan gật đầu.

Một bữa cơm ăn xong, hần cùng bình tâm đưa Mẫn nhi về. hần nắm tay trong nắm chứng cơ của 2 người kia, còn Ninh Tâm vẻ mặt có chút hoảng hốt.

“Làm sao sắc mặt kém như vậy?” Kha Dĩ Mặc nắm lên tay Ninh Tâm thối thối.

“Em lạnh sao?”

“Dĩ Mặc...em nghĩ không ra chỉ là một trò chơi mà thôi, sao lại hận em đến nước này ?”

Kha Dĩ Mặc biết rõ Ninh Tâm chỉ là ai, chạm trán nàng nói:

“Bởi vì trò chơi là ảo , cho nên rất nhiều người dứt bỏ thực tế, tổn thương đến người khác rồi cố tình làm vậy. Hơn nữa Nguyệt Lạc Tinh Thẩm hận em còn có một nguyên nhân.”

“Nguyên nhân gì?” Ninh Tâm hiếu kỳ.

“Nguyệt Lạc Tinh Thẩm chính là Cốc Lam.”

“Hả?” Ninh Tâm kinh hãi rồi, thế giới này ảo như thế sao, như thế nào quen biết trong trò chơi mà thực tế đều xuất hiện rồi?

“Hiện tại chỉ cần đem những tin tức này post trên mạng, hiềm nghi liền được rửa sạch, Nguyệt Lạc Tinh Thẩm cũng sẽ phải chịu sự trừng phạt xứng đáng.”

Ninh Tâm nhìn nhìn USB, suy nghĩ một chút lại không đành lòng:

“Vậy sẽ bị rất nhiều người mắng loại cảm giác này em biết rõ, Cốc Lam đã rất hận em, em không muốn sẽ cùng chị ấy giằng co thêm nữa . Hơn nữa còn có anh của Mẫn nhi em không muốn đem anh ấy ra ánh sáng.”

“Nha đầu gốc khắp nơi chỉ vì nghĩ cho người khác còn chính em thì sao?” Kha Dĩ Mặc ánh mắt sùng ái nhìn vào Ninh Tâm chỉ thấy nàng nhào

vào trong ngực hẳn cười khanh khách nói:

“Em có anh, chỉ cần anh ở bên cạnh em, em liền có hạnh phúc của toàn bộ thế giới, người khác cũng không quan hệ .”

” ngốc.” Kha Dĩ Mặc vuốt ve mặt mềm mại của nàng, nhẹ nhàng nỉ non.

Ninh Tâm đập tay hẳn.

“là ngốc mà anh cũng muốn.” .

“Anh mệnh khổ.”

“Hừ, không biết xấu hổ còn nói. Em là bảo bối anh là người tốt mới có được.”

“Được rồi... bảo bối, hiện tại anh có thể ôm em về nhà sao?”

“Miễn cưỡng gắng lên, ôm đi ôm đi... ôm về nhà đi...”

Liên : thế sự thế đó, đôi khi kẻ xấu chưa chắc đã xấu, kẻ đạo mạo, xinh đẹp lại tâm cơ khó lường

Chương 81

Có Mẫn nhi cung cấp ghi chép giao dịch cùng tin nhắn nói chuyện việc đồn đại Ninh Tâm trộm acc rất nhanh liền chuyển biến phương hướng. Bất quá bởi vì diễn đàn người chứng kiến đem tên giao dịch song phương ẩn núp, việc Mặc Thương đại thần bị trộm acc ra kẻ chủ mưu. Diễn đàn lại nổi lên một đợt sóng hung ác điên cuồng.

Cách không đến nửa ngày, diễn đàn lại tuôn ra mỹ nhân trong trò chơi Nguyệt Lạc Tinh Thắm làm giả tin tức. Dù sao sự tình quan hệ đến riêng tư cá nhân diễn đàn cũng không có bại lộ chứng cứ xác thực nhưng những cái này đều không thể ngăn cản người ta hiểu chuyện nghị luận nhiệt tình. Trong lúc nhất thời người điều tra Nguyệt Lạc Tinh Thắm nháo đến lật trời, hết lần này tới lần khác không có người trong cuộc ra mặt làm sáng tỏ. Chuyện diễn biến càng mạnh, cho đến khi có bước ngoặt phát sinh...trên diễn đàn có người nói Nguyệt Lạc Tinh Thắm đã delacc!

Tin tức Nguyệt Lạc Tinh Thắm del acc truyền tới tai Ninh Tâm khi nàng đang cùng lão công nhà mình cùng một đám người Phù thế niên hoa tổ đội đi phó bản.

【 đội ngũ 】 nước chảy: rống rống, Nguyệt Lạc xóa nick!

Thân là 1 phần tử thích bát quái cho dù là tại trong phó bản hẳn cũng chú ý tin tức diễn đàn!

Ai bảo hai ngày nay diễn đàn náo nhiệt như vậy, đây là mùa xuân đến dành cho những người thích suy luận!

【 đội ngũ 】 gió cuốn mây tan:delacc sao vẫn còn tiện nghi cho chị ta!

【 đội ngũ 】 oa ha ha: oa ha ha ai bảo cô ta dùng hình của người khác làm giả chứ? Đáng tiếc diễn đàn không có đem hình thực tế của cô ta post lên không biết cô ta trên thực tế hình dạng thế nào.

【 đội ngũ 】 nước chảy: kỳ thật cô ta thực tế cũng không kém, chỉ trách cô ta đã làm quá đáng nhiều chuyện mà thôi!

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: nghe ý này, mi thật giống như biết cô ta?

【 đội ngũ 】 nước chảy: hắc hắc, người đoán là người đoán , muốn biết sao? Liền không nói cho người... liền không nói cho người.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: tiểu nhân đặc chí.

【 đội ngũ 】 nước chảy: đặc thì sao, người có thể đem ta thế nào!

Kẻ này không cần giải thích sao... sẽ cho hãn tơi bời.

Mưa nhỏ tí tách cùng Phượng Vũ lặng yên đình chỉ công kích, lôi kéo một đám giương nanh múa vuốt phía quái hướng phía Nước chảy chạy đi.

Sau đó... kẻ kia tứ cố vô thân Nước chảy vii tình bị quái làm cho nằm vật xuống ở trên mặt đất băng lãnh.

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: xin lỗi, nhờ tay!

Ách....co còn muốn trọn tròn mắt nói lời bịa đặt?

【 đội ngũ 】 nước chảy: đấm đất, khi dễ người.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: đáng đời.

【 đội ngũ 】 Lưu Vân: đáng đời.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: đáng đời.

【 đội ngũ 】 Thiên Ngân: bảo trì đội hình... đáng đời!

【 đội ngũ 】 anh túc quyển rữ: phu xướng phụ tùy... đáng đời.

【 đội ngũ 】 oa ha ha: oa ha ha, Nước chảy ca ca thật đáng thương, sờ sờ. ...Đáng đời!

【 đội ngũ 】 mưa nhỏ tí tách: còn muốn chết!

o (ノ □ ヽ) o

Nữ vương, tha cho ta !

Đang lúc mọi người cực kỳ tàn ác đùa giỡn thì Ninh Tâm ngổn ngang trong gió, nàng cùng tướng công 2 người tại kênh phu thê tán gẫu khoan khoái.

【 phu thê 】 Ninh tâm: vì cái gì Nguyệt Lạc sẽ xóa sổ?

【 phu thê 】 Mặc thương: anh cho Lý Tín đem ghi chép giao dịch của cô ta trước phát đến hòm thư của chị ta.

【 phu thê 】 Ninh tâm: 囧, không phải nói là buông tha cho chị ấy sao?

【 phu thê 】 Mặc thương: anh chỉ đem tin nói qua, chứ anh trực tiếp cái gì cũng không nói!

-_-||| đại thần, anh giỏi... lúc này còn biết lợi dụng công nghệ. Anh cái gì cũng không nói nhưng lại dễ dàng làm cho người có tật lại không hiểu ư?

Đối với hành vi phúc hắc của tướng công nhà mình, tiểu Bạch thuần khiết là vĩnh viễn cũng không cách nào nhận thức .

Ván đã đóng thuyền, nếu Nguyệt Lạc đã xóa nick, ngoại trừ nói một chút, nàng cũng không tiếp tục dây dưa chuyện này.

Nhưng là Mặc Thương lại rõ ràng hiểu, từ khi ghi chép giao dịch phát đến mail của Cốc Lam thì không chỉ là Nguyệt Lạc mà nói chính là sự yêu và hận 7 năm qua của Cốc Lam cũng vĩnh viễn xóa đi.

Naruto Naruto rất oán giận. Naruto Naruto rất rồi ren.

Đây là tổ đội có hai mươi lăm người mà chỉ có mình mình làm? Số người đi phó bản cùng tỉ lệ khó sẽ tăng lên. Vì cái gì rõ ràng tổ là hai mươi lăm người mà lực công kích cũng chỉ có con số bình thường kia ư?

Thở hỗn hển thở hỗn hển đánh quái bang chủ đại nhân đang cực độ oán giận nháy mắt giết tiểu quái sau rốt cục bộc phát.

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: các người dám cho lão tử tự mình bơi sao?

【 đội ngũ 】 nước chảy: che miệng... không dám.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: o (ノ □ ヽ)o nổi dóa.

【 đội ngũ 】 anh tức quấy rầy : thân là bà vú...

【 đội ngũ 】 Naruto Naruto: các người có nói chuyện phiếm trong phó bản đi shi ... shi shi!

【 đội ngũ 】 nước chảy: che mặt.

Đội ngũ đồng đội Nước chảy rút khỏi đội ngũ.

【 đội ngũ 】 Phượng Vũ: ông trời, cả vùng đất ...ta hồ thẹn.

Đội ngũ đồng đội Phượng Vũ rút khỏi đội ngũ.

【 đội ngũ 】 anh tức quấy rầy: lão công đi đi.

Đội ngũ đồng đội anh tức quấy rầy rút khỏi đội ngũ.

【 đội ngũ 】 Ninh tâm: ách...

【 đội ngũ 】 Mặc thương: ngoan phu nhân chúng ta đi đào quáng.

Đội ngũ đồng đội Mặc thương rút khỏi đội ngũ.

Đội ngũ đồng đội Ninh tâm rút khỏi đội ngũ.

Nhìn thấy tin tức hấn lại trừng mắt trước mặt là một đám quái, Naruto Naruto cảm thấy bực a bực ...

【 bang phái 】 Naruto Naruto: Các người một đám không nhân tính , đem ta bỏ ở nơi này cho quái xơi!

Xem đi xem đi... đây là cái gọi là họa là từ ở miệng mà ra.

Mất đi một thân trang bị thần khí Mặc Thương không còn là đệ nhất bảng xếp hạng mọi người thốn thức không thôi, nhưng Mặc Thương lại không thèm để ý chút nào. So với trước kia hấn lại càng tiêu dao. Phó bản đi hai mươi lăm người bọn người trong Phù thế niên hoa bang mỗi lần tìm lão đại đều phải dùng thiên nhãn . Mà Mặc Thương cùng Ninh Tâm chỉ lo làm thần tiên quấy rầy của bọn họ. Nên tiếp tục đào khoáng tiếp tục đào ... cùng lão bà một tắc không rời.

Mặc Thương đại thần hiện tại rất bề bộn nhiều việc, hấn bận mang lão bà cùng sủng vật đi dạo ngắm phong cảnh. Thịnh thoảng còn vì lão bà làm môi, giơ tay giơ chân. Chọc cho 1 đám sói của Phù thế niên hoa kêu rên không thôi... lão Đại à đầu gì vì Ninh Tâm mà lao tâm lao lực, mà cùng bọn họ đi phó bản đánh BOSS sẽ không khó đi?

Mặc Thương chỉ trả lời một câu nói mà 1 đám người ghen ngào ngồn ngang.

【 Thường 】 mặc thương: ta hiện tại tay không thể xách, lưng không thể khiêng, ra cửa bên ngoài dựa lão bà nuôi. Các người nhẩn tâm tàn phá ta sao?

...

Vì những lời này, Phù thế niên hoa ngược lại thành một mảnh, ...hông mất một đồng còn có mấy người bày tỏ, bọn họ bị buồn nôn. Chỉ có bảo bối phu nhân Mặc Thương ở một bên, cười xinh đẹp, vẻ mặt dạt dào.

Kì nghỉ đông sắp tới, tết dĩ nhiên tiến tới gần.

Hưng phấn lao ra phòng học, Ninh Tâm nhắn tin cho Kha Dĩ Mặc kêu hẩn online. Trên màn hình linh khu cùng bạch y kiểm khách ngồi sát nhau nhìn xem núi non trùng điệp, gió cuốn mây bay.

【 phu thê 】 Ninh tâm: ba ba em đã gọi điện thoại, ngày mai sẽ đến trường học đón em về nhà.

【 phu thê 】 Mặc thương: ngày mai khi nào thì đi ?

【 phu thê 】 Ninh tâm: buổi chiều, anh có thể tới trường đưa em sao? Ách...em chỉ là nghĩ muốn cho ba mẹ nhìn anh một chút, bọn họ nhất định sẽ thích anh.

Này... cái này chẳng lẽ chính là gặp gỡ gia trưởng trong truyền thuyết?

【 phu thê 】 Mặc thương: nếu như bọn họ không thích anh làm sao bây giờ?

【 phu thê 】 Ninh tâm: mới sẽ không, ba mẹ em nhất định sẽ thích.

【 phu thê 】 Mặc thương: nếu như vậy thì sao?

【 phu thê 】 Ninh tâm: nếu không thích... Hừ, vậy em liền nháo...em liền làm nũng, ba mẹ của em sẽ đối với em không cách nào phải đầu hàng.

【 phu thê 】 Mặc thương: anh nhìn ra được.

Nếu như không phải là cứng chiều tới trình độ nhất định thế này cũng không thể nuôi dưỡng được 1 Ninh Tâm đơn thuần như tờ giấy trắng vậy.

Nhưng đem bảo bối bảo vệ cực kỳ chặt chẽ thế cho nên cô ấy đến bây giờ còn vẫn tính trẻ con, bọn họ thật có thể cam lòng đem nữ nhi giao cho 1 kẻ chấp tròn trong vòng tử vong như mình sao?

【 phu thê 】 Ninh tâm: chiều anh có tới hay không sao?

Nghĩ đến cha mẹ cùng Kha Dĩ Mặc gặp mặt nàng vẫn là tương đối hưng phấn. Bạn trai của nàng ưu tú chói mắt như vậy nàng thật là rất sốt ruột muốn đem hắn mang tới trước mặt cha mẹ, để cho bọn họ biết rõ nàng tìm được 1 người cả đời mình yêu nhất. Người này là người ba năm sau nàng muốn gả đời này duy nhất 1 người này

【 phu thê 】 Mặc thương: nha đầu, thực xin lỗi.

【 phu thê 】 Ninh tâm: làm sao vậy?

Nhìn thoáng qua bản thông cáo của bệnh viện, hắn quyết định nói thật. Mặc dù Ninh Tâm biết rồi nhất định sẽ lo lắng nhưng hắn đã đáp ứng qua không đối với nàng giấu giếm bất cứ chuyện gì. Nên đối mặt với khó khăn bọn họ sẽ hai bên cùng nhau chia sẻ.

【 phu thê 】 Mặc thương: ngày mai anh phải đi bệnh viện, mấy ngày nay có chút không thoải mái, tỷ tỷ muốn mang anh đi kiểm tra.

【 phu thê 】 Ninh tâm: không thoải mái...ở đâu không thoải mái? Khi nào thì bắt đầu... Làm sao anh không nói cho em! Không đúng...anh bây giờ cần nghỉ ngơi, không cho phép nằm ở bên cạnh máy tính nhanh lên giường nghỉ ngơi cho em!

【 phu thê 】 Mặc thương: ok, anh lập tức đi nghỉ ngơi ngay. Nhưng là bây giờ anh muốn cùng em nói vài lời.

【 phu thê 】 Ninh tâm: cái gì?

【 phu thê 】 Mặc thương: em tự chiếu cố mình cho tốt, ở nhà chơi vui vẻ... không cần phải lo cho anh...anh sẽ không có việc gì.

【 phu thê 】 Ninh tâm: Vâng, em đáp ứng người.

【 phu thê 】 Mặc thương: còn có...

【 phu thê 】 Ninh tâm: còn có cái gì?

Kha Dĩ Mặc dẫn lòng tựa hồ từ khi lui tới đến bây giờ quyền chủ động đều vô ý bị Ninh Tâm nắm mất.... Không được vì tôn nghiêm của nam nhân có một số việc hẳn nhất định phải đoạt trước.

【 phu thê 】 Mặc thương: còn có... nếu như thân thể anh kiểm tra không có vấn đề, lễ mừng năm mới anh nghĩ đi đến nhà gặp mặt cha mẹ em Ninh Tâm ngây dại...

Nháy mắt, nháy mắt, lại nháy mắt...

Gào khóc gào khóc !... Đại thần anh đây là muốn gặp gia trưởng nhà vợ sao?

【 phu thê 】 Ninh tâm: này... nhà em ở tại khu A , gần Vườn hoa Cảnh Thụy, là khu biệt thự B, tầng 9. Trong nhà chỉ có ba mẹ còn có em, ông nội, bà nội, ông ngoại bà ngoại không cùng một chỗ. Đầu năm mừng một, mừng hai nhà em sẽ ra ngoài tận mừng 4 mới nhất định ở nhà. Nếu anh tới thì tìm em...

Này...

Hắn dờ khóc dờ cười, vội vàng dừng lại xu thế báo cáo của Ninh Tâm.

【 phu thê 】 Mặc thương: nha đầu... chúng ta có điện thoại di động.

【 phu thê 】 Ninh tâm: ách...

【 phu thê 】 mặc thương: anh nào anh tới, thì sẽ gọi điện thoại cho em. Cho nên em hiện tại không cần phải nói cặn kẽ như vậy.

Ninh Tâm che mặt mình không phải là quá hưng phấn đó chứ...

【 phu thê 】 Mặc thương: nha đầu, em yên tâm, anh nhất định sẽ đi .

【 phu thê 】 Ninh tâm: Dạ, em chờ anh!

Chương 82

Nghe được nữ nhi bảo bối nói tin tức, ông Ninh sớm một chút bỏ lại 1 đồng lớn công việc, lập tức vào ô-tô tới trường học tự mình nghênh đón.

Chờ nàng tới nhà, nàng từ nhà trên ghế còn không có ngồi vững đã bị mẹ tàn khốc thăm vấn bức cung.

Nội dung thăm vấn mười câu có chín câu vây quanh bạn trai nàng, chỉ có một câu là thuận tiện ân cần thăm hỏi một chút cuộc sống trong trường của nữ nhi bảo bối.

“Anh ấy...” Ninh Tâm giơ ngón tay nghiêm túc đếm.

“Nhân phẩm tốt, tướng mạo tốt, gia thế tốt, tính tình tốt,...cái gì cũng tốt.” Duy chỉ có sức khoẻ là không khỏe. Bất quá việc này à chờ về sau nhắc đi, chờ Kha Dĩ Mặc cùng cha mẹ gặp mặt đã giờ cho anh ấy ấn tượng max điểm về sau nhắc tới việc này sau.

Nghe con gái trả lời, ông Ninh ngồi ở bên cạnh thở dài thở ngắn ý vị lắc đầu. Con gái khi yêu thương thật mù quáng. Con gái nhà mình tại sao có thể trở nên mù quáng thế chứ? Đáng hận cho tiểu tử thú vị kia muốn lừa gạt con gái của ta không có cửa đâu!

So với cha nghiêng răng nghiêng lợi, thì mẹ nàng nghe nữ nhi bảo bối hỏi báo, cười to.

“Kia phải nắm chặt, sớm một chút dẫn người trở lại cho ba mẹ xem một chút.”

Ninh Tâm nhu thuận gật đầu.

“Mẹ yên tâm, Dĩ Mặc nói tết năm nay muốn tới nhà chúng ta.”

Gì!

Ông Ninh ngồi không yên, con sói này còn muốn vào ổ, bảo bối ngày thơ đáng yêu của hần tại sao có thể tùy tiện dẫn người về nhà chứ? Không được.... chuyện như vậy kiên quyết không cho phép xảy ra!

Ông nghiêm trang lắc đầu nói:

Không được, 2 người mới yêu chưa bao lâu, nhanh như vậy gặp gia trưởng hình như không ổn. Chúng ta muốn từ từ xét duyệt, không thể tùy tiện liên xác định. Bảo bối con còn nhỏ, cuộc sống sau này còn rất dài. Lại thêm 1 kì khảo hạch, rồi phải thí nghiệm mới biết được.”

Bà Ninh cười lạnh: “Khảo hạch? Thí nghiệm ư? Sao như thế nào lúc trước lúc ông đuổi theo tôi, sẽ không cho mình những cái kỳ hạn này?”

Ông Ninh lúng túng ho khan, bà vợ thì xoay người nhìn bảo bối nói lời nói thăm thía:

“Con gái yêu thương muốn sớm thì làm, tìm được người hài lòng phải ra tay. Bảo bối, mẹ ủng hộ con.”

“Nhưng lão bà... bảo bối nó mới mười chín tuổi!” Ông Ninh vẫn còn chưa từ bỏ ý định nhưng không đợi ông nói hết lời, chỉ thấy bà vợ đôi mắt đẹp trừng trừng.

“Tôi năm đó bị ông lừa gạt khi đó mới mười tám tuổi.” (L: ha ha)

Ninh Tâm nghe vậy yên lặng quay đầu, thì ra cha và mẹ yêu nhau sớm như vậy

Vì vậy, cha đáng thương bị mẹ con liên thủ chống lại .

~~o (_)o ~~

Về đến cuộc sống chính là cuộc sống hạnh phúc của heo. Mỗi ngày trừ ăn thì chính là ngủ, ngẫu nhiên bị mẹ lôi ra cửa đi dạo phố. Noà là dùng trực quan cảm thụ... dạy bảo mị lực của nữ nhân thế nào phát huy.... Nói yêu thương đó là 1 điều bắt buộc phải làm những cái này. Từ trang phục đến trang sức, đến kiểu tóc ... bà quyết định tiến hành kế hoạch cải tạo. Chỉ tiếc, cái mặt tròn của bảo bối nhà nàng nhìn xem chỉ khuynh hướng đi xuống hết lần này đến lần khác cố gắng bà chỉ có thể bất đắc dĩ buông tha.

Đang bị mẹ lôi ra cửa xỏ lỗ tai không có kết quả Ninh Tâm đối với việc cùng mẹ đi dạo phố thành bóng ma trong lòng. Mấy ngày nay mẹ muốn kéo nàng ra cửa trong nhà tất nhiên trình diễn một hồi gào khóc thảm thiết.

Cảnh tượng như sau : Bà mẹ dắt lấy tay nữ nhi bảo bối, nữ nhi bảo bối ôm lấy eo cha, cha bị chen lấn ở góc tường thừa nhận bị hai mẹ con người đánh kẻ đê ép liên tục kêu thảm thiết. (L: @@)

Mấy lần cố gắng bà Ninh rốt cục bắt đắ dĩ buông tha. Trước khi ra cửa vẫn không quên cùng nữ nhi đấu khẩu.

“Hiện tại không chú ý cách ăn mặc coi chừng về sau bạn trai ghét bỏ con.”

Ninh Tâm ôm cha không buông tay, hướng mẹ làm mặt quý.

“Mới sẽ không , Dĩ Mặc sẽ không ghét bỏ con.”

“Thôi nào... thôi nào lão bà. Bảo bối còn nhỏ nó hiện tại là đẹp tự nhiên. Trời sinh đã vậy đây là ưu điểm cả người trẻ!” (L: ông nói câu này ông đi rồi..)

“Ý của ông là tôi già rồi” Bà nghiêng răng nghiêng lợi. Ông Ninh vội vàng nịnh nọt cười:

“Lão bà, bà tuyệt không già, bà cùng nữ nhi đi ra ngoài người ta nhất định nghĩ đến 2 người là tỷ muội không phải là mẹ con.”

Liếc qua mặt của nữ nhi. Bà nói là từ kẻ răng nói ra .

“Ý của ông là tôi bây giờ chưa sừng làm ghé ?”

☹... Nói nhiều thì sai nhiều, ít nói... ít sai, cổ nhân nói thật không là tốt nhất.

“Ninh Tu Văn ông đêm nay ngủ thư phòng! Hừ “

“Lão bà, tôi sai rồi ...tôi thật sự sai rồi, thư phòng lạnh lắm.” Mắt thấy lão bà đại nhân hừ lạnh một tiếng đi về phòng, ông vội vàng đuổi tới.

Ninh Tâm sờ sờ cái mũi nhỏ, ách... nàng mới sẽ không thừa nhận, là nàng là kẻ gây ra nội chiến!

Tránh về gian phòng nhỏ của mình nàng vui tươi hớn hờ cầm lên di động, bấm điện thoại Dĩ Mặc. Từ khi nghỉ đã hai ngày nhưng là về đến nhà vô

luận nàng liên lạc, thế nào di động anh ấy đều ở trạng thái tắt máy. Ninh Tâm cùng Lý Tín liên lạc, nhưng hỏi bọn họ thì một mực nói không biết.

“Số điện thoại quý khách gọi hiện không liên lạc được, xin quý khách vui lòng gọi lại sau.”

Vẫn là cái giọng máy ngày nay nói ...nàng bất đắc dĩ để điện thoại xuống.

Nghĩ đến lúc trước anh ấy có đề cập việc đi bệnh viện làm kiểm tra, tìm nàng đột nhiên lại thấy chững lại một cảm giác không hiểu ập vào lòng.

Đi đến bên cửa sổ kéo ra rèm cửa sổ, nhìn bầu trời vài đóa mây bay, nàng không tự giác hai tay chấp lại để tại trước ngực ở trong lòng âm thầm cầu nguyện. Dĩ Mặc ! Anh đã đáp ứng sẽ tới nhà của ta gặp ba mẹ, cho nên anh ngàn vạn lần đừng thật hứa... đừng thất hứa...

Cuộc sống ngày từng ngày qua, di động Kha Dĩ Mặc vẫn như cũ ở vào trạng thái tắt. Mỗi ngày ngây ngây ngô ngô rời giường rồi ngẩn người, nâng lại lâm vào trầm tư. Mỗi lần chứng kiến nữ nhi bảo bối như đi vào cõi thần tiên ánh mắt lo lắng. Bà mấy lần muốn đem tay của nữ nhi lấy đi đập. Mắt thấy nữ nhi ngày từng ngày tinh thần sa sút, ông Ninh đối với tên khốn kiếp chọc nữ nhi phiền muộn Kha Dĩ Mặc càng là hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Cho đến đêm giao thừa đối với người Ninh gia mà nói kia không chỉ có là ngày vui của cả nước chúc mừng. Lại là ngày đánh dấu sự chuyển biến cả đời của Ninh Tâm.

Mà Ninh Tâm đời này cũng không quên được đêm giao thừa năm đó... không quên được cảnh tượng Kha Dĩ Nghiên một thân áo màu đỏ xuất hiện ở trước mặt mình.

Dù sao cũng là giao thừa, từng nhà giăng đèn kết hoa vôi vàng dán câu đối, dán chữ phúc. Không khí vui sướng lan ra, lan toả Ninh Tâm cũng không ngoại lệ. Dù sao mọi buồn phiền lo lắng bị không khí này áp đi, khôi phục nét vui vẻ trước kia.

Sáng sớm cha liền đem trong nhà dọn dẹp sạch sẽ, Ninh Tâm thì giúp đỡ mẹ dán câu đối chào xuân. Chừng ba giờ chiều ngoài cửa tiếng pháo liên bên tai không dứt. Ninh Tâm cùng mẹ nằm dài trên ghế như hai con mèo lười phơi nắng, cha thì bận bịu ngược xuôi, làm văn thẩn rồi chuẩn bị cơm tất niên. (L: trời ạ....)

Quy củ Ninh gia, trọng phu là bận bịu ngược xuôi, phu nhân là sống phóng túng, bảo bối là vô tư vô lự. Cho nên, dù là hôm nay là giao thừa thì mệt mỏi rã rời cũng chỉ có một người mà trong nhà hai người khác là 2 người được vất vả nuôi nấng làm sấu gạo, trừ ăn ra... vẫn là ăn, nếu 2 người ấu động một chút thì sẽ hỏng hết....

Bà Ninh cùng Ninh Tâm vừa ôm đồ ăn vặt vừa chỉ huy ông Ninh ra ra vào vào. Mà cha bị tàn khốc chèn ép vẫn còn mang theo vui vẻ bỏ qua vợ và con.

Vui vẻ hòa thuận không khí, sung sướng hạnh phúc một nhà.

Nhưng là 1 tiếng tiếng chuông đột ngột ở cửa lại phá vỡ ấm áp cả nhà.

“Leng keng.”

Mới giao thừa đã có người vào cửa sao?

Bà Ninh cùng Ninh Tâm ngồi ở bên hai mặt nhìn nhau. Bà vỗ vỗ cái đầu nhỏ Ninh Tâm hiểu rõ liền bò xuống ghế đi mở cửa.

“Xin chào, em là Ninh Tâm phải không? Chị là tỷ tỷ của Dĩ Mặc, Kha Dĩ Nghiên.”

Đứng ngoài cửa là cô gái một áo khoác màu đỏ, mái tóc xoăn tăng thêm vài phần quyến rũ. Chỉ là vốn là người bình thường như phượng hoàng kiêu ngạo chói mắt như Kha Dĩ Nghiên lại có vẻ mặt tiêu tụy như ngày hôm nay.

Ninh Tâm là lần đầu tiên nhìn thấy người thân của Kha Dĩ Mặc vừa nghe đến 3 chữ “Kha Dĩ Nghiên”, Ninh Tâm lập tức khẩn trương .

“Chị... em chào chị, chị mau vào ngồi đi.”

“Xin lỗi, chị còn phải vội vã chạy trở về. Ninh Tâm chị biết rõ tại đêm giao thừa quấy rầy mọi người thế này là không nên, nhưng chị thật không

còn cách nào. Chi xin em đến gặp Dĩ Mặc 1 chút được không? Mấy ngày hôm trước vì chuyện của 2 me mà, ba ba cùng Dĩ Mặc âm ỉ một trận, Dĩ Mặc bị tức giận mà phát bệnh bây giờ còn nằm ở trong bệnh viện hôn mê bất tỉnh. Bác sĩ nói mấy ngày nay tình hình của em ấy rất nguy cấp, có thể vượt qua hay không toàn bộ phụ thuộc vào ý chí sống của nó. Chị biết rõ trong lòng nó em có 1 vị trí nhất định nếu như em bây giờ có thể ở bên cạnh thì chị nghĩ nó nhất định có thể chống đỡ được... nhất định có thể.” Kha Dĩ Nghiên vội vàng nói hết lời, mắt sưng đỏ tràn đầy khẩn cầu.

Ninh Tâm từ nghe được Kha Dĩ Mặc bị đưa đi bệnh viện cấp cứu thì trong đầu cũng trống rỗng. Chờ Kha Dĩ Nghiên nói hết lời cả người nàng cũng như rơi vào hầm băng từ trong tới ngoài lạnh thấu xương.

“Em... em bây giờ cùng với chị đi.”

“Không cho phép.” Chẳng biết lúc nào bà Ninh xuất hiện ở sau lưng Ninh Tâm vẻ mặt nghiêm túc, thanh âm rất uy. Ninh Tâm nghiêng đầu nhìn mẹ từng bước một đến gần, càng phát hoảng.

“Mẹ...” Ninh Tâm vừa định cầu khẩn đã bị mẹ ngắt lời nói:

“Dĩ Mặc cô ấy nói là bạn trai của con sao?”

Ninh Tâm gật gật đầu.

Bà Ninh thở dài một tiếng, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói:

“Bảo bối con đến tốt cùng giấu diếm mẹ bao nhiêu chuyện hả? Bạn trai con rốt cuộc là như thế nào vì sao không cùng mẹ nói rõ ràng?”

“Mẹ. Chuyện này con về cùng mẹ nói sau, hiện tại mẹ hãy để cho con đi xem anh ấy được không?” Ninh Tâm sắp khóc, lần này bà Ninh nhưng lại dị thường lãnh khốc, không để ý tới lời khẩn cầu của nữ nhi nhìn về phía Kha Dĩ Nghiên.

“Kha tiểu thư, hôm nay dù nói thế nào cũng là đêm 30, là ngày người một nhà một năm đoàn tụ nếu để cho bác giao con gái cho cháu thì thứ cho bác làm không được. Nếu muốn nói gì hãy đợi đến ngày mai đi”

Kha Dĩ Nghiên hoảng loạn lắc đầu cầu khẩn.

“Dì à, xin dì hãy hãy nghe cháu nói, em trai cháu tình huống bây giờ rất nguy cấp, cháu biết rõ làm như vậy sẽ làm khó gia đình nhưng em trai cháu thật sự rất cần Ninh Tâm. Van xin dì, hãy cho Ninh Tâm cùng cháu đi.”

“Mẹ... cầu xin mẹ, để cho con đi được không.” Ninh Tâm khóc lôi kéo áo mẫu thân, bà Ninh khó xử nhìn bảo bối nhà mình, thật lâu không nói được lời nào.

“Bảo bối con thay y phục, ba ba cùng mẹ đưa con đi.” Chẳng biết từ lúc nào ông Ninh xuất hiện ở sau lưng 2 mẹ con. Mọi động tĩnh ngoài cửa ông nghe được rõ ràng tường tận, và nhanh quyết định.

Đối mặt với thê tử không hiểu ánh mắt, ông đi lên trước sờ sờ mặt lão bà nói:

“Cho con bé đi đi, đêm nay nếu là thật là phát sinh cái gì nó sẽ cả đời tiếc nuối .”

Bà Ninh trầm ngâm một lát, nhìn nữ nhi ánh mắt cầu khẩn rất cực miễn cưỡng gật đầu.

Sa khi được sự đồng ý, Kha Dĩ Nghiên đưa 1 một nhà Ninh Tâm theo nàng lái như bay đến sân bay, xuống xe liền lên lên máy bay đi suốt đêm hướng bệnh viện Kha Dĩ Mặc nằm.

Ba giờ sau sau bọn họ rốt cực tới bệnh viện lúc, đó là lúc người người, nhà nhà đang quay quần bên bữa cơm tất niên.

Không khí lạnh tanh trong bệnh viện tràn ngập đầy nước sát trùng, có lẽ là cách cách tử vong quá gần mà bệnh viện luôn làm cho người ta một loại cảm giác âm trầm lạnh lạnh. (L: đúng vậy khi ta nằm nhìn ngày ngày đều có người chết, ta cũng rất lo sợ, hôm nào sẽ là mình...)

Đứng ở ngoài cửa phòng chăm sóc đặc biệt, nhìn qua lỗ thủy tinh, ánh mắt nàng nhìn đến Kha Dĩ Mặc đang nằm ở trên giường bệnh, khi đó nàng rất lo lắng chống đỡ không nổi, nước mắt theo gò má lăn xuống, không ngừng được.

“Dĩ Mặc...” Qu lổ thủy tinh Ninh Tâm nhẹ gọi, ánh mắt chăm chăm trên người Kha Dĩ Mặc, dù quanh mình có thể nào nàng cũng không quan tâm

Kha Dĩ Nghiên hít mũi một cái đến gần Ninh Tâm vỗ vỗ bả vai của nàng an ủi:

“Đừng khóc thay quần áo vào đi thôi. Nếu biết em đã đến rồi, Dĩ Mặc cũng sẽ mở mắt ra để nhìn em.”

Ninh Tâm gật gật đầu, đi theo về hướng phòng trừ độc.

Đưa mắt nhìn nữ nhi rời đi, Ninh Tu Văn nhìn nhìn phòng chăm sóc đặc biệt bên trong Kha Dĩ Mặc, vẻ mặt lo lắng đáy mắt lan tràn.

Nhìn vẻ mặt nữ nhi vừa rồi ông nhìn mà đau nhứt ở trong lòng...rất đau. Tình hình của Kha Dĩ Mặc chỉ nhìn người sáng suốt cũng có thể đại khái biết được. Bảo bối của hắn còn nhỏ như vậy, chưa bao giờ trải qua mưa gió đột nhiên đối mặt với sinh ly tử biệt, nó có thể chịu đựng được sao?

“Ông xã, tôi như thế nào lại thấy sợ như vậy?” Tiêu Việן nằm ở bả vai Ninh Tu Văn cả người cũng không nén được run rẩy.

Ninh Tu Văn ôm chặt thê tử ôn nhu an ủi: “Bà xã không cần phải lo lắng, bảo bối nó sẽ không có việc gì sau khi trở về chúng ta sẽ cùng nó nói chuyện... sẽ không có chuyện gì....”

Nhìn xem ánh mắt lo nghĩ cha mẹ Ninh Tâm. Trái tim Kha Dĩ Nghiên chìm xuống.

Bất kỳ cha mẹ nào cũng sẽ không cam lòng cho con gái của mình đối mặt với cảnh tượng ly biệt thê thảm nhất, càng không khả năng đem hạnh phúc của nữ nhi giao cho một nam nhân không có tương lai, không có ngày mai. Nhưng bây giờ Ninh Tâm đối với Dĩ Mặc mà nói chính là hi vọng duy nhất sinh tồn, nếu như mất đi Ninh Tâm thì em trai lấy cái gì cùng với tử thần chiến đấu?

Không có hi vọng sống sót...

“Dạ thưa 2 bác, ba ba cháu muốn cùng 2 vị gặp mặt có được hay không ạ?” Kha Dĩ Nghiên đi đến trước mặt cha mẹ Ninh Tâm khẩn cầu, Ninh Tu

Văn cùng thê tử nhìn nhau một cái trong nội tâm hiểu rõ. Nghĩ đến nữ nhi nhà mình hãm sâu như vậy ông Ninh Tu Văn chỉ gật đầu nhẹ.

Nằm ở trên giường bệnh Kha Dĩ Mặc đang ngủ say như 1 loại an tĩnh, Ninh Tâm ngồi ở giường bệnh nước mắt rơi như mưa.

“Kha Dĩ Mặc...anh đã nói ba năm sau muốn tới cưới em, em không thể gạt em, em ghét nhất người nói không giữ lời, em sẽ rất buồn...em sẽ khóc, anh không phải nói sẽ không để cho em buồn sao? Vậy thì thực hiện cam kết của anh đi!” (L: để người mình yêu chứng kiến mình trong lúc hấp hối nếu có 1 ngày như vậy thà rằng ko yêu....)

Trong phòng bệnh vẫn yên lặng, ngoại trừ tiếng 1 cô gái la khóc, chỉ có thanh âm điện tâm đồ yên lặng làm cho người ta sợ hãi.

“Anh là tên đại bại hoại, là tên đại lừa gạt. Nói thì hay lắm muốn tới nhà của em gặp ba mẹ em, em đợi anh nhiều ngày như vậy cũng không phải để anh nằm ở chỗ này cái gì cũng không nói.” Nghĩ đến lời hứa của Kha Dĩ Mặc đối với của mình, nàng càng khóc càng đau thương. Rõ ràng lần trước còn rất tốt, vì cái gì đột nhiên liền biến thành như vậy chứ?

“Nếu như anh không chịu tình, vậy em làm sao bây giờ đây? Anh nói là anh sẽ không buông tay. Nếu đã không buông tay thì phải nắm chặt chứ.”

Ninh Tâm đem tay hấn bỏ vào lòng bàn tay mình.

“Cho ta 1 thời gian đẹp như vậy... cho em 1 tình yêu đẹp như vậy, cùng anh một chỗ em cho là mình chính là công chúa trong chuyện cổ tích. Mỗi một ngày có anh em đều là hạnh phúc. Nếu như không có anh thì em làm sao bây giờ? Em sẽ không vui vẻ, em sẽ không biết cười... đời này em sẽ không muốn nói yêu thương nữa. Nếu như không phải là anh, em không muốn gả cho bất luận kẻ nào, ai hạnh phúc em mặc kệ cũng không cần. Kha Dĩ Mặc anh có nghe thấy không? Anh tên khốn kiếp này, anh không thể hại em... anh không thể hại em cả đời như vậy. Khốn kiếp!” (L: == hix, khổ than cho kẻ năm kia...)

Lại cũng không cách nào khống chế tâm tình của mình, Ninh Tâm khóc nằm trên ngực Kha Dĩ Mặc. Khẽ ngẩng đầu khoanh cách trong gang tấc.

Hắn cứ ngủ như vậy ư... sao không chịu mở mắt ra nhìn mình.

Ninh Tâm run rẩy vươn tay, dọc theo trán Kha Dĩ Mặc chậm rãi chạm vào lông mày của hắn, sống mũi, môi của hắn...

Đầu ngón tay ôn nhu trái tim đau xót.

“Dĩ Mặc...” Ninh Tâm nhẹ nhàng nỉ non.

“Đàn ông hàn vạm hang vạm nhiều như vậy... Nhưng em có thể đi đâu mà tìm Kha Dĩ Mặc thứ 2 đây?”

Nếu như chuyện cổ tích có thể trở thành sự thật, như vậy vương tử ngủ say anh liệu sẽ công chúa của nanh mà tỉnh lại không?

Lấy tay gạt đi sợi tóc trên mặt Kha Dĩ Mặc Ninh Tâm nghiêng người chậm rãi đến gần. Vừa hôn mà trái tim đau thương, đau xé ruột.

Thì ra là hôn cũng đau như vậy. (L: @@ tranh thủ sàm sỡ thì cứ nói...)

2 khuôn mặt sát gần nhau, hơi thở trong miệng 2 người quanh quẩn.

Ninh Tâm khước mắt đầy lệ, dọc theo gương mặt mình chảy xuống, rơi vào má của Kha Dĩ Mặc.

Nếu như đây là tư vụ của tình yêu.

Nếu như đây là đau thương để rường thành.

Vì anh, em sẽ ném lại sự ngây thơ vô lo, em cam tâm tình nguyện. Vậy còn anh...anh có nguyện ý vì em tiếp tục kiên cường sống sót.

Cùng nhau sống sót?

“Nha đầu ngọc.”

Tiếng nói nhẹ nhàng bên tai, thanh âm quen thuộc làm cho Ninh Tâm rung động, bỗng dưng tròng lớn hai mắt nhìn lại cặp mắt như lưu ly kia.

“Đây chính là nụ hôn đầu của anh cứ vậy bị em trộm đi đây.” Kha Dĩ Mặc vô lực nở 1 nụ cười tuy hơi yếu ớt nhưng lại rất ấm áp . (L: sao ko nói tỉnh rồi chờ hôn xong mới mở mắt... phúc hắc là bản chất...)

Thân thể gần nhau có thể cảm nhận được hô hấp của đối phương. Dưới ngón tay trái tim đang nhảy lên làm cho hần trái tim cứ nhảy loạn

Ninh Tâm ngưng mắt nhìn người trước mắt, chậm rãi để miệng sát vào tai của hần nói nhỏ nỉ non .

“Anh ngay cả trái tim của em đều trộm đi vậy anh lấy cái gì tới trả em?”

Kha Dĩ Mặc thương tiếc nhìn cô gái cạnh bên gối, ôn nhu nói: (L: từ khi nào thành nằm cạnh nhau rồi =.=)

“Đem anh cho em được không?” (L: câu này là câu quen thuộc của các vị đại thần, gì không có chỉ có người thôi...)

“Anh sao?” Ninh Tâm khịt mũi coi thường,

“Em mới không cần một vương tử thích ngủ.” Nghĩ đến hành động thất thố của chính mình vừa rồi nàng mặt thoáng chốc đỏ lên. Nhìn kẻ khởi xướng vẻ mặt vô vị cười nàng lại càng giận.

“Anh còn biết tỉnh! Anh có biết hay không vừa rồi anh làm cho em rất sợ hãi? Nhìn anh nằm ở trên giường cũng không mở mắt ra nhìn em đều sắp điên rồi!”

Ninh Tâm lau nước mắt, khí thế hung ác.

Kha Dĩ Mặc nhìn đau lòng, “Đừng khóc được không. Em khóc lòng của anh cũng tan nát.”

“Sẽ khóc... sẽ khóc, khóc cho anh xem, xem anh còn dám làm cho em sợ nữa không.. còn dám ngủ không tỉnh hay không.”

“A.” Kha dùng Mặc cười,

“Anh nếu ngủ thì sẽ chọc em khóc .”

“Biết rõ là tốt rồi, em sẽ khóc... khóc chết cho anh xem.” Ninh Tâm yên tĩnh chui vào cánh tay của Kha Dĩ Mặc.

“Dĩ Mặc vì em anh phải . Chúng ta còn có một cuộc đời phải trước anh phải đáp ứng em.”

“Ừ.”

Chương 83

Thời gian cùng không gian được người của 2 nhà chủ động nhường cho Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm, ai cũng không có đi quấy rầy.

Kha Dĩ Nghiên đưa cha mẹ của Ninh Tâm dẫn tới 1 phòng khách, trong phòng khách chỉ có một người đang đứng ở trước cửa sổ ngắm nhìn bóng đêm. Người đó là Kha Vân Sinh phụ thân của Kha Dĩ Mặc.

Kha Dĩ Nghiên dung mạo thật giống phụ thân, nhất là đôi mắt phượng dài hiện ra quyến rũ đa tình. Người này tuy tuổi gần trung niên nhưng Kha Vân Sinh vẫn tác phong giống thanh niên, nhanh nhẹn khí chất cao nhã nhưng trong thời gian ngắn ngủi vài ngày người chói lọi đó tóc đã điểm trắng, có vẻ già nua tiều tụy.

Nhìn qua cha như vậy, Kha Dĩ Nghiên không biết nên như thế nào mà nói với gì với cha. Nếu như không phải là phụ thân cường ngạnh ngăn cản Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm lui tới... nếu như không phải là phụ thân muốn chia rẽ Dĩ Mặc cùng Ninh Tâm mà không để mắt đến con mình quật cường như vậy thì bây giờ em trai không đến mức nằm ở bệnh viện lạnh như băng sinh tử chưa biết thế kia.

Nhưng dù thế nào người trước mắt vẫn là cha ruột của mình, vì Dĩ Mặc cha lương tâm đã tự khiến trách, nhiều hối hận một đêm tóc trắng. Nói cho cùng... cha cùng là đau lòng... phiền muộn.

“Ba ba, con đã mời cha mẹ của Ninh Tâm tới đây .”

Kha Vân Sinh chậm rãi xoay người, hướng con gái gật gật đầu nói:

“Tiểu Nghiên, em đi ra ngoài trước. Ba ba có chuyện muốn nói cùng cha mẹ Ninh Tâm một chút.”

“Con biết rồi, con ở ngoài cửa có việc cứ gọi con một tiếng.” Kha Dĩ Nghiên lui ra khỏi phòng, trong phòng chỉ còn lại 3 người.

“Mời 2 vị ngồi.” Kha Vân Sinh thái độ khách khí hữu lễ, Tiêu Viện cùng Ninh Tu Văn nhìn nhau một cái rồi cục ngồi xuống.

Ba người làm cha mẹ đều có tâm tư riêng Tiêu Viện nhíu mày, Ninh Tu Văn nhìn chăm chăm chén trà trong tay không biết suy nghĩ gì, Kha Vân Sinh tuy có nhiều lời muốn nói lại cũng không biết nên mở miệng như thế nào.

Trong lúc nhất thời trong phòng trầm mặc.

ội tâm giãy giụa hồi lâu nghĩ đến sinh tử con trai trên giường còn chưa biết, Kha Vân Sinh rốt cục cắn răng mở miệng nói:

“Hôm nay là đêm ba mươi lại đem nhị vị cùng Ninh tiểu thư thỉnh đến nơi này, tôi thật sự thật xin lỗi.”

“Dù sao cũng là lời khách khí, chúng tôi cũng không muốn nói nhiều. Là tôi vì ý muốn của nữ nhi của mình cùng Kha tiên sinh không quan hệ. Chúng ta đều là làm cha mẹ con cái hai nhà đi đến một bước này, ta nghĩ Kha tiên sinh trong lòng chắc suy nghĩ không khác gì chúng ta. Vậy chúng ta liền trực tiếp tiến vào lời muốn nói đi.” Tiêu Viện trên mặt phong khinh vân đạm, thoạt nhìn tương đối bình tĩnh nói chuyện mặc dù lễ phép nhưng lộ ra lạnh lùng xa cách. (L: a men nếu như ko phải tình huống 2 người kia ở phòng bệnh.. ta nghĩ đoạn lời nói này chuyển thành ocn đại cái mang hậu quả cha mẹ giải quyết.. đi đến cưới... ha ha)

“Tình huống của Dĩ Mặc nhị vị cũng đã thấy được. Ninh tiểu thư cùng Dĩ Mặc có tình cảm tôi nghĩ nhị vị cũng có thể hiểu được. Tôi biết rõ tôi vốn không nên thỉnh cầu nhị vị nhưng vì chúng ta đều là làm cha mẹ nhìn con gái mình chịu khổ luôn hy vọng có thể vì người kia làm chút gì đó. Cho nên có thể không xin đồng ý cho Ninh Tâm cùng Dĩ Mặc tiếp tục lui tới được không?”

“Lui tới?” Tiêu Viện khiêu mi, khẩu khí càng nói ra càng lãnh đạm,

“Kha tiên sinh, nếu như tôi nhìn thấy không có kị mà nói, lệnh công tử bệnh tình chuyển biến xấu là do ngài ngăn cản nó và con gái của tôi cùng một chỗ đi?”

Kha Vân Sinh cười khổ, đây là tự mình gây nghiệt không thể sống? Mấy ngày hôm trước hẳn còn một mặt ngăn cản tình yêu của hai người hôm nay

lại chỉ có thể cúi đầu khẩn cầu cha mẹ đối phương cho hai đứa cùng một chỗ.

Mắt thấy Kha Vân Sinh không phản bác được, Tiêu Viện tiếp tục nói:

“Kha tiên sinh vì con trai của mình cân nhắc, tâm tình của ngài tôi có thể hiểu được. Nhưng cũng xin ngài thay nữ nhi của tôi suy tính một chút. Nó năm nay mới 19 tuổi, từ nhỏ đến lớn là bị chúng ta nâng niu trong lòng bàn tay quá nuông chiều. Có thể nói nó đến bây giờ một chút khổ cũng không nếm qua. Tình huống của Kha công tử chúng ta đều lòng dạ biết rõ nếu như tương lai thật sự có một ngày phát sinh cái gì ngoài ý muốn thử hỏi con gái của tôi làm sao có thể tiếp nhận đả kích tương lai đó đây?”

Tiêu Viện tự nhận mình không phải là người không hiểu chuyện, trước kia nàng tâm tâm niệm niệm chính là một ngày nữ nhi bảo bối có tình yêu đầu tiên, nếu là gặp được người con trai trong lòng nó ngưỡng mộ người làm là mẫu thân ngoài chúc phúc thì chỉ có lòng tràn đầy vui mừng.

Nhưng với Kha Dĩ Mặc thì khác, đối với một người tùy thời sẽ tử vong nếu vậ người ở bên cạnh ngoại trừ lo lắng hãi hùng thì chịu áp lực của cái chết.

Ninh Tâm mới mười chín tuổi, không có trải qua mưa gió không hiểu xã hội phức tạp, nó thậm chí không biết người ta lừa gạt như thế nào, bảo vệ mình thế nào. Vẫn như cũ duy trì tinh thần của nó lại chưa từng gặp phải sự tử vong sẽ không cách nào biết sự đau đớn của sinh ly tử biệt. Loại đau xót vĩnh viễn đó là cả đời không cách nào khép kín vết thương.

Thân thể Kha Dĩ Mặc có thể chống giữ được bao lâu cũng không ai biết. Không có bất kỳ điều kiện gì bảo đảm chẳng lẽ muốn làm cho Ninh Tâm dùng khoảng thời gian tuổi trẻ đẹp nhất cùng nó hao tổn sao? Nếu quả như thật bỏ mặc Ninh Tâm cùng Kha Dĩ Mặc tiếp tục đợi đến lúc Kha Dĩ Mặc rời đi lưu cho Ninh Tâm không chỉ là tiếc nuối cùng thống khổ...lại có tuổi xuân không trở về và sự ovo tư ngày xưa của nó...

Sự tình quan hệ đến hạnh phúc của con gái, và tương lai của nó thân làm mẹ Tiêu Viện đánh cuộc không dậy nổi.

Tiêu Viện cự tuyệt hoàn toàn giống như trong dự liệu của Kha Vân Sinh, có thể tưởng tượng đến chính mình thua con trai ông cúi đầu xuống, gần như cầu khẩn làm cho Tiêu Viện cùng Ninh Tu Văn bị đau lòng.

“Tôi biết rõ làm như vậy đối với Ninh Tâm rất không công bằng. Làm cha mẹ Ninh Tâm quyết định của 1 người là không có gì đáng trách. Nhưng bây giờ Dĩ Mặc thật sự không thể mất đi Ninh Tâm. Vì con bé nó thậm chí ngay cả sinh mệnh cũng không muốn, Ninh Tâm sẽ là hi vọng sống sót duy nhất của nó. Nếu như hiện tại Ninh Tâm rời đi nó đối với đả kích đó với Dĩ Mặc có thể nói là trí mạng. Thỉnh nhị vị thông cảm cho 1 người làm cha muốn cứu con của mình, nếu như 2 người nguyện ý cho Ninh Tâm cùng Dĩ Mặc tôi bảo đảm hết định sẽ đền bù tổn thất cho con bé. Vô luận kết quả cuối cùng như thế nào, tôi sẽ đem Ninh Tâm như con gái ruột của mình, tài sản của tôi nó cũng có thể thừa kế.”

“Đủ rồi.” Ninh Tu Văn lạnh lùng cắt đứt.

“Kha tiên sinh chúng ta không phải là bán nữ nhi. Ta cùng vợ ta mặc dù không có bản lãnh gì nhưng vẫn có chút tài sản Ninh Tâm là con gái duy nhất của chúng ta, cho nó 1 cuộc sống sung sướng chúng tôi còn có thể làm được.”

Ninh Tu Văn lời mà nói thật giống như một chậu nước lạnh như băng làm cho Kha Vân Sinh cảm xúc mất khống chế chậm rãi bình tĩnh trở lại. 1 kẻ trên thương trường phong vân một cõi lại chán nản ngồi ở trên ghế dựa tay che hai mắt, khuôn mặt bi thiết.

“Tôi... là tôi lỡ lời. Tôi không phải là muốn dùng tiền tài đến mua tình cảm. Tôi chỉ là... Tôi chỉ là muốn vì con mình làm một chút chuyện. Đối với Dĩ Mặc tôi nợ nó rất nhiều. Tôi không xứng làm cha của nó.”

Thân là cha hẳn chưa hết trách nhiệm. Làm chồng hẳn cũng không xong...hẳn là người thua cuộc. Năm đó, hẳn không dám phản kháng cha mình an bài khiến cho thê tử thân thể yếu lại mạo hiểm tính mạng cho hẳn con nối dòng, cho nên lão thiên gia là đang trừng phạt mình, để con trai của ông ra đời ngày đó vĩnh viễn mất đi thê tử.

Về sau chỉ cần trông thấy cùng con trai có khuôn mặt giống với thê tử ông lại càng áy náy, cũng càng đau lòng. Trông thấy Kha Dĩ Mặc liền sẽ nghĩ tới vợ. Tại bên cạnh Kha Dĩ Mặc ông mỗi thời mỗi khắc đều sống giữa áy náy. Cho nên ông bài xích con trai, kháng cự con trai.. trốn tránh con trai. 21 năm qua ông không có đối với con trai tận trách nhiệm 1 người cha. Thậm chí... ông thống hận nó sinh ra.

Mà nay lão thiên gia trừng phạt hẳn 1 lần nữa mất đi người thân. Có thể đến giờ khắc này ông mới hiểu được mặc dù mình coi thường con trai 21 năm nhưng dưới đáy lòng vĩnh viễn có nó

Nhìn qua vẻ mặt chán nản của Kha Vân Sinh, Ninh Tu Văn ánh mắt phức tạp nói:

“Kha tiên sinh tâm tình của ngài chúng ta có thể hiểu. Nhưng đều là người cha người mẹ cũng xin ông thông cảm cho khó xử của chúng tôi. Ông vì con trai của mình chịu thỉnh cầu chúng ta, chúng tôi cũng vì nữ nhi đồng dạng chỉ có thể nhẫn tâm dù là con gái sẽ hận chúng tôi.”

Nói xong, Ninh Tu Văn đỡ dậy vợ chậm rãi đi ra phòng khách. Nhìn qua thần sắc cha mẹ Ninh Tâm, ngoài cửa Kha Dĩ Nghiên trong nội tâm buồn bã.

“Chiếu cố tốt cha của cháu.” KHI đi thoáng qua, Ninh Tu Văn bên tai Kha Dĩ Nghiên nói nhỏ. Kha Dĩ Nghiên khẽ gật đầu, đứng ở ngoài cửa lặng im một lát, từ từ đẩy cửa phòng ra.

“Ba ba.”

Nghe được giọng con gái, Kha Vân Sinh mờ mịt ngẩng đầu.

“Tiểu Nghiên. ba vô dụng... ba vô dụng.”

Nhìn qua người cha trước mắt phong độ mất hết, Kha Dĩ Nghiên con mắt đau xót bước nhanh đi đến bên cạnh phụ thân ôm vai phụ thân.

“Ba ba, ba đừng như vậy.”

“Tiểu Nghiên ba ba thật hận. Ba thật hận mình năm đó không có bảo vệ mẹ con....., ba ba thật hận mình bạc đãi em trai con, ba càng hận chính

mình... vì cái gì ba sinh nó mà cũng không nuôi. Rõ ràng là đứa con mà mẹ con quên mình vì cha mà sinh hạ đáng nhẽ cha nên thật tốt thương yêu nó ... nên thật tốt thương yêu nó. Nhưng cha.. cha... lại vẫn đem nó đẩy vào trong chỗ chết.”

“Cha... đừng nói nữa, cha đừng nói nữa.” Kha Di Nghiên nắm lấy vai phụ thân, 2 cha con ôm nhau mà khóc.

Có vài người cho đến mất đi mới biết được quý trọng.

Kha Dĩ Nghiên đã từng hận qua... oán qua.

Mà nay, nhìn qua cha như vậy nàng chỉ rầu rĩ.

Sinh mệnh không thể tiếp tục, phụ thân của nàng sao có thể thừa nhận được sự đả kích lần thứ hai này đây?

Chương 84

Hai ngày sau, tình hình của Kha Dĩ Mặc có chuyển biến tốt. Cha mẹ Ninh Tâm mãnh liệt yêu cầu đem Ninh Tâm về, Kha gia thấy không cưỡng cầu được cũng chỉ có thể buông tay cho Ninh Tâm rời đi.

Khi Ninh Tu Văn cùng Tiêu Viện đẩy ra cửa phòng bệnh khi đó Ninh Tâm đang ngồi bên cạnh giường bệnh gập hạc. Các con hạc đủ mọi màu sắc phủ kín giường bệnh, Kha Dĩ Mặc ngồi ở đầu giường nhìn Ninh Tâm, trong mắt thần sắc ôn nhu trìu mến.

Chú ý tới cha mẹ vào cửa, Ninh Tâm chậm rãi ngẩng đầu, hướng Kha Dĩ Mặc lo lắng nhìn một cái, hắc hắc lắc đầu cho nàng một cái an ủi mỉm cười, xoay người hướng phía cha mẹ Ninh Tâm chào hỏi.

” Cháu chào cô chú.”

Ninh Tu Văn cùng Tiêu Viện lần đầu tiên ở khoảng cách gần quan sát Kha Dĩ Mặc, mặc dù người này mặc áo bệnh nhân, khí sắc ảm đạm. Nhưng khí chất ôn nhu ưu nhã lại vô hình toát ra.

Nhớ tới Ninh Tâm tại bên tai bọn họ miêu tả Kha Dĩ Mặc, Tiêu Viện đau khổ thán vận mệnh trên người. Nếu như thằng bé có một thân thể khỏe mạnh, Ninh Tâm cùng nó cùng một chỗ sẽ rất hạnh phúc rồi?

“Bảo bối chúng ta nên về nhà.”

Lời của mẫu thân cuối cùng đánh nát hi vọng từ đáy lòng của Ninh Tâm, lặng yên đem hạc ở trên giường thu thập xong, Ninh Tâm cầm lấy bình thủy tinh vừa đếm vừa đem hạc thả đi vào.

“988 con... còn thiếu 12. Ba mẹ có thể chờ con gập được không?” Ninh Tâm ngẩng đầu nhìn qua cha mẹ, Tiêu Viện cùng Ninh Tu Văn gật gật đầu, ra khỏi phòng bệnh.

“Gấp một ngàn con hạc lời có thể ước thành sự thực. Em gấp một ngàn con để ở bên cạnh anh, em ước hi vọng thần linh trên trời sẽ phù hộ anh

bình an khỏe mạnh. Về sau vô luận đi đến nơi nào bình có hạc giấy này anh phải luôn mang theo bên mình nhé.”

Ninh Tâm cúi đầu, dè dặt gấp giấy.

Kha Dĩ Mặc nhìn qua gò má nàng, chậm rãi đưa tay xoa lên gò má. Ninh Tâm gấp giấy ngón tay dừng lại không ngừng đầu lên.

Giờ khắc này nàng không dám ngừng đầu, càng không dám tiếp xúc ánh mắt của Kha Dĩ Mặc.

“Nha đầu, anh chuẩn bị đi Mĩ tiếp nhận phẫu thuật đổi tim.”

“Phẫu thuật đổi tim ư?” Ninh Tâm đột nhiên ngừng đầu, ánh mắt phức tạp nhìn qua Kha Dĩ Mặc. Chỉ thấy hãn bình tĩnh gật đầu, khoe môi vẫn cười yếu ớt.

“Nếu như ba năm sau anh có thể còn sống trở về, anh sẽ cho em một tương lai. Nếu như... nếu như anh không về được... em đáp ứng anh... hãy tìm một người đàn ông tốt đem hạnh phúc anh không thể cho kéo dài cho em.” (L: ta đến đoạn này tim nhói đau quá... kì tích có sao?... cơ hội của ta đến bây giờ cũng chỉ là 20 %, thành công nói thì nói vậy nhưng là bên bờ cái chết)

“Không....” Ninh Tâm dùng sức lắc đầu.

“Em không cần những người khác... em không cần...em chỉ muốn anh.... Không muốn anh đi đổi tim làm gì cứ như vậy là tốt rồi, em chỉ cần anh còn sống.”

“Nha đầu ngoan nghe lời anh nói hết lời. Thân thể của anh thế nào chính mình hiểu. Như vậy thì chúng ta sẽ không có kết quả tốt. Đã như vậy, chúng ta không bằng liều mạng một lần. Đi vật lộn đọ sức giành lấy hi vọng có được 1 kỳ tích. Phẫu thuật đổi tim nếu như thành công chúng ta có thể vĩnh viễn cùng một chỗ, ba mẹ của em cũng sẽ yên tâm giao em cho anh. Nếu như thất bại, kiếp sau... anh nhất định khỏe mạnh tim cho được em... cho em 1 cuộc sống hạnh phúc.” (L; có kiếp sau sao... ta cũng muốn mình là 1 ng` khỏe mạnh...)

“Kiếp sau... em nào biết có kiếp sau hay không. Em không muốn...em không muốn.” Ninh Tâm nước mắt từ khóe mắt rơi xuống như thủy tinh trong suốt. Kha Dĩ Mặc nhìn trong mắt mà đau ở trong lòng.

“Nha đầu... hãy tin anh 1 lần đi, anh sẽ cố gắng còn sống... còn sống trở về gặp em” Kha Dĩ Mặc đưa tay lau đi nước mắt của Ninh Tâm, ôn nhu nói:

“Là em nói, em muốn học cách lớn lên...em sẽ học kiên cường. Như vậy hãy học đối mặt, học chờ đợi được không? Ba năm...sẽ rất nhanh liền qua.”

“Ba năm...” Ninh Tâm cúi đầu.

“Thật dài.....”

“Rất nhanh... thôi hãy nghĩ tới tương lai của chúng ta.” Đem Ninh Tâm kéo đến trong lòng ngực của mình, Kha Dĩ Mặc vuốt ve gò má nàng, hôn lên đôi môi nhỏ 1 cái nhẹ nhàng.

Ninh Tâm nằm ở lồng ngực Kha Dĩ Mặc, ánh mắt của hai người đồng thời nhè ra ngoài cửa sổ.

Bề bên kia đại dương, khoảng trời bên kia... thật sự sẽ có kỳ tích tồn tại sao?

Nếu như có như vậy... Xin cho tôi 1 cánh cửa tới tương lai đi.

Về đến nhà thì Ninh gia khó được yên tĩnh.

Ninh Tâm ngồi ở đối diện cha mẹ cúi đầu không nói lời nào. Nàng biết rõ ba mẹ có thật nhiều nghi vấn, nàng cũng biết cho bọn họ một câu trả lời thuyết phục.

Nàng cũng biết... Cha mẹ muốn mình rời đi Dĩ Mặc vì yêu thương mình, rồi lại đau thương.

“Bảo bối, tình hình của Kha Dĩ Mặc chúng ta cũng biết. Mẹ và cha con hi vọng con có thể thật tốt vì tương lai của mình quyết định.” Tiêu Viện mở miệng phá vỡ cục diện bế tắc.

Kha Dĩ Mặc xác thực như lời Ninh Tâm nói phong cách, dáng vẻ, gia thế hoàn toàn xứng đáng. Nhưng không có thân thể khỏe mạnh... mang theo 1 bệnh bẩm sinh tùy thời sẽ tử vong không có năng lực cho Ninh Tâm 1 tương lai. Muốn trách thì trách vận mệnh trêu người, Ninh Tâm cùng Dĩ Mặc gặp nhau là 1 sai lầm.

“Ba mẹ, con nghĩ rất rõ ràng. Khi cùng Dĩ Mặc một chỗ con cũng biết là sẽ có một ngày như vậy. Nhưng con là lựa chọn cùng anh ấy ở một chỗ. Thẳng cho tới hôm nay lòng của con không có thay đổi. Tương lai của con, chỉ có Kha Dĩ Mặc có thể cho, con cũng như vậy chỉ cần có một mình anh ấy.” Ninh Tâm bình tĩnh nói hết lời lại làm cho cha mẹ nàng cảm nhận được rung động trước nay chưa có.

Bảo bối nâng niu trong lòng bàn tay kia không biết khó khăn từ khi nào biểu hiện ra quyết tâm như vậy?

Tiêu Viện thở dài.

“Bảo bối, con còn nhỏ rất nhiều chuyện con còn không hiểu. Thân thể Kha Dĩ Mặc đã như vậy con muốn cùng cậu ta một chỗ đối mặt với nhiều khó khăn. Nhất là con ngay cả mình tự chăm lo cho mình còn không được, con dựa vào cái gì chiếu cố tốt Kha Dĩ Mặc?”

“Con sẽ học...con sẽ làm được.” Ninh Tâm chậm rãi đứng lên.

“Ba mẹ, con yêu Dĩ Mặc, con muốn anh ấy cùng một chỗ. Không phải là nói suông con sẽ làm cho cha mẹ xem, cho cha mẹ biết rõ quyết tâm của con. Dĩ Mặc nói anh ấy đi làm phẫu thuật đổi tim để cho con chờ anh ấy ba năm. Anh ấy vì tương lai bọn con liều mạng đánh cược một lần, con cũng giống vậy con cũng có thể.” Nói xong Ninh Tâm cũng không quay đầu lại đi tới phòng mình.

“Hơ.” Tiêu Viện nhìn xem bóng lưng nữ nhi, chán nản ở trên ghế sofa.

“Nha đầu nó làm sao lại bướng bỉnh như vậy?”

“Mẹ thế nào thì có con như thế...nó cùng bà năm đó rất giống nhau.” Ninh Tu Văn vỗ về mái tóc thô tử nói:

“Xem một chút đi xem bọn họ có thể đi bao xa.”

Sáng sớm Ninh Tâm liền đi ra cửa lúc trở lại trong tay xách theo hai con gà mái già. (L: lam` gi`....)

“Bảo bối con làm cái gì vậy?” Ninh Tu Văn vẻ mặt ngạc nhiên trừng mắt nhìn con gà trên tay con gái, Ninh Tâm cười yếu ớt đem gà xách tiến phòng bếp, đưa Ninh Tu Văn kéo vào phòng bếp.

“Ba ba dạy con nấu canh đi.”

“Vì Kha Dĩ Mặc?”

Ninh Tâm không nói lời nào, chỉ là giúp đỡ cha nấu nước.

“Bảo bối con nghĩ tới về sau sao?” Cha và con gái nói trong tay còn hành hạ con gà.

Chương 85

Nghĩ tới... suy nghĩ rất nhiều. Nghĩ tới tương lai... cũng nghĩ qua Kha Dĩ Mặc bây giờ ra sao.... Dù sao con vẫn muốn nhìn xem phía trước, không thử một lần.... cũng không ai biết sẽ phát sinh cái gì. Con sẽ giống như ba mẹ năm đó nếu như không phải là mẹ kiên trì sẽ không có nhà chúng ta bây giờ sẽ không có con. Hiện tại nhà chúng ta rất hạnh phúc có thể lúc trước bà ngoại cũng như ba mẹ hiện tại đều là lo lắng. Cho nên không thử một lần, con sẽ không buông tha.” Ninh Tâm giúp đỡ cha cầm lấy đùi gà, ánh mắt nhìn chăm chú vào gà lông trên cổ, chuyên chú mà thâm thúy.

“Đột nhiên con dùng giọng điệu như vậy cùng ba nói chuyện, ba cảm thấy rất khó chịu đó bảo bối.”

“Ba vì cái gì không để cho con thử một lần ? Có yêu...có thử qua..có cố gắng cho dù thất bại, ít nhất con từng có thể trông thấy hi vọng. Ba ba không cần phải tước đoạt nó được không...đừng tước đoạt hi vọng của con.”

Đừng tước đoạt hi vọng của con....

Ninh Tu Văn khiếp sợ nhìn qua nữ nhi, nhìn nó 1 hồi lâu nói không ra lời.

Một đêm kia, Tiêu Viện nửa đêm tỉnh lại, bên cạnh Ninh Tu Văn sớm không thấy bóng dáng. Kinh ngạc đứng dậy đi thư phòng tìm kiếm lại nhìn thấy cửa phòng Ninh Tâm mở ra, trong phòng đèn ngủ nhẹ sáng, Ninh Tu Văn ngồi ở bên giường thật lâu mắt nhìn nữ nhi.

Tiêu Viện đến gần, Ninh Tu Văn duỗi ra tay làm động tác suyt. Hai người ra khỏi phòng Ninh Tâm về nằm lại trên giường Ninh Tu Văn đột nhiên nói:

“Lão bà có biết không? Vừa rồi ta đứng dậy thời điểm, bảo bối gian phòng đèn là đang đóng.”

“Tắt đèn ? Nó không phải là sợ nhất tối sao?” Tiêu viện nhíu nhíu mày.

“Đúng vậy, nó sợ tối vậy mà đèn 2 hôm nay lại không bật. Vừa rồi lúc tôi đi vào khí đó nó nằm mơ còn khóc. Bảo bố tôi tụi như vậy chúng ta có thể đành lòng sao?” Ninh Tu Văn ngừng một chút nói:

“Nếu như đây là bảo bối nó muốn giác ngộ vậy chúng ta phải biết quyết tâm của nó không chỉ là như vậy. Nó đã đem hết toàn lực cho chúng ta nhìn để cho chúng ta nhìn thấy nó đã trưởng thành, nó cho xem cố gắng của nó... như vậy...chúng ta có thể hay không cho nó một cái cơ hội ?”

“Ông có ý gì?” Tiêu Viện xoay người ngồi dậy.

“Cho bảo bối cùng Kha Dĩ Mặc một cái cơ hội đi. Cho dù...cho dù cuối cùng kết cục không tốt đẹp nhưng so với hiện tại, con bé lại càng muốn thừa nhận tương lai mà không phải hiện tại.”

“Tôi như thế nào cảm thấy, ông đang ở đây giúp bảo bối nói chuyện? Ông trước kia không phải là phản đối nó nói yêu sao ?”

Ninh Tu Văn cười khố.

“Kia là phản ứng của 1 người làm cha bình thường sẽ có, nhìn bảo vật nhà mình cất kỹ nhiều năm bị người ta dòm dò sẽ tức giận. Nhưng là thay vì cho nó thương tâm cả đời, chúng ta dứt khoát cho nó đau rồi thôi, không hối hận. Yêu một người vì người đó mà sống... vì người đó mà làm mọi việc tôi và bà đều đã thử qua. Đúng như bảo bối nói chúng ta không thể tước đoạt hi vọng của nó. Nó chỉ có 1 hi vọng nho nhỏ là ở bên người mình yêu thương.”

Tiêu Viện không nói lời nào thật lâu trầm mặc sau, chỉ nghe được một tiếng kêu rên.

“A! Lão bà bà sao đá tôi xuống giường?”

“Lăn ra thư phòng ngủ đi đừng quấy lão nương ta ngủ không yên, thì ông cũng đừng muốn ngủ.” Bà Ninh trong cơn giận dữ, ông chồng thê thảm về chỗ không buông tay.

“Lão bà .. bà đây là giận chó đánh mèo, bà không nỡ mắng bảo bối liên lâu sang tôi.”

“Nói nhảm, tôi không bỏ được nữ nhi thì không thể bắt ông trút giận sao? Cút.” Một cái gối hung hăng hướng phía chồng đập tới.

Vì vậy, phụ thân đại nhân đáng thương của Ninh Tâm bị lão bà nửa đêm đuổi ra khỏi ổ chăn ấm áp. (L; đã man....)

Buổi chiều ánh nắng tươi sáng, Tiêu Viện dẫn Ninh Tâm đi tản bộ quanh vườn hoa nhà mình. Đi đến bên chiếc đu dây, Tiêu Viện cho nữ nhi ngồi ở trên xích đu chính mình đẩy đẩy.

“Bảo bối còn nhớ rõ khi còn bé, mẹ thường đẩy đu cho con không ?” Tiêu Viện ôn nhu nhìn xem nữ nhi, nhớ tới hình dạng còn bé của nữ nhi thì càng vui vẻ.

“Con nhớ rõ.”

“Mẹ khi đó liền thường nghĩ tới, bảo bối à... con nhanh lên lớn lên. Mẹ muốn xem con thành người, nhìn xem con yêu thương, nhìn con lập gia đình, nhìn con sinh con, nhìn con hạnh phúc.” Tiêu Viện đẩy xích đu rơi vào trầm tư.

“Ba ba cùng mẹ chỉ có mình con là bảo bối duy nhất, từ nhỏ đến lớn sẽ không nỡ lòng nào cho con chịu ủy khuất. Chúng ta cho con mọi thứ tốt nhất... sủng ái nuông chiều cái gì cũng không cần con làm, cái gì cũng không cho con hiểu. Chỉ hi vọng con sống thật vui vẻ, chúng ta cho rằng có thể cho con đầy đủ bảo vệ thì cả đời con ba mẹ có thể che chở sẽ không bị tổn thương.”

“Mẹ.” Ninh Tâm khẽ gọi, nằm ở trên vai mẫu thân thật lâu nói không ra lời.

“Bảo bối khi nào thì con đột nhiên trưởng thành vậy? Tại nơi mẹ không nhìn thấy muốn học lớn lên.. học đối mặt. Con như vậy mẹ vừa đau lòng, cũng vui mừng.” Sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn con gái Tiêu Viện tiếp tục nói:

“Biết rõ thế nào đối với còn là tốt nhất, biết rõ cần phải nhẫn tâm bất chấp cảm thụ bây giờ của con. Nhưng là ba ba và mẹ là quá cứng chiu con, ba ba cùng mẹ không đành lòng để con khóc, cho nên... con gái của ta muốn thì người làm mẹ đều cho con cả.”

Ninh Tâm đột nhiên ngẩng đầu ánh mắt không thể tin nhìn qua mẫu thân.

“Ba ba cùng mẹ nghĩ tới 3 năm chờ đợi đối với con mà nói là quá thâm , một mặt phải chịu tương tư hành hạ, một mặt lại vì người yêu lo lắng bảo bối này con đau như vậy ba mẹ không đành lòng. Cho nên ba mẹ quyết định cho con đi bên cạnh Kha Dĩ Mặc. Ba năm sau vô luận kết quả như thế nào... ít nhất ba năm đó con cùng ở bên cạnh nó.”

“Mẹ!” Ninh Tâm kích động nhảy xuống xích đu.

“Ý của em là, để cho con đi Mỹ ư?”

“Đúng vậy, ba con đã giúp con làm thủ tục du học. Mẹ và cha người cha cuối cùng vẫn không nỡ để con chảy một giọt lệ nào, ngàn vạn sung ái dành cho con, muốn con hạnh phúc... bảo bối yêu dấu của mẹ nếu như con hạnh phúc thật sự thì ở phương xa như vậy cha mẹ sẽ chấp cho con đôi cánh đi tới đó.”

Ôm nữ nhi Tiêu Việ khóc thành tiếng.

Hai mẹ con ôm nhau thật lâu không buông tay.

Một tháng sau, Kha Dĩ Mặc được Kha Dĩ Nghiênn cùng một đám bạn tốt tiễn, chuẩn bị lên đường.

Dọc theo đường đi bạn bè vây quanh hănức nói chuyện đều là nói sớm ngày mong hăn khoẻ mạnh.... Trên mặt mỗi người đều mang nụ cười, lại ẩn giấu không được đáy mắt ưu thương.

Chuyến đi này có lẽ chính là tử biệt.... Mỗi người đều rõ ràng, cho nên cầm tay Kha Dĩ Mặc cũng không muốn buông ra.

“Ở nước ngoài cũng đừng quên huynh đệ, chúng ta vẫn chờ ba năm sau uống rượu mừng của cậu cùng Ninh Tâm đây.” Lý Tín trêu ghẹo lại không

nghe lời mình nói vô tình nhắc đến Ninh Tâm trên người, lập tức một đôi mắt tức giận thẳng tắp trừng nhìn về Lý Tín.

Ninh Tâm...

Vẫn còn không có đi tiễn.

“Đừng đợi đi, có lẽ con bé đang là trên đường đến.” Kha Dĩ Nhiên nhìn Dĩ Mặc ngược mắt cười cười nói:

“Không đến cũng tốt. Nếu không cô ấy lại sẽ khóc.”

Nếu cứ như vậy rời đi, có thể làm cho em rời xa anh, mang theo phiền não của chúng ta... như vậy... anh khẩn cầu em hãy quên anh đi. (L: quên đi, muốn là quên được sao....)

“Ai nha, nhất định là trên đường sẽ tới mà chờ một chút.” Vương Thuần Nghiêu cũng khuyên, Phương Thiếu Vũ con mắt dứt khoát liếc về phía cửa chính sân bay.

Mắt thấy thời gian đăng ký dần dần tiến tới gần, Kha Dĩ Mặc nhìn qua chỗ cửa chính cuối cùng nhắm mắt lại im lặng xoay người.

“Đi thôi sẽ không tới đâu.”

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, Kha Dĩ Mặc hướng cửa lên máy bay từ đi đến.

“Kha Dĩ Mặc!”

1 tiếng nói nhí nhảnh như vậy, ngọt mà dễ nghe như tiếng trẻ con chưa lớn vậy vang lên

Kha Dĩ Mặc mừng rỡ xoay người, chỉ nhìn thấy Ninh Tâm buông xuống hành lý cùng cha mẹ đồng hành, hướng hẳn từng bước một đến gần.

“Muốn vứt bỏ em không có cửa đâu. Nói cho anh biết, em là dín như kẹo cao su đừng hòng mà buông tay.” Nụ cười sáng lạn như một tia nắng ấm chậm rãi tiến gần giống như là trong mộng đi tới.

Kha Dĩ Mặc không dám tin nhìn qua hành lý trong tay Ninh Tâm bỗng đứng trờng to mắt.

“Em đây là... đây là?”

“Du học, em muốn đi Mỹ du học!” Ninh Tâm buông ra hành lý, đang lúc mọi người ánh mắt vẫn kinh ngạc, bay nhào vào trong ngực Kha Dĩ Mặc ôm chặt.

“Ba năm thời gian quá dài, em không có dũng khí cùng nghị lực chờ đợi. Cho nên, em và anh cùng đi. Thương tâm cũng không sao...bi thương không sao... cho dù là chết em cũng phải theo cho tới cùng. Anh sẽ không được rời em mà đi.”

“Nha đầu gối, em thật khờ.” Kha Dĩ Mặc ôm chặt người trong ngực, giống như ôm được bảo vật của toàn bộ thế giới này. (L: đúng vậy chỉ cần 1 ng` thôi, 1 ng` sẽ cho ta cả thế giới... 1 người mà thôi...)

Cô gái này là ông trời ban cho hẳn, bảo vật trời ban không cách nào thay thế.

Máy bay chở hi vọng cùng tương lai tốt cực khởi hành, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn qua mây trắng xóa. Ninh Tâm đem tay chắp trước ngực khép lại.

Bên kia đại dương chở đầy lấy sự hi vọng.

Vì anh...em nguyện ý học cách lớn lên.

Vì em anh đồng ý cố gắng.

Nếu như ông trời thương xót nếu là biển cả hữu tình.

Xin cho chúng tôi một ngày mai, một kì tích của hạnh phúc.

.....

1 ngày của 3 năm sau

Đó là sau khi Kha Dĩ Mặc kết hôn vài ngày, vài đứa bạn lần nữa tụ tập, trò chuyện một chút và chủ đề đột nhiên rẽ đến tình sử yêu thương. (L: e hèm.. này là kết hôn thật à nha....)

Lý Tín nói đến kinh nghiệm mình theo đuổi lão bà rất đáng thương, là lão già rơi lệ, hận không thể đem mình cái giây phút nghĩ lại sự yêu thương vô

cùng thâm, và rồi tạo nên hình tượng chói lọi của mình. Nếu nói có khổ chỉ là cười vui mà thôi, một kẻ nguyện bị đánh hết lần này tới lần khác nói chung mặc dù quá trình là gian nan nhưng kết cục là hoàn mỹ. Sau cùng Lý Tín vẫn không quên tổng kết một câu

” Theo đuổi lão bà là một việc cực tốn sức. Lúc trước vì đợi nàng đáp ứng lui tới ta thương tâm tổn can còn tổn thương cả dạ dày. Vì đợi nàng gả cho ta ta ngược thân ngược tâm còn ngược cả phổi. Đợi nàng chính miệng nói một câu yêu ta,... đời này ta không thể trông cậy gì hơn.”

Mọi người lặng yên ít nhiều gì đều có chút tán thành lời của Lý Tín.

Chỉ có Kha Dĩ Mặc nhẹ nhàng hớp miệng 1 ngụm trà, mặt mày cười khóe miệng cong cong nói:

“Ban đầu là vợ của ta nói lui tới trước .” Uống một hớp trà, tiếp tục nói:

“Kết hôn cũng là nàng nói ra.” Đang lúc mọi người căm tức nhìn Kha Dĩ Mặc tiếp tục không sợ chết cười nói:

“Nàng nói với ta vô số lần yêu ta.”

Ba câu cũng đủ đem một đám bạn hữu tức giận đến chết đi sống lại ... sống lại chết đi.

Khốn kiếp, mi quả có mị lực... cứ thế có được mỹ nhân!

Nhưng mà một đám bạn bè cũng không biết lúc trước kia khi mình chính tai nghe được Ninh Tâm nói

“Kha Dĩ Mặc chúng ta lui tới đi.” Khi đó cả người hãn là hồn lìa khỏi xác

Bị chính mình người mình yêu thổ lộ.

Bị nhà gái đoạt quyền nói lui tới trước.

Cảm giác này cũng không xấu.

Nhưng... ai có thể hãn trải qua 1 chút tâm tình lộn xộn của hãn khi đó chứ?

...

Nhớ khi đó, vốn tưởng rằng nàng là 1 cô gái tâm trí chưa thông, muốn đuổi theo nàng rất khó, muốn đối với nàng nói yêu càng khó, muốn cùng nàng qua lại cần phải càng thêm khó. Nhưng vì sao giờ phút này cô nương kia lại khẩu khí thật lớn, một câu nói là lui tới đi hét lên rất to, rất quả quyết quả thực làm cho người ta không dám cự tuyệt .

Uống công khi nãy hắt một phen ảm đạm... một phen buồn rầu... chậm chạp không dám nói yêu sợ hù đến Ninh Tâm, cũng lo lắng không thể cho nàng hạnh phúc.

Mà một khắc kia hắt trong nháy mắt có một chút giác ngộ rồi. Có lẽ đối với tình yêu Ninh Tâm so với hắt thẳng thẳng hơn, cũng cố chấp hơn cả hắt. Thật vất vả đợi đến kết quả hạnh phúc đang tầm tay trong lúc đó hắt tự vấn lòng, có thể tiếp nhận... có thể không tiếp nhận sao? Hãy yêu đi.....rồi sẽ tốt đẹp hơn.....

Lời cuối truyện của Liên :

Có khí yêu là cho đi... hận là yêu... yêu không thể quá mưu mẹo

Tình yêu chỉ đến khi ai thành thật mong đợi nó mới lâu bền

Qua phong ba tình thêm vững chắc

Mặc Thương hay Ninh tâm cũng thế mà Kha Dĩ Mặc hay Ninh Tâm cũng vậy ảo hay thực là quan tâm, là mong đợi, bao dung và chờ che

Là hiểu bà tha thứ.. là lo lắng là nhớ nhưng... là biết khi nào thời cơ tới mà nắm lấy.. là biết khi nào phải buông tha...

Hãy chấp cánh cho tình yêu 1 bến bờ hạnh phúc, 1 tương lai mong đợi... hi vọng vào 1 ngày mai dài lâu y như Ninh Tâm và Kha Dĩ Mặc hi vọng liều 1 phen, cố gắng 1 phen để có được 1 tương lai và họ đã thành công... không phải sao? Hi vọng mọi người cũng có thể!

HẾT

Table of Contents

1. [Chương 1](#)
2. [Chương 2](#)
3. [Chương 3](#)
4. [Chương 4](#)
5. [Chương 5](#)
6. [Chương 6](#)
7. [Chương 7](#)
8. [Chương 8](#)
9. [Chương 9](#)
10. [Chương 10](#)
11. [Chương 11](#)
12. [Chương 12](#)
13. [Chương 13](#)
14. [Chương 14](#)
15. [Chương 15](#)
16. [Chương 16](#)
17. [Chương 17](#)
18. [Chương 18](#)
19. [Chương 19](#)
20. [Chương 20](#)
21. [Chương 21](#)
22. [Chương 22](#)
23. [Chương 23](#)
24. [Chương 24](#)
25. [Chương 25](#)
26. [Chương 26](#)
27. [Chương 27](#)
28. [Chương 28](#)

29. [Chương 29](#)
30. [Chương 30](#)
31. [Chương 31](#)
32. [Chương 32](#)
33. [Chương 33](#)
34. [Chương 34](#)
35. [Chương 35](#)
36. [Chương 36](#)
37. [Chương 37](#)
38. [Chương 38](#)
39. [Chương 39](#)
40. [Chương 40](#)
41. [Chương 41](#)
42. [Chương 42](#)
43. [Chương 43](#)
44. [Chương 44](#)
45. [Chương 45](#)
46. [Chương 46](#)
47. [Chương 47](#)
48. [Chương 48](#)
49. [Chương 49](#)
50. [Chương 50](#)
51. [Chương 51](#)
52. [Chương 52](#)
53. [Chương 53](#)
54. [Chương 54](#)
55. [Chương 55](#)
56. [Chương 56](#)
57. [Chương 57](#)
58. [Chương 58](#)
59. [Chương 59](#)
60. [Chương 60](#)

61. [Chương 61](#)
62. [Chương 62](#)
63. [Chương 63](#)
64. [Chương 64](#)
65. [Chương 65](#)
66. [Chương 66](#)
67. [Chương 67](#)
68. [Chương 68](#)
69. [Chương 69](#)
70. [Chương 70](#)
71. [Chương 71](#)
72. [Chương 72](#)
73. [Chương 73](#)
74. [Chương 74](#)
75. [Chương 75](#)
76. [Chương 76](#)
77. [Chương 77](#)
78. [Chương 78](#)
79. [Chương 79](#)
80. [Chương 80](#)
81. [Chương 81](#)
82. [Chương 82](#)
83. [Chương 83](#)
84. [Chương 84](#)
85. [Chương 85](#)